

ความแตกต่างระหว่างชาย-หญิง ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคม
เว็บไซต์พันทิปดอทคอม: การศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์

นางสาวกัลยรัตน์ กลิ่นสุวรรณ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

DIFFERENCES BETWEEN MEN AND WOMEN IN RELATIONSHIP ADVISORY DISCOURSE
ON SALAPRACHAKHOM WEBBOARD ON WWW.PANTIP.COM: A CRITICAL DISCOURSE
ANALYSIS

Miss Kanyarat Klinsuwan

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts Program in Thai

Department of Thai

Faculty of Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2013

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ความแตกต่างระหว่างชาย-หญิง ในการให้คำแนะนำ

ปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิป

ดอทคอม: การศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์

โดย

นางสาวกัลยรัตน์ กลิ่นสุวรรณ

สาขาวิชา

ภาษาไทย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

อาจารย์ ดร. เทพี จรัสจรวงเกียรติ

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

.....คณบดีคณะอักษรศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประพจน์ อัครวิรุฬหการ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐพร พานโพธิ์ทอง)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อาจารย์ ดร. เทพี จรัสจรวงเกียรติ)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริพร ภัคดีผาสุข)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. ชลธิชา บำรุงรักษ์)

กัลยรัตน์ กลิ่นสุวรรณ : ความแตกต่างระหว่างชาย-หญิง ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก
 ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอม: การศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์.
 (DIFFERENCES BETWEEN MEN AND WOMEN IN RELATIONSHIP ADVISORY
 DISCOURSE ON SALAPRACHAKHOM WEBBOARD ON WWW.PANTIP.COM: A
 CRITICAL DISCOURSE ANALYSIS) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อ. ดร. เทพี จรัสจรัส
 เกียรติ, 200 หน้า.

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาของชายและหญิงในการให้คำแนะนำ
 ปัญหาชีวิตรัก และวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ความแตกต่างของวาทกรรมชายและหญิงในการให้คำแนะนำ
 ปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอม

ผลการวิจัยพบกลวิธีการใช้ภาษา พบ 9 กลวิธี ได้แก่ การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ การใช้
 ประโยคเงื่อนไข การใช้คำถามวาทศิลป์ การบริภาษ การเล่าเรื่อง การอ้างถึง การใช้อุปมาอุปไมย การใช้
 สำนวน และการใช้สทบท กลวิธีดังกล่าวแสดงลักษณะการใช้ภาษาของเพศชายกับเพศหญิงที่ต่างกัน
 เพศชายมีกลวิธีการใช้ภาษาที่แสดงการอยู่วงนอก ไม่มีอารมณ์ร่วม แสดงความเหนือกว่า และตรง
 ประเด็น ในขณะที่เพศหญิงมีกลวิธีการใช้ภาษาที่แสดงการมีอารมณ์ร่วม สร้างความสัมพันธ์อันดี และ
 แสดงการหยิ่งเชิง

การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์พบว่า กลวิธีการใช้ภาษาและการแนะนำสะท้อนความคิด
 เกี่ยวกับลักษณะของเพศชายกับหญิง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านพฤติกรรมหรือการกระทำ การปฏิสัมพันธ์
 ระหว่างเพศ รูปลักษณ์และร่างกาย และบทบาทหน้าที่ แสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ
 เพื่อสร้างลักษณะที่พึงประสงค์ให้แก่เพศชายและเพศหญิง ที่สะท้อนให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมกันใน
 สังคม และอุดมการณ์ที่ซ่อนอยู่เบื้องหลัง คือ อุดมการณ์ปีศาจไทย สตรีนิยม วัตถุนิยม และหลักคำสอน
 และความเชื่อทางพุทธศาสนา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาควิชา ภาษาไทย

ลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชา ภาษาไทย

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ปีการศึกษา 2556

5380102122 : MAJOR THAI

KEYWORDS: CRITICAL DISCOURSE ANALYSIS / IDEOLOGY / GENDER

KANYARAT KLINSUWAN: DIFFERENCES BETWEEN MEN AND WOMEN IN RELATIONSHIP ADVISORY DISCOURSE ON SALAPRACHAKHOM WEBBOARD ON WWW.PANTIP.COM: A CRITICAL DISCOURSE ANALYSIS. ADVISOR: TEPEE JARATJARUNGKIAT, Ph.D., 200 pp.

This research aims to analyze the linguistic devices amongst men and women who offer suggestions via the relationship advisory web board and critically analyze the differences of the discourse of men and women seen in the advisory suggestions posted on Salaprachakhom Webboard on www.pantip.com.

From the analysis of the content, there are altogether nine linguistic strategies which include word choice, concessive sentences, rhetorical question, reprimanding, storytelling, reference, metaphor, idioms and intertextuality. The research found a significant difference between genders through their language. The majority of men seem to be looking at the problem as an outside observer, detached, offering solutions which indicate a certain level of superiority and being straight to the point. On the contrary, female respondents would use the language to show that they share the emotion with the person who started the thread, create a positive relationship with them and also use an indirect approach.

From the critical discourse analysis found that linguistic devices and the content of advisory reflect the 4 characteristics of genders within the society, namely 1)Behavior 2)Sexual relationship 3)Physical appearance and 4)Role in society. This shows that the advisor used the language as a tool to create desirable characteristics for each gender, which reflects inequality in the society and the hidden ideologies including Patriarchy, Feminism, Materialism, and Buddhist teachings and Religious beliefs.

Department: Thai

Student's Signature

Field of Study: Thai

Advisor's Signature

Academic Year: 2013

CHULALONGKORN UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ที่มีบทบาทสำคัญดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.เทพี จรัสจรวงเกียรติ ครูที่คอยให้ความรู้ ให้คำปรึกษาชี้แนะ และให้ความช่วยเหลือหลายสิ่งหลายอย่างจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพร พานโพธิ์ทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ภัคดีผาสุข และรองศาสตราจารย์ ดร.ชลธิชา บำรุงรักษ์ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย อีกทั้งขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณาจารย์โรงเรียนสตรีวิทยา ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ทั้งยังเมตตาให้กำลังใจศิษย์เสมอมา

ขอขอบพระคุณความช่วยเหลือ น้ำใจ และมิตรภาพอันมีค่าของเพื่อน พี่ และน้องคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และเพื่อนๆที่โรงเรียนสตรีวิทยาทุกคน

ขอขอบพระคุณบุคคลผู้สำคัญยิ่ง คุณไกรสิทธิ์ กลิ่นสุวรรณ คุณปิยฉัตร กลิ่นสุวรรณ คุณสุปรียา กลิ่นสุวรรณ ครอบครัวกลิ่นสุวรรณ ครอบครัวเชื่องศิริกุล และครอบครัวแก้วขันตี ผู้ที่คอยให้คำปรึกษา ให้ความรัก ความห่วงใย คอยดูแลสุขภาพร่างกายและจิตใจให้เข้มแข็ง และเป็นกำลังใจสำคัญยิ่งที่ทำให้ผู้วิจัยสามารถทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี

อนึ่ง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอันเกิดจากการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้ นายกิตติศักดิ์-นางสมสวัสดี กลิ่นสุวรรณ นายบุญศิริ-นางประไพ ตายางคานนท์ และนางกอบสุข เชื่องศิริกุล ซึ่งเป็นบุคคลผู้มีพระคุณและเป็นแรงใจสำคัญยิ่งให้กับผู้วิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	5
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	6
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
1.6 วิธีดำเนินการวิจัย	7
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 วาทกรรมและการวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์	10
2.2 อุดมการณ์.....	13
2.3 เพศสภาวะ.....	15
2.4 การสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์.....	21
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ.....	22
บทที่ 3 กลวิธีการใช้ภาษาในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิป ดอทคอม	34
3.1 การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์.....	34
3.2 การใช้ประโยคเงื่อนไข	65
3.3 การใช้คำถามวาทศิลป์.....	68
3.4 การบริภาษ	70
3.5 การเล่าเรื่อง.....	72
3.6 การอ้างถึง.....	73
3.7 การใช้อุปลักษณ์	76

3.8 การใช้สำนวน	82
3.9 การใช้สัทบท.....	87
บทที่ 4 การวิเคราะห์เชิงวิพากษ์วาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก	103
4.1 การวิเคราะห์ภาคปฏิบัติทางวาทกรรม	103
4.1.1 ฉาก	104
4.1.2 ผู้ร่วมเหตุการณ์	106
4.1.3 จุดมุ่งหมาย.....	107
4.1.4 การลำดับวัจนกรรม.....	109
4.1.5 น้ำเสียงหรือท่วงทำนองในการสนทนา	111
4.1.6 เครื่องมือ	111
4.1.7 บรรทัดฐานของการปฏิสัมพันธ์และการตีความ	114
4.1.8 ประเภทการสื่อสาร	116
4.2 การวิเคราะห์ตัวบท.....	118
4.2.1 การให้คำแนะนำที่สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำเกี่ยวกับลักษณะของเพศชายกับหญิงในสังคม.....	118
4.2.2 ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างผู้แนะนำกับผู้ประสบปัญหา.....	148
4.3 การศึกษาปฏิบัติการทางสังคมและวัฒนธรรมของวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก	152
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	173
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	173
5.2 อภิปรายผล.....	184
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	189
รายการอ้างอิง	190
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	200

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 รายละเอียดการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก	35
ตารางที่ 2 การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์เรียกเพศชาย	60
ตารางที่ 3 การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์เรียกเพศหญิง	60
ตารางที่ 4 การใช้อุปลักษณ์เพื่อเปรียบเทียบกับลักษณะและพฤติกรรมของเพศชาย-เพศหญิง	77
ตารางที่ 5 เปรียบเทียบการเลือกใช้สำนวนที่ผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงนำมาใช้	83
ตารางที่ 6 แสดงความแตกต่างด้านกลวิธีการใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิง	91
ตารางที่ 7 แสดงตัวอย่างลักษณะเพศชาย-เพศหญิงที่ตรงข้ามกันในวาทกรรมการให้คำแนะนำ.....	159

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ของสถานการณ์การสื่อสาร	12
ภาพที่ 2 กล่องข้อความกระตุ้ตั้ง	105
ภาพที่ 3 กล่องข้อความแสดงความคิดเห็น.....	105
ภาพที่ 4 กล่องแสดงความคิดเห็นแบบที่มีการแก้ไขข้อความ	106
ภาพที่ 5 ตัวอย่างการแนบคลิปวิดีโอ.....	113
ภาพที่ 6 สัญลักษณ์โหวตลบกระตุ้.....	114

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการติดต่อสื่อสารกันทำได้ง่ายเพียงแค่ปลายนิ้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดนี้ นับวันจะยิ่งได้รับการยอมรับในวงกว้างมากขึ้นเรื่อยๆ โดยพบว่าในปัจจุบันมีจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลกประมาณ 2.095 พันล้านคน คิดเป็น 30.2 % ของประชากรทั่วโลก และพบว่าทวีปที่มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดคือ ทวีปเอเชีย คิดเป็น 44.0 % ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั้งหมด แสดงให้เห็นว่าคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อคนในสังคม และด้วยคุณสมบัติของการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ที่สามารถกระจายข้อมูลข่าวสารไปยังผู้คนทั่วทุกมุมโลกได้อย่างรวดเร็ว โดยปราศจากข้อจำกัดในเรื่องเวลา และสถานที่ (Space) การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์จึงเปลี่ยนแปลงการสื่อสารแบบเผชิญหน้า (Face-to-face communication) ไปสู่การสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์ (Computer-Mediated Communication : CMC) ที่เป็นการสื่อสารเสมือนจริง (virtual communication) ที่เกิดขึ้นในโลกของคอมพิวเตอร์ (cyberspace) ไม่ใช่โลกแห่งความเป็นจริง

การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์นี้ก่อให้เกิด “ชุมชนเสมือน” (Virtual Communities) ที่เป็นพื้นที่สาธารณะ(Public Sphere) สำหรับพบปะ พูดคุย ตลอดจนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความคิดเห็น และทัศนคติ ซึ่งไม่ว่าใครก็สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการการสื่อสารนี้ได้

เรนโกลด์ (Rheingold, 2000: 80 อ้างถึงใน ผกาพรรณ หะรังษี, 2549: 5) ได้กล่าวถึง “ชุมชนเสมือน” ในหนังสือ The Virtual Community: Homesteading on the Electronic Frontier ไว้ว่า

“ชุมชนเสมือนจะปรากฏขึ้นในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ก็คือ เมื่อบุคคล (จำนวนมากพอ) มีความพอใจที่จะมารวมตัวกันเพื่อถกเถียงและอภิปรายถึงประเด็นต่างๆในสังคม (ในระยะเวลาที่นานมากพอ) ซึ่งลักษณะการรวมตัวดังกล่าวก่อให้เกิดเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับ “ความสัมพันธ์ส่วนบุคคล” ขึ้นในไซเบอร์สเปซ” ลักษณะสำคัญที่ทำให้ชุมชนเสมือนแตกต่างจากชุมชนจริงอย่างชัดเจน คือ ชุมชนเสมือนเป็นสถานที่ที่เปิดกว้างและเข้าถึงได้ง่าย ไม่ว่าใครก็สามารถเป็นส่วนหนึ่งในชุมชนแห่งนี้ได้โดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลาและอาณาเขต ในขณะที่ชุมชนจริงๆ (Real Community) เรามักจะเข้าถึงได้ยากกว่า อย่างไรก็ตามชุมชนเสมือนก็ยังคงมีคุณลักษณะบางประการของชุมชนจริงประกอบอยู่ เช่น การเข้ามาปฏิสัมพันธ์กันโดยมีวัตถุประสงค์บางอย่างร่วมกัน รวมไปถึงการแสดงอัตลักษณ์ และความรู้สึกในการเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน นอกจากนี้ลักษณะที่สำคัญอีกประการของชุมชนเสมือน คือ ความสามารถที่จะไม่แสดงตัวตน (Anonymous) ทำให้บุคคลให้ความสำคัญกับตัวสาร(Message) มากกว่าสิ่งอื่นๆ ทำให้ผู้สื่อสารรู้สึกยิ่งใหญ่ กล้าแสดงออกมากขึ้น ตระหนักถึงบุคคลอื่นน้อยลง (Kiesler ,1986 อ้างถึงใน ผกาพรรณ หะรังษี, 2549) การแสดงความคิดเห็นผ่านการใช้ภาษาจากผู้ใช้งานจึงเป็นที่น่าสนใจศึกษาว่า “วาทกรรม” ที่สร้างขึ้นโดยผู้ใช้นั้นมีวิธีการผลิต/สร้าง (constitute) เอกลักษณ์ (identity) และความหมาย (significance) ให้แก่สิ่งต่างๆในสังคมที่

แวดล้อมเราอยู่อย่างไร

ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร (2545) ได้กล่าวว่า “วาทกรรม” เป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตของมนุษย์อย่างไม่สามารถแยกออกจากกันได้ และต่างก็มีผลกระทบซึ่งกันและกัน กล่าวคือ วาทกรรมเป็นการกระทำที่คนปฏิบัติต่อโลกและต่อผู้คน เมื่อโครงสร้างและระบบของสังคมมีผลต่อวิถีปฏิบัติของคนด้วย จึงเท่ากับวาทกรรมไม่ได้ถูกสร้างขึ้นในฐานะที่เป็นภาษาที่ใช้ในสังคมเท่านั้น แต่วาทกรรมเองยังทำให้เกิดภาษาหรือกิจกรรมอื่นๆ ขึ้นมาในสังคมอีกด้วย โดยจะเกี่ยวข้องกับระบบและโครงสร้างทางสังคมวัฒนธรรมที่มีเรื่องอำนาจและอุดมการณ์แอบแฝงอยู่ ดังนั้นในการศึกษาวาทกรรมของผู้ใช้งานในชุมชนเสมือนนี้ จะทำให้เราเห็นว่า วาทกรรมที่ถ่ายทอดผ่านภาษามีกลไกอันซับซ้อนใดที่แฝงอยู่ในความคิดและการกระทำ เพื่อให้เราเข้าใจถึงสภาพความเป็นจริงของสังคม และวัฒนธรรม ได้อย่างลึกซึ้งและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ในการศึกษา “วาทกรรม” ผ่านทางชุมชนเสมือนนี้ ชุมชนเสมือนนี้ได้รับความนิยมในประเทศ และเป็นชุมชนที่ใหญ่ที่สุดบนโลกไซเบอร์ของคนไทย ด้วยจำนวนคนใช้บริการมากกว่า 200,000 คนต่อวัน คือ เว็บไซต์พันทิป¹ ดอทคอม (PANTIP.COM) หรือ “พันทิปดอทคอม สุดยอดเว็บบอร์ดไทย เพื่อสังคมออนไลน์คุณภาพ” (วันฉัตร ผดุงรัตน์ ผู้ก่อตั้ง www.pantip.com, รายการโทรทัศน์ชุด “คนต้นฉบับ”(2553) ส่วนที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คือ พันทิปคาเฟ่ (<http://www.pantip.com/cafe>) ที่เป็นเวทีสาธารณะในการเสวนา และแลกเปลี่ยนข้อมูลสำหรับผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต ส่วนของพันทิปคาเฟ่ นี้จะมีห้องสนทนาครอบคลุมแทบทุกหัวข้อ ตั้งแต่เรื่องคอมพิวเตอร์ วิทยาศาสตร์ การเมือง ความรู้ ฯลฯ ตลอดไปจนถึงการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ชีวิตระหว่างกลุ่มผู้ใช้งานในสังคมออนไลน์ที่เปรียบเสมือนชุมชนจริงๆ ในสังคม

ในส่วนของการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ชีวิตนี้จะอยู่ใน “ห้องศาลาประชาคม” ที่ภายในจะแบ่งออกเป็นหมวดย่อย 4 หมวด คือ หมวดสังคม (หมวดที่กลุ่มผู้ใช้งานเข้ามาใช้พื้นที่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือขอคำแนะนำเกี่ยวกับประเด็นปัญหาในสังคม โดยมักเป็นประเด็นข่าวที่สื่อมวลชนนำเสนอและให้ความสำคัญอยู่ ณ ขณะนั้น) หมวดเศรษฐกิจ (หมวดที่กลุ่มผู้ใช้งานเข้ามาใช้พื้นที่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือขอคำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาทางการเงินและเศรษฐกิจ) หมวดกฎหมาย (หมวดที่กลุ่มผู้ใช้งานเข้ามาใช้พื้นที่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือขอคำแนะนำด้านกฎหมาย ทั้งแนวทวงวิธีปฏิบัติ เช่น การยื่นฟ้องดำเนินคดี รวมไปถึงการสอบถามด้านข้อกฎหมายต่างๆ ต่อประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น) และหมวดปัญหาชีวิต ที่กลุ่มผู้ใช้งานเข้ามาขอคำแนะนำหรือขอความเห็นจากผู้ใช้งานในชุมชนออนไลน์ถึงแง่มุมต่างๆ เกี่ยวกับชีวิต เช่น ปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว ปัญหาความรัก ปัญหาการศึกษา เป็นต้น

ผู้วิจัยสนใจศึกษาภาษาในหมวดปัญหาชีวิตด้วยเห็นว่า หมวดดังกล่าวสามารถสะท้อนให้เห็นปัญหาชีวิตที่เกิดขึ้นจริงของคนในสังคมได้ โดยเฉพาะปัญหาชีวิตรัก ในการศึกษาเบื้องต้นคัดเลือกจากกระทู้ตั้งภายในเดือน พฤษภาคม 2554 พบว่ามีจำนวนกระทู้ถึง 110 กระทู้ คิดเป็น 31.42% ของกระทู้ทั้งหมด เป็นกระทู้ปัญหาชีวิตรักที่มีผู้ตั้งกระทู้ถามมากเป็นอันดับหนึ่ง แสดงให้เห็นว่าคนในสังคมให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยสังเกตว่าในปัญหาชีวิตรักเดียวกัน ผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงให้

¹ การสะกดคำว่า “พันทิป” ในงานวิจัยนี้สะกดตามชื่อที่ปรากฏบนหน้าหลักเว็บไซต์พันทิปดอทคอม (www.pantip.com)

คำแนะนำแตกต่างอย่างสังเกตเห็นได้ แสดงให้เห็นว่าปัจจัยเรื่องเพศเป็นปัจจัยที่ทำให้วาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอมนี้แตกต่างกัน

ตัวอย่างวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักจาก “ผู้แนะนำเพศชาย”

ถ้ายังไม่คิดจะทำอะไร ก็อย่ามีเซ็กซ์ไปก่อนครับ ระวังเจอของแถม

ตัวอย่างวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักจาก “ผู้แนะนำเพศหญิง”

ระวังโรคด้วยนะคะ คนเรารู้หน้า ไม่รู้ใจ เป็นห่วงจริงๆ นะคะ

ตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า แม้ผู้แนะนำทั้งสองเพศจะให้คำแนะนำไปในทิศทางเดียวกัน คือการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ แต่จะเห็นได้ว่าผู้แนะนำเพศชายเลือกใช้คำที่แสดงการมีเพศสัมพันธ์อย่างตรงไปตรงมาว่า “เซ็กซ์” ในขณะที่ผู้แนะนำเพศหญิงเลือกใช้คำที่ไม่เอ่ยถึงเรื่องดังกล่าวออกมาตรงๆ และให้ความสนใจเรื่องโรคร้ายที่จะตามมาจากการมีเพศสัมพันธ์แทน นอกจากนี้การเลือกใช้คำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ต่างกันของทั้งสองเพศ ยังสะท้อนให้เห็นมุมมองและการให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าวแตกต่างกันด้วย กล่าวคือ ผู้แนะนำเพศชายเลือกใช้อุปมาอุปไมยเปรียบเปรยโรคร้ายเป็นเหมือน “ของแถม” ในขณะที่ผู้หญิงใช้คำเรียกสิ่งดังกล่าวว่า “โรค” แสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำเพศหญิงจริงจังกับเรื่องดังกล่าวมากกว่า นอกจากนี้ในตอนท้ายวาทกรรมการให้คำแนะนำของผู้แนะนำเพศหญิงที่กล่าว “เป็นห่วงจริงๆ นะคะ” ยังแสดงให้เห็นลักษณะของเพศหญิงที่คำนึงถึงความรู้สึกของผู้ร่วมสนทนาเป็นสำคัญ เห็นอกเห็นใจ และมีความรู้สึกร่วมไปกับเหตุการณ์ประเด็นปัญหามากกว่าต่างๆ มากกว่าผู้แนะนำเพศชายอีกด้วย

ตัวอย่างวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักจาก “ผู้แนะนำเพศชาย”

คุยกันให้เคลียไปเลยจะดีกว่าครับ เอาหลักฐานไปให้ดูแล้วถามไปเลยว่าโกหกเพราะอะไร

(pvman65 วันฉัตรมงคล 54 20:49:52)

ตัวอย่างวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักจาก “ผู้แนะนำเพศหญิง”

คิดเข้าข้างตัวเองว่า เค้าไม่ใช่คู่ของเรา..เราดีขนาดนี้ คู่ของเราจะต้องดีกว่านี้แน่ๆคะ ระหว่างนี้ทำบุญทำทาน ขอพรให้มีคนดีๆเข้ามาในชีวิตคะ..ขอให้เจอคู่แท้ไวๆน้า

(pinky_mint (pinky_mint) 7 พ.ค. 54 19:26:16)

ตัวอย่างข้างต้นนี้คือวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ในประเด็นปัญหาที่ชายคนหนึ่งจับได้ว่าคนรักแอบคบหาอยู่กับคนรักเก่า ผู้ตั้งกระทู้จึงขอคำแนะนำปัญหาชีวิตรักว่าควรทำอย่างไร ระหว่างให้ออกสาเหยิงคนรักอีกครั้ง หรือควรออกห่างไปเสียเลย

ผู้แนะนำทั้งสองเพศให้คำแนะนำในประเด็นดังกล่าวโดยเพศชายจะแนะนำวิธีปฏิบัติอย่างตรงประเด็น ไม่มีเรื่องของความรู้สึกใดๆเข้ามาเกี่ยวข้อง ในขณะที่เพศหญิงจะเสนอแนะวิธีการคิดและการมองปัญหา ในขณะที่เดียวกันก็คำนึงถึงความรู้สึกของผู้ฟังเป็นสำคัญ เพศหญิงกล่าวชมผู้ประสบปัญหาว่า “เราดีขนาดนี้” และในตอนท้ายวาทกรรมยังได้กล่าวอวยพรผู้ประสบปัญหาให้พบเจอกับคนที่ดีอีกด้วย แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงให้ความสำคัญกับความรู้สึก และความสัมพันธ์อันดีกับคู่สนทนามากกว่าจะคำนึงถึงเพียงการแนะนำแนวทางปฏิบัติเท่านั้นอย่างผู้ชาย นอกจากนี้วาทกรรมดังกล่าวยังแสดงให้เห็นลักษณะของชายและหญิงที่ต่างกัน คือลักษณะการเผชิญหน้ากับปัญหา ดังจะเห็นได้ว่าเมื่อเกิดปัญหาใดๆขึ้น เพศชายมักจะเผชิญหน้าโดยการพูดคุยกันอย่างตรงไปตรงมา ไม่ยืดเยื้อ ในขณะที่เพศหญิงจะให้ความสำคัญกับ

อารมณ์และความรู้สึกและวิถีจัดการกับความคิดของตนเองมากกว่า นอกจากนี้จากคำแนะนำที่เทศหญิง มิได้ให้ผู้ประสบปัญหาเผชิญหน้ากับคนรักโดยตรง แต่ให้หันมาจัดการกับความรู้และความรู้สึกของตนเอง แทน อาจสะท้อนให้เห็นว่าในสถานภาพของคนรัก เทศหญิงมีอำนาจต่ำกว่าเพศชายจึงต้องเป็นฝ่ายยอมรับ ผลที่จะตามมาไม่ว่าจะดีหรือร้าย เนื่องจากผู้ที่มีอำนาจเหนือและเป็นผู้ตัดสินใจในด้านความสัมพันธ์ระหว่างกันคือเพศชายเท่านั้น

ตัวอย่างวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักจาก “ผู้แนะนำเพศชาย”

หาหลักฐานว่าเค้าเป็นซู้กันให้ได้ เอาแบบชัดเจนเลยนะครับ แล้วให้ทนายจัดการฟ้องหย่าครับ

(888_4 พ.ศ. 54 15:06:24)

ตัวอย่างวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักจาก “ผู้แนะนำเทศหญิง”

แนะนำให้คุยกันค่ะ ให้เปลี่ยนเป็นการชื้อกินเป็นคราวๆไป

(ดิ่ง (มียูจี) 4 พ.ศ. 54 15:24:00)

ตัวอย่างข้างต้นนี้คือการให้คำแนะนำแก่ผู้ประสบปัญหาเทศหญิงที่สามีนอกใจไปมีภรรยาบ่อย จะเห็นได้ว่าผู้แนะนำเพศชายกับเทศหญิงให้คำแนะนำแตกต่างกัน โดยพบว่าแม้ผู้แนะนำส่วนใหญ่จะมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันคือให้ยุติปัญหาโดยการหย่าร้างเช่นเดียวกับตัวอย่างจากผู้แนะนำเพศชายข้างต้นที่ให้ “หาหลักฐาน” และ “ฟ้องหย่า” แต่ในขณะเดียวกันก็พบคำแนะนำจากผู้แนะนำเทศหญิงส่วนหนึ่งที่ให้ผู้ประสบปัญหาพูดคุยเพื่อหาทางออกกับสามี ดังเห็นได้จากตัวอย่างข้างต้นที่แนะนำให้แก้ปัญหาโดยการพูดคุยกับสามี เพื่อตกลงกันให้ซื้อบริการทางเพศแทนการมีภรรยาบ่อยซึ่งไม่พบคำแนะนำในลักษณะนี้จากผู้แนะนำเพศชาย แสดงให้เห็นว่าเทศหญิงให้ความสำคัญกับการดำรงชีวิตคู่ แม้นตนเองจะเป็นฝ่ายถูกนอกใจก็ต้องยอมรับ และเสนอแนวทางเลือกอื่นให้กับสามีเพื่อดำรงความสัมพันธ์ แตกต่างจากผู้แนะนำเพศชายที่มักให้คำแนะนำที่เด็ดขาด คือการตัดสินใจหย่าร้างกับสามี

ตัวอย่างวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักจาก “ผู้แนะนำเพศชาย”

เวลาตรวจเจอมะเร็งคุณจะทำยังไงล่ะครับ? จะเสียชีวิตเพราะเคยเป็นส่วนหนึ่งของร่างกายที่เรารักเลยเก็บไว้? หรือจะเก็บไว้เล่นๆ ดู เผื่อมันจะกลายเป็นเนื้อดีได้? คงไม่เก็บไข่ม้อยครับ? งั้นตอนนี้เจอมะเร็งในชีวิตจริง ก็ค่อยๆคิดดูครับ จะทำยังไง

(Baritone 6 พ.ศ. 54 00:03:07)

ตัวอย่างวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักจาก “ผู้แนะนำเทศหญิง”

เป็นกำลังใจให้ค่ะ คุณจะตัดสินใจอย่างไรก็อยู่ที่ตัวคุณ อยากเดินไปจุดไหน เรื่องแบบนี้ไม่โดนกับตัวเอง คงบอกไม่ได้ว่าควรอยู่หรือหยุด ความรักก็เหมือนต้นไม้ รดน้ำต้นไม้ก็โต เพียงแต่คุณจะโชคดีหรือร้าย เจอไม้ยืนต้น หรือไม้เลื้อย อย่าพึ่งท้อค่ะ หวังว่าหนหน้าจะโชคดี

(พุกันไร้สี_6 พ.ศ. 54 19:42:05)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำเพศชายกับเทศหญิงได้นำอุปสรรคมาใช้ในวาทกรรมให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก เพื่อให้ผู้อ่านสามารถจินตนาการภาพตามได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น แต่จะเห็นว่าผู้แนะนำทั้งสองเพศได้นำเอาแบบเปรียบเทียบที่แตกต่างกันมาเปรียบเทียบกับความรักที่ไม่ดี หรือคนไม่ดีที่เข้ามาในชีวิต โดยเพศชายได้นำเอา “มะเร็ง” มาเป็นแบบเปรียบเทียบ ในขณะที่เทศหญิงนำเอาต้นไม้ประเภท “ไม้

เลื้อย” มาเป็นแบบเปรียบเทียบ แสดงให้เห็นลักษณะการใช้ภาษาของเพศชายที่รุนแรง และคำนึงถึงความรู้สึกผู้ประสบปัญหาน้อยกว่าเพศหญิง เพศชายจึงนำแบบเปรียบเทียบที่รุนแรงและสามารถกระทบจิตใจผู้อ่านในด้านลบอย่าง “มะเร็ง” มาเปรียบเทียบ ในขณะที่เพศหญิงเลือกที่จะนำเอาแบบเปรียบเทียบไม่ประเภท “ไม้เลื้อย” ที่ให้ภาพที่ชัดเจนได้เช่นเดียวกัน แต่กระทบจิตใจผู้ประสบปัญหาในด้านลบน้อยกว่า

นอกจากนี้การที่เพศชายกับเพศหญิงนำแบบเปรียบเทียบที่แตกต่างกันมาใช้ยังสะท้อนให้เห็นทัศนคติเกี่ยวกับความรักที่ต่างกันของแต่ละเพศอีกด้วย ด้วยประเด็นปัญหาคือเรื่องราวของผู้ประสบปัญหาเพศหญิงที่คบกับชายมากกว่าหนึ่งคน จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ผู้แนะนำเพศชายเลือกนำแบบเปรียบเทียบที่รุนแรงอย่าง “มะเร็ง” มาใช้ ด้วยมีทัศนคติที่เป็นลบอย่างมากกับพฤติกรรมของผู้ประสบปัญหา การเลือกนำแบบเปรียบเทียบมาใช้จึงรุนแรงไปตามอารมณ์และทัศนคติของผู้สร้างวาทกรรม ในขณะที่ผู้แนะนำเพศหญิงมักให้ความสำคัญกับความรู้สึกของผู้ประสบปัญหามากกว่าจึงใช้วิธีการให้กำลังใจ และอวยพร ทัศนคติที่เป็นลบต่อประเด็นปัญหาจึงไม่ใช่ประเด็นสำคัญเท่ากับความรู้สึกของผู้ร่วมสนทนา การเลือกใช้แบบเปรียบเทียบของผู้แนะนำเพศหญิงจึงไม่สะท้อนให้เห็นทัศนคติในด้านบวกหรือลบเท่าใดนัก ต่างจากเพศชายที่สังเกตได้อย่างชัดเจน

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการใช้ภาษาของชายและหญิงว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร และวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์การให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักเพื่อให้เห็นว่าเบื้องหลังการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักนั้น ผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือเพื่อผลิตซ้ำหรือครอบงำความคิดใดบ้างให้กับคนในสังคมที่แสดงให้เห็นถึงอุดมการณ์ต่างๆที่อยู่เบื้องหลัง และความคิดดังกล่าวนั้นสะท้อนให้เห็นความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิงในสังคมหรือไม่ ดังที่ F.L.Johnson (1987 อ้างถึงใน พัทธรา รุ่งสุข, 2544) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ชายและผู้หญิงนั้นเหมือนกับอยู่คนละโลก ดังนั้นรูปแบบการใช้ภาษาที่ต่างกันของผู้ชายและผู้หญิงจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจเป็นอย่างมาก

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาของชายและหญิงในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอม
2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ความแตกต่างของวาทกรรมชายและหญิง ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอม

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1. วาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักในห้องศาลาประชาคม มีกลวิธีการใช้ภาษาของชายและหญิงแตกต่างกัน เช่น การใช้คำสรรพนามเรียกขาน การใช้คำแสดงทัศนภาวะ การอ้างถึง และผู้ชายมักให้คำแนะนำอย่างตรงไปตรงมามากกว่าผู้หญิง เป็นต้น
2. วาทกรรมของชายและหญิงที่มีลักษณะแตกต่างกันทั้งการเลือกใช้ภาษาและวิธีการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก สะท้อนให้เห็นความไม่เท่าเทียมกันของชายและหญิงในสังคมไทย

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1. ศึกษากระทำห้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก จากกระทำตั้งที่มีการแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อความครั้งสุดท้าย ภายในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554 โดยเลือกศึกษาเฉพาะกระทำตอบที่เป็นการให้คำแนะนำ โดยพิจารณาจากตามแนวคิดของของเลคอฟ (Lakoff 1982) ที่ได้กล่าวถึงการแนะนำในปริจเฉทการโน้มน้ำหนักว่า “ผู้พูดมีเจตนาชัดเจนที่จะโน้มน้ำหนักให้ผู้ฟังเปลี่ยนพฤติกรรม ความรู้สึก ความคิดเห็น โดยอาศัยกลวิธีในการสื่อสารเพื่อให้การโน้มน้ำหนักบรรลุวัตถุประสงค์”

2. ศึกษากระทำห้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักจากกระทำตอบที่เป็นวาทกรรมของเพศชาย และเพศหญิงอย่างชัดเจนเท่านั้น โดยใช้เกณฑ์การตัดสินดังต่อไปนี้

1) คำลงท้าย เช่น “ค่ะ” ผู้วิจัยจะตัดสินว่าผู้สร้างวาทกรรมเป็นผู้หญิง หรือ “ครับ” ผู้วิจัยจะตัดสินว่าผู้สร้างวาทกรรมเป็นผู้ชาย

2) คำสรรพนามแทนตน เช่น “ดิฉัน” ผู้วิจัยจะตัดสินว่าผู้สร้างวาทกรรมเป็นผู้หญิง หรือ “ผม” ผู้วิจัยจะตัดสินว่าผู้สร้างวาทกรรมเป็นผู้ชาย

3) ในกรณีที่ไม่มีพบคำลงท้าย หรือคำสรรพนามแทนตนที่แสดงให้เห็นเพศของผู้แนะนำ ผู้วิจัยจะตัดสินเพศของผู้แนะนำจากการบอกเล่าประสบการณ์ชีวิตของผู้แนะนำเอง เช่น การเปิดเผยว่าผู้แนะนำเคยมีประสบการณ์ชีวิตคล้ายคลึงกับผู้ประสบปัญหา คือ “สามีนอกใจ” มาก่อน ผู้วิจัยก็จะตัดสินผู้แนะนำเป็นเพศหญิง

เมื่อรวบรวมรายชื่อผู้แนะนำโดยตัดสินเพศผู้แนะนำจากคำลงท้าย คำสรรพนามแทนตนเอง และการบอกเล่าประสบการณ์ชีวิตของผู้แนะนำเป็นที่เรียบร้อยแล้วนั้น ผู้วิจัยจะนำรายชื่อผู้แนะนำเหล่านั้นมาเก็บรวบรวมกระทำตอบที่เป็นการให้คำแนะนำอื่นๆจากผู้ใช้งานที่ใช้ชื่อเดียวกัน สรุปเป็นจำนวนกระทำตอบทั้งสิ้น 1224 กระทำตอบ เป็นผู้แนะนำเพศชายทั้งสิ้น 425 กระทำตอบ เป็นผู้แนะนำเพศหญิงทั้งสิ้น 799 กระทำตอบ

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

วาทกรรม หมายถึง กระบวนการสร้างตัวตนและความหมายให้แก่สรรพสิ่งต่างๆในสังคม มีลักษณะเป็นชุดความคิดที่แฝงเร้นด้วยอำนาจและอุดมการณ์ของสังคมผ่านช่วงเวลาหนึ่งๆ เป็นชุดของความหมายที่เป็นระบบ ปรากฏทั้งในรูปข้อความ สัญลักษณ์ แบบแผนปฏิบัติ รวมไปถึงความเชื่อ ค่านิยม ที่มีการสื่อสารเพื่อให้เกิดความหมาย คุณค่า กฎเกณฑ์ เงื่อนไข ซึ่งมีผลต่อการควบคุมสังคม สถาบัน และปัจเจกบุคคลว่าสิ่งใดควรนำเสนอ สิ่งใดควรเชื่อและปฏิบัติตาม นอกจากนี้วาทกรรมยังช่วยอธิบายอุดมการณ์ทางความคิด และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ณ ช่วงเวลานั้นๆ ได้ด้วยการตีความหมายที่แฝงอยู่ภายใต้วาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักนี้

การให้คำแนะนำ หมายถึง การพยายามให้ผู้ประสบปัญหากระทำบางอย่างเพื่อแก้ไขปัญหาชีวิตรัก

ปัญหาชีวิตรัก	หมายถึง ปัญหาด้านความสัมพันธ์ระหว่างคนรักในแง่มุมต่างๆ ทั้งคู่ที่แต่งงานแล้วและยังไม่ได้แต่งงาน รวมไปถึงปัญหาความรักที่เกิดขึ้นเพียงฝ่ายเดียวด้วย โดยไม่จำกัดเพศว่าต้องเป็นความสัมพันธ์ชาย-หญิง แต่จะเป็นความสัมพันธ์ชาย-ชาย หรือหญิง-หญิง ก็ได้เช่นกัน ปัญหาชีวิตรักนี้จะรวมไปถึงปัญหาอื่นๆ ที่มาพร้อมกับความสัมพันธ์ฉันคู่รักหรือปัญหาอื่นๆที่สามารถกระทบกับปัญหาชีวิตรักด้วย เช่น “มีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนของแฟนทำอะไร” เป็นต้น
ผู้แนะนำ	หมายถึง ผู้ตอบกระทู้ที่มีจุดประสงค์ในการตอบเพื่อให้คำแนะนำตามประเด็นปัญหาที่ผู้ตั้งได้กระทู้ตั้งไว้ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอม
ผู้ประสบปัญหา	หมายถึง ผู้ที่ผู้แนะนำให้คำแนะนำในประเด็นปัญหาชีวิตรัก ได้แก่ ผู้ตั้งกระทู้ และบุคคลอื่นที่ผู้ตั้งกระทู้ได้กล่าวถึง
อุดมการณ์	หมายถึง ระบบความคิด ความเชื่อ ความรู้ ค่านิยม ขนบธรรมเนียมต่างๆที่คนในสังคมหนึ่งๆ มีร่วมกัน เป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมและการกระทำของคนในสังคม รวมไปถึงพฤติกรรมในการใช้ภาษาของคนในสังคมนั้นๆ ทำให้คนในสังคมปฏิบัติตน หรือประกอบกิจกรรมต่างๆ ตามกรอบของสังคมจนเห็นเป็นปกติธรรมดา โดยไม่ได้ตั้งคำถามกับสิ่งที่ถูกทำให้เชื่อว่าจะส่งผลอย่างไรต่อตนเอง ความคิดที่สร้างขึ้นจึงสัมพันธ์กับเรื่องของอำนาจ การครอบงำ และผลประโยชน์
กระทู้ตั้ง	หมายถึง กระทู้ที่ตั้งขึ้นเพื่อระบายหรือเพื่อขอคำแนะนำปัญหาชีวิตรักในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอม
กระทู้ตอบ	หมายถึง กระทู้ที่ให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอม

1.6 วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ วาทกรรมและการวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์ อุดมการณ์ เพศสภาวะ การสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์ และงานวิจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกระทู้ตอบจากกระทู้ขอคำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ภายในเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2554 ช่วงวันที่ 3 พฤษภาคม – 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2554 จำนวนทั้งสิ้น 110 กระทู้ตั้ง พบเป็นจำนวนกระทู้ตอบทั้งสิ้น 1757 กระทู้ตอบ แล้วคัดเลือกเฉพาะกระทู้ตอบที่เป็นกระทู้ให้คำแนะนำเท่านั้น เป็นจำนวนกระทู้ตอบทั้งสิ้น 1227 กระทู้ตอบ โดยพิจารณาตามแนวคิดของเลคอฟ (Lakoff R., 1982) ที่ได้กล่าวถึงการแนะนำที่เป็นปริศนาการโน้มน้าวใจว่า ผู้พูดมีเจตนาชัดเจนที่จะโน้มน้าวให้ผู้ฟังเปลี่ยนพฤติกรรม ความรู้สึก ความคิดเห็น โดยอาศัยกลวิธีในการสื่อสารเพื่อให้การโน้มน้าวใจบรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้นหากกระทู้ตอบที่พบเป็นเพียงการแสดงความคิดเห็น โดยไม่ได้แสดงให้เห็นว่าผู้ประสบปัญหาควรกระทำอย่างไรต่อไปก็จะไม่นับว่าเป็นกระทู้ให้คำแนะนำ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง “กระทู้ตั้ง”

“ผู้ชายที่เจ้าชู้ ถ้าแต่งงานแล้วเขาจะหยุดความเจ้าชู้หรือหยุดอยู่ที่เราเป็นคนสุดท้ายไหมคะ”

...ถ้าเขาขอแก้ตัวอีกครั้งเป็นพี่ๆจะทำยังไงคะ ระหว่าง

1. ไม่ให้โอกาสแล้ว ชั้นจะไม่เสี่ยงกับเธออีก เพราะไม่รู้อนาคตเธอจะทำได้จริงอย่างที่เธอพูดรีเปล่า
ไม่ยอมมานั่งเสียใจซ้ำสองอีก หรือ

2. ให้โอกาสอีกครั้ง ชั้นจะลองให้โอกาสเธอแก้ไขปรับปรุงตัวอีกครั้งหนึ่งละกัน หวังว่าครั้งนี้คงเป็น
ครั้งสุดท้าย และเธอก็ทำได้ตามที่พูดนะ...

(Dell 18 พ.ค. 54 23:35:34)

ตัวอย่าง “กระทู้ตอบที่ไม่ให้คำแนะนำ”

ไม่จริง

(Psybuster 18 พ.ค. 54

23:59:24)

ตัวอย่าง “กระทู้ตอบที่ให้คำแนะนำ”

ไม่หอรอกครับ เจ้าชู้แน่ๆ ไม่หาย ให้ใครแกก็ไม่ได้ ยกเว้นเจ้าตัวเอง ส่วนเรื่องโอกาสแก้ตัว คนเรา
สมควรให้โอกาสคนแก้ตัวครั้ง แต่ไม่สำหรับครั้งที่ 2 ในความผิดเดิม

(Ice-man

18 พ.ค. 54)

จากตัวอย่างกระทู้ตอบข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า กระทู้ตอบที่ไม่ให้คำแนะนำนั้นจะใช้วิธีการตอบ
คำถามในประเด็นที่ผู้ตั้งกระทู้ได้ถามถึงเท่านั้นว่า “ไม่จริง” แต่ไม่ได้เสนอแนะวิธีการปฏิบัติตนว่าผู้ประสบ
ปัญหาควรกระทำเช่นไรต่อไปเพื่อแก้ปัญหา แตกต่างจากกระทู้ที่ผู้แนะนำให้คำแนะนำที่นอกจากจะตอบ
ถามว่า “ไม่หอรอกครับ” แล้วยังแนะนำวิธีการปฏิบัติตนด้วยว่า “ให้โอกาสคนแก้ตัวอีกครั้ง แต่ไม่สำหรับครั้งที่
ที่ 2 ในความผิดเดิม” ซึ่งผู้ประสบปัญหาก็จะสามารถนำมาประยุกต์ใช้หรือปฏิบัติตามเพื่อแก้ปัญหาชีวิตรัก
ของตนเองได้

หลังจากคัดเลือกเฉพาะกระทู้ตอบที่ให้คำแนะนำเหลือเพียง 1227 กระทู้ตอบแล้ว ผู้วิจัยจึงเลือก
ศึกษาเฉพาะกระทู้ให้คำแนะนำที่บอกเพศผู้แนะนำอย่างชัดเจนโดยพิจารณาจาก คำลงท้าย คำสรรพนาม
แทนตน และการบอกเล่าประสบการณ์ชีวิตของผู้แนะนำที่สามารถตัดสินเพศของผู้แนะนำได้ เช่น การ
กล่าวถึงตนเองในฐานะของ “แม่” เป็นต้น จะได้กระทู้ให้คำแนะนำทั้งสิ้น 1224 กระทู้ตอบ เป็นกระทู้ตอบ
จากผู้แนะนำเพศชาย 425 กระทู้ตอบ และจากผู้แนะนำเพศหญิง 799 กระทู้ตอบ โดยผู้ใช้งานส่วนใหญ่ที่
ให้คำแนะนำมักเป็นผู้ใช้งานประจำที่เป็นสมาชิกของเว็บไซต์พันทิปดอทคอม หรือเป็นบุคคลที่มีผู้ใช้ชื่อเดิม
ในการแสดงความคิดเห็นอยู่เสมอ ทั้งนี้พบว่ามีเพียงแค่ 3 กระทู้ตอบเท่านั้นที่ไม่สามารถทราบเพศของผู้
แนะนำได้

3. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ด้วยการวิเคราะห์ทฤษฎีการใช้ภาษา โดยพิจารณาว่าผู้แนะนำได้นำเอา
ทฤษฎีการใช้ภาษาใดบ้างมาใช้ในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก และศึกษาเปรียบเทียบความ
แตกต่างระหว่างผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงที่นำเอาทฤษฎีการใช้ภาษาเหล่านั้นมาใช้ว่าเหมือนหรือ
แตกต่างกันอย่างไร โดยอาศัยแนวคิดทางภาษาศาสตร์ ได้แก่ วาทกรรม วัจนปฏิบัติศาสตร์ อรรถศาสตร์
และวากยสัมพันธ์

4. เมื่อวิเคราะห์ทฤษฎีการใช้ภาษาทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยจะวิเคราะห์เชิงวิพากษ์วาทกรรมการให้
คำแนะนำปัญหาชีวิตรักของผู้แนะนำเพศชายกับหญิงตามกรอบแนวคิดของแฟร์คลัฟ (Fairclough 1995)
เพื่อให้เห็นว่าการเลือกใช้กลวิธีทางภาษาต่างๆ ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักนั้นได้แสดงให้เห็นลักษณะ

การใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงที่เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร กลวิธีการใช้ภาษาเหล่านั้นได้สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำทั้งสองเพศที่มีต่อเพศชายกับเพศหญิงในสังคมอย่างไร และเพื่อให้เข้าใจสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมที่อยู่แวดล้อมวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักนั้น รวมถึงกลไกอันซับซ้อนทางความคิดและการกระทำที่แฝงอยู่ในวาทกรรมดังกล่าว

5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้เห็นกลวิธีการใช้ภาษาในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักที่แตกต่างกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิง
2. ทำให้เห็นกลวิธีการให้คำแนะนำที่สะท้อนให้เห็นบทบาทและสถานภาพของชายและหญิงที่แตกต่างกัน
3. เป็นแนวทางในการศึกษาภาษาไทยโดยใช้การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์ (Critical Discourse Analysis – CDA) ในสื่ออินเทอร์เน็ต ในมุมมองอื่น ๆ มากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความแตกต่างระหว่างชาย-หญิงในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอม: การศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์นี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- 2.1 วาทกรรมและการวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์
- 2.2 อุดมการณ์
- 2.3 เพศสภาวะ
- 2.4 การสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ

2.1 วาทกรรมและการวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์

มิเชล ฟูโกต์ (Michel Foucault, 1926-1984 อ้างถึงใน จันทิมา เอี่ยมานนท์, 2549) ให้ความหมายของ “วาทกรรม” ว่าเป็นกระบวนการทางสังคมที่สร้างตัวตนและความหมายให้กับสรรพสิ่งต่างๆ ในสังคม โดยมีลักษณะเป็นชุดความคิดที่แผ่เร้นด้วยอำนาจและอุดมการณ์ของสังคมผ่านช่วงเวลาหนึ่งๆ ซึ่งการให้ความหมายนี้ทำให้วาทกรรมกลายเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตของมนุษย์ที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ และต่างก็มีผลกระทบซึ่งกันและกัน หรือเรียกว่า ความสัมพันธ์เชิงวิภาษวิธี (dialectic relationship) ในแง่นี้ วาทกรรมเป็นการกระทำที่คนปฏิบัติต่อโลก ต่อคนอื่น ซึ่งกันและกัน เป็นปฏิสัมพันธ์ของคนในสังคม ขณะเดียวกันโครงสร้างและระบบของสังคมก็มีผลต่อวิถีปฏิบัติของคนด้วย เท่ากับว่าวาทกรรมมิได้เป็นเพียงสิ่งที่สร้างขึ้นในฐานะเป็นภาษาที่ใช้ในสังคมเท่านั้น แต่ตัววาทกรรมเองยังทำให้เกิดภาษาหรือกิจกรรมอื่นๆ ขึ้นมาในสังคมอีกด้วย ดังนั้นการวิเคราะห์วาทกรรม (Discourse analysis) ของฟูโกต์จึงเป็นการศึกษาและสืบค้น กระบวนการ ลำดับ ขั้นตอน และรายละเอียดต่างๆ ในการสร้างอัตลักษณ์และความหมายให้กับสิ่งที่ห่อหุ้มเราอยู่ในรูปของวาทกรรม และภาคปฏิบัติการของวาทกรรมว่าด้วยเรื่องนั้นๆ ว่ามีความเป็นมาอย่างไร มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคล สถาบัน สถานที่ เหตุการณ์อะไรบ้าง รวมไปถึงมีอิทธิพลต่อสิ่งที่ถูกสร้างหรือถูกปิดกั้นโดยวาทกรรมอย่างไรบ้าง

แม้ฟูโกต์จะได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับอำนาจและอุดมการณ์ไว้แล้ว แต่งานวิจัยที่ผ่านมาของเขายังมิได้อธิบายหรือแสดงตัวอย่างที่เป็นหลักฐานทางรูปภาพอย่างชัดเจน ส่วนใหญ่จะเน้นการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาทางสังคมแยกเป็นประเด็นๆ ไป และวิเคราะห์บ่อเกิดหรือที่มาของความคิด ความเชื่อบางอย่างในยุคสมัยหนึ่งๆ อย่างไรก็ตามได้มีนักภาษาศาสตร์หลายท่านในยุคหลังสมัยเดอไซซูร์อาทิ เฟาเลอร์ (Fowler) แฟร์คลัฟ (Fairclough) และฟานไดค์ (Van Dijk) ได้นำแนวคิดของฟูโกต์ รวมถึงนักสังคมศาสตร์ท่านอื่นๆ มาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์การใช้ภาษา จนก่อให้เกิดการศึกษาภาษาศาสตร์แบบที่เรียกว่า “การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์” ที่มองว่าข้อความหรือตัวบทใดๆ ล้วนได้รับอิทธิพลจาก

ปริบททางสังคม และในทางกลับกันตัวมันเองก็มีอิทธิพลต่อสังคมด้วยเช่นกัน และนักภาษาศาสตร์แนววิพากษ์กลุ่มนี้มองว่า การใช้ภาษาของมนุษย์แต่ละคนมิได้เป็นอิสระจากสังคม แม้แต่ในการกล่าวถ้อยคำเพื่อแสดงวัจนกรรมต่างๆที่ดูเหมือนเราคิดและพูดออกไปอย่างอิสระในฐานะปัจเจกบุคคล แต่ที่จริงถ้อยคำและกลวิธีที่เลือกใช้ไม่ได้เป็นนวัตกรรมใหม่เอี่ยมถอดตามทุกครั้งไปและมีใจว่าเราจะมีสิทธิ์สร้างประโยคได้ทุกรูปแบบอย่างไม่รู้จบ ดังที่นักภาษาศาสตร์แนวโครงสร้างนิยมเชื่อเช่นนั้น แต่เรามักถูกควบคุมหรือจำกัดวิธีการพูดโดยกฎเกณฑ์หรือค่านิยมความเชื่อทางสังคมบางอย่างโดยไม่รู้ตัว (กาญจนา เจริญเกียรติบวร 2548)

การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์ (Critical Discourse Analysis) เป็นการวิเคราะห์ภาษาและการสื่อความหมายของกระบวนการทางสังคมและปัญหาสังคม โดยเน้นคุณลักษณะของภาษาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรม และสนใจหน้าที่ของภาษาในฐานะที่สามารถชักชวนและหล่อหลอมความคิดได้ ลักษณะพิเศษของการวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์นี้จะไม่เป็นเรื่องของอิทธิพลจากอารมณ์ หรือความรู้สึกส่วนบุคคลเข้าไปเกี่ยวข้องเหมือนการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Social science) แต่จะเข้าไปศึกษาเกี่ยวกับสถานการณ์ทั้งในด้านที่เป็นผู้ครอบงำและด้านที่ต่อต้านการครอบงำ ดังนั้นการวิเคราะห์แนวนี้จึงมีความเป็นอิสระในการวิเคราะห์ (รัตนวดี สำราญสุข 2545)

แฟร์คลัฟ (Fairclough 1995) อธิบายแนวคิดการวิเคราะห์ปริจเฉทเชิงวิพากษ์ว่าเป็นการศึกษาโครงสร้างของภาษาในวาทกรรมเพื่อทำความเข้าใจสภาพความเป็นจริงในสังคม และเพื่อให้เห็นวิธีการในการใช้อำนาจ การครอบงำ และความไม่เท่าเทียมกันในสังคมที่ถูกผลิตและผลิตซ้ำภายใต้อุดมการณ์บางอย่าง ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า จุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์นี้ก็เพื่อที่จะเข้าใจอุดมการณ์ที่แฝงอยู่เบื้องหลังการใช้ภาษานั้นเอง

ผู้วิจัยได้นำเอาแนวคิดการวิเคราะห์วาทกรรมแบบ Critical Discourse Analysis ตามแนวคิดของแฟร์คลัฟมาใช้เป็นหลักในการศึกษาวิเคราะห์

แฟร์คลัฟ กล่าวถึงการวิเคราะห์สภาพการณ์ในการสื่อสาร (Analysis of Communicative Events) ว่าเป็นการวิเคราะห์ในภาคตัดขวาง เพื่อศึกษาถึงคุณสมบัติของวาทกรรมซึ่งจะประกอบด้วยมิติ 3 ประการ (จินฉันทน์ สแสงมา, 2545: 22) ดังต่อไปนี้

1) ตัวบท (Text) ในที่นี้คือ ภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร ทั้งที่เป็นวัจนภาษา และอวัจนภาษา พยางค์ คำ ประโยค รวมทั้งรูปแบบของวาทกรรมที่ต่างเรียงร้อยเข้าด้วยกัน โดยวิเคราะห์ใน 3 ประเด็นหลัก คือ

(1) วาทกรรมนำเสนออะไรสู่สภาพสังคม และเกิดผลอย่างไร การนำเสนอในที่นี้ คือ การนำเสนอเกี่ยวกับความคิด ระบบความรู้ และความเชื่อให้กับสังคมซึ่งเป็นการชี้ให้เห็นสภาพความเป็นจริงของสังคมในขณะนั้น และยังวิเคราะห์ว่าการนำเสนอดังกล่าวก่อให้เกิดผลอย่างไรต่อสังคม และทำไมถึงเลือกนำเสนอประเด็นดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อจะได้เข้าใจตัวบทมากยิ่งขึ้น เนื่องจากตัวบทและปริบทต่างมีความสัมพันธ์กัน สิ่งที่ตัวบทนำเสนอย่อมส่งผลกระทบต่อปริบทด้วย

(2) วาทกรรมสร้างลักษณะเฉพาะหรืออัตลักษณ์อะไรให้สังคม ทั้งนี้เพื่อศึกษาว่าตัวบทหรือตัวภาษาสามารถสร้างลักษณะเฉพาะอะไรผ่านสื่อ เพื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของตัวบทที่มีต่อปริบททางสังคม เช่น สถานภาพ บทบาท เป็นต้น

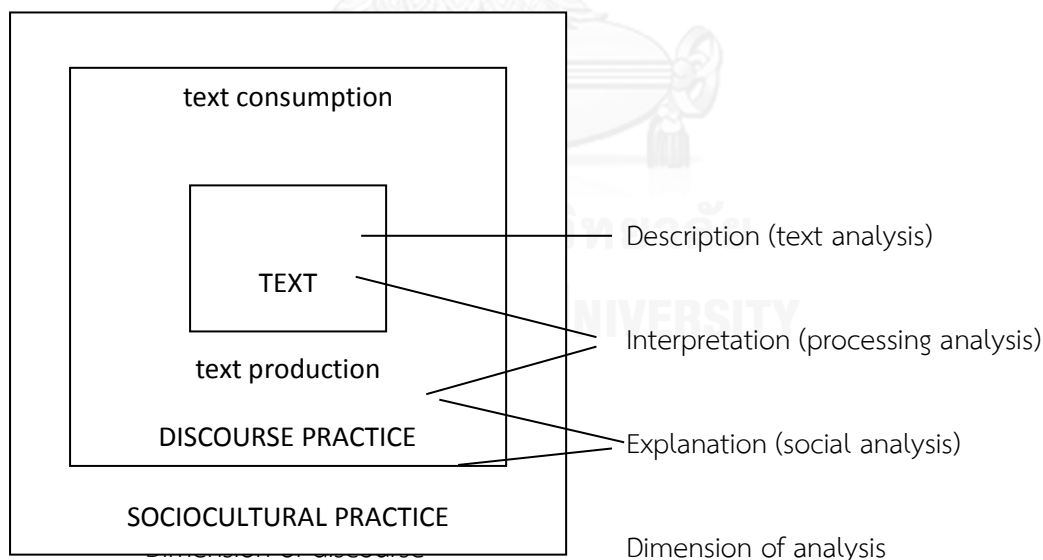
(3) เนื้อหาบทความแสดงถึงความสัมพันธ์ใด โดยพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่างผู้สร้างวาทกรรมกับผู้รับวาทกรรม และความสัมพันธ์ระหว่างสื่อกับสถาบันสังคม ความสัมพันธ์ที่แฝงอยู่ในตัวเนื้อหา สามารถบ่งบอกได้ว่าวาทกรรมนั้นมีอิทธิพลอย่างไรกับสังคม ถ้าหากเนื้อหาของวาทกรรมแสดงถึงความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด โอกาสที่ผู้ประสบปัญหาจะเกิดปฏิสัมพันธ์กับตัวบท และมีผลมายังผู้ส่งสารก็เกิดได้ง่ายขึ้น

2) การปฏิบัติการทางวาทกรรม (Discourse Practice) เป็นการวิเคราะห์กระบวนการสร้างตัวบท (Text Production) ว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร นำเอาบริบททางสังคม สิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นลักษณะทางสังคม วัฒนธรรม มาสร้างเป็นวาทกรรมได้อย่างไร มีการถ่ายทอดออกมาหรือการแจกจ่ายตัวบทอย่างไร (Text Distribution) และวิเคราะห์การบริโภคตัวบท (Text Consumption) รวมทั้งช่องทางการสื่อสาร ซึ่งวิเคราะห์ได้ 2 มุมมอง คือ

- (1) สถานการณ์ในการสื่อสารมีผลต่อแบบแผนการใช้ภาษาอย่างไร
- (2) ผลที่เกิดจากแบบแผนการใช้ภาษา ช่วยในการสร้างขอบเขต ความสัมพันธ์และโครงสร้างอย่างไร

3) การปฏิบัติการทางสังคมวัฒนธรรม (Sociocultural Practice) เป็นการวิเคราะห์ถึงบริบทที่ส่งผลให้เกิดวาทกรรม เช่น ปัจจัยทางด้านสังคม วัฒนธรรม การเมือง ที่อยู่แวดล้อมเหตุการณ์การสื่อสารนั้น ในแง่ที่ว่าตัวบทที่เกิดขึ้นนั้นอยู่ในบริบทลักษณะใด ปัจจัยทั้ง 3 ประการดังกล่าว สามารถอธิบายด้วยแผนภาพ (Fairclough 1995: 98) ดังนี้

ภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ของสถานการณ์การสื่อสาร

ปฏิบัติการทางวาทกรรมนี้จะเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงระหว่างตัวบทกับปฏิบัติการทางสังคมวัฒนธรรม นั่นคือ ตัวบทและสภาพแวดล้อมทางสังคมวัฒนธรรมต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ตัวบทอาจถูกกำหนดโดยสภาพแวดล้อมทางสังคมวัฒนธรรมโดยแสดงผ่านทางปฏิบัติการทางวาทกรรม ในขณะเดียวกันตัวบทเองก็มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมด้วย (ชนกพร พัวพัฒนกุล 2548)

จะเห็นว่าการวิเคราะห์วาทกรรมเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบระหว่างตัวบท บริบท และกระบวนการสร้างตัวบท ผู้ที่จะเข้าใจบริบทดังกล่าวจำเป็นต้องมีภูมิหลัง หรือมีประสบการณ์ร่วม หรือมีความรู้ในบริบทนั้นๆ เป็นอย่างดี

ดังนั้นในการวิเคราะห์วาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักนี้ นอกจากจะศึกษาทฤษฎีการใช้ภาษาที่เป็นมิติของตัวบทแล้วยังต้องศึกษาบริบทต่างๆที่แวดล้อมตัวบทที่ทำให้ผู้สร้างวาทกรรมเลือกใช้รูปภาษานั้นๆด้วย ผู้วิจัยจึงนำเอากรอบทฤษฎีการวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์(CDA- Critical Discourse Analysis) ของแฟร์คลัฟมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษา เพื่อให้เห็นว่าวาทกรรมดังกล่าวมีกลไกการครอบงำทางความคิดใดที่แฝงอยู่เบื้องหลังผ่านการเลือกใช้ภาษาในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก โดยมุ่งเน้นวิเคราะห์มิติของตัวบทเป็นหลัก ส่วนการวิเคราะห์ระดับวิถีปฏิบัติทางวาทกรรม (Discourse Practice) ผู้วิจัยจะนำเอาทฤษฎีชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสารมาใช้วิเคราะห์องค์ประกอบวาทกรรม และในระดับวิถีปฏิบัติทางสังคมวัฒนธรรม (Sociocultural Practice) ผู้วิจัยจะวิเคราะห์อิทธิพลของบริบททางสังคมที่มีผลต่อการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักและอุดมการณ์ที่แฝงอยู่ในคำแนะนำปัญหาชีวิตรักที่ผู้แนะนำอาจจะรู้หรือไม่รู้ตัวก็ได้

2.2 อุดมการณ์

อุดมการณ์ (ideology) คำนี้เริ่มใช้ครั้งแรกในประเทศฝรั่งเศส (ideologues) เดิมทีหมายถึงการศึกษาเกี่ยวกับแนวความคิด (study of ideas) ซึ่งเป็นแนวทางการศึกษาปรัชญาประเภทหนึ่งที่ได้รับคามนิยมกันในหมู่นักคิดกลุ่มหนึ่งเมื่อปลายศตวรรษที่ 18 และตลอดศตวรรษที่ 19 นักคิดกลุ่มนี้ถือว่าแนวการศึกษาปรัชญาของตนมีลักษณะพิเศษต่างไปจากกลุ่มอื่นๆในสมัยนั้นที่ไม่ยึดถือวิธีการของอภิปรัชญา (metaphysics) Condillac นักคิดชาวฝรั่งเศสถือว่าความคิดทั้งหลายเกิดจากความรู้สึกของอายตนะทั้ง 5 (sensation) แทนที่จะเกิดขึ้นเอง มีขึ้นเอง คือเป็นอิสระในลักษณะของวิญญาณตามคติของพวกจิตนิยม (Richard H. Cox (ed.), 1967 อ้างถึงใน รัตนาวดี สำราญสุข, 2545)

ในสมัยต่อมา คำว่าอุดมการณ์ได้รับการนำมาใช้ใน 2 ความหมาย (ชัยอนันต์ สมุทวณิช 2523) ได้แก่

ความหมายแรก อุดมการณ์ถูกนำมาใช้เพื่อกล่าวถึงความเชื่อ ความคิด หรือแม้แต่ทัศนคติของคนกลุ่มหนึ่งหรือชุมชนหนึ่ง ความเชื่อและความคิดนี้อาจจำกัดอยู่แต่เฉพาะคนเพียงไม่กี่คนหรือหลายคนก็ได้ ความเชื่อนั้นจะมีผู้ยึดถืออยู่ในสมัยหนึ่งแต่ไม่มีอิทธิพลในเวลาต่อมาก็ได้ แต่ได้แสดงให้เห็นอุดมการณ์ของยุคหรือของชนชั้นต่างๆที่มีอยู่ในสมัยนั้น อุดมการณ์ในลักษณะนี้เป็นทฤษฎีที่แจกแจก แยกแยะแนวความคิดและความเชื่ออันมีแบบแผน โดยมุ่งอธิบายสภาพการณ์ในสังคมทั้งที่เป็นมา คือที่เกิดขึ้นแล้วในอดีตกาล กำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบัน และจะเป็นไปในอนาคต ความหมายของอุดมการณ์ในที่นี้ จึงเป็นความหมายแบบเบ็ดเสร็จ (Total conception of ideology)

ความหมายที่สอง คือ อุดมการณ์ที่มีความหมายเฉพาะราย (Particular Conception of Ideology) หมายถึง อุดมการณ์เป็นเครื่องมือของการต่อสู้ทางการเมืองระหว่างบุคคล หรือกลุ่มบุคคลสองฝ่าย (ชนชั้น เชื้อชาติ ศาสนา เผ่าพันธุ์ ฯลฯ) ที่มุ่งโต้แย้งหลักการ ความเชื่อ ตลอดจนทัศนคติของฝ่ายตรง

ข้าม โดยถือว่าอุดมการณ์ของอีกฝ่ายหนึ่งนั้นมีรากฐานมาจากผลประโยชน์ทางสังคมของชนกลุ่มนั้น ตามความคิดนี้ อุดมการณ์จะเป็นเพียงสิ่งฉาบหน้า หรือภาพลวงตาสิ่งอื่นที่อำพรางอยู่ สิ่งนั้นได้แก่ประโยชน์อันแท้จริงของผู้สนับสนุนอุดมการณ์ ผู้ที่ใช้อุดมการณ์เป็นเครื่องมือในการแสวงอำนาจ เพื่อเป็นข้ออ้างที่จะทำการกดขี่ชนกลุ่มอื่น และใช้อุดมการณ์เป็นเครื่องมือในการพิทักษ์ปกป้องผลประโยชน์ของชนชั้นนั้น

โทนี ทริว (Tony Trew, 1975 อ้างถึงใน รุ่งรวี เฉลิมศรีภิญโญรัช, 2540) กล่าวว่า อุดมการณ์เป็นระบบความเชื่อหรือระบบความคิด ที่อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างคนในสังคม คนต่อรัฐ และอธิบายความเป็นไปทางสังคม เสนอแนวทางปฏิบัติโดยแสดงให้เห็นภาพของสังคมในอนาคตภายหลังจากนำอุดมการณ์นั้นๆ มาใช้แล้วว่าจะเป็นไปในวิถีทางใด อุดมการณ์จะมีพลังก็ต่อเมื่อการเสนออุดมการณ์นั้นได้รับการยอมรับจากคนส่วนใหญ่ เป้าหมายของอุดมการณ์นั้นอยู่ที่ผู้รับ คือ ประชาชน อุดมการณ์จึงต้องเชื่อมโยงกับค่านิยมทางสังคมที่สำคัญๆ โดยอุดมการณ์จะถูกส่งผ่านโดยกระบวนการทางภาษา (Ideologies-Linguistic Process) ซึ่งเป็นกระบวนการการต่อสู้ที่จะเลือกนำเสนอเหตุการณ์หนึ่งๆ ในทิศทางมุมมองหนึ่ง และเลือกที่จะละทิ้งการนำเสนอในแง่มุมอื่นๆ กล่าวคือ เป็นการเลือกที่จะพูดถึงความเป็นจริงภายในกรอบของวาทกรรมแบบใด และวาทกรรมนั้นก็จะมีอิทธิพลต่อการรับรู้และความเข้าใจของคนต่อประเด็นนั้นๆ

ฟานไดก์ (van Dijk 1998) ได้นำเสนอวิธีการศึกษาที่เป็นสหวิทยาการ (multidisciplinary approach) และเสนอแนวคิดเกี่ยวกับอุดมการณ์ไว้ว่า อุดมการณ์ไม่ได้เป็นความคิด (idea) ของคนใดคนหนึ่ง หากแต่เป็นความเชื่อร่วมกันของกลุ่มคน หรือเป็นระบบความเชื่อที่สมาชิกของกลุ่มหนึ่งๆ มีร่วมกัน เช่น การเหยียดเชื้อชาติ (racism) เป็นต้น อุดมการณ์ต้องไม่ใช่ความคิดของใครเพียงคนเดียว แต่ความคิดของคนๆ หนึ่ง สามารถพัฒนากลายเป็นอุดมการณ์ได้ หากทำให้ผู้อื่นยอมรับและเชื่อตามนั้นได้ เช่น อุดมการณ์มาร์กซิสม์ที่นักทฤษฎีกลุ่มนี้มองว่าชนชั้นได้ปกครองโดยเฉพาะกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ถูกผู้มีอำนาจทางการเมืองปกครองครอบงำความคิดผ่านวิธีการใช้ภาษาในรูปแบบต่างๆ เช่น กฎหมาย ประกาศของทางรัฐบาล ฯลฯ ทำให้พวกเขาต้องจำยอมถูกเอารัดเอาเปรียบและคล้อยตามอุดมการณ์ของรัฐ นั่นก็คือระบบทุนนิยม การที่จะต่อต้านอำนาจรัฐได้นั้นพวกเขาจะต้องปฏิวัติอย่างรุนแรง

จากแนวคิดเรื่องอุดมการณ์ทั้งหมดข้างต้นนี้สามารถสรุปได้ว่า อุดมการณ์คือ ระบบความเชื่อหรือระบบความคิดที่อธิบายความเป็นไปในสังคม หรือความสัมพันธ์ของคนในสังคม อุดมการณ์จะต้องไม่ใช่ความคิดของใครคนใดคนหนึ่งเพียงคนเดียว แต่เป็นระบบความเชื่อที่สมาชิกในกลุ่มหนึ่งๆ มีร่วมกัน และอุดมการณ์จะแฝงอยู่เบื้องหลังการใช้ภาษาซึ่งเป็นสิ่งกำหนดพฤติกรรมและการกระทำของมนุษย์ อาจสรุปได้ว่า อุดมการณ์นั้นมีวัตถุประสงค์หลักอยู่ 3 ประการด้วยกัน คือ

1. เพื่อธำรงรักษาระบบและสภาพการณ์เดิมของสังคมไว้
2. เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในตัวระบบและการจัดระเบียบสังคม เศรษฐกิจ การเมือง
3. เพื่อธำรงรักษาไว้ซึ่งสภาพการณ์ใหม่อันเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลง

จากแนวคิดเรื่องอุดมการณ์ข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า อุดมการณ์เกี่ยวข้องกับระบบความคิด ความเชื่อของคนในสังคมเดียวกัน โดยอุดมการณ์กับวาทกรรมมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน การวิเคราะห์ภาษาจะสะท้อนให้เห็นอุดมการณ์ที่แฝงอยู่เบื้องหลังว่าวาทกรรมดังกล่าวได้มีการต่อยอดถึงอุดมการณ์บางประการที่มีอยู่เดิม และคนในสังคมต้องการให้อุดมการณ์ดังกล่าวดำเนินต่อไป หรือเป็นการต่อต้านหรือท้าทายใน

เรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วย การศึกษาวาทกรรมจึงทำให้เห็นสภาพความเป็นจริงของสังคม และเห็นอุดมการณ์จริง ๆ ของคนในสังคมได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2.3 เพศสภาวะ

การศึกษาความแตกต่างทางวาทกรรมของชายและหญิงในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอมนี้ การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับเพศสภาวะจะช่วยให้ผู้วิจัยเห็นความแตกต่างระหว่างเพศชายและหญิง และนำมาเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาความแตกต่างทางด้านวาทกรรมในเชิงลึกต่อไปได้ ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นในการศึกษาออกเป็น 3 ประเด็น คือ 1) เพศสภาวะ (Gender) 2) อัตลักษณ์ทางเพศกับภาษา และ 3) การใช้ภาษาของเพศชายกับเพศหญิง

2.3.1 เพศสภาวะ (Gender)

เพศสภาวะ คือ ความคาดหวังของคนในสังคมวัฒนธรรมที่มีต่อ “ผู้ชาย” “ผู้หญิง” ฯลฯ และวิถีปฏิบัติซึ่งกำกับการประกอบสร้างทางสังคมของ “ผู้ชาย” “ผู้หญิง” นอกจากนี้ยังหมายถึงรวมถึงการกำหนดความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่าง “ชาย” “หญิง” ฯลฯ เพศสภาวะเป็นเรื่องของการประกอบสร้างและนำเสนอความเป็น “ผู้ชาย” และ “ผู้หญิง” ในสังคม และการแสดงบทบาทอัตลักษณ์ของ “ผู้ชาย” และ “ผู้หญิง” สู่สังคม (Baler, 2008: 480 อ้างถึงใน ศิริพร ภักดีผาสุข, 2553) ซึ่งจะแตกต่างจากเพศสรีระ (sex) ที่กำหนดความแตกต่างระหว่างเพศชายกับเพศหญิงด้วยลักษณะทางชีววิทยาหรือทางรูปปลักษณ์ร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์ เนื่องจากเพศสภาวะ (gender) เป็นกระบวนการหล่อหลอมทางสังคมที่เข้ามามีบทบาทเพิ่มขยายความแตกต่างระหว่างเพศให้มากขึ้นด้วยการอบรมเลี้ยงดู ปลูกฝัง ค่านิยม รวมถึงกระบวนการหล่อหลอมทางวัฒนธรรม ส่งผลทำให้เพศสรีระที่แตกต่างกันมาตั้งแต่กำเนิด ค่อยๆ ถูกสวมทับด้วยความแตกต่างที่เกิดจากปัจจัยทางสังคม ซึ่งก็คือ เพศสภาวะ (gender) (นพพร ประชากุล 2544)

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่าเพศสรีระ (sex) เป็นสิ่งที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากพิจารณาจากสรีระหรือลักษณะทางชีววิทยาเป็นเกณฑ์สำคัญ ในขณะที่เพศสภาวะเป็นการแสดงบทบาทและพฤติกรรมทางสังคมที่บุคคลแต่ละบุคคลสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงออกหรือปรับเปลี่ยนได้ โดยมีปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรมมาอิทธิพลต่อเพศสภาวะ ทำให้เพศสภาวะสามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ตามกาลเวลาและตามแต่ละสภาพสังคม ดังนั้นการที่เด็กผู้หญิงเกิดมามีเพศสรีระเป็นหญิง จึงไม่ได้หมายความว่าผู้หญิงจะด้อยค่ากว่าผู้ชาย และการมีเพศสรีระเป็นชายก็ไม่ได้ทำให้มีอำนาจมากกว่าผู้หญิง แต่การอบรมเลี้ยงดู ความรู้ และวิธีการปฏิบัติต่างๆ ที่ได้รับการถ่ายทอดปลูกฝังจากวัฒนธรรมและสถาบันทางสังคม มีส่วนสำคัญที่ทำให้เด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายซึมซับเอาค่านิยม ความเชื่อและทัศนคติเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างเพศเหล่านั้นเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของตน และถ่ายทอดปลูกฝังค่านิยมเหล่านี้ต่อไปยังรุ่นหลัง โดยมีสถาบันในสังคมทำหน้าที่ตอกย้ำและถ่ายทอดปลูกฝังคุณลักษณะความเป็นหญิงและความเป็นชาย ได้แก่ ผู้ปกครอง เกมและการเล่น โรงเรียน ศาสนา และสื่อ (Anderson and Taylor, 2002: 354-359 อ้างถึงใน โชติกา รุ่งชัยมงคล, 2548)

เมื่อมนุษย์ใช้เพศเป็นตัวแปรเบื้องต้นในการกำหนดบทบาทและหน้าที่ให้คนในสังคม รวมไปถึงเป็นตัวกำหนดความคาดหวัง กฎเกณฑ์ และมาตรฐานการการประพฤติปฏิบัติตนที่แตกต่างกัน เพศชายกับเพศ

หญิงจึงได้ความคาดหวังในการปฏิบัติตนและการอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่และสังคมแตกต่างกัน ซึ่งความแตกต่างดังกล่าวเป็นผลมาจากปัจจัยกำหนดที่สำคัญ 2 ประการ คือ ปัจจัยทางชีวภาพ และปัจจัยทางสังคม และวัฒนธรรม (นิตยกุล อรรถนุพรรณ 2530)

1) ปัจจัยทางชีวภาพ

เมื่อพิจารณาความแตกต่างระหว่างชายกับหญิง สิ่งที่เห็นได้ชัดเจนที่สุด คือ ความแตกต่างทางชีวภาพ (biological) หรือทางสรีระ (Physical) เช่น การที่ผู้หญิงมีประจำเดือน ตั้งครรภ์ หรือ การที่ผู้ชายโดยทั่วไปมีโครงสร้างของร่างกายแข็งแรงกว่าผู้หญิง เป็นต้น ความแตกต่างนี้เองทำให้เกิดการจัดสรรบทบาทความรับผิดชอบที่เหมาะสมกับสรีระของแต่ละเพศ เช่น ชายควรรับผิดชอบในการศึกษา สงครามเพราะแข็งแรงกว่าผู้หญิง และเนื่องจากผู้หญิงต้องมีประจำเดือน ตั้งครรภ์และเลี้ยงลูก ทำให้ไม่สะดวกในการออกไปทำกิจกรรมต่างๆนอกบ้าน ผู้หญิงจึงเหมาะสมที่จะรับหน้าที่ดูแลบ้าน เตรียมอาหาร และอบรมเลี้ยงดูบุตรอยู่ภายในบ้าน (ภัสสร ลิมานนท์, 2527 : 3)

แม้ว่าจะมีการพยายามทดลองเพื่อทดสอบความจริงเกี่ยวกับอิทธิพลของปัจจัยทางชีวภาพต่อคุณลักษณะของชายและหญิงมาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็ยังไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจน ทำให้การอธิบายถึงสาเหตุของพฤติกรรมและคุณลักษณะที่ต่างกันของชายและหญิง จึงมีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมมากกว่าปัจจัยทางชีวภาพ เพราะมีข้อมูลสนับสนุนมากกว่า และสามารถที่จะอธิบายได้ชัดเจน

2) ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม

โครงสร้างทางสังคมมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการกำหนดบทบาท บุคลิกภาพ และแบบแผนทางพฤติกรรมของชายและหญิง ดังเห็นได้ว่าการที่ชายและหญิงจะมีลักษณะหรือบทบาทอย่างไรมัน มีความสัมพันธ์อย่างมากกับการอบรมเลี้ยงดู และความเข้มงวดในการสนับสนุนการแสดงบทบาทของชายและหญิงในสังคมนั้นๆ ดังนั้นเพศที่กำหนดโดยสังคมจึงแตกต่างกันไปในแต่ละสังคม รวมไปถึงค่านิยม และความเชื่อของแต่ละวัฒนธรรมด้วย

ตัวอย่างที่แสดงอิทธิพลของสังคมและวัฒนธรรมต่อบุคลิกลักษณะของชายและหญิงได้อย่างชัดเจนมากตัวอย่างหนึ่ง ได้แก่งานวิจัยของ มาร์กาเรต มีด (Margaret Mead, 1935 อ้างถึงใน นิตยกุล อรรถนุพรรณ, 2530) ที่ได้ศึกษาลักษณะทางอารมณ์ของชายและหญิงในชาวนิวินี 3 เผ่า พบว่าในเผ่าที่มีความสงบสุขคือเผ่าอาราเปส (Arapesh) ชายและหญิงมีความแตกต่างกันน้อยมาก โดยทั้งสองเพศจะมีความอ่อนโยน และมีความสนใจต่อความต้องการของผู้อื่นซึ่งเป็นลักษณะของหญิงในสังคมตะวันตก ส่วนในเผ่ามันดูกูมอร์ (Mundugumor) ซึ่งเป็นเผ่าที่ชอบทำศึกสงคราม พบว่าทั้งสองเพศมีลักษณะของชาย คือ มีลักษณะดุร้าย ก้าวร้าว และในเผ่าแชมบูลิ (Tchambuli) ชายและหญิงจะได้รับความคาดหวังให้มีลักษณะและบทบาทที่สลับกันกับบทบาทของชายและหญิงในทัศนะของสังคมนั้นๆ คือ หญิงจะเป็นฝ่ายบงการ จัดการเป็นผู้ริเริ่มการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ในขณะที่ชายแสดงอารมณ์มากกว่า รักสวยรักงามมากกว่า มีความเป็นอิสระและรับผิดชอบน้อยกว่าหญิง แสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า ความแตกต่างในคุณลักษณะของชายและหญิงในชาวนิวินีทั้งสามเผ่าซึ่งเป็นชุมชนที่สันโดษและห่างไกลจากชุมชนอื่นๆนี้ เป็นผลจากความแตกต่างทางความคิดของคนในแต่ละสังคม

จากแนวคิดเรื่อง “เพศสภาวะ” ซึ่งเป็นเพศที่ถูกกำหนดโดยเงื่อนไขทางสังคมหรือวัฒนธรรม ได้แสดงให้เห็นว่าปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมนี้เป็นปัจจัยสำคัญที่หล่อหลอมให้คนในสังคมมีความคิดและพฤติกรรมให้เป็นไปในลักษณะเช่นใด ดังนั้นการศึกษาวาทกรรมซึ่งเป็นผลผลิตทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งที่ยืนยันถึงปัจจัยหลักที่มีผลต่อความเป็นชายและความเป็นหญิงได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยสะท้อนให้เห็นถึงความคิดและทัศนคติความเป็นชายและหญิงในสังคมไทย ซึ่งได้รับการประกอบสร้างจากสังคมและวัฒนธรรมไทยในปัจจุบัน

2.3.2 อัตลักษณ์ทางเพศกับภาษา

นันทา วีรวิทยานุกูล (2544: 322-329) ได้กล่าวถึงภาษากับอัตลักษณ์ทางเพศไว้ ในบทความเรื่อง “สตรีกับอัตลักษณ์” ไว้ว่า ภาษาเป็นระบบสัญลักษณ์ซึ่งเราใช้ในการให้ความหมายแก่โลกที่แวดล้อมตัวเราอยู่ ดังนั้นภาษาจึงทำให้เราเข้าใจโลกรอบๆตัว และทำให้เราตระหนักถึงที่ทางของเราในโลกที่เราอาศัยอยู่ ภาษาจึงมีฐานะเป็นรูปแบบหนึ่งซึ่งช่วยสะท้อนให้เห็นถึงอัตลักษณ์ทางเพศตามมุมมองของสังคมในสมัยนั้นๆ โดยมีบทบาทสำคัญในประเด็นเรื่องเพศ ดังต่อไปนี้

1) ภาษาที่มีบทบาทในการกำหนดประเด็นเรื่องเพศ

เราใช้ภาษาในการตั้งชื่อเรียกให้แก่วัตถุ ความรู้สึก ผู้คน ประสบการณ์ และปรากฏการณ์ต่างๆ ซึ่งชื่อเรียกนี้เองเป็นการตอกย้ำแง่มุมใดมุมหนึ่งของสิ่งนั้น และละเอียดบางแง่มุมไป เนื่องจากสิ่งต่างๆ ในโลกนี้ มักจะมีความซับซ้อนและมีหลายแง่มุมเกินกว่าที่เราจะอธิบายได้ทั้งหมด เราจึงเลือกเน้นเฉพาะบางคุณลักษณะที่มักถูกชักนำโดยคุณค่าทางวัฒนธรรม และเป็นส่วนที่เราเห็นว่ามีความสำคัญในมุมมองของสังคม

สำหรับสังคมตะวันตก ภาษาจะให้คุณค่าเชิงลบต่อประสบการณ์ของผู้หญิง ด้วยการปฏิเสธและไม่ให้ความสำคัญกับผู้หญิง โดยการนำเสนอว่าผู้ชายและประสบการณ์แบบผู้ชายนั้นเป็นบรรทัดฐาน ส่วนผู้หญิงและประสบการณ์แบบผู้หญิงนั้นเป็นสิ่งที่เบี่ยงเบนจากบรรทัดฐาน เช่น Businessman, chairman ฯลฯ ภาษาไทยก็มีลักษณะดังกล่าวด้วย เช่น นักธุรกิจ ที่คนมักจะคิดถึงแต่ผู้ชายมากกว่า แต่เมื่อจะกล่าวถึงผู้หญิงจะต้องใช้คำว่า “นักธุรกิจหญิง” ทำให้รู้สึกเหมือนกับว่าผู้หญิงเป็นข้อยกเว้น เป็นสิ่งที่เบี่ยงเบนจากบรรทัดฐาน

นอกจากภาษามักให้ความสำคัญกับผู้ชายมากกว่าแล้ว ภาษายังทำหน้าที่กำหนดให้ผู้ชายและผู้หญิงมีอัตลักษณ์ที่แตกต่างกันอีกด้วย โดยการนำเสนออัตลักษณ์ของผู้หญิงในลักษณะที่ไม่เป็นปัจเจกบุคคล แต่จะอิงอยู่กับความสัมพันธ์ที่เรามีต่อผู้อื่น ส่วนผู้ชายจะมีลักษณะที่เป็นปัจเจกบุคคลและเป็นตัวของตัวเอง เห็นได้อย่างชัดเจนจากคำนำหน้านามและนามสกุลของผู้หญิงที่ถูกจัดแบ่งประเภทเป็นผู้หญิงที่ยังไม่แต่งงานและแต่งงานแล้วออกจากกันซึ่งเป็นการเปลี่ยนอัตลักษณ์ความเป็นปัจเจกบุคคล (ซึ่งมีน้อยอยู่แล้ว) ของเธอ กับอีกอัตลักษณ์หนึ่งซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนความสัมพันธ์ที่เรามีกับผู้ชาย

นอกจากนี้ภาษายังมีอำนาจในการกำหนดว่า สิ่งใดมีอยู่และสิ่งใดไม่มี กล่าวคือ สิ่งที่มีการตั้งชื่อเรียกก็จะถือว่ามีอยู่จริง และสิ่งที่ไม่มีการตั้งชื่อเรียกก็จะถือว่าไม่มีอยู่ (ทั้งที่ความเป็นจริงอาจจะมีอยู่ก็ได้ เช่น “ชายอกสามศอก” หมายถึง ชายที่มีความกล้าหาญ เข้มแข็ง และกล้ายึดถือรับผิดชอบการกระทำของตนเอง สำหรับผู้หญิงกลับไม่มีภาษาที่อธิบายผู้หญิงที่มีลักษณะเช่นนี้ แม้ในความเป็นจริงจะมีผู้หญิงลักษณะ

แบบนี้ก็ทำตาม นอกจากนี้ยังมีบางศัพท์สำนวนที่ใช้กล่าวถึงเฉพาะเพศใดเพศหนึ่ง เช่น “ซุบซิบนิินทา” ที่มักใช้กับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย หรือสำนวน “มีลูกสาวเหมือนมีส้วมอยู่หน้าบ้าน” ที่หมายถึง การมีลูกสาว เป็นเรื่องที่น่าหนักใจของพ่อแม่ จึงเป็นที่น่าสังเกตว่า ภาษาที่ใช้กล่าวถึงผู้หญิงมักจะมี ความหมายในทางลบ มากกว่าภาษาที่ใช้กล่าวกับผู้ชาย

2) ภาษามีบทบาทในการจัดระบบความเข้าใจในประเด็นเรื่องเพศ

เราใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการจัดระบบความคิดและความเข้าใจที่เรามีต่อประสบการณ์ และความรู้สึกต่างๆ ทั้งสิ่งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ทำให้เราเกิดภาพความคิดที่มีต่อสิ่งต่างๆในโลก โดยเราจะใช้ภาษาในการสรุปรวมสิ่งต่างๆที่อยู่ในเกณฑ์เดียวกันเข้าด้วยกัน ในกรณีของผู้ชายและผู้หญิงนั้น ถือได้ว่าภาษามีส่วนสำคัญในการทำให้เกิดการแบ่งแยกเป็นภาพตายตัวของผู้ชายและผู้หญิงขึ้นมา

เรามักจะใช้ภาษาในการจัดระบบความคิดอย่างกว้างๆ และสรุปออกมาเป็นภาพเหมารวม จนเกิดเป็นภาพที่ตายตัวที่มีต่อเพศชายและเพศหญิงซึ่งทำให้เราละเลยรูปแบบเฉพาะที่สำคัญๆของปัจเจกบุคคลไป มีงานวิจัยหนึ่งพบว่า ผู้หญิงที่ใช้วิธีการพูดในลักษณะแสดงจุดยืนตนเองแบบผู้ชาย (ไม่สอดคล้องกับภาพตายตัว) จะถูกมองว่าเป็นพวกจ้องมองและวางท่า ส่วนผู้ชายคนไหนใช้ภาษาที่แสดงอารมณ์แบบผู้หญิง จะถูกเข้าใจว่าเป็นเกย์ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากภาษานั้นมักใช้เน้นความต่างในลักษณะตรงกันข้าม (แบบไม่ขาวก็ดำ) มากกว่าจะเน้นเรื่องระดับและความผันแปร

3) ภาษามีบทบาทในการประเมินคุณค่าของแต่ละเพศ

ภาษามีบทบาทในการสะท้อนคุณค่าทางวัฒนธรรม และเป็นเครื่องมือที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจของเรา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศนั้น ภาษาได้ลดทอนคุณค่าของผู้หญิงและลักษณะความเป็นหญิง โดยการทำให้เรื่องของผู้หญิงนั้นกลายเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่เป็นสาระ และไม่สำคัญ เช่น การเปรียบเทียบผู้หญิงเป็นสิ่งที่ไร้ค่า เช่น แต่งเลาตาย น้ำพริกถ้วยเก่า ฯลฯ หรือการใช้ภาษาที่ทำให้ผู้หญิงดูไม่มีความสำคัญและเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐาน ด้วยการจัดลำดับให้คำที่ใช้เรียกผู้หญิงต้องตามหลังคำที่ใช้เรียกผู้ชาย เช่น สามีภรรยา พ่อแม่ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นภาพสะท้อนที่แสดงให้เห็นว่าภาษาไม่ได้มีความเป็นกลางเท่าใดนัก

4) ภาษามีบทบาททำให้เกิดความคิดแบบมีสมมติฐาน (Hypothetical Thought)

การตั้งสมมติฐานคือการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ยังไม่มีอยู่ในขณะนี้ การคิดอย่างมีสมมติฐานนี้มีความสำคัญอย่างมากต่ออัตลักษณ์ทางเพศของปัจเจกบุคคล เนื่องจากเราทุกคนสามารถตัดสินใจด้วยตัวของเราเองได้ว่าการเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายควรมีความหมายแค่ไหนอย่างไร แม้เราจะรู้ว่าสังคมมีมุมมองและมีความคาดหวังกับแต่ละเพศอย่างไร แต่เราก็ไม่จำเป็นต้องยอมรับเสมอไป เรามีสิทธิที่จะโต้แย้งคำจำกัดความที่สังคมได้ไว้กับแต่ละเพศได้ และสามารถสร้างอัตลักษณ์ของเราเองซึ่งอาจอยู่นอกเหนือจากที่สังคมกำหนดไว้ก็ได้

5) ภาษามีบทบาทในการสะท้อนความเป็นตัวตนของปัจเจกบุคคล

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่าภาษาเป็นสิ่งที่มีความเกี่ยวข้องอย่างมากต่ออัตลักษณ์ทางเพศของตัวเอง แต่ในกรณีที่เราไม่ชอบสิ่งที่สังคมกำหนดให้เรา เราสามารถที่จะกำหนดอัตลักษณ์ทางเพศของตัวเองได้เช่นกัน เช่น ผู้หญิงจำนวนมากไม่ต้องการเป็นผู้รับการกระทำตามลักษณะภาพตายตัวของ

ความเป็นหญิง เธอจึงใช้ภาษาที่แสดงจุดยืนของเธอเพื่อการรักษาสิทธิของตนเองมากขึ้น เช่น ดอกไม้เหล็ก หมายถึงผู้หญิงที่เข้มแข็ง เป็นต้น

จากการศึกษาอัตลักษณ์ทางเพศกับภาษานี้ จะเห็นได้ว่า “ภาษา” ไม่ได้เป็นเพียงภาพสะท้อนอัตลักษณ์ทางเพศเท่านั้น แต่คนเราในฐานะที่เป็นผู้ใช้ภาษายังนำเอาภาษามาเป็นเครื่องมือในการสร้าง หรือบิดเบือนความเข้าใจต่างๆเกี่ยวกับเรื่องเพศไว้อีกด้วย ดังนั้นแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศกับภาษานี้จึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาว่าผู้แนะนำได้ใช้ภาษาในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก เพื่อสร้างลักษณะอย่างไรให้กับเพศชาย-เพศหญิงในสังคม เพื่อให้เราเข้าใจถึงสภาพสังคมในประเด็นเรื่องเพศจากมุมมองของคนในสังคมจริงๆได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2.3.3 การใช้ภาษาของเพศชายกับเพศหญิง

ภาษาไม่เพียงแต่สะท้อนมุมมองที่สังคมมีต่อเรื่องเพศเท่านั้น แต่เราสามารถใช้อาณาในการกำหนดอัตลักษณ์ทางเพศของเราด้วย โดยรูปแบบภาษาจะเป็นตัวกำหนดความเป็นชายและความเป็นหญิงให้แก่เรา กล่าวคือ เราจะแสดงอัตลักษณ์ทางเพศของเราผ่านทางรูปแบบของภาษาที่เราใช้สื่อสารกับผู้อื่นนั่นเอง ดังที่ จอห์นสัน (F.L.Johnson, 1987 อ้างถึงใน ปาริตา สุขประเสริฐ, 2552) ได้กล่าวว่า รูปแบบการสื่อสารที่แตกต่างกันของเพศชายและหญิงนั้น เป็นหลักฐานอย่างดีที่แสดงให้เห็นว่า เพศชายกับเพศหญิงเหมือนอยู่กันคนละโลก ดังนั้นรูปแบบของการใช้ภาษาที่แตกต่างกันดังกล่าวนี้เองจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจศึกษาเป็นอย่างมาก

มีนักวิจัยหลายท่านได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างการใช้ภาษาของเพศชายกับเพศหญิงไว้เป็นจำนวนมาก ตัวอย่างเช่น งานของเลคอฟ (Lakoff 1975) ที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นต้นแบบของการศึกษาที่เน้นเรื่องภาษากับเพศภาวะอย่างแท้จริง และเป็นจุดเริ่มต้นของ “แนวทางข้อบกพร่อง” (deficit approach) โดยเลคอฟกล่าวว่าภาษาของผู้ชายคือภาษาที่แสดงอำนาจ (powerful language) ส่วนภาษาของผู้หญิงเป็นภาษาที่ไร้อำนาจ (powerless language) โดยมีรายละเอียดเช่น เพศหญิงจะใช้กฎเกณฑ์ทางภาษาที่แสดงความรู้สึกมากกว่าเพศชาย และนิยมใช้คำวิเศษณ์ที่ไม่มี ความหมาย (empty adjectives) เช่น “divine” และ “cute” และคำวิเศษณ์ที่เพศหญิงใช้ยังขาดนัยของ ความหมายที่แสดงอำนาจ เมื่อเทียบกับเพศชายใช้ เช่น “great” และ “terrific” นอกจากนี้ ภาษาของเพศหญิงยังมักใช้คำพูดเลื่องเพื่อไม่ให้ผู้มัดตัวเองกับคำพูดอย่างพร่ำเพรื่อ เช่น sort of, kind of, I guess จึงกล่าวได้ว่า ภาษาของผู้หญิงตามสมมติฐานของเลคอฟจะมีลักษณะ เลี่ยง ชั่ว และไม่กระจ่าง ในขณะที่ภาษาของเพศชายจะตรง กระจ่าง กระชับ และคำนึงถึงความรู้สึกน้อยกว่าภาษาของผู้หญิง

สเปนเดอร์ (Dale Spender, 1980 อ้างถึงใน พัทธรา รุ่งสุข 2544 : 25) ศึกษาภาษากับเพศภาวะ โดยพิจารณาถึงสาเหตุที่ผู้หญิงถูกมองว่าไร้อำนาจและบกพร่อง เพราะถูก “กดขี่” และ/หรือ “ครอบงำ” จากผู้ชายซึ่งเป็นขอบเขตการศึกษาภาษาของผู้ชายและผู้หญิงใน “แนวทางความเหนือกว่า” (dominance approach) โดยสเปนเดอร์ได้กล่าวถึงการใช้ภาษาของผู้ชายกับผู้หญิงไว้ว่า ภาษาเป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้หญิงถูกลดคุณค่าหรือไร้คุณสมบัติ เมื่อใดที่ผู้หญิงพูด มักต้องพูดในภาษาหรือเงื่อนไขของ ผู้ชาย ผู้หญิงจึงกลายเป็นเพียงคนนอก (outsiders) หรือผู้ยืมภาษาของผู้ชายมาใช้ และยังสรุปว่า ภาษาคือเครื่องมือของการเหยียดเพศทั้งในมิติของความหมาย (semantics) และมิติของรูปแบบ (syntax) ภาษาจึง

ไม่เป็นเพียงแค่สะท้อนวัฒนธรรมและสังคมที่ใช้ภาษาเท่านั้น แต่ได้ฝังรากลึกอยู่ในค่านิยมของวัฒนธรรมที่เป็นตัวสร้างภาษาขึ้นมาด้วย

นอกจากนี้ยังพบมุมมองการวิเคราะห์ภาษากับเพศสภาวะที่แตกต่างออกไป ตามแนวทางที่เรียกว่า “แนวทางความแตกต่าง” (difference approach) ที่มีจุดหมายเพื่อค้นหาความแตกต่างและสาเหตุของความแตกต่างในการสื่อสารระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง มากกว่าที่จะเน้นเพียงที่ผู้ชาย “เด่น” และผู้หญิง “ด้อย” โดยมองว่าผู้ชายกับผู้หญิงมีวิธีการสื่อสารที่ไม่เหมือนกัน เพราะเติบโตมาภายใต้การอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน อีกทั้งการศึกษาในแนวทางนี้ยังเป็นการเน้นพิจารณาการสื่อสารระหว่างเพศเดียวกันด้วย เช่น งานวิจัยของแทนเนน (Deborah F. Tannen, 2005 อ้างถึงใน มีโชค ราชภานุวัตน์, 2544) ที่สะท้อนมุมมองเชิง “ความแตกต่าง” ได้อย่างชัดเจน แทนเนนพบว่า คู่สามีภรรยาสื่อสารกันไม่เข้าใจเนื่องจากมีวิธีคิดที่ต่างกัน ภรรยาสนใจความเป็นปึกแผ่น (solidarity) แต่สามีสนใจการยื้อแย่งและการต่อรองอำนาจ (power) ทั้งที่ทั้งสองฝ่ายไม่ได้มีเจตนาร้ายต่อกันทุกครั้งไป

จูเลีย วูด (Julia Wood, 1999 อ้างถึงใน พัทธรา รุ่งสุข, 2544) ได้ศึกษารูปแบบการสื่อสารของผู้ชายและผู้หญิงในหนังสือเรื่อง “Communication Gender and Culture” สามารถสรุปได้ว่า ผู้หญิงจะมีรูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่มีกับผู้อื่น มักใช้ภาษาที่เป็นการสนับสนุน หรือเห็นด้วยกับอีกฝ่ายในการพูดคุย ผู้หญิงจะสนใจความรู้สึกและความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับคู่สนทนา มากกว่าสนใจเนื้อหาจริงๆ ของสิ่งที่คุยกัน และมักจะสนใจในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ และสนใจในรายละเอียด ทำให้ทั้ง 2 ฝ่าย รู้สึกเหมือนได้ใกล้ชิดสนิทสนมกันมากขึ้น และมีลักษณะการพูดแบบหยั่งเชิงที่ทำให้อีกฝ่ายหนึ่งสามารถตอบสนองหรือ แสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาได้

ในด้านการใช้ภาษาของเพศชายนั้น เพศชายมักใช้ภาษาเพื่อพยายามที่จะเป็นผู้ควบคุม รักษาความเป็นตัวของตัวเอง และมักใช้ภาษาเพื่อให้บรรลุสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในการสนทนาพูดคุยมักพูดคุยในสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ หรือความสามารถของตนเอง และหลีกเลี่ยงการพูดถึงเรื่องส่วนตัวที่แสดงให้เห็นถึงความอ่อนแอหรือจุดอ่อนของตัวเอง เป็นผู้ควบคุมการสนทนาและทำให้ตัวเองโดดเด่นกว่าคู่สนทนาของตนเอง และเพศชายจะพยายามแสดงความคิดเป็นตัวของตัวเองในลักษณะยืนกราน การพูดจาของเพศชายจึงเป็นลักษณะตรงประเด็นไม่อ้อมค้อม และเมื่อเปรียบเทียบกับเพศหญิง เพศชายจะพูดสิ่งต่างๆ ในลักษณะกว้างๆ มากกว่าจะพูดเจาะจงถึงประสบการณ์และรู้สึกส่วนตัว แสดงให้เห็นว่า เพศชายมักยืนอยู่ในพื้นที่สาธารณะมากกว่า ในขณะที่เพศหญิงมักอยู่ในพื้นที่ที่เป็นส่วนตัวและอยู่ในวงแคบ

จากการศึกษารูปแบบการใช้ภาษาของเพศชายกับเพศหญิงข้างต้นนี้ ได้แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการใช้ภาษาของเพศหญิงนั้นจะแสดงให้เห็นถึงความเป็นตัวของตัวเองหรือความเป็นปัจเจกบุคคลค่อนข้างน้อย หากเปรียบเทียบกับเพศชาย เนื่องจากให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ที่มีต่อผู้อื่น สนใจความรู้สึกบุคคลอื่น และมักพยายามมีส่วนร่วมไปกับเหตุการณ์ของบุคคลอื่นด้วย ในขณะที่เพศชายรักษาความเป็นตัวของตัวเองไว้ก่อนเสมอ ไม่พยายามมีส่วนร่วมในสถานการณ์ที่ผู้พูดประสบมา และมักแสดงออกถึงความมีอำนาจและเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ แสดงให้เห็นว่าเพศชายมีความเป็นปัจเจกบุคคลมากกว่าเพศหญิงอย่างเด่นชัด

การศึกษาการใช้ภาษาของเพศชายกับเพศหญิงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาการใช้ภาษาของผู้แนะนำทั้งสองเพศในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก เพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาความแตกต่างในการใช้ภาษาของทั้งสองเพศได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2.4 การสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์

เนื่องจากการศึกษาวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอมเป็นการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์(Computer-Mediated Communication : CMC) บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยจึงศึกษาแนวคิดเพื่อให้ภาพรวมในสถานการณ์การสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคและการกระจายตัวบทด้วย

ดีเซมเบอร์ (December, 2002 “What is Computer-Mediated Communication..,”online อ้างถึงใน ผกาพรรณ หะรังษี, 2549) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์ไว้ว่า เป็นกระบวนการสื่อสารของมนุษย์โดยมีคอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลาง ประกอบด้วยผู้สื่อสารและเนื้อหาสาระซึ่งมีความเฉพาะเจาะจง เมื่อทั้งสององค์ประกอบรวมเข้าด้วยกัน จะเกิดเป็นกระบวนการสื่อสารเพื่อวัตถุประสงค์อันหลากหลาย

ลักษณะสำคัญของการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์ก็คือ การมีปฏิสัมพันธ์ (Interactivity) และการเชื่อมต่อระหว่างกัน (Interconnectivity) ซึ่งส่งผลให้ผู้ใช้งานมีอำนาจในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารได้ในระดับโลก (“interactive Mass Media and Political Participation,” online, 1994 อ้างถึงใน ผกาพรรณ หะรังษี, 2549) นอกจากนั้นสิ่งสำคัญของการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์ คือ ปราศจากข้อจำกัดในเรื่องเวลา (Time) และสถานที่ (Space) ผู้ใช้งานจึงสามารถทำการติดต่อสื่อสารถึงผู้อื่นได้ทุกที่ทุกเวลา

ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก คือ อินเทอร์เน็ต (Internet) ซึ่งเป็นระบบที่เชื่อมโยงเอาเครือข่ายคอมพิวเตอร์ย่อยๆ ที่กระจัดกระจายอยู่ทั่วทุกมุมโลกเข้าไว้ด้วยกันโดยผ่านโครงสร้างโทรคมนาคมขั้นพื้นฐาน อินเทอร์เน็ตจัดเป็นช่องทาง (Channel) หรือตัวนำสาร (Carrier) ที่มีศักยภาพในการสื่อสาร (Potential Medium) โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการสร้างปฏิสัมพันธ์ในกระบวนการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นศักยภาพของสื่อรูปแบบใหม่ที่ยังไม่เคยปรากฏในสื่ออื่นๆ (เพ็ญพรรณ วัชรวิฑูกร, 2544: 24)

การสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตนั้นไม่ได้ถูกจัดเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลหรือการสื่อสารมวลชนเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่ง แต่ถูกจัดว่าเป็นสื่อที่รวมเอาทั้งคุณสมบัติของการสื่อสารทั้งสองรูปแบบเข้าไว้ด้วยกัน นอกจากนี้การสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตยังได้นำระบบหลายสื่อ (Multimedia) เข้ามาใช้ โดยสื่อนี้อาจเป็นตัวอักษร รูปภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว ภาพวิดีโอ หรือการผสมผสานสื่อหลายๆประเภทเข้าด้วยกัน ที่ช่วยเสริมให้ผู้ติดต่อสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและผู้ประสบปัญหาสามารถมีปฏิสัมพันธ์ต่อสารนั้นได้ ซึ่งรูปแบบการสื่อสารนี้จะช่วยให้ผู้ประสบปัญหาต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการสื่อสารนั้นๆด้วย (สายชล บุรณกิจ, 2541 อ้างถึงใน สุปรียา กลิ่นสุวรรณ, 2552)

ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต “เว็บบอร์ด” หรือ “Bulletin Board” ซึ่งเป็นลักษณะของเว็บไซต์พื้นที่ที่ผู้วิจัยสนใจศึกษานั้นจัดอยู่ในประเภทของการสื่อสารระหว่างกลุ่มบุคคลแบบไม่พร้อมกัน (Many-to-many Asynchronous Communication) (Morris & Ogan, “The Internet as Mass Medium,” online, 1996 อ้างถึงใน ผกาพรรณ หะรังษี, 2549) กล่าวคือ เป็นการสื่อสารจากผู้ส่งสารหลายคนไปสู่ผู้ประสบปัญหาหลายคนโดยไม่จำเป็นต้องออนไลน์ (Online) ในช่วงเวลาเดียวกัน โดยผู้ส่งสารทิ้งข้อความ (Post Message) หรือที่เราเรียกกันว่า “กระทู้” ไว้ และเมื่อผู้ประสบปัญหาได้รับข้อความก็สามารถที่จะตอบกลับได้หลังจากพิจารณาหรือคิดอย่างรอบคอบแล้ว โดยผู้ใช้งานเว็บบอร์ดจะมีบทบาทเป็นได้ทั้งผู้ส่งสาร (Sender: S) และผู้ประสบปัญหา (Receiver: R) ในเวลาเดียวกัน กล่าวคือเมื่อผู้ตอบกระทู้ได้แสดงความคิดเห็นในกระทู้ที่ตนเองสนใจแล้ว ผู้ตอบกระทู้ก็สามารถปรับเปลี่ยนบทบาทมาเป็นผู้ตั้งกระทู้หรือตั้งข้อความใหม่ได้เช่นกัน หากต้องการทราบความคิดเห็นของบุคคลอื่น โดยไม่มีข้อจำกัดทั้งในเรื่องของเวลาและสถานที่ และมีลักษณะสำคัญที่เป็นสื่อสารแบบไม่รู้ว่าเป็นใคร (Anonymous) เนื่องจากสามารถใช้นามแฝงในการสื่อสารระหว่างกันได้ ทำให้การสื่อสารเป็นไปอย่างเสรี ผู้ใช้งานจึงกล้าแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อประเภทนี้ได้มากกว่าสื่อประเภทอื่นๆ ซึ่งเป็นความคิดและความรู้สึกจริงๆ ของผู้ใช้งาน

จากแนวคิดการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์ได้แสดงให้เห็นว่า การให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์นี้ ผู้ใช้งานหรือผู้แนะนำจะมีอิสระในการแสดงออก (Freedom) หรือมีส่วนร่วมแบบประชาธิปไตย โดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาและสถานที่ (No Time and Space Boundaries) และการใช้นามแฝงหรือการปิดบังชื่อจริง (Anonymous) จะช่วยลดความรู้สึกเสี่ยงกับตัวผู้ใช้งาน และสามารถช่วยลดระดับความรุนแรงในการกระทบกระทั่งกันทางความคิดได้อีกด้วยการศึกษาวาทกรรมในสื่อดังกล่าวจึงสะท้อนให้เห็นความคิด ทศนคติ รวมไปถึงอุดมการณ์ที่แฝงอยู่ในวาทกรรมของคนในสังคมได้อย่างชัดเจน

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆที่ผู้วิจัยศึกษา ได้แก่ งานวิจัยเกี่ยวกับวาทกรรมและวาทกรรมเชิงวิพากษ์ งานวิจัยเกี่ยวกับเพศสภาวะ งานวิจัยเกี่ยวกับชุมชนออนไลน์ และงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำแนะนำ ดังนี้

2.5.1 งานวิจัยเกี่ยวกับวาทกรรมและวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์

กาญจนา เจริญเกียรติบวร (2548) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับมุมมองในชาวัตต์พระธรรมกายที่เสนอในหนังสือพิมพ์ไทย จากการศึกษาพบว่า กลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการกล่าวถึงวัตต์พระธรรมกายในทางลบ มีทั้งสิ้น 8 กลวิธี แบ่งออกเป็นกลวิธีทางความหมาย 4 กลวิธี ได้แก่ การให้สมญา การใช้ความเชื่อเบื้องต้นเป็นเครื่องมือ การใช้อุปลักษณ์ และการเลือกใช้คำศัพท์ และอีก 4 กลวิธีเป็นกลวิธีทางปริจเฉท ได้แก่ การประเมิตตามความเชื่อมั่น การตีความ การอ้างคำกล่าวบุคคลอื่น และการใส่เครื่องหมายและขนาดตัวอักษร กลวิธีทางภาษาดังกล่าวสื่อประเด็นทางลบต่อวัตต์พระธรรมกายทั้งสิ้น 7 ประเด็น ได้แก่ การฉ้อโกง การมีเล่ห์เหลี่ยม การเป็นกลุ่มความเชื่ออย่างอื่นที่เป็นภัยต่อพุทธศาสนา การทำทนายประมุขสงฆ์ การทำทนายอำนาจรัฐ การทำทนายพระมหากษัตริย์ และเรื่องชู้สาว ในภาพรวมนั้น หนังสือพิมพ์เห็นวัตต์พระธรรมกายเป็นกลุ่มคนที่เป็นอันตรายต่อทั้งสังคมและพุทธศาสนา โดยไม่เพียง

ทำลายหลักคำสอนเดิมในพุทธศาสนา แต่ยังทำลายสถาบันสำคัญๆ ในสังคมไทยอีกด้วย ผลการวิจัยที่ได้ไม่เพียงทำให้เห็นถึงความสัมพันธ์ ระหว่างภาษากับมุมมองทางลบที่หนังสือพิมพ์มีต่อวัดพระธรรมกาย แต่ยังชี้ให้เห็นว่าการใช้ภาษามีความเกี่ยวข้องกับบริบททางสังคมเป็นอย่างยิ่งและมีบทบาทในแง่จิตวิทยาแก่คนในสังคม

รัชนิษฐ์ พงศ์อุดม (2548) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับค่านิยมเกี่ยวกับความงาม: การศึกษาวาทกรรมโฆษณาเครื่องสำอางในภาษาไทย โดยผู้วิจัยใช้กรอบทฤษฎีของแฟร์คล๊าฟ(Fairclough, 1995) และฟานไดก์ (Van Dijk, 2003) ในการวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์ ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์หามาจากตัวบทโฆษณาเครื่องสำอางในนิตยสารดิฉัน จากการศึกษาพบว่ากลวิธีทางภาษาที่ใช้ในวาทกรรมโฆษณาเครื่องสำอางแบ่งเป็น 2 กลวิธีหลักๆ ได้แก่ กลวิธีทางอรรถศาสตร์ และกลวิธีทางวัจนปฏิบัติศาสตร์และปริเฉท กล่าวคือ กลวิธีทางอรรถศาสตร์ ประกอบด้วย การใช้คำกริยาแสดงความงาม การใช้คำเพิ่มน้ำหนักขยายคำกริยาดังกล่าว ซึ่งแบ่งเป็น คำเพิ่มน้ำหนักแสดงระดับ และคำเพิ่มน้ำหนักแสดงลักษณะ และการใช้คำปฏิเสธลักษณะที่ไม่สวยงามตามที่ศนคติของโฆษณา ในส่วนของกลวิธีทางวัจนปฏิบัติศาสตร์และปริเฉท ประกอบด้วยการใช้ภาพพจน์ที่มีกลวิธีย่อยที่สุดคือ อุปลักษณ์ อุปมา และอติพจน์ การกล่าวอ้าง ซึ่งแบ่งเป็น การกล่าวอ้างที่เป็นข้อเท็จจริง และการกล่าวอ้างที่เป็นข้อคิดเห็น การใช้คำถามวาทศิลป์ และการใช้มูลบทเป็นเครื่องมือเพื่อบ่งบอกเป็นนัยเกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ ลักษณะไม่พึงประสงค์ และลักษณะความงามตามแบบอย่าง

ชนกพร พัวพัฒนกุล (2548) ศึกษาอุดมการณ์เกี่ยวกับ “เขมร” ในปริเฉทหนังสือ พิมพ์ไทย: กรณีเหตุจลาจลเผาสถานทูตไทยในกัมพูชา พ.ศ. 2546 ว่ามีการเสนอภาพเขมรอย่างไร และมีอุดมการณ์ใดอยู่เบื้องหลัง โดยศึกษาจากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 5 ชื่อฉบับ ได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์ คมชัดลึก ข่าวสด และมติชน จากการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์ไทยได้นำเอากลวิธีทางภาษามาใช้ในการสื่ออุดมการณ์ทั้งสิ้น 9 กลวิธี ได้แก่ การใช้ถ้อยคำ การใช้สมญานาม การใช้โครงสร้างวาทศิลป์ การใช้ข้อสมมติเบื้องต้นเป็นเครื่องมือ การใช้รูปประโยคกรรม การอ้างคำกล่าวของบุคคลอื่น กลวิธีการเล่าเรื่อง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการตัดและเน้นข้อความ เพื่อช่วยสื่อให้เห็นว่ามีการแบ่ง “ชาติเขา” กับ “ชาติเรา” เกิดขึ้น และยังมีการสะท้อนภาพ “เขมร” ในฐานะที่เป็นศัตรูของชาติ ป่าเถื่อน ต้องพึ่งพาไทย ไว้วางใจไม่ได้ และด้อยปัญญา ซึ่งเมื่อเทียบกับภาพของ “ไทย” ที่ปรากฏในปริเฉทเดียวกัน จะเห็นได้ว่าภาพของ “ไทย” นั้นเหนือกว่า “เขมร” อย่างเห็นได้ชัดเจน

สุนทรรัตน์ สร้อยทองดี (2552) ศึกษาการนำเสนออุดมการณ์ความเป็นแม่ในวาทกรรมโฆษณาในนิตยสารสำหรับครอบครัวตามแนวทางการศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ว่าวาทกรรมโฆษณาในนิตยสารสำหรับครอบครัวมีลักษณะอย่างไร และวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่วาทกรรมโฆษณาเลือกใช้ว่ามีบทบาทสำคัญในการนำเสนออุดมการณ์ความเป็นแม่เพื่อประโยชน์ทางการค้าอย่างไร โดยวิเคราะห์จากตัวบทโฆษณาที่ปรากฏในนิตยสารรักลูก แม่และเด็ก บันเทิงคุณแม่และ MOTHER&BABY และโฆษณาที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า วาทกรรมโฆษณาในนิตยสารสำหรับครอบครัวมีรูปแบบการนำเสนอ 2 รูปแบบ คือ โฆษณาที่สื่อความทางธุรกิจโดยตรงและบทความเชิงโฆษณา (Advertorials) กลวิธีทางภาษาที่วาทกรรมโฆษณาเลือกใช้มี 2 กลวิธี คือ 1) กลวิธีทางวัจนภาษา

ประกอบด้วย การกล่าวอ้าง การเลือกใช้คำศัพท์ การใช้อุปลักษณ์ การใช้มุขลบท และการเล่าเรื่อง 2) กลวิธีทางอวัจนภาษา ได้แก่ การใช้ความหมายของภาพ การใช้ขนาดของตัวอักษรและการใช้สี กลวิธีทางภาษาเหล่านี้ได้สะท้อนความคิดเกี่ยวกับแม่ ได้แก่ แม่คือผู้ที่เหมาะสมกับหน้าที่ดูแลลูกมากที่สุด แม่ต้องเลี้ยงดูลูกอย่างดีที่สุด แม่ต้องไฝหาความรู้ แม่ต้องเก่งรอบด้าน และแม่ต้องสวยและอ่อนเยาว์อยู่เสมอ วาทกรรมโฆษณาได้นำเสนอความคิดเกี่ยวกับแม่ข้างต้นเพื่อเชื่อมโยงกับการบริโภคสินค้าว่า การเลือกใช้สินค้าตามที วาทกรรมโฆษณานำเสนอสามารถเติมเต็มบทบาทการเป็นแม่ได้อย่างสมบูรณ์

เพ็ญภา คล้ายสิงโต (2553) ศึกษาอุดมการณ์ทางเพศสภาพในพาดหัวข่าวอาชญากรรมในหนังสือพิมพ์ไทย: การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์รูปภาษาที่ปรากฏในพาดหัวข่าวอาชญากรรมในระดับข้อความ และระดับคำตามเพศผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ และเพื่อวิเคราะห์อุดมการณ์ทางเพศสภาพที่แฝงอยู่ในพาดหัวข่าวอาชญากรรม โดยศึกษาจากพาดหัวข่าวอาชญากรรมจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, เดลินิวส์, ข่าวสด และคมชัดลึก ผลการวิจัยมี 3 ส่วนได้แก่ 1) ผลศึกษาระดับข้อความพบว่า พาดหัวข่าวอาชญากรรมมีรูปแบบโครงสร้างพาดหัวข่าวทั้งหมด 13 รูปแบบ ที่ปรากฏมากที่สุดในการนำเสนอพาดหัวข่าวอาชญากรรมของทุกกลุ่มคือการนำเสนอเฉพาะเหตุการณ์ความรุนแรง รูปแบบโครงสร้างพาดหัวข่าวที่ปรากฏมากเป็นอันดับสองแสดงถึงการเลือกนำเสนอข้อมูลรองในอนุภาคแรกของพาดหัวข่าวต่างกันตามเพศผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ เช่น ในกรณีที่ผู้ชายกระทำความรุนแรงต่อผู้หญิง หนังสือพิมพ์เลือกนำเสนอข้อมูลกระบวนการตำรวจในรูปแบบโครงสร้าง “กระบวนการตำรวจ+ความรุนแรง” มากเป็นอันดับสองและมีสัดส่วนมากกว่าข่าวกลุ่มอื่นต่างกับข่าวที่ผู้หญิงกระทำความรุนแรงต่อผู้ชาย หนังสือพิมพ์เลือกนำเสนอสาเหตุความรุนแรงในรูปแบบโครงสร้าง “สาเหตุความรุนแรง+ความรุนแรง” มากเป็นอันดับสองและมีสัดส่วนมากกว่าข่าวกลุ่มอื่น 2) ผลการศึกษาระดับคำพบว่า ในกรณีอ้างถึงผู้ชาย หนังสือพิมพ์เลือกใช้ประเภทของคำแทนบุคคลแตกต่างกันตามสถานะและเพศผู้กระทำ และผู้ถูกกระทำ ต่างกับการอ้างถึงผู้หญิงที่หนังสือพิมพ์เลือกใช้คำแทนบุคคลประเภทเดียวกันไม่ว่าจะอยู่ในสถานะผู้กระทำหรือผู้ถูกกระทำ 3) จากรูปภาษาที่ต่างกันตามเพศผู้กระทำและผู้ถูกกระทำในข้อ 1) และ 2) สะท้อนให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์ยังทำหน้าที่ตอกย้ำ ผลิตภัณฑ์อุดมการณ์ทางเพศสภาพในพาดหัวข่าวอาชญากรรมเช่น การตอกย้ำเรื่องคุณลักษณะพฤติกรรม บทบาททางเพศ และอำนาจที่ไม่เท่าเทียมระหว่างผู้ชายและผู้หญิง

วุฒินันท์ แก้วจันทร์เกตุ (2553) ศึกษาอุดมการณ์ความเป็นชายในวาทกรรมโฆษณาสินค้าและบริการสำหรับผู้ชายในนิตยสารผู้ชาย โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากโฆษณาสินค้าและบริการสำหรับผู้ชายในนิตยสารผู้ชาย 4 รายชื่อ ได้แก่ GM, FHM, Men's health และ Crush ที่วางจำหน่ายระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนธันวาคม ปีพ.ศ.2552 ตามแนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ (Critical Discourse Analysis) จากการศึกษาพบว่า วาทกรรมโฆษณาสินค้าและบริการสำหรับผู้ชายในนิตยสารผู้ชายมีรูปแบบการนำเสนอ 2 รูปแบบ ได้แก่ โฆษณาที่สื่อความทางธุรกิจโดยตรงและบทความเชิงโฆษณา (Advertorial) กลวิธีทางภาษาที่วาทกรรมโฆษณาใช้เพื่อสื่ออุดมการณ์ความเป็นชายมี 2 กลวิธี คือ (1) กลวิธีทางอวัจนภาษา ได้แก่ การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำ การอ้างถึง การใช้อุปลักษณ์ การใช้มุขลบท การใช้คำถาม วาทศิลป์ การกล่าวเกินจริง การใช้สทบทและการยืนยันด้วยคำสัมภาษณ์ของดารารหรือ ผู้มีชื่อเสียง

(2) กลวิธีทางอวัจนภาษา ได้แก่ การใช้ภาพ และสีประกอบ การโฆษณา กลวิธีทางภาษาดังกล่าวมีบทบาทในการประกอบสร้างอุดมการณ์ว่า ผู้ชายต้องมีรูปลักษณ์ที่ดูดีอย่างไร ไม่มีที่ติ ต้องมีบทบาทในพื้นที่สาธารณะต้องเป็นสุภาพบุรุษ และเรื่องเพศเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตผู้ชาย อีกทั้งวาทกรรมโฆษณายังนำเสนอว่าสินค้าและบริการเป็นตัวช่วยที่ดีที่จะทำให้ผู้ชายเป็นผู้ชายที่สมบูรณ์แบบได้

ศิริพร ภักดีผาสุข (2553) ศึกษาวาทกรรมความเป็นผู้หญิงในนิตยสารสุขภาพและความงามภาษาไทยโดยใช้มุมมองวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ วัตถุประสงค์ของงานวิจัย คือ วิเคราะห์อุดมการณ์เกี่ยวกับความเป็นผู้หญิงในบทความแนะนำวิธีการ (How to) และโฆษณาและบริการในนิตยสารสุขภาพและความงามภาษาไทย และวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่ใช้สื่ออุดมการณ์เกี่ยวกับความเป็นหญิงในกลุ่มข้อมูลดังกล่าวด้วย ผลการศึกษาพบว่าบทความแนะนำวิธีการ (How to) และโฆษณาเหล่านี้ถ่ายทอดอุดมการณ์หลักเกี่ยวกับผู้หญิงที่พึงประสงค์ 3 ประการ คือ 1) ผู้ที่มีรูปลักษณ์บางอย่างซึ่งได้รับการนิยามว่าเป็นเครื่องบ่งบอกความสวยสุขภาพดี เช่น ผิวขาว กระจำงใส เป็นต้น 2) รูปลักษณ์ที่ตรงข้ามกับลักษณะที่พึงประสงค์โดยเฉพาะความชราและความอ้วนจะถูกนำเสนอว่าเป็นปัญหาและศัตรู 3) การปรับเปลี่ยนร่างกายให้มีรูปลักษณ์ที่ดูดีสามารถทำได้ง่ายและมีประสิทธิภาพหากปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญหรือพึงพละมภ์ศจรรยของสินค้าและบริการที่นำเสนอในโฆษณา ดังนั้นผู้หญิงจึงควรปรับปรุงตนเองเพื่อจะเป็นคนที่ดีกว่า ด้านกลวิธีทางภาษาพบหลายกลวิธีที่สื่อความคิดเชิงอุดมการณ์ดังกล่าว ได้แก่ การเลือกใช้คำศัพท์แบบต่างๆ การใช้มูลบท การใช้อุปลักษณ์ การกล่าวอ้างว่าเป็นความจริงสำหรับผู้หญิง การกล่าวเกินจริง และการสร้างสหบท กล่าวโดยสรุปวาทกรรมในนิตยสารสุขภาพและความงามมีบทบาทในการประกอบสร้างและสื่อชุดความคิดว่าด้วย “ผู้หญิงสวยแบบสุขภาพดี

จากการศึกษางานวิจัยข้างต้นที่เป็นการศึกษาวาทกรรมตามแนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์นี้แสดงให้เห็นว่า ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ในการนำเสนออุดมการณ์ ในขณะที่เดียวกันเนื่องจากงานวิจัยทั้งหมดเป็นการศึกษาวาทกรรมจากสื่อกระแสหลักซึ่งเป็นวาทกรรมสื่อมวลชน ผลการวิจัยจึงสะท้อนให้เห็นว่าวาทกรรมสื่อมวลชนมิได้เพียงสะท้อนสิ่งที่เกิดขึ้นเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือที่ถูกนำมาใช้เพื่อชี้นำความคิดและพฤติกรรมของคนในสังคมด้วย ซึ่งสื่ออินเทอร์เน็ตที่ผู้วิจัยศึกษาก็มีลักษณะคล้ายคลึงกับสื่อมวลชนคือเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงคนในสังคมได้ในวงกว้างเช่นเดียวกัน

2.5.2 งานวิจัยเกี่ยวกับเพศสถานะ

อรอนงค์ สวัสดิ์บุรี (2533) ศึกษา “คอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตในนิตยสารในการสะท้อนบทบาทและสถานภาพของสตรีไทย” โดยศึกษาจากคอลัมน์ในนิตยสารสตรีสาร ที่จำหน่ายในช่วง พ.ศ. 2494-2530 รวมเวลาที่ทำการศึกษาทั้งสิ้น 29 ปี จากการศึกษาพบว่า เนื้อหาของคอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตได้สะท้อนบทบาทและสถานภาพสตรีในด้านต่างๆ ด้านครอบครัว พบว่า บุตรสาวในการศึกษาช่วงหลังมีสิทธิเสรีภาพมากกว่าบุตรสาวในช่วงแรก โดยเฉพาะการเลือกคู่ครองและมีอิสระในการวิพากษ์ วิจาร์ณปีตามารดา ในช่วงหลังนี้สตรีจะมีบทบาทมากขึ้น โดยเฉพาะบทบาทนอกบ้าน แต่สตรีและสังคมยังคงมีความคิดยึดติดกับความเชื่อของสังคมไทยว่าภรรยาที่ดีต้องเป็นแม่ศรีเรือนที่ดิ้นรนเอง ด้านสังคม ได้ศึกษาเป็น 2 ประเด็นคือ บทบาทด้านการศึกษา และอาชีพการงาน โดยบทบาทและสถานภาพด้านการศึกษาของสตรีเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น สตรีได้รับการศึกษาเท่าเทียมกับชาย และมีโอกาสประกอบอาชีพมากยิ่งขึ้น แต่ยังคงประสบ

ปัญหาเกี่ยวกับอคติเกี่ยวกับความแตกต่างทางเพศต่อการประกอบอาชีพในระดับบริหารเช่นเดิม ด้านความรัก พบว่า สตรีเริ่มมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นต่อฝ่ายตรงข้าม แต่ยังมีสตรีบางกลุ่มที่ยังยึดติดกับค่านิยมเรื่อง “กุลสตรี” และ “พรหมจารี” ทำให้สตรีต้องสับสนในพฤติกรรมของตนกับค่านิยมที่ได้รับการสั่งสอนมาตั้งแต่เด็ก ด้านบทบาทหน้าที่ของคอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตในสังคมไทยพบว่า บทบาทหน้าที่โดยตรง คือ บทบาทหน้าที่ด้านการให้คำแนะนำ การให้ความรู้และประสบการณ์ชีวิต การให้ความเพลิดเพลิน และเป็นแหล่งระบายความอัดอั้นตันใจ ในขณะที่บทบาทหน้าที่โดยอ้อม คือ บทบาทหน้าที่ในการสอนบทบาทในสังคม การให้กำลังใจในการต่อสู้กับปัญหาชีวิต การสร้างค่านิยม การสร้างทัศนคติ การชี้แนะการตอบโต้ทางอารมณ์ และการกำหนดปทัสถานทางพฤติกรรม

ชญูชี กาญจนอุไรโรจน์ (2538) ศึกษาภาพลักษณ์สตรีในหนังสือพิมพ์รายวันในช่วงปี พ.ศ. 2528-2537 โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528-2537 ว่ามีการนำเสนอภาพลักษณ์สตรีในประเด็น รูปแบบ ทิศทาง บทบาท ปริณทลฐานะ และระดับของสตรีในลักษณะใดมากที่สุด และเปรียบเทียบการนำเสนอภาพลักษณ์สตรีระหว่างหน้าหนึ่ง หน้าสตรี และหน้าอื่นๆ ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยนำเสนอภาพลักษณ์สตรีในประเด็นเรื่องสตรีกับความงามมากที่สุด ด้วยรูปแบบของภาพ บทบาทที่เด่นชัดคือ หญิงยุคใหม่ ในปริณทลฐานะ สตรีที่ได้รับการนำเสนอมากที่สุดคือสตรีระดับผู้นำมีฐานะเป็นผู้กระทำ เมื่อเปรียบเทียบการนำเสนอภาพลักษณ์สตรีในด้านต่างๆของหนังสือพิมพ์พบว่า 1) หน้าหนึ่งนำเสนอประเด็นสตรีกับความงามมากที่สุด ด้วยรูปแบบของข่าวมีทิศทางเป็นกลาง สตรีที่ปรากฏมีบทบาทเป็นวัตถุทางเพศ มีฐานะเป็นผู้ถูกกระทำโดยส่วนใหญ่เป็นสตรีระดับธรรมดา 2) หน้าสตรี นำเสนอประเด็นสตรีกับสังคมมากที่สุดด้วยรูปแบบของภาพ มีทิศทางเป็นกลางในบทบาทของหญิงยุคใหม่ซึ่งเป็นผู้กระทำ ในปริณทลฐานะ สตรีในระดับผู้นำได้รับการนำเสนอมากที่สุดในหน้าสตรี 3) หน้าอื่นๆ นำเสนอประเด็นสตรีกับกีฬามากที่สุดด้วยรูปแบบของภาพ มีทิศทางเป็นกลาง ในบทบาทของหญิงยุคใหม่ซึ่งมีฐานะเป็นผู้กระทำ ในปริณทลฐานะ สตรีในระดับผู้นำได้รับการนำเสนอมากที่สุด ผลการทดสอบสมมติฐานปรากฏว่า ภาพลักษณ์สตรีมีความสัมพันธ์กับหน้าต่างๆ ตามที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์รายวัน ที่ระดับนัยสำคัญต่ำกว่า 0.05

กัจจร หลุยยะพงศ์ (2539) ศึกษาการวิเคราะห์เนื้อหาของภาพของความเป็นชายในโฆษณาเบียร์สิงห์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำเสนอภาพของความเป็นชายที่ปรากฏในโฆษณาเบียร์สิงห์ และเพื่อวิเคราะห์วิธีการนำเสนอภาพของความเป็นชายในโฆษณาเบียร์สิงห์ โดยวิเคราะห์เนื้อหาของชิ้นงานโฆษณาทั้งทางสิ่งพิมพ์และทางโทรทัศน์ภายใต้กรอบแนวคิดเรื่องการสร้างความเป็นชายในสื่อมวลชน ผลการศึกษาพบว่าโฆษณาเบียร์สิงห์นำเสนอภาพของความเป็นชาย แตกต่างกัน 3 รูปแบบเพิ่มเติมขึ้นเรื่อยๆในแต่ละสมัยจนปัจจุบัน โดยไม่มีการตัดทอน คือ ยุคแรกปี 2477 ได้ภาพความเป็นชายในแบบสังคมเกษตรกรรม ในปี 2508เริ่มนำเสนอภาพของความเป็นชายในแบบสังคมทุนนิยมอุตสาหกรรม และปี 2526ได้ภาพความเป็นชายแบบใหม่ โดยภาพทั้งสามนี้มีวิธีการนำเสนอผ่านองค์ประกอบ 9 ประการคือรูปลักษณ์ภายนอก อารมณ์ความรู้สึกของผู้ชาย ความตระหนักในตนเอง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายด้วยกัน ปฏิสัมพันธ์ของผู้ชายต่อผู้หญิง กิจกรรมของผู้ชาย บริบทที่เกี่ยวข้องกับผู้ชาย และเทคนิคการ

นำเสนอภาพของความเป็นชาย เมื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดความแตกต่างระหว่างภาพทั้งสามพบว่าเป็นปัจจัยเรื่องพัฒนาการของสังคมไทยจากสังคมเกษตรกรรมเป็นอุตสาหกรรม กระแสความคิดใหม่ เช่น ความเท่าเทียมกันของชายหญิง และความสนใจต่อสิ่งแวดล้อม และด้านการตลาดของสินค้า เช่น การแตกตัวของผลิตภัณฑ์ และการแข่งขันกับเปียร์รี่ห่ออื่น อย่างไรก็ตามพบว่าแม้ภาพของความเป็นชายทั้งสามแบบจะแตกต่างกัน แต่ก็มีจุดร่วมกันคือ ภาพความเป็นชายส่วนใหญ่จะเน้นอำนาจการครอบงำ เป็นภาพของความเป็นชายในแง่บวก และไม่ปรากฏภาพความเป็นชายในแง่ลบเลย

พิษณุ บางเขียว (2539) ศึกษาการศึกษาภาพลักษณ์ของหญิงและชายจากคำกริยา และคำกริยาวิเศษณ์ในภาษาไทย โดยได้นำผลการวิเคราะห์อรรถลักษณะต่างๆของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์มาจัดกลุ่มทางความหมาย โดยอาศัยเกณฑ์การจำแนกประเภทคำกริยาของภาณุ สังขะวร (2527) ได้ภาพลักษณ์ของหญิงและชายว่า ภาพลักษณ์ของหญิงจะเกี่ยวข้องกับอรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงสภาพ และคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงอาการ กล่าวคือ ภาพลักษณ์หญิงที่ชัดเจนจะปรากฏทางลักษณะรูปร่างหน้าตาที่เน้นความสวยงาม ลักษณะคำพูดที่สะเทือนใจผู้อื่น เช่น การดำ การนิทา หรือการพูดประจบเอาใจ รวมทั้งการแสดงท่าทางใส่จริตเพื่อดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้าม ในขณะที่ภาพลักษณ์ของชายจะเกี่ยวข้องกับอรรถลักษณะของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์แสดงสภาพ และคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ กล่าวคือ ภาพลักษณ์ชายที่ชัดเจนจะปรากฏทางลักษณะรูปร่างที่เน้นความแข็งแรง ลักษณะความกล้าหาญ มีอำนาจ ลักษณะคำพูดที่ก้าวร้าว ไม่สุภาพ หรือ ส่อทางขู่สาว ลักษณะท่าทางหรือความประพฤติที่ส่อไปในทางเพศมีนิสัยรักสนุก ชอบดื่มสุรา

มีโชค ราชภูรานูวัต (2544) ศึกษาการต่อรองทางเพศสภาพในนิตยสารผู้ชายและผู้หญิง โดยศึกษาจากนิตยสารผู้หญิง คือ แพรว และ ผู้หญิง นิตยสารผู้ชายคือ GM ที่ออกวางจำหน่ายใน พ.ศ. 2544 รวมทั้งสิ้น 36 ฉบับ รวมทั้งสัมภาษณ์กองบรรณาธิการนิตยสารแต่ละชื่อฉบับ พบว่าเนื้อหาในนิตยสารผู้หญิงจะมีลักษณะที่เบา ไม่จริงจัง และลักษณะใส่ใจในรูปลักษณ์ของผู้หญิง เป็นลักษณะเดียวที่ได้รับการยอมรับอย่างชัดเจน ในขณะที่ปฏิเสธลักษณะผู้หญิงที่ไม่ประสบความสำเร็จและเป็นผู้ตาม นอกจากนี้ยังยอมรับผู้ชายที่มีลักษณะเป็นผู้นำ ประสบความสำเร็จ และเป็นที่น่าสนใจทางเพศ ในส่วนของนิตยสารผู้ชายจะมีลักษณะเนื้อหาที่หนักแน่น จริงจัง และมีความก้าวร้าว และยังคงนำเสนอความเป็นชายในลักษณะเดิมๆ คือ แข็งแรง เป็นนักกีฬา กล้าหาญ อดทน ประสบความสำเร็จ เป็นผู้นำ ก้าวร้าว หยาบ เป็นที่น่าสนใจทางเพศ อยู่เหนือผู้หญิงในเรื่องเพศ สนใจและมีความรู้ทางด้านเทคโนโลยี โดยนิตยสารผู้ชายจะยอมรับความเป็นหญิงในลักษณะเป็นวัตถุทางเพศ อยู่ใต้ผู้ชายในเรื่องเพศ มีลักษณะไม่ประสบความสำเร็จ และเป็นผู้ตาม

ด้านทิศทางการต่อรองทางเพศสภาพในนิตยสารผู้ชายและผู้หญิงพบว่า นิตยสารผู้ชายยอมรับความเป็นชายแทบจะทุกลักษณะ มีเพียงลักษณะไม่ทำงานบ้าน หรือดูแลครอบครัว มีพื้นที่นอกบ้าน หรือที่ทำงานเท่านั้นที่นำเสนอในทิศทางต่อรอง ส่วนความเป็นหญิงนั้น นิตยสารผู้ชายนำเสนอภาพผู้หญิงในปริมาณที่น้อยมาก และยอมรับผู้หญิงในลักษณะเดิม คือ ลักษณะวัตถุทางเพศ เป็นผู้ตาม ไม่ประสบความสำเร็จ แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาในนิตยสารผู้ชายส่วนใหญ่ยังนำเสนออุดมการณ์หลักคือ สภาพสังคมแบบผู้ชายเป็นใหญ่ ผ่านภาพตัวแทนความเป็นผู้ชายและผู้หญิงในนิตยสารผู้ชายเพื่อตอกย้ำแก่ผู้อ่านให้รู้สึกและยอมรับสภาพสังคมเช่นนี้ต่อไป ในส่วนของนิตยสารผู้หญิงพบว่ามีกริยาปฏิเสธผู้หญิงที่ไม่ประสบ

ความสำเร็จ ไม่เป็นผู้นำ และมีทิศทางการยอมรับการใส่ใจในรูปลักษณะของตนเอง และยังนำเสนอผู้หญิงในลักษณะเอาใจใส่ผู้อื่น ทำงานบ้าน ดูแลครอบครัว และยังมีกรยอมรับความเป็นชายหลายลักษณะ โดยไม่ปรากฏทิศทางปฏิเสธความเป็นชายแต่อย่างใด แสดงให้เห็นว่ามีลักษณะยอมรับอุดมการณ์หลักอยู่ แต่ก็ยังได้นำเสนออุดมการณ์ใหม่เข้าไปบางส่วน โดยเฉพาะภาพผู้หญิงที่ประสบความสำเร็จ เป็นผู้นำ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงลักษณะความเป็นผู้หญิงที่สังคมให้ความสำคัญ และเห็นชัดเจนที่สุด

ฟ้าใส วิเศษกุล (2545) ศึกษาการวิเคราะห์ค่านิยมและทัศนคติเกี่ยวกับเพศสภาพในสังคมไทยที่ปรากฏในสื่ออินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ กระตุ้ในเว็บบอร์ดสวนลุมพินี ในเว็บไซต์พันทิปดอทคอม กระตุ้ย่อยห้องเพศศึกษา และห้องปัญหาชีวิต ผลการศึกษาพบว่า ด้านปริมาณและประเภทเนื้อหาที่ปรากฏในเว็บบอร์ด ประเด็นที่มีผู้เขียนเข้ามามากที่สุด สรุปโดยรวมกันคือ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศเชิงสังคม และห้องที่แตกกันจะมีรูปแบบเนื้อหาที่ต่างกัน กล่าวคือ ห้องเพศ ศึกษาจะมีกระตุ้ด้านพฤติกรรมเพศสัมพันธ์มากที่สุด ในขณะที่ห้องปัญหาชีวิตจะมีกระตุ้ด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพศเชิงสังคมมากที่สุด และห้องที่แตกต่างก็มีเพศของผู้เขียนที่มีส่วนร่วมในการตั้งกระตุ้แตกต่างกัน กล่าวคือ ห้องเพศศึกษาจะมีผู้ตั้งกระตุ้เป็นชายและหญิงใกล้เคียงกัน ขณะที่ห้องปัญหาชีวิตมีผู้ตั้งกระตุ้เป็นหญิงมากกว่าชาย

ในด้านค่านิยมและทัศนคติทางเพศสภาพของหญิงชายปัจจุบันที่สะท้อนอยู่ในเว็บบอร์ด ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่านิยมและทัศนคติทางด้านรูปลักษณะ กระตุ้ตั้งที่พบมากที่สุดคือเรื่องเกี่ยวกับอวัยวะเพศชาย และพบว่ามีค่านิยมและทัศนคติของการให้ความสำคัญกับขนาดของอวัยวะเพศชาย 2) ค่านิยมและทัศนคติทางด้านการดูแลสุขภาพสภาพทางเพศ (เชิงชีวภาพ) กระตุ้ที่ตั้งพบมากที่สุด คือเรื่องการคุมกำเนิด พบว่ามีค่านิยมและทัศนคติการให้ความสำคัญกับการคุมกำเนิด 3) ค่านิยมและทัศนคติทางด้านพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ กระตุ้ตั้งที่พบมากที่สุดคือเรื่องการแสดงออกทางเพศสัมพันธ์ พบว่ามีค่านิยมและทัศนคติของการยอมรับในการแสดงออกทางเพศสัมพันธ์อย่างเสรีทั้งชายและหญิง 4) ค่านิยมและทัศนคติทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพศเชิงสังคม กระตุ้ตั้งที่พบมากที่สุดใกล้เคียงกัน คือเรื่องการเลิกราหรือหย่าร้าง การให้คุณค่ากับความบริสุทธิ์ของเพศหญิง และการนอกใจ นอกจากนี้ยังพบว่ามีค่านิยมและทัศนคติของการยอมรับการเลิกราเมื่อเกิดมีปัญหาวชีวิตรัก การไม่ยอมรับพฤติกรรมนอกใจในชีวิตคู่ และการยอมรับผู้หญิงที่ไม่บริสุทธิ์ 5) ค่านิยมและทัศนคติทางด้านปัญหาสังคมที่เกี่ยวกับเพศ กระตุ้ตั้งที่พบมากที่สุดคือเรื่องปัญหาสังคมทางเพศที่เกี่ยวกับสื่ออินเทอร์เน็ต พบว่ามีค่านิยมและทัศนคติของการยอมรับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกันบนสื่ออินเทอร์เน็ต

สุธินี กิตติวรรณกุล (2547) ศึกษาภาพของบทบาทของสตรีในงานโฆษณาทางนิตยสาร และทัศนคติของนักสร้างสรรค์โฆษณา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพบทบาทของผู้หญิงที่นำเสนอในโฆษณานิตยสาร และศึกษาทัศนคติของนักสร้างสรรค์โฆษณาต่อชิ้นงานโฆษณาที่เสนอบทบาทของผู้หญิงในลักษณะต่างๆ โดยเก็บข้อมูลจากชิ้นงานโฆษณานิตยสารสตรี และวิจัยเชิงสำรวจกับนักสร้างสรรค์โฆษณาของบริษัทตัวแทนโฆษณา ผลการวิจัยพบว่าบทบาทหลักของสตรีทั้ง 2 ประเภทได้แก่ บทบาทที่ทำงานและบทบาทที่ไม่ได้ทำงานถูกนำเสนออยู่ในชิ้นงานโฆษณาสินค้าประเภทต่างๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติ 0.05 และพบบทบาทย่อยของสตรี 8 ประเภท ได้แก่

ผู้บริหารระดับสูง ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ให้ความบันเทิง ผู้บริหารระดับกลาง พนักงานนั่งโต๊ะ บทบาทไม่ระดับ บทบาทพักผ่อน และบทบาทในครอบครัว โดยถูกนำเสนออยู่ในชิ้นงานโฆษณาสินค้าประเภทต่างๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติ 0.05 และผลจากการสัมภาษณ์นักสร้างสรรค์โฆษณาพบว่า มีทัศนคติต่อชิ้นงานโฆษณาที่เสนอภาพบทบาทสตรีที่ทำงานดีกว่าโฆษณาที่เสนอภาพบทบาทสตรีที่ไม่ได้ทำงาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

โชติกา รุ่งชัยมงคล (2548) ศึกษา “การนำเสนอภาพผู้หญิง และทัศนคติเรื่องเพศในหนังสือพ็อกเก็ตบุ๊กแนวก้าวหน้า” โดยทำการศึกษ จากเอกสาร ได้แก่ หนังสือพ็อกเก็ตบุ๊กแนวก้าวหน้าจำนวน 12 เล่ม พบค่านิยมและทัศนคติทางเพศสภาพของนักเขียนหญิงและนักเขียนชาย 5 ประเด็น ได้แก่ ค่านิยมและทัศนคติด้านชีววิทยา ค่านิยมและทัศนคติด้านพฤติกรรม ค่านิยมและ ทัศนคติด้านสังคม ค่านิยมและ ทัศนคติด้านเพศสัมพันธ์ และค่านิยมและทัศนคติด้านบทบาทและ สถานภาพ สำหรับในการวิจัยนี้จะขอยกตัวอย่างพอสังเขป ดังนี้

ในด้านพฤติกรรมพบว่า ผู้ชายคาดหวังให้ผู้หญิงในอุดมคติมีคุณสมบัติเพียบพร้อมในด้านพฤติกรรมมากที่สุด คือ มีกิริยามารยาทเรียบร้อย อ่อนหวาน ปรนนิบัติสามี รักเดียวใจเดียว รับผิดชอบงานบ้าน เป็นต้น รองลงมาคือรูปลักษณ์ภายนอก ที่ต้องสวยงาม และถูกกำหนดให้มีพื้นที่อยู่ภายในบ้าน การออกไปเที่ยวกลางคืนจะถูกมองว่าเป็นผู้หญิงไม่ดี การคบหาผู้ชายหลายคนจะถูกประณามโดยสังคม ในขณะที่ผู้ชายเจ้าชู้จะถูกยกย่องว่ามีอำนาจ มีบารมี และมีฐานะร่ำรวย ในด้านการใช้เหตุผลและสภาวะอารมณ์พบว่า ผู้ชายเป็นเพศที่ไม่ค่อยแสดงอารมณ์และความรู้สึกต่อหน้าผู้อื่น รู้จักใช้เหตุผลและเชื่อมั่นในตนเอง เมื่อเกิดปัญหาจะไม่ขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น

ในด้านสังคมพบว่า ผู้ชายจะเป็นฝ่ายเริ่มต้นความสัมพันธ์โดยพิจารณาจากรูปลักษณ์ภายนอกของผู้หญิงเป็นลำดับแรก ในด้านความรักพบว่าผู้หญิงจะถวิลหาความรักและรอคอยจะได้แต่งงานกับชายผู้เป็นเนื้อคู่ ที่ถูกกำหนดจากโชคชะตาและพรหมลิขิต สำหรับผู้หญิงที่ไม่ได้แต่งงานจะถูกมองว่าเป็นคนไร้ประโยชน์ ดังนั้นการแต่งงานจึงเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตผู้หญิง และทำให้ผู้หญิงมีชีวิตที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ด้านการยุติความสัมพันธ์นั้นพบว่าผู้หญิงยุติความสัมพันธ์กับผู้ชาย เพราะความไม่ซื่อสัตย์ นอกใจไปหาคนอื่น ในขณะที่ผู้ชายยุติความสัมพันธ์กับผู้หญิงเพราะไม่สามารถตอบสนองความต้องการทางเพศของผู้ชายได้ แสดงให้เห็นว่าผู้ชายยังคงมีอำนาจเหนือผู้หญิง

ในด้านบทบาทและสถานภาพพบว่า ผู้หญิงมีบทบาทที่สำคัญเป็นแม่และภรรยา อบรมสั่งสอนลูก รับผิดชอบงานบ้าน ดูแลค่าใช้จ่ายในครอบครัว ปรนนิบัติสามี และตอบสนองความต้องการทางเพศของสามี ผู้หญิงที่ทำหน้าที่เป็นแม่ศรีเรือนและภรรยาที่ได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่องจะได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้หญิงที่ดี ในขณะที่ผู้ชายมีบทบาทหน้าที่เป็นผู้นำครอบครัว และรับผิดชอบงานนอกบ้านเพียงอย่างเดียว

การนำเสนอภาพผู้หญิงในเนื้อหาของหนังสือพ็อกเก็ตบุ๊กแนวก้าวหน้าพบว่า ผู้หญิงต้องสงวนท่าทีในการแสดงความรัก ต้องประพฤติตนอยู่ในกรอบประเพณีที่ตีงาม และมองว่าพรหมจรรย์เป็นคุณค่าสูงสุดในชีวิตของผู้หญิง มีลักษณะเป็นเพศที่อ่อนแอ ต้องอยู่ใต้อำนาจของสามีและลูก และมักตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง ต้องเสียสละและอดทน มีน้ำใจ ในขณะที่มีการนำเสนอภาพผู้หญิงที่ขาดความมั่นใจ งดงามและไร้เหตุผล เห็นแก่วัตถุ ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยด้วย และยังคงถูกมองว่าเป็นวัตถุทางเพศหรือเป็น “สัตว์โลกแสนสวย” ที่

มีลักษณะความงาม และดึงดูดทางเพศ คุณค่าของผู้หญิงจึงอยู่ที่ความงาม รูปร่างและหน้าตาตนเอง แม้ผู้หญิงจะมีบทบาทเพศแบบใหม่ขึ้นมา เช่น กล้าแสดงออกในด้านความรัก เพศ และไม่ให้ความสำคัญกับพรหมจรรย์ มีลักษณะเข้มแข็ง เด็ดเดี่ยว มีบทบาทเป็นคุณแม่สมัยใหม่ เป็นผู้หญิงทำงาน แต่ก็ยังถูกจำกัดให้อยู่ในกรอบประเพณีที่ตึงตังและไม่มีอำนาจเหนือผู้ชายอยู่ดี

ชนกพร อังศุวิริยะ (2551) ศึกษา “ความเป็นผู้หญิง” ในนิตยสารสตรีสาร (พ.ศ.2491-2539): การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับอุดมการณ์ โดยเลือกข้อมูลจากบทความแสดงความคิดเห็น ถ้อยแถลงหรือบทพรรณนาวิจารณ์ และคอลัมน์ตอบจดหมายทั้งหมด 3,268 ตัวบท โดยศึกษาตามกรอบทฤษฎีวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ (CDA) ของแฟร์คลัฟ (Fairclough) จากการศึกษาพบว่า ตัวบทแสดงให้เห็น “ความเป็นผู้หญิง” ซึ่งเป็นผลจากผู้ผลิต ได้แก่ บรรณาธิการและนักเขียน มีวัตถุประสงค์ให้ผู้หญิงมีการศึกษา และมีบทบาทสร้างสรรค์สังคม และเปิดโอกาสให้ผู้อ่านส่วนใหญ่ที่เป็นผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นต่างๆผ่านจดหมาย ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภคมีมากกว่าผลประโยชน์ทางธุรกิจ ในส่วนของปฏิบัติการทางสังคมวัฒนธรรม ทำให้เห็นสภาพสังคมและเศรษฐกิจในช่วงเวลา 48 ปี ตั้งแต่เริ่มผลิตนิตยสารจนปิดกิจการ สะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ส่งผลให้ผู้หญิงมีบทบาทนอกบ้านมากขึ้น และการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ก็มีผลต่อการผลิตตัวบทในนิตยสารสตรีสารด้วยเช่นกัน

การวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาพบ 9 กลวิธี ได้แก่ การเลือกใช้คำศัพท์ การใช้ทัศนภาวะ การอ้างถึง การใช้คำถามวาทศิลป์ การใช้สำนวน การใช้อุปมาอุปไมย การใช้ถ้อยคำนัยแฝง การใช้มุขลบท และการใช้สัทพยางค์ ซึ่งสะท้อนความคิดเกี่ยวกับผู้หญิง โดยจำแนกได้เป็น 3 ความคิด ได้แก่ ความงาม พฤติกรรม และการทำหน้าที่ ทั้ง 3 ความคิดดังกล่าวได้สะท้อนอุดมการณ์ที่สำคัญ 2 อุดมการณ์ คือ อุดมการณ์ปิตาธิปไตย หรือผู้ชายเป็นใหญ่ และอุดมการณ์สตรีนิยม โดยพบว่านิตยสารสร้างความเป็นผู้หญิงเพื่อรับใช้ผู้ชาย สะท้อนการครอบงำทางความคิดของอุดมการณ์ปิตาธิปไตย ขณะที่บางความคิดสะท้อนให้เห็นว่า ผู้หญิงเองก็สามารถที่จะศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง และมีบทบาทในการทำงานหรือทางสังคมเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นกรอบความคิดของอุดมการณ์สตรีนิยมที่พยายามเรียกร้องให้ผู้หญิงสามารถพึ่งพาตัวเองได้นั่นเอง

จากงานวิจัยที่เกี่ยวกับเพศสภาวะทั้งที่ปรากฏในสาขาอักษรศาสตร์และนิเทศศาสตร์ข้างต้นนี้เป็น การนำแนวคิดเรื่องเพศสภาวะมาใช้ในการศึกษา ซึ่งเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยที่ได้นำแนวคิดดังกล่าวมาใช้ เช่นกัน ด้วยเห็นว่าลักษณะของเพศชาย-เพศหญิงที่สะท้อนผ่านการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักนั้น เป็นสิ่งที่สังคมและวัฒนธรรมได้สร้างความเป็นชายและความเป็นหญิงให้กับทั้งสองเพศ ภายใต้กรอบความคิดว่าเพศชายและเพศหญิงที่ดีควรมีลักษณะเช่นไร

2.5.3 งานวิจัยเกี่ยวกับชุมชนออนไลน์

รัตนาวลี เกียรตินิยมศักดิ์ (2542) ศึกษาทัศนคติของการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์ : กรณีศึกษา www.pantip.com และ www.sanook.com โดยใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลจากเว็บบอร์ด (Webboard) หรือกระดานเสวนาในเว็บไซต์ www.pantip.com และ www.sanook.com จากการศึกษาพบว่า ลักษณะในมณฑลสาธารณะของการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์นั้นเป็นเวทีเสวนาทางวัฒนธรรม (Cultural forum) ที่มีประเด็นตามความสนใจของผู้ใช้งาน และยังมีลักษณะเป็นชุมชนเสมือน (Virtual community) ที่เกิดขึ้นไปกับโลกแห่งความเป็นจริง ลักษณะการมีส่วนร่วมเป็นการ

ปฏิสัมพันธ์กับเครื่องคอมพิวเตอร์ (Machine interactivity) หน้าที่ในมณฑลสาธารณะของการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์เป็นช่องทางให้ผู้ใช้งานมีส่วนร่วมในหน้าที่ต่างๆ คือ การให้ข้อมูลสาธารณะ การสอดส่องดูแลสภาพแวดล้อม การกระตุ้นเร้าและผลักดันเพื่อพัฒนาผลประโยชน์แห่งชาติ การสร้างสายสัมพันธ์ การให้ความบันเทิง และช่องทางการสื่อสารต้องห้าม โดยผู้ใช้งานใช้มณฑลสาธารณะของการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์เพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัว เป็นแหล่งข้อมูลเพื่อรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น และเพื่อเป็นตัวกลางในการสร้างความสัมพันธ์กับคนอื่นๆ

เพ็ญพรรณ วัชรวิฑูริ (2544) ศึกษาการวิเคราะห์วาทกรรมบนอินเทอร์เน็ต Bulletin Board ของเว็บไซต์พันทิพย์ โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกระทู้ของโต๊ะสนทนาที่มีอยู่ในเว็บไซต์พันทิพย์ จากการศึกษาพบว่า รูปแบบวาทกรรมที่เกิดขึ้นบน Bulletin Board ของเว็บไซต์พันทิพย์ มีรูปแบบทางภาษาไม่เป็นทางการเป็นส่วนใหญ่ โดยใช้ภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน มีการใช้ถ้อยคำรุนแรงหรือหยาบคายเมื่อเกิดความขัดแย้ง ตลอดจนมีความบกพร่องในการใช้ภาษา นอกจากนี้ยังมีรูปแบบการแสดงความคิดเห็นซึ่งมีรูปแบบที่ไม่แน่นอนคงที่ สำหรับวาทกรรมที่เกิดขึ้นมักแฝงไว้ด้วยอุดมการณ์ทางความคิดเชิงขัดแย้ง มักเป็นอุดมการณ์ทางการเมือง สังคมและศาสนา ที่แฝงไว้ด้วยความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม และอุดมการณ์ทางความคิดไว้มากที่ปริบทการสนทนาอันได้แก่ ลักษณะพิเศษของการสื่อสารผ่านตัวกลางคอมพิวเตอร์สภาพสังคม และปริบทภายนอกได้แก่ การนำเสนอข่าวสารของสื่อในขณะนั้นจะมีความสัมพันธ์โดยตรงในการสร้างตัวบทที่นำมาเป็น กระทู้ ในการสนทนาบน Bulletin board

ผกาพรรณ หารังษี (2549) ศึกษา “การกำหนดวาระสารในชุมชนออนไลน์ www.pantip.com กรณีศึกษาโต๊ะเฉลิมไทยและโต๊ะราชดำเนิน” โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ วิเคราะห์เนื้อหาจากกระทู้แนะนำและวิเคราะห์จากข่าวหน้าหนึ่งหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและเดลินิวส์ พบว่าการกำหนดวาระสารในเว็บบอร์ดโต๊ะเฉลิมไทยและโต๊ะราชดำเนินจะเกิดขึ้นเมื่อผู้ใช้งานกดโหวต (Vote) กระทู้ที่ได้รับความนิยมจะได้เลื่อนมาเป็น “กระทู้แนะนำโดยสมาชิก” เพื่อแสดงให้ผู้ใช้งานคนอื่นๆ ได้กดเข้าไปอ่านในกระทู้ที่ได้รับการเลือกสรรมาแล้วว่าน่าสนใจ และพบว่าเว็บบอร์ดเป็นสื่อที่เปิดประเด็นและสร้างกระแสให้กับสังคมไทยได้ไม่น้อย แต่อิทธิพลของเว็บบอร์ดในการกำหนดประเด็นให้สื่อมวลชนยังคงอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากถูกตั้งคำถามในเรื่องความน่าเชื่อถือ ผู้มีบทบาทในการกำหนดประเด็นให้กับสังคมจึงยังคงเป็นสื่อมวลชนกระแสหลัก ในด้านรูปแบบการสื่อสารของกระทู้แนะนำในเว็บบอร์ดโต๊ะเฉลิมไทยและเว็บบอร์ดโต๊ะราชดำเนินพบว่ามีรูปแบบการสื่อสารเพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกมากที่สุด รองลงมาคือการสื่อสารเพื่อการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน และการสื่อสารเพื่อบอกกล่าวตามลำดับ ในด้านรูปแบบความสัมพันธ์ตามประเภทเนื้อหาของเว็บบอร์ดแต่ละโต๊ะพบว่า ประเด็นที่ผู้ใช้งานเว็บบอร์ดนำมาพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันนั้น เป็นลักษณะของการคัดลอกเนื้อหาจากประเด็นข่าวที่สื่อมวลชนกระแสหลักได้นำเสนอไปแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นทางการเมืองและเศรษฐกิจ

เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักจากสื่ออินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นสื่อออนไลน์ชนิดหนึ่ง การศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับชุมชนออนไลน์ข้างต้นที่เป็นมุมมองจากทางด้านนิเทศศาสตร์จึงช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจลักษณะของสื่อออนไลน์ในฐานะสื่อใหม่ที่มีประสิทธิภาพ ที่สามารถก้าวพ้นข้อจำกัดต่างๆ

ได้มากกว่าสื่อชนิดอื่นๆ และเห็นถึงภาพรวมของการผลิตและการบริโภคตัวบทจากเว็บไซต์พันทิปดอทคอม ได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

2.5.4 งานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำแนะนำ

อิศเรศ ดลเพ็ญ (2544) ศึกษาการให้คำแนะนำในภาษาไทย โดยใช้ข้อมูลจากการบันทึกการสนทนาจากวิทยุคลื่น 99.5 คลื่นหญิงพลังหญิงผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างวัจนกรรมการให้คำแนะนำในภาษาไทยมีส่วนประกอบ 2 ส่วนคือ ส่วนที่แสดงเจตนาของผู้พูด และส่วนที่เป็นเนื้อหาของการแนะนำ โดยสามารถจำแนกวิธีการให้คำแนะนำตามลักษณะการปรากฏของโครงสร้างวัจนกรรมการให้คำแนะนำได้ 2 แบบ คือแบบปรากฏทั้งส่วนที่แสดงเจตนาของผู้พูด และส่วนที่เป็นเนื้อหาของการแนะนำ และแบบที่ปรากฏเฉพาะส่วนที่เป็นเนื้อหาของการแนะนำ

การให้คำแนะนำในภาษาไทยสามารถแสดงได้ทั้งโดยวิธีตรงและโดยวิธีอ้อม พบว่าส่วนที่แสดงเจตนาของผู้พูด มีทั้งที่ปรากฏคำกริยาแสดงเจตนา "แนะนำ" เพื่อแสดงการให้คำแนะนำโดยวิธีตรง และคำกริยาอื่นอีก 6 คำ คือ เรียน เสนอ เสนอแนะ ว่า บอก และคิด เพื่อแสดงการให้คำแนะนำโดยวิธีอ้อม ในส่วนที่เป็นเนื้อหาของการแนะนำ สามารถใช้รูปประโยคแจ้งให้ทราบ ถามให้ตอบ และบอกให้ทำ เพื่อแสดงการให้แนะนำโดยวิธีอ้อมได้ นอกจากนี้ยังพบว่าการให้คำแนะนำที่แตกต่างกันนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ นั่นคือ ปัจจัยเรื่องที่พัก และความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง

ปาริตา สุขประเสริฐ (2552) ศึกษากลวิธีและโครงสร้างปริจเฉทการให้คำแนะนำในภาษาไทย โดยศึกษาคำแนะนำใน 2 บริบท ได้แก่ บริบทที่มีการขอคำแนะนำ และบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ โดยศึกษาจากการขอคำแนะนำในรายการวิทยุที่เปิดโอกาสให้ผู้ประสบปัญหาโทรเข้ามาขอคำแนะนำ และจากการสนทนาระหว่างเพื่อนในชีวิตประจำวันเพื่อใช้ในส่วนของบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ พบว่าผู้แนะนำทั้ง 2 บริบท จะใช้กลวิธีแบบตรงและแบบอ้อม โดยผู้ใช้จะใช้แบบอ้อมมากกว่าแบบตรง กลวิธีแบบตรง ได้แก่ การใช้ประโยคที่มีกริยาแสดงวัจนกรรมและประโยคคำสั่ง และกลวิธีแบบอ้อม เช่น การใช้รูปประโยคเงื่อนไข การใช้ประโยคที่มีกริยาช่วย เป็นต้น ในส่วนของโครงสร้างปริจเฉทมีองค์ประกอบเหมือนกัน 6 ส่วน ได้แก่ การกล่าวถึงปัญหา การซักถามเกี่ยวกับปัญหา การให้คำแนะนำ การปฏิเสธคำแนะนำ การต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับ และการให้กำลังใจ โดยมีองค์ประกอบเดียวที่แตกต่างกันของ 2 บริบท ได้แก่ องค์ประกอบในส่วนของคำตอบว่า ซึ่งพบแต่ในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ เนื่องจากคู่สนทนามีความรู้จักและสนิทสนมกันมาก่อนนั่นเอง

งานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำแนะนำในภาษาไทยข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า งานวิจัยทั้งสองมีลักษณะที่เหมือนกันคือการศึกษาการแนะนำที่มาจากคลื่นวิทยุ แต่ในงานของ ปาริตา สุขประเสริฐ จะเก็บจากบทสนทนาในชีวิตประจำวันเพิ่มขึ้นด้วย การสื่อสารในลักษณะดังกล่าวแตกต่างจากสื่ออินเทอร์เน็ตที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา เนื่องจากการให้คำแนะนำผ่านทางสื่อวิทยุและการสนทนาในชีวิตประจำวันเป็นการสื่อสารแบบสนทนาตอบโต้กันในพื้นที่ ในขณะที่การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ไม่มีข้อจำกัดด้านเวลา ผู้แนะนำจึงใช้เวลาในการคิดคำตอบในการแนะนำได้เท่าที่ตนเองต้องการ และยังสามารถแก้ไขข้อความดังกล่าวได้ รวมไปถึงคุณสมบัติที่สามารถปิดข้อมูลของตนเองได้ จึงทำให้คำแนะนำผ่านอินเทอร์เน็ตแตกต่างจากการแนะนำ

ผ่านคลื่นวิทยุและการสนทนาแบบเผชิญหน้าที่ผู้ร่วมสนทนาต่างรู้จักกัน โดยจะสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่โดยไม่ต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างกันมากนัก

จากการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา วาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักพบว่ามีงานวิจัยที่ได้ศึกษาคอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เช่น งานวิจัยของ ชนกพร อังศุวิริยะ (2551) ที่ศึกษา "ความเป็นผู้หญิง" ในนิตยสารสตรีสาร(พ.ศ.2491-2539) : การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับอุดมการณ์” ซึ่งมีส่วนที่ศึกษาคอลัมน์ตอบจดหมาย และมีประเด็นการขอคำแนะนำปัญหาชีวิตปรากฏอยู่ และงานวิจัยของ อรอนงค์ สวัสดิ์บุรี (2533) ที่ศึกษา “คอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตในนิตยสารในการสะท้อนบทบาทและสถานภาพของสตรีไทย” แต่การศึกษาคอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตจากสื่อสิ่งพิมพ์นี้ จะมีข้อจำกัดต่างๆ เช่น การกลั่นกรองและการคัดเลือกข้อมูลหรือเนื้อหาโดยผู้จัดทำก่อนนำเสนอสู่มวลชน ดังนั้นเนื้อหาจึงผ่านการแก้ไข หรือคัดเลือกให้เหมาะสมกับนิตยสารก่อนที่จะเผยแพร่หรือตีพิมพ์ นอกจากนี้ยังมีการศึกษาปัญหาชีวิตในสื่ออินเทอร์เน็ต คือ งานวิจัยของ พ้าใส วิเศษกุล (2545) ที่ศึกษา “การวิเคราะห์ค่านิยมและทัศนคติเกี่ยวกับเพศสภาพในสังคมไทยที่ปรากฏในสื่ออินเทอร์เน็ต เว็บไซต์” โดยส่วนที่ศึกษากระทำในเว็บบอร์ดสวนลุมพินี ห้องปัญหาชีวิต เป็นเพียงส่วนหนึ่งในงานวิจัยเท่านั้น และงานวิจัยดังกล่าวยังเน้นด้านการสื่อสารมวลชนมากกว่าด้านการใช้ภาษาอีกด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา วาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักที่ปรากฏในสื่ออินเทอร์เน็ต ที่ยังไม่เคยปรากฏในงานวิจัยได้ว่าได้มีการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศชายกับเพศหญิงในการให้คำแนะนำมาก่อน โดยใช้กรอบทฤษฎีวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ที่สะท้อนให้เห็นถึงอำนาจของภาษาที่ใช้เพื่อประกอบสร้างตัวตนหรือความหมายให้กับสิ่งต่างๆ และการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือเพื่อสร้างหรือครอบงำความคิดหรืออุดมการณ์บางอย่างให้กับคนในสังคม

กลวิธีการใช้ภาษาในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอม

การศึกษากลวิธีการใช้ภาษาในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอมนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาตัวบทโดยวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาจากผู้แนะนำทั้งเพศชายและเพศหญิง เพื่อให้เห็นความคิดและอุดมการณ์ที่แฝงอยู่ในรูปของภาษา ตามที่ แฟร์คลัฟ (Fairclough 1995) ได้กล่าวไว้ว่า การวิเคราะห์ภาษา ตั้งแต่การเลือกใช้คำศัพท์ การเลือกโครงสร้างประโยคแบบต่างๆ องค์ประกอบตัวบท ตลอดจนการตีความ จะทำให้อธิบายความคิดบางอย่างที่แฝงอยู่ในวาทกรรมได้

ในบทนี้ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อให้ทราบว่าผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงนำเอากลวิธีใดบ้างมาใช้เพื่อสร้างวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร อีกทั้งยังใช้วิธีการนับปริมาณหรือความถี่ในการเลือกนำเอากลวิธีการใช้ภาษาต่างๆมาใช้ เพื่อให้เห็นความแตกต่างในด้านการใช้ภาษาและลักษณะของความเป็นชายและความเป็นหญิงที่สะท้อนผ่านการใช้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น ตามที่ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2541: 46) ได้กล่าวว่า การใช้ภาษาของผู้ชายและผู้หญิงในสังคมต่างๆ ยังมีความแตกต่างกันของภาษาที่พูดโดยผู้ชายและผู้หญิงอีกแง่หนึ่ง คือ แตกต่างกันโดยปริมาณหรือความถี่ในการใช้รูปภาษาบางรูป ซึ่งหมายถึงว่า โดยเนื้อหาแล้วผู้ชายกับผู้หญิงใช้รูปภาษาเดียวกัน แต่ความถี่ของการใช้รูปภาษานั้นต่างกัน

จากการศึกษากลวิธีการใช้ภาษาในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอมพบว่า วาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักจะไม่ปรากฏกลวิธีการใช้ภาษาเพียงกลวิธีใดกลวิธีหนึ่งเท่านั้น แต่มักปรากฏหลายกลวิธีร่วมกัน การวิเคราะห์กลวิธีต่างๆจึงไม่อาจพิจารณาแยกจากกันได้เด็ดขาด โดยพบว่าผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงได้นำกลวิธีการใช้ภาษามาใช้ทั้งสิ้น 9 กลวิธี ได้แก่ การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ การใช้ประโยคเงื่อนไข การใช้คำถามวาทศิลป์ การบรรยาย การเล่าเรื่อง การอ้างถึง การใช้อุปลักษณ์ การใช้สำนวน และการใช้สัทบท ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์

จากการศึกษาการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอมนี้พบว่า สามารถแบ่งได้ออกเป็น 4 ลักษณะ ได้แก่ การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก การใช้คำแสดงทัศนคติ การใช้อรรถสรรพนามเรียกขาน การใช้คำหรือกลุ่มคำเรียกเพศชายกับเพศหญิง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1.1 การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก

ตามทฤษฎีของฮาไลเดย์ (Fowler 1991) ได้กล่าวว่า “vocabulary or lexis is a major determinant of ideational structure” มีความหมายว่า “คำศัพท์เป็นส่วนสำคัญในการกำหนดโครงสร้างทางความคิด” การเลือกใช้คำศัพท์จึงสามารถแสดงให้เห็นความคิดของผู้ใช้ได้ ซึ่งเป็นความคิดในทิศทาง

เดียวกันกับ ฟานไดก์ (van Dijk 1995) ที่แสดงความคิดเห็นเรื่องการเลือกใช้ความหมายของคำผ่านการแสดงคำศัพท์ (Lexicalization) ไว้ว่า เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นอุดมการณ์ที่มีอยู่หรืออีกนัยหนึ่งคือ อุดมการณ์สามารถพบได้จากคลังคำ (Lexical item) ที่อาจถูกเน้นย้ำโดยผู้ใช้ภาษาจนทำให้เห็นอุดมการณ์ของผู้ใช้ ฟานไดก์จึงกล่าวว่าการเลือกใช้คำศัพท์เป็นสิ่งที่ควรพิจารณาเป็นอันดับต้นๆ เพื่อให้เห็นถึงการแสดงออกทางอุดมการณ์ในวาทกรรม ดังนั้นเมื่อพบว่าผู้แนะนำปัญหาชีวิตรักเลือกใช้คำศัพท์ใดคำศัพท์หนึ่งซ้ำๆ หรือเลือกใช้ชุดคำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกันหรืออยู่ในกลุ่มเดียวกันเป็นจำนวนมากจะยังสามารถสะท้อนให้เห็นความคิด ความเชื่อของผู้แนะนำที่มีต่อผู้ประสบปัญหาที่มีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นเพศ หรือสถานภาพ เป็นต้น ได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาคำหรือกลุ่มคำศัพท์ที่ปรากฏในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักนี้ สามารถแบ่งได้ออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการแสดงพฤติกรรมหรือการกระทำ ด้านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ และด้านรูปลักษณะและร่างกาย โดยคำหรือกลุ่มคำศัพท์ในแต่ละด้านนั้นจะสื่อความหมายในทางที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์สำหรับเพศชายกับเพศหญิงในสังคม การวิเคราะห์การเลือกใช้คำศัพท์เหล่านี้จึงต้องวิเคราะห์ร่วมกับบริบทที่แวดล้อมคำศัพท์นั้นอยู่ด้วย ในที่นี้จะรวบรวมคำหรือกลุ่มคำศัพท์ต่างๆ ที่ผู้แนะนำทั้งสองเพศเลือกใช้เพื่อให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก โดยแสดงผลเป็นตารางแสดงชุดคำศัพท์ทั้งคำหลักและคำขยายที่ปรากฏร่วมกันเพื่อให้เห็นความเหมือนและความแตกต่างในการเลือกใช้คำศัพท์ของผู้แนะนำเพศชายและผู้แนะนำเพศหญิง ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 รายละเอียดการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก

การสื่อความหมาย	คำหรือกลุ่มคำศัพท์ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก		
	คำหลัก	คำหลัก + ส่วนขยาย หรือ ส่วนขยาย + คำหลัก	
		ผู้แนะนำเพศชายนำมาใช้	ผู้แนะนำเพศหญิงนำมาใช้
3.1.1.1 ด้านพฤติกรรมหรือการกระทำ 3.1.1.1.1 ด้านการแสดงพฤติกรรม	พูด, คอย	คุยกันแบบเปิดอก, คุยให้เคลียร์, คุยกันจริงๆ จังๆ, คุยกันดีๆ, คุยอย่างใจเย็น	คุยกันอย่างเปิดอก, คุยกันดีๆ, คุยให้พูดตรงๆ, คุยกันตรงๆ, คุยกันด้วยเหตุผล, หันหน้าคุยกัน, คุยกันด้วยสติ, คุยกันตั้งแต่เนิ่นๆ, จับเข้าคุยกัน, ค่อยๆ คุย, พูดมาก
	ถาม	ถาม	ถามตรงๆ
	เสียบ	เสียบๆ, เสียบขริม	เสียบๆ, เสียบๆ หนึ่งๆ
	ชม	ชื่นชม *เอ็นโย, ยกย่อง	ชื่นชม, ชมๆ, ชมเชย *ยกย่อง
	เสียด	-	เสียดใส่ๆ
	อ้อน	-	ออดอ้อน *ฉอฉะ
	คร่ำครวญ	-	คร่ำครวญทรมาน *ฮัลยฮารณ์
	คิด	คิดมาก, คิดเล็กคติน้อย, ย้ำคิดย้ำทำ, คิดเองเออเอง *วิตกกังวล	คิดมาก, คิดเล็กคติน้อย, คิดย้อนอดีต, คิดอะไรบ้างๆ, คิดสั้น *พ้อฝัน, พู้อ่าน
	ยึด	ยึด	ยึดมั่น, ยึดติด, ยึดติดกับชีวิตของใคร, ยึดมั่นถือมั่น

² * คำที่มีความหมายคล้ายคลึงหรือเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับชุดคำหลักสำคัญ

การสื่อความหมาย	คำหรือกลุ่มคำศัพท์ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก		
	คำหลัก	คำหลัก + ส่วนขยาย หรือ ส่วนขยาย + คำหลัก	
		ผู้แนะนำเพศชายนำมาใช้	ผู้แนะนำเพศหญิงนำมาใช้
ตาม, ติด	ผูกติด * ผูกมัด	ตามติด, ผูกติด, ไล่ตาม, ตามต่อแยะ *ต่อแยะ, ผูกมัด	
รอ, รั้ง	รอคอย * ยื้อ	รอคอย, รั้งรอ, รอแบบคาดหวัง, เหนียวรั้ง * ยื้อ	
จู้จี้, จุกจิก	จุกจิกกวนใจ	จุกจิกหุยมหิยม, จู้จี้จุกจิก * หุยมหิยม	
รบกวน	รบกวนการทำงาน	-	
ยุ่ง, วุ่นวาย	ยุ่งความเป็นส่วนตัว	ยุ่งวุ่นวาย * ยุกๆ ยิกๆ	
ก้าวก่าย	ก้าวก่ายสิทธิส่วนบุคคล * ล้ำเส้น, สิทธิ ส่วนบุคคล, พื้นที่ส่วนตัว	-	
กด, ช่ม	กดขี่ทางเพศ	กดขี่, กดขี่ข่มเหง	
พื้ง	พื้งพา,	พื้งพา, พื้งพื้ง, พื้งพาอาศัย * เกาะ	
จับผิด	ระแวงจับผิด	จ้องแต่จับผิด, ไล่จับผิด, แอบจับผิด, การระแวงคอยจับผิด	
จจริต	-	จจริตจะก้าน	
ละเอียด	ละเอียด	ละเอียดอ่อน, เพศที่ละเอียดอ่อน, ละเอียดยิบทุกฝีก้าว	
ร้องไห้	ร้องไห้ * ตีโพยตีพาย	พุ่มพวยร้องไห้, ร้องไห้ไปตลอดชีวิต, ร้องไห้ไปทั้งชีวิต, ร้องไห้ครั้งเดียว * ตีโพยตีพาย, เสียหน้าตา, คร่ำครวญ, คร่ำครวญหวนหา	
ทำร้าย	ทำร้ายจิตใจ, ทำร้ายร่างกาย, ใช้กำลัง ทำร้ายร่างกาย	ทำร้ายจิตใจ, ทำร้ายร่างกาย, ทำร้ายซ้ำ แล้วซ้ำเล่า	
เตรียม	การเตรียมใจอย่างดี	เตรียมใจ, เตรียมตัวเตรียมใจเพื่อการ ดำเนินชีวิตข้างหน้า, เตรียมความพร้อม	
ยอม	ยินยอม	ยินยอม, ยอมโดยไร้เงื่อนไขใดๆ, ยอมให้	
ปรับ/เปลี่ยน	ปรับความเข้าใจ, เปลี่ยนแปลง	ปรับความเข้าใจ, ปรับแก้ไข, ปรับตัว, ปรับปรุง	
ระคอง	ระคับระคองให้ไม่ล้ำเส้น	ระคับระคอง(ครอบครว/ชีวิตคู่), ระคองชีวิตคู่, ระคองครอบครวให้ รอด	
ทน	อดทน, ทูซู้ทนอยู่	อดทน, ทนเพื่อลูก, กล้ากลืนฝืนทน, ฝืน ทน, ทนรับสภาพ, ทนรับชะตากรรม	
ห่าง	ตีตัวออกห่าง, ถอยห่างออกมาพิจารณา	ถอยห่าง, ทิ้งระยะห่าง, ระยะห่างที่เหมาะสม, การตีตัวออกห่างด้วยรูปแบบต่างๆ, ถอยห่าง ออกมาให้เร็วที่สุด	
ลด	ลดระดับความสัมพันธ์	-	
แยก	แยกย้าย, แยกทาง, แยกกันอยู่	แยกย้าย, แยกทาง, แยกกันอยู่, แยกกันด้วยดี	
ทิ้ง	ทิ้งไป	ทิ้งไป, ทิ้งไปเพื่อเริ่มต้นใหม่, ทิ้งแบบไร้ เยื่อใย	

การสื่อความหมาย	คำหรือกลุ่มคำศัพท์ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก		
	คำหลัก	คำหลัก + ส่วนขยาย หรือ ส่วนขยาย + คำหลัก	
		ผู้แนะนำเพศชายนำมาใช้	ผู้แนะนำเพศหญิงนำมาใช้
เล็ก	เล็กรา, เล็กคบ, เล็กทันที, เล็กด่วน	เล็กรา, เล็กคบ, เล็กด่วน, เล็กให้เรียบร้อย, เล็กให้ขาด *เดินออกมาอย่างสง่างาม,	
หา	หาใหม่, หาคคนใหม่, มองหาใคร, หาแฟนใหม่, หาตัวเลือกอื่นๆ, หาคู่	หาใหม่, หาคคนใหม่, มองหาใคร, หาแฟนใหม่,	
เริ่ม	เริ่มใหม่, เริ่มต้นใหม่	เริ่มใหม่, เริ่มต้นใหม่, เริ่มต้นชีวิตใหม่	
หย่า	หย่า, ฟ้องหย่า, ตั้งทนายฟ้องหย่า,	ฟ้องหย่า, ยื่นฟ้องศาล, จดทะเบียนไปฟ้องศาล	
จ่าย, ค่าใช้จ่าย, เงิน	ผลัดกันจ่าย, แอร์, จำกัดการใช้จ่าย, ค่าใช้จ่ายในครอบครัว, ค่าเลี้ยงดูลูก, ค่าเลี้ยงดู, ค่าคลอด, ค่านม, จ่ายเงินชดเชยค่าเสียหาย เสียเวลา เสียความรู้สึก, ค่าสินสอด	แบ่งกันจ่าย, แอร์, อเมริกันแอร์ ค่าใช้จ่ายไร้สาระ, ค่าเลี้ยงดูอุปการะบุตร, ค่าเลี้ยงดูลูก, ค่านม, จัดการเรื่องเงินทอง, (จัดการ/แบ่ง/โอน) ทรัพย์สิน สมบัติและทรัพย์สิน	
ทำงาน	ทำงาน, หางานทำ, ทำมาหากิน, ทำงานบ้าน	หางานทำด้วยลำแข้งของตนเอง, งานฟรีทไทม์, ทำงานบ้าน, ดูแลบ้าน *ทำกับข้าว, ทำกิจกรรมบริเวณบ้าน, ทำความรู้จักครอบครัวบ้าน, ทำความรู้จักเพื่อนบ้านที่สนิทกับบ้านสามี	
เคารพ	ให้ความเคารพนับถือ(ญาติๆของเขา)	-	
ปรนนิบัติ	-	ปรนนิบัติเท่าที่ทำได้, ปรนนิบัติเฉพาะพ่อกับแม่สามี, ปรนนิบัติพี่ติว *รับใช้	
อ่อนน้อม, นอบน้อม	-	อ่อนน้อม, นอบน้อมถ่อมตน, นอบน้อมต่อญาติผู้ใหญ่	
ชื่อสัตย์	ชื่อสัตย์ต่อกัน, ชื่อสัตย์ต่อคู่ครอง, ชื่อสัตย์ *จงรักภักดี	ชื่อสัตย์ในเรื่องของการใช้ชีวิตคู่	
ขยัน	ขยัน	ขยัน, มีความขยันหมั่นเพียรในอาชีพ, ขยันทำงาน	
ผู้นำ	-	ความเป็นผู้นำ, หัวหน้าครอบครัว	
สร้าง	สร้างครอบครัว, สร้างฐานะ	สร้างครอบครัวสร้างความมั่นคงสร้างฐานะ, การสร้างฐานะและความมั่นคงในชีวิต	
คุ้มครอง	-	ผู้คุ้มครอง	
ดูแล	ดูแลลูก, ดูแลพ่อแม่สามี, ดูแลตัวเองให้ดี	ดูแลลูกให้ดีที่สุด, ดูแลลูกทุกอย่าง ดูแลลูกเอง, ดูแลพ่อแม่, ดูแลตัวเอง	
คำหรือกลุ่มคำศัพท์ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก			
	ผู้แนะนำเพศชาย	ผู้แนะนำเพศหญิง	
	ทำใจ, พักเรื่องความรัก, ตัดใจ, โวยวาย, ประชด, เข้าซี้, กระแนะกระแหน, พร่ำเพ้อ, รับใช้, เอาอกเอาใจ*ตั้งใจ, ทุ่มเท, *ประหยัด, อดออม, เก็บหอมรอมริบ	ทำใจ, พักเรื่องความรัก, ตัดใจ, หักใจ, เช็กซี้, เข้ายวน, โวยวาย, ประชด, เข้าซี้, กวนประสาท, เคลียร์, เหวี่ยง, วิน, รับใช้, เอาอกเอาใจ*ตั้งใจ, ทุ่มเท	

การสื่อความหมาย	คำหรือกลุ่มคำศัพท์ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก		
	คำหลัก	คำหลัก + ส่วนขยาย หรือ ส่วนขยาย + คำหลัก	
		ผู้แนะนำเพศชายนำมาใช้	ผู้แนะนำเพศหญิงนำมาใช้
3.1.1.1.2 ด้าน อารมณ์และความรู้สึก	เจ็บ	เจ็บปวด, เจ็บซ้ำ, เจ็บซ้ำ, เจ็บมาก, ผูก ใจเจ็บ	เจ็บปวด, เจ็บซ้ำ, เจ็บซ้ำ, เจ็บมาก, เจ็บ ไม่รู้จัก, เจ็บเจียนตาย, เจ็บปวดไม่รู้จัก จบจักสิ้น, เจ็บซ้ำน้ำใจ, เจ็บซ้ำเจ็บซ้อน , เจ็บแปร๊บ, เจ็บปวดได้จี้ๆเท่ามดกัด, เจ็บปวดทรมาน *อาการปางตาย
	ทุกข์,	ทุกข์ทรมาน, ทุกข์ซ้ำซ้อน,ทุกข์ใจแสน สาหัส	ทุกข์ทรมาน, ระทมทุกข์, ผู้อมทุกข์
	เศร้า, เสียใจ	ภาวะเศร้าโศก, เสียใจ(เจียนตาย)	เศร้าซ้ำโคตร, ซึมเศร้า,เสียใจที่สุดใน ชีวิต, เสียใจไปชั่วชีวิต, เสียใจไปตลอด ชีวิต, เสียใจที่เขาหมดรัก, ความเสียใจ ที่มีต่อความรัก, เสียใจมาเรื่อยๆ, เสียใจในความโง่ของตัวเอง
	อ่อน	อ่อนแอ, อารมณ์อ่อนไหวของผู้หญิง	ใจอ่อน, อ่อนแอ, อ่อนไหว, ความ อ่อนแอทางจิตใจ, อ่อนไหวโดย ธรรมชาติ
	โกรธ	โกรธแค้น, ความโกรธเกลียด	โกรธแค้น, คับแค้นใจ, คิดแค้น
	สุข	มีความสุข, ความสุขกับการใส่ใจในสิ่งที่ ดี	มีความสุข, มีความสุขกับงานที่บ้าน, ความสุขกับการอยู่บ้าน, ความสุขกับ ชีวิตโสด, ความสุขกับชีวิต, ความสุขกับ การตัดสินใจที่ถูกต้อง
	ทำใจ	ทำใจให้สบาย	ทำใจให้สบาย, ทำใจให้สงบ, ทำใจด่วน, ทำใจพร้อมรับความจริง,
	หลง	ความลุ่มหลงมัวเมา	ความหลง, ลุ่มหลง,หลงใหลได้ปลื้ม, หลงแฟนเชื่อแฟนหัวปักหัวปำ
	รัก	รักมาก, (กลับมา/หันมา)รักตัวเอง	รักมากมาย, รักจนปิดตาลืมมองความ จริงไป, (กลับมา/หันมา)รักตัวเอง, รัก ใหม่ที่บริสุทธิ์สดใส
	เบื่อ	รู้สึกเบื่อ	น่าเบื่อ
	เห็นใจ	-	เห็นอกเห็นใจ
	ใส่ใจ	-	เอาใจใส่, เอาใจใส่ดูแล, *แคร์
	ทำใจ	-	ทำใจให้สงบ, ทำใจด่วน, ทำใจให้สบาย, ทำใจพร้อมรับความจริง
	ยอมรับ	ทำใจยอมรับ, ยอมรับความจริง,	ทำใจยอมรับ, ยอมรับความจริง, ยอมรับสภาพ, ยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้น
	เข้มแข็ง	เข้มแข็ง	เข้มแข็ง, บทพิสูจน์ความเข้มแข็งของใจ *หนักแน่น, ยืนหยัด
	งอน	-	ขึงงอน, งอนไปงอนมา
หวง	หวง	ความหวงหวง,อารมณ์หวง หวงของผู้ชาย, ขี้หวง	
ระแวง	หวาดระแวง,ความสัมพันธ์แบบที่ต้อง มานั่งระแวงจับผิดกัน	หวาดระแวง, นั่งระแวงจับผิดกัน, คอย ระแวง *ระแวงระแวง	

การสื่อความหมาย	คำหรือกลุ่มคำศัพท์ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก		
	คำหลัก	คำหลัก + ส่วนขยาย หรือ ส่วนขยาย + คำหลัก	
		ผู้แนะนำเพศชายนำมาใช้	ผู้แนะนำเพศหญิงนำมาใช้
3.1.1.2 ด้านการปฏิบัติสัมพันธ์ระหว่างเพศ	คบ	คบหา *ศึกษานิสัยใจคอ	คบหา, ขอบเขตในการคบหา *ศึกษานิสัยใจคอ, สานต่อความสัมพันธ์
	เลือก	เลือก	เลือก, มีสิทธิเลือก, เลือกได้
	รอ	-	รอให้ผู้ชายมาจีบ, อดใจรอคนของเรา
	วางตัว	การวางตัว	วางตัวกับแวมซามี, วางตัวเป็นธรรมชาติ
	ระวัง	ระมัดระวังป้องกันการท้อง	ระมัดระวัง, ระมัดระวังตัวและใจ, ระมัดระวังใจตัวเอง
	หลอก	หลอกรับประทาน	หลอกฟัน
	ยอม	สมยอม	สมยอม, ยอมให้มันฟรีๆ
	เสีย	เสียหาย, เสียตัว	เสียหาย, ฝายเสียเปรียบ, เสียความบริสุทธิ์
	ได้	ได้ตัว	-
	เกียรติ/ศักดิ์ศรี	ให้เกียรติตัวเอง, ให้เกียรติคู่	การให้เกียรติคนที่เรารัก, รักศักดิ์ศรี, เรียกศักดิ์ศรี, ให้เกียรติพ่อแม่
	เพศสัมพันธ์	มีเพศสัมพันธ์, มีความสัมพันธ์ * เซ็กซ์, sex, sex toy, น้ำแตก	มีเพศสัมพันธ์, มีอะไรก็ซิ่ง, มีการปฏิบัติสัมพันธ์ระหว่างเพศ * เซ็กซ์, sex, sex slave, พีเจอริง
	ป้องกัน	ป้องกันการท้อง *ใส่ถุง, สวมถุง, ระวังโรคติดต่อ, ระวังโรคร้าย	ป้องกันโรค *ใส่ถุงยาง, ระวังโรค
	มั่ว	มั่วคู่นอน, มั่วเซ็กซ์	มั่วเซ็กซ์กับชายอื่นที่ไม่ใช่สามี, มั่วทั้งสองทาง
สมรรถภาพ	เสื่อมสมรรถนะ *ซูซ่า, ปิงปิง	สมรรถภาพ	
	คำหรือกลุ่มคำศัพท์อื่นๆในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก		
		ผู้แนะนำเพศชาย	ผู้แนะนำเพศหญิง
		มีเซ็ง, เล่นตัว, ดูกันยาวๆ, ค่อยๆเป็นค่อยๆไป, ยืนไม่ตรี, เร็ม, ลุย, คว้าไว้ก่อน, ตัณหาราคะ, สำส่อน, หลงโลกีย์, ผิดลูกผิดเมียคนอื่น, รักสนุก, มักมากในกาม, พลาด	มีเซ็ง, เร็ม, ลุย, รีบ, ตัณหาราคะ, สำส่อน, หลงโลกีย์, ติดสัตว์, มักมากในกาม, พลาด, ราศี, แปดเปื้อน, เปลืองเนื้อเปลืองตัว, เปลืองตัว
การสื่อความหมาย	คำหรือกลุ่มคำศัพท์ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก		
	คำหลัก	คำหลัก + ส่วนขยาย หรือ ส่วนขยาย + คำหลัก	
		ผู้แนะนำเพศชายนำมาใช้	ผู้แนะนำเพศหญิงนำมาใช้
3.1.1.3 ด้านรูปลักษณ์และร่างกาย 3.1.1.3.1 สภาพร่างกาย	อายุ	อายุน้อย	อายุน้อย, โกล้สามสิบ, อีกปีเดียวจะเลข 3, อายุไม่น้อย
	สวย	สวย	คนสวย, ความสวย *ดูดี
	แก่	คนแก่ๆ	คนแก่, คนที่เริ่มแก่
	สาว	ความสาว	ความสาว, สาวๆ
	น้ำหนัก	น้ำหนักน้อยลง, น้ำหนักขึ้น	-
	สุขภาพ	สุขภาพดีขึ้น	สุขภาพเสื่อม, สุขกายกาย
	เสน่ห์	มีเสน่ห์มากขึ้น, เสน่ห์อย่างแท้จริง	-

การสื่อความหมาย	คำหรือกลุ่มคำศัพท์ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก		
	คำหลัก	คำหลัก + ส่วนขยาย หรือ ส่วนขยาย + คำหลัก	
		ผู้แนะนำเพศชายนำมาใช้	ผู้แนะนำเพศหญิงนำมาใช้
3.1.1.3.2 การจัดการร่างกาย	แต่ง	แต่งตัวล่อแมลง, แต่งสวย, แต่งตัว, แต่งหน้า, แต่งตัวสวยๆ,	แต่งตัว, แต่งตัวสวยๆ, แต่งหน้า *มาศคารา, เครื่องสำอาง
	เสริม	เสริมสวย, เสริมตัวเองให้ดูดี	-
	อัฟ	-	อัฟสวย
	ผม	สระผม, โดร์ผม, ทำผมให้สวย	-
	ตา	ทาตา	-
	ใส่	(ใส่)กระโปรง, ขาสั้นแบบวัยรุ่น	-
	หน้า	-	หน้าแดง, ทาหน้า
	อก	-	อกกว้างๆ
	แขน	-	แขนที่ใหญ่และแข็งแรง
	คำหรือกลุ่มคำศัพท์อื่นๆในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก		
	ผู้แนะนำเพศชาย	ผู้แนะนำเพศหญิง	
	อาบน้ำ, โม่ดิฟายตัวเองให้ดูดี	อาบน้ำ, ปล่อยเนื้อปล่อยตัว, ปรับตัวเองให้ดูดี, เสื้อผ้าหน้าผม, หล่อ, สูง, ฮอร์โมน, โทรม, เต็ก,	

จากตารางแสดงการเลือกใช้คำและกลุ่มคำศัพท์ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักข้างต้นนี้พบว่า การเลือกใช้คำศัพท์ของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงมีทั้งที่ปรากฏเพียงคำหลัก คือ คำศัพท์สำคัญที่ปรากฏในข้อมูล และการปรากฏร่วมกันกับคำขยายคำศัพท์สำคัญนั้น โดยจะเห็นได้ว่าผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงเลือกใช้คำหลักในการแนะนำไม่แตกต่างกัน แต่คำขยายที่นำมาใช้ปรากฏร่วมกันนั้นมีความแตกต่างกันอยู่ ความแตกต่างดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นลักษณะการใช้ภาษาและความคิดเบื้องหลังของผู้แนะนำในการเลือกใช้คำศัพท์เหล่านั้นได้เป็นอย่างดี การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ต่างๆที่จัดได้แบ่งได้ออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการแสดงพฤติกรรมหรือการกระทำ ด้านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ และด้านรูปลักษณ์และร่างกายดังข้อมูลในตารางข้างต้น สามารถกล่าวโดยสรุปในด้านต่างๆได้ดังต่อไปนี้

3.1.1.1 ด้านการแสดงพฤติกรรมหรือการกระทำ

จากการศึกษาสามารถจัดแบ่งคำหรือกลุ่มคำด้านการแสดงพฤติกรรมหรือการกระทำได้ออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านการแสดงพฤติกรรม และด้านอารมณ์และความรู้สึก ดังต่อไปนี้

3.1.1.1.1 ด้านการแสดงพฤติกรรม

จากการศึกษาพบว่าเลือกใช้ชุดคำศัพท์หลักในการแนะนำไม่ต่างกันมากนัก แต่คำขยายที่ปรากฏร่วมกับคำหลักที่ผู้แนะนำสองเพศนำมาใช้นั้นมีความแตกต่างกัน โดยสามารถแบ่งได้เป็นประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้

(1) พฤติกรรมด้านการพูดคุย จากการศึกษพบว่าแม้ผู้แนะนำสองเพศใช้ชุดคำศัพท์ “พูด,คุย” เพื่อแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาพูดคุยกับคนรักด้วยเหตุผลเช่นเดียวกัน แต่ผู้แนะนำเพศหญิงมักนำคำขยาย “ตรงๆ” มาใช้และมักนำมาใช้กับผู้ประสบปัญหาเพศหญิง เช่น “พูดตรงๆ” “คุยกันตรงๆ” “ถามตรงๆ” เป็นต้น ซึ่งอาจสะท้อนให้เห็นว่าการเผชิญหน้าโดยการพูดคุยอย่างตรงไปตรงมาอาจไม่ใช่ลักษณะนิสัยของเพศหญิงในสังคมไทย

ตัวอย่างที่ 1

ใช้ความสงบสยบการเคลื่อนไหว ไม่กี่คุยกันตรงๆ ฉันไม่ชอบ อย่าทำแบบนี้อีก ไม่ก็ทำแบบนี้คืน คูชิ
เขาจะรู้สึกยังไง

(หนีซีเกียจ 19 พ.ค. 54 16:14:51)

จากตัวอย่างข้างต้น มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาแก้ปัญหาในชีวิตรักในสองลักษณะ คือ ใช้วิธีการเงียบ หรือใช้วิธีการ “คุยกันตรงๆ” การนำคำขยาย “ตรงๆ” มาใช้ และการแนะนำวิธีการสนทนาตอบโต้ให้ผู้ประสบปัญหา นี้ อาจสะท้อนให้เห็นว่าการเผชิญหน้ากับปัญหากับเพศชายโดยตรงไม่ใช่ลักษณะทั่วไปของเพศหญิง และจากการแนะนำให้ใช้วิธีเงียบเพื่อแก้ปัญหาก่อนเป็นอันดับแรกก็อาจสะท้อนให้เห็นการให้เพศหญิงยอมรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแทนการเรียกร้องสิทธิจากเพศชายอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 2

...ถ้าเค้าไปใช้บริการจริงๆคุณจะทำยังไง คำ ต่อว่า ทูบตี ชูและบอกให้เลิกทำแบบนี้หรือคะ ถ้าคิดแบบนี้อย่าไปยุ่ง อยู่แบบทุกวันนี้ดีกว่า เพราะถึงรู้ ถึงจะทะเลาะ เค้าก็คงไม่เลิกนิสัยแบบนี้หรือคะ นอกจากว่าคุณจะตัดสินใจเลิกเด็ดขาดได้ ค่อยถามตรงๆดีกว่า ได้ความยังไงก็เล็กๆไปซะ คุณอาจจะผิดที่แอบไปใช้คอมเค้าแต่ถ้าเค้าทำจริงๆเค้าก็มีผิดที่นอกใจคุณ

(Kangkawangka_25 พ.ค. 54 11:44:09)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ก่อนการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหา “ค่อยถามตรงๆ” มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาใช้วิธีการเงียบและไม่ยุ่งเกี่ยวกับ แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงต้องยอมรับชะตากรรมก่อนเป็นอันดับแรก และทางออกเดียวที่สามารถแก้ปัญหาได้คือการพูดคุยอย่างตรงไปตรงมาเพื่อหาข้อสรุปปัญหา สะท้อนให้เห็นอำนาจที่เหนือกว่าของเพศชายในสังคม

นอกจากนี้จากการศึกษายังพบว่าผู้แนะนำเพศหญิงจะเลือกนำคำศัพท์เกี่ยวกับการพูดเฉพาะสำหรับเพศหญิงมาใช้ที่ไม่พบจากผู้แนะนำเพศชาย เช่น “ออดอ้อน” “ฉอเลาะ” “เหวียง” “วิน” “พูดตื๋อหวานๆ” เป็นต้น สะท้อนให้เห็นว่าการพูดสำหรับเพศหญิงเป็นสิ่งที่คู่กัน ในขณะที่ผู้แนะนำเพศชายไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวมากเท่าจึงนำคำศัพท์ที่แสดงพฤติกรรมดังกล่าวมาใช้ไม่หลากหลายเท่ากับผู้แนะนำเพศหญิง

ตัวอย่างที่ 3

...จขกท. ลองเปลี่ยนจากการที่ไปกดดันและเข้าชี้เค้า เป็นพูดจาตื๋อหวานๆเอาใจเค้าดูคะ ถ้าเค้ายังคงเหมือนเดิมแบบที่กล่าวมา คูของ จขกท.ก็คงไกลถึงวาระแล้วละคะ ไม่มีสิ่งใดในโลกนี้ที่แน่นอนคะ รวมถึงเรื่องความรักด้วยคะ เอาใจช่วยคะ

(คืนทะเลหนาวและดาวพันดวง 16 พ.ค. 54 10:01:35)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้ ผู้แนะนำได้เลือกนำคำศัพท์ “กดดัน” “เข้าชี้” “พูดจาตื๋อหวานๆ” มาใช้เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงแก้ปัญหาโดยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านการพูดของตนเอง ซึ่งจะเห็นได้ว่าการแสดงออกผ่านการพูดดังกล่าวนี้มีจุดประสงค์สำหรับเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับเพศชาย

ตัวอย่างที่ 4

เราเป็นคนหนึ่งที่ยังคงอยู่กับแฟนเก่าอยู่นะคะ(บ้าง)ตอนนี้กลายเป็นเพื่อนกันไปแล้ว...บางที่เค้าอาจจะแค่ปรึกษาเรื่องเล็กๆน้อยๆที่เคยฟังพากันก็ได้คะ อยากรู้ให้ใจกว้าง(แต่แอบจับผิดไปด้วยก็ได้) ฮ่าๆ ดังนั้นถ้าคุณทนฟังได้ก็ขอให้เค้าคุยต่อหน้าเออะคะ แล้วก็ยิ้มถาม คุยกับเค้าแบบปกติ..เป็นไง โทรมว่าไง..อะไรเงี้ยแล้วอย่าไปซั๊กมากนะ ทำเป็นไม่สนใจ..หรือบางที่รับแทนเลยก็ได้ ทำเสียงใสๆใจกว้างก่อน ถ้าเริ่มมีพิรุณหรือเริ่มถี่เกิน คุณต้องคุยและคุยกับเค้าและก็แฟนเก่าเค้าด้วย..ดังนั้น สังเกตก่อนคะ^^

(ตุ๊กตาแก้ว_วันฉัตรมงคล 54 12:56:04)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้แนะนำเลือกใช้คำศัพท์ "ยิ้มถาม" "คุยกับเค้าแบบปกติ" "ซั๊ก" "ทำเสียงใสๆ" ใช้เพื่อแนะนำผู้ประสบปัญหา และยังแนะนำถึงวิธีการพูดคุยตอบโต้ด้วย ดังเห็นได้จาก "เป็นไง โทรมว่าไง" แสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำเทศหญิงให้ความสำคัญกับพฤติกรรมการแสดงออกผ่านการพูด จึงเลือกใช้คำศัพท์ที่แสดงพฤติกรรมดังกล่าวทั้งวิธีการพูด การใช้น้ำเสียง รวมไปถึงบทสนทนาตอบโต้ด้วย

(2) พฤติกรรมการผูกติดหรือยึดติดคนรัก จากการศึกษาพบว่า ผู้แนะนำเทศหญิงนำคำขยายต่างๆมาใช้เพื่อแสดงพฤติกรรมการผูกติดหรือยึดติดกับคนรักหลายลักษณะมากกว่าผู้แนะนำเพศชาย เช่น "รอแบบคาดหวัง" "เหนียวรั้ง" "ยึดติดกับชีวิตของใคร" "ตามต่อแย" "จุกจิกหยาบหยิม" เป็นต้น และมักนำมาใช้กับพฤติกรรมของเทศหญิง นอกจากนี้ยังพบประเด็นที่น่าสังเกตว่าผู้แนะนำเทศชายจะมีทัศนคติในทางลบต่อพฤติกรรมการรุกร้าความเป็นส่วนตัวมากกว่าผู้แนะนำเทศหญิง จึงเลือกใช้ชุดคำศัพท์ "รบกวน" และ "ก้าวกาย" ที่ไม่พบในผู้แนะนำเทศหญิงนั่นเอง

ตัวอย่างที่ 5

...เราเชื่ออะว่า ถ้าเราหายไปจากชีวิตเค้า คนที่เคยรู้สึกว่ามีคนแคร์ มีคนตามต่อแย มีคนรักเค้า วันหนึ่งไม่มีแล้ว เค้าจะรู้สึกเสียความมั่นใจ เสียคุณค่า เหมือนที่เราารู้สึกเมื่อเค้าทำกับเรา แต่กว่าเค้าจะรู้สึก วันนั้น เราคงมีชีวิตใหม่ไปแล้ว

(ลูกซิ่นปิงปอง_6 พ.ค. 54

06:07:54)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า แม้ผู้แนะนำเลือกใช้คำ "ตามต่อแย" เพื่ออธิบายลักษณะพฤติกรรมของเทศหญิงแต่กลับไม่ได้มองพฤติกรรมดังกล่าวในแง่ลบ สังเกตได้จากความเห็นที่ว่าหากผู้ประสบปัญหาหยุดพฤติกรรมดังกล่าว จะส่งผลให้คนรักเกิดความรู้สึกเสียความมั่นใจ สะท้อนให้เห็นว่าพฤติกรรมการยึดคนรักนั้นเป็นลักษณะโดยทั่วไปของเทศหญิงในสังคม

ตัวอย่างที่ 6

...บางที่เขาวาจจะมองว่า..นี่มันเงินของเขาแล้วจริงๆ คุณยังไปก้าวกายเขากอีก เขาอาจจะไม่พอใจได้นะครับ..คนเป็นสามีภรรยา..แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า เราจะต้องไปเป็นเจ้าของชีวิตของเขา..ต้องรู้หมดทุกเรื่องของเขา..ต้องใจกว้างครับ..แสดงความใจกว้างให้เขาเห็น..สามีคุณรักคุณตายเลย..

(ครึ่งหนึ่งเราเคยรักกัน_10 พ.ค. 54 11:41:39)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้แนะนำเทศชายเลือกใช้คำ "ก้าวกาย" เพื่อแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาเทศหญิงยุติพฤติกรรมการล่วงล้ำยุ่งเกี่ยวกับชายคนรักมากเกินไป สะท้อนให้เห็นความคิดในเชิงลบของ

ผู้แนะนำเพศชาย และอาจแสดงให้เห็นการส่งต่อความคิดให้เพศหญิงต้องเคารพและให้อิสระในกับการกระทำ
สิ่งต่างๆสำหรับเพศชายอีกด้วย

(3) พฤติกรรมแสดงความเสียใจ จากการศึกษาพบว่า ผู้แนะนำเพศหญิงนำคำขยายต่างๆมา
ใช้ร่วมกับคำหลัก “ร้องไห้” มากกว่าผู้แนะนำเพศชาย ซึ่งแสดงให้เห็นภาพและอารมณ์ความรู้สึกอย่างชัดเจน
เช่น “พุ่มพวยร้องไห้” “ร้องไห้ไปตลอดชีวิต” “คร่ำครวญหวนหา” เป็นต้น ในขณะที่เพศชายจะใช้คำทั่วไปว่า
“ร้องไห้” และ “ตีโพยตีพาย” ความแตกต่างดังกล่าวนอกจากจะแสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำเพศหญิงให้
ความสำคัญกับอารมณ์ความรู้สึกมากกว่าเพศชาย ยังแสดงให้เห็นว่าเข้าใจพฤติกรรมและความรู้สึกของเพศ
หญิงที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาชีวิตรกรอกอย่างรุนแรง เนื่องจากเพศหญิงเป็นเพียงเพศเดียวที่ผู้แนะนำนำคำ
“ร้องไห้” มาใช้เพื่อแสดงพฤติกรรม

ตัวอย่างที่ 7

*...สิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตคุณตอนนี้ ถือเป็นประสบการณ์ในการเดินทาง(ชีวิต) นะคะ ไม่ต้องเสียใจ คร่ำ
ครวญหวนหา กับสิ่งที่ผ่านไป เตรียมตัว เตรียมใจเพื่อการดำเนินชีวิตข้างหน้าดีกว่าค่ะ (ไม่ว่าเค้าจะกลับมา
หรือไม่)...ยอมรับมันอยู่กับมันให้ได้ ชีวิตคุณยังมีคุณค่า ต้องดำเนินต่อไปและควรจะดีกว่าเดิมด้วยค่ะ*

(ไปรเวท_24 พ.ศ. 54 01:13:58)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้แนะนำใช้คำศัพท์ “เสียใจ” “คร่ำครวญหวนหา” เพื่อแสดง
พฤติกรรมของผู้ประสบปัญหาเพศหญิง แสดงให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่มองว่าผู้ประสบปัญหาได้รับ
ผลกระทบทางจิตใจอย่างมาก

ตัวอย่างที่ 8

*"ร้องไห้เพียงครั้งเดียว..ดีกว่าร้องไห้ไปตลอดชีวิต" คุณยังมีต้นทุนชีวิต มีงานทำไม่ต้องพึ่งพาอาศัยใคร
รักตัวเองให้มากๆ ...โอกาสดีๆที่จะเจอคนที่ดีกว่ายังมีอีกมากมาย เป็นกำลังใจให้เข้มแข็งนะคะ สู้ๆนะคะ
พรุ่งนี้ต้องดีกว่าวันนี้*

(ความรักมาทักทายแล้วหายไป_6 พ.ศ. 54 20:08:56)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้แนะนำได้นำคำขยายแสดงพฤติกรรมการร้องไห้ที่มีระดับความเศร้า
เสียใจแตกต่างกัน คือ “ร้องไห้เพียงครั้งเดียว” และ “ร้องไห้ไปตลอดชีวิต” ที่นอกจากจะทำให้ผู้ประสบปัญหา
เห็นภาพชัดเจน ยังสะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่เห็นว่าไม่ว่าจะเลือกหนทางใดผู้ประสบปัญหาเพศ
หญิงก็จะได้รับผลกระทบทางจิตใจจนทำให้ต้องเสียน้ำตา

(4) พฤติกรรมที่แสดงถึงความเป็นหญิง จากการศึกษาพบว่า ผู้แนะนำเพศหญิงนำคำขยาย
ต่างๆมาใช้ร่วมกับชุดคำศัพท์ที่แสดงพฤติกรรมความเป็นหญิง ได้แก่ “จريت” “ละเอียด” หลากหลายมากกว่าผู้
แนะนำเพศชาย เช่น “จريتจะก้าน” “ละเอียดอ่อน” “เพศที่ละเอียดอ่อน” เป็นต้น รวมไปถึงคำศัพท์ “เซ็กซ์”
“เย้ายวน” ที่พบว่ามีเพียงผู้แนะนำเพศหญิงเท่านั้นเลือกนำมาใช้

ตัวอย่างที่ 9

*...ให้เลิกไปช่วยพ่อสามีตอนทำกับข้าวแทนค่ะ...ช่วยจัดโต๊ะอาหาร ยกจาน...งานพวกนี้ก่อนกินจะหน้าตา
สวยงาม สะอาดสะอ้านค่ะ ไม่น่ารังเกียจอะไร แอมโซว์ความเป็นแม่บ้านคุณได้ด้วย (มันต้องใส่จريتจะก้านกัน*

นิดหน่อยค่ะ อี)... ถ้าจะมีใครในครอบครัวมาบอกให้คุณล้าง คุณก็บอกแฟนคุณว่า คุณทำอะไรไปแล้วบ้าง และใครควรจะต้องทำอะไรที่เหลือแล้ว รอดูปฏิภิกิริยาของแฟนค่ะ...

(หวัดดีจ๊ะ..ฉิ่งฉิ่ง 11 พ.ค. 54 08:29:14)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้ ผู้แนะนำเลือกใช้คำศัพท์ “จรรยาบรรณ” เพื่อแนะนำให้เพศหญิงแสดงพฤติกรรมดังกล่าวที่สื่อถึงการเป็นแม่บ้านที่ดี สะท้อนให้เห็นความคิดเบื้องหลังของผู้แนะนำที่ไม่ได้ต้องการให้ผู้ประสบปัญหาช่วยเหลือครอบครัวสามีอย่างจริงจัง แต่กระทำเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีเท่านั้น เพราะการทำงานบ้านถือเป็นลักษณะที่เพศหญิงในสังคมพึงมี

ตัวอย่างที่ 10

...หากเป็นผู้ชายก็จะถูกตำหนิไม่แพ้กัน หากรักคน2คนในเวลาเดียวกันว่ารักได้แต่ไม่พึงกระทำ ด้วยเหตุผลที่เหนืออารมณ์ และบทสรุปลงเอยเพศหญิงเป็นเพศละเอียดอ่อน เป็นเพศที่ดีนรน้อยยากได้คำตอบสุดท้ายความอึดอัดเกิดจากความใจอ่อน อ่อนแอ มันก็เป็นหนทางและบทสรุปให้หนี หรือลอยตัวเหนือปัญหาทนได้ก็ทน...

(คุณหนูแดง_26 พ.ค. 54 09:29:31)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้ ผู้แนะนำได้นำคำศัพท์ที่แสดงลักษณะเฉพาะของเพศหญิง ได้แก่ “เพศละเอียดอ่อน” “ความใจอ่อน” “อ่อนแอ” มาใช้ สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่มองเพศหญิงเป็นเพศที่ให้ความสำคัญกับอารมณ์รู้สึก และสิ่งนี้มักมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและจิตใจของเพศหญิงเป็นอย่างมาก

(5) พฤติกรรมการดำรงความสัมพันธ์ จากการศึกษาพบว่า แม้ผู้แนะนำทั้งสองเพศจะแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อดำรงความสัมพันธ์ก่อนตัดสินใจเลิกรา แต่ผู้แนะนำเพศหญิงนำคำขยายต่างๆมาใช้เพื่อแสดงพฤติกรรมการปรับหรือเปลี่ยน มากกว่าผู้แนะนำเพศชาย สังเกตได้จากชุดคำศัพท์ “ปรับ,เปลี่ยน” “ประคับประคอง” “ทน” “ยอม” ที่มีนำมาใช้แนะนำผู้ประสบปัญหาเพศหญิงให้ยอมและอดทนประคับประคองความสัมพันธ์ เช่น “ยอมโดยไร้เงื่อนไขใดๆ” “ปรับแก้ไข” “ปรับตัว” “ประคับประคองครอบครัว” “ทนเพื่อลูก” “ทนรับสภาพ” เป็นต้น สะท้อนให้เห็นการปลุกฝังให้เพศหญิงเป็นฝ่ายยอมอดทนกับปัญหาด้วยเหตุผลต่างๆโดยเฉพาะเหตุผลเรื่องลูกเป็นสำคัญ

นอกจากนี้การแนะนำให้ยุติความสัมพันธ์ยังพบว่า ผู้แนะนำเพศชายมักนำคำหลัก “เลิก” “ทิ้ง” “แยก” มาใช้อย่างตรงไปตรงมา ในขณะที่เพศหญิงมักนำคำขยายต่างๆมาใช้ร่วมด้วย เช่น “แยกกันด้วยดี” “เลิกให้เรียบร้อย” “เลิกให้ขาด” แสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำเพศหญิงใส่ใจรายละเอียดของการปฏิบัติตน การแนะนำจึงแสดงให้เห็นกระบวนการปฏิบัติก่อนหน้า กล่าวคือ “แยกกันด้วยดี” แสดงว่ามีการพูดคุยเพื่อยุติความสัมพันธ์ด้วยดีทั้งสองฝ่าย ในขณะที่ “เลิกให้เรียบร้อย” กับ “เลิกให้ขาด” แสดงว่าการเลิกราเป็นไปอย่างชัดเจนและไม่ยืดเยื้อ

ตัวอย่างที่ 11

ใจเย็นนะคะ อย่าเพิ่งคิดมาก ตอนนี้ง้าบบรรยากาศในบ้านไม่ค่อยดี ลองออกมาเดินเล่นกับลูกๆดูมั๊ยคะ จะได้สบายใจขึ้น แล้ว ถ้าชีวิตคู่ประคองไม่ไหวแล้วจริงๆ ค่อยออกมาคะ ตอนนี้งงเชื่อคุณแม่ คุณก่อนนะคะ

(Onlycat_9 พ.ค. 54 17:13:21)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้ ผู้แนะนำนำคำ “ประคอง” มาใช้เพื่อแนะนำให้ผู้ประสบปัญหา ประคับประคองชีวิตคู่ให้ถึงที่สุดก่อนที่จะหย่าร้าง แสดงให้เห็นหน้าที่สำคัญของเพศหญิงที่ต้องเป็นฝ่าย พยายามดำรงความสัมพันธ์ให้ยืนยาวที่สุด แม้นตนเองจะเป็นฝ่ายถูกระทำให้ได้รับความเจ็บปวดก็ตาม

ตัวอย่างที่ 12

เลิกครับ พ่อกับแม่มีได้แค่คนเดียว ส่วนแฟนนั้นหาเมื่อไหร่ก็ได้ ..

(หนุ่ม ณ เมืองนนท์_6 พ.ศ. 54 14:20:38)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้ ผู้แนะนำเพศชายเลือกใช้คำศัพท์ “เลิก” อย่างตรงไปตรงมาที่ไม่ได้ แสดงให้เห็นรายละเอียดใดๆเหมือนอย่างที่คุณแนะนำเพศหญิงมักนำมาใช้ อาจด้วยผู้แนะนำไม่เห็นด้วยกับ พฤติกรรมของคนที่ผู้ประสบปัญหาอย่างมาก จึงเลือกใช้คำพูดที่สั้นและกระชับ โดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับ รายละเอียด เพื่อความชัดเจนตรงประเด็น

ตัวอย่างที่ 13

...ตัดให้ขาดแบบฉับพลันดีที่สุด ไปเที่ยวเมืองนอกก็อย่าได้เอาเขาไปด้วยแม้ในความคิด ขอให้พบ ทางออกที่ถูกต้องนะคะ

(บงบุษบา (บงบุษบา)_7 พ.ศ. 54 07:25:24)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้แนะนำใช้คำศัพท์ในการแนะนำให้ผู้เกิดความสัมพันธ์ว่า “ตัดให้ขาด แบบฉับพลัน” ที่แสดงให้เห็นการตีกรอบกำหนดเวลาให้กับผู้ประสบปัญหาให้กระทำพฤติกรรมดังกล่าวอย่าง เร่งด่วนในทันที ซึ่งนอกจากผู้แนะนำเพศหญิงจะเลือกใช้คำที่กระตุ้นพฤติกรรมแล้วยังแสดงให้เห็นภาพในการ ปฏิบัติตนอย่างชัดเจนอีกด้วย

(6) พฤติกรรมการดูแลผู้อื่น จากการศึกษาพบว่า ผู้แนะนำเพศหญิงให้ความสำคัญกับเรื่อง การดูแลปรนนิบัติบุคคลอื่นนอกเหนือจากการดูแลตนเอง ไม่ว่าจะเป็นลูก พ่อแม่ ญาติผู้ใหญ่ สังเกตได้จากการ ที่ผู้แนะนำเพศหญิงเลือกใช้กลุ่มคำศัพท์ “ดูแล” ที่พบว่าผู้แนะนำเพศหญิงนำคำขยายมาใช้เพื่อแสดงให้เห็นว่า เพศหญิงต้องคำนึงถึงบุคคลโดยเฉพาะลูก ดังเห็นได้จาก “ดูแลลูกให้ดีที่สุด” “นึกถึงจิตใจลูก” รวมไปถึงชุด คำศัพท์ “ปรนนิบัติ” “อ่อนน้อม, นอบน้อม” ที่พบว่ามีเพียงผู้แนะนำเพศหญิงนำมาใช้เท่านั้น แสดงให้เห็น ลักษณะของเพศหญิงที่คำนึงถึงบุคคลอื่นผ่านการเลือกใช้คำศัพท์

ตัวอย่างที่ 14

เพิ่งแต่งใช้ใหม่คะ ใหม่ๆก็ยังมีแหละ อย่างน้อยใจเลย สามปีเป็นลูกกตัญญูก็ถือว่าเขาเป็นคนดี...ตัวฉันเองให้ความเคารพพ่อแม่สามปีตามสมควร ปรนนิบัติเท่าที่ทำได้ ไม่ทำตัวให้เป็นปัญหา...ตอนนี้ฉันกลายเป็น 'สะใภ้ดีเด่น' ไปแล้วคะ คุณเองก็เป็นได้ หากจุดลงตัวให้ได้นะคะ ขออวยพรคะ

(aunty36 19 พ.ศ. 54 18:43:20)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้แนะนำได้นำคำศัพท์เกี่ยวกับการดูแลปรนนิบัติพ่อแม่สามปีมาแนะนำผู้ ประสบปัญหาโดยอ้อมผ่านการบอกเล่าประสบการณ์ของตนเอง ดังเห็นได้จาก “ให้ความเคารพพ่อแม่สามปีตาม สมควร” และ “ปรนนิบัติเท่าที่ทำได้” จะเห็นได้ว่าแม้ผู้แนะนำจะไม่ได้ใช้ถ้อยคำผูกมัดให้กระทำหน้าที่ ดังกล่าวอย่างเต็มที่ แต่การใช้คำเรียกตนเองที่เคยปฏิบัติมาก่อนว่า “สะใภ้ดีเด่น” สะท้อนให้เห็นว่าหน้าที่ ดังกล่าวก็ยังคงเป็นหน้าที่สำหรับเพศหญิงในฐานะของสะใภ้เช่นเดิม

ตัวอย่างที่ 15

...ตอนนี้ทำดีที่สุดคือ ทำใจกับดูแลลูกให้ดีที่สุด ใจเขาไม่อยู่กับเราอย่าเหนียวเอาไว้อย่างไรเลย เรื่องเรียกร้อง
ค่าเลี้ยงดูลูกไม่จดทะเบียนกัน แล้วเขาจรรีบรองบุตรมัยละคะ หากเขายังรักลูกอยู่บ้างลองคุยดูนะคะ...

(กิมซุน (คนยองกิมซุน) 12 พ.ศ. 54 12:37:22)

จากตัวอย่างข้างต้นที่ผู้แนะนำได้เลือกใช้คำแนะนำว่า “ดูแลลูกให้ดีที่สุด” การใช้คำ “ดี
ที่สุด” นี้สะท้อนให้เห็นว่าผู้แนะนำให้ความสำคัญกับบทบาทหน้าที่ดังกล่าวเป็นอย่างมาก จึงเลือกใช้คำขยาย
ดังกล่าวเพื่อให้ผู้ประสบปัญหาปฏิบัติหน้าที่ของแม่ให้ดีในระดับที่มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

(7) พฤติกรรมด้านการเป็นผู้นำครอบครัวของเพศชาย จากการศึกษาพบว่า ผู้แนะนำเพศ
หญิงเลือกใช้คำและคำขยายต่างๆที่แสดงบทบาทหน้าที่ดังกล่าวของเพศชายไว้อย่างหลากหลายมากกว่า ดัง
เห็นได้จากชุดคำศัพท์ “ขยัน” “ผู้นำ” “สร้าง” “คุ้มครอง” เช่น “ขยันทำงาน” “หัวหน้าครอบครัว” “สร้าง
ความมั่นคง” “ผู้คุ้มครอง” เป็นต้น ในขณะที่ผู้แนะนำเพศชายจะกล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของเพศชายในฐานะ
ของ “ผู้สร้างครอบครัว” และ “ผู้สร้างฐานะ” เท่านั้น ความแตกต่างดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นว่าเพศหญิงให้
ความสำคัญและคาดหวังในบทบาทหน้าที่ความเป็นผู้นำจากเพศชายในสังคม นอกจากนี้ในด้านความ
รับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่ายพบว่า แม่ผู้แนะนำทั้งสองเพศจะให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายเรื่องลูกไม่ต่างกัน ดังเห็นได้
จากคำศัพท์ “ค่านม” “ค่าเลี้ยงดูลูก” “ค่าคลอด” แต่ผู้แนะนำเพศชายนำคำขยายที่แสดงหน้าที่ความ
รับผิดชอบด้านการเงินเฉพาะสำหรับเพศชายมาใช้หลากหลายมากกว่า ดังเห็นได้จาก “เงินชดเชยค่าเสียหาย”
“ค่าเลี้ยงดู” “ค่าสินสอด” แสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำเพศชายให้ความสำคัญกับหน้าที่ความรับผิดชอบทางการเงิน
เป็นอย่างมาก

ตัวอย่างที่ 16

....ถ้าผู้หญิงเค้าฉลาดที่จะเห็นถึงปัญหาของคุณ เค้าไม่ควรจะวัดคุณจากคำว่ามั่นคงเพียงอย่างเดียว
แล้วควรจะให้กำลังใจคุณ เคียงข้างคุณ แล้วก้าวไปพร้อมๆ หรือรอที่จะให้คุณก้าวขึ้นเคียงข้างเค้า....

(จามะพี (จามะพี) วันวิสาขบูชา 54 10:07:57)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า แม่ผู้แนะนำมีความเห็นว่าเพศหญิงไม่ควรวัดคุณค่าของ
เพศชายจากเรื่องฐานะหรือความมั่นคงในหน้าที่การงานเพียงอย่างเดียว แต่จากคำแนะนำและการเลือกใช้
คำศัพท์ “มั่นคง” ก็สะท้อนให้เห็นความคิดเบื้องหลังของผู้แนะนำที่มองว่าความมั่นคงยังคงเป็นสิ่งที่เพศชาย
พึงมีและเป็นสิ่งที่เพศหญิงในสังคมต้องการ

ตัวอย่างที่ 17

...เขาไม่เอาจขท.แล้ว จะไปกับเขาทำไมละครับ 555+ ยิงดีที่เขาขอรับผิดชอบลูกนะครับ ก็ให้เขา
จ่ายค่าเลี้ยงดู ค่าคลอด ส่วนจขท.ก็ยอมรับสภาพเถอะครับ เพราะยังไงเขาก็ไม่เอาแล้ว อย่าไปยื้อเลยครั้บ...

(Julia-RoboT.JR_7 พ.ศ. 54 11:33:51)

จากตัวอย่างข้างต้นที่ผู้แนะนำได้นำคำศัพท์ “รับผิดชอบลูก” ค่าเลี้ยงดู” “ค่าคลอด” มาใช้
นอกจากจะแสดงให้เห็นหน้าที่ความรับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่ายของเพศชายแล้ว ยังแสดงให้เห็นว่าหน้าที่การ
เลี้ยงดูเป็นหน้าที่หลักของแม่ ผู้แนะนำจึงไม่ได้แนะนำหรือกล่าวถึงการเลี้ยงดูลูกร่วมกัน บอกเพียงให้เพศชาย
ในฐานะพ่อรับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูภรรยาและลูกเท่านั้น นอกจากนี้จากการเลือกใช้คำแสดง

ความคิดเห็นว่า “ก็ยั้งดี” ยังสะท้อนให้เห็นความคิดเบื้องหลังของผู้แนะนำที่มองว่าในสังคมมีเพศชายส่วนหนึ่งที่ไม่น่ารับผิดชอบใดๆเลย แสดงให้เห็นหน้าที่ความรับผิดชอบของพ่อและแม่ในสังคมที่แตกต่างกัน

3.1.1.1.2 ด้านอารมณ์และความรู้สึก จากการศึกษาพบว่า แม่ผู้แนะนำทั้งสองเพศมักนำคำขยายต่างๆมาใช้เพื่อแสดงอารมณ์และความรู้สึกต่างๆ โดยเฉพาะความรู้สึกเศร้า เสียใจ เจ็บปวด ไม่แตกต่างกัน แต่ผู้แนะนำเพศหญิงจะนำคำขยายที่หลากหลายและแสดงให้เห็นภาพอย่างชัดเจนมาใช้มากกว่าผู้แนะนำเพศชาย เช่น “เจ็บปวดไม่รู้จักจบจักสิ้น” “เจ็บปวดได้จืดๆเท่ามดกัด” “เจ็บปวดทรมาน” “เศร้าชั่วโคตร” “เสียใจไปชั่วชีวิต” เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้แนะนำทั้งสองเพศมักนำคำขยายที่แสดงระดับความเจ็บปวดหรือโศกเศร้าเสียใจอย่างมากมาใช้เพื่ออธิบายถึงผู้ประสบปัญหาเพศหญิงมากกว่าผู้ประสบปัญหาเพศชาย แสดงให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่มองว่าเพศหญิงเป็นเพศที่ได้รับผลกระทบทางจิตใจจากปัญหาชีวิตรักอย่างชัดเจนมากกว่าผู้ประสบปัญหาเพศชาย

ตัวอย่างที่ 18

...อย่าไปเลิกกับเขาเลย ดูๆแล้ว แฟนคุณก็ไม่ได้แถมมากหรอก...อีกอย่างหลังจากที่คุณผ่านพ้นภาวะเศร้าโศกนี้มาได้ และยังสามารถอยู่กับแฟนคุณอยู่ สักวันเค้าจะรู้สึกผิดต่อคุณที่ได้ทำให้คุณทุกข์ใจแสนสาหัส สุดท้ายเค้าก็จะดีกับคุณตลอดไป เหมือนกับต้องการชดเชยความผิดที่ได้ทำไว้...

(Jutapit_11 พ.ศ. 54 10:31:13)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้ ผู้แนะนำเลือกใช้คำ “ภาวะเศร้าโศก” เพื่อเรียกสภาวะที่ผู้ประสบปัญหากำลังรู้สึก และยังนำคำ “ทุกข์ใจแสนสาหัส” มาใช้แสดงให้เห็นภาพอารมณ์และความรู้สึกทุกข์ใจของผู้ประสบปัญหาเพศหญิง แสดงให้เห็นมุมมองของผู้แนะนำที่ต่อพฤติกรรมและอารมณ์ความรู้สึกของผู้ประสบปัญหาเพศหญิงว่าต้องได้รับความเจ็บปวด และกระทบกระเทือนจิตใจอย่างรุนแรง

ตัวอย่างที่ 19

...เลือกเอาเองว่าจะเจ็บชั่วคราวหรือเศร้าชั่วโคตรกับคนที่ทำร้ายจิตใจเรา ไม่ซื่อสัตย์ ไม่ให้เกียรติแล้วแต่คุณคะ อ้อ..แล้วก็เป็นคนเลือกหรือว่าจะเป็นคนที่ถูกเลือกก็แล้วแต่คุณอีกเช่นกันคะ สุดท้ายสิ่งที่ดีที่สุดคือเวลา เวลาจะช่วยให้คุณตัดใจได้ ลืมมันไม่ลืมหรอกแต่คุณจะอยู่กับมันได้ คุณจะกลับมาเป็นตัวของตัวเอง รักตัวเองเป็นและที่แน่ๆมีสิ่งที่ดีกว่านี้รอคุณอยู่แน่นอนคะ

(Deepbluesky_6 พ.ศ. 54 23:13:33)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้ ผู้แนะนำเพศหญิงเลือกใช้คำแสดงอารมณ์ความรู้สึกเจ็บและเศร้าของผู้ประสบปัญหาเพศหญิงว่า “เจ็บชั่วคราว” และ “เศร้าชั่วโคตร” เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาตัดสินใจเลือกที่จะอยู่กับอารมณ์และความรู้สึกใด จะเห็นได้ว่าไม่ว่าจะเป็นทางเลือกไหนนั้นก็เป็นการรู้สึกเจ็บปวดทั้งสิ้น นอกจากนี้ในตอนท้ายที่ผู้แนะนำได้กล่าวถึงความรู้สึก “รัก” คือ “รักตัวเอง” ยังสะท้อนให้เห็นความคิดเบื้องหลังของผู้แนะนำที่มองว่าผู้ประสบปัญหาเพศหญิงทุ่มเทความรักให้กับคนรักเป็นอย่างมากจนลืมรักตนเองอีกด้วย

นอกจากนี้จากการศึกษายังพบว่า ผู้แนะนำเพศหญิงมักเลือกใช้คำศัพท์ที่แสดงความรู้สึกเห็นอกเห็นใจ นึกถึงผู้อื่น รวมไปถึงพฤติกรรมเอาใจใส่และดูแลผู้อื่นในลักษณะต่างๆมาใช้ที่ไม่พบจากผู้แนะนำเพศชาย เช่น “เอาใจใส่ดูแล” “แคร์” “เห็นอกเห็นใจ” เป็นต้น แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงให้ความสำคัญกับเรื่องของ การดูแลและใส่ใจบุคคลอื่นโดยเฉพาะคนรัก

ตัวอย่างที่ 20

ทบทวนความรู้สึกตัวเองให้ดีค่ะ ว่าคุณต้องการอะไร ต้องการความรัก ความเอาใจใส่ การดูแลที่ดี หรือต้องการคนที่ไม่สนใจใยดี อยู่ด้วยกันเหมือนไม่ใช่สามีภรรยา คุณไม่ได้แต่งงานกับใคร แฟนคุณไม่ได้มาขอแต่งงานได้ฟรีๆ แถมไม่สนใจด้วย คุณจะคิดมากทำไมคะ การมีอะไรกับใครไม่ใช่ตัวตัดสินอนาคตเลยซักนิด คนเราต้องทำเพื่อตัวเองค่ะ อยู่ที่ว่ารู้ตัวเองแล้วเลือกซักคน อย่างก็ไว้ ไม่งั้นจะกลายเป็นคนเลวไปนะคะ

(mnoppy12 4 พ.ค. 54 11:22: 43)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำเพศหญิงให้ความสำคัญกับเรื่องความรักและการดูแลเอาใจใส่ จึงเลือกใช้คำศัพท์ “ความรัก” “ความเอาใจใส่” “การดูแลที่ดี” ดังนั้นเมื่อคนรักเป็นบุคคลที่ผู้แนะนำเรียกว่า “คนที่ไม่สนใจใยดี” ผู้แนะนำจึงแนะนำให้ยุติความสัมพันธ์

นอกจากนี้ในชุดคำศัพท์เกี่ยวกับการยอมรับและปรับอารมณ์ความรู้สึกยังพบว่า ผู้แนะนำเพศหญิงจะนำคำขยายต่างๆมาใช้ร่วมกับชุดคำหลัก “ยอมรับ” “ทำใจ” “เข้มแข็ง” ในลักษณะที่หลากหลายกว่าผู้แนะนำเพศชาย เช่น “ยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้น” “ทำใจด่วน” “ทำใจพร้อมรับความจริง” “บทพิสูจน์ความเข้มแข็งของใจ” เป็นต้น แสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำเพศหญิงให้ความสำคัญกับเรื่องการจัดการด้านอารมณ์ความรู้สึกเป็นสำคัญนอกเหนือจากพฤติกรรมอื่นๆ และยังพบว่าคำแนะนำในลักษณะดังกล่าวมักนำมาใช้เพื่อแนะนำผู้ประสบปัญหาเพศหญิงด้วยกัน

ตัวอย่างที่ 21

ค่อยๆทำใจไปค่ะ เวลาจะช่วยรักษาใจเราเอง แต่ตัวจขกท.ต้องเข้มแข็งและทำใจยอมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วด้วยนะคะ ไว้เป็นบทเรียนกับรักใหม่ที่สดใสและยั่งยืนกว่าเดิมคะ

(Onlycat_8 พ.ค. 54 12:31:14)

จากตัวอย่างข้างต้นที่ผู้แนะนำเพศหญิงเลือกใช้คำศัพท์ “ทำใจ” “ทำใจยอมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้น” และ “เข้มแข็ง” แสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำเพศหญิงให้ความสำคัญกับเรื่องการจัดการด้านอารมณ์ความรู้สึก และจากคำแนะนำที่ว่า “เวลาจะช่วยรักษาใจเราเอง” ยังแสดงให้เห็นความคิดเบื้องหลังของผู้แนะนำที่มองว่าผู้ประสบปัญหาเพศหญิงจะได้รับผลกระทบจากปัญหาชีวิตรักอย่างรุนแรงที่ไม่สามารถหายไปได้ในเร็ววัน เวลาที่ผ่านไปจึงเป็นสิ่งเดียวที่จะช่วยได้

3.1.1.2 ด้านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ จากการศึกษาพบว่า ผู้แนะนำทั้งสองเพศจะเคร่งครัดเรื่องพฤติกรรมความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามและการมีเพศสัมพันธ์กับเพศหญิงมากกว่า โดยเฉพาะผู้แนะนำเพศหญิงที่มักนำคำขยายต่างๆที่แสดงการตีกรอบพฤติกรรมอย่างเคร่งครัดมาใช้กับเพศหญิง สังเกตได้จากการใช้คำ “ขอบเขต” และ “ระมัดระวัง” เช่น “ขอบเขตการคบหา” “ระมัดระวังตัวและใจ” รวมไปถึงคำศัพท์ที่แสดงพฤติกรรมวางตัวในลักษณะต่างๆ เช่น “วางตัวกับแวดวงสามี” “วางตัวให้เป็นธรรมชาติ” เป็นต้น เช่นเดียวกับความคิดเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่แม้ผู้แนะนำทั้งสองเพศจะมีความคิดไปในลักษณะเดียวกันว่าเพศหญิงเป็นฝ่ายเสียเปรียบ แต่ก็พบว่าผู้แนะนำเพศหญิงจะให้ความสำคัญเรื่องการรักษาพรหมจรรย์เป็นอย่างมาก สังเกตได้จากการใช้คำศัพท์ที่แสดงให้เห็นว่าเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่ทำให้เพศหญิงเสียหาย เสียเกียรติและศักดิ์ศรี ดังเห็นได้จาก “เปลื้องเนื้อเปลื้องตัว” “รักศักดิ์ศรี” “เรียกศักดิ์ศรี” รวมไปถึงการเลือกใช้คำศัพท์ในเชิงลบกับพฤติกรรมที่เพศหญิงนอกใจคนรักไปมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เช่น “สำ

สอน” “ราศี” “แปดเปื้อน” เป็นต้น ในขณะที่ผู้แนะนำเพศชายจะให้ความสำคัญในเรื่องของการป้องกันโรคติดต่อทางเพศและการคุมกำเนิดเป็นสำคัญนอกเหนือจากการตัดสินใจเลือกเพศหญิงที่เรื่องพรหมจรรย์ สังเกตได้จากการใช้คำศัพท์ เช่น “ป้องกันการท้อง” “ระมัดระวังป้องกันการท้อง” เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 22

... คือคนที่เค้าไม่เห็นคุณค่าและศักดิ์ศรีในตัวคุณเลยคะ คือคนที่เค้าดูถูกว่าจะวางไว้ในตำแหน่งไหนก็ได้ (จะให้ให้เป็นแฟนแป็บๆ หรือเป็นแค่ที่ระบายทางอารมณ์ก็ยังได้)...เลิกเถอะคะ เลิกให้ขาดด้วย ผู้ชายทุเรศแบบนี้อย่าไปเกลือกกลั้วให้เปลืองตัวไปมากกว่านี้เลยคะ...เรียกศักดิ์ศรีและคุณค่าของชีวิตเรากลับมาเถอะคะ ผู้ชาย โคตรเลวเลยอะ!!!

(~ Lucky_RiN ลัล..ล้า..~ 26 พ.ค. 54 19:21:11)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำเลือกใช้คำศัพท์ต่างๆที่สะท้อนให้เห็นว่าคุณค่าของเพศหญิงอยู่ที่พรหมจรรย์และการรักษานวลสงวนตัว สังเกตได้จากการเลือกใช้คำศัพท์ “คุณค่า” “ศักดิ์ศรีในตัวคุณ” “เปลืองตัว” แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงเป็นฝ่ายที่เสียหาย และการมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายเป็นสิ่งที่ทำให้เพศหญิงเสียคุณค่า และศักดิ์ศรีในตัวเอง

ตัวอย่างที่ 23

อาจจะอยากลองอะไรแปลกใหม่ในชีวิต หิ้งๆที่ไม่ใช่คนแบบนี้เพราะคบคุณมานานและถ้าคุณบ้าจีตามเค้าจริงๆ นั่นอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เลิกกันในวันข้างหน้าก็ได้คะ เพราะไม่รู้เค้าหลงใจคุณหรือเปล่า สรุปคุณทำถูกต้องแล้วคะ เค้าจะอยู่หรือเค้าจะไป เราย่าเอาตัวเราไปมีราศี แปดเปื้อนเรื่องทีคนอื่น ยัดเยียดให้เราทำเลยคะ

(Onlycat 15 พ.ค. 54 20:42:51)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้ ผู้แนะนำได้เลือกใช้คำศัพท์ “ราศี” และ “แปดเปื้อน” เพื่อไม่ให้ผู้ประสบปัญหาหยาบกระทำตามความต้องการของคนรักที่ต้องการให้มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่น การเลือกใช้คำศัพท์ดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่ทำให้เพศหญิงเสียคุณค่าหรือความบริสุทธิ์ในตนเอง โดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คนรักที่นอกจากจะเป็นสิ่งที่ผิดยังทำให้เพศหญิงมีมลทินอีกด้วย

นอกจากนี้จากการศึกษาการเลือกใช้คำศัพท์เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศยังพบว่า ผู้แนะนำเพศชายจะใช้คำเรียกพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์อย่างโจ่งแจ้งมากกว่าผู้แนะนำเพศหญิง เช่น “น้ำแตก” “sex toy” หรือ การกล่าวถึงสมรรถภาพทางเพศในลักษณะต่างๆที่ไม่พบในผู้แนะนำเพศหญิง ได้แก่ “ชูซ่า” “ปิ้งปิ้ง” อีกทั้งยังพบการเลือกใช้คำ “รักสนุก” ที่มีเพียงผู้แนะนำเพศชายนำมาใช้ สะท้อนให้เห็นมุมมองของเพศชายที่เห็นว่าพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องปกติที่สร้างความสนุกให้กับเพศชายแม้จะเป็นการนอกใจคนรักก็ตาม

ตัวอย่างที่ 24

น้ำแตกแล้วก็ต้องแยกทางครับ 555+ ถ้าอยากน้ำแตกหลายๆรอบก็เก็บเธอไว้ถ้าแฟนเราไม่รู้ ถ้าเธอคนนั้นยอมเป็นเมียเก็บเราและแน่ใจว่าจะไม่ให้แฟนเรารู้เรื่องนี้ก็เก็บเธอไว้ก็ดีนะ มีสองยอมดีกว่ามีหนึ่ง 555+ ผมก็อยากได้แบบนี้ เหมือนกัน 555+

(Julia-RoboT.JR_23 พ.ค. 54 09:26:09)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำเพศชายเลือกใช้คำแสดงการมีเพศสัมพันธ์อย่างโจ่งแจ้งว่า “น้ำแตก” เพื่อแสดงให้เห็นพฤติกรรมของเพศชายที่เมื่อถึงจุดสุดยอดแล้วจะปลดปล่อยน้ำกามออกมาหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ แสดงให้เห็นมุมมองเรื่องเพศสำหรับเพศชายที่ไม่ได้มองว่าเรื่องดังกล่าวเป็นสิ่งต้องปิดบัง หรือที่ไม่สามารถกล่าวถึงได้อย่างเปิดเผย เพศชายจึงเลือกใช้คำศัพท์ที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์อย่างชัดเจนโดยไม่ใช้วิธีการเลี่ยงคำ

ตัวอย่างที่ 25

รักสนุกแต่อย่าผูกพันครับ เคสศึกษาไว้ใจ ไปหาอ่านได้ในเวป บาดเลิฟเวอร์

(IT_ (IT_sale_man)_8 พ.ศ. 54 00:38:56)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำเพศชายเลือกใช้คำ “รักสนุก” เพื่อแนะนำไม่ให้ผู้ประสบปัญหาเพศชายจริงจังกับหญิงที่มีอาชีพขายบริการทางเพศ แสดงให้เห็นมุมมองของผู้แนะนำที่เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องสนุก และการอ้างถึงเว็บไซต์ “บาดเลิฟเวอร์” (<http://www.bathlover.com>) เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาเข้าไปอ่านนั้น ยังแสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำเพศชายไม่ได้มองเรื่องเพศสัมพันธ์ว่าเป็นเรื่องที่ต้องปิดบัง เนื่องจากเว็บไซต์ดังกล่าวเป็นเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์โดยตรงที่จำกัดอายุผู้เข้าชมตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

3.1.1.3 ด้านรูปลักษณ์และร่างกาย

จากการศึกษาพบว่า ผู้แนะนำทั้งสองเพศให้ความสำคัญกับเรื่องรูปลักษณ์และร่างกายของเพศหญิงมากกว่าเพศชาย สังเกตได้จากการใช้คำศัพท์ต่างๆเพื่ออธิบายถึงรูปลักษณ์และร่างกายของเพศหญิงที่หลากหลาย ในขณะที่พบการกล่าวถึงรูปลักษณ์และร่างกายของเพศชายเพียงไม่กี่ลักษณะ ได้แก่ “อกกว้าง” “สูง” “หล่อ”

นอกจากนี้จากการศึกษายังพบว่าผู้แนะนำเพศชายให้ความสำคัญกับเรื่องจัดการร่างกายของเพศหญิงเป็นอย่างมาก จึงพบการใช้คำศัพท์ที่ผู้แนะนำเพศหญิงไม่ได้ใช้ เช่น “เสริมสวย” “ใส่กระโปรง” “ใส่เสื้อแบบวัยรุ่น” เป็นต้น ในขณะที่ผู้แนะนำเพศหญิงจะให้ความสำคัญกับเรื่องสภาพร่างกายมากกว่า จึงนำคำศัพท์ที่แสดงให้เห็นสภาพร่างกายของเพศหญิงมาใช้หลายลักษณะมากกว่าผู้แนะนำเพศชาย เช่น “อายุน้อย” “ใกล้สามสิบ” “อีกปีเดียวจะเลข 3” “โทม” เป็นต้น แสดงให้เห็นว่านอกเหนือจากความสวยงามของร่างกาย เพศหญิงยังให้ความสำคัญกับเรื่องของความเยาว์วัยเป็นสำคัญ เนื่องด้วยอายุที่เพิ่มมากขึ้นมีผลทำให้โอกาสในการมีคู่ครองหรือแต่งงานน้อยลงตามไปด้วยซึ่งเป็นสิ่งที่เพศหญิงให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก

ตัวอย่างที่ 26

ถ้าผมเป็นผู้ชายคนนั้น แม้อายุ 59 หล่อ รวย ผมไม่มองหญิง 39 ทรอกครับ หญิงอายุน้อยกว่าสวยกว่า มีเยอะเยอะ อย่าเล่นตัวมาก เดี่ยว มคบด

(up-to-date_7 พ.ศ. 54 19:06:59)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้ ผู้แนะนำได้กล่าวถึงรูปลักษณ์ที่พึงปรารถนาสำหรับเพศชายคือ ความหล่อ และยังแสดงให้เห็นว่าอายุที่มากขึ้นไม่ได้ทำให้เพศชายหมดโอกาสในการมีคู่ครอง ผู้แนะนำจึงได้กล่าวว่าแม้เพศชายจะมี “อายุ 59” แต่ถ้าหล่อและรวยก็จะสามารถหาผู้หญิงที่สวยและสาวกว่าผู้ประสบปัญหาได้

สะท้อนให้เห็นว่าเพศหญิงที่อายุมากไม่เป็นที่ต้องการเท่ากับเพศหญิงที่มีอายุน้อย ผู้แนะนำจึงให้ผู้ประสบปัญหาที่เป็น “หญิงอายุ 39” รับผิดชอบใจคบหากับเพศชายที่มาขอปฏิสัมพันธ์ ตัวอย่างที่ 27

...ให้โอกาสตัวเองในทางบวก คุณทำตัวให้สวยขึ้น มีเสน่ห์ขึ้น เพิ่งสิ่งใหม่ๆให้รัก เสริมตัวเองให้ดีขึ้น ภรรยาบางคน ตอนเป็นแฟนสวยมากแต่พอแต่งงานแล้วเอาอะไรมา พอกหน้าบ้าง ติดแต่งกวางบ้าง ใช้โรลม้วนผม ทั้งวัน แต่งตัวยังกับ ชิม แต่งงานใหม่ๆ ใช้ซาบี่บ้างเบา อยู่กันนานใช้ผ้าคลุมลายดอก ยกทรงเก่าๆเก่า คุณลองเปลี่ยนใหม่เลย เอาลายหวานๆ สีหวานๆ โข้วบ้างเล็กๆ พอทะนุถนอม ใส่กระโปรงบ้าง ขาสั้นแบบวัยรุ่นบ้าง ไม่ใช่ใส่แต่งกางเกงเลหรือกางเกงวอร์ม แต่งหน้าอยู่บ้านให้สวยเลย ทาหน้า ทาตา ทำผมให้สวย ตอนอยู่บ้านนี้แหละ จะแต่งสวยให้คนอื่นดู แต่สามีตัวเองไม่สนใจ อันนี้ถ้าเขาไปหาที่อื่น คุณเองก็มีส่วนผิดนะ

(Fado_25 พ.ศ. 54 17:54:52)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงจัดการร่างกายให้สวยงามอยู่เสมอ สังเกตได้จากการเลือกใช้คำศัพท์ “สวยขึ้น” “เสริมตัวเองให้ดีขึ้น” “ดูดี” “แต่งสวย” โดยผู้แนะนำได้กล่าวถึงการจัดการแต่งร่างกายตั้งแต่ผม หน้า ตา และการแต่งตัว เช่น “ใช้โรลม้วนผม” “พอกหน้า” “ใส่กระโปรง” เป็นต้น แสดงให้เห็นว่าเรือนร่างของเพศหญิงต้องได้รับการจัดการแต่งเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับเพศชาย การแต่งกายที่ไม่สวยงามอย่าง เช่น “แต่งตัวยังกับชิม” “ใช้ผ้าคลุมลายดอก” “ยกทรงเก่าๆเก่า” จึงเป็นสิ่งที่ไม่น่าพึงปรารถนา และอาจเป็นเหตุผลสำคัญในความคิดของผู้แนะนำที่ทำให้สามีของผู้ประสบปัญหาออกใจไปมีคนอื่น ดังเห็นได้จาก “แต่งสวยให้คนอื่นดู แต่สามีตัวเองไม่สนใจ อันนี้ถ้าเขาไปหาที่อื่น คุณเองก็มีส่วนผิดนะ” ดังนั้นหน้าที่ด้านการดูแลรูปลักษณ์และร่างกายจึงเป็นหน้าที่สำหรับเพศหญิงในฐานะภรรยาด้วยกัน

ตัวอย่างที่ 28

หางานทำ จะพาร์ทไทม์อะไรก่อนก็ได้ ไม่ต้องตรงสายเราก็ได้ เอาตัวเองให้รอดก่อน ส่วนเรื่องแฟน เราค่อนข้างเข้าใจแฟนคุณคะ 55+ แหม่ ผู้หญิงอีกปีเดียวจะเลข 3 แล้ว มันก็ต้องมีคิดบ้างอะไรบ้างนะคะ เป็นกำลังใจให้นะคะ

(9line 18 พ.ศ. 54 00:26:28)

จากตัวอย่างข้างต้นที่มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาเพศชายหางานทำ โดยการแสดงความคิดเห็นอย่างเข้าใจลักษณะของเพศหญิงที่ “อีกปีเดียวจะเลข 3” นี้ ได้แสดงให้เห็นว่าอายุที่มากขึ้นของเพศหญิงมีผลทำให้โอกาสในการมีคู่ครองลดน้อยลง เพศหญิงที่อายุมากขึ้นจึงต้องคิดเรื่องการแต่งงานมากยิ่งขึ้นตามไปด้วย ดังเห็นได้จาก “ผู้หญิงอีกปีเดียวจะเลข 3 แล้ว มันก็ต้องมีคิดบ้างอะไรบ้างนะคะ” แสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำเพศหญิงให้ความสำคัญกับเรื่องอายุของเพศหญิงอย่างมาก จึงแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาเพศชายรีบสร้างตัวให้มีความมั่นคงและแต่งงานกับหญิงคนรัก

3.1.2 การใช้คำสรรพนามเรียกขาน

การใช้คำสรรพนามเรียกขานในงานวิจัยนี้ หมายถึง การที่ผู้แนะนำเลือกใช้คำเพื่อเรียกแทนตนเอง ผู้ประสบปัญหา และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องในปัญหาชีวิตรัก โดยแบ่งได้ออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ คำแทนตัวผู้แนะนำ คำเรียกผู้ประสบปัญหา และคำเรียกบุคคลอื่นในปัญหาชีวิตรัก ดังต่อไปนี้

3.1.2.1 คำแทนตัวผู้แนะนำ

จากการศึกษาพบว่าผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงจะใช้คำเรียกแทนตนเองแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้แนะนำเพศชายจะใช้คำเรียกแทนตนเองด้วยคำ “ผม” เพียงเท่านั้น ในขณะที่ผู้แนะนำเพศหญิงใช้คำเรียกแทนตนเองหลายลักษณะ ได้แก่ “เรา” “ดิฉัน” “ฉัน” ชื่อผู้แนะนำ และคำเรียกญาติ

ตัวอย่างที่ 29

ผมว่านะครับ จขกท. ตัดใจจากแฟนคนนี้เถอะครับ ไม่มีประโยชน์ที่จะยื้อไว้...

(ไก่อแก้ว สาลิกา_7 พ.ศ. 54 18:44:04)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำเพศชายใช้คำแทนตนเองว่า “ผม” ซึ่งเป็นคำแทนตนเองสำหรับเพศชายโดยทั่วไปเพื่อความสะดวกที่ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงความสนิทสนมหรือความห่างเหินระหว่างผู้แนะนำกับผู้ประสบปัญหาแต่อย่างใด แต่กระนั้นเนื่องจากคำดังกล่าวมีความสุภาพจึงอาจแสดงให้เห็นถึงการเว้นระยะห่างระหว่างผู้แนะนำกับผู้ประสบปัญหาในระดับหนึ่งด้วยเช่นกัน

ตัวอย่างที่ 30

ตาม คท1 ค่ะ คนไม่ได้เรียนทำอาชีพอื่นก็เยอะแยะนะค่ะ อีก็อย่างทำงานแบบนั้นเค้าน่าจะลงเรียนไปด้วยค่ะ แต่ถ้าแค่ทำงานไปเรื่อยๆไม่มองหาวอนาคตอะไรเลย เก่งว่าหากคนใหม่ดีกว่าค่ะ

(Kangkakangka_7 พ.ศ. 54 08:32:37)

ตัวอย่างที่ 31

ป้าอ่านเรื่องราวของคุณมาโดยตลอด ตั้งแต่เรื่องที่คุณปัญหาเกี่ยวกับรายได้ที่หยุดชะงักไป เพราะธุรกิจไม่ดี สักพักคุณเข้ามาระบายว่าเหงา เพราะเป็นพ่อหม้ายมาหลายปี.....

(ป้าลายคราม_วันฉัตรมงคล 54 21:03:59)

จากตัวอย่างที่ 30 กับตัวอย่างที่ 31 จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำใช้คำเรียกแทนตนเองด้วยชื่อ คือ “เก่ง” และใช้คำเรียกญาติ “ป้า” เพื่อสร้างความสนิทสนมและลดระยะห่างระหว่างผู้แนะนำกับผู้ประสบปัญหา มีผลทำให้คำแนะนำดังกล่าวเหมือนมาจากเพื่อนหรือคนสนิทให้คำแนะนำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้คำเรียกญาติ “ป้า” ที่แสดงให้เห็นถึงบุคคลที่มีอายุ และมีประสบการณ์ชีวิตมากกว่าผู้ประสบปัญหา การนำคำดังกล่าวมาใช้ก็สามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับวาทกรรมมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

3.1.2.2 คำเรียกผู้ประสบปัญหา

จากการศึกษาพบว่า ผู้แนะนำทั้งสองเพศเลือกใช้คำเรียกผู้ประสบปัญหาไม่แตกต่างกัน ได้แก่ คำ “คุณ” “เรา” “จขกท./เจ้าของกระทู้” “คำเรียกญาติ” “ท่าน” และ “ชื่อผู้ตั้งกระทู้ขอคำแนะนำปัญหาชีวิตรัก” จะแตกต่างเพียงคำเดียวเท่านั้นคือ “เธอ” ที่ผู้แนะนำเพศหญิงเท่านั้นที่นำคำดังกล่าวมาใช้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 32

คงไม่มีใครลิ้มความรักได้หรือจนคุณต้อง จะเบาบางหรือเข้มข้น ก็คงขึ้นอยู่กับระยะเวลาและเรื่องราวที่มีด้วยกัน แต่ความทรงจำเรื่องเหล่านี้ก็ควรอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสม...

(ແສນເຈິງ 12 พ.ศ. 54 21:18:25)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้นำคำเรียกผู้ประสบปัญหาด้วยชื่อมาใช้ว่า “คุณต้อง” ที่แสดงให้เห็นการลดระยะห่างระหว่างผู้แนะนำกับผู้ประสบปัญหาจากคนแปลกหน้ามาเป็นคนที่สนิทสนมคุ้นเคยกัน

ตัวอย่างที่ 33

...ในเมื่อเขาทิ้งเธอแบบไร้เยื่อใย ก็อย่าไปอาลัยอาวรณ์ ออกหักมันไม่ทำให้ใครตายหรือ มีความสุขกับชีวิตโสดเข้าไว้โสดเลือกได้อะนะ เราเองย่อนเวลาได้ก็จะไม่ไปง้อมันหรือ มานั่งคิดตอนนี้ยังสงสัยเลยว่าบ้าทำลงไปได้ไง ผิดคิวมาก..

(จะเอาอะไรกับลมปาก_6 พ.ศ. 54 21:57:37)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำใช้คำ “เธอ” ในการเรียกผู้ประสบปัญหา แสดงให้เห็นการวางตนในสถานะเดียวกัน เนื่องจาก “เธอ” เป็นคำเรียกผู้รับสารอย่างไม่เป็นทางการ เมื่อนำมาใช้ร่วมกับคำแทนตัวผู้แนะนำว่า “เรา” จึงแสดงให้เห็นความพยายามในการลดช่องว่างความห่างเหินของผู้แนะนำ เพื่อให้ผู้ประสบปัญหา รู้สึกเหมือนเพื่อนหรือคนสนิทให้คำแนะนำ

3.1.2.3 คำเรียกบุคคลอื่นในปัญหาชีวิตรัก

จากการศึกษาพบว่า ผู้แนะนำทั้งเพศชายและเพศหญิงนำคำสรรพนามเรียกขานมาใช้เรียกบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องในปัญหาชีวิตรักไม่แตกต่างกัน ได้แก่ “เธอ” “หล่อน” “มัน” “เขา/เค้า” “ท่าน” และ “แก”

ตัวอย่างที่ 34

รักไม่มีพรมแดนค่ะ แต่ต้องทำใจ ในด้านอุปนิสัย และทัศนคติต่อชีวิตของหล่อนนะค่ะ หากวันนี้หล่อนรัก และร่วมชีวิตกับคุณได้ต่อมา เงินทองของครอบครัวผิดเคือง ถ้าร่างกายยังไหว เชื่อว่าแนวโน้มเธอจะช่วยครอบครัว "หาเงิน " ด้วยวิธีนี้อีกค่ะ หรือถ้าคุณทำงาน ไม่มีเวลาได้ "ปรนเปรอ" เธอ เธออาจจะหาทาง "ปรนเปรอ" ตัวเองค่ะ

(เราเอง_7 พ.ศ. 54 13:06:2)

ตัวอย่างที่ 35

ทิ้งมันไปเลยคะ อย่าไปง้อเด็ดขาด

(an ya na ja_6 พ.ศ. 54 02:19:46)

จากตัวอย่างที่ 34 ผู้แนะนำเลือกใช้คำ “หล่อน” และ “เธอ” เพื่อเรียกขานบุคคลอื่นที่เป็นเพศหญิงในประเด็นปัญหา และในตัวอย่างที่ 35 ผู้แนะนำเลือกใช้คำ “มัน” เพื่อกล่าวถึงบุคคลอื่นอย่างไม่สุภาพที่สามารถแสดงให้เห็นความไม่พอใจของผู้แนะนำที่มีต่อบุคคลดังกล่าวได้ด้วย

จากการศึกษาการใช้คำสรรพนามเรียกขานในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตทั้ง 3 ลักษณะ ได้แก่ คำแทนตัวผู้แนะนำ คำเรียกผู้ประสบปัญหา และคำเรียกบุคคลอื่นในปัญหาชีวิตรัก พบว่าผู้แนะนำเพศ

ชายจะเว้นระยะห่างระหว่างตนเองกับผู้ประสบปัญหามากกว่าผู้แนะนำเพศหญิง เพศชายจึงเลือกใช้คำแทนตนเองด้วยคำ “ผม” เท่านั้น แตกต่างจากผู้แนะนำเพศหญิงที่ใช้คำแทนตนเองในลักษณะที่หลากหลาย และแสดงความสนิทสนมมากกว่า อย่างคำ “เรา” “ฉัน” “คำเรียกชื่อผู้แนะนำ และ “คำเรียกญาติ” เช่น “ป้า” “พี่” เป็นต้น แสดงให้เห็นลักษณะของเพศหญิงพยายามวางตนเองให้อยู่ในสถานะเดียวกันกับผู้รับสารเหมือนบุคคลใกล้ชิดที่ให้คำแนะนำมากกว่าบุคคลที่อยู่เหนือกว่าในฐานะของผู้แนะนำเท่านั้น เช่นเดียวกันกับการนำคำเรียกผู้ประสบปัญหาที่พบว่าแม้ผู้แนะนำทั้งสองเพศจะเลือกนำคำมาใช้ไม่แตกต่างกัน แต่ก็พบประเด็นที่น่าสังเกตคือเพศหญิงหลีกเลี่ยงการนำคำ “ท่าน” มาใช้ ที่เป็นคำเรียกบุคคลอื่นด้วยความสุภาพในขณะเดียวกันก็แสดงให้เห็นถึงความห่างเหิน จึงพบว่าผู้แนะนำเพศชายนำคำดังกล่าวมาใช้มากกว่า แสดงให้เห็นจุดยืนของผู้แนะนำเพศชายที่เว้นระยะห่างระหว่างตนเองกับผู้ประสบปัญหาอย่างชัดเจน จึงใช้คำเรียกผู้ประสบปัญหาด้วยความสุภาพและเป็นทางการ ส่วนคำเรียกบุคคลอื่นในปัญหาชีวิตรักนั้นพบว่า แม้ผู้แนะนำทั้งสองเพศจะเลือกใช้คำต่างๆ เพื่อกล่าวถึงบุคคลอื่นไม่แตกต่างกัน แต่พบประเด็นที่น่าสังเกตคือการใช้คำ “มัน” ที่เป็นคำเรียกบุคคลอื่นอย่างไม่สุภาพ โดยพบว่าผู้แนะนำเพศหญิงนำคำดังกล่าวมาใช้มากกว่าผู้แนะนำเพศชาย เพื่อเรียกบุคคลอื่นที่มักเป็นเพศชายที่มีพฤติกรรมนอกใจภรรยาหรือคนรัก แสดงให้เห็นลักษณะของผู้แนะนำเพศหญิงที่มีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวประเด็นปัญหา จึงเลือกใช้คำในการกล่าวถึงบุคคลอื่นอย่างไม่สุภาพเพื่อแสดงความรู้สึกของตนเองในทางลบต่อบุคคลที่กล่าวถึง

นอกจากนี้จากการศึกษายังพบว่า ในการแนะนำผู้แนะนำเพศหญิงมักใช้คำสรรพนามเรียกขานในการแทนตนเองและเรียกผู้ประสบปัญหาเสมอ ในขณะที่เพศชายพบลักษณะการให้คำแนะนำที่ละคำสรรพนามเรียกขานเหล่านี้ โดยใช้วิธีการให้คำแนะนำโดยตรงเลยมากกว่าเพศหญิง ความแตกต่างนี้เองแสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำเพศหญิงทำให้สถานการณ์การสื่อสารในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักเป็นการสื่อสารสองทางอย่างแท้จริง เหมือนการสนทนาตอบโต้กันอยู่ โดยผู้ประสบปัญหาไม่ได้เป็นเพียงผู้รับคำแนะนำเพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น ในขณะที่เพศชายจะวางตนเองในสถานะที่เหนือกว่าอย่างผู้แนะนำมากกว่าแนะนำเพศหญิง แสดงให้เห็นการเว้นระยะห่างระหว่างผู้แนะนำเพศชายกับผู้ประสบปัญหา

3.1.3 การใช้คำแสดงทัศนภาวะ

ทัศนภาวะ (modality) หมายถึง คำที่ครอบคลุมรูปแบบต่างๆ ที่ยอมให้ผู้พูดแสดงการเปลี่ยนแปลงระดับของการให้คำมั่นหรือความเชื่อในบางเรื่อง (Saeed, 2003 : 135-138 อ้างถึงใน ชนกพร อังศุวิริยะ, 2551 : 157)

คำแสดงทัศนภาวะเป็นสิ่งที่ได้รับการศึกษาอย่างกว้างขวางและมีการจัดแบ่งประเภทไว้หลายลักษณะ ลักษณะหนึ่งซึ่งผู้ศึกษามักจัดแบ่งคือการจัดแบ่งโดยอาศัยสภาวะการณ์ภายนอกที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ถูกต้องหรือผิดตามระบบกฎเกณฑ์ซึ่งอาจมีที่มาจากที่ใดก็ได้ กับการบ่งชี้ทัศนภาวะของตัวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ผู้พูดรู้หรือมีข้อมูล คือลักษณะการจัดแบ่งประเภทของการใช้กริยาช่วย หรือเรียกว่า Modal verbs ที่มี 2 ลักษณะ ได้แก่ ทัศนภาวะปริพัทธ (Deontic modality) เป็นทัศนภาวะที่แสดงความคิดของผู้พูดผ่านแนวคิดต่างๆ ในสังคม ได้แก่ ภาระหน้าที่หรือการบังคับ ความรับผิดชอบ และการอนุญาต และทัศนภาวะสัจยฐาน (Epistemic modality) คือ การสื่อถึงมโนทัศน์ที่แสดงความเป็นไปได้

ความน่าจะเป็น ระดับความมั่นใจ ตลอดจนการบ่งบอกความรู้หรือแหล่งที่มาของข้อมูลของผู้พูดมี เช่น จากการได้ยิน ได้ฟัง หรือได้เห็นมา เป็นต้น ดังนั้นการนำคำแสดงทัศนคติมาใช้ในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตจริงจึงมีความสำคัญ เพราะแสดงให้เห็นโลกสมมติของผู้แนะนำที่ต้องการนำเสนอสิ่งต่างๆด้วยคำแสดงทัศนคติที่แสดงความคิด ความเชื่อ หรือทัศนคติของผู้แนะนำที่เป็นเพียงสิ่งสมมติเพื่อให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่แท้จริงว่าต้องการให้ผู้ประสบปัญหาเป็นเช่นไรหรือกระทำอย่างไร

จากการศึกษาพบว่า ผู้แนะนำได้นำคำแสดงทัศนคติที่ทัศนคติสถานะสัญชาตญาณและทัศนคติสถานะปริพัตถมาใช้หลายลักษณะ เช่น “คง” “ต้อง” “ไม่ต้อง” “ควร” “ไม่ควร” “น่า” “ไม่น่า” “มัก” “ย่อม” เป็นต้น การวิเคราะห์หรืออธิบายความการใช้คำแสดงทัศนคติสถานะเหล่านี้จะต้องอธิบายร่วมกับกลวิธีอื่นๆด้วย เพราะคำแสดงทัศนคติสถานะเพียงคำเดียวไม่อาจทำให้เข้าใจเนื้อหาหรือความคิดของผู้แนะนำได้ทั้งหมด

ตัวอย่างที่ 36

เลิกครับ แฟนคุณเป็นคนที่เห็นแก่ตัวครับ เราไม่ได้เกิดมาจากกระบอกแม่ใครครับ รักเราก็ต้องรักพ่อแม่ของเราด้วย จะให้เรามาเนรคุณพ่อแม่เพื่อให้มารักเขาคนเดียวหรือครับ...แฟนคุณคงจะเป็นลูกครึ่งหรือเปล่า คงไม่เหมือนชายไทย ชายไทยเมื่อจะได้ใครมาเป็นเมีย เสียกันเป็นหมื่นเป็นแสนทั้งนั้นอะ รักกันก็ต้อง "ทุกข์ร่วมทุกข์" ด้วย ไม่ใช่จะเอาแต่สุข (ครึ่งหนึ่ง เราเคยรักกัน_6 พ.ศ. 54 14:36:28)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำใช้คำแสดงทัศนคติสถานะปริพัตถ “ต้อง” ที่แสดงหน้าที่ความจำเป็นของเพศชายในฐานะคนรักว่าต้องรักพ่อแม่ของคนรักตนเอง และต้องร่วมทุกข์ร่วมสุขไปกับคนรักด้วย ดังนั้นเมื่อพฤติกรรมคนรักของผู้ประสบปัญหาเป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามกับหน้าที่พึงประสงค์ของเพศชาย ผู้แนะนำจึงใช้คำแสดงทัศนคติสถานะสัญชาตญาณ “คง” เพื่อแสดงการคาดคะเนว่าบุคคลดังกล่าวไม่น่าจะใช้คนไทย ดังเห็นได้จาก “แฟนคุณคงจะเป็นลูกครึ่งหรือเปล่า” และ “คงไม่เหมือนชายไทย” จะเห็นได้ว่าผู้แนะนำได้อ้างถึงลักษณะทั่วไปของเพศชายในสังคมด้วย แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าหน้าที่ในการช่วยเหลือครอบครัวคนรักเป็นหน้าที่ของเพศชายในสังคมไทย ผู้แนะนำจึงกล่าวว่า “ชายไทยจะได้ใครเป็นเมียเสียเป็นแสนทั้งนั้น” ซึ่งนอกจากจะเป็นการสนับสนุนคำแนะนำเพื่อให้เพศชายช่วยเหลือครอบครัวคนรักแล้ว ยังสะท้อนให้เห็นบทบาทหน้าที่สำคัญของเพศชายที่ต้องรับผิดชอบหน้าที่ด้านการเงินตั้งแต่เริ่มคบหากับฝ่ายหญิงจนเป็นสามีภรรยาอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 37

ในฐานะผู้หญิงนะคะ ไม่เข้าข้างใครคะ คุณโกรธได้ คุณเกลียดได้ แต่คุณต้องหันกลับมาพิจารณาตัวเองด้วยคะ เริ่มจากตัวเราก่อนคะว่าบกพร่องตรงไหนหรือเปล่า หากว่าวันหนึ่งคุณจับได้จริงและสุดท้ายสามีคุณเลิกซื้อกิน แต่ในทางกลับกัน คุณยังข้างานเดินบนๆ จู้จู้จุกจิก คับหนูน รื้อนี้ ไม่เป็นงานบ้านงานเรือน ไม่มีกิจกรรมแปลกใหม่ ไม่พัฒนาเรื่องบนเตียง อาบน้ำเสร็จจนอนคลุ่มโปงหลับ ชี้ร้านสามีคุณก็ต้องกลับไปนั่งนึ่งๆให้ช่วยผ่อนคลายอยู่ดี...

(ลัดใช้ บรรเทาอาการปวด_26 พ.ศ. 54 17:10:29)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำใช้คำแสดงทัศนคติสถานะปริพัตถ “ต้อง” ที่แสดงหน้าที่ความจำเป็นของภรรยาที่ต้องพิจารณาตนเองว่าทำหน้าที่ภรรยาได้อย่างครบถ้วนหรือไม่ ผู้แนะนำได้กล่าวไว้ถึง

ลักษณะที่พึงปฏิบัติในฐานะภรรยาอย่างชัดเจน คือ การไม่หมกมุ่นกับงานมากจนเกินไป สามารถดูแลและทำงานบ้านได้อย่างไม่บกพร่อง ไม่มีพฤติกรรมการพุดบ่นและจู้จี้จุกจิก และสามารถสนองความต้องการทางเพศของสามีได้เป็นอย่างดีซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญในฐานะภรรยา ผู้แนะนำจึงได้เลือกใช้คำแสดงทัศนคติที่สั่นไหว “ต้อง” ที่แสดงความมั่นใจในความคิดของตนเองต่อไปว่า หากภรรยาบกพร่องในหน้าที่ดังกล่าวก็จะมีผลทำให้สามีกลับไปใช้บริการทางเพศจากที่อื่น แสดงให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่มองเพศชายเป็นเพศที่มีความต้องการทางเพศสูง หน้าที่หนึ่งของภรรยาจึงต้องตอบสนองความต้องการดังกล่าวของสามีเพื่อให้ชีวิตคู่ดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

ตัวอย่างที่ 38

คบกันไม่ผิด แต่การจัดสรรใช้เงินนะผิด เงินเดือนผู้หญิงควรจะใช้ไปกับลูกนะถูกแล้ว แล้วค่าใช้จ่ายของตัวเองก็ต้องรวมอยู่ด้วย คุณก็แค่ช่วยคำนวณเขานิดหน่อย ไม่ใช่ไปช่วยค่าใช้จ่ายส่วนตัวของผู้หญิงอีก... จัดสรรเงินต้องแค่ว่าเรามีอยู่ ไม่ใช่ไปขอแม่มาเพิ่มอีกเพื่อเอาไปเลี้ยงคนอื่น..ไปกันไม่รอดเพราะเรื่องนี้ทั้งนั้น..

(ครั้งหนึ่งเราเคยรักกัน_20 พ.ศ. 54 09:29:44)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำใช้คำแสดงทัศนคติที่สั่นไหว “ควร” และ “ต้อง” เพื่อแสดงให้เห็นหน้าที่ความจำเป็นของพ่อและแม่ที่ต้องปฏิบัติ กล่าวคือ หน้าที่ของเพศหญิงในฐานะแม่ที่ต้องรับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่ายของลูก และต้องจัดสรรให้พอเหมาะกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวและค่าใช้จ่ายเรื่องลูก เช่นเดียวกันกับเพศชายในฐานะพ่อก็ต้องรับผิดชอบเรื่องเงินในการเลี้ยงดูลูกเช่นเดียวกัน แต่เนื่องจากปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ผู้ประสบปัญหาเพศชายไม่ได้เป็นพ่อผู้ให้กำเนิด ผู้แนะนำจึงนำคำ “ต้อง” มาใช้เพื่อแนะนำให้เพศชายจัดสรรเงินค่าเลี้ยงดูลูกตามกำลังของตนเองโดยไม่ทำให้ผู้ใดเดือดร้อน นอกจากนี้จากคำแนะนำดังกล่าวทำให้ผู้ประสบปัญหาเพศชายรับผิดชอบเพียงแค่ว่าเลี้ยงดูของลูกเท่านั้น โดยไม่รวมกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของหญิงที่เล็กรากันไปแล้วยังแสดงให้เห็นว่า หน้าที่ของสามีจะสิ้นสุดลงในทันทีที่เล็กรากัน แต่หน้าที่ของพ่อยังคงเป็นหน้าที่ที่เพศชายต้องรับผิดชอบต่อไป แม้ในสถานการณ์นี้ผู้ประสบปัญหาไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบ เพราะไม่ได้เป็นพ่อผู้ให้กำเนิดก็ตาม

ตัวอย่างที่ 39

สันดานผู้ชายมักอยากให้ผู้หญิงเป็นทาสในเรือนเบี้ย ต้องการความรัก ความดูแลและไม่ขาด ถ้าขาดนิดนึงจะเป็นจะตาย เมียจะท้อ จะทำงาน ก็บ่นว่าไม่มีเวลาให้ ต้องการนู่น นี่ นั่น ไม่ค่อยจะมองเห็นความเห็นแก่ตัวของตัวเองมากนัก... ลองเพลาๆเรื่องงานแล้วมาให้ความสำคัญกับแฟนคุณมากขึ้น บางทีพอผู้ชายเริ่มมีอายุมากขึ้นจะมีปัญหาเรื่องฮอร์โมน และวิกฤติวัยกลางคน เค้ามักจะต้องการคนเอาใจใส่ ถ้าคุณเอาทั้งใจทั้งกายใส่เค้าเต็มเหนี่ยวแล้วยังจะหาข้างนอกก็ขึ้นอยู่กับการทำใจของคุณแล้วละว่าจะอยู่หรือจะไป...

(Natstered_29 พ.ศ. 54 16:18:08)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำใช้คำแสดงทัศนคติที่สั่นไหว “มัก” ที่มีความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน 2546) ว่า “โดยมาก, ค่อนข้าง, เองๆ” ที่แสดงให้เห็นการเป็นเช่นนั้นอยู่เสมอๆเพื่อแสดงให้เห็นพฤติกรรมเพศชายที่มักมองเพศหญิงว่าเป็นเสมือน “ทาสในเรือนเบี้ย” ที่ต้องดูแลปรนนิบัติสามีในทุกๆด้านซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้แนะนำมีทัศนคติไม่ดีต่อพฤติกรรมดังกล่าว จึงใช้คำเรียกพฤติกรรมนั้นว่าเป็น “สันดานผู้ชาย” แต่กระนั้นผู้แนะนำก็ยังคงแนะนำให้เพศหญิงปรับเปลี่ยน

พฤติกรรมของตนเองโดยการหันมาดูแลใส่ใจคนรักมากยิ่งขึ้น สังเกตได้จากการเลือกใช้คำแสดงทัศนคติภาวะปริพท์ “ลอง” จากคำแนะนำที่ว่า “ลองเพลาๆเรื่องงานแล้วมาให้ความสำคัญกับแฟนคุณมากขึ้น” โดยนำเอาคำแสดงทัศนคติสถานะสันดาน “มัก” มาใช้เพื่อสนับสนุนคำแนะนำ โดยการแสดงให้เห็นว่าเพศชายต้องการคนที่ดูแลเอาใจใส่ตนเองซึ่งเป็นหน้าที่พึงปฏิบัติที่เพศหญิงพึงกระทำ ไม่ว่าจะป็นด้านการดูแลปรนนิบัติทางร่างกาย จิตใจ และการตอบสนองความต้องการทางเพศของเพศชาย ดังเห็นได้จาก “เอาทั้งใจทั้งกายใส่เค้าเต็มเหนี่ยว” แสดงให้เห็นว่านอกเหนือจากหน้าที่การดูแลปรนนิบัติสามีแล้ว เพศหญิงยังมีหน้าที่ต้องตอบสนองเรื่องเพศให้กับสามีอย่างไม่ขาดตกบกพร่องเพื่อแก้ปัญหาสามีนอกใจ

ตัวอย่างที่ 40

คงแค่ช่วงใหม่ๆมั้งคะ เพราะเพิ่งไปอยู่ยังไม่รู้จักใคร และยังไม่คุ้นกับพ่อแม่สามีอะคะ เหมือนคบ.

ข้างบนว่านะคะ ผช'ที่ดีต้องทำได้ทั้งหน้าที่สามีและลูกนะคะถึงจะเจริญ

(สาวอุทกาแพ 19 พ.ค. 54 19:03:56)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำใช้คำแสดงทัศนคติสถานะสันดาน “คง” และ “มั้ง” เพื่อแสดงการคาดคะเนถึงปัญหาที่เกิดขึ้นว่าน่าจะมีเหตุผลมาจากที่ผู้ประสบปัญหายังไม่คุ้นเคยกับพ่อแม่ของสามีได้ในช่วงแรกของการแต่งงานและยังไม่รู้จักใคร จึงทำให้ผู้ประสบปัญหาน้อยใจคนรัก เนื่องจากผู้แนะนำมีความเห็นว่าการดูแลพ่อแม่แบบที่สามีของผู้ประสบปัญหากระทำนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้ว ผู้แนะนำจึงเลือกใช้คำแสดงทัศนคติภาวะปริพท์ “ต้อง” เพื่อแสดงให้เห็นว่าหน้าที่ของเพศชายคือต้องเป็นทั้งสามีและลูกที่ดีควบคู่กันไป

ตัวอย่างที่ 41

...จริงครับ เจอมากับตัวแล้ว มันจะเหนียวจริงอะไรจริง ความระแวงจะเข้ามาแทนที่ วันใดเมื่อความรักหมดและไม่มีสิ่งอื่นที่หนาแน่นพอที่จะผูกมัดกันได้ (เช่น ลูก บ้าน รถ ความรับผิดชอบร่วมกัน) เมื่อวันนั้นมาถึงมันก็ต้องเลิกอยู่ดี เลิกเสียตั้งแต่วันนี้ดีกว่าครับ คบกันครั้งแรกจนถึงจุดตัดสินใจจะใช้ชีวิตด้วยกัน มันต้องมีแต่ความจริง เชื่อถือได้ ตรวจสอบได้ครับ

(จากคนที่เคยมีประสบการณ์แบบนี้ (Nokia3310)_21 พ.ค. 54 08:06:16)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำนำคำแสดงทัศนคติสถานะสันดาน “ต้อง” มาใช้เพื่อคาดคะเนถึงสิ่งที่ผู้แนะนำคิดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตคือการเลิกราของสามีผู้ประสบปัญหา โดยผู้แนะนำได้แสดงให้เห็นเหตุผลอย่างชัดเจนก่อนหน้าว่าหากผู้ประสบปัญหาไม่มีสิ่งใดที่ผูกมัดคนรัก ไม่ว่าจะป็นลูกทรัพย์สิน หรือสิ่งที่ต้องรับผิดชอบร่วมกัน คนรักจะเลิกราไปอย่างแน่นอน สิ่งนี้ได้สะท้อนให้เห็นสถานะของเพศหญิงที่ตกเป็นรองเพศชายได้อย่างชัดเจน เพศหญิงจึงต้องสร้างสิ่งต่างๆเพื่อเป็นข้อผูกมัดไม่ให้เพศชายจากไป ในขณะที่เพศชายมีอำนาจเหนือกว่าและมีสิทธิเด็ดขาดที่จะสามารถกระทำทุกอย่างได้อย่างอิสระเต็มที่และเพศหญิงต้องเป็นฝ่ายที่ยอมรับผลของการกระทำนั้น นอกจากนี้ผู้แนะนำได้นำคำแสดงทัศนคติภาวะปริพท์ “ต้อง” มาใช้เพื่อแสดงให้เห็นถึงหน้าที่พึงกระทำในฐานะของคนรักที่ต้องจริงใจต่อกัน ดังเห็นได้จาก “มันต้องมีแต่ความจริง เชื่อถือได้ ตรวจสอบได้ครับ”

นอกจากนี้จากการศึกษาการเลือกใช้คำแสดงทัศนคติสถานะสันดานของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงนั้น ยังพบว่าผู้แนะนำเพศหญิงมักนำคำทัศนคติสถานะสันดานแสดงการคาดคะเนในลักษณะที่ไม่มั่นใจ เช่น “คง”

“อาจ” “น่า” “มั่ง” เป็นต้น มาใช้ร่วมกับคำแสดงทัศนภาวะปริพท์ เช่น “ต้อง” “ควร” “น่า” เกิดเป็นกลุ่มคำการปรากฏร่วมกัน เช่น “อาจต้อง” “คงไม่ต้อง” “น่าจะ...มั่ง” เป็นต้น เพื่อลดการบีบบังคับหรือผูกมัดผู้ประสบปัญหาในการแนะนำ ในขณะที่เพศชายจะเลือกใช้คำแสดงทัศนภาวะปริพท์ในการแนะนำ เช่น “ควร/ไม่ควร” “ต้อง/ไม่ต้อง” อย่างตรงไปตรงมามากกว่าจึงพบการปรากฏร่วมกันในลักษณะดังกล่าวไม่มากเท่ากับที่ผู้แนะนำเพศหญิง ในบางบริบทการนำคำแสดงทัศนภาวะแบบปรากฏเดี่ยวมาใช้จะมีลักษณะเหมือนการออกคำสั่ง การที่ผู้แนะนำเพศชายเลือกใช้คำแสดงทัศนภาวะแบบปรากฏเดี่ยวมากกว่านำมาใช้แบบปรากฏร่วมกันอย่างผู้แนะนำเพศหญิง จึงแสดงให้เห็นการวางตนเองในฐานะของผู้ออกคำสั่ง นอกเหนือจากการเป็นเพียงผู้แนะนำด้วย นอกจากนี้จากการสังเกตยังพบความแตกต่างในการใช้คำแสดงทัศนภาวะสันชานระหว่างผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงอีกว่า ผู้แนะนำเพศชายจะเลือกใช้คำแสดงทัศนภาวะที่แสดงความมั่นใจมาใช้มากกว่าผู้แนะนำเพศหญิง เช่น “แน่นอน” “มัก” “ย่อม” “ต้อง” เป็นต้น ในขณะที่ผู้แนะนำเพศหญิงนำคำแสดงถึงความไม่มั่นใจมาใช้มากกว่าเพศชาย เช่น “เดา” “มั่ง” “อาจ” “คง” เป็นต้น ความแตกต่างดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นลักษณะของเพศชายกับเพศหญิงที่ต่างกันผ่านการใช้ภาษากล่าวคือ เพศชายมีความมั่นใจและเชื่อมั่นในความคิดของตนเองสูง ในขณะที่เดียวกันก็มีความเด็ดขาดและกล้าได้กล้าเสียมากกว่า ในขณะที่เพศหญิงมีลักษณะที่ประนีประนอม และคำนึงถึงความสุขในการใช้ถ้อยคำ จึงมักใช้คำที่แสดงความไม่มั่นใจมาปรากฏร่วมกับการแนะนำเพื่อลดการบีบบังคับ และเลือกใช้คำที่แสดงการหยิ่งเชิงเพื่อหลีกเลี่ยงการแสดงความคิดเห็นถึงสิ่งใดลงไปอย่างเด็ดขาดซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะที่ขาดความเชื่อมั่นหรือความมั่นใจในตนเองของเพศหญิงได้ด้วย

ตัวอย่างที่ 42

เดี๋ยวก็เดินผ่านได้ค่ะ อาจต้องให้เวลาจะลืมได้ช้าหรือเร็วก็ขึ้นอยู่กับสิ่งดีๆที่มีเหลืออยู่หรือเรื่องแย่ๆเขาสร้างไว้มันมากกว่ากัน แต่สุดท้ายเราก็ลืมได้เชื่อดิฉันค่ะ อย่าตามหาความรักเพียงเพราะเราเหงาต้องการเขาแค่มารับเงินของความรู้สึกเก่าๆ...

(sakulna 9 พ.ศ. 54 10:01:27)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำนำคำแสดงทัศนภาวะสันชานที่แสดงความไม่มั่นใจ “อาจ” มาใช้ร่วมกับคำแสดงทัศนภาวะปริพท์ “ต้อง” เพื่อลดระดับการผูกมัดในการใช้ถ้อยคำ ในที่นี้คือการกล่าวถึงเวลาว่าอาจเป็นสิ่งที่สามารถทำให้ผู้ประสบปัญหาลืมเลือนความเศร้าโศกเสียใจในปัญหาชีวิตรักไปได้

ตัวอย่างที่ 43

เค้าอยากเลิกค่ะ ใจเค้าไม่อยู่แล้วก็คงต้องปล่อยเค้าไปจะรั้งยังไงก็ไม่อยู่ค่ะ เราคิดว่าเค้าเจอคนใหม่ ...

(Decemberka_23 พ.ศ. 54 14:01:29)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้นำคำแสดงทัศนภาวะสันชานที่แสดงความไม่มั่นใจ “คง” มาใช้ร่วมกับคำแสดงทัศนภาวะปริพท์ “ต้อง” เพื่อลดระดับการผูกมัดหรือบอกสั่งผู้ประสบปัญหาให้กระทำตามคำแนะนำ หากเทียบกับการใช้คำแสดงทัศนภาวะ “ต้อง” เพื่อแนะนำเพียงคำเดียว เพื่อแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาปล่อยคนรักไป ด้วยเห็นว่าคนรักของผู้ประสบปัญหานั้นจะมีคนรักใหม่ไปแล้ว

จากการศึกษาพบว่าผู้แนะนำทั้งเพศชายและเพศหญิงใช้คำแสดงทัศนคติเพื่อบอกภาระหน้าที่ที่พึงกระทำสำหรับเพศชายและเพศหญิงในสังคม คือหน้าที่ของคนรักหรือสามี-ภรรยา และหน้าที่ของพ่อ-แม่ โดยแต่ละเพศก็จะมีหน้าที่ความรับผิดชอบทั้งที่เหมือนและแตกต่างกัน กล่าวคือ ในฐานะของคนรักหรือสามี-ภรณานั้น เพศชายและหญิงมีหน้าที่ต้องซื่อสัตย์ต่อคนรักเช่นเดียวกัน เช่นเดียวกับหน้าที่ของพ่อ-แม่ที่พบว่าหน้าที่หลักสำคัญก็คือการให้ความสำคัญกับลูกและดูแลลูกให้ดีที่สุด ในส่วนของบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกันพบว่า หน้าที่ต่างๆของเพศชายมักจะเกี่ยวข้องกับการทำงานและการหารายได้เป็นสำคัญ เพศชายจึงได้รับการคาดหวังให้รับผิดชอบเรื่องเงินตั้งแต่เริ่มคบหากับเพศหญิงจนกระทั่งแต่งงานและใช้ชีวิตร่วมกัน เช่นเดียวกับบทบาทหน้าที่ของพ่อที่ต้องรับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่ายของลูกไม่ว่าจะมีสถานภาพสมรสหรือหย่าร้างกับภรรยา ในส่วนของหน้าที่สำหรับเพศหญิงพบว่า ในฐานะภรรยาเพศหญิงต้องดูแลปรนนิบัติสามีและคนในครอบครัวสามี ดูแลบ้าน จัดการร่างกายตนเองให้สวยงามอยู่เสมอ และต้องตอบสนองความต้องการทางเพศของสามีให้ดี ซึ่งจะเห็นได้ว่าแต่ละบทบาทหน้าที่นั้นจะแยกจากกันไม่เหมือนกับหน้าที่ของเพศชายที่มักจะเกี่ยวข้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบเรื่องการเงินเสมอ สำหรับหน้าที่ของแม่นั้นพบว่าเพศหญิงต้องเป็นผู้รับหน้าที่หลักในการเลี้ยงดูเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ของลูกเป็นสำคัญ

จากข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่าบทบาทหน้าที่ต่างๆของเพศหญิงนั้นล้วนแล้วแต่เป็นการกระทำเพื่อเพศชายเป็นสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของภรรยาที่ต้องจัดการร่างกายให้สวยงาม และต้องตอบสนองความต้องการทางเพศของสามีให้ดี คำแนะนำจากผู้แนะนำทั้งเพศชายและหญิงในเรื่องบทบาทหน้าที่ดังกล่าวจึงสะท้อนให้เห็นมุมมองของคนในสังคมที่เห็นเพศหญิงอยู่ในฐานะที่ต่ำกว่าหรือตกเป็นรองเพศชาย จึงต้องกระทำทุกอย่างเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับเพศชายมากที่สุด ในขณะที่เดียวกันก็แสดงให้เห็นได้ว่าสังคมยังคงมองเพศหญิงเป็นเหมือนสัญลักษณ์ทางเพศ ที่มีคุณค่าอยู่ที่ความสาวและความสวยของร่างกาย จึงพบคำแนะนำที่ให้เพศหญิงใช้เรือนร่างของตนเองเพื่อดึงดูดและผูกมัดเพศชายให้อยู่กับตนเองในประเด็นปัญหาที่เพศชายนอกใจไปมีคนอื่น

3.1.4 การใช้คำหรือกลุ่มคำเรียกเพศชายกับเพศหญิง

การใช้คำหรือกลุ่มคำเรียกเพศชายกับเพศหญิง คือ การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำมาอ้างถึงหรือเรียกเพศชายกับเพศหญิงไม่ว่าจะเป็นผู้ประสบปัญหาหรือเป็นบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องในประเด็นปัญหาชีวิตรักเพื่อสื่อความหมายถึงพฤติกรรมหรือบุคลิกลักษณะต่างๆซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่มีต่อบุคคลที่กล่าวถึงไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงทั้งในด้านบวกและลบ

การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำเรียกเพศชายกับเพศหญิงนี้แบ่งได้ออกเป็น 2 กลุ่มคือ คำหรือกลุ่มคำเรียกเพศชาย และคำหรือกลุ่มคำเรียกเพศหญิง โดยพบว่าผู้แนะนำทั้งสองเพศใช้คำเรียกเพศชายกับเพศหญิงไม่แตกต่างกัน เช่น ผู้ชาย ผู้หญิง แม่ พ่อ สามี ภรรยา เป็นต้น แต่คำขยายที่ผู้แนะนำทั้งสองเพศได้นำมาใช้ร่วมกับคำหลักเพื่อแสดงพฤติกรรมหรือบุคลิกลักษณะต่างๆนั้นมีความแตกต่างกัน โดยสามารถแบ่งได้ออกเป็นความหมายในแง่บวก ความหมายในแง่ลบ และความหมายกลางๆ ดังต่อไปนี้

3.1.4.1 คำหรือกลุ่มคำเรียกเพศชาย

ตารางที่ 2 การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์เรียกเพศชาย

การใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์เรียกเพศชาย		
คำหลัก	คำขยาย+ ส่วนขยาย หรือ ส่วนขยาย + คำหลัก	
	ผู้แนะนำเพศชายนำมาใช้	ผู้แนะนำเพศหญิงนำมาใช้
ผู้ชาย/ชาย	<p><u>ความหมายในแง่บวก</u> - ผู้ชายที่อายุสนุกสนาน, ผู้ชายที่ขึ้นมา(เกือบ)ถึงจุดสูงสุดของชีวิตถึงพร้อมทั้งทรัพย์สินและอำนาจบารมีทางธุรกิจ, ผู้ชายดี ๆ, ผู้ชายเจียบขริ่ม</p> <p><u>ความหมายในแง่ลบ</u> - ผู้ชายเจ้าชู้, ผู้ชายเลว, ผู้ชายเซ็กซ์ห่วยๆ, ผู้ชายที่มองว่าเรื่องเสียตัวมาก่อนทำให้ผู้หญิงด้อยค่าลง, ผู้ชายจนๆ, ชายชู้</p> <p><u>ความหมายกลางๆ</u> - ผู้ชาย, ผู้ชายตอนอายุ 47, ผู้ชายโสด, ผู้ชายช้อาย, ผู้ชายที่มาจีบ</p>	<p><u>ความหมายในแง่บวก</u> - ผู้ชายดี ๆ, ผู้ชายครบสูตรสำเร็จ, ผู้ชายที่แสนดี</p> <p><u>ความหมายในแง่ลบ</u> - ผู้ชายเจ้าชู้, ผู้ชายกะล่อน, ผู้ชายเลว, ผู้ชายสารเลว, ไอ้ผู้ชายใจโลเล, ผู้ชายโลเล, ผู้ชายมักมากในกาม, ผู้ชายมักง่าย, ผู้ชายเอ้อระเหยเฉื่อยฉะ, ผู้ชายขี้เกียจ, ผู้ชายที่แต่งงานแล้วที่เหลื่อแต่ตัวล่อนจ้อน</p> <p><u>ความหมายกลางๆ</u> - ผู้ชาย, ชายคนใหม่, ชายที่ยังไม่แต่งงาน, ชายที่เราไม่มีใจ.</p>
พ่อ	<p><u>ความหมายในแง่บวก</u> - พ่อที่ดี, พ่อที่ดีของลูกเรา</p> <p><u>ความหมายในแง่ลบ</u> - คนที่เป็นแค่พ่อ</p> <p><u>ความหมายกลางๆ</u> พ่อ, คนเป็นพ่อ, พ่อหม้ายเรือฟาง, พ่อตา, พ่อปู่</p>	<p><u>ความหมายในแง่บวก</u> - พ่อที่ดี</p> <p><u>ความหมายในแง่ลบ</u> - พ่อสารเลว, พ่อที่แย้, พ่อที่ไม่รู้จักพ่อ, พ่อที่ไม่ยอมรับผิดชอบแม่</p> <p><u>ความหมายกลางๆ</u> พ่อ, พ่อหม้าย, พ่อบ้าน, พ่อของลูก</p>
หนุ่ม	-	<u>ความหมายในแง่บวก</u> - หนุ่มโสดระดับบราซูกุล, หนุ่มๆ
สามี	<p><u>ความหมายในแง่บวก</u> - สามีดี ๆ</p> <p><u>ความหมายในแง่ลบ</u> - สามีเลวๆ</p> <p><u>ความหมายกลางๆ</u> - สามี</p>	<p><u>ความหมายในแง่บวก</u> สามีดี ๆ, สามีที่ดูแลเธอได้, สามีที่ทำงานหนัก, สามีที่ประสบความสำเร็จ</p> <p><u>ความหมายในแง่ลบ</u>-สามีเลวมากสุดขี้ขี้.</p> <p><u>ความหมายกลางๆ</u> - สามี</p>
เขย	<u>ความหมายกลางๆ</u> - เขยเล็ก	<u>ความหมายกลางๆ</u> - ว่าที่ลูกเขย, น้ำเขย
คำอื่นๆ	<p><u>ความหมายในแง่บวก</u> - สุภาพบุรุษ, ลูกผู้ชาย</p> <p><u>ความหมายในแง่ลบ</u> - คนเจ้าชู้</p> <p><u>ความหมายกลางๆ</u> - เจ้าบ่าว, ผัว</p>	<p><u>ความหมายในแง่บวก</u>- สุภาพบุรุษสุดๆ, ลูกผู้ชาย</p> <p><u>ความหมายในแง่ลบ</u>- คนเจ้าชู้, ผู้ชายติดปีกทอง</p> <p><u>ความหมายกลางๆ</u> - เจ้าบ่าว, ผัว</p>

3.1.4.2 คำหรือกลุ่มคำเรียกเพศหญิง

ตารางที่ 3 การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์เรียกเพศหญิง

การใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์เรียกเพศหญิง		
คำหลัก	คำขยาย+ ส่วนขยาย หรือ ส่วนขยาย + คำหลัก	
	ผู้แนะนำเพศชายนำมาใช้	ผู้แนะนำเพศหญิงนำมาใช้
ผู้หญิง, หญิง	<p><u>ความหมายในแง่บวก</u> - หญิงอายุน้อยกว่าสาวกว่า, ผู้หญิงดี ๆ, ผู้หญิงที่เค้าไม่เคียดรอนเรื่องเงินทอง</p> <p><u>ความหมายในแง่ลบ</u> - หญิงหลายใจ, หญิง 39, หญิงขายบริการ</p> <p><u>ความหมายกลางๆ</u> - ผู้หญิง, หญิง, ผู้หญิงซึ่งครองตัวเป็นโสด, ผู้หญิงเพศแม่, ผู้หญิงธรรมดา</p>	<p><u>ความหมายในแง่บวก</u> - ผู้หญิงที่ติงามเพียบพร้อม, ผู้หญิงที่สาวกว่าสาวกว่า, ผู้หญิงช้อๆ</p> <p><u>ความหมายในแง่ลบ</u>- ผู้หญิงชั่วคราว, หญิงชั่วไร้สำนึก, ผู้หญิงที่คิดเป็นเมียน้อย, ผู้หญิงไม่รู้จักพอ, ผู้หญิงเลวๆ, ผู้หญิงประเภทที่ ต้องการแล้ว "ต้องได้", ผู้หญิงที่อ่อนแอ, หญิงขายบริการ</p> <p><u>ความหมายกลางๆ</u> - ผู้หญิง, หญิง, ผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว, ผู้หญิงใกล้สามสิบ, ผู้หญิง อีกปีเดียวจะเลข 3, ผู้หญิงสมัยนี้, หญิงไทย</p>

การใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์เรียกเพศหญิง		
คำหลัก	คำขยาย+ ส่วนขยาย หรือ ส่วนขยาย + คำหลัก	
	ผู้แนะนำเพศชายนำมาใช้	ผู้แนะนำเพศหญิงนำมาใช้
สาว	ความหมายในแง่บวก - สาวมัน, สาวๆ, สาวๆ17-18, สาวบริสุทธิ์ ความหมายในแง่ลบ - สาวฉลาดกลัว, สาวขายบริการ ความหมายกลางๆ - สาวๆ	ความหมายในแง่บวก - สาวๆ, สาวๆน่ารักๆ ความหมายในแง่ลบ - สาววัยเหี้ย, สาวขายบริการ, สาวคาราโอเกะ, สาวไซด์ไลน์ ความหมายกลางๆ - สาวเจ้า, สาวรุ่น
เมีย	ความหมายในแง่ลบ - เมียน้อย, เมียเก็บ ความหมายกลางๆ - เมีย, เมียหลวง	ความหมายในแง่บวก - เมียที่ดี, เมียที่ใจดี ความหมายในแง่ลบ - เมียน้อย, เมียเก็บ, นังเมียน้อย ความหมายกลางๆ - เมีย, เมียหลวง
ภรรยา	ความหมายในแง่บวก - ภรรยาที่ดี ความหมายในแง่ลบ - ภรรยาจิตซีดไม่รั้ใจ, ภรรยาไม่สวย, ภรรยาไม่ยั่วชวน ความหมายกลางๆ - ภรรยา	ความหมายในแง่บวก - ภรรยาที่ดี, ภรรยาที่ดีของสามี ความหมายในแง่ลบ - ภรรยา, ภรรยาน้อย, ภรรยาที่สามีไปติดเด็ก ความหมายกลางๆ - ภรรยา
คุณแม่/แม่	ความหมายกลางๆ - คุณแม่/แม่, แม่ของเด็ก, แม่ของลูก, แม่บ้าน, แม่เลี้ยงเดี่ยว,	ความหมายในแง่บวก - แม่ที่ดีของลูก ความหมายในแง่ลบ - แม่ที่ไม่ดี, แม่ที่โหด, แม่หม้าย, ความหมายกลางๆ - คุณแม่/แม่, แม่ของลูก, แม่บ้านเลี้ยงลูกอย่างเดียว, คุณแม่ฝ่ายชาย, คุณแม่สามี, แม่ฟัว, แม่บ้าน, คุณแม่เลี้ยงเดี่ยว, แม่เลี้ยงเดี่ยว,
สะใภ้	ความหมายกลางๆ - สะใภ้, สะใภ้ใหญ่, ลูกสะใภ้	ความหมายในแง่บวก - สะใภ้ดีเด่น ความหมายกลางๆ - สะใภ้, สะใภ้เต็มตัว, ลูกสะใภ้, น้ำสะใภ้
อี	-	ความหมายในแง่ลบ - อีหน้าด้านตัวนั้น, อีตัว
นาง	ความหมายในแง่บวก - นางเอก, นางแบบ ความหมายในแง่ลบ - นางบำเรอ	ความหมายในแง่บวก - นางเอก, นางพญาในห้องรับแขก, ความหมายในแง่ลบ - นางร้าย, นางเอกคลิปหลุด, นางเอก XXX, นางเอกคนใหม่ของหนังคนล่าสูด
คำอื่นๆ	ความหมายกลางๆ - แม่สามี, แม่ยาย	ความหมายในแง่ดี - โสเภณีในห้องนอน, มเหสีเอก ความหมายในแง่ลบ - โสเภณี ความหมายกลางๆ - พี่สาว, น้องสาว, พี่สาวของสามี, แม่สามี, เจ้าสาว,

จากการศึกษาการใช้คำหรือกลุ่มคำเรียกเพศชายกับเพศหญิงที่ผู้แนะนำได้นำมากล่าวถึงผู้ประสบปัญหาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องข้างต้นในประเด็นปัญหาชีวิตครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่มีต่อพฤติกรรมหรือบุคลิกลักษณะต่างๆของเพศชายกับเพศหญิงในสังคมทั้งในด้านบวกและด้านลบ และยังสะท้อนให้เห็นความคาดหวังในลักษณะอันพึงประสงค์สำหรับเพศชายกับเพศหญิงในสังคมอีกด้วย ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

คำหรือกลุ่มคำเรียกเพศชาย

จากตารางแสดงการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำเรียกเพศชายข้างต้นนี้ได้แสดงให้เห็นลักษณะอันไม่พึงประสงค์ของเพศชายหลายลักษณะ เช่น การพุดมาก ไม่ขยันและอดทน ไม่มีความมั่นคงทางจิตใจ ไม่มีความมั่นคงในหน้าที่การงานและการเงิน ไม่ให้เกียรติเพศหญิง เป็นต้น ดังเห็นได้จากคำเรียกเพศชายที่ว่า “ผู้ชายโลเลไม่มั่นคง” “ผู้ชายไม่อดทนต่อสู้” “ผู้ชายพุดมาก” “ผู้ที่ตัดสินคุณค่าผู้หญิง” เป็นต้น อีกทั้งยังพบว่า

พฤติกรรมความเจ้าชู้และไม่รู้จักพอในเรื่องเพศเป็นลักษณะอันไม่พึงประสงค์ที่พบมากในเพศชาย จึงพบคำขยายต่างๆที่ผู้แนะนำได้นำมาใช้เพื่อแสดงลักษณะนิสัยดังกล่าวของเพศชายหลายลักษณะ เช่น “ผู้ชายเจ้าชู้” “ผู้ชายมักมายในกาม” รวมไปถึงคำเรียกเพศชายที่แสดงการตำหนิด้วย เช่น “ผู้ชายเฮงชวย” “ผู้ชายห่วยๆ” “ไอ้ผู้ชายใจโลเล” เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 44

...ถ้าคุณไม่เลือกงาน ไม่หมั่นเงินน้อย โอกาสคุณต้องวิ่งชนแรงๆ ผู้หญิงไม่ชอบผู้ชายเอ้อระเหยเฉื่อยเฉอะ จะทำอะไรก็ทำเลย ผิดถูก ล้มลุกคลุกคลาน ยังดีกว่าไม่ทำอะไรเลย

(นนนี่มาแล้ว วันวิสาขบูชา 54 12:54:11)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้ใช้คำเรียกผู้ประสบปัญหาเพศชายที่ยังไม่มีงานการมันคงจึงคิดเปรียบเทียบตนเองกับคนรักว่าเป็น “ผู้ชายเอ้อระเหยเฉื่อยเฉอะ” และผู้แนะนำยังได้อ้างถึงเพศหญิงส่วนใหญ่เพื่อแสดงให้เห็นว่าลักษณะดังกล่าวของเพศชาย ไม่ใช่ลักษณะที่เพศหญิงพึงปรารถนา แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเพศชายที่ดีในความคิดของผู้แนะนำต้องมีลักษณะที่ขยัน มุมานะ ไม่เลือกงาน และแม้จะลำบากตรากตรำก็ต้องต่อสู้ทำงาน ดังนั้นเมื่อผู้ประสบปัญหาพฤติกรรมไม่ตรงตามลักษณะดังกล่าวจึงถูกผู้แนะนำเรียกในเชิงลบว่า “ผู้ชายเอ้อระเหยเฉื่อยเฉอะ” นั่นเอง

ตัวอย่างที่ 45

...สมัยนี้บรรดาเมียเหนื่อยทั้งหลายส่วนมากไม่ได้เป็นด้วยอุบัติเหตุหรือโดน ผู้ชายหลอกแล้วนะคะ พวกหล่อนเต็มใจและตั้งใจที่จะเป็นนะคะ ด้วยความร่วมมือจากพวกผู้ชายมักมากในกามคะ ยืนยันคะว่าถ้าจะด่าก็ต้องด่าทั้งคู่วะคะ หญิงร้ายชายเลวไงคะ

(ป่าลาย

คราม 13 พ.ค. 54 22:08:05)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำใช้คำเรียกเพศชายที่มีพฤติกรรมนอกใจภรรยาว่าเป็น “ผู้ชายมักมากในกาม” และยังสามารถเรียกบุคคลดังกล่าวด้วยถ้อยคำตำหนิดีกว่า “ชายเลว” แสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำมีความคิดที่เป็นลบต่อพฤติกรรมดังกล่าวของเพศชายเป็นอย่างมาก

ในด้านลักษณะอันพึงประสงค์ของเพศชายพบว่า ผู้แนะนำจะนำคำเรียกเพศชายในลักษณะที่ดีต่างๆ เช่น “สุภาพบุรุษ” “ผู้ชายที่หน้าที่การงานดี” “ผู้ชายเจียบขริม” “ลูกผู้ชาย” “ผู้ชายที่ขึ้นมา(เกือบ)ถึงจุดสูงสุดของชีวิตถึงพร้อมทั้งทรัพย์สินและอำนาจบารมีทางธุรกิจ” “สามีที่ดูแลเธอได้” “พ่อที่ดีของลูก” เป็นต้น พฤติกรรมหรือบุคลิกลักษณะเหล่านี้ได้สะท้อนให้เห็นลักษณะที่ดีของเพศชายในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะจำเป็นลักษณะที่ไม่แสดงออกผ่านการพูดมากนัก แสดงให้เห็นความมีวุฒิภาวะทางอารมณ์และการจัดการกับปัญหา มีความเป็นสุภาพบุรุษ มีหน้าที่การงานที่ดี ขยันและตั้งใจทำงาน รวมไปถึงบทบาทของการเป็นสามีที่สามารถดูแลและปกป้องภรรยาได้และการเป็นพ่อที่ดีให้กับลูก

ตัวอย่างที่ 46

...มันเป็นธรรมดาของผู้หญิงคะ...ผู้หญิงใกล้สามสิบ อยากรแต่งงาน สร้างครอบครัว มีสามีที่ดูแลเธอได้ดีไม่มีดี เธออาจกำลังมีตัวเลือก (ขอโทษนะคะที่อาจทำให้รู้สึกไม่ดี) เคยได้ยินใช้ไหม คู่ที่เหมาะสมกันก็คือคู่ที่มีอะไรเสมอๆ กัน

(WorMHolic วันวิสาขบูชา 54 12:37:49)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่าลักษณะอันพึงประสงค์ของสามีที่ดีคือ “สามีที่ดูแลเธอได้” ซึ่งผู้แนะนำได้แสดงให้เห็นว่าลักษณะดังกล่าวเป็นลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับเพศหญิงทั่วไป ดังเห็นได้จาก “เป็นธรรมดาของผู้หญิง...อยากแต่งงานสร้างครอบครัว มีสามีที่ดูแลเธอได้” นั่นเอง

คำหรือกลุ่มคำเรียกเพศหญิง

จากตารางแสดงการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำเรียกเพศหญิงได้แสดงให้เห็นลักษณะอันไม่พึงประสงค์สำหรับเพศหญิงหลายลักษณะ เช่น มีความสัมพันธ์กับชายหลายคน นอกใจคนรัก เป็นภรรยาน้อยของผู้อื่น เป็นต้น ดังเห็นได้จากคำเรียกเพศหญิงในลักษณะต่างๆ เช่น “ผู้หญิงหลายใจ” “ผู้หญิงไม่รู้จักรพอ” “ผู้หญิงที่คิดเป็นเมียน้อย” เป็นต้น รวมไปถึงลักษณะอันไม่พึงประสงค์สำหรับเพศหญิงในบทบาทหน้าที่ของความเป็นแม่และภรรยาด้วย เช่น “แม่ที่โหด” “ภรรยาจิตซัดไม่เร้าใจ” “ภรรยาไม่สวย” เป็นต้น แสดงให้เห็นลักษณะของเพศหญิงที่ไม่พึงประสงค์ในฐานะแม่ คือ บุคคลที่ใช้อารมณ์ในการดูแลลูก และภรรยาที่ไม่พึงประสงค์ที่ไม่จัดแต่งร่างกายให้สวยงาม และไม่ตอบสนองความต้องการทางเพศของสามี

ตัวอย่างที่ 47

...ผู้หญิงที่มีครอบครัวแล้ว คงจะมีปัญหาอะไรสักอย่างเกี่ยวกับเรื่องอย่างว่าจึงต้องไปมีอะไรกับใครอีกคน...ถ้ามีลูกด้วยกันแล้ว ยากค่ะที่เราจะต้องเลิกกับพ่อของลูกด้วยปัญหาเรื่องเซ็กส์เพียงอย่างเดียว ใครรู้เข้าเค้าคงไม่มายกย่องว่าเราทำดีแล้ว ถูกต้องแล้ว กล้าหาญมาก ฯลฯ แต่เค้าจะประณามเราว่าเป็นผู้หญิงที่ไม่รู้จักพอ กิเลสหนา ต้นหาจัด ฯลฯ...

(ปู่ก็คืออก 9 พ.ศ. 54 13:53:08)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้เลือกใช้คำเรียกเพศหญิงที่มีความสัมพันธ์กับชายอื่นที่ไม่ใช่สามีของตนเองว่าเป็น “ผู้หญิงที่ไม่รู้จักพอ กิเลสหนา ต้นหาจัด” แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าลักษณะดังกล่าวเป็นลักษณะดังกล่าวเป็นลักษณะที่ไม่พึงประสงค์สำหรับเพศหญิงในสังคม

นอกจากนี้จากการศึกษายังพบว่า ผู้แนะนำเพศหญิงจะใช้คำเรียกเพศหญิงที่มีสถานะเป็นภรรยาหรือมีอาชีพขายบริการทางเพศด้วยถ้อยคำที่รุนแรงอย่างชัดเจนมากกว่าผู้แนะนำเพศชาย เช่น “นั่งเมียน้อย” “อีนั่น” “อีนั่งหน้าด้านตัวนั้น” “อิตัว” เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันก็พบคำเรียกเพศหญิงที่ทำอาชีพขายบริการทางเพศในลักษณะต่างๆ เช่น “อิตัว, โสเภณี” “สาวไซค์ไลน์” เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 48

ทำไมไม่หาหลักฐานการคบชู้ของทั้งสองคน นั้นมามาก แล้วฟ้องมันเลย ทั้งอีนั่งหน้าด้านตัวนั้นและสามีคุณเอง เอาให้หลาบไปเลย ให้รู้สิว่าเราก็ก้น แกทำฉันทเจ็บ ฉันทก็เอาคืน เป็นเราเราจะทำอย่างนี้จริงๆนะ ไม่ทนหรอกค่ะ

(Veeve_12 พ.ศ. 54 12:01:29)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำเพศหญิงได้ใช้คำเรียกเพศหญิงที่มายุ่งเกี่ยวกับสามีของผู้ประสบปัญหาในแง่ลบอย่างชัดเจนว่า “อีนั่งหน้าด้านตัวนั้น” แสดงให้เห็นมุมมองของผู้แนะนำที่มีต่อพฤติกรรมของเพศหญิงที่มายุ่งเกี่ยวกับสามีของบุคคลอื่นในแง่ลบเป็นอย่างมาก อีกทั้งยังแสดงให้เห็นลักษณะของผู้แนะนำเพศหญิงที่มีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวประเด็นปัญหา จึงเลือกใช้คำเรียกบุคคลอื่นที่แสดงให้เห็นความไม่พอใจของตนเอง

ในด้านลักษณะอันพึงประสงค์ของเพศหญิงพบว่า ผู้แนะนำทั้งสองเพศจะเลือกใช้คำขยายเพื่อแสดงให้เห็นลักษณะเพศหญิงที่พึงประสงค์ในด้านต่างๆ เช่น ผู้หญิงที่จัดแต่งร่างกายให้สวยงาม ฉลาด มีความเพียบพร้อมที่หมายถึงความสามารถในการดูแลบ้านและกิจการยามาที่ที่ดี รักนวลสงวนตัว เป็นต้น รวมไปถึงลักษณะที่ดีของเพศหญิงในบทบาทของความเป็นภรรยาและเป็นแม่ ดังเห็นได้จากคำเรียกเพศหญิงที่ว่า “ผู้หญิงที่ดั่งงามเพียบพร้อม” “ผู้หญิงที่สาวกว่าสวยกว่า” “ผู้หญิงที่มีสมอง” “ผู้หญิงดีๆ” “สาวบริสุทธิ์” “แม่ที่ดีของลูก” เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่าความ “สาว” เป็นสิ่งที่พึงปรารถนาสำหรับเพศหญิงมากกว่าเพศชาย จึงพบคำแสดงความ “สาว” หลายลักษณะ เช่น “สาวๆ17-18” “สาววัยเอ๊าะ” “สาวอายุน้อย” เป็นต้น และพบคำเรียกเพศหญิงโดยการใช้ร่วมกับคำขยายเพื่อแสดงอายุในลักษณะต่างๆ โดยมีกนำมาใช้เพื่อแสดงให้เห็นว่าอายุที่มากขึ้นมีผลทำให้เพศหญิงต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง เช่น การเข้าหาเพศชายก่อน หรือต้องรีบตัดสินใจมีคู่ครอง ได้แก่ “ผู้หญิงใกล้สามสิบ” “ผู้หญิงที่อีกปีเดียวจะเลข 3” “หญิง39” เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 49

ทำงานทำอะไรก่อนก็ได้ ไม่ต้องตรงสายเราก็ได้ เอาตัวเองให้รอดก่อน ส่วนเรื่องแฟน เราค่อนข้างเข้าใจแฟนคุณคะ 555+ แหม่ ผู้หญิงที่อีกปีเดียวจะเลข 3 แล้ว มันก็ต้องมีคิดบ้างอะไรบ้างนะคะ เป็นกำลังใจให้ นะคะ

(9line 18 พ.ศ.

54 00:26:28)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้ใช้คำขยายแสดงอายุเพื่อเรียกเพศหญิงผู้ที่เป็นคนรักของผู้ประสบปัญหาว่า “ผู้หญิงที่อีกปีเดียวจะเลขสาม” จะเห็นได้ว่าแม้จะเป็นคำที่มีความหมายกลางๆแต่ก็ได้สะท้อนให้เห็นว่าอายุมีความสำคัญกับเพศหญิงเป็นอย่างมากโดยเฉพาะเรื่องการแต่งงานหรือมีคู่ครอง

นอกจากนี้ยังพบคำเรียกเพศชายกับเพศหญิงที่นำมาใช้เรียกกลุ่มบุคคลกลุ่มหนึ่งที่มีใช้ผู้ประสบปัญหา หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาโดยตรง เช่น ญาติ เพื่อน ลูก พ่อแม่สามี พ่อแม่ภรรยา เป็นต้น แสดงให้เห็นว่าสังคมไทยนั้นมีลักษณะเป็นครอบครัวขยายที่พ่อแม่หรือครอบครัวของแต่ละฝ่ายมีส่วนสำคัญสำหรับชีวิตคู่หรือความสัมพันธ์ระหว่างคนรัก และกลุ่มบุคคลเหล่านี้มักจะเป็นบุคคลที่เข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตของเพศชายกับเพศหญิงหลังจากการสมรสเสมอ การจะใช้ชีวิตร่วมกันหรือแต่งงานกันของคู่รักจึงไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของคนสองคนในสังคมไทย แต่หมายรวมถึงบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับคนรักของแต่ละฝ่ายด้วย

ตัวอย่างที่ 50

ถ้า จขกท แต่งงานกัน แล้ว จะไม่มีคำว่าชีวิตคู่อีกต่อไป จะมีพ่อตา แม่ยาย พ่อปู่ แม่ย่า เขยเล็ก สะใภ้ใหญ่ มาวุ่นวายในชีวิต และถ้ามีลูกอีก...โอ้วววว สวรรค์เพียงเลยทีเดียว รักก็รักอยู่ดอก แต่รักแล้วสร้างปัญหา ก็ลืตัดใจเสียดีกว่า ก่อนที่ไฟจะลามทุ่งให้ปวดหัวมากกว่านี้...

(นายอินได้น_6 พ.ศ. 54 10:18:23)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้กล่าวถึงบุคคลอื่นๆที่จะเข้ามามีบทบาทสำคัญในการใช้ชีวิตคู่ ได้แก่ “พ่อตา” “แม่ยาย” “พ่อปู่” “แม่ย่า” “เขยเล็ก” “สะใภ้ใหญ่” และ “ลูก” เพื่อแสดงให้เห็นผู้ประสบปัญหาเห็นอย่างชัดเจนว่าเมื่อแต่งงานกับคนรักแล้ว ชีวิตคู่จะต้องมีบุคคลกลุ่มนี้เข้ามามีความสำคัญในชีวิต มิได้มีเพียงผู้ประสบปัญหาและคนรักอีกต่อไป ดังเห็นได้จาก “เมื่อแต่งงานกันแล้ว จะไม่มีชีวิตคู่อีกต่อไป”

จากการศึกษาการใช้คำหรือกลุ่มคำเรียกเพศชายกับเพศหญิงทั้งหมดนี้สรุปได้ว่า ผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงจะเลือกใช้คำหลักในการกล่าวถึงเพศชายกับเพศหญิงในสังคมไม่แตกต่างกันแต่จะเลือกใช้คำขยายเพื่อสื่อพฤติกรรมหรือบุคลิกลักษณะของเพศชายกับเพศหญิงในสังคมแตกต่างกัน โดยพบว่าผู้แนะนำเพศชายจะเลือกใช้คำเรียกเพศชายกับเพศหญิงโดยการใช้คำหลักเพียงคำเดียว เช่น “ผู้ชาย” “ผู้หญิง” “หญิง” “แม่” เป็นต้น โดยไม่มีคำขยายต่างๆร่วมด้วยมาใช้มากกว่าเพศหญิง และยังพบว่าเมื่อผู้แนะนำเพศชายนำคำขยายต่างๆมาใช้ยังมักนำเอาคำที่แสดงความหมายกลางๆมาใช้ แตกต่างจากผู้แนะนำเพศหญิงที่มักนำคำขยายที่แสดงความหมายในแง่บวกหรือลบมาใช้มากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำขยายในแง่ลบที่แสดงให้เห็นพฤติกรรมความเจ้าชู้หรือนอกใจคนรักของเพศชาย ผู้แนะนำเพศหญิงจะเลือกใช้คำขยายที่แสดงให้เห็นความคิดในแง่ลบต่อพฤติกรรมดังกล่าวอย่างชัดเจน เช่น “ผู้ชายมักมากในกาม” “ผู้ชายสารเลว” “ผู้ชายโลเล” เป็นต้น ในขณะที่ผู้แนะนำเพศชายจะเรียกเพศชายที่มีลักษณะดังกล่าวเพียง “ผู้ชายเลว” “ผู้ชายเจ้าชู้” “สามีเจ้าชู้” เท่านั้น แสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำเพศหญิงมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมดังกล่าวของเพศชายมากกว่าผู้แนะนำเพศชายด้วยกัน เช่นเดียวกันกับพฤติกรรมเพศหญิงที่นอกใจคนรักซึ่งพบว่าผู้แนะนำเพศหญิงนำคำขยายในลักษณะของการตำหนิด้วยถ้อยคำที่รุนแรงมาใช้มากกว่าผู้แนะนำเพศชาย เช่น “หญิงชั่วไร้สำนึก” “ผู้หญิงไม่รู้จักรบ” “ผู้หญิงเลวๆ” เป็นต้น ในขณะที่เพศชายจะใช้คำเรียกเพศหญิงที่มีลักษณะดังกล่าวเพียง “ผู้หญิงหลายใจ” “นางบำเรอ” เท่านั้น การที่เพศหญิงนำคำขยายที่แสดงความหมายในแง่ลบมาใช้มากกว่าผู้แนะนำเพศชายนี้ ได้แสดงให้เห็นลักษณะของเพศหญิงที่มีอารมณ์และความรู้สึกร่วมไปกับเหตุการณ์ปัญหาชีวิตรักของผู้อื่นมากกว่าผู้แนะนำเพศชาย โดยเฉพาะคำเรียกพฤติกรรมเพศชายที่เจ้าชู้ ซึ่งอาจมีเหตุผลมาจากผู้แนะนำเพศหญิงมีอารมณ์ร่วมไปกับผู้ประสบปัญหาที่เป็นฝ่ายถูกกระทำจากเพศชายให้ได้รับความเจ็บปวดหรือการใช้คำเรียกพฤติกรรมเพศหญิงผู้ที่กระทำผิดศีลธรรม หรือผิดไปจากแบบแผนความถูกต้อง เช่น การไม่รักษานวลสงวนตัว การไปเป็นภรรยาของบุคคลอื่น เป็นต้น ผู้แนะนำเพศหญิงก็จะเลือกใช้คำขยายเพื่อกล่าวถึงบุคคลดังกล่าวในแง่ลบ สะท้อนให้เห็นว่าแบบแผนพฤติกรรมในด้านการรักษานวลสงวนตัวยังคงเป็นสิ่งที่เพศหญิงให้ความสำคัญ

นอกจากนี้จากการใช้คำหรือกลุ่มคำเรียกเพศชายกับเพศหญิงยังแสดงให้เห็นว่า ผู้แนะนำทั้งเพศชายกับเพศหญิงมีความคิดเกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์สำหรับเพศชายกับเพศหญิงในสังคมไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ลักษณะของเพศชายที่พึงประสงค์นั้นต้องเป็นสุภาพบุรุษ เป็นลูกผู้ชาย มีความรับผิดชอบ ไม่นอกใจคนรัก จัดการกับปัญหาได้ดี มีความมั่นคงทางหน้าที่การงานและการเงิน เป็นพ่อและสามีที่ดีที่สามารถปกป้องภรรยาและดูแลลูกได้ ในขณะที่ลักษณะที่พึงประสงค์สำหรับเพศหญิงนั้นต้องรักษานวลสงวนตัว รักษาพรหมจรรย์ มีความสวยงามและอ่อนเยาว์อยู่เสมอ และมีลักษณะของภรรยาและแม่ที่ดีในการดูแลบ้านและดูแลลูก

3.2 การใช้ประโยคเงื่อนไข

การใช้ประโยคเงื่อนไข คือ การที่ผู้แนะนำได้ใช้ประโยคที่ประกอบไปด้วยส่วนที่เป็นเงื่อนไขของประโยคและส่วนที่เป็นผลตามมา โดยส่วนที่เป็นเงื่อนไขของประโยคจะเป็นส่วนของการสมมติเหตุการณ์ เพื่อให้ผู้ประสบปัญหากระทำบางอย่างตามคำแนะนำเมื่อเกิดเหตุการณ์นั้นขึ้น

บราวน์และเลวินสัน (Brown and Levinson 1987) ระบุว่าการใช้ตัวเชื่อมอนุภาคย้อย “if” ซึ่งเป็นคำบอกเงื่อนไขในภาษาอังกฤษนี้ เป็นการเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้ฟังหรือผู้ประสบปัญหาให้มีโอกาสตัดสินใจสิ่งที่จะกระทำต่อไปในอนาคต ซึ่งไม่ได้เป็นการบังคับให้กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยตรง การใช้ประโยคเงื่อนไขจึงทำให้คำแนะนำสุภาพยิ่งขึ้น ซึ่งตรงกับที่ เจียง (Xiangying 2006) ที่กล่าวว่า การใช้รูปประโยคเงื่อนไขเป็นการให้คำแนะนำแบบอ้อมที่ผู้แนะนำเลือกใช้เพื่อความสุภาพและลดอัตราการคุกคามหน้าของผู้ประสบปัญหา

การให้คำแนะนำโดยใช้รูปประโยคเงื่อนไขจึงเป็นลักษณะการให้คำแนะนำที่ไม่ได้บีบบังคับให้ผู้ประสบปัญหาต้องกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากเกินไป เพราะหากไม่มีสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขที่ผู้แนะนำกำหนดหรือสมมติขึ้น หรือหากผู้ประสบปัญหาไม่ยอมรับเงื่อนไขดังกล่าว ผู้ประสบปัญหาก็ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามคำแนะนำนั้น การให้คำแนะนำในลักษณะนี้จึงให้โอกาสผู้ประสบปัญหาได้ตัดสินใจในการปฏิบัติตนอย่างเต็มที่

จากการศึกษาพบว่าผู้แนะนำทั้งเพศชายและหญิงมักนำคำ “ถ้า” หรือ “หาก” ที่เป็นคำเชื่อมบอกเหตุใช้หน้าประโยคแสดงเหตุซึ่งเป็นเงื่อนไข ผลจะเกิดขึ้นเพราะเหตุนี้เท่านั้น (นววรรณ พันธุเมธา 2549 : 99) มาใช้เพื่อแนะนำให้ผู้ประสบปัญหากระทำบางอย่าง ภายใต้เงื่อนไขที่ผู้แนะนำได้กำหนดไว้

ตัวอย่างที่ 51

ถ้าคุณและแฟนต่างคิดจริงจังคิดจะสร้างอนาคตด้วยกัน แนะนำให้คุณคุยกับแฟนตรงๆสิครับ โอกาสที่จะ work ก็มีเยอะนะครับ...

(TimeS-To-Enjoy 21 พ.ศ. 54 23:51:11)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้นำคำเชื่อม “ถ้า” เพื่อแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาพูดคุยกับคนรักอย่างตรงไปตรงมาถึงความรู้สึกตนเอง ภายใต้เงื่อนไขที่ผู้แนะนำได้กำหนดไว้ คือ ผู้ประสบปัญหาและคนรักต้องจริงจังและต้องการที่จะสร้างอนาคตร่วมกัน

นอกจากนี้จากการศึกษายังพบความแตกต่างระหว่างผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงในการเลือกใช้ประโยคเงื่อนไขอีกว่า ผู้แนะนำเพศหญิงมักใช้รูปประโยคเงื่อนไขในลักษณะของการสมมติตนเองเข้าไปแทนในสถานการณ์ปัญหา เช่น “ถ้าเป็นดิฉัน...” เป็นต้น เพื่อให้คำแนะนำซึ่งแสดงให้เห็นลักษณะของเพศหญิงที่มักมีอารมณ์ร่วมไปกับปัญหา จึงมักเชื่อมโยงหรือนำตนเองเข้าไปแทนตัวบุคคลในสถานการณ์ แตกต่างจากเพศชายที่พบการสมมติตนเองเข้าไปแทนในสถานการณ์ไม่บ่อยครั้งเท่า แสดงให้เห็นการวางตนเองให้อยู่วงนอกประเด็นปัญหา ในฐานะของผู้แนะนำแต่เพียงเท่านั้นไม่ใช่ผู้ร่วมสถานการณ์

ตัวอย่างที่ 52

ระวังโรคนะคะ ถ้าเป็นดิฉันจับได้ครั้งแรกก็บายเลยคะ

(ผ่านมา_25 พ.ศ. 54 15:50:12)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้แนะนำให้ผู้ประสบปัญหาตีความสัมพันธ์กับคนรักด้วยคำนี้ถึงโรคติดต่อจากเพศสัมพันธ์ที่คนรักอาจนำมาสู่ผู้ประสบปัญหาได้ ผู้แนะนำจึงใช้รูปประโยคเงื่อนไขโดยการแทนตนเองเข้าไปในสถานการณ์ว่า “ถ้าเป็นดิฉัน...” เพื่อแนะนำโดยอ้อมให้ผู้ประสบปัญหากระทำตามคำแนะนำ

ตัวอย่างที่ 53

...อาชีพอะไรก็ไม่สำคัญแต่ถ้าอยากได้ใครมาเป็นคู่ชีวิต ดูวิถีคิด การจัดการกับชีวิตของเค้าด้วยว่าเค้ามีวิถีคิด และจัดการอย่างไร...ถ้าสมมติว่าเป็นตัวเองบังเอิญมีอาชีพแบบนี้ แล้วมีใครสักคนมาจริงจังด้วย ดิฉันจะเลิกอาชีพนี้ หางานอื่นทำ เรียนฝึกอาชีพของกทม.มีให้เรียนเยอะแยะและฟรี ที่สำคัญกรณีผู้หญิงคนนี้ คือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ครั้งเดียวไม่ใส่ถุงยางนี่ก็ติดได้เลย...คิดให้ดีๆ

(pha-sea-pha 7 พ.ศ. 54 20:00:17)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้ใช้รูปประโยคเงื่อนไขในการให้คำแนะนำ โดยการสมมติตนเองเข้าไปในสถานการณ์ประเด็นปัญหา ดังเห็นได้จาก “ถ้าสมมติว่าเป็นตัวเองบังเอิญมีอาชีพแบบนี้ แล้วมีใครสักคนมาจริงจังด้วย ดิฉันจะเลิกอาชีพนี้” เพื่อโน้มน้าวให้ผู้ประสบปัญหาเห็นตรงกันว่า หากหญิงคนรักมิได้กระทำตามความคิดเห็นของผู้แนะนำนั้นหมายความว่าหญิงผู้นั้นไม่จริงจังกับผู้ประสบปัญหาจริง และจากการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาระมัดระวังเรื่องโรคติดต่อจากการมีเพศสัมพันธ์ และแนะนำให้ “คิดให้ดีๆ” ก็ยังสามารถสะท้อนให้เห็นว่าผู้แนะนำไม่เห็นด้วยกับความสัมพันธ์ดังกล่าว แม้ผู้แนะนำจะใช้รูปประโยคเงื่อนไขเพื่อแนะนำโดยไม่ได้แนะนำโดยตรงก็ตาม

นอกจากนี้จากการศึกษาการใช้รูปประโยคเงื่อนไขพบว่า เงื่อนไขต่างๆที่ผู้แนะนำทั้งสองเพศได้นำมาใช้แนะนำเพศชายและเพศหญิงจะแตกต่างกันไปตามบทบาทและหน้าที่ของแต่ละเพศที่ได้รับ กล่าวคือ เพศชายมักจะได้รับการคาดหวังจากผู้แนะนำให้มีความมั่นคงทางด้านการงานและการเงิน ดังนั้นหากผู้ประสบปัญหาเพศชายยังไม่มีความพร้อมในเรื่องดังกล่าว ผู้แนะนำทั้งสองเพศก็มักแนะนำให้พักหรือหยุดเรื่องความรัก และหันมารับผิดชอบชีวิตตนเองให้ดีที่สุดเสียก่อน เพราะความมั่นคงของเพศชายเป็นสิ่งที่แสดงถึงความสามารถในการรับผิดชอบและดูแลเพศหญิง สำหรับการให้คำแนะนำเพศหญิงพบว่า หน้าที่ภรรยาและแม่เป็นหน้าที่สำคัญที่ผู้แนะนำนำมาเป็นเงื่อนไขในการแนะนำเสมอ เช่น หน้าที่ภรรยาที่ต้องดูแลปรนนิบัติสามีและคนในครอบครัวสามี ดังนั้นเมื่อเกิดกรณีที่ผู้ประสบปัญหาไม่ต้องการทำหน้าที่ดังกล่าว ผู้แนะนำจึงแนะนำให้ย้ายออกมาอยู่กับคนรักเพียงสองคนหรือไม่ก็ชะลอการแต่งงานออกไปก่อน หรือหน้าที่ของแม่ที่พบว่าผู้แนะนำมักนำเอาลูกมาเป็นเงื่อนไขให้อดทน ปรับปรุงตัว หรือหาทางออกโดยการพูดคุยกับสามีแทนการหย่าร้าง และยังพบเงื่อนไขสำหรับผู้ประสบปัญหาเป็นภรรยาว่าต้องดูแลและพืงพียงตนเองได้ก่อนจึงจะหย่าได้ แสดงให้เห็นลักษณะของเพศหญิงที่เป็นฝ่ายพืงพียงเพศชาย

ตัวอย่างที่ 54

ถ้าคุณจริงจังพอพร้อมกว่านี้..ครอบครัวคุณจึงจอกไฟพร้อมกว่านี้..แม่มั่นองเมย์อาจจะไม่พูดอย่างนี้ก็ได้..คืออยากจะแต่ง..อยากจะทำอะไรให้มากกว่านี้..

(ครั้งหนึ่งเราเคยรักกัน_9

พ.ศ. 54 12:30:42)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้ใช้รูปประโยคเงื่อนไขเพื่อให้ผู้ประสบปัญหาเพศชายมีความ “พร้อม” กว่านี้ คือมีหน้าที่การงานและฐานะทางการเงินที่มั่นคง โดยแสดงให้เห็นว่าหากผู้ประสบปัญหากระทำให้เหล่านี้ได้ คนรักหรือ “แม่มั่นองเมย์” อาจเปลี่ยนคำพูด หรือเปลี่ยนทัศนคติที่ต้องการอยู่ด้วยกันแบบไม่แต่งงานไปได้ การใช้รูปประโยคเงื่อนไขโดยแสดงให้เห็นถึงผลที่จะตามมาในอนาคตนี้จึงสามารถช่วยโน้มน้าวให้ผู้ประสบปัญหากระทำตามคำแนะนำได้มากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างที่ 55

อยากให้เกิดว่าการแต่งงานคือการฝึกเป็นผู้ให้ ถ้าไม่พร้อมที่จะเป็นผู้ให้ก็อย่าเพิ่งแต่งเลย...

(SmartAction 11 พ.ศ. 54 17:08:31)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้ใช้รูปประโยคเงื่อนไขเพื่อแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงพักเรื่องการแต่งงานออกไปก่อน ภายใต้เงื่อนไขที่ว่าหากผู้ประสบปัญหายังไม่พร้อมที่จะเป็นผู้ให้ แสดงให้เห็นว่าหน้าที่สำคัญสำหรับเพศหญิงในฐานะสะใภ้คือการดูแลคนคนรักและคนในครอบครัวคนรัก

ตัวอย่างที่ 56

...ถ้าคุณมีงานทำพึ่งตนเองได้ไม่ต้องพึ่งพาสามีการหย่าก็เป็นทางออกที่ดี แบ่งทรัพย์สินกันไปคนละครึ่ง แล้วต่างฝ่ายต่างก็ไปมีชีวิตของตนเอง... ถ้าจะรักอีกสักครั้งก็เลือกดีๆ ดูให้แน่ใจว่าเขาเป็นคนดี ซื่อสัตย์ ต่อคู่ครอง

(ออนไลน์_25 พ.ศ. 54 12:23:02)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้ใช้รูปประโยคเงื่อนไขเพื่อแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงยุติความสัมพันธ์กับสามี แต่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ว่าผู้แนะนำต้อง “พึ่งตนเองได้ไม่ต้องพึ่งพาสามี” สะท้อนให้เห็นสถานะของเพศหญิงที่เป็นฝ่ายพึ่งพิงเพศชายในสังคม

3.3 การใช้คำถามวาทศิลป์

การใช้คำถามวาทศิลป์ ในงานวิจัยนี้ หมายถึง การที่ผู้แนะนำใช้รูปประโยคคำถามที่ไม่มีจุดประสงค์เพื่อต้องการคำตอบอย่างแท้จริงมาใช้ เพื่อชี้แนะให้ผู้ประสบปัญหาทบทวนหรือตระหนักย้อนถามตนเองในประเด็นคำถามดังกล่าว ด้วยผู้แนะนำคาดหวังไว้ในใจอยู่แล้วว่าคำตอบที่ได้รับจะตรงกับสิ่งที่ผู้แนะนำคิดไว้ การใช้ประโยคคำถามจึงเป็นการให้คำแนะนำโดยอ้อม เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาเกิดมุมมองใหม่หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและทัศนคติของตนเองไปปฏิบัติตามสิ่งที่ผู้แนะนำต้องการ

เฟาเลอร์ (Fowler, 1991: 40) ได้กล่าวถึงการใช้คำถามวาทศิลป์ (Rhetorical Question) ไว้ว่า คำถามวาทศิลป์สามารถกำกับความคิดของผู้อ่านได้ เพราะผู้อ่านจะต้องสร้างจินตนาการตามที่ผู้เขียนถาม ในขณะที่เจียง (Jiang, 2006) ได้กล่าวว่า การใช้ประโยคคำถามเป็นการให้คำแนะนำแบบอ้อม เนื่องจากเจตนาของผู้พูดไม่ตรงกับรูปภาษาที่ปรากฏ กล่าวคือ ผู้พูดไม่ต้องการคำตอบจากคำถามนั้นจริงๆ แต่เนื่องจากมีลักษณะเป็นรูปประโยคคำถาม การให้คำแนะนำในลักษณะดังกล่าวจึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประสบปัญหาที่มีสิทธิ์ตอบได้ผู้แนะนำได้ หากตีความว่าประโยคคำถามดังกล่าวเป็นการถามให้ตอบนั่นเอง

จากการศึกษาพบว่าผู้แนะนำทั้งสองเพศนำคำแสดงการถามหลายลักษณะมาใช้เพื่อการแนะนำ ทั้งคำแสดงการถามที่สามารถตอบได้หลายคำตอบ เช่น “ทำไม” “อย่างไร” “แค่นั้น” เป็นต้น และคำแสดงการถามที่มีคำตอบแน่นอนไม่ว่าจะเป็นคำถามให้เลือกตอบ คำถามที่ตอบได้เพียง “ใช่หรือไม่ใช่” หรือคำถามที่ผู้ประสบปัญหาตอบได้อย่างแคบๆเท่านั้น คือ การใช้คำแสดงการถาม “หรือ” ทั้ง คำ “หรือ” ที่แสดงการถามเพื่อให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง และ คำ “หรือ” ที่แสดงการถามเพื่อให้ตอบรับหรือปฏิเสธ และ คำ “ไหม”

ตัวอย่างที่ 57

ทำไมไม่หาหลักฐานการคบชู้ของทั้งสองคนนั้นมามากแล้วฟ้องมันเลย ทั้งอิหน้าด้านตัวนั้นและสามี
คุณเอง เอาให้หลาบไปเลย ให้รู้ว่าเราก็กั๊น แกทำฉันทเจ็บ ฉันทก็เอาคืน.. เป็นเรา เราจะทำอย่างนี้จริงๆนะ ไม่
ทนหรอกค่ะ

(Veeve_12 พ.ศ. 54 12:01:29)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้นำคำ “ทำไม” มาใช้ร่วมกับคำบอกปฏิเสธ “ไม่” เพื่อชี้แนะให้ผู้ประสบปัญหาหาหลักฐานการลักลอบคบกันของสามีกับภรรยาบ่อย เพื่อเป็นหลักฐานในการฟ้องหย่า โดยมีได้มีจุดประสงค์เพื่อต้องการคำตอบจากผู้ประสบปัญหาอย่างแท้จริง

ตัวอย่างที่ 58

เรื่องทุกข์เป็นของธรรมดาครับ ใหม่ๆก็คิดหนัก ทุกข์หนัก แต่ถ้าตัดใจได้มันก็ไม่มีอะไรให้เจ็บอีก เจ็บ
แล้วก็ต้องจำ อย่าไปคิด ตัดเค้าให้ออกไปจากใจให้ได้ เพื่อความสบายใจของเราครับ ถ้ารู้ว่าเค้าไม่ดี แล้วจะไป
แคร์เค้าอีกทำไมให้เจ็บปวด กลับมาดูแลตัวเอง ทำตัวเองให้มีคุณค่า ให้น่าสนใจ เดียวก็มีคนที่ดีกว่าเค้าเข้ามา
จับเองละครับ จะได้เจอกับคนดี ๆ ที่น่าจะดีกว่าเค้าครับ

(sakchai splash_8 พ.ศ. 54 09:30:56)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้ใช้รูปประโยคเงื่อนไขในลักษณะของการตั้งคำถาม ดังเห็นได้จาก “ถ้ารู้ว่าเค้าไม่ดีจะไปแคร์เค้าอีกทำไมให้เจ็บปวด” ผู้แนะนำไม่ได้มีจุดประสงค์เพื่อต้องการคำตอบอย่างแท้จริง แต่ต้องการชี้แนะให้ผู้ประสบปัญหาดูความสัมพันธ์หรือเล็ญงเกี่ยวกับบุคคลดังกล่าว เนื่องจากผู้ประสบปัญหาทราบแน่ชัดอยู่แล้วว่าคนรักเป็นคนไม่ดีที่ไม่ควรให้ความใส่ใจ

นอกจากนี้จากการศึกษาายังพบว่า ผู้แนะนำทั้งเพศชายกับเพศหญิงจะเลือกใช้คำแสดงการถาม “หรือ” และ “ไหม” ที่เป็นคำแสดงการถามที่มีคำตอบแน่นอนมาใช้มากกว่าคำถามที่สามารถตอบได้หลายคำตอบ และนำมาใช้หลายลักษณะ เช่น “หรือ” “หรือ” “หรือยัง” “รียัง” “แน่ใจหรือ” “หรือเปล่า” “ใช่ไหม” “มัย” “หรือไม่” เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 59

แค่ล้างจานมันเรื่องใหญ่ขนาดนั้นเลยหรอคะ เราว่าแค่ล้างจานไม่น่าเป็นไร ถ้าเค้าไม่หาเรื่องไม่
เกลียดคุณ แล้วงานส่วนอื่นก็ทำร่วมกันไม่น่ามีปัญหาอะ...

(mnoppy12_10 พ.ศ. 54 20:51:33)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้นำคำ “หรือ” ที่เป็นคำแสดงการถามเพื่อความแน่ใจโดยไม่ต้องการคำตอบอย่างจริงจังมาใช้ เพื่อแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาทำหน้าที่ล้างจานให้กับครอบครัวสามี ด้วยพิจารณาแล้วว่าหน้าที่ดังกล่าวเป็นหน้าที่ที่ภรรยาหรือคนรักพึงกระทำ ดังสามารถสังเกตได้จากการแสดงความคิดเห็นประกอบการแนะนำที่ผู้แนะนำกล่าวว่า “แค่ล้างจานไม่น่าเป็นไร”

ตัวอย่างที่ 60

จัดงานเลี้ยงเล็กๆ เชิญแขกสัก 10 คนมัยคะ น่ารักคือออกค่ะ

(ชนพุดัวป้อม 9 พ.ศ. 54 15:16:14)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้นำคำ “มัย” ที่เป็นคำแสดงการถามมาใช้ เพื่อชี้แนะให้ผู้ประสบปัญหาจัดงานแต่งงานเล็กๆที่มีแขกเพียงไม่กี่คน ด้วยพิจารณาแล้วว่า การกระทำดังกล่าวเป็นสิ่งที่ดี เห็นได้จากการแสดงความคิดเห็นประกอบการแนะนำที่กล่าวว่า “น่ารักคือออกค่ะ”

3.4 การบริภาษ

การบริภาษในงานวิจัยนี้ หมายถึง การที่ผู้แนะนำเลือกใช้ถ้อยคำแสดงการตำหนิต่างๆ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาเห็นถึงข้อเสียของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง นำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ดีขึ้น หรือหากเป็นการบริภาษถึงบุคคลในประเด็นปัญหาชีวิตรัก ก็เพื่อเปิดมุมมองและชี้ให้เห็นถึงข้อเสียของบุคคลดังกล่าว นำไปสู่พฤติกรรมที่หลีกเลี่ยงหรือออกจากบุคคลนั้น โดยมีได้มีจุดประสงค์สำคัญเพื่อต้องการระบายความคับแค้น หรือต้องการทำร้ายจิตใจผู้ประสบปัญหาเป็นสำคัญ

จากการศึกษาพบว่าผู้แนะนำทั้งเพศชายและหญิงจะนำกลวิธีการบริภาษมาใช้กับบุคคล 2 ประเภท คือ ผู้ประสบปัญหาที่เป็นผู้ตั้งกระทู้ปัญหาชีวิตรัก และบุคคลที่เกี่ยวข้องในประเด็นปัญหาชีวิตรัก กล่าวคือ การบริภาษโดยตรงต่อผู้ประสบปัญหาที่เป็นผู้ตั้งกระทู้จะมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาสำนึกผิดกับพฤติกรรมที่ผู้แนะนำมองว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี ไม่ถูกต้อง และไม่ควรปฏิบัติ เพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและแก้ไขข้อผิดพลาดมากกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง ในขณะที่การบริภาษบุคคลที่เกี่ยวข้องในประเด็นปัญหาชีวิตรัก จะมีจุดประสงค์เพื่อเปิดมุมมองให้ผู้ประสบปัญหาเห็นข้อเสียของบุคคลดังกล่าว ซึ่งจะนำไปสู่การยุติความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น

ตัวอย่างที่ 61

ไร้สาระจริงๆ เอาใจเขามาใส่ใจเรา บ้างนะครับ

(ว่าวปักเป้า_19 พ.ศ. 54 06:39:20)

ตัวอย่างข้างต้นนี้คือการบริภาษผู้ประสบปัญหาที่เป็นผู้ตั้งกระทู้ โดยแสดงความคิดเห็นถึงพฤติกรรมของผู้ประสบปัญหาว่า “ไร้สาระจริงๆ” เพื่อให้ผู้ประสบเห็นว่าพฤติกรรมของตนเองเป็นสิ่งที่ไม่พึงปฏิบัติ นำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตามคำแนะนำที่ผู้แนะนำได้ให้คำแนะนำไว้ในภายหลังว่า “เอาใจเขามาใส่ใจเรา”

ตัวอย่างที่ 62

อย่าไปสนใจคนที่ไม่รู้สึกลึกซึ้ง และเอาแต่โกหกครับ

(Basicguy_9 พ.ศ. 54 20:41:41)

ตัวอย่างข้างต้นนี้คือการบริภาษบุคคลที่เกี่ยวข้องในประเด็นปัญหาชีวิตรัก ซึ่งในที่นี้คือคนรักของผู้ประสบปัญหาที่นอกใจไปมีความสัมพันธ์กับหญิงอื่น โดยการกล่าวบริภาษพฤติกรรมของบุคคลดังกล่าวว่า “ไม่รู้สึกลึกซึ้งและเอาแต่โกหก” เพื่อแสดงให้ผู้ประสบปัญหาเห็นข้อเสียของบุคคลดังกล่าว เพื่อนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตามคำแนะนำที่ว่า “อย่าไปสนใจ” เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาหยุดความรู้สึกเศร้าเสียใจกับพฤติกรรมของคนรัก และออกจากบุคคลดังกล่าวที่ผู้แนะนำมีทัศนคติที่ไม่ดีอย่างยิ่งต่อบุคคลนั้น

นอกจากนี้ยังพบว่า ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นมีผลอย่างยิ่งต่อการเลือกนำเอากลวิธีดังกล่าวนี้มาใช้ กล่าวคือ เนื่องด้วยประเด็นปัญหาที่พบมากที่สุดในปีปัญหาชีวิตรักคือ ปัญหาการนอกใจของเพศชายในฐานะ

ของคนรักหรือสามีที่ทำให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงถูกกระทำได้รับความเจ็บปวด สาเหตุดังกล่าวนี้เองจึงส่งผลทำให้พบว่าผู้แนะนำเพศหญิงนำเอาวิธีการบริภาษมาใช้มากกว่าเพศชาย และมักใช้ถ้อยคำภาษาที่รุนแรงเพื่อตำหนิพฤติกรรมของเพศชายที่นอกใจคนรักอีกด้วย แสดงให้เห็นลักษณะของผู้แนะนำเพศหญิงมีอารมณ์ร่วมไปกับปัญหาและเห็นอกเห็นใจเพศหญิงผู้ถูกกระทำด้วยกัน

ตัวอย่างที่ 63

สิ่งที่คุณเพิ่งเจอมา เหมือนกับที่เราเจอมาเลย แต่เราดีกว่าหน่อยตรงที่ยังไม่ถึงขั้นแต่ง และก็รักษาใจได้หายเร็วเด็ดขาด เพราะธาตุแท้ที่เห็นแก่ตัวของมันเลยที่เดียวคะ...ปัญหาชีวิตไม่ได้มีแค่เรื่องนี้ ลุกมาทำหากินเร่งหาสิ่งดีๆให้กับชีวิต ดีกว่าไปเครียดกับคนเลวๆคนนี้นะคะ

(อยากใจเย็นจัง_6 พ.ศ. 54 21:26:09)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำใช้กลวิธีการบริภาษเพื่อตำหนิพฤติกรรมคนรักของผู้ประสบปัญหาที่นอกใจไปมีคนอื่น สังเกตได้จาก “ธาตุแท้ที่เห็นแก่ตัวของมัน” และ “คนเลวๆ” แสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมการนอกใจคนรักของเพศชายเป็นอย่างมาก จึงเลือกใช้ถ้อยคำภาษาในการตำหนิที่รุนแรงเพื่อให้ผู้ประสบปัญหาหยุดความสัมพันธ์กับบุคคลดังกล่าวอย่างจริงจัง

ตัวอย่างที่ 64

ผู้ชายเจ้าชู้ มันก็สารเลวเหมือนกันหมด มากมาก เดี่ยวมันก็เป็นเอดส์ตายคะ ส่วนคุณผู้หญิงระวังตัวดีๆนะคะ เจอผู้ชายเหล่านี้ หนีให้ไกลคะ อ้อมงคลชีวิต

(nong_ao_28 พ.ศ. 54 17:03:44)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้นำกลวิธีการบริภาษมาใช้เพื่อตำหนิคนรักของผู้ประสบปัญหาที่มีพฤติกรรมเจ้าชู้ว่า “สารเลว” เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาหยุดความสัมพันธ์กับบุคคลดังกล่าว อีกทั้งยังได้นำคำ “อ้อมงคลชีวิต” มาใช้ซึ่งสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผู้แนะนำมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมการนอกใจคนรักของเพศชายเป็นอย่างมาก จึงทำให้ผู้แนะนำเลือกใช้ถ้อยคำบริภาษที่รุนแรงตามไปด้วย

นอกจากนี้จากการศึกษายังพบลักษณะที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่ง คือ การเอ่ยขอโทษหลังการบริภาษหรือการแสดงความคิดเห็นที่ตรงไปตรงมามากจนเกินไป พบว่าผู้แนะนำเพศหญิงมักเอ่ยขอโทษหลังการบริภาษหรือการใช้ถ้อยคำที่ตรงไปตรงมามากจนเกินไป แสดงให้เห็นลักษณะของเพศหญิงที่คำนึงถึงความรู้สึกของผู้ประสบปัญหา จึงใช้วิธีการขอโทษเพื่อความสุภาพ และลดความตึงเครียดในสถานการณ์การให้คำแนะนำ

ตัวอย่างที่ 65

บางทีก็เหนื่อยใจคะ ที่ได้ยินเรื่องแบบนี้ Jim ใคร Jim มันละกัน ดูแลกันเอาเอง ของบางอย่าง ไม่อ้าไม่แบ ใครก็คงไม่บ้าเอามือไปจ้วงมันได้หรอก ขอโทษที่ตอบแบบไม่ค่อยสุภาพ แต่เอือมมากจริงๆ กับเรื่องแบบนี้

(หวัดดีจ๊ะ..ฉิงฉิง 12 พ.ศ. 54 15:15:14)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำมีทัศนคติที่เป็นลบอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมของเพศหญิงที่มีเพศสัมพันธ์กับเพศชายโดยง่าย จึงได้แสดงความคิดเห็นด้วยถ้อยคำภาษาที่รุนแรงและไม่สุภาพมาตั้งแต่ต้น

เช่น “ไม่อ้าไม่แบใครก็คงไม่บ้าเอามือไปข้างมันได้” ผู้แนะนำจึงใช้คำ “ขอโทษ” เพื่อกล่าวขอภัยในเรื่องการใช้ภาษาที่ไม่สุภาพของตนเอง

3.5 การเล่าเรื่อง

การเล่าเรื่องในงานวิจัยนี้ หมายถึง การที่ผู้แนะนำได้นำประสบการณ์ของตนเองหรือบุคคลอื่นที่คล้ายคลึงกันมาบอกเล่า เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาเข้าไปปรับใช้ในสถานการณ์ปัญหาของตนเอง แม้ผู้แนะนำจะมีได้บอกให้กระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยตรงไปตรงมา ในขณะเดียวกันยังช่วยโน้มน้าวให้ผู้ประสบปัญหากระทำตามคำแนะนำมากยิ่งขึ้น เพราะเห็นผลการกระทำผ่านการบอกเล่าของผู้แนะนำที่เป็นรูปธรรมชัดเจน

ลาบอฟ (Labov 1967, 1972) และจอร์กาโคปูลูและกูโซส (Georgakopoulou & Goutsos 2001

อ้างถึงใน ทรงธรรม วงศ์วิรุฬห์, 2547) มีความเห็นตรงกันว่า การเล่าเรื่องจะประกอบไปด้วยอารมณ์ ความคิด ทศนคติ และความรู้สึกของผู้เล่า ดังนั้นการที่ได้อ่านหรือได้ฟังเรื่องราวต่างๆที่มาจากผู้เล่า นั้นหมายถึงผู้ประสบปัญหาจะรับเอาประสบการณ์ของผู้เล่า และนำตนเองเข้าสู่โลกหรือมุมมองของผู้เล่าด้วย ในขณะที่ลาเคสส์และคอนดิท (Lacaites & Condit 1985 : 96-103 อ้างถึงใน ทรงธรรม วงศ์วิรุฬห์, 2547 : 2) กล่าวว่า การเล่าเรื่องจะช่วยให้มนุษย์เข้าใจเรื่องราวต่างๆ ทำให้พวกเขาได้เข้าถึงประสบการณ์และเกิดความเข้าใจในสิ่งต่างๆที่มีอยู่ในโลกที่ละเล็กละน้อย และนำสิ่งที่ได้จากการได้ยินได้ฟังเรื่องเล่าแต่ละครั้งนั้นมาเก็บเป็นองค์ความรู้

จากคำกล่าวข้างต้นนี้สามารถสรุปได้ว่า การเล่าเรื่องที่ประกอบไปด้วยอารมณ์ ความคิด ทศนคติ และความรู้สึกของผู้เล่านี้ จะมีผลทำให้ผู้ประสบปัญหาได้รับประสบการณ์จากผู้เล่ามาสู่ตนเองและเข้าไปสู่โลกหรือมุมมองของผู้เล่า เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจโลกมากยิ่งขึ้นผ่านการบอกเล่านั้น ในขณะเดียวกันการนำเอากลวิธีการเล่าเรื่องมาใช้ยังแสดงให้เห็นว่า ผู้แนะนำผู้นั้นมีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวประเด็นปัญหา จึงเชื่อมโยงปัญหาของผู้ประสบปัญหาเข้ากับประสบการณ์ของตนเองเพื่อการแนะนำ

การเล่าเรื่องที่พบในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักนี้พบ 2 ลักษณะ คือ การบอกเล่าเรื่องราวหรือประสบการณ์ของผู้แนะนำเอง และการบอกเล่าเรื่องราวหรือประสบการณ์ของบุคคลอื่น โดยพบว่าผู้แนะนำเพศชายจะนำเอาประสบการณ์ของบุคคลอื่นมาบอกเล่ามากกว่าผู้แนะนำเพศหญิง ในขณะที่ผู้แนะนำเพศหญิงมักนำประสบการณ์ของตนเองมาบอกเล่ามากกว่า ซึ่งนอกจากจะแสดงให้เห็นการเปิดเผยตนเองมากกว่าผู้แนะนำเพศชาย ยังแสดงให้เห็นลักษณะของเพศหญิงที่มีอารมณ์ร่วมไปกับประเด็นปัญหานั้นๆ ผู้แนะนำเพศหญิงจึงมักโยงปัญหาชีวิตรักของตนเองเข้ากับปัญหาชีวิตรักของบุคคลอื่น และแนะนำผ่านประสบการณ์ของตนเอง

ตัวอย่างที่ 66

อย่าพยายามเป็นชู้กันเลยครั้บ เมื่อวันจันทร์ที่ผ่านมา ผู้จัดการแผนกหนึ่งในโรงงานยิงพนักงานอีกฝ่ายที่เป็นชู้กับเมียตัวเองทั้งๆที่ทุกคนทำงานที่เดียวกัน ฝ่ายชายให้เมียโทรนัดขู่มาเคลียร์ที่บ้าน ชู้ก็พูดจากวนที่แกงบันดาลโทสะ เพราะห้ามหลายครั้งแล้ว สงสารลูกทั้งสองฝ่าย ส่วนผู้หญิงตกใจสลับตื่นมาร้องให้ สลับสลับกันไป ที่เสียดายคืออนาคตการงานดีทุกคน...

(NoOmGtO_18 พ.ศ. 54 14:17:49)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำเพศชายได้นำเรื่องราวของเพื่อนร่วมงานตนเองมาบอกเล่า โดยแสดงให้เห็นผลของการกระทำที่ชายคนหนึ่งถูกฆ่าเพราะไปมีความสัมพันธ์กับภรรยาของผู้อื่น เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาเห็นถึงผลของการกระทำที่อาจจะเกิดขึ้น และสนับสนุนคำแนะนำที่ต้องการให้ผู้ประสบปัญหาเพศชายยุติความสัมพันธ์กับหญิงอื่นที่มีสามีอยู่แล้ว

ตัวอย่างที่ 67

ต่างกับเรานิดนึง สามีเราดีมาก รักเรา ใส่ใจเรา เราอยู่กับเค้าเพราะความเหงา แต่ตอนนี้ก็ไม่อยากเสียเค้าไป แฟนเก่าเราก็ดี รักเรามาก และเราก็รักเค้าด้วย แต่เลิกกันเพราะพ่อไม่ชอบ เราก็บอกเลิกเอง และเราก็เสียใจจนทุกวันนี้ เพราะทำให้คนๆนึงเสียคนไปตั้งสามปี...ผ่านมา 20 ปีเรามีลูกและครอบครัวที่อบอุ่น แต่เหมือนพรหมลิขิตเล่นตลกกับเรา ทำให้เราต้องมาเจอกับแฟนเก่า(ซึ่งเราไม่เคยลืมเค้าเลย) และแฟนเก่าเค้าก็ยังรักและเฝ้ารอเรามาตลอด ซึ่งเราก็ไม่รู้จะทำไงดี...เห็นใจเจ้าของกะทู้คะ แต่ยังไม่สายคะ ตัดสินใจยังทันคะ เลือกคนที่ใส่ใจเราคะ เหมือนสามีดิฉัน ส่วนดิฉันหายไปเสียแล้ว 5555

(Noosom 7 พ.ศ. 54 13:04:26)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำเพศหญิงได้บอกเล่าประสบการณ์ตรงของตนเองที่คล้ายคลึงกับปัญหาชีวิตรักของผู้ประสบปัญหา โดยแสดงให้เห็นว่าชีวิตครอบครัวที่มีความสุขของตนเองมีผลมาจากการตัดสินใจที่ถูกต้อง เพื่อโน้มน้าวให้ผู้ประสบปัญหาเลือกคนที่ใส่ใจตนเองเหมือนอย่างที่คุณแนะนำเลือกสามี

3.6 การอ้างอิงถึง

การอ้างอิงถึงในงานวิจัยนี้ คือ การที่ผู้แนะนำได้กล่าวอ้างถึงบุคคล ข้อมูล ข้อเท็จจริง คำพูด หรือคำแนะนำของบุคคลอื่นเพื่อให้คำแนะนำ หรือทำให้วาทกรรมแนะนำมีน้ำหนักความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ผู้ประสบปัญหาคล้อยตามและยอมรับในวาทกรรมดังกล่าว จนนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปกระทำตามคำแนะนำของผู้แนะนำ

เนื่องจากการอ้างอิงถึง คือ การยกเอาข้อเท็จจริง ข้อมูล คำพูดหรือคำแนะนำของบุคคลอื่น รวมไปถึงถึงสิ่งที่ไม่เป็นตัวตน แต่มีอิทธิพลต่อความคิดและความเชื่อของคนในสังคม เช่น สังคม ประเพณี เป็นต้น การนำสิ่งต่างๆเหล่านี้มาอ้างอิงจึงสามารถเพิ่มความน่าเชื่อถือให้คำแนะนำเพิ่มมากขึ้น เพราะผู้แนะนำได้แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นหรือคำแนะนำดังกล่าวมิได้มาจากผู้แนะนำแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น แต่ยังมีบุคคลอื่นหรือแหล่งข้อมูลอื่นที่มีความคิดเห็นหรือคำแนะนำในลักษณะเดียวกันกับผู้แนะนำด้วย ส่งผลทำให้ผู้ประสบปัญหาเกิดความรู้สึกคล้อยตาม เชื่อถือและยอมรับในคำแนะนำมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการอ้างอิงถึงสิ่งที่มีผลต่อจิตใจหรือความเชื่อถือของบุคคลอื่นในระดับสูง เช่น คำพูดจากภาพยนตร์ที่ได้รับความนิยม การอ้างอิงถึงคนหมู่มากหรือ บุคคลที่ได้รับการเคารพนับถืออย่างพระสงฆ์ เป็นต้น

จากการศึกษาพบว่าผู้แนะนำทั้งสองเพศมักนำเอาการอ้างอิงถึงในลักษณะต่างๆมาใช้ไม่แตกต่างกัน เช่น อ้างอิงถึงคนกลุ่มใหญ่ อ้างอิงบุคคล อ้างอิงลักษณะประจำเพศ อ้างอิงเพลง อ้างอิงข้อเท็จจริง เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 68

อย่าไปเลิกกับเขาเลย ดูๆแล้วแฟนคุณก็ไม่ได้แย่มากหรอก... หากคุณเลิกกันไปแล้ว เกิดคุณต้องการจะมีคนใหม่ คุณคิดหรือว่าจะเจอคนที่ดีกว่าคนเก่า ส่วนใหญ่แล้วมันก็กลายมาต้องทุกข์เพราะแฟนใหม่อยู่ดี...

(Jutapit_11 พ.ศ. 54 10:31:13)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้อ้างถึงคนส่วนใหญ่ในสังคมที่เคยมีประสบการณ์คล้ายคลึงกับผู้ประสบปัญหา โดยแสดงให้เห็นว่าผลของการตัดสินใจเลิกกับคนรักเก่ามาคบหากับคนรักใหม่ ไม่ได้เป็นการตัดสินใจที่ถูกต้องเสมอไป เนื่องจากคนส่วนมากในสังคมมักจะประสบปัญหากับคนรักใหม่อยู่ดี เพื่อสนับสนุนคำแนะนำที่ผู้แนะนำไม่ต้องการให้ผู้ประสบปัญหายุติความสัมพันธ์กับคนรักเก่า

ตัวอย่างที่ 69

รักตัวเองให้มากกว่าใครสักวันหนึ่งข้างหน้าคุณต้องได้เจอคนที่ดีมาก ๆ และรักคุณตลอดไป... เรื่องsexมันผูกมัดไม่ได้ตลอดเหมือนกระทู้ที่พี่ๆหลายคนกล่าวมา ยิ่งถ้าไม่มีรักแล้วให้อยู่ด้วยตลอดคืองานไปคุณยิ่งเจ็บและทรมานมากขึ้นๆ...

(ผมมากับรถผ้าป่าครึ่ง 22 พ.ศ. 54 14:30:24)

ตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้อ้างถึงคำแนะนำของบุคคลอื่นว่า “เรื่องsexมันผูกมัดไม่ได้ตลอดเหมือนกระทู้ที่พี่ๆหลายคนกล่าวมา” เพื่อแสดงให้เห็นให้ผู้ประสบปัญหาเห็นว่าไม่ได้มีเพียงผู้แนะนำเท่านั้นที่มีความคิดเช่นนี้ และโน้มน้าวให้ผู้ประสบปรับเปลี่ยนความคิดไปในทิศทางเดียวกันและยุติพฤติกรรมผูกมัดคนรักด้วยเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กันนั่นเอง

นอกจากนี้จากการศึกษายังพบว่า ผู้แนะนำทั้งสองเพศมักนำการอ้างถึงลักษณะประจำเพศที่แสดงให้เห็นลักษณะนิสัยและพฤติกรรมของเพศชายกับเพศหญิงในสังคม รวมไปถึงบทบาทหน้าที่ของแต่ละเพศปฏิบัติเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพภาพของตนเอง

ตัวอย่างที่ 70

อย่างที่ว่า >100-0 คือผู้ชายจริงนะผมก็เป็นไม่ได้เถียง เมื่อก่อนไม่รู้พอมมีคนบอกถึงได้เหลียวกลับมา มองเออจริงวะ <0-100>+++ นี่ผู้หญิงเรื่องจริงเลย ผู้ชายบางคน(ส่วนใหญ่)จะเริ่มรั้าคาญ ต้องปล่อยๆบ้างนะ ...เชื่อดิพอมืออะไรทำที่เราอยู่ได้โดยไม่ต้องมีเค้า แล้วเลิกตามเดี่ยวเค้าก็เอะใจกลับมาตามคุณเอง นิสัยชายโดยธรรมชาติแล้วยิ่งกว่าหมาหวงกระดูกอีก...

(chuckie131st_16 พ.ศ. 54 14:48:20)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้อ้างถึงลักษณะประจำเพศชายกับเพศหญิง โดยการกล่าวว่า “100-0 คือผู้ชายจริงนะ...<0-100>+++ นี่ผู้หญิงเรื่องจริงเลย” ที่หมายถึงความรักของเพศชายจะเริ่มจาก 100 และค่อยๆลดน้อยลงจนถึง 0 ตรงข้ามกับเพศหญิงที่ความรักเริ่มจาก 0 แต่จะเพิ่มมากขึ้นจนถึง 100 อีกทั้งยังอ้างถึงลักษณะนิสัยของเพศชายโดยธรรมชาติอีกว่า “นิสัยชายโดยธรรมชาติแล้วยิ่งกว่าหมาหวงกระดูกอีก” เพื่อสนับสนุนคำแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาถอยห่างจากคนรักแล้วให้คนรักเป็นฝ่ายกลับมาหาผู้ประสบปัญหาเอง

ตัวอย่างที่ 71

จกท ฟุ้งช่านมากคะ ผู้ชายเมื่อเขาไปรักหลงคนอื่น แม้คุณจะทำดีกับเขาแค่ไหนก็ไม่มี ปย ค่ะ ยิ่งทำให้เขาอึดอัด รู้สึกผิดและรำคาญภาวะกลืนไม่เข้าคายไม่ออกนี้ สุดท้ายเขาจะหนีภาวะไม่สบายใจนี้ไปหาที่ชอบคือ คนใหม่อยู่ดี...ผู้ชายจะเป็นแบบนี้จริงๆ เขารักตัวเอง อาจสงสารคุณแต่เขาเลือกทางที่เขาสุขค่ะ ตัดให้ขาดแบบฉับพลันดีที่สุดในที่สุด ไปเที่ยวเมืองนอกก็อย่าได้เอาเขาไปด้วยแม่ในความคิด ขอให้พบทางออกที่ถูกต้องนะคะ

(บงบุชบา (บงบุชบา)_7 พ.ศ. 54 07:25:24)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้อ้างถึงลักษณะของเพศชาย สังเกตได้จากการใช้คำ “ผู้ชาย” ที่ไม่ได้หมายถึงคนรักของผู้ประสบปัญหาเพียงผู้เดียว แต่เป็นลักษณะประจำเพศชายที่เมื่อหลงรักใครคนใหม่ก็จะไม่สนใจคนรักเก่า แม้คนรักเก่าจะทำดีสักเท่าไรก็ตาม เพราะเพศชายมีลักษณะรักตนเอง แม้จะสงสารคนรักเก่ามากเท่าใด สุดท้ายเขาก็จะเลือกทางที่ทำให้ตนเองมีความสุข โดยมีจุดประสงค์ในการอ้างถึงเพื่อโน้มน้าวให้ผู้ประสบปัญหายุติความสัมพันธ์กับคนรัก

การอ้างถึงลักษณะประจำเพศนอกจากจะช่วยโน้มน้าวให้ผู้ประสบปัญหาปฏิบัติตามคำแนะนำมายิ่งขึ้น ยังสะท้อนให้เห็นมุมมองของคนในสังคมผ่านสายตาของผู้แนะนำเกี่ยวกับลักษณะและพฤติกรรมของเพศชายกับเพศหญิงที่แตกต่างกัน พบว่าคนในสังคมมักมองเพศชายว่าต้องมีลักษณะเป็นผู้นำ ไม่คิดเล็กคิดน้อย เจ้าชู้ เห็นเพศหญิงอยู่ภายใต้การควบคุม ในขณะที่เพศหญิงมีลักษณะนิสัยละเอียดอ่อน อ่อนไหว คิดมาก ต้องการความรักและการดูแลจากเพศชาย และมั่นคงในความรัก ลักษณะประจำเพศนี้ได้สะท้อนให้เห็นบทบาทของเพศชายที่อยู่เหนือเพศหญิงอย่างชัดเจน เพศชายจึงมีลักษณะของความเป็นผู้นำ มีอำนาจในการควบคุมเพศหญิง และมีอิสระในการกระทำทุกอย่าง เพศหญิงไม่ได้เป็นตัวแปรสำคัญในชีวิต เพศชายจึงเจ้าชู้และเปลี่ยนใจง่าย แตกต่างกับเพศหญิงที่มักนำคนรักมาเป็นตัวแปรสำคัญในชีวิต จึงคิดมาก อ่อนไหว ยึดติด และมั่นคงในความรัก เพศหญิงจึงเป็นฝ่ายที่ยอมกระทำทุกอย่างเพื่อดำรงความสัมพันธ์ แตกต่างจากเพศชาย แม้จะมีคนรักก็ยังคงมีอิสระในการกระทำอย่างเต็มที่

นอกจากนี้จากการศึกษาแม้จะพบว่าผู้แนะนำทั้งสองเพศนำการอ้างถึงในลักษณะต่างๆมาใช้ไม่แตกต่างกัน แต่ก็พบว่าในการอ้างถึงบางลักษณะนั้นมีความแตกต่างกันอยู่ กล่าวคือ มีเพียงผู้แนะนำเพศหญิงเท่านั้นที่นำการอ้างถึงค่านิยม และการอ้างถึงศีลธรรมมาใช้ โดยนำมาใช้กับเพศหญิงเท่านั้น แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงถูกปลูกฝังให้มีความคิด ความเชื่อ ให้ต้องปฏิบัติตามกรอบที่สังคมกำหนด ผู้แนะนำเพศหญิงจึงนำสิ่งดังกล่าวมาถ่ายทอดสู่

เพศหญิงในสังคมอีกทอดหนึ่งซึ่งแฝงการกำหนดลักษณะและบทบาทหน้าที่ให้กับเพศหญิงว่าควรประพฤติและปฏิบัติตามอย่างไรให้เหมาะสม

ตัวอย่างที่ 72

ความรู้สึกรักของคนจะเกิดกับใครสักกี่คน มันไม่ได้มีอะไรจำกัดจำเขี่ยหรอกคะ การที่เน้นไปที่ผู้หญิงรักคน 2 คนในเวลาเดียวกันได้ไหม คำตอบคือ รักได้ค่ะไม่ใช่เรื่องแปลก แต่ด้วยศีลธรรม ศาสนา บลาๆ การเน้นไปที่เพศหญิง มองว่าไม่สมควรกระทำ...

(คุณหนูแดง_26 พ.ศ. 54 09:29:31)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้อ้างถึง “ศีลธรรม” ที่มีความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ว่า “ความประพฤติที่ดีที่ชอบ” เพื่อโน้มน้าวให้ผู้ประสบปัญหาเห็นว่าพฤติกรรมของเพศหญิงที่คบหากับชาย 2 คนนั้น แม้จะไม่ใช่เรื่องผิดแต่ก็ไม่ใช่สิ่งที่พึงกระทำ การนำเอาเรื่องศีลธรรมที่เป็นเสมือนกฎข้อบังคับที่คนในสังคมรับรู้ร่วมกันมาอ้างถึง จึงสามารถเพิ่มน้ำหนักให้กับคำแนะนำที่ต้องการให้ผู้ประสบปัญหาละเว้นจากพฤติกรรมดังกล่าวเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของคนในสังคม

ตัวอย่างที่ 73

...ถ้าจะเลือกให้เหลือคนใดคนหนึ่งก็เลือกคนที่คุณอยู่ด้วยแล้วมีความสุขสิคะ ผู้หญิงนะเวลาเป็นของใครก็จะยึดมั่นถือมั่นว่าต้องอยู่ด้วยกันจนตายจาก จะกลัวกลิ่นผืนทนยังงี้ก็ยอม เพื่ออยู่เป็นคู่ผัวเมียเดียวตามค่านิยมที่สืบกันมา...

(จะเอาอะไรกับลมปาก_4 พ.ศ. 54 15:28:37)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า นอกจากผู้แนะนำเพศหญิงจะอ้างถึงลักษณะประจำเพศหญิงที่เมื่อรักใคร่ก็จะยึดมั่นไปตลอดแล้ว ผู้แนะนำยังอ้างถึงค่านิยมของคนไทยเรื่องการครองคู่ของสามีภรรยาว่ามีลักษณะเป็น “ผัวเดียวเมียเดียว” เพื่อสนับสนุนคำแนะนำที่ต้องการให้ผู้ประสบปัญหาเลือกคนที่ดีที่สุดในตัวตนเอง ในขณะที่เดียวกันก็สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่มองว่าเมื่อเพศหญิงเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นภรรยาแล้ว ต้องปฏิบัติตนให้เหมาะสมโดยการยอมจำนนต่อสามีแม้จะมีความทุกข์มากเพียงใดก็ตาม จากค่านิยม “ผัวเดียวเมียเดียว” ที่สังคมปลูกฝังให้ภรรยาต้องประพฤติตนเช่นนั้น

3.7 การใช้อุปลักษณ์

อุปลักษณ์ คือ การเปรียบเทียบความคล้ายคลึงกันระหว่างแนวคิด หรือการเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่งที่แตกต่างกัน โดยอุปลักษณ์จะประกอบด้วย “สิ่งที่ถูกเปรียบ” (Source Domain) และ “สิ่งที่นำมาเปรียบ” (Target Domain) โดยสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบกับกันนั้นมาจากสิ่งที่อยู่คนละวงความหมายกัน แต่มีคุณลักษณะเด่นที่เชื่อมโยงทั้งสองเข้าด้วยกัน (Lakoff and Johnson, 1980, 2003; ญัฐพร พานโพธิ์ทอง, 2542)

การใช้อุปลักษณ์นี้ผู้แนะนำจะนำเอาแบบเปรียบหนึ่งมาเปรียบเทียบกับสิ่งที่ผู้แนะนำต้องการนำเสนอหรือเสนอแนะ เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาจินตนาการตามได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น หรือเห็นถึงข้อดี-ข้อเสียของสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากการตีความผ่านสิ่งที่ผู้แนะนำได้นำมาเป็นแบบเปรียบ นำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตามแนวทางที่ผู้แนะนำให้คำแนะนำไว้

จากการศึกษาการใช้อุปลักษณ์พบว่า ผู้แนะนำมักเปรียบเทียบความรักกับสิ่งต่างๆที่หลากหลาย เช่น “การลงทุน” “การซื้อขาย” “การเล่นกีฬา” “การเล่นละคร” “อาหาร” เป็นต้น แต่พบว่าสิ่งที่ผู้แนะนำมักนำมาเปรียบเทียบกับความรักมากที่สุดคือ “การเดินทาง” และ “โรค” จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ผู้แนะนำส่วนใหญ่ นำแบบเปรียบเทียบความรักดังกล่าวมาเปรียบกับลักษณะและพฤติกรรมของเพศชายกับหญิงตามไปด้วย ในขณะที่เดียวกันก็ยังพบแบบเปรียบอื่นๆที่นำมาใช้เปรียบเทียบกับเพศชายและหญิงอีกหลายลักษณะ ที่สามารถสะท้อนให้เห็นมุมมองของคนในสังคมที่มองภาพเพศชายและหญิงแตกต่างกัน ดังสามารถแสดงเป็นตารางการเลือกใช้แบบเปรียบเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับลักษณะและพฤติกรรมของเพศชาย-หญิง ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 การใช้อุปสรรคเพื่อเปรียบเทียบกับลักษณะและพฤติกรรมของเพศชาย-เพศหญิง

สิ่งที่นำมาเปรียบกับลักษณะและพฤติกรรมของเพศชายกับเพศหญิง				
สิ่งที่นำมาเปรียบ	ลักษณะและพฤติกรรมของเพศชาย		ลักษณะและพฤติกรรมของเพศหญิง	
	อุปสรรคที่ผู้แนะนำ “เพศชาย” ใช้	อุปสรรคที่ผู้แนะนำ “เพศหญิง” ใช้	อุปสรรคที่ผู้แนะนำ “เพศชาย” ใช้	อุปสรรคที่ผู้แนะนำ “เพศหญิง” ใช้
สิ่งของ	ของ, ของเล่น, ของถูก ทิ้ง, ของรัก, ของใช้, ของที่ถูกขว้างทิ้ง,	ของ, ของเล่น, ของถูก ทิ้ง, ของรัก, ของใช้, มีดคมๆ, กระเป๋าเงิน, สินค้า, สินค้าที่มีความ เสี่ยง	ของเก่า, ของใหม่, ของใช้ร่วมกัน, ของ ตาย, ของมีค่า, หมด ราคา, ของฟรี	ของเก่า, ของใหม่, ของใช้ร่วมกัน, ของ ตาย, ของตายดินได้, ของตายที่ยอมเค้าไป ทุกอย่าง, ของที่เคยได้ , ของไร้ค่า, ของไม่มี ค่า, ของไม่มีราคา, ของฟรี, ของได้มา เปล่าๆ
กีฬา/นักกีฬา	ตัวสำรอง แต่้ม	ตัวสำรอง สกอร์	ตัวสำรอง ผู้เก็บแต่้ม	ตัวสำรอง ผู้เก็บแต่้ม
สัตว์	ควาย, หมา, เสือ, แมว	ควาย, ลูกแมวเรื่อยๆ, หมา, ปลา,	ควาย, อีก	ควาย, ลูกแมวเรื่อยๆ, ลูกไก่
อาหาร	อาหาร	อาหาร, ข้าว, กล้วย อ่อน	อาหาร, อาหารรสชาติ เดิมๆ, ข้าว, น้ำพริก ถ้วยเก่า, อาหารจาน หลัก, ปั่นโต	อาหาร, อาหารเดิมๆ, ข้าว, น้ำพริกถ้วยเก่า ซ้ำซากจำเจ , ถ้วยเตี้ย, ปลายร้า
ทาง	ทาง, ทางเลือก	ทาง, ทางเลือก, ทางซ้ายหรือขวา, ทาง ใหม่. เส้นทางใหม่, เป้าหมายใหม่	ทาง, ทางเลือก, ทางผ่าน	ทาง, ทางเลือก, ทางเลือกใหม่
ละคร	พระเอก	พระเอก	นางเอก, นางเอก ละคร	นางร้าย, นางเอกเอา ตั้งไว้บนหิ้ง, ดราม่าลิ้มบท
พาหนะ	รถไฟ	รถไฟเที่ยวสุดท้าย, รถ หวานเย็น, รถสินค้า	-	-
โรค	-	ก้อนเนื้อร้าย	มะเร็ง, เนื้อร้าย, เนื้อดี	เนื้อร้าย
ธรรมชาติ	โลกทั้งใบ, สวะ	โลกทั้งใบ, ศูนย์กลาง ของจักรวาล, จุดศูนย์ หลักกลางของโลก. หลุมดำ, ภูเขาอ่อน	-	ต้นไม้, ไม้ยืนต้น, ไม้ เลื้อย
หลัก	หลัก	หลัก, หลักที่ไม่มีฐาน	-	-
สิ่งก่อสร้าง	-	ถนนลาดยาง, ซีเมนต์, ลอยฟ้า, ลูกกรง, ถนนที่ ตัน ทุญ์รก	-	-
เหนือธรรมชาติ	-	เทวดามาเกิด	-	-
เครื่องประดับ	-	-	-	พลอย เพชร

สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบกับลักษณะและพฤติกรรมของเพศชายกับเพศหญิง				
สิ่งที่นำมาเปรียบ	ลักษณะและพฤติกรรมของเพศชาย		ลักษณะและพฤติกรรมของเพศหญิง	
	อุปนิสัยที่ผู้แนะนำ “เพศชาย” ใช้	อุปนิสัยที่ผู้แนะนำ “เพศหญิง” ใช้	อุปนิสัยที่ผู้แนะนำ “เพศชาย” ใช้	อุปนิสัยที่ผู้แนะนำ “เพศหญิง” ใช้
เครื่องมือ	-	-	เครื่องมือในการบรรลุเป้าหมาย	เครื่องมือ, เครื่องมือของความรัก, เครื่องจักรทางเพศ,
สถานที่	-	-	7-11(หิวเมื่อไหร่ก็แวะมา)	-

จากตารางข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำทั้งเพศชายกับเพศหญิงได้นำสิ่งต่างๆมาเป็นแบบเปรียบเทียบให้กับลักษณะหรือพฤติกรรมของเพศชายกับหญิงหลายลักษณะทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกัน โดยพบว่าแม้ผู้แนะนำทั้งสองเพศจะนำแบบเปรียบเทียบเดียวกันมาใช้ แต่ก็มีความแตกต่างในรายละเอียด เห็นได้จากแบบเปรียบเทียบ “สิ่งของ” และ “อาหาร” ที่นำมาเปรียบเทียบกับเพศหญิง ผู้แนะนำมักเปรียบเทียบเป็นสิ่งของในครอบครองของเพศชาย เช่น “ของตาย” ที่หมายถึง สิ่งไม่มีชีวิต ไม่มีจิตใจ และยังคงเปรียบเทียบเป็นของที่ถูกตีค่าหรือราคาจากพฤติกรรม เช่น “ของถูก-แพง” “ของมีค่า-ไร้ค่า” “ของฟรี” เป็นต้น การเปรียบเทียบเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงถูกตัดสินคุณค่าจากเรื่องการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ดังนั้นหากมีความสัมพันธ์กับใครก็จะถูกรับรองหรือผูกขาดโดยบุคคลผู้นั้น และถูกตัดสินให้มีคุณค่าลดลงจากการเสียพรหมจรรย์อีกด้วย ตัวอย่างที่ 74

คือคนที่ไม่ใช่ว่าที่ภรรยาเค้าไงคะ คือคนที่เค้าคิดว่า กดกริ่งเรียกเมื่อไร ก็ได้เมื่อนั้น คือคนที่เค้าคิดว่า ของตาย ที่เค้าจะปีบก็ตายจะคลายก็รอด...เลิกเถอะค่ะเลิกให้ขาดด้วย ผู้ชายทุเรศแบบนี้อย่าไปเกลือกกลั้วให้เปลืองตัวไปมากกว่านี้เลยคะ....

(~ Lucky_RiN ลัล..ลัล..~ 26 พ.ค. 54 19:21:11)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้เปรียบเทียบเพศหญิงว่าเหมือนเป็น “ของตาย” โดยอธิบายความเพิ่มว่าเป็น “ของตาย” ที่ “เค้าจะปีบก็ตายจะคลายก็รอด” เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาเห็นสถานะของตนเองว่าไม่อาจมีสถานภาพของการเป็น “ว่าที่ภรรยา” ได้ โดยมีจุดประสงค์ในการเปรียบเทียบพฤติกรรมเพื่อสนับสนุนคำแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาตีความสัมพันธ์กับชายคนรักที่ผู้แนะนำมองว่าเป็น “ผู้ชายทุเรศ” ที่ไม่สมควรไปข้องเกี่ยวกับ

นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าแบบเปรียบเทียบในหมวด “สิ่งของ” ที่ผู้แนะนำทั้งสองเพศนำมาใช้นั้นมีความแตกต่างกันอยู่ เช่น มีเพียงผู้แนะนำเพศหญิงที่เปรียบเทียบเพศชายเป็น “กระเป๋าเงิน” และ “มิดคัม” สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำเพศหญิงที่มองว่า เพศชายต้องมีหน้าที่เป็นผู้หาเลี้ยงครอบครัว และรับผิดชอบเรื่องเงินให้กับเพศหญิงเหมือน “กระเป๋าเงิน” แสดงให้เห็นถึงหน้าที่ความรับผิดชอบในเรื่องดังกล่าวของเพศชาย และมีลักษณะที่สามารถทำร้ายเพศหญิงให้ได้รับความเจ็บปวดได้เหมือน “มิดคัม”

ตัวอย่างที่ 75

...เราว่าคุณเองก็รู้นะคะว่าอะไรเป็นอะไร จริงไหม แล้วจะทน จะรอ จะหลอกตัวเอง จะหวังลมๆแล้งๆ ว่าอาจจะไม่ได้เป็นอย่างที่คิดไปทำไมกันคะ เหมือนเห็นมิดคัมวางอยู่ตรงหน้าเล่มหนึ่ง ไม่ต้องให้

ใครมาบอกก็รู้ว่าถ้าโดนบาดจะเจ็บแค่ไหน ไม่จำเป็นต้องรอให้มันมาบาดนิ้วบาดมือเรา คุณเองก็รู้ดีในความคม
 ปลาบของมัน จริงไหมคะ...

(Blue Syrup_13 พ.ศ. 54 23:18:07)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้เปรียบเทียบคนรักของผู้ประสบปัญหาว่าเป็น
 เหมือน “มีดคมๆ” ที่ผู้ประสบปัญหาควรหลีกเลี่ยง การเปรียบเทียบในลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นมุมมอง
 ของผู้แนะนำที่มองว่าพฤติกรรมของเพศชาย สามารถทำร้ายเพศหญิงให้ได้รับความเจ็บปวดได้

ในส่วนของแบบเปรียบเทียบ “อาหาร” พบว่า ผู้แนะนำทั้งสองเพศมักเปรียบเทียบเพศหญิงเป็น
 “อาหาร” สะท้อนภาพเพศหญิงเป็นฝ่ายถูกกระทำเหมือนอาหารที่รอให้เพศชายเข้าหาหรือบริโภค โดยเฉพาะ
 เพศหญิงในฐานะภรรยาที่มักถูกเปรียบเป็นอาหารที่ไม่ดีตามความคิดของผู้แนะนำในลักษณะต่างๆ เช่น
 “อาหารเดิมๆ” “อาหารที่มีรสชาติเดิมๆ” “ปลาร้า” เป็นต้น แสดงให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่มองภรรยา
 เป็นสิ่งที่ถูกผูกขาดโดยสามี เหมือนอาหารที่รอสามีอยู่ที่บ้าน ไม่มีความแปลกใหม่และไม่เป็นที่ต้องการอีก
 ต่อไป

ตัวอย่างที่ 76

เหตุผลที่ผู้ชายมีเมียน้อย อันดับ1 คือ เบื่อเมีย ไม่มีอารมณ์ ไม่ใช่ไม่รักนะ แต่ไม่มีอารมณ์เซ็กซ์
 เหมือนเราเบื่ออาหารเดิมๆ ก็อยากจะกินก๋วยเตี๋ยวบ้างนั่นแหละค่ะ... ถ้าทำได้ ไม่หย่า ปล่ยมัน (จับไปทำ
 หมั่นชะ) ถ้าทำไม่ได้ ไม่หย่า แยกกันอยู่ ทั้งสองข้อ ต้องจัดการเรื่องสมบัติ เงินทอง ให้เรียบร้อย บอกไปว่าถ้า
 ไม่มีเงิน อีนั้นจะเอาเขามา

(เมียหลวงแสนสบาย 4 พ.ศ. 54 18:18:17)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้เปรียบเทียบผู้ประสบปัญหาที่เป็นภรรยาว่าเป็น
 เหมือน “อาหารเดิมๆ” สำหรับสามี ในขณะที่เปรียบหญิงอื่นที่สามีไปยุ่งเกี่ยวข้องด้วยว่าเป็น “ก๋วยเตี๋ยว” สะท้อน
 ให้เห็นมุมมองของผู้แนะนำที่มองว่าสาเหตุที่สามีไปมีภรยาน้อยนั้นมาจากการเบื่อหน่ายภรรยาคนเก่า ผู้
 แนะนำจึงเปรียบเทียบภรรยาเป็นเหมือนอาหารที่ไม่ดี ไม่มีความแปลกใหม่ สามีจึงต้องหาอาหารอื่นที่แปลก
 ใหม่มารับประทานแทน ซึ่งนอกจากจะทำให้ผู้ประสบปัญหาเข้าใจถึงเหตุผลที่สามีนอกใจ ยังเป็นการสนับสนุน
 คำแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาหันมาควบคุมเรื่องทรัพย์สินเงินทอง ไม่ว่าผู้ประสบปัญหาจะตัดสินใจหย่าร้างกับ
 สามีหรือไม่ก็ตาม เพราะทรัพย์สินเงินทองเป็นสิ่งที่สามารถควบคุมได้ ในขณะที่พฤติกรรมนอกใจของสามี
 เป็นสิ่งที่ไม่สามารถควบคุมได้

นอกจากนี้จากการสังเกตยังพบว่าเพศหญิงมักถูกเปรียบเป็นเพียงสิ่งเล็กๆที่ไม่มีความสำคัญมาก
 เท่ากับเพศชาย ดังเห็นได้จากแบบเปรียบเทียบ “ธรรมชาติ” ที่ผู้แนะนำเพศหญิงจะเปรียบเทียบกับเพศชายเป็น “จุด
 ศูนย์กลาง” หรือ “ศูนย์กลาง” ของสิ่งต่างๆ เช่น “โลกทั้งใบ” “ศูนย์กลางจักรวาล” “จุดศูนย์กลางของโลก”
 เป็นต้น ในขณะที่ผู้แนะนำเพศหญิงจะเปรียบเทียบกับเพศหญิงด้วยตนเองเป็นเพียง “ต้นไม้” หรือ “ดอกไม้”
 แสดงให้เห็นมุมมองของผู้แนะนำในฐานะเพศหญิงในสังคมที่เห็นเพศชายเป็นผู้นำ ควบคุม มีอำนาจและสิทธิ
 ชาติในการกระทำทุกอย่างเหมือนเป็นศูนย์กลางของทุกสิ่ง ซึ่งเป็นลักษณะที่แสดงให้เห็นความเหนือกว่าของ
 เพศชายในสังคม เช่นเดียวกับแบบเปรียบเทียบ “สัตว์” ที่เพศหญิงมักถูกเปรียบกับสัตว์ที่อ่อนแอ และไร้กำลังต่อสู้
 อย่าง “ลูกไก่” หรือ “แมวเชื่องๆ” รวมไปถึงการเปรียบเทียบเพศหญิงที่มีอาชีพขายบริการทางเพศว่าเป็น “อีกา”

แสดงให้เห็นการตีค่าเพศหญิงที่มีเรื่องเสื่อมเสียในเรื่องเพศในแง่ลบเป็นอย่างมาก ในขณะที่เพศชายถูกเปรียบกับสัตว์ที่หลากหลายและมีอำนาจมากกว่า เช่น “เสือ” ที่พบว่ามีเพียงผู้แนะนำเพศชายที่นำแบบเปรียบดังกล่าวมาใช้ แสดงให้เห็นมุมมองของเพศชายที่มองตนเองว่าเป็นผู้มีอำนาจเหมือนเสือที่มีความดุร้าย เป็นการส่งต่อความคิดให้เพศชายมีอำนาจเหนือเพศหญิงต่อไปในสังคม

ในส่วนของแบบเปรียบเทียบ “ทาง” จะเห็นได้ว่า แม้ผู้แนะนำทั้งสองเพศจะเปรียบเทียบเพศชายกับเพศหญิงเป็น “ทาง” หรือ “ทางเลือก” ไม่แตกต่างกัน แต่พบว่ามีเพียงผู้แนะนำเพศหญิงเท่านั้นที่เปรียบเทียบเพศชายเป็น “เป้าหมายใหม่” และพบว่ามีเพียงผู้แนะนำเพศชายเท่านั้นที่เปรียบเทียบเพศหญิงเป็น “ทางผ่าน” ความแตกต่างนี้สะท้อนให้เห็นมุมมองของผู้แนะนำในฐานะเพศชายกับเพศหญิงในสังคมอย่างชัดเจนว่า เพศหญิงมองเพศชายเป็นเป้าหมายที่ตนเองตั้งความหวังว่าจะต้องไปให้ถึง แสดงให้เห็นการปลูกฝังให้เพศหญิงมีคู่ครองหรือต้องแต่งงาน ดังนั้นเมื่อพลาดหวังจากใครคนหนึ่งไป จึงต้องหาเป้าหมายใหม่มาแทนที่ ในขณะที่เพศชายเปรียบเทียบเพศหญิงเป็น “ทางผ่าน” สะท้อนให้เห็นการตัดสินคุณค่าของเพศหญิงที่เรื่องพรหมจรรย์และพฤติกรรมการรักรับพลสวณตัว ดังนั้นเมื่อเพศหญิงสูญเสียคุณสมบัติเหล่านี้ไปจึงไม่มีคุณค่าหรือไม่มีความสำคัญอีกต่อไปสำหรับเพศชาย เปรียบเสมือน “ทางผ่าน” ที่เพศชายจะผ่านเลยไปเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 77

...ใจเย็นๆลองใช้เวลาให้โอกาสสามีท่านอีกหน่อยดีกว่าไหมครับ ค่อยๆคุยกันครับ ขอโทษนะครับ ผมไม่ได้ดูถูกผู้หญิงเพศแม่แต่ผู้หญิงที่มีอาชีพแบบนี้ ผู้ชายทุกคนมองแค่ทางผ่านเท่านั้นละครับ ผมเชื่อสามีท่านต้องกลับมาแน่ๆครับ

(cwd 1 (cwd 1)_10 พ.ศ. 54 21:27:20)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้เปรียบเทียบเพศหญิงที่มีความสัมพันธ์กับสามีของผู้ประสบปัญหาว่าเป็น “ทางผ่าน” ในที่นี้คือเพศหญิงที่มีอาชีพเป็นเพื่อนร่วมดื่มให้กับลูกค้า หรือ “สาวนั่งตกริ่ง” ซึ่งเป็นบุคคลที่ผู้แนะนำเห็นว่าไม่มีความสำคัญมากพอที่จะทำให้สามีของผู้ประสบปัญหาข้องเกี่ยวได้นาน เปรียบเสมือนทางที่เพศชายจะผ่านมาและผ่านไปเท่านั้น

ในส่วนของแบบเปรียบเทียบ “ละคร” ที่ผู้แนะนำนำมาเปรียบกับลักษณะของเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ไม่ว่าจะเป็น “นางเอก” หรือ “นางร้าย” ในขณะที่เพศชายพบเพียงบทบาทเดียวคือ “พระเอก” เท่านั้น แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงเป็นเพศที่แสดงออกด้านความรู้สึกอย่างเปิดเผยและหลากหลายมากกว่า เมื่อผู้แนะนำนำบุคลิกลักษณะต่างๆมาเปรียบเทียบกับละคร เพศหญิงจึงถูกเปรียบเทียบเป็นตัวละครหลายลักษณะมากกว่าตามไปด้วย ในขณะที่เดียวกันก็พบว่าเพศชายเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เพศหญิงต้องปรับเปลี่ยนลักษณะหรือพฤติกรรมไปในทิศทางต่างๆเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับเพศชายด้วย

ตัวอย่างที่ 78

...คนที่เป็นเมียน้อย สุดท่ายได้รับกรรมทุกคน... เรว่าคุณเปลี่ยนสามีเหอะ ผู้ชายมันซี้สงสารไม่เลิกลง่ายหรอก เจออย่างเรยาอดอดอ่อนหน่อย... ผู้ชายเค้าชอบคะนางร้าย นางเอกเอาตั้งไว้บนหิ้งสวมเขาเล่น มีหน้าที่เลี้ยงลูกก็พอ อยากเป็นเมียเดียว ต้องร้ายมีเล่ห์เหลี่ยมกว่าเมียน้อยคะ ที่แน่ๆอย่าให้เค้ามีลูกกันเป็นอันขาด

(บอกไปเธอเมียน้อยคนที่ 5_10 พ.ศ. 54 11:58:21)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้เปรียบเทียบพฤติกรรมของภรรยาที่ดีว่าเป็นเหมือน “นางเอก” ที่สามีเอามาตั้งไว้บนหิ้ง หลอกง่าย และมีหน้าที่เลี้ยงลูกเพียงอย่างเดียว ในขณะที่ภรณยาน้อยเป็นเหมือน “นางร้าย” ที่เหมือนตัวละคร “เรยา” ในเรื่อง “ดอกส้มสีทอง” มีลักษณะที่มีเสน่ห์และชอบออดอ้อน ซึ่งเป็นลักษณะที่เพศชายส่วนใหญ่ชอบ เพื่อสนับสนุนคำแนะนำที่ต้องการให้ผู้ประสบปัญหาปรับเปลี่ยนบทบาทจากการเป็น “นางเอก” ที่เป็นผู้ถูกกระทำมา มีพฤติกรรมที่ร้ายและมีเล่ห์เหลี่ยมกว่าภรณยาน้อย เพื่อให้ตนเองเป็นภรรยาเพียงคนเดียวของสามี สะท้อนให้เห็นว่าเพศหญิงจะต้องยึดเอาเพศชายเป็นที่ตั้ง และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและลักษณะนิสัยของตนเองไปเพื่อเพศชาย แม้ต้นเหตุจะไม่ได้มาจากความผิดของตนเองก็ตาม

ในส่วนของแบบเปรียบเทียบ “พาหนะ” จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำเพศชายจะเปรียบเทียบเพศชายด้วยกันว่าเป็นเหมือน “รถไฟ” ที่ขับเคลื่อนเข้าหาเพศหญิงเท่านั้น แต่ผู้แนะนำเพศหญิงจะเปรียบเทียบเพศชายเป็น “รถ” และ “รถไฟ” ในลักษณะที่หลากหลายมากกว่า ได้แก่ “รถไฟเที่ยวสุดท้าย” “รถหวานเย็น” และ “รถสินค้า” แสดงให้เห็นมุมมองของเพศหญิงที่มองว่าเพศชายต้องเป็นฝ่ายเข้าหาเพศหญิง เป็นการปลุกฝังให้เพศชายเป็นฝ่ายเสนอและเพศหญิงเป็นฝ่ายสนองตอบความสัมพันธ์ ในขณะที่เดียวกันยังสะท้อนให้เห็นการปลุกฝังให้เพศหญิงต้องเลือกเพศชายที่มีคุณสมบัติที่ดี กล่าวคือ ต้องมีฐานะที่ร่ำรวย มีหน้าที่การงานที่มั่นคงเหมือน “รถสินค้า” ไม่ใช่ “รถหวานเย็น” ที่ขาดซึ่งคุณสมบัติต่างๆที่กล่าวมาทั้งหมด สะท้อนให้เห็นการส่งต่อความคิดให้เพศหญิงพึ่งพาเพศชาย ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการปลุกฝังให้เพศหญิงต้องรีบแต่งงานก่อนที่จะสายเกินไป จากการเปรียบเทียบเพศชายเป็น “รถไฟเที่ยวสุดท้าย” นั้นเอง

นอกจากนี้จากแบบเปรียบเทียบที่นำมาใช้เฉพาะกับเพศชายเท่านั้นพบว่า ผู้แนะนำมักจะนำแบบเปรียบเทียบที่สะท้อนให้เห็นลักษณะของเพศชายที่มีความสำคัญเหมือน “หลัก” ให้เพศหญิงพึ่งพิง เหมือน “ถนน” ที่เป็นผู้กำหนดทิศทางหรือกำหนดชีวิตให้เพศหญิง หรือเป็นเหมือน “สิ่งทีเหนือธรรมชาติ” อย่าง “เทวดา” ที่นำมาเปรียบกับเพศชายที่มีลักษณะเพียบพร้อมโดยไม่จำเป็นต้องเป็นฝ่ายเข้าหาเพศหญิงก่อน จะเห็นได้ว่าแบบเปรียบเทียบทุกอย่งนั้น ล้วนแสดงให้เห็นภาพของเพศชายที่เป็นคนสำคัญ เป็นหลัก เป็นผู้ควบคุม และมีอิสระต่อตนเองโดยเพศหญิงไม่สามารถควบคุมได้

ตัวอย่างที่ 79

เลิกกับผู้ชายคนนั้นซะค่ะ ไม่ใช่เพราะเค้ามีภรรยาแต่เค้าไม่มีความคิดเป็นของตัวเอง ไม่กล้าตัดสินใจ และไม่มีความเป็นผู้นำที่คุณจะเอาชีวิตไปอยู่กับหลักที่ไม่มีฐาน ลอยไปตามลม โลเลและโดนจุงได้ง่าย...

(Kangkangka_3 พ.ศ. 54 12:47:55)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้เปรียบเทียบพฤติกรรมของเพศชายที่ไม่กล้าตัดสินใจ ไม่มีความคิดเป็นของตนเองว่าเหมือนกับ “หลักที่ไม่มีฐาน” เนื่องจากมีความโลเลและโดนชักจูงได้ง่าย การเปรียบเทียบดังกล่าว ได้แสดงให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่มองว่าเพศชายต้องเป็น “หลัก” ให้เพศหญิงพึ่งพา ดังนั้นเมื่อเพศชายไม่สามารถทำหน้าที่ดังกล่าวได้ ผู้แนะนำจึงนำแบบเปรียบเทียบ “หลักที่ไม่มีฐาน” มาใช้เพื่อสนับสนุนให้ผู้ประสบปัญหาหยุดความสัมพันธ์กับชายคนรัก

ในทางตรงกันข้ามกับเพศชายพบว่า แบบเปรียบเทียบที่นำมาใช้เฉพาะกับเพศหญิงเท่านั้นอย่างแบบเปรียบเทียบ “เครื่องมือ” ได้สะท้อนให้เห็นลักษณะของเพศหญิงที่มักนำเอาอารมณ์และความรู้สึกรักมาอยู่เหนือ

เหตุผลและการกระทำ จนทำให้ตนเองตกเป็นรองเพศชาย ถูกชักจูงไปในทิศทางต่างๆตามที่เพศชายต้องการ เหมือน “เครื่องมือ” ที่ทำให้เพศชายบรรลุวัตถุประสงค์และความต้องการของตนเอง ตัวอย่างที่ 80

...มองอีกด้านเรื่องทั้งหมดอาจเป็นแค่เรื่องโกหกปกคลุมของ ผู้ชายที่เห็นแก่ตัวคนหนึ่งที่ใช้อารมณ์อ่อนไหวของผู้หญิงเป็นเครื่องมือในการบรรลุเป้าหมายหลายใจของเขาเท่านั้นเอง ผมว่าคนเราควรรักศักดิ์ศรีเข้มแข็ง และยืนหยัดเพื่อตัวเองมากๆ แบบนี้ดีที่สุดครับ

(โจโฉ (joechou)_3 พ.ศ. 54 16:08:53)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้เปรียบเทียบอารมณ์อ่อนไหวของเพศหญิงว่าเป็นเหมือน “เครื่องมือ” ที่ถูกนำมาใช้เพื่อให้เพศชายบรรลุเป้าหมายในการนอกใจ เพื่อแสดงให้ผู้ประสบปัญหาเห็นว่าคนรักมิได้มองตนเองว่ามีคุณค่าอีกต่อไป แต่มองเป็นเพียงแค่เครื่องมือที่สนับสนุนให้ตนเองได้กระทำในสิ่งที่ต้องการเท่านั้น และให้ผู้ประสบปัญหาคล้อยตามคำแนะนำที่ให้เข้มแข็ง และกลับมายืนหยัดได้ด้วยตนเองอีกครั้งหนึ่ง

จากการศึกษาการใช้อุปลักษณ์ที่นำมาใช้เปรียบเทียบกับลักษณะและพฤติกรรมของเพศชายและเพศหญิงข้างต้นนี้สามารถสรุปได้ว่า ผู้แนะนำมักนำแบบเปรียบเทียบที่มีความสำคัญ มีอิสระ หรือเป็นผู้ขับเคลื่อน และมีอำนาจควบคุมมาใช้กับผู้แนะนำเพศชายมากกว่าเพศหญิง ในขณะที่ผู้แนะนำมักจะนำเอาลักษณะของสิ่งที่สวยงาม บอบบาง อยู่กับที่ ไร้ทางสู้ หรือเป็นสิ่งที่ต้องได้รับการควบคุมหรือครอบครองมาใช้กับเพศหญิงมากกว่าเพศชาย สะท้อนให้เห็นภาพความแตกต่างของเพศชายและหญิง ที่เพศชายเป็นฝ่ายควบคุม มีกำลัง และอำนาจเหนือเพศหญิง มีอิสระเสรีในการกระทำสิ่งต่างๆได้อย่างเต็มที่ แตกต่างจากเพศหญิงที่มีมักจะถูกเปรียบเป็นสิ่งที่บอบบาง ไร้กำลังและทางสู้ ตกอยู่ภายใต้อำนาจและการควบคุมของเพศชาย และมักถูกตัดสินและตีค่าพฤติกรรมจากสังคมเสมอ ความคิดเหล่านี้มีผลมาจากสังคมทั่วไปที่มีภักยกย่องเพศชายและดูถูกเพศหญิงว่าเป็นเพศที่อ่อนแอ และมักจะมองว่าเป็นเครื่องเล่นทางเพศ (sex object) การที่สังคมไม่ให้ความสำคัญภาคแก่ผู้หญิงก็มีส่วนทำให้ภาษาที่ใช้กล่าวถึงเพศทั้งสองแตกต่างกัน (เอมอร ตรีวิเชียร, ม.ป.ป.: 40)

3.8 การใช้สำนวน

การใช้สำนวนในงานวิจัยนี้ คือ การที่ผู้แนะนำได้นำเอาสำนวนมาใช้เพื่อเตือนสติให้ผู้ประสบปัญหาได้ตระหนักคิดถึงบางสิ่ง หรือนำมาใช้เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาเห็นพฤติกรรมหรือสภาพเหตุการณ์ที่ผู้แนะนำกล่าวถึงอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้นกว่าการกล่าวด้วยคำปกติ รวมไปถึงการนำมาใช้เพื่อเร้าอารมณ์และความสนใจให้ผู้ประสบปัญหาเกิดความรูสึกร่วมไปกับถ้อยคำแนะนำมากขึ้นไปอีกด้วย

จากการศึกษาการใช้สำนวนในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอมนี้ สามารถแสดงเป็นตารางเปรียบเทียบการนำสำนวนไทยต่างๆมาใช้ในวาทกรรมการให้คำแนะนำจากผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบการเลือกใช้สำนวนที่ผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงนำมาใช้

สำนวนที่ผู้แนะนำเพศชายนำมาใช้	สำนวนที่ผู้แนะนำเพศหญิงนำมาใช้
หมาหวงก้าง(หมาหวงกระดูก), กลืนไม่เข้าคายไม่ออก, หากินด้วยลำแข้ง (ยืนด้วยลำแข้งของตัวเอง), ตัดไฟแต่ต้นลม, ตกช่องปล่องขึ้น,เอาใจเขามาใส่ใจเรา, ล้มลุกคลุกคลาน, ก่อร่างสร้างตัว, ไม้หลักปักขี้เลน, หนุตกถังข้าวสาร, กำปั้นทุบดิน, แผ่นดินไม่ไร้เท่าใบพุทรา, ตีท้ายครัว, เรียนผูกต้องเรียนแก้, อยู่บ้านท่านอย่างนี้ดูตาย ปั้นวัวปั้นควายให้ลูกท่านเล่น, ใช้น้ำเย็นเข้าลูบ, กัดฟัน, หนามยอกเอาหนามบ่ง, ความผิดคนอื่นเท่าภูเขา ความผิดเราเท่าเส้นผม, สวยแต่รูปจูบไม่หอม, ไพลามทุ่ง, น้ำท่วมปาก	หมาหวงก้าง, กลืนไม่เข้าคายไม่ออก, หากินด้วยลำแข้ง (ยืนด้วยลำแข้งของตัวเอง), ตัดไฟแต่ต้นลม, ตกช่องปล่องขึ้น, เอาใจเขามาใส่ใจเรา, ล้มลุกคลุกคลาน, ร่วมหัวจมท้าย, จับปลาสองมือ, เหยียบเรือสองแคม, โกงแม่แม่ปลาช่อน, วัวแก่กินหญ้าอ่อน, ด้านได้อายอด, กินน้ำพริกถ้วยเก่า, ลูกไก่ในกำมือ (จะปีกก็ตาย จะคลายก็รอด), ตกม้าตาย, ฝันผอยหาตะเข็บ, ตัดช่องน้อยแต่พอตัว, ยืมจมูกคนอื่นหายใจ, จมปลัก, ตายทั้งเป็น, ตาสว่าง, แก้วล่า, ฟางเส้นสุดท้าย, แข็งแรงกว่าหน่อ, สวรรค์บนดิน, ตบมือข้างเดียวไม่ดัง, ฟ้าหลังฝน, เหยียบขี้ไก่ไม่ฝ่อ, ฝากผีฝากไข้, เตี้ยอุ้มค่อม, เจ้าชู้ประตูดิน, ออกลาย, วัวเคยค้ำม้าเคยขี้, สวมเขา, ถ่านไฟเก่า, หูตาสว่าง,

จากตารางแสดงให้เห็นว่าสำนวนที่ผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงใช้ในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตก็มีทั้งเหมือนและแตกต่างกัน ลักษณะการเลือกใช้สำนวนที่เหมือนกันพบว่า ผู้แนะนำจะเลือกนำสำนวนที่แสดงให้เห็นลักษณะและพฤติกรรมของเพศชายที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ เพศชายมีลักษณะนิสัยเจ้าชู้ และมีพฤติกรรมที่เห็นเพศหญิงเป็นบุคคลภายใต้การปกครองของตนเองแม้จะเลิกรากันไปแล้ว จากสำนวน “หมาหวงก้าง” ในขณะเดียวกันก็คาดหวังให้เพศชายต้องขยัน มานะบากบั่น แม้จะยากลำบากเช่นเดียวกัน จากสำนวน “ล้มลุกคลุกคลาน” ต้องมีความเป็นผู้ใหญ่ มีวุฒิภาวะ และเป็นผู้นำเพื่อดูแลและคุ้มครองเพศหญิง เช่น “เหยียบขี้ไก่ไม่ฝ่อ” “ไม้หลักปักขี้เลน” “เรียนผูกต้องเรียนแก้” “ก่อร่างสร้างตัว” “หนุตกถังข้าวสาร” เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 81

เค้าเรียกหมาหวงก้างคะ อยากรจะทิ้งแต่ก็เสียดาย บอกเค้าไปว่าเพื่อนไม่ใช่แฟนเอาแทนไม่ได้คะ

(สาวน้อยเหล็กตัดฟัน 27 พ.ค. 54 20:50:16)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้นำสำนวน “หมาหวงก้าง” ที่หมายถึง “ห่วงแหนในสิ่งที่ตัวเองไม่ต้องการแล้วหรือไม่สามารถเอาได้” (วรรณธรรณ คงมานุสรณ์, 2545: 113) มาใช้อธิบายพฤติกรรมของเพศชายที่ต้องการให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงมีเพศสัมพันธ์กับตนเองต่อไปแม้จะเลิกรากันแล้ว สะท้อนให้เห็นทัศนคติที่ผู้แนะนำมีต่อบุคคลที่กล่าวถึงในแง่ลบ เพื่อสนับสนุนคำแนะนำที่ต้องการให้ผู้ประสบปัญหายุติความสัมพันธ์กับบุคคลดังกล่าว

ในส่วนของสำนวนที่ผู้แนะนำทั้งสองเพศนำมาใช้กับเพศหญิงในลักษณะที่เหมือนกันพบว่า ผู้แนะนำมักนำสำนวน “เอาใจเขามาใส่ใจเรา” มาใช้กับเพศหญิงเพื่อให้เพศหญิงคำนึงถึงบุคคลอื่น และมักนำสำนวนเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศและการปฏิสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามมาใช้ เช่น “ด้านได้อายอด” “ตกช่องปล่องขึ้น” “ฝากผีฝากไข้” เป็นต้น สะท้อนให้เห็นความคาดหวังจากสังคมที่ต้องการให้เพศหญิงแต่งงาน ในขณะเดียวกัน

ก็พบสำนวน “หากินด้วยลำแข้ง” ที่ผู้แนะนำมักนำมาใช้กับเพศหญิงเพื่อให้ทำงานทำอะไรจะสามารถพึ่งพาตนเองได้

ตัวอย่างที่ 82

...คุณต้องสู้ นะคะ เขาอาจจะไม่เคยรักคุณเลยก็ได้ คุณจะอาลัยอาวรณ์ไปทำไม...นั่งรอเขาคงแย่ะคะ ลูกต้องโตขึ้นทุกวัน ลูกขึ้นเถอะคะ ทำงานทำเ็นด้วยลำแข้งตัวเองให้ได้ ทราบคะว่ามันไม่ง่ายดิฉันก็ผ่านวัน เวลาเช่นนั้นมาได้...แล้วก็อย่าหวังว่าเขาจะเลี้ยงดูลูกด้วย ยากคะ อย่ารออีกเลยนะคะ

(Just want to say 12 พ.ศ. 54 11:21:15)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้นำสำนวน “หากินด้วยลำแข้ง” มาใช้เพื่อแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาทำงานเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับตนเองจะได้ตัดสินใจดีความสัมพันธ์กับคนรักได้อย่างเด็ดขาด แสดงให้เห็นว่าลักษณะการพึ่งพิงของเพศหญิงนั้น เป็นอุปสรรคที่ทำให้เพศหญิงไม่สามารถตัดสินใจดีความสัมพันธ์กับคนรักได้ในทันที

ลักษณะที่แตกต่างในการเลือกใช้สำนวนของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงพบว่า ผู้แนะนำเพศชายมักเน้นย้ำให้เพศชายต้องมีลักษณะที่สามารถจัดการกับปัญหาต่างๆได้ดี มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีความมุ่งมั่นและตั้งใจในการสร้างความมั่นคงให้กับตนเอง เช่น “เรียนผูกต้องเรียนแก้” “ก่อร่างสร้างตัว” เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันก็ต้องมีความเหนือกว่าเพศหญิง เพื่อไม่ให้ถูกตำหนิจากคนในสังคม

ตัวอย่างที่ 83

...เรียนผูกก็ต้องเรียนแก้เองครับ เพราะบาปกรรมที่เกิดคุณต้องเป็นคนชดใช้ อย่าถามคำถามเพื่อเอาคำตอบของคนอื่นมาเป็นข้ออ้างในการจะกระทำอะไรที่คุณมีอยู่ในใจอยู่แล้ว...

(ผ่านมา_18 พ.ศ. 54 10:32:14)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำเพศชายได้นำสำนวน “เรียนผูกต้องเรียนแก้” ที่แปลว่า “รู้วิธีทำก็ต้องรู้วิธีแก้ไข” มาแนะนำผู้ประสบปัญหาเพศชาย เพื่อให้แก้ปัญหาด้วยตนเองเนื่องจากเป็นฝ่ายผิด ดังเห็นได้จาก “บาปกรรมที่เกิดคุณต้องเป็นคนชดใช้” ผู้แนะนำจึงมิได้แนะนำวิธีปฏิบัติใดนอกจากให้ผู้ประสบปัญหาหาทางออกด้วยตนเอง

ในส่วนของการเลือกใช้สำนวนเพื่อแนะนำเพศหญิงพบว่า ผู้แนะนำเพศชายจะแนะนำให้เพศหญิงต้องเป็นฝ่ายเข้าหา และปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับเพศชาย จากสำนวน “ใช้น้ำเย็นเข้าลูบ” และเมื่อเปลี่ยนบทบาทสถานภาพมาเป็นภรรยาแล้วนั้น ก็ต้องปฏิบัติหน้าที่ของภรรยาให้ดีโดยการอดทนและดูแลคนในครอบครัวของสามี จากสำนวน “อยู่บ้านท่านอย่านิ่งดูตาย บั้นบัวบั้นควายให้ลูกท่านเล่น” “กัตพิน”

ตัวอย่างที่ 84

...ท่านต้องใจเย็นๆอย่ากดดันสามีท่านมากเกินไป ใช้น้ำเย็นเข้าลูบครับ...ถ้าท่านอยากได้สามีท่านคืน ท่านก็ต้องปรับปรุงตัวของท่าน ไม่ว่าจะการแต่งตัว คำพูด หรืออะไรที่มันจะทำให้บรรยากาศในการสนทนาเสียหาย อย่าทำเลยครับ...

(cwd 1 (cwd 1)_10 พ.ศ. 54 21:27:20)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำเพศชายได้นำสำนวน “ใช้น้ำเย็นเข้าลูบ” ที่มาจาก “เอาน้ำเย็นเข้าลูบ” แปลว่า “ใช้คำพูดอ่อนหวานหวานล้อม” มาแนะนำผู้ประสบปัญหาเพศหญิงให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ของตนเองในลักษณะต่างๆเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับสามี แม้ในสถานการณ์ดังกล่าวนี้เพศหญิงจะเป็นฝ่ายถูกนอกใจก็ตาม คำแนะนำดังกล่าวจึงสะท้อนให้เห็นการปลุกฝังให้เพศหญิงเป็นฝ่ายยอมเพศชายเพื่อดำรงความสัมพันธ์ให้ยืนยาว

ส่วนการเลือกใช้สำนวนของผู้แนะนำเพศหญิงพบว่า นอกจากผู้แนะนำเพศหญิงจะนำสำนวนต่างๆมาใช้เพื่อให้เพศชายมีบทบาทหน้าที่ในการเป็นผู้นำ มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการสร้างฐานะไม่แตกต่างกันกับผู้แนะนำเพศชายแล้ว ยังพบการเน้นย้ำหน้าที่ด้านการรับผิดชอบชีวิตของเพศหญิงด้วย จากสำนวน “ฝากผีฝากไข้” เพื่อให้เพศหญิงสามารถพึ่งพิงและฝากชีวิตไว้กับชายผู้นั้นได้

ตัวอย่างที่ 85

อย่าไปเสียดายครับผู้ชายแบบนี้ผมว่าฝากผีฝากไข้ยาก ตัดไฟเสียแต่ต้นลมดีกว่า โลเลเหมือนไม้หลักปักขี้เลนอย่างนี้อาคตมันใจได้ยังไงครับว่าเขาจะไม่เป็น แบบนี้อีก...

(โจโฉ (joechou)_3 พ.ศ. 54 16:08:53)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้แนะนำได้นำสำนวน “ไม้หลักปักขี้เลน” ที่มีความหมายว่า “ใจคอรวนเร, ไม่แน่นอน” (วรวรรณ คงมานุสรณ์, 2545: 90) มาใช้อธิบายพฤติกรรมคนรักของผู้ประสบปัญหาที่ปกปิดเรื่องที่ตนเองมีภรรยามาก่อนแล้ว แสดงให้เห็นว่าลักษณะที่พึงประสงค์สำหรับเพศชายในความคิดของผู้แนะนำนั้น ต้องมีความมั่นคง ไม่วอกแวก เมื่อชายคนรักของผู้ประสบปัญหาที่มีพฤติกรรมที่ตรงกันข้าม ผู้แนะนำจึงแนะนำให้ “ตัดไฟเสียแต่ต้นลม” (ตัดไฟต้นลม) ที่หมายความว่า “ตัดต้นเหตุเพื่อไม่ให้เหตุการณ์ลุกลามไป” (วรวรรณ คงมานุสรณ์, 2545: 50) เพื่อให้ผู้ประสบปัญหายุติความสัมพันธ์กับชายคนรักก่อนที่เรื่องราวจะลุกลามใหญ่โต ในขณะที่เดียวกันผู้แนะนำยังนำสำนวน “ฝากผีฝากไข้” ที่หมายถึง “ขอยึดเป็นที่พึ่งจนวันตาย” (วรวรรณ คงมานุสรณ์, 2545: 77) มาแสดงให้เห็นให้ผู้ประสบปัญหาเห็นว่าชายคนรักไม่สามารถที่จะเป็นที่พึ่งให้ได้ สะท้อนให้เห็นความคาดหวังจากสังคมที่ต้องการให้เพศชายเป็นที่พึ่งให้กับเพศหญิง

นอกจากนี้ผู้แนะนำเพศหญิงยังมักนำสำนวนที่แสดงพฤติกรรมเรื่องการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศมาใช้กับเพศชาย เช่น “ออกลาย” “เจ้าชู้ประตูดิน” “หมาหวงก้าง” “ถ่านไฟเก่า” “วัวเคยก้าม้าเคยขี่” เป็นต้น เพื่อใช้ในเชิงตำหนิและนำมาใช้ประกอบคำแนะนำที่แสดงให้เห็นลักษณะนิสัยเจ้าชู้ของเพศชาย ในด้านการเลือกใช้สำนวนในการแนะนำเพศหญิงพบว่า ผู้แนะนำเพศหญิงมักนำสำนวนต่างๆที่แสดงให้เห็นลักษณะของเพศหญิงที่ตกอยู่ภายใต้อำนาจของเพศชายหรือการพึ่งพิงเพศชาย เช่น “ลูกไก่ในกำมือ” “ยิ้มจมูกคนอื่นหายใจ” เป็นต้น เพื่อสนับสนุนเพศหญิงให้ลุกขึ้นต่อสู้ ไม่ยอมเป็นฝ่ายถูกกระทำเพียงฝ่ายเดียว และรู้จักช่วยเหลือตนเองโดยไม่หวังพึ่งเพศชายเท่านั้น ขณะเดียวกันก็พบว่าผู้แนะนำเพศหญิงสนับสนุนเพศหญิงทำงานหาเงินมากขึ้น จากสำนวน “หากินด้วยลำแข้ง” และยังพบการใช้สำนวน “ร่วมหัวจมท้าย” ที่มีเพียงผู้แนะนำเพศหญิงนำมาใช้เท่านั้น แสดงให้เห็นการเน้นย้ำให้เพศหญิงเป็นฝ่ายอดทนเพื่อประคับประคองชีวิตคู่

ตัวอย่างที่ 86

อยากให้ความเข้าใจกับแฟนว่าอย่าทำแบบ นั้นเลยเพราะจะทำให้คุณไม่สบายใจ พุดตี่ๆอย่ามีอารมณ์แรงๆใส่กัน ถ่านไฟเก่าคงวายคะ หรือต่อให้ไม้คูกก็อาจเกิดความระแวงในครอบครัวจนอาจทำให้ครอบครัวร้าวได้คะ

(Singing Blue Jay 3 พ.ศ. 54 21:11:18)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้แนะนำได้นำสำนวน “ถ่านไฟเก่า” มาใช้ หมายถึง “การที่คู่รักที่เคยคบกันมาก่อน แต่ต่อมาได้เลิกรากันไป เมื่อครั้งกลับมาพบกันใหม่ ก็มีท่าทีที่จะกลับมาคบกันอีกครั้ง” เพื่อแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาหระมัดระวังพฤติกรรมของชายคนรักที่กลับไปพูดคุยกับคนรักเก่า แสดงให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่มองว่าเพศชายมีลักษณะที่เปลี่ยนใจง่าย เพศหญิงจึงต้องระมัดระวังและพูดคุยตกลงกับคนรักอย่างจริงจัง

ตัวอย่างที่ 87

ช่วงนี้ทำงานทำไปก่อนก็ตื่นนะ เมื่อเรายืนได้เราก็มองลูกไก่ในกำมือเค้าอีกต่อไป ผู้ชายแบบนี้ทนอยู่ไปจะทำให้เราเสียใจไปเปล่าๆนะคะ

(Onlycat_23 พ.ศ. 54 11:20:13)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้นำสำนวน “ลูกไก่ในกำมือ” (ลูกไก่อยู่ในกำมือ) มีความหมายว่า “ผู้ไม่มีทางต่อสู้อีก, ผู้ตกอยู่ในอำนาจ” (วรวรรณ คงมานุสรณ์, 2545: 99) ที่ผู้แนะนำได้นำสำนวนดังกล่าวมาใช้เพื่อสนับสนุนคำแนะนำที่ต้องการให้ผู้ประสบปัญหาหางาน จะได้สามารถพึ่งพิงตนเองได้ และไม่อยู่ภายใต้อำนาจของสามีที่นอกใจไปมีคนอื่นอีกต่อไป

ในด้านการปฏิสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามของเพศหญิงนั้นพบว่า ผู้แนะนำเพศหญิงจะให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าว ผู้แนะนำเพศหญิงจะนำเอาสำนวนต่างๆมาใช้เพื่อตำหนิเพศหญิงที่มีความสัมพันธ์กับชายหลายคน จากสำนวน “จับปลาสองมือ” และสำนวน “วัวแก่กินหญ้าอ่อน” ที่ใช้เพื่อแสดงให้เห็นว่าเพศหญิงควรเลือกเพศชายที่อายุมากกว่าที่สามารถดูแลตนเองและฝากชีวิตไว้ได้ และยังแฝงการตำหนิเพศหญิงที่คิดจะคบหากับชายที่อายุน้อยกว่าด้วย หรือ สำนวน “ไก่แก่แม่ปลาช่อน” ที่ผู้แนะนำเพศหญิงนำมาใช้เพื่อแสดงให้เห็นว่าเพศหญิงที่อายุมากแต่ยังมาเกี่ยวข้องหรือมาปฏิสัมพันธ์กับเพศชายอยู่นั้นไม่ใช่ลักษณะที่ดี การที่มีเพียงผู้แนะนำเพศหญิงนำสำนวนต่างๆเหล่านี้มาใช้เฉพาะกับเพศหญิงเท่านั้น แสดงให้เห็นการตีกรอบกำหนดพฤติกรรมในด้านการปฏิสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามอย่างเคร่งครัดตามที่ผู้แนะนำเพศหญิงได้รับการปลูกฝังมาจากสังคม ผู้แนะนำจึงนำสิ่งเหล่านี้มาถ่ายทอดสู่ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงต่ออีกทอดหนึ่ง

ตัวอย่างที่ 88

มีหนุ่มน้อยอายุ 22 ปี มาชอบ (ดิฉันอายุ 42 ปี) แต่ไม่เคยคิดกินหญ้าอ่อนเลย เพราะรู้อยู่แล้วว่าเป็นไปไม่ได้ แค่มั่วชุ่มกระชวย กรณีนี จขกท เผื่อใจไว้หน่อยก็ดีคะ

(Pohja 6 พ.ศ. 54 17:17:43)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำใช้วิธีการเล่าเรื่องเพื่อแนะนำผู้ประสบปัญหา และนำสำนวน “วัวแก่กินหญ้าอ่อน” มาใช้เพื่อแสดงให้เห็นว่า การตัดสินใจคบกับคนที่อายุน้อยกว่าไม่ใช่สิ่งที่ดี และไม่มีทางเป็นไปได้ ผู้แนะนำจึงแนะนำในภายหลังว่าให้ผู้ประสบปัญหา “เผื่อใจไว้หน่อยก็ดี”

จากการศึกษาการนำสำนวนต่างๆมาใช้ในการแนะนำปัญหาชีวิตรักนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำทั้งสองเพศได้นำเอาสำนวนต่างๆมาใช้กับเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นลักษณะนิสัยของเพศชายกับเพศหญิงที่แตกต่างกัน ที่เห็นได้อย่างชัดเจนที่สุดคือพฤติกรรมความเจ้าชู้ของเพศชาย และลักษณะนิสัยพึ่งพิงของเพศหญิง ในขณะเดียวกันก็ได้สะท้อนให้เห็นบทบาทหน้าที่ที่เพศชายกับเพศหญิงต้องรับผิดชอบ โดยเพศชายต้องเป็นผู้นำครอบครัวที่ดี เป็นบุคคลที่เป็นที่พึ่งให้กับเพศหญิงได้ ในขณะที่เพศหญิงต้องมีคู่ครอง

และมีหน้าที่ในการประคับประคองชีวิตอยู่ให้ดำเนินต่อไปได้อย่างดี ความแตกต่างเหล่านี้สะท้อนให้เห็นความคาดหวังจากสังคมที่มีต่อเพศชายกับเพศหญิงที่ต่างกันไป

3.9 การใช้สหบท

สหบท (Intertextuality) เป็นคำที่ จูเลีย คริสตีวา (Julia Kristeva) เป็นผู้ริเริ่มใช้ โดยได้รับแนวคิดมาจาก “dialogism” ของ Bakhtin (กาญจนา แก้วเทพ, 2552 อ้างถึงใน วุฒินันท์ แก้วจันทร์เกตุ, 2553) ต่อมาบัคติน (Bakhtin) ได้นำแนวคิดดังกล่าวมาใช้เพื่อศึกษาตัวบท และเรียกใหม่ว่า “Translinguistic” โดยเชื่อว่าในถ้อยคำของเราจะมีถ้อยคำของผู้อื่นรวมอยู่ด้วย (our speech...is filled with others')

แฟร์คล็อฟ (Fairclough, 1992: 84) ได้กล่าวว่า Intertextuality หรือ สหบท หมายถึง “The property text have of being full of snatches of other texts, which may be explicitly demarcated or merged in.” กล่าวคือ สหบทเป็นตัวบทที่มีตัวบทขนาดสั้นๆหลายตัวบทแทรกอยู่ (วุฒินันท์ แก้วจันทร์เกตุ, 2553: 109) ดังนั้นในวาทกรรมหนึ่งๆอาจมีการปรากฏอภิวาทกรรมหนึ่งหรืออีกหลายวาทกรรมร่วมอยู่ โดยไม่มีการแสดงขอบเขตทางความคิดหรือไม่มีการอ้างถึงแหล่งที่มาอย่างชัดเจน จึงต้องใช้การตีความและพิจารณาภาษาในหลายๆลักษณะประกอบ เช่น ประเภทและรูปแบบ การใช้ถ้อยคำ หรือแบบการพูดที่แสดงวงศัฟท์ในชุดของความคิดของวาทกรรมหนึ่งที่แฝงอยู่ในตัวบท

การใช้สหบทในงานวิจัยนี้ หมายถึง การที่ผู้แนะนำได้แทรกตัวบทที่แสดงให้เห็นความคิดที่ผู้แนะนำได้รับอิทธิพลมาจากความรู้ด้านต่างๆมาใช้ในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก เพื่อเพิ่มน้ำหนักความน่าเชื่อถือให้กับคำแนะนำ และจงใจให้ผู้ประสบปัญหาคล้อยตามไปกับคำแนะนำดังกล่าวมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาพบว่าตัวบทต่างๆที่ผู้แนะนำทั้งสองเพศได้แทรกในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักมี 4 แนวคิดที่สำคัญ ได้แก่ ศาสนา กฎหมาย วิทยาศาสตร์และการแพทย์ และวรรณคดี แต่ละตัวบทที่ผู้แนะนำได้นำมาแทรกไว้ในวาทกรรมการให้คำแนะนำนั้น มีทั้งที่ผู้แนะนำทั้งสองเพศนำมาใช้ในลักษณะที่ไม่แตกต่างกันและแตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

3.9.1 ศาสนา จากการศึกษาพบว่าหลักคำสอนและแนวคิดทางพุทธศาสนามีอิทธิพลต่อความคิดของผู้แนะนำเป็นอย่างมาก ผู้แนะนำจึงมักแทรกตัวบทดังกล่าวเพื่อสนับสนุนคำแนะนำหรือความคิดเห็นให้ผู้ประสบปัญหาคล้อยตาม จนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามคำแนะนำ โดยพบว่าแนวคิดทางพุทธศาสนาที่ผู้แนะนำมักนำมาแทรกในตัวบท คือ แนวคิดเรื่อง “บุญ” “กรรม” ที่ผู้แนะนำมักแทรกตัวบทดังกล่าวเพื่อให้ผู้ประสบปัญหาหมองว่าต้นเหตุที่ทำให้ตนเองต้องประสบปัญหาต่างๆนั้นมาจากกรรมที่ตนเองเคยกระทำ ในขณะที่เดียวกันก็มักนำมาใช้เพื่อแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงยุติความคิดแค้น ยอมรับในชะตากรรมของตนเองโดยไม่ลุกขึ้นต่อสู้ โดยปล่อยให้กรรมเป็นตัวตัดสินพฤติกรรมของชายคนรักที่นอกใจหรือทำร้ายตนเองแทน หรือตัวบทเกี่ยวกับ “หลักไตรลักษณ์” ที่หมายถึง “สามัญลักษณ์ 3 ประการ” ได้แก่ “อนิจจัง” (ความไม่เที่ยง) “ทุกขัง” (ความเป็นทุกข์) และ “อนัตตา” (ความไม่มีตัวไม่มีตน) ที่ผู้แนะนำมักนำมาใช้เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาหมองว่าทุกสิ่งที่เกิดขึ้นไม่มีอะไรเที่ยงแท้ ความสุขและความทุกข์จึงอยู่กับเราไม่นาน รวมไปถึงความเชื่อต่างๆที่ได้รับอิทธิพลมาจากความคิดทางพุทธศาสนาด้วย เช่น ความคิดเรื่องคู่เวรคู่กรรม คู่แท้ ชาติ

ก่อน เป็นต้น จากการศึกษาพบว่าความเชื่อเรื่องเนื้อคู่ หรือคู่แท้ที่เป็นตัวบทที่ผู้แนะนำเพศหญิงมักนำมาแทรกในวาทกรรมแนะนำ สะท้อนให้เห็นการให้ความสำคัญกับการมีคู่ครอง

ตัวอย่างที่ 89

ขอให้คุณผ่านมันไปได้ ชีวิตมีอะไรให้เราเรียนรู้อีกเยอะ มีสิ่งที่เรายังไม่เคยไป ไม่เคยเห็นและที่สำคัญ ยังต้องทำบุญทำกรรมดีก่อนจากโลกนี้ไปอีกมาก ทุกสิ่งผ่านมาแล้วต้องผ่านไปเสมอ ไม่มีอะไรอยู่กับเราจริงๆ ยืน..

(น้ำมะตูมชื่นใจ_8 พ.ศ. 54 10:34:52)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้ ผู้แนะนำได้แทรกตัวบททางศาสนาคือแนวคิดเรื่อง “บุญ-กรรม” และ “หลักไตรลักษณ์” เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาทำบุญและทำกรรมดี ในขณะที่เดียวกันก็ให้มองปัญหาที่เกิดขึ้นตามหลัก “อนิจจัง” ในหลักไตรลักษณ์ที่หมายถึง “ความไม่เที่ยงแท้ ไม่มีอะไรคงที่และยั่งยืน เกิดมาแล้วก็จะเสื่อมและสลายไป” เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาคลายความทุกข์จากปัญหาที่เกิดขึ้น โดยมองว่าสุดท้ายแล้วปัญหาทุกอย่างจะต้องผ่านไปเพราะไม่มีสิ่งใดยั่งยืน

ตัวอย่างที่ 90

ค่อยๆเป็นค่อยๆไป อะไรมันเป็นไป ก็ปล่อยให้มันเป็นไป 555+อนาคตเราเลือกไม่ได้ แต่ยังไงก็ขอให้ทำงานเก็บเงินไปเรื่อยๆครับ ถ้าคู่กันแล้วย่อมไม่แคล้วกันครับ 555+ (Julia-RoboT.JR วันวิสาขบูชา 54 11:14:50)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้ ผู้แนะนำได้แทรกตัวบทเกี่ยวกับความเชื่อเรื่อง “เนื้อคู่” ที่ได้รับอิทธิพลมาจากความเชื่อทางศาสนาเรื่องการทำบุญ-กรรมร่วมกันมาแต่ในชาติก่อน ทำให้ต้องมาพบเจอกันในชาตินี้มาใช้ในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาปรับเปลี่ยนมุมมองในการมองปัญหาและยอมรับกับผลที่เกิดขึ้นในอนาคต กล่าวคือ หากเป็นคู่กันเช่นไรก็จะได้คู่กันในอนาคต

3.9.2 กฎหมาย จากการศึกษาพบว่าผู้แนะนำมักแทรกตัวบทเกี่ยวกับสิทธิตามกฎหมายของการเป็นสามีภรรยา และสิทธิในการดูแลบุตรมาใช้ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้กับวาทกรรม เนื่องจากกฎหมายเป็นสิ่งที่มีความถูกต้องไว้อย่างชัดเจน ในขณะที่เดียวกันก็ทำให้ผู้ประสบปัญหาปฏิบัติเข้าใจและสามารถนำคำแนะนำไปปฏิบัติตามได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยพบว่าผู้แนะนำเพศชายมักนำตัวบทกฎหมายมาแทรกในวาทกรรมมากกว่าผู้แนะนำเพศหญิง

ตัวอย่างที่ 91

ฝากบอกคนๆนั้นด้วยว่าระวังจะตายคาเตียง สักวันหากเขาจับได้คาน้ำคางเขา ยิ่งถ้าผู้หญิงคนนั้นจัด ทะเบียนสมรสแล้วตามกฎหมาย ผู้ชาย(พ่อเขา)สามารถฆ่าชายชู้(ชู้)ได้โดยไม่มีผิด หรือถ้ายังไม่จดทะเบียนฯ ก็ฆ่าได้เช่นกันแล้วอ้างบันดาลโทษ ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้ ผู้ชายคนไหนที่ยังรักมากยิ่งแค่นมาก ถ้าโดนตีท้ายครัวก็คงไม่ลังเลที่จะเอาให้ถึงตายกันเลยทีเดียว

(โจโจ (joechou) 9 พ.ศ. 54 18:56:52)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้แทรกตัวบทกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันตัวโดยชอบในสถานการณ์ที่สามิทำให้ชายชู้ถึงแก่ความตาย ที่สามิสามารถอ้างว่าเป็นการป้องกันตัวหรือบันดาลโทษ เพื่อให้ศาลลดโทษได้ ผู้แนะนำจึงแทรกตัวบททางกฎหมายเพื่อให้บุคคลอื่นซึ่งในที่นี้คือชายชู้ ยุติพฤติกรรม

ยุ่งเกี่ยวกับภรรยาผู้อื่น โดยแสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ที่สามีของหญิงผู้นั้นจะอ้างสิทธิความเป็นสามีและทำร้ายชายชู้ให้ถึงแก่ความตาย

3.9.3 วิทยาศาสตร์และการแพทย์ จากการศึกษาพบว่าผู้แนะนำมักแทรกตัวบทเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และการแพทย์เรื่องการระมัดระวังและดูแลตนเองสำหรับเพศหญิงในระหว่างการตั้งครรภ์ และการระมัดระวังเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ตัวบทดังกล่าวมักเกี่ยวข้องกับผู้ป่วยปัญหาเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เนื่องด้วยปัญหาชีวิตรักที่เกิดขึ้นมักเป็นปัญหาสามีนอกใจภรรยา ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงจึงต้องเป็นฝ่ายระมัดระวังโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์จากสามี นอกจากนี้ยังพบว่า การแทรกตัวบทเกี่ยวกับ การระมัดระวัง และการดูแลตนเองจากการตั้งครรภ์นั้นจะมาจากผู้แนะนำเพศหญิงเท่านั้น เนื่องจากเป็นสิ่งที่เพศหญิงรู้ดีที่สุดนั่นเอง

ตัวอย่างที่ 92

ไม่รู้ว่ตอนนีเจ้าของกระทู้อยู่ยังงัยนะ แล้วที่ทำงานโอเคมั๊ยที่คุมท้อง บางทีเค้าจ้างออกเลยถ้าพนักงานท้อง ถ้าไม่มีปัญหาที่ทำงานก็ดี ฝากท้องหรือยังคะ 4 เดือนเป็นรูปร่างแล้วนะคะ บางรายเริ่มเดินแล้วด้วย อัลตราซาวด์ดูเลยก็ดี เวลาคุณเห็นเค้าในจอ เชื้อลี ตื่นเต้นโคตรๆๆ คุณอายุ 27 ปี มีโรคประจำตัวอะไรมั๊ย ตรวจเลือด ตรวจเบาหวานหรือยังสิ่งสำคัญตอนนี้คือการตรวจทุกอย่างเกี่ยวกับลูก ตรวจพาหะโรคธาลัสซีเมีย ลากพ่อไปเจาะด้วย ถ้าพ่อแม่มีเชื้อทั้งคู่ โรคเลือดจากเป็นที่ลูกนะคะ ต้องรักษาตลอดชีวิตเลยนะคะ เรื่องนี้สำคัญมากๆ

ส่วนเรื่องอลเวง ตอนนีตกลงกะพ่อเด็กไปเลยคะ ว่าจะต้องจ่ายเท่าไรต่อเดือน ส่วนเรื่องผู้ใหญ่ปล่อยไปก่อน เด็กในท้องสำคัญกว่าคะ เพราะมีผลต่อเนื้อระยะยาว ถ้าแม่สุขภาพจิตเสีย เด็กไม่แข็งแรง ค่าใช้จ่ายในการรักษาจะไม่จบสิ้น...

(นนนี่มาแล้ว_7 พ.ศ. 54 12:36:45)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้แทรกตัวบททางการแพทย์ในการปฏิบัติตนสำหรับหญิงที่ตั้งครรภ์มาแนะนำแก่ผู้ประสบปัญหาที่กำลังตั้งครรภ์อยู่ ตั้งแต่การฝากท้อง การตรวจภายใน การตรวจเลือด รวมไปถึงการปฏิบัติตนที่จะเป็นผลดีต่อเด็กในครรภ์ การให้คำแนะนำโดยการแทรกตัวบททางการแพทย์นี้สามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับคำแนะนำ และยังสามารถโน้มน้าวให้ผู้ประสบปัญหาปฏิบัติตามคำแนะนำได้มากขึ้น เพราะผู้แนะนำได้อธิบายขั้นตอนต่างๆไว้อย่างชัดเจน แสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำมีประสบการณ์หรือมีความรู้ทางการแพทย์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี

3.9.4 วรรณคดี จากการศึกษาพบว่าผู้แนะนำจะแทรกตัวบทเกี่ยวกับวรรณคดีเรื่องต่างๆที่รู้จักกันอย่างดีในสังคมไทยขึ้นมาเปรียบเทียบกับพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกันกับผู้ประสบปัญหา หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง แสดงให้เห็นว่าความคิดทางวรรณคดีมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้แนะนำ เนื่องจากวรรณคดีเป็นสิ่งที่อยู่ในสังคมไทยและวัฒนธรรมไทยมาช้านาน และคนในสังคมยังได้รับความรู้เรื่องวรรณคดีผ่านทางบทเรียนหรือสื่อต่างๆ จึงทำให้เรื่องราวให้วรรณคดีรวมไปถึงลักษณะของตัวละครมีอิทธิพลต่อความคิดและความรู้สึกของผู้แนะนำ มีผลทำให้ผู้แนะนำแทรกตัวบทดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นเนื้อเรื่องหรือตัวละครในวาทกรรมที่นอกจากจะเพิ่มสีสันให้กับวาทกรรมแล้วและยังทำให้ผู้ประสบปัญหาเกิดจินตภาพตามได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างที่ 93

มันอยู่กับว่าผู้หญิงคนนั้นเป็นคนยัง ใจ... ผู้หญิงที่บวกลบคุณหาแล้วต้องการความมั่นคงในชีวิต คงตัดสินใจได้ไม่ยาก แต่ถ้าเป็นประเภท drama queen เอาอารมณ์นำหน้า รักที่เสียด้วยน้องคงตัดสินใจยากหน่อย ผลล่อๆ กลายเป็นนางวันทองควบสองเอาได้ มิให้เห็นบ่เลยไป แอมพ่อแม่สมัยนี้ไม่ค่อยจะสอนลูกสาว ด้วยลิวา จะมีแฟนก็มีทีละคนนะ.. จะได้ไม่ต้องตรวจดีเอ็นเอ

(Lawanwadee_26 พ.ศ. 54 02:31:53)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้โยงพฤติกรรมของผู้ประสบปัญหาที่คบหากับชายสองคนในเวลาเดียวกันซึ่งคล้ายกับตัวละคร “นางวันทอง” ในวรรณคดีเรื่อง “ขุนช้างขุนแผน” เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมของบุคคลที่กล่าวถึงกับตัวละครในวรรณคดี ให้ผู้ประสบปัญหาเห็นภาพได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น และยังเป็นการตำหนิพฤติกรรมของบุคคลที่กล่าวถึงอยู่ในที่ผ่านการเชื่อมโยงกับพฤติกรรมนางวันทองในวรรณคดีไทย

จากการศึกษากลวิธีการใช้ภาษาในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักทั้ง 9 กลวิธี อันได้แก่ การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ การใช้ประโยคเงื่อนไข การใช้คำถามวาทศิลป์ การบริภาษ การเล่าเรื่อง การอ้างถึง การใช้อุปลักษณ์ การใช้สำนวน และการใช้สหบท สามารถแสดงเป็นตารางเปรียบเทียบทั้งปริมาณและการนำมาใช้ที่แตกต่างกันระหว่างผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 แสดงความแตกต่างด้านกลวิธีการใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิง

กลวิธีการใช้ภาษา	ความแตกต่างทางด้านกลวิธีการใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิง			
	คำร้อยละกลวิธีการใช้ภาษา		การใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชาย	การใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศหญิง
	ผู้แนะนำเพศชาย ($n_1 = 824^3$)	ผู้แนะนำเพศหญิง ($n_2^4 = 1900$)		
3.1 การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์			มักใช้คำหลักสำคัญในการแนะนำ	มักนำคำขยายมาใช้ร่วมกับคำหลักสำคัญเสมอ
3.1.1 การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก			ชุดคำหลักไม่แตกต่างจากผู้แนะนำเพศหญิง แต่ใช้คำขยายคำหลักแตกต่างกัน เช่น เพศชายมีทัศนคติที่ไม่ดีเกี่ยวกับพฤติกรรมกการยัดยัดคนรัก จึงนำคำขยายที่แสดงความหมายในแง่ลบมาใช้ คือ “รบกวน” “ก้าวก่าย” พบคำขยายที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ แต่ไม่แสดงให้เห็นภาพหรือรายละเอียดเท่าผู้แนะนำเพศหญิง ใช้คำขยายแสดงหน้าที่ความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่างๆของเพศชายหลายลักษณะ ใช้คำศัพท์เรื่องเพศอย่างโจ่งแจ้ง ใช้คำศัพท์และคำขยายแสดงรูปลักษณ์และร่างกายเพศหญิงเท่านั้น เป็นต้น	ใช้ชุดคำหลักไม่แตกต่างจากผู้แนะนำเพศชาย แต่ใช้คำขยายคำหลักแตกต่างกัน เช่น ใช้คำศัพท์และคำขยายแสดงการพูดเฉพาะเพศหญิง ที่แสดงว่าการพูดกับเพศหญิงเป็นสิ่งคู่กัน ใช้คำขยายแสดงพฤติกรรมกการยัดยัดคนรักหลายลักษณะและมักใช้กับเพศหญิง ใช้คำขยายอารมณ์ความรู้สึกอย่างชัดเจน ใช้คำศัพท์แสดงการตีกรอบพฤติกรรมเพศหญิงในสังคม และไม่ใช้คำศัพท์เรื่องเพศโจ่งแจ้งเท่าเพศชาย ใช้คำศัพท์และคำขยายด้านรูปลักษณ์เพศชายและหญิง และให้ความสำคัญกับสภาพร่างกายโดยเฉพาะอายุที่เพิ่มขึ้นของเพศหญิง

3 ผลรวมการนำเอากลวิธีการใช้ภาษาต่างๆมาใช้ในการวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักจากผู้แนะนำเพศชาย

4 ผลรวมการนำเอากลวิธีการใช้ภาษาต่างๆมาใช้ในการวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักจากผู้แนะนำเพศหญิง

กลวิธีการใช้ภาษา	ความแตกต่างทางด้านกลวิธีการใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิง			
	คำร้อยละกลวิธีการใช้ภาษา		การใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชาย	การใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศหญิง
	ผู้แนะนำเพศชาย (n ₁ = 824)	ผู้แนะนำเพศหญิง (n ₂ = 1900)		
3.1.2 การใช้คำสรรพนามเรียกขาน			ใช้คำแทนตัวผู้แนะนำ “ผม” เพียงคำเดียว และใช้คำเรียกบุคคลอื่นในลักษณะที่ไม่แตกต่างจากเพศหญิง แต่พบการนำคำ “ท่าน” มาใช้มากกว่า แสดงให้เห็นการเว้นระยะห่างระหว่างกัน	ใช้คำแทนตนเองหลายลักษณะ แสดงให้เห็นการวางตนใกล้ชิด เช่น การใช้คำเรียกญาติ เป็นต้น ใช้คำเรียกผู้ประสบปัญหาโดยทั่วไปเหมือนเพศชาย และพบว่าคำเรียกบุคคลที่สามที่แสดงให้เห็นการมีอารมณ์ร่วม เช่น “มัน” ที่ไม่สุภาพเพื่อกล่าวถึงเพศชายที่นอกใจภรรยา เป็นต้น
3.1.3 การใช้คำแสดงทัศนภาวะ	-		ใช้แสดงทัศนภาวะไม่แตกต่างกัน แต่มักใช้แบบปรากฏเดี่ยว เช่น “ควร” “ต้อง” เป็นต้น เพื่อแนะนำอย่างตรงไปตรงที่ในบางบริบทมีลักษณะเหมือนการออกคำสั่ง ส่วนทัศนภาวะสัญญาจะใช้คำที่แสดงความมั่นใจมากกว่า เช่น “แน่นอน” “มัก” “ต้อง” เป็นต้น แสดงให้เห็นความเชื่อมั่นและมั่นใจในความคิดของตนเอง	ใช้แสดงทัศนภาวะไม่แตกต่างกัน แต่มักนำคำแสดงทัศนภาวะปรากฏร่วมกันเพื่อลดระดับการผูกมัด เช่น “อาจต้อง” “คงไม่ต้อง” เป็นต้น ส่วนของทัศนภาวะสัญญาจะนำคำแสดงความไม่มั่นใจมาใช้มากกว่า เช่น “มั้ง” “อาจ” “คง” เป็นต้น แสดงให้เห็นการขาดความมั่นใจ และการหยิ่งทำที่เพื่อลดความรับผิดชอบในคำพูด
3.1.4 การใช้คำหรือกลุ่มคำเรียกเพศชายกับเพศหญิง			ใช้คำหลักในการเรียกเพศชายกับเพศหญิงในสังคมไม่แตกต่างกับผู้แนะนำเพศหญิง แต่มักใช้คำหลักสำคัญโดยไม่มีคำขยาย เช่น “ผู้ชาย” “ผู้หญิง” “แม่” เป็นต้น และมักนำมาใช้ในความหมายกลางๆ แสดงให้เห็นการไม่มีอารมณ์ร่วมไปกับปัญหา จึงไม่ได้ใช้คำเรียกที่สะท้อนให้เห็นทัศนคติในทางใดทางหนึ่ง	มักนำขยายมาใช้ปรากฏร่วมกับคำหลักต่างๆ โดยนำมาใช้ทั้งในด้านบวกและลบ โดยเฉพาะความหมายในแง่ลบที่มักใช้คำขยายแสดงพฤติกรรมเจ้าของเพศชาย หรือการนอกใจคนรักของเพศหญิง แสดงให้เห็นทัศนคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมดังกล่าว

กลวิธีการใช้ภาษา	ความแตกต่างทางด้านกลวิธีการใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิง			
	ค่าร้อยละกลวิธีการใช้ภาษา		การใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชาย	การใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศหญิง
	ผู้แนะนำเพศชาย (n ₁ = 824)	ผู้แนะนำเพศหญิง (n ₂ = 1900)		
3.2 การใช้ประโยค เงื่อนไข	24.64	<u>25.60</u>	ใช้ประโยคเงื่อนไขน้อยกว่าผู้แนะนำเพศหญิงอย่างไม่มีนัยสำคัญ แต่พบว่าผู้แนะนำเพศชายนำประโยคเงื่อนไขโดยสมมติตนเองเข้าไปในเหตุการณ์มาใช้น้อยกว่า แสดงให้เห็นการวางตนเองอยู่ในวงนอกปัญหา จึงไม่ได้โยงตนเองเข้าไปแทนในสถานการณ์	ใช้ประโยคเงื่อนไขมากกว่าผู้แนะนำเพศชายอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ร้อยละ 0.96 แต่พบว่าผู้แนะนำเพศหญิงมักนำประโยคเงื่อนไขโดยการสมมติตนเองเข้าไปในเหตุการณ์มาใช้เพื่อให้คำแนะนำมากกว่าเพศชาย แสดงให้เห็นการมีอารมณ์ร่วมไปกับปัญหา จึงโยงตนเองเข้าไปในเหตุการณ์ และลดการผูกมัดให้ผู้ประสบปัญหากระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เนื่องจากการแนะนำจากมุมมองของผู้แนะนำเท่านั้น
3.3 การใช้คำถาม วาทศิลป์	<u>16.75</u>	16.45	ใช้คำถามวาทศิลป์มากกว่าผู้แนะนำเพศหญิงอย่างไม่มีนัยสำคัญเพียงร้อยละ 0.3 โดยนำคำถามวาทศิลป์มาใช้ไม่แตกต่างจากผู้แนะนำเพศหญิง เพื่อชี้แนะให้ผู้ประสบปัญหากระทำบางอย่างในรูปประโยคคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ	ใช้คำถามวาทศิลป์น้อยกว่าผู้แนะนำเพศชายอย่างไม่มีนัยสำคัญ และนำการนำกลวิธีดังกล่าวมาใช้ในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักไม่แตกต่างจากผู้แนะนำเพศชาย
3.4 การบริภาษ	11.53	<u>13.32</u>	ใช้การบริภาษน้อยกว่าผู้แนะนำเพศหญิง แสดงให้เห็นการไม่มีอารมณ์ร่วมไปกับประเด็นปัญหามากเท่า	ใช้การบริภาษมากกว่าผู้แนะนำเพศชายที่ร้อยละ 1.79 ด้วยอาจมีเหตุผลมาจากผู้ถูกกระทำมักเป็นหญิง จึงทำผู้แนะนำมีอารมณ์ร่วมและนำการบริภาษมาใช้มากกว่า เพื่อตำหนิบุคคลที่ทำให้เพศเดียวกันได้รับความเจ็บปวด

กลวิธีการใช้ภาษา	ความแตกต่างทางด้านกลวิธีการใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิง			
	ค่าร้อยละกลวิธีการใช้ภาษา		การใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชาย	การใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศหญิง
	ผู้แนะนำเพศชาย (n ₁ = 824)	ผู้แนะนำเพศหญิง (n ₂ = 1900)		
3.5 การเล่าเรื่อง	5.10	<u>7.40</u>	ใช้กลวิธีการเล่าเรื่องน้อยกว่าผู้แนะนำเพศหญิง โดยมักนำเอาประสบการณ์ของบุคคลอื่นมาบอกเล่า แสดงให้เห็นการไม่เปิดเผยตัวตน และการวางตนอยู่นอกปัญหา ผู้แนะนำเพศชายจึงไม่ได้เชื่อมโยงปัญหาชีวิตรักของบุคคลอื่นมาเปรียบเทียบกับประสบการณ์ตรงของตนเองเหมือนอย่างผู้แนะนำเพศหญิง	ใช้กลวิธีการเล่าเรื่องมากกว่าผู้แนะนำเพศชายที่ร้อยละ 2.3 โดยมักเล่าเรื่องที่เป็นประสบการณ์ตรงของตนเอง โดยการเชื่อมโยงปัญหาชีวิตรักของบุคคลอื่นเข้ากับประสบการณ์ตนเอง แสดงให้เห็นการเปิดเผยตนเองและการวางตนเป็นผู้ร่วมสถานการณ์ ในขณะเดียวกันก็แสดงให้เห็นการมีอารมณ์ร่วมไปกับประเด็นปัญหานั้น นอกจากนี้เนื่องจากการเล่าเรื่องเป็นกลวิธีที่เปิดโอกาสให้ผู้ประสบปัญหาคิดและพิจารณาวิธีการปฏิบัติตน การที่นำมาใช้มากกว่าจึงแสดงให้เห็นการไม่ผูกมัด หรือบีบบังคับ ผู้ประสบปัญหาอาจจนเกินไปอีกด้วย
3.6 การอ้างอิง	<u>24.00</u>	20.53	ใช้การอ้างอิงมากกว่าผู้แนะนำเพศหญิงที่ร้อยละ 3.47 โดยพบว่าสิ่งที่ผู้แนะนำเพศชายมักอ้างอิงคือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในสังคมมากกว่า ส่วนการอ้างอิงในลักษณะอื่นๆ นอกเหนือจากการอ้างอิงศีลธรรมและค่านิยมพบว่านำมาใช้ไม่แตกต่างจากผู้แนะนำเพศหญิง	ใช้การอ้างอิงน้อยกว่าผู้แนะนำเพศชาย โดยพบความแตกต่างคือ การอ้างอิงศีลธรรม และค่านิยม แสดงให้เห็นการถูกปลูกฝังความคิด ความเชื่อตามกรอบที่สังคมกำหนด ผู้แนะนำเพศหญิงจึงนำมาถ่ายทอดสู่เพศหญิงในสังคมอีกต่อหนึ่ง

กลวิธีการใช้ภาษา	ความแตกต่างทางด้านกลวิธีการใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิง			
	ค่าร้อยละกลวิธีการใช้ภาษา		การใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชาย	การใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศหญิง
	ผู้แนะนำเพศชาย (n ₁ = 824)	ผู้แนะนำเพศหญิง (n ₂ = 1900)		
3.7 การใช้อุปลักษณ์	9.83	8.21	นำอุปลักษณ์มาใช้มากกว่าผู้แนะนำเพศหญิงอย่างไม่มีนัยสำคัญเพียงร้อยละ 1.62 แต่พบความแตกต่างในการเลือกใช้แบบเปรียบเทียบในบางประเด็น เช่น มีเพียงผู้แนะนำเพศชายเท่านั้นที่เปรียบเพศหญิงเป็น “ทางผ่าน” แสดงให้เห็นการตัดสินคุณค่าเพศหญิงที่พรหมจรรย์และการรักนวลสงวนตัว ดังนั้นเมื่อสูญเสียคุณสมบัติเหล่านี้จึงไม่มีคุณค่าอีกต่อไป เป็นต้น	นำอุปลักษณ์มาใช้น้อยกว่าผู้แนะนำเพศชายอย่างไม่มีนัยสำคัญ แต่พบความแตกต่างในการเลือกใช้แบบเปรียบเทียบในบางประเด็น เช่น มีเพียงผู้แนะนำเพศหญิงเปรียบเพศชายเหมือน “กระเป๋าเงิน” แสดงให้เห็นว่าเพศชายมีหน้าที่รับผิดชอบเรื่องเงิน เปรียบเพศชายเป็น “จุดศูนย์กลาง” สิ่งต่างๆ แสดงให้เห็นการมองเพศชายเป็นผู้นำ มีอำนาจในการกระทำเหมือนเป็นศูนย์กลางทุกสิ่ง และเปรียบเพศชายเป็น “เป้าหมายใหม่” แสดงให้เห็นการปลุกฝังให้เพศหญิงมีคู่ครองหรือต้องแต่งงาน เป็นต้น
3.8 การใช้สำนวน	3.28	2.84	นำสำนวนมาใช้มากกว่าผู้แนะนำเพศหญิงอย่างไม่มีนัยสำคัญเพียงร้อยละ 0.44 แต่พบความแตกต่างในการใช้คือ มักใช้สำนวนเน้นย้ำให้เพศชายจัดการปัญหาได้ดี มีวุฒิภาวะ มีความมุ่งมั่นตั้งใจสร้างความมั่นคง และมีความเหนือกว่าเพศหญิง ส่วนสำนวนที่ใช้กับเพศหญิงสะท้อนให้เห็นความต้องการให้เพศหญิงเป็นฝ่ายเข้าหา ปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อความพึงพอใจให้เพศชาย ภรรยาต้องอดทนดูแลสามีและครอบครัวสามีให้ดี	นำสำนวนมาใช้น้อยกว่าผู้แนะนำเพศชายอย่างไม่มีนัยสำคัญ แต่พบความแตกต่างในการใช้คือ มักใช้สำนวนเน้นย้ำให้เพศชายรับผิดชอบชีวิตเพศหญิง ใช้สำนวนแสดงลักษณะนิสัยเจ้าชู้ของเพศชายในเชิงตำหนิ และนำสำนวนแสดงการฟุ้งเฟ้อเพศชายมาใช้เพื่อไม่ให้เพศหญิงมีพฤติกรรมดังกล่าว ด้านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศพบสำนวนแสดงลักษณะไม่พึงประสงค์สำหรับเพศหญิง เช่น การคบกับชายมากกว่าหนึ่ง การคบกับชายที่อายุน้อยกว่า

กลวิธีการใช้ภาษา	ความแตกต่างทางด้านกลวิธีการใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิง			
	ค่าร้อยละกลวิธีการใช้ภาษา		การใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชาย	การใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศหญิง
	ผู้แนะนำเพศชาย (n ₁ = 824)	ผู้แนะนำเพศหญิง (n ₂ = 1900)		
3.9 การใช้สัพท	4.89	5.65	นำตัวบทอื่นมาแทรกในวาทกรรมน้อยกว่าผู้แนะนำเพศหญิงอย่างไม่มีนัยสำคัญ พบความแตกต่างจากผู้แนะนำเพศหญิงไม่มากนัก กล่าวคือ ตัวบทกฎหมายจะเป็นตัวบทที่ผู้แนะนำเพศชายนำมาแทรกในวาทกรรมมากกว่า โดยเฉพาะเรื่องสิทธิของการเป็นสามีภรรยา และสิทธิในการดูแลบุตร แสดงให้เห็นว่าเพศชายให้ความสำคัญกับสิ่งที่เป็นามธรรมชัดเจน และการปฏิบัติในทางกฎหมายที่เพศชายให้ความสำคัญ	นำตัวบทอื่นมาแทรกในวาทกรรมมากกว่าผู้แนะนำเพศชายอย่างไม่มีนัยสำคัญเพียงร้อยละ 0.76 โดยพบความแตกต่างจ ผู้แนะนำเพศชายไม่มากนัก กล่าวคือ ในตัวบทศาสนาพบว่าผู้แนะนำเพศหญิงมักนำความเชื่อเรื่องเนื้อคู่หรือคู่แท้มาแทรกในวาทกรรม แสดงให้เห็นการให้ความสำคัญกับความรักและการมีคู่ครอง ในขณะเดียวกันก็คำนึงถึงความรู้สึกของผู้ประสบปัญหา จึงให้คาดหวังกับคู่แท้แทนการเสียใจกับปัญหาชีวิตรัก ส่วนตัวบทวิทยาศาสตร์และการแพทย์พบการแทรกตัวบทการตั้งครรรค์และวิธีการปฏิบัติตนระหว่างนั้นจากผู้แนะนำเพศหญิงเท่านั้น เนื่องจากเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศหญิงโดยตรง

จากตารางจะเห็นได้ว่า ความแตกต่างด้านปริมาณในการนำกลวิธีการใช้ภาษาต่างๆมาใช้ในการวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตจากผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยอย่างไม่มีนัยสำคัญ กล่าวคือ กลวิธีการใช้ภาษาที่ผู้แนะนำเพศหญิงนำมาใช้มากกว่าเพศชาย ได้แก่ การใช้ประโยคเงื่อนไข การบริภาษ การเล่าเรื่อง และการใช้สหพ โดยพบความแตกต่างที่มากกว่าเพียงร้อยละ 0.96 1.79 2.3 และ 0.76 ตามลำดับ เช่นเดียวกับกลวิธีการใช้ภาษาที่ผู้แนะนำเพศชายนำมาใช้มากกว่าเพศหญิง ได้แก่ การใช้คำถามวาทศิลป์ การอ้างถึง การใช้อุปลักษณ์ และการใช้สำนวน โดยพบความแตกต่างที่มากกว่าเพียงร้อยละ 0.3 3.47 1.62 และ 0.44 ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าความแตกต่างในการนำกลวิธีการใช้ภาษาที่มากที่สุดจะอยู่ที่ร้อยละ 3.47 เท่านั้นซึ่งไม่ได้มีนัยสำคัญของความแตกต่างอย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังพบว่าลำดับในการเลือกนำกลวิธีการใช้ภาษาต่างๆมาใช้จากผู้แนะนำทั้งสองเพศก็ยังไม่แตกต่างอีกด้วย โดยพบว่าผู้แนะนำเพศชายจะนำกลวิธีการอ้างถึงมาใช้มากที่สุด รองลงมาคือ การใช้รูปประโยคเงื่อนไข ในขณะที่เพศหญิงนำเอารูปประโยคเงื่อนไขมาใช้มากที่สุด รองลงมาคือ การอ้างถึง ส่วนปริมาณการนำกลวิธีอื่นมาใช้ในลำดับต่อไปจะเหมือนกันทั้งหมด คือ การใช้คำถาม บริภาษ อุปลักษณ์ เล่าเรื่อง สหพ และสำนวน ตามลำดับ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความแตกต่างด้านปริมาณในการเลือกกลวิธีการใช้ภาษาต่างๆระหว่างเพศชายกับเพศหญิงไม่ได้แสดงให้เห็นถึงลักษณะความแตกต่างของทั้งสองเพศอย่างชัดเจน แต่ความแตกต่างในด้านการใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์รวมไปถึงรายละเอียดในการนำกลวิธีการใช้ภาษาต่างๆมาใช้จะแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างผู้แนะนำทั้งสองเพศมากกว่า ดังนั้นจากตารางเปรียบเทียบกลวิธีการใช้ภาษาจึงสะท้อนให้เห็นให้เห็นความแตกต่างด้านการใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงข้างต้น ดังสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ลักษณะการใช้ภาษาของเพศชาย

1. ใช้ภาษาที่แสดงการอยู่วงนอก และไม่มีอารมณ์ร่วมไปกับปัญหา

ลักษณะดังกล่าวสะท้อนให้เห็นจากการกลวิธีการใช้ภาษาหลายลักษณะ เช่น กลวิธีการเล่าเรื่องที่พบว่าผู้แนะนำเพศชายจะนำประสบการณ์ของบุคคลอื่นมาบอกเล่าเพื่อเป็นอุทาหรณ์มากกว่าการบอกเล่าประสบการณ์ของตนเอง แสดงให้เห็นการไม่เปิดเผยตัวตนและการวางตนเองอยู่วงนอกในสถานะของผู้แนะนำเท่านั้นไม่ใช่ผู้ร่วมประสบการณ์อย่างกับผู้แนะนำเพศหญิงมักกระทำ หรือกลวิธีการใช้ประโยคเงื่อนไขที่พบว่าผู้แนะนำเพศชายจะนำประโยคเงื่อนไขโดยการสมมติตนเองเข้าไปในสถานการณ์เพื่อแนะนำมาใช้น้อยกว่าผู้แนะนำเพศหญิง แสดงให้เห็นการวางตนเองอยู่นอกปัญหา ผู้แนะนำเพศชายจึงไม่ได้โดยตนเองเข้าไปแทนบุคคลใดบุคคลหนึ่งในสถานการณ์เพื่อให้คำแนะนำ เป็นต้น ในส่วนของลักษณะการใช้ภาษาของเพศชายที่แสดงให้เห็นการไม่มีอารมณ์ร่วมไปกับปัญหานั้นจะเห็นได้ในกลวิธีการบริภาษและการเลือกใช้คำศัพท์เพื่อเรียกเพศชายกับเพศหญิงที่พบว่า เพศชายนำการบริภาษมาใช้ในปริมาณน้อยกว่าเพศหญิง เช่นเดียวกับที่เลือกใช้คำหรือกลุ่มคำเรียกเพศชายกับเพศหญิงที่ผู้แนะนำเพศชายมักใช้คำสำคัญในการกล่าวถึง เช่น “พ่อ” “สามี” “ผู้ชาย” “ผู้หญิง” เป็นต้น ที่ไม่ได้แสดงให้เห็นความรู้สึกของผู้แนะนำที่มีต่อบุคคลที่กล่าวถึง และมักนำคำขยายที่มีความหมายกลางๆมาใช้มากกว่า แสดงให้เห็นว่าเพศชายไม่ได้มีอารมณ์ร่วมไปกับประเด็นปัญหามากนัก จึงไม่ได้แสดงแสดงความรู้สึกในแง่ใดแง่หนึ่งผ่านกลวิธีการใช้ภาษาต่างๆมากเท่ากับผู้แนะนำเพศหญิง แต่จะมุ่งให้ความสำคัญไปที่สาระสำคัญคือการให้คำแนะนำเป็นสำคัญ ลักษณะการใช้ภาษาที่แสดงการอยู่วงนอกเช่นนี้ของผู้แนะนำเพศชาย จูเลีย วูด (Julia wood, 1990 อ้างถึงใน นันดา วีรวิทยานุกูล, 2544) มองว่า

เป็นความพยายามรักษาความเป็นตัวของตัวเองไว้ก่อนเสมอ จึงไม่พยายามมีส่วนร่วมในสถานการณ์ที่ผู้พูดประสบมา ซึ่งเป็นลักษณะที่แสดงออกถึงความมีอำนาจ และเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ของเพศชาย

2. ใช้ภาษาที่แสดงให้เห็นถึงความเหนือกว่า

ลักษณะดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นในการใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก คือ การใช้คำแสดงทัศนคติที่พบว่าผู้แนะนำเพศชายมักใช้คำแสดงทัศนคติแบบปรากฏเดี่ยวนอกกว่าผู้แนะนำเพศหญิง เช่น “อย่า” “ต้อง” เป็นต้น ที่มีลักษณะการบีบบังคับให้ต้องกระทำการใดสิ่งหนึ่งมากกว่าการปรากฏร่วมกับคำอื่นอย่างที่คุณแนะนำเพศหญิงมักเลือกใช้ เช่น “อาจต้อง” “คงต้อง” เป็นต้น ความแตกต่างดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่า เพศชายไม่เพียงวางตนเองให้อยู่ในสถานะของผู้แนะนำเท่านั้นแต่ยังแสดงลักษณะของผู้ออกคำสั่งด้วยตนเอง รวมไปถึงการใช้คำแสดงทัศนคติในการคาดคะเนที่ผู้แนะนำเพศชายนำคำที่แสดงการความมั่นใจมาใช้มากกว่า โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่เป็นการคาดคะเนเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตที่เป็นเหมือนการตัดสินใจของคู่ประสบปัญหา การที่ผู้แนะนำเพศชายนำคำที่แสดงความมั่นใจมาใช้จึงอาจแสดงให้เห็นการวางตนเองในฐานะที่เป็นผู้ชี้ชะตาของคู่ประสบปัญหานอกเหนือจากการเป็นผู้แนะนำด้วยตนเอง

3. ตรงประเด็นและไม่หยิ่งเชิงแบบเพศหญิง

ลักษณะดังกล่าวสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนในกลวิธีการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ เช่น การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ที่พบว่าผู้แนะนำเพศชายจะนำคำหลักสำคัญมาใช้เพื่อให้คำแนะนำอย่างตรงไปตรงมามากกว่าผู้แนะนำเพศหญิงที่มักนำคำหลักสำคัญมาใช้ร่วมกับคำขยายอื่นๆเสมอเพื่อขยายความและให้เห็นภาพชัดเจนมากยิ่งขึ้นเสมอ หรือการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ในประเด็นเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศที่สังคมไทยมักจะไม่กล่าวถึงเรื่องการมีเพศสัมพันธ์อย่างเปิดเผยมากนัก แต่พบว่าผู้แนะนำเพศชายเลือกใช้คำศัพท์ต่างๆเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์อย่างเปิดเผยใจแจ้งแจ้งในลักษณะต่างๆมากกว่าผู้แนะนำเพศหญิง โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อการแนะนำที่ตรงประเด็นชัดเจน เป็นต้น ในส่วนของการใช้ภาษาที่ไม่หยิ่งเชิงแบบเพศหญิงนั้นจะเห็นได้อย่างชัดเจนจากการใช้คำแสดงทัศนคติในการคาดคะเนที่พบว่า ผู้แนะนำเพศชายจะเลือกนำคำที่แสดงความมั่นใจต่างๆมาใช้มากกว่าผู้แนะนำเพศหญิง เช่น “ต้อง” “แน่” “ย่อม” เป็นต้น แม้การคาดคะเนในเรื่องต่างๆนั้นจะเป็นเรื่องในอนาคตที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ก็ตาม แสดงให้เห็นลักษณะของเพศชายที่เชื่อมั่นในความคิดของตนเองสูง ซึ่งตรงกับแนวคิดของ J.A.Dolve (อ้างถึงใน มีโชค ราชสุรานุวัต, 2544) ที่ได้กล่าวถึงความเป็นชายไว้แนวคิดหนึ่งว่า เพศชายมีความเชื่อมั่นในตัวเอง (Be confident) มีอิสระไม่เชื่อถือคนอื่น ที่สำคัญผู้ชายจะไม่ปล่อยให้ความรู้สึกควบคุมตัวเอง

จากลักษณะการใช้ภาษาของเพศชายข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นว่าเพศชายมีความเป็นปัจเจกบุคคลสูง จึงมักวางตนเองเป็นคณวณอกในการแนะนำ ไม่มีอารมณ์ร่วมไปกับประเด็นปัญหา จึงมุ่งประเด็นความสนใจไปที่สาระสำคัญคือการให้คำแนะนำมากกว่า ตรงกับบทโนทัศน์ที่ พาร์สันและเบลล์ (Parson and Bales, 1955 อ้างถึงใน นิตยกุล อรรถนุพรรณ, 2530: 13) ที่แสดงให้เห็นว่าเพศชายมีมโนทัศน์ของลักษณะพฤติกรรมเครื่องมือ (Instrument) ได้แก่ลักษณะของการกระทำที่นำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย เช่น ความเชื่อมั่นในตนเอง การกล้าแสดงออก เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันก็ตรงกับมโนทัศน์ของ บาคัน (Bakan, 1966 อ้างถึงใน นิตยกุล อรรถนุพรรณ, 2530: 13) ที่เพศชายมีมโนทัศน์เป็นเอเจนซี (agency) คือ ลักษณะของการกระทำที่มีจุดเริ่มต้นมาจากตนเอง หรือการกระทำที่มีตนเองเป็นหลัก และแสดงออกในลักษณะของการป้องกันตนเอง ยืนหยัดเพื่อสิทธิของตนเอง หรือการกล้าแสดงออก (self assertion) การขยายตนเอง (self expansion) ความเป็นอิสระ

และการมีอำนาจบงการหรือมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น จะเห็นว่าแม้การใช้คำเรียกลักษณะของเพศชายจะแตกต่างกันไป แต่เป็นมโนทัศน์ที่สะท้อนให้เห็นลักษณะของเพศชายที่ตรงกัน คือ การกระทำเพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายหรือการกระทำที่มีจุดเริ่มต้นมาจากตนเอง เช่น การเป็นตัวของตัวเอง การมีอิสระ และการกล้าแสดงออก เป็นต้น มโนทัศน์เหล่านี้ได้สะท้อนให้เห็นผ่านการใช้ภาษาในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักจากผู้แนะนำเพศชายอย่างชัดเจน

ลักษณะการใช้ภาษาของเพศหญิง

1. ใช้ภาษาที่แสดงให้เห็นการมีอารมณ์ร่วมไปกับปัญหา

ลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนผ่านกลวิธีการใช้ภาษา เช่น การบริภาษที่แม้จะพบว่าความแตกต่างด้านปริมาณการนำมาใช้นั้นไม่แตกต่างจากผู้แนะนำเพศชายมากนัก แต่ในประเด็นปัญหาต่างๆที่ผู้ประสบปัญหาเป็นเพศหญิงที่ถูกกระทำได้รับความเจ็บปวดจากเพศชาย ผู้แนะนำเพศหญิงมักจะใช้ถ้อยคำภาษาที่รุนแรงเพื่อแสดงออกถึงความไม่พอใจเป็นการระบายความรู้สึกที่แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงมีอารมณ์ร่วมไปกับผู้ประสบปัญหาอย่างชัดเจน หรือในกลวิธีการใช้ประโยคเงื่อนไขที่พบว่าผู้แนะนำเพศหญิงมักใช้ประโยคเงื่อนไขโดยการสมมติตนเองเข้าไปในสถานการณ์เพื่อให้คำแนะนำมากกว่าผู้แนะนำเพศชาย ก็แสดงให้เห็นลักษณะการมีอารมณ์ร่วม ผู้แนะนำเพศหญิงจึงนำตนเองเข้าไปแทนตัวบุคคลต่างๆในปัญหาเพื่อให้คำแนะนำมิได้มองจากมุมมองของบุคคลภายนอกที่ให้คำแนะนำเท่านั้น รวมไปถึงกลวิธีการเล่าเรื่องของผู้แนะนำเพศหญิงมักนำเอาประสบการณ์ตรงของตนเองมาบอกเล่าที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับปัญหาชีวิตรัก แสดงให้เห็นการเชื่อมโยงปัญหาชีวิตรักของบุคคลอื่นเข้ากับปัญหาของตนเอง โดยมักจะมีการใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ที่แสดงอารมณ์และความรู้สึกต่างๆเสมอ แสดงให้เห็นลักษณะการมีอารมณ์ร่วมไปกับปัญหาของบุคคลอื่นจนทำให้ผู้แนะนำเพศหญิงต้องการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ชีวิตของตนเองไปด้วย เป็นต้น

นอกจากนี้จากการศึกษาที่พบว่าผู้แนะนำเพศหญิงมักนำคำขยายมาใช้ร่วมกับคำหลักสำคัญโดยเฉพาะการใช้คำเรียกเพศชายกับเพศหญิงที่แสดงความหมายในด้านบวกและลบนั้น ได้สะท้อนให้เห็นลักษณะที่มีอารมณ์ร่วมไปกับประเด็นปัญหา คำเรียกเพศชายกับเพศหญิงจึงแสดงความหมายในแง่ใดแห่งหนึ่งเสมอ รวมไปถึงการที่ผู้แนะนำเพศหญิงมักนำคำขยายมาใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึกต่างๆโดยเฉพาะความรู้สึกเศร้า เสียใจ เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนมากยิ่งขึ้น และมักนำมาใช้เพื่ออธิบายความรู้สึกของเพศหญิง การที่ผู้แนะนำเพศหญิงนำคำขยายเหล่านี้มาใช้หลายลักษณะมากกว่าผู้แนะนำเพศชาย นอกจากจะทำให้เห็นลักษณะที่มีอารมณ์ร่วมแล้วยังแสดงให้เห็นลักษณะของเพศหญิงที่ให้ความสำคัญกับเรื่องอารมณ์ความรู้สึกเป็นอย่างมากอีกด้วย

2. ใช้ภาษาเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้ประสบปัญหา

ลักษณะดังกล่าวได้แสดงให้เห็นผ่านกลวิธีการใช้ภาษาหลายลักษณะ เช่น การใช้คำสรรพนามเรียกขานที่พบว่า ผู้แนะนำเพศหญิงจะเลือกใช้คำที่แสดงความใกล้ชิดสนิทสนมกับผู้ประสบปัญหามากกว่าผู้แนะนำเพศชาย เช่น การใช้คำเรียกญาติ หรือการใช้คำเรียกแทนผู้แนะนำด้วยชื่อ เป็นต้น ในขณะที่ผู้แนะนำเพศชายจะใช้คำเรียกแทนตนเองด้วยคำ “ผม” เพียงคำเดียวเท่านั้น หรือการกล่าวขอโทษหลังการใช้กลวิธีการบริภาษหรือการใช้ถ้อยคำภาษาที่รุนแรงที่อาจกระทบใจผู้ประสบปัญหา พบว่าผู้แนะนำเพศหญิงมักกล่าวขอโทษเพื่อลดระดับความรุนแรงของสถานการณ์การสื่อสารนั้นๆ แสดงให้เห็นการคำนึงถึงความรู้สึกและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้แนะนำกับผู้ประสบปัญหาเป็นสำคัญ หรือในกลวิธีการเล่าเรื่องของผู้แนะนำเพศหญิงมักนำเอาประสบการณ์ตรงของตนเองมาบอกเล่าก็สามารถแสดงให้เห็นการสร้างความสัมพันธ์กันดีกับผู้ประสบปัญหาได้

โดยการที่ผู้แนะนำเพศหญิงได้วางตนเองให้อยู่ในสถานะของผู้ร่วมประสบการณ์ มิได้วางตนอย่างคนวงนอกหรือคนที่เหนือกว่าในสถานะของผู้แนะนำแต่เพียงเท่านั้น เป็นต้น จะเห็นได้ว่าลักษณะความเป็นมิตรกับบุคคลอื่นนี้เป็นลักษณะสำคัญของเพศหญิง ซึ่ง J.A.Dolve (อ้างถึงใน มีโชค ราชภานุวัต, 2544) ได้แสดงความคิดเห็นในลักษณะดังกล่าวไว้ว่า เป็นเพราะเพศหญิงได้รับการคาดหวังให้ต้องดูแลเอาใจใส่ผู้อื่น มีอริยาสัย มีความรับผิดชอบและเป็นมิตรกับผู้อื่น ความคาดหวังจากสังคมนี้เอง ส่งผลทำให้เพศหญิงใช้ภาษาที่คำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้ร่วมสนทนาเป็นสำคัญ

3. ใช้ภาษาที่แสดงการหยิ่งเชิง

ลักษณะดังกล่าวจะเห็นได้อย่างชัดเจนจากการเลือกใช้คำแสดงทัศนคติที่พบกับผู้แนะนำเพศหญิง มักนำคำแสดงทัศนคติแบบปรากฏร่วมกันมาใช้เพื่อลดระดับการผูกมัดผู้ประสบปัญหาให้ต้องกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากจนเกินไปในขณะเดียวกันก็แสดงการหยิ่งเชิงอยู่ในที่ เช่น “คงต้อง” “น่าจะต้อง” “อาจต้อง” เป็นต้น นอกจากนี้การเลือกใช้คำแสดงทัศนคติเพื่อการคาดคะเนที่พบว่า ผู้แนะนำเพศหญิงจะนำคำแสดงความไม่มั่นใจมาใช้มากกว่าผู้แนะนำเพศชาย เช่น “คง” “อาจ” “มั้ง” เป็นต้น ก็แสดงให้เห็นการหยิ่งเชิงเพื่อไม่ผูกมัดตนเองกับการแสดงความคิดเห็นในทางใดทางหนึ่ง การใช้ภาษาแบบหยิ่งเชิงของผู้แนะนำเพศหญิงเช่นนี้ เอมอร์ ทรูวีเชียร์ ได้กล่าวว่า ลักษณะดังกล่าวเป็นลักษณะที่ใช้มากในกลุ่มเพศหญิง เพราะเพศหญิงมักมีความไม่แน่ใจ ไม่กล้าแสดงความเห็นของตนเอง ซึ่งตรงกับความคิดของเลคอฟ (Lakoff 1975) ที่เห็นว่า ลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าเพศหญิงขาดความมั่นใจในตนเอง ไม่มีอำนาจ และมีความนับถือตนเองต่ำ ซึ่งเป็นลักษณะที่ผู้หญิงเรียนรู้มาตั้งแต่เด็กๆ จะเห็นได้ว่า R.Lakoff ได้มองว่าปริบททางสังคมที่เพศหญิงได้รับการอบรมสั่งสอนมานั้นมีอิทธิพลสำคัญที่ทำให้เพศหญิงมีลักษณะดังกล่าวซึ่งสะท้อนผ่านการใช้ภาษา

จากลักษณะการใช้ภาษาของเพศหญิงข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงมักให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น และมักมีอารมณ์ร่วมไปปัญหาโดยเชื่อมโยงประสบการณ์ของตนเองที่คล้ายคลึงกับเรื่องราวประเด็นปัญหาเสมอ การใช้ภาษาที่มักจะคำนึงถึงบุคคลอื่นเป็นสำคัญเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงมีลักษณะเป็นปัจเจกบุคคลค่อนข้างน้อยซึ่งตรงกับโนท์สันที่ พาร์สันและเบลล์ (Parson and Bales, 1955) แสดงให้เห็นว่า เพศหญิงมีมีโนท์สันของลักษณะพฤติกรรมการแสดงออก (expressive) ที่เป็นการกระทำเพื่อสนับสนุนหรือเป็นผลดีต่อการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เช่น การเอาใจใส่ดูแลผู้อื่น และการตอบสนองอารมณ์ ในขณะเดียวกันก็ตรงกับมีโนท์สันของ บาคัน (Bakan, 1966) ที่เพศหญิงมีมีโนท์สันเป็นคอมมิวนิเียน (communion) ได้แก่ลักษณะการกระทำที่มีสาเหตุจากความสัมพันธ์กับผู้อื่น การกระทำที่มุ่งความสนใจในความสัมพันธ์กับผู้อื่น และแสดงออกในลักษณะของการยอมรับผู้อื่น เป็นมิตร และการช่วยเหลือผู้อื่น เป็นต้น จะเห็นได้ว่าทุกมีโนท์สันได้แสดงให้เห็นถึงการกระทำที่มุ่งความสนใจในความสัมพันธ์กับผู้อื่นของเพศหญิง มีโนท์สันเหล่านี้ได้สะท้อนให้เห็นผ่านการใช้ภาษาในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักจากผู้แนะนำเพศหญิงอย่างชัดเจน

จากลักษณะการใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงที่สะท้อนผ่านกลวิธีการใช้ภาษาที่แตกต่างกันข้างต้นนี้สามารถสะท้อนให้เห็นการปลูกฝังลักษณะและพฤติกรรมให้กับทั้งสองเพศแตกต่างกันในสังคมได้ เอมอร์ ทรูวีเชียร์ (ม.ป.ป. : 39) ได้กล่าวว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้ภาษาของชายกับหญิงนั้นต่างกันมีอยู่ 2 ประการคือ ความแตกต่างในด้านการอบรมเรื่องการใช้ภาษา และความเหลื่อมล้ำทางสังคม ซึ่งทั้งสองประการนี้ได้รับอิทธิพลมาจากทางสังคมที่กีดกันเพศหญิง ทำให้เพศหญิงเป็นเสมือนพลเมืองชั้นสอง คือ อยู่ในฐานะด้อยกว่า

ผู้ชาย ซึ่งตรงกับความคิดของ (นันทา วีรวิทยานุกูล 2544) ที่มองว่ารูปแบบการใช้ภาษาที่แตกต่างกันของผู้ชาย กับผู้หญิงนั้นได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งที่ถูกปลูกฝังมาตั้งแต่วัยเด็ก โดยนันทาได้แสดงให้เห็นว่าจุดประสงค์ในการใช้ ภาษาของเด็กผู้ชาย คือ ใช้ภาษาในการแสดงจุดยืนและแสดงความคิดของตนเอง เพื่อให้ได้สิ่งใดสิ่งหนึ่งมา ใช้ ภาษาเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ฟัง และใช้ภาษาเพื่อเอาชนะคู่แข่ง เพื่อให้ได้รับความสนใจ ในขณะที่ จุดประสงค์การใช้ภาษาของเด็กผู้หญิง คือ ใช้ภาษาเพื่อไกลเกลี่ย ขอความร่วมมือ สร้างความสัมพันธ์และรักษา ความสัมพันธ์ หลีกเลี่ยงการวิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่น ถ้าจำเป็นก็จะพูดจามนวล ไม่กีดกันผู้อื่นออกจากวงสนทนา และให้ความสำคัญแก่ผู้อื่นและสร้างความสัมพันธ์ในการตอบสนองความต้องการและความรู้สึกของผู้อื่น ซึ่งจะ เห็นได้ว่าจุดประสงค์ในการใช้ภาษาของเด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิงนี้ได้ส่งผลมายังการใช้ภาษาของทั้งสองเพศจนโต ผลการวิจัยด้านลักษณะการใช้ภาษาของผู้แนะนำทั้งสองเพศส่วนใหญ่จะเห็นได้ว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์ใน การใช้ภาษาของเด็กชาย-เด็กหญิง มีเพียงลักษณะการใช้ภาษาของเพศหญิงที่หลีกเลี่ยงการวิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่น ถ้าจำเป็นก็จะพูดจามนวลเท่านั้น ที่ในวาทกรรมกรให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักพบในลักษณะตรงกันข้าม ดังเห็นได้จากการบริภาษที่พบว่าผู้แนะนำเพศหญิงนำมาใช้ในปริมาณที่มากกว่าผู้แนะนำเพศชาย แต่เนื่องจาก ประเด็นปัญหาชีวิตรักที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ผู้ถูกกระทำจะเป็นเพศหญิง ความรู้สึกเห็นอกเห็นใจและการมีอารมณ์ ร่วมไปกับผู้ประสบปัญหาจึงอาจเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้แนะนำเพศหญิงเลือกใช้ภาษาในการดำเนินที่รุนแรง ตามไปด้วย แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงให้ความสำคัญกับเรื่องอารมณ์และความรู้สึกเป็นอย่างมากนั่นเอง

ในส่วนของสาเหตุสำคัญที่ทำให้ภาษาของชายกับหญิงแตกต่างกันด้านความเหลื่อมล้ำทางสังคมนั้น จากการศึกษาพบว่ากลวิธีการใช้ภาษาที่ผู้แนะนำทั้งเพศชายและเพศหญิงนำมาใช้นั้นไม่ได้สะท้อนให้เห็นด้าน ความเหลื่อมล้ำทางสังคมอย่างชัดเจน เป็นเพียงลักษณะการใช้ภาษาที่แตกต่างกันเท่านั้น แต่ในส่วนของ การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์เพื่อการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักที่พบว่าในบางประเด็นผู้แนะนำทั้งสองเพศ เลือกใช้คำศัพท์ในการแนะนำแตกต่างกันนั้น เป็นสิ่งที่สามารถสะท้อนให้เห็นการส่งต่อความคิดเรื่องความไม่เท่า เทียมกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิงในสังคมได้ เช่น การที่ผู้แนะนำเพศชายให้ความสำคัญกับเรื่องสิทธิส่วนบุคคล จึงได้เลือกใช้คำแสดงพฤติกรรมกรรกล้าความเป็นส่วนตัวในเชิงลบอย่างชัดเจนว่าผู้แนะนำเพศหญิง เช่น “ก้าวก้าว” “สิทธิส่วนบุคคล” “รบกวน” เป็นต้น แตกต่างจากเพศหญิงที่เลือกใช้คำศัพท์แสดงพฤติกรรม ดังกล่าวมาใช้อย่างหลากหลายมากกว่า และมักนำมาใช้เพื่อแสดงให้เห็นว่าลักษณะดังกล่าวเป็นลักษณะทั่วไป ของเพศหญิง ความแตกต่างดังกล่าวนี้เองได้สะท้อนให้เห็นว่าเพศชายให้ความสำคัญกับความเป็นอิสระของเพศ ชายด้วยกัน จึงเลือกนำคำศัพท์ที่มีความหมายเชิงลบมาใช้เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงเคารพความเป็นอิสระ ของเพศชายในการกระทำทุกอย่าง เป็นการส่งต่อความคิดให้เพศหญิงอยู่ภายใต้อำนาจของเพศชาย หรือใน กลวิธีกรออ้างถึง ที่พบว่ามีเพียงผู้แนะนำเพศหญิงเท่านั้นที่นำการอ้างถึงศีลธรรมและค่านิยมมาใช้ เพื่อให้เพศ หญิงในสังคมปฏิบัติตนให้ให้เหมาะสมตามกรอบกำหนดทางสังคม ลักษณะดังกล่าวก็แสดงให้เห็นการตีกรอบ พฤติกรรมให้กับเพศหญิงที่ไม่เท่าเทียมกับเพศชายเช่นเดียวกัน เป็นต้น ความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศชายกับ เพศหญิงที่สะท้อนผ่านการใช้ภาษาของผู้แนะนำทั้งสองเพศนี้อาจมีเหตุผลมาจากพื้นฐานวัฒนธรรมไทยเป็นที่ ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นสังคมที่ยอมรับ “ผู้ชายเป็นใหญ่” (พิชรา รุ่งสุข, 2544: 13) จึงเป็นการกำหนดให้เพศ หญิงมีฐานะที่ด้อยกว่าเพศชาย และมักถูกตีกรอบกำหนดพฤติกรรมจากสังคม จึงต้องระมัดระวังพฤติกรรมของ ตนเองที่หมายรวมถึงการใช้ภาษาด้วยซึ่งผลการวิจัยก็ได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ผู้แนะนำเพศชายจะใช้ ภาษาที่ไม่ได้คำนึงถึงความสัมพันธ์อันดีหรือความรู้สึกของผู้ประสบปัญหาเท่ากับผู้แนะนำเพศหญิง มีความ

เป็นปัจเจกบุคคลสูง ในขณะที่เพศหญิงมักจะคำนึงถึงบุคคลอื่นเป็นที่ตั้ง เพื่อสร้างความพึงพอใจและให้ได้รับการยอมรับ แสดงให้เห็นความเป็นปัจเจกบุคคลน้อยกว่าเพศชาย และยังสะท้อนให้เห็นอำนาจของเพศชายที่เหนือกว่าเพศหญิงอีกด้วย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาที่ผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงนำมาใช้ในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก นอกจากจะแสดงให้เห็นความแตกต่างด้านการใช้ภาษาที่แตกต่างกันจากผู้แนะนำทั้งสองเพศ เบื้องหลังการใช้ภาษาเพื่อให้คำแนะนำต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ รวมไปถึงลักษณะการนำกลวิธีการใช้ภาษาต่างๆมาใช้ที่แตกต่างกันนั้นยังสามารถสะท้อนให้เห็นความไม่เท่าเทียมกันของเพศชายกับเพศหญิงในสังคมผ่านสายตาของผู้แนะนำทั้งสองเพศอีกด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 4

การวิเคราะห์เชิงวิพากษ์วาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก

ในบทที่แล้วผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักเพื่อให้เห็นลักษณะการใช้ภาษาและวิธีการแนะนำที่เหมือนและแตกต่างกันของเพศชายกับเพศหญิง ในบทนี้ผู้วิจัยจึงจะศึกษาว่าการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักที่ผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ นั้น ได้สะท้อนให้เห็นลักษณะของชาย-หญิงในสังคมว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร รวมไปถึงได้ต่อยอดและผลิตซ้ำความคิดเกี่ยวกับอุดมการณ์ใดบ้างที่สะท้อนให้เห็นความไม่เท่าเทียมกันของเพศชายกับเพศหญิงในสังคม

การวิเคราะห์การให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักในห้องศาลาประชาคมนี้ จะศึกษาภายใต้กรอบการวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์ของแฟร์คล๊าฟ (Fairclough, 1995) เพื่อสะท้อนให้เห็นอุดมการณ์ของเพศชายและหญิงที่แฝงอยู่ในตัวบท โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) การวิเคราะห์ภาคปฏิบัติทางวาทกรรม 2) การวิเคราะห์ตัวบท และ 3) การศึกษาภาคปฏิบัติการทางวาทกรรมและภาคปฏิบัติการทางสังคมวัฒนธรรม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 การวิเคราะห์ภาคปฏิบัติทางวาทกรรม (Discourse Practice)

แฟร์คล๊าฟ (Fairclough 1995) กล่าวว่าวาทกรรมไม่ได้ประกอบด้วยตัวบท Text เพียงอย่างเดียว แต่ประกอบด้วยตัวบทและบริบททางสังคมและวัฒนธรรมซึ่งประกอบด้วยวิถีปฏิบัติทางวาทกรรม (Discourse Practice) และวิถีปฏิบัติทางสังคมและวัฒนธรรม (sociocultural practice) ผู้วิจัยจะใช้กรอบการวิเคราะห์ตามแนวคิดชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสารของไฮม์ส (Hymes 1974) เพื่อให้เห็นภาพรวมของกระบวนการ การผลิต และการกระจายตัวบท (Process of production) และกระบวนการบริโภคและตีความตัวบท (Process of interpretation) นำไปสู่ความเข้าใจวิถีปฏิบัติทางวาทกรรมของการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักได้ดียิ่งขึ้น

เดลล์ ไฮม์ส (Hymes, 1974) ได้เสนอตัวแบบที่สามารถใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ภาษาตามแนวคิดพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสาร สรุปเป็นคำย่อว่า SPEAKING ตัวอักษรแต่ละตัวเป็นอักษรต้นขององค์ประกอบที่ต้องใช้ในการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

S ย่อมาจาก Setting หรือ Scene (กาลเทศะ หรือฉาก) หมายถึง เวลาและสถานที่ซึ่งเป็นสภาวะแวดล้อมทางกายภาพของเหตุการณ์การสื่อสาร

P ย่อมาจาก Participants (ผู้ร่วมเหตุการณ์) หมายถึง ผู้พูด - ผู้ฟัง หรือผู้ส่งสาร - ผู้รับสารในการสื่อสาร ในบางครั้งอาจนับรวมผู้อื่นที่ร่วมอยู่ในเหตุการณ์การสื่อสารด้วยหากบุคคลนั้นมีอิทธิพลต่อสถานการณ์การสื่อสารที่กำลังดำเนินอยู่

E ย่อมาจาก Ends (จุดมุ่งหมาย) หมายถึง เป้าหมายหรือผลลัพธ์ที่ผู้ร่วมเหตุการณ์ตั้งไว้ใน การสื่อสารว่าต้องการให้เกิดสิ่งใดขึ้นในการสื่อสารครั้งนั้น

A ย่อมาจาก Act sequence (การลำดับวัจนกรรม) หมายถึง การเรียงลำดับของวัจนกรรมในการสื่อสารว่าควรจะใช้วัจนกรรมใดก่อนและหลังตามลำดับ

K ย่อมาจาก Key (กุญแจ) หมายถึง น้ำเสียงหรือท่วงทำนองในการสื่อสาร เช่น น้ำเสียงเป็นไปในลักษณะเอาจริงเอาจัง หรือแบบเป็นกันเอง มีการหยอกล้อกัน หรือเป็นการเสียดสีเยาะเย้ย ถากถาง เป็นต้น

I ย่อมาจาก Instrumentalities (เครื่องมือ) หมายถึง วิธีการในการสื่อสาร เช่น การพูดปากเปล่า หรือการใช้เครื่องมือสื่อสารแบบต่าง ๆ เช่น โทรเลข โทรศัพท์ จดหมาย นอกจากนี้ยังรวมถึงลักษณะภาษาที่ใช้ การเลือกใช้ถ้อยคำ การใช้ความเปรียบ การใช้ภาษาถิ่น การสลับภาษา และการใช้อวัจนภาษาเพื่อสื่อความหมายในลักษณะต่าง ๆ เช่น การหัวเราะ การใช้ระดับเสียงที่ต่างกัน การใช้สัญญาณเสียง เป็นต้น

N ย่อมาจาก Norms of Interaction & Interpretation (บรรทัดฐานของการปฏิสัมพันธ์ และการตีความ) หมายถึง ข้อตกลงอันเป็นที่ทราบและยอมรับกันเกี่ยวกับการปฏิบัติตนของผู้ร่วมเหตุการณ์ในระหว่างการสื่อสาร และข้อตกลงเกี่ยวกับการตีความหมายของสารที่ใช้ในการสื่อสาร ซึ่งอาจแตกต่างกันตามลักษณะของวัฒนธรรมในแต่ละสังคม

G ย่อมาจาก Genre (ประเภทการสื่อสาร) หมายถึง ประเภทของปริจเฉท เช่น การหาเสียง การบรรยาย การประชุม การโต้วาทีหรือการอภิปราย

ผลการวิเคราะห์การให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอม ตามแนวชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสาร มีดังต่อไปนี้

4.1.1 ฉาก (Setting หรือ Scene)

ฉากหรือสถานที่เกิดเหตุการณ์ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก คือ เว็บไซต์พันทิป หมวดพันทิป คาเฟ่ ห้องศาลาประชาคม (<http://www.pantip.com/cafe/social>) หมวดย่อยปัญหาชีวิต ในประเด็นปัญหาชีวิตรัก เป็นพื้นที่สาธารณะบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เปิดโอกาสให้บุคคลได้สัมผัสสิทธิและเสรีภาพรูปแบบใหม่ ด้วยบทบาทการเป็นเวทีแลกเปลี่ยนทางความคิด (Public Forum) แห่งใหม่ของโลกซึ่งสามารถนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดเห็น ตลอดจนบทวิพากษ์วิจารณ์ต่างๆได้อย่างเสรี (อนุชา ทิรคานนท์ 2547) วาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิต ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอมจึงเป็นพื้นที่ที่ผู้ใช้งานสามารถแสดงความคิดเห็นผ่านภาษาในประเด็นต่างๆได้อย่างอิสระ โดยเฉพาะในบางประเด็นที่ไม่อาจพูดถึงได้อย่างเปิดเผยในสังคมจริง เช่น การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คนรัก เป็นต้น

เหตุการณ์การสื่อสารนี้เกิดขึ้นในช่วงเดือนพฤษภาคม 2554 (วันที่ 3 – 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2554) ในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงที่คนในสังคมรวมไปถึงสื่อมวลชนให้ความสนใจเรื่องการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงเป็นอย่างมาก เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงที่มีการถ่ายทอดละครโทรทัศน์ที่ได้รับความนิยม คือ “ดอกส้มสีทอง” ที่มีประเด็นเรื่องการทำผิดศีลธรรมของตัวละครตัวหนึ่งคือ “เรยา” บทประพันธ์ดังกล่าวรวมไปถึงตัวละครในเรื่องจึงมักได้รับการเอ่ยและนำมาเปรียบเทียบกับบุคคลในประเด็นปัญหาชีวิตรักบ่อยครั้งในประเด็นปัญหาสามีนอกใจไม่มีภรรยาบ่อย รวมไปถึงกรณีพิพาทระหว่างนักร้องนักแสดงชื่อดังกับนักแสดงหญิงคนหนึ่งที่ว่าตั้งครรรักกับนักร้องชาย ส่งผลทำให้เกิดการอ้างถึงบุคคลดังกล่าว และเกิดเป็นข้อถกเถียงเรื่องการทำผิดศีลธรรมก่อนการแต่งงานในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักนี้ด้วย

ลักษณะกระดานเว็บบอร์ดในสถานการณ์การสื่อสารนี้จะเริ่มจากกล่องข้อความแรกคือกล่องข้อความจากผู้ตั้งกระทู้ ประกอบไปด้วย ชื่อกระทู้ตั้ง ข้อความส่วนรายละเอียดจากผู้ตั้งกระทู้ ชื่อผู้ตั้งกระทู้ตั้ง และเวลาการเขียนหรือฝากข้อความ(post)

ตัวอย่างที่ 94

ภาพที่ 2 กล่องข้อความกระทู้ตั้ง

 ถ้าเป็นคุณ จะให้อภัยได้หรือเปล่า
vote [ติดต่อทีมงาน](#)

อยู่กินกันมา สิบกว่าปี ลำบากสุด ๆ บางวันแทบไม่มีเงินติดตัว ปัจจุบันมีบ้าน มีรถ ก็แอบไปมีเมียช้อย รู้จักกัน 2 วัน ก็จูงกันไปนอน ไม่เคยป้องกันตัวเอง ไม่กลัวทั้งท้อง และเอดส์ ทำหน้ามัน บอกไม่เป็นหรอก เงินทองก็แอบให้ใช้ ขณะที่เราประหมัด เพราะกลัวลำบาก ตอนแก่ ครอบครัวยุคเรา ไม่มีลูกด้วยกัน ฝ่ายชายคงจะเหงา ก็เลยไปเอาเมียช้อย ลูกคิด อ้อแถมหลานคิดอีก 1 ผู้หญิงก็ไม่เด็กนะ แก่ใกล้เคียงกับเมียนั้นแหละ ดุชะง่าง่ากันได้ ตอนที่เราออกตรง ๆ หมดรักคนคนนั้นแล้ว เห็นหน้าแล้วมันเจ็บใจ เวลาลำบาก เราอยู่เคียงข้างเค้า ทั้งผลักดัน ให้กำลังใจ กว่าจะมีวันนี้ เสียหน้าตา และท้อ กันตั้งเท่าไร ทำไมไม่คิดถึงวันเก่า ๆ บ้าง ถึงแม้ว่าเราจะแก่ แต่เราก็ดูแลตัวเองตลอดไม่ให้ดูน่าเกลียด ทำไม ผู้ชาย คิดแต่เรื่อง ต้มหาเราบอกเค้าถ้าไม่มีเงิน ผู้หญิงจะเอาไหม เค้ายังไม่เชื่อเราเลย ตอนที่เราอยากจะทำ แต่เค้าไม่ยอม อ้างว่ารักเรา แต่เราหมดใจแล้วจริง ๆ อยากแก่ แบบไม่มีภาระ อยากไปท่องเที่ยวสบาย ๆ เราไม่อยากเห็นหน้าเค้าแล้ว เหมือนคนถูกแทงข้างหลังนะ เราอยากยื่นคำร้อง ต่อศาลขอหย่า เพื่อน ๆ ช่วยแนะนำเราด้วย เราจะเริ่มต้นตรงไหน และถ้าเป็นเพื่อน ๆ จะอภัย ให้เค้าได้หรือเปล่า

จากคุณ : [ลุงจ๊อบ](#)

เขียนเมื่อ : 4 พ.ค. 54 15:01:25

[Share/Save/Bookmark](#) [bookmark](#) [เก็บเข้าคลังกระทู้](#) [ส่งต่อกระทู้](#) [พิมพ์](#) [หน้าหลัก](#) [กระทู้ก่อนหน้า](#) [กระทู้ถัดไป](#)

ในส่วนของกระทู้ตอบที่ผู้วิจัยสนใจศึกษามีลักษณะเป็นกล่องข้อความแสดงความคิดเห็นต่อจากกระทู้ตั้ง โดยเรียงตามลำดับเวลาการแสดงความคิดเห็น ภายในประกอบไปด้วย ลำดับการแสดงความคิดเห็น คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก (ข้อความแสดงความคิดเห็น) ชื่อผู้แสดงความคิดเห็น เวลาการเขียนหรือการฝากข้อความ(post)

ตัวอย่างที่ 95

ภาพที่ 3 กล่องข้อความแสดงความคิดเห็น

 ความคิดเห็นที่ 1
[ติดต่อทีมงาน](#)

ลำดับการแสดงความคิดเห็น

ชีวิตคู่ อย่างน้อย ก็ต้อง สีสเสมอกัน ถึงจะอยู่กันรอดนะครัับ

คำว่าสีเสมอกัน นี้ รวมกับ นิสัยใจคอ นั้นแหละ

แต่ถ้าเทียบกับสี อย่าง คนนิ่งดีมีจิต อีกคนไม่ดีมีเลย เวลามาเจอกัน ทะเลาะบ้านแตกแน่ๆ

หรือถ้า ดีมีเจอดีมี หรือ ไม่ดีมีเจอดีมี แบบนี้ไปด้วยกันได้...

คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก

อีกอย่างนึง ถ้า จขกท แต่งงานกัน แล้ว จะไม่มีคำว่าชีวิตคู่อีกต่อไป จะมีพ่อตา แม่ยาย พ่อปู่แม่ย่า เขยเล็ก สะใภ้ใหญ่ มา่วนวายในชีวิต และถ้ามีลูกอีก...โอ้วววว สวรรค์เป็ยงเลยที่ได้ยารักก็รักอยู่ดอก แต่รักแล้วสร้างปัญหา ก็สัสตัดใจเสียดีกว่า ก่อนที่ไฟจะลามทุ่งให้ปวดหัวมากกว่านี้...

จากคุณ : [นายโธ่ตัน](#)

ชื่อผู้แนะนำ

เขียนเมื่อ : 6 พ.ค. 54 10:18:23

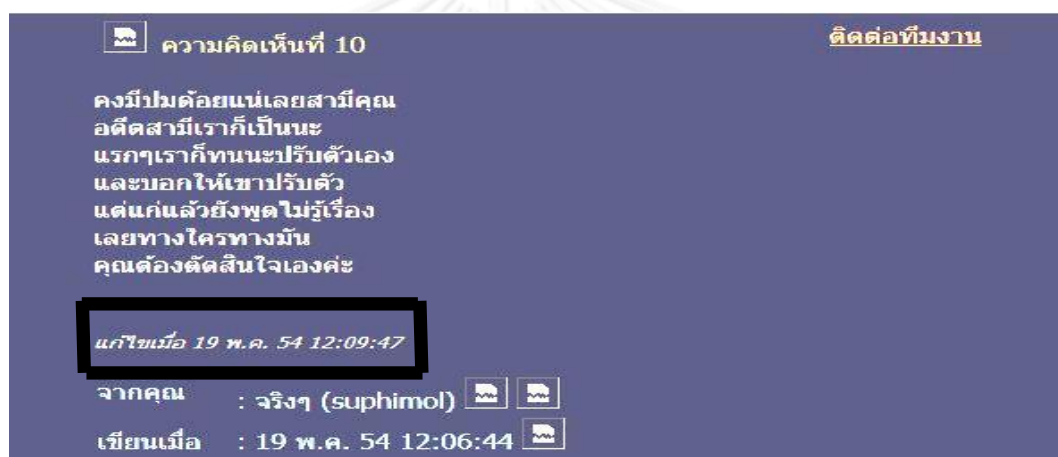
เวลาเขียน

ในกล่องแสดงความคิดเห็นนี้จะสามารถปรับแต่งสี แบบ หรือขนาดตัวอักษร จัดรูปแบบกล่องข้อความและสีพื้นหลังกล่องข้อความ และสามารถแนบไฟล์ประกอบต่างๆ ได้แก่ การฝากไฟล์ การฝากภาพประกอบ และการฝากคลิปวิดีโอ

ข้อความแสดงความคิดเห็นต่างๆที่ปรากฏบนหน้าเว็บบอร์ดนี้จะสามารถแก้ไขและปรับเปลี่ยนถ้อยคำได้โดยไม่จำกัดจำนวนครั้ง แต่เมื่อมีการแก้ไขขึ้นในกระทู้ดังกล่าวจะปรากฏรายละเอียดของวันและเวลาที่แก้ไขข้อความไว้ตอนท้ายของกระทู้ด้วย ในกรณีที่ผู้แสดงความคิดเห็นลบข้อความทั้งหมดออก กล่องข้อความแสดงความคิดเห็นจะไม่หายไป แต่จะปรากฏให้เห็นวันและเวลาที่มีการแก้ไขครั้งสุดท้ายไว้เช่นเดียวกับการแก้ไขข้อความ

ตัวอย่างที่ 96

ภาพที่ 4 กล่องแสดงความคิดเห็นแบบที่มีการแก้ไขข้อความ

4.1.2 ผู้ร่วมเหตุการณ์ (Participant)

ผู้ร่วมเหตุการณ์ในห้องศาลาประชาคม หมวดปัญหาชีวิต ประเด็นปัญหาชีวิตรัก เว็บไซต์พันทิปดอทคอม ในช่วงวันที่ 3 พฤษภาคม – 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2554 ประกอบไปด้วย ผู้ตั้งกระทู้ ผู้อ่านกระทู้ ดังต่อไปนี้

4.1.2.1 ผู้ตั้งกระทู้

ผู้ตั้งกระทู้ คือ ผู้ที่ตั้งกระทู้เพื่อบอกเล่าประสบการณ์หรือขอคำแนะนำประเด็นปัญหาชีวิตรักในห้องศาลาประชาคม หมวดปัญหาชีวิต เว็บไซต์พันทิปดอทคอม โดยผู้ตั้งกระทู้จะทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสารและผู้รับสาร กล่าวคือ ในสถานการณ์การสื่อสารนี้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้ตั้งกระทู้ได้ทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสารคนแรกในกระทู้ เพื่อขอคำแนะนำหรือข้อคิดเห็นจากผู้รับสาร ทันทที่มีผู้แนะนำเข้ามาตอบกระทู้ ผู้ตั้งกระทู้ก็จะเปลี่ยนบทบาทจากผู้ส่งสารเป็นผู้รับสาร เนื่องจากผู้ตั้งกระทู้มักจะเป็นบุคคลที่ผู้แนะนำต้องการสื่อสารด้วยเป็นหลักนั่นเอง

จากการศึกษาพบว่าในช่วงวันที่ 3 พฤษภาคม – 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2554 มีจำนวนกระทู้ตั้งทั้งสิ้น 110 กระทู้ตั้ง จากผู้ตั้งกระทู้จำนวน 98 คน โดยนับจากชื่อผู้ใช้งานที่แตกต่างกัน เป็นชาย 31 คน เป็นหญิง 75คน และไม่ทราบเพศผู้ตั้งกระทู้ 4 คน

4.1.2.2 ผู้อ่านกระทู้

ผู้อ่านกระทู้ คือ ผู้ใช้งานในห้องศาลาประชาคม ที่กดเข้ามาอ่านกระทู้ในหมวดปัญหาชีวิต ประเด็นปัญหาชีวิตรัก ซึ่งสามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้อ่านกระทู้ที่ไม่ได้ให้คำแนะนำหรือแสดงความคิดเห็นในปัญหาชีวิตรัก และผู้แนะนำ ดังต่อไปนี้

4.1.2.2.1 ผู้อ่านกระทู้ที่ไม่ได้ให้คำแนะนำหรือแสดงความคิดเห็นในปัญหาชีวิตรัก

กลุ่มผู้อ่านกระทู้ที่ไม่ได้ให้คำแนะนำหรือแสดงความคิดเห็นในปัญหาชีวิตรัก คือ กลุ่มผู้รับสารที่เปิดเข้ามาอ่านกระทู้ หรือกดสัญลักษณ์ต่างๆในหน้ากระทู้ตั้งและกระทู้รับ เช่น สัญลักษณ์ถูกใจ แจ้งลบกระทู้ หรือติดต่อทีมงาน เป็นต้น โดยไม่ได้ให้คำแนะนำหรือแสดงความคิดเห็นใดๆในประเด็นปัญหาชีวิตรักนี้ จึงไม่อาจทราบปริมาณที่แท้จริงได้ เนื่องจากไม่มีการแสดงความคิดเห็นใดๆในกระทู้ตอบ

4.1.2.2.2 ผู้แนะนำ

ผู้แนะนำ คือ ผู้ใช้งานที่เข้ามากดอ่านกระทู้และให้คำแนะนำในประเด็นปัญหาชีวิตรัก ในหมวดปัญหาชีวิต เว็บไซต์พันทิปดอทคอม

จากการศึกษาพบว่าในช่วงวันที่ 3 พฤษภาคม - 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2554 มีจำนวนผู้แนะนำทั้งสิ้น 454 คน เป็นผู้แนะนำเพศชาย 170 คน ให้คำแนะนำทั้งสิ้น 425 กระทู้ตอบ เป็นผู้แนะนำเพศหญิง 284 คน ให้คำแนะนำทั้งสิ้น 799 กระทู้ตอบ พบว่าผู้แนะนำส่วนใหญ่เป็นผู้ใช้งานประจำ

นอกจากนี้จากการศึกษาลักษณะของผู้แนะนำที่ได้เปิดเผยเรื่องราวหรือประสบการณ์ของตนเองผ่านวาทกรรมกรให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักนั้น ยังแสดงให้เห็นลักษณะของผู้แนะนำไม่ว่าจะเป็นอายุ สถานภาพ หรือประสบการณ์ชีวิตรัก พบว่าอายุของผู้แนะนำส่วนใหญ่คือกลุ่มวัยทำงาน ในช่วงอายุ 21 ปี ถึง 60 ปี (สุชา จันทน์เอม, 2536 : 3) ซึ่งเป็นช่วงวัยที่มีประสบการณ์ชีวิตในระดับหนึ่ง หรือผ่านโลกมามากพอที่จะสามารถแนะนำวิธีแก้ปัญหาชีวิตให้กับผู้อื่นได้ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำหรือทัศนคติในการมองโลก หรือมองปัญหา และพบว่าสถานภาพของผู้แนะนำส่วนใหญ่จะมีสถานภาพสมรส หรือเป็นบุคคลที่เคยประสบปัญหาชีวิตรักมาก่อน สังกัดได้จากการบอกเล่าประสบการณ์หรือปัญหาของตนเองในลักษณะที่ใกล้เคียงกับปัญหาชีวิตรักของบุคคลอื่น นอกจากนี้จากการศึกษาข้อมูลเบื้องหลังของผู้แนะนำยังพบว่าผู้แนะนำเพศชายจะเปิดเผยเรื่องราวของตนเองน้อยกว่าผู้แนะนำเพศหญิง โดยเพศชายเปิดเผยเพียงร้อยละ 9.88 จากจำนวนกระทู้ตอบที่เป็นชายทั้งหมด ในขณะที่เพศหญิงเปิดเผยเรื่องราวของตนเองถึงร้อยละ 17.64 จากจำนวนกระทู้ตอบที่เป็นหญิงทั้งหมด แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงมีลักษณะที่เปิดเผยตนเองมากกว่าผู้แนะนำเพศชาย นอกจากนี้ปัจจัยจากประเด็นปัญหาชีวิตรักที่ผู้ตั้งกระทู้มักเป็นผู้ประสบปัญหาเพศหญิง และมักเป็นฝ่ายถูกกระทำทำให้ได้รับความเจ็บปวด เหตุนี้เองจึงอาจเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้แนะนำเพศหญิงเปิดเผยเรื่องราวของตนเองมากกว่าผู้แนะนำเพศชาย และเกิดอารมณ์ร่วมไปกับประเด็นปัญหามากกว่า จึงเกิดการเชื่อมโยงเรื่องราวปัญหาชีวิตของบุคคลอื่นเข้ากับประสบการณ์ของตนเองและบอกเล่าออกมา

4.1.3 จุดมุ่งหมาย (Ends)

จากการศึกษาพบว่าจุดประสงค์ของผู้แนะนำที่เข้ามาใช้พื้นที่ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอม ในหมวดปัญหาชีวิตประเด็นปัญหาชีวิตรักนี้มีจุดประสงค์ร่วมกัน คือ การให้คำแนะนำวิธีการปฏิบัติตนแก่ผู้ประสบปัญหาเพื่อแก้ไขปัญหาชีวิตรัก แต่ในขณะเดียวกันก็พบจุดประสงค์อื่นนอกเหนือจาก

การให้คำแนะนำด้วย ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เพื่อนำเสนอเรื่องราวของตนเองในทางที่ดีกว่าบุคคลอื่นคล้ายการโอ้อวดตัว รวมไปถึงการให้กำลังใจแก่ผู้ประสบปัญหาชีวิตรักด้วย ตัวอย่างที่ 97

ก็ไปหาเค้าสิครับ เอาให้เคลียร์ไม่งั้นมาจะคาใจไปตลอด ถ้าได้เคลียร์กันแล้วมันจะทำใจง่ายกว่าเยอะ ไม่ว่าจะเหตุผลจะเป็นอะไรก็ตาม

(Psybuster, 6 พ.ค. 54)

ตัวอย่างข้างต้นนี้ผู้ตอบมีจุดประสงค์สำคัญ คือ การให้คำแนะนำ เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาโทรศัพท์ไปถามคนรักถึงเรื่องราวที่ทำให้จิตใจกันให้หายข้องใจ และยังช่วยให้ทำใจได้รวดเร็วยิ่งขึ้นหากพบกับเรื่องราวที่ผิดหวัง

ตัวอย่างที่ 98

มาเป็นกำลังใจให้ผ่านพ้นช่วงเวลาเลวร้ายไปได้ด้วยดีนะคะ รักตัวเองให้มากกว่าที่คนอื่นรัก.. แล้วคุณจะมีรู้สึกดีขึ้นคะ...

(Jay (allway loving you P'jude) 16 พ.ค. 54 12:41:10)

ตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่าผู้ตอบกระทู้มีจุดมุ่งหมายหลัก คือ การให้กำลังใจนอกเหนือจากการให้คำแนะนำ ผู้ตอบจึงได้สร้างวาทกรรมการให้กำลังใจแก่เจ้าของกระทู้ที่ประสบปัญหาชีวิตรัก ในที่นี้คือหญิงคนหนึ่งที่เคยคบกับคนรักมา 8 ปีจนมีลูกด้วยกัน ภายหลังคนรักไปทำงานต่างจังหวัดและไปแอบจดทะเบียนสมรสกับคนอื่นและมีลูกกับฝ่ายนั้น โดยการให้กำลังใจผู้ประสบปัญหาอย่างชัดเจนว่า “มาเป็นกำลังใจให้ผ่านพ้นช่วงเวลาเลวร้ายไปได้ด้วยดีนะคะ” นั่นเอง

ตัวอย่างที่ 99

ต่างกับเรานิดนึง สามิเรามาก รักเรา ใส่ใจเรา เราอยู่กับเค้าเพราะความเหงา แต่ตอนนี้ก็ไม่อยากเสียเค้าไป แฟนเก่าเราก็ดูดี รักเรามาก และเราก็ดูดีด้วย แต่เลิกกันเพราะพ่อไม่ชอบ เราบอกเลิกเอง และเราก็ดูใจจนทุกวันนี้ เพราะทำให้คน ๆ นึงเสียคนไปตั้งสามปี กว่าจะกลับมาตั้งใจเรียนได้

ผ่านมา 20 ปี เรามีลูกและครอบครัวที่อบอุ่น แต่เหมือนพรหมลิขิตเล่นตลกกับเรา ทำให้เราต้องมาเจอกับแฟนเก่า (ซึ่งเราไม่เคยลืมเค้าเลย) และแฟนเก่าเค้าก็ยังรัก และเฝ้ารอเรามาตลอด ซึ่งเราก็ไม่รู้จะทำไถ่ดี เราจะผิดมั๊ยที่ยังคบกับแฟนเก่าเป็นเพื่อน คอยกัน กินข้าวด้วยกันเป็นครั้งคราว แต่ไม่มีอะไรที่เกินเลยไปกว่านี้ (แต่สามิก็ไม่ชอบ) เห็นใจเจ้าของกระทู้คะ แต่ยังไม่สายคะ ตัดสินใจยังทันคะ เลือกคนที่ใส่ใจเราคะ เหมือนสามิดิฉัน ส่วนดิฉันหายไปเสียแล้ว 5555

(Noosom 7 พ.ค. 54 13:04:26)

ตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำไม่เพียงให้คำแนะนำเท่านั้น แต่ยังใช้พื้นที่ดังกล่าวเพื่อบอกเล่าประสบการณ์ชีวิตของตนเองคล้ายการอวดตัวอยู่ในที่ ดังเห็นได้จาก “ต่างกับเรานิดนึง สามิเรามาก รักเรา ใส่ใจเรา” ในขณะที่เดียวกันก็ใช้พื้นที่นี้เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนเองในลักษณะเดียวกับผู้ประสบปัญหา อีกทั้งยังตั้งคำถามเพื่อขอความคิดเห็นจากผู้ใช้งานคนอื่นๆด้วย ดังเห็นได้จาก “เราจะผิดมั๊ยที่ยังคบกับแฟนเก่าเป็นเพื่อน คอยกัน กินข้าวด้วยกันเป็นครั้งคราว”

จุดมุ่งหมายอื่นนอกเหนือจากการให้คำแนะนำนี้จะสามารถปรากฏร่วมกันได้ในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักเดียวกัน เช่น นอกเหนือจากจุดมุ่งหมายสำคัญคือการให้คำแนะนำ ผู้แนะนำอาจมีจุดมุ่งหมายเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนเองซึ่งเป็นคล้ายคลึงกับผู้ประสบปัญหา เพื่อให้ผู้ใช้งานคนอื่นๆเข้ามาแสดงความคิดเห็นหรือให้คำตอบแก่ตนเองในประเด็นเดียวกัน ในขณะที่เดียวกันก็อาจมีจุดมุ่งหมายในการให้กำลังใจ เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาที่มีกำลังใจที่ต่อสู้กับชีวิตไปได้อย่างเข้มแข็งอีกด้วย เป็นต้น

4.1.4 การลำดับวาทกรรม (Act sequence)

จากการศึกษาพบว่าวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอม ไม่มีลำดับที่แน่นอนตายตัว แต่จะมีส่วนสำคัญที่ปรากฏเสมอคือส่วนที่เป็นวาทกรรมการให้คำแนะนำ

ตัวอย่างที่ 100

หาหลักฐานว่าเค้าเป็นซู้กันให้ได้ เอาแบบชัดเจนเลยนะครั้บ แล้วให้ทนายจัดการฟ้องหย่าครั้บ

(ผ่านมา-ผ่านไป (Come N Go), 4 พ.ค. 54)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำมีเป้าหมายชัดเจน คือการให้คำแนะนำ วาทกรรมที่ปรากฏจึงมีเพียงส่วนของการแนะนำเท่านั้น โดยการแนะนำนี้มักจะปรากฏร่วมกับการแสดงความคิดเห็นและการให้กำลังใจ กล่าวคือ นอกเหนือจากการให้คำแนะนำผู้แนะนำมักแสดงความคิดเห็นต่อบุคคลหรือปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาเห็นความคิดและความรู้สึกของผู้แนะนำที่มีต่อสิ่งนั้น เพื่อให้คำแนะนำชัดเจนมากยิ่งขึ้น และช่วยทำให้ผู้ประสบปัญหาคลายตามคำแนะนำได้มากขึ้นอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 101

...อย่าไปเลิกกับเขาเลย ดูๆแล้ว แฟนคุณก็ไม่ได้แย่มากหรอก เค้าเป็นคนมีความรับผิดชอบดีทีเดียว หากคุณเลิกกันไป แล้วเกิดคุณต้องการจะมีคนใหม่ คุณคิดเหอว่าจะเจอคนที่ดีกว่าคนเก่า

(Jutapit 11 พ.ค. 54 10:31:13)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้แนะนำไม่ให้ผู้ประสบปัญหาเลิกกับคนรัก โดยแสดงความคิดเห็นถึงพฤติกรรมคนรักของผู้ประสบปัญหาว่า “ไม่ได้แย่มากหรอก เค้าเป็นคนมีความรับผิดชอบดีทีเดียว” เพื่อสนับสนุนคำแนะนำของตนเองที่ไม่ต้องการให้ผู้ประสบปัญหาเลิกกับคนรัก

ตัวอย่างที่ 102

...การที่คุณมีสามีแล้วแต่ทางบ้านไม่รับรู้ นั้นไม่นับว่าเป็นสามีครั้บ เรียกว่าเป็นการอยู่ก่อนแต่ง คนที่เป็นสามีภรรยากัน ทางบ้านต้องรับรู้ สังคมต้องรับรู้ครั้บ เทรนดอยู่ก่อนแต่งสมัยนี้ก็มาแรงนะครั้บ (คุณคงรู้ว่าผมหมายถึงเหตุการณ์สำคัญในช่วงนี้ว่าคืออะไร) แต่สิ่งที่ทำให้ตอนนี้เป็นคือ พยายามใช้ความคิดและเหตุผลให้มากๆ ครั้บ...

(Mr.Noname (A little pig), (6 พ.ค. 54)

ตัวอย่างข้างต้นนี้คือวาทกรรมแนะนำผู้ประสบปัญหาที่กลับไปคบหากับคนรักเก่าทั้งๆที่ยังไม่เลิกกับคนรักในปัจจุบัน ผู้แนะนำจึงแสดงความคิดเห็นถึงการใช้คำเรียก “สามี” ที่ผู้ประสบปัญหามาใช้เรียกคนรักของตนเอง เพื่อต้องการแสดงให้เห็นว่าลักษณะความสัมพันธ์ของคนทั้งคู่ยังไม่มีความมั่นคง

เนื่องจากสังคมและครอบครัวทั้งสองฝ่ายยังไม่รับรู้ ความรู้สึกผิดที่นอกใจ “สามี” อย่างที่ผู้ประสบปัญหา รู้สึก จึงไม่ใช่สิ่งที่ร้ายแรง

ในตอนท้ายของวาทกรรมการให้คำแนะนำนั้น ผู้แนะนำมักจะจบด้วยวจนกรรมการให้กำลังใจ เพื่อให้ผู้ประสบปัญหา มีกำลังใจที่จะต่อสู้ปัญหาอย่างเข้มแข็ง เช่น การกล่าวอวยพร การปลอบโยน หรือการ แสดงความเห็นอกเห็นใจ เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 103

...คุณต้องมีสติก่อนนะค่ะ คุณได้เห็นความตาย ความจากไปต่อหน้าแบบนี้ ดิฉันว่าคุณคงคิดอะไร ได้มากขึ้นแล้วใช่ไหมคะ เอาใจช่วยให้ผ่านช่วงเวลานี้ไปได้ นะคะ

(ป่าลายคราม, 4 พ.ศ. 54)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่านอกเหนือจากการให้คำแนะนำ ผู้แนะนำยังให้กำลังใจผู้ประสบปัญหา ดัง เห็นได้จาก “เอาใจช่วยให้ผ่านช่วงเวลานี้ไปได้ นะคะ” เพื่อให้ผู้ประสบปัญหา รู้สึกดี และรับรู้ว่ามีบุคคล หนึ่งที่คอยสนับสนุนและเป็นกำลังใจให้ผ่านพ้นปัญหาที่เกิดขึ้นไปได้อย่างเข้มแข็ง

นอกจากนี้เนื่องจากวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักเป็นการให้คำแนะนำตามกระตุ้มที่ตั้งข้อ คำแนะนำ ลำดับวจนกรรมจึงมักแปรตามกระตุ้มตั้ง และไม่มีการเรียงลำดับที่แน่นอน เช่น ในกระตุ้มตั้งที่มี จุดประสงค์เพื่อให้ผู้แนะนำตอบคำถามในประเด็นต่างๆ นอกเหนือจากการขอคำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ผู้ แนะนำก็มักจะตอบคำถามก่อนการให้คำแนะนำเสมอ เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 104

“ผิดใหม่ ที่ฉันกำลังจะมีสามีน้อย”

ไม่ผิดหรอกครับ แต่ให้เวลาตัวเองอีกซักหน่อย ในการคิดและพิจารณา ก่อนที่จะทำอะไรลงไป สุดท้ายความสุขความทุกข์จะอยู่ที่คุณเลือกเองว่าจะเลือกอยู่กับอะไร

(น้ำปลาหวาน... 4 พ.ศ. 54 10:46:44)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้ตั้งกระตุ้มต้องการให้ผู้ตอบยืนยันถึงพฤติกรรมของตนเองว่า “ผิดใหม่ ที่ฉันกำลังจะมีสามีน้อย” ซึ่งเป็นข้อหวักระตุ้มที่ผู้ตั้งกระตุ้มต้องการคำตอบ ก่อนจะบอกเล่ารายละเอียดต่างๆ เพื่อขอคำแนะนำ ผู้แนะนำจึงตอบคำถามในประเด็นดังกล่าวก่อนว่า “ไม่ผิดหรอกครับ” ก่อนจะให้ คำแนะนำเป็นลำดับต่อมา

ในกระตุ้มตั้งที่ผู้ขอคำปรึกษาได้บอกเล่ารายละเอียดเรื่องราวปัญหาชีวิตรักของตนเอง นอกจากจะ พบลักษณะที่ผู้แนะนำมุ่งประเด็นให้ผู้ประสบปัญหากระทำบางอย่างเพื่อแก้ไขปัญหาแล้ว ยังพบการเกริ่นนำ โดยการสรุปเรื่องราวทั้งหมดที่เกิดขึ้นตามความคิดของผู้แนะนำก่อนอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 105

สรุปว่าครั้งนี้คือครั้งที่สามที่เค้ามีผู้หญิงคนอื่น สุดยอดความเห็นแก่ตัว เมื่อไหร่เหตุการณ์ครั้งนี้มัน จะผ่านไป และใครจะบอกได้ว่าไม่เกิดอีก คุณต้องเด็ดขาด อย่าทำตัวเป็นฝ่ายถูกเลือกตลอดไป

(pha-sea-pha_10 พ.ศ. 54 20:36:54)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำใช้คำ “สรุป” เพื่อสรุปเรื่องราวปัญหาชีวิตรักที่ผู้ประสบปัญหา ได้บอกเล่าอย่างละเอียดถึงพฤติกรรมสามีนอกใจในแต่ละครั้ง ก่อนการให้คำแนะนำผู้แนะนำจึงสรุปว่า “ครั้งนี้

นี่คือครั้งที่สามที่เค้ามีผู้หญิงอื่น” ที่เป็นการสรุปตามความเข้าใจของผู้แนะนำ และทำให้ผู้ประสบปัญหาเห็นภาพอย่างชัดเจนว่าคนรักนอกใจไปหลายครั้งแล้ว เพื่อโน้มน้าวให้ยุติความสัมพันธ์กับบุคคลดังกล่าวตามคำแนะนำ

จากการวิเคราะห์ลำดับวัจนกรรมพบว่า ในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักข้างต้นนี้ไม่มีลำดับวัจนกรรมที่แน่นอนตายตัว แต่จะมีวัจนกรรมการแนะนำที่เป็นส่วนสำคัญที่ปรากฏอยู่เสมอ มักจบด้วยวัจนกรรมการให้กำลังใจ และยังมีการเรียงลำดับวัจนกรรมตามกระตุ้งที่ขอคำแนะนำปัญหาชีวิตรักด้วย

4.1.5 น้ำเสียงหรือท่วงทำนองในการสนทนา (Key)

เนื่องจากการศึกษาวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอมนี้เป็นการศึกษาภาษาในกระดานสนทนาเว็บบอร์ด ดังนั้นน้ำเสียงหรือท่วงทำนองจึงวิเคราะห์จากถ้อยคำภาษาในรูปภาพเขียนซึ่งพบว่า ผู้แนะนำจะใช้ภาษาพูดเหมือนการสนทนาตอบโต้กันระหว่างตนเองกับผู้ประสบปัญหา เพียงแต่เปลี่ยนจากการสื่อสารแบบเผชิญหน้า (Face-to-face communication) มาเป็นการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์ (Computer-Mediated Communication: CMC) เท่านั้น โดยสามารถสังเกตได้จากการใช้รูปภาพเขียนตามคำเลียนเสียงการพูด การใช้คำอุทาน คำลงท้าย รวมไปถึงการใช้คำสรรพนามเรียกขานแทนตนเอง และเรียกผู้ประสบปัญหาในลักษณะสนทนา

ตัวอย่างที่ 106

เอน่า ตึกว่าเป็นมือที่สี่ที่ห้าเค้ามีที่สามเอง อีอิอิ เลิกเถอะอีอิอิเพราะอะไรคุณก็รู้ *--*

(CivilEng~ (CivilEng~) วันวิสาขบูชา 54 16:08:11)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำใช้ภาษาพูดในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก และใช้น้ำเสียงที่เป็นกันเองเหมือนกำลังพูดคุยสนทนากันอยู่ สังเกตได้จากการใช้ภาษาพูด “เอน่า” รวมไปถึงการใช้คำเลียนเสียงหัวเราะ “อีอิอิ”

ตัวอย่างที่ 107

แ่ง่ายตายยาก เอ้ยไม่เกี้ยว ต้องถามตัวเองก่อนรักเค้ามัย ถ้ารักก็ลุยเลย

(RAORUE_8 พ.ศ. 54 09:40:14)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า หลังจากการแสดงความคิดเห็นถึงบุคคลอื่น ซึ่งในที่นี้คือคนที่มาขอคบหากับผู้ประสบปัญหาแต่มีอายุแตกต่างกันมากกว่า “แ่ง่ายตายยาก” แล้ว ผู้แนะนำใช้ภาษาพูดในเชิงหยอกล้อผู้ประสบปัญหาโดยการใช้คำเลียนเสียงภาษาพูดว่า “เอ้ยไม่เกี้ยว” อีกทั้งยังเลือกใช้คำ “มัย” ในการต่อท้ายคำถาม แทนการใช้คำ “ไหม” หรือ “หรือไม่” เพื่อให้ตรงกับเสียงในการพูดมากที่สุด

4.1.6 เครื่องมือ (Instrumentalities)

การสื่อสารเป็นการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ผู้สนทนาไม่รู้จักรักกันแต่อยู่ร่วมสังคมออนไลน์เดียวกัน ผู้ตั้งกระทู้จึงไม่อาจทราบได้ว่าบุคคลใดจะเข้ามาให้คำแนะนำบ้าง ส่วนลักษณะภาษาในการสื่อสารนี้จะมีทั้งที่เป็นวัจนภาษาและอวัจนภาษา ในส่วนของวัจนภาษาเป็นภาษาเขียนในรูปแบบสนทนา เป็นภาษาระดับไม่เป็นทางการในลักษณะที่เป็นกันเอง โดย

สามารถสังเกตได้จากรูปภาพต่างๆ เช่น การใช้ภาษาพูด การใช้อักษรย่อ การใช้คำแทนตนเอง การใช้คำลงท้าย เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 108

อีม ผญ.คนนี้แรงจริงอะไรจริง มีการโขวโมโหกอบเคลื่อนหลักฐานด้วยอะ เรว่านะคะ ถ้าคุณยังคบกับเธอต่อไป เธอก็คงปิดบังหลบซ่อนคุณไปเรื่อยๆ...

(Wanna listen to me?, วันฉัตรมงคล 54)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่าผู้แนะนำใช้ภาษาระดับไม่เป็นทางการกับผู้ประสบปัญหา สังเกตได้จากรูปภาพ เช่น การใช้คำเลียนเสียงการพูด “อีม” ที่แสดงการขบคิดก่อนให้คำแนะนำ การใช้คำลงท้าย “อะ” “นะคะ” การใช้คำสรรพนามแทนตนเอง “เรา” และเรียกผู้ประสบปัญหาว่า “คุณ” เป็นต้น แสดงให้เห็นความเป็นกันเองในการสื่อสารกับผู้ประสบปัญหา

ตัวอย่างที่ 109

คงแค่ช่วงใหม่ๆ มั้งคะ เพราะเพิ่งไปอยู่ยังไม่รู้จักใคร และยังไม่คุ้นกับพ่อแม่สามีอะคะ เหมือนคห.ข้างบนว่านะคะ ผช' ที่ดีต้องทำดีได้ทั้งหน้าที่สามีและลูกนะคะ ถึงจะเจริญ

(สาวถูกาแฟ 19 พ.ค. 54 19:03:56)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่านอกจากผู้แนะนำจะใช้คำลงท้ายว่า “คะ” “อะคะ” และภาษาพูด เช่น “ช่วงใหม่ๆ” ที่แสดงให้เห็นระดับภาษาไม่เป็นทางการแล้วนั้น ผู้แนะนำยังใช้อักษร “คห.” ที่ย่อมาจาก “ความคิดเห็น และ “ผช.” ที่ย่อมาจาก “ผู้ชาย” อีกด้วย ซึ่งลักษณะการใช้อักษรย่อนี้พบมากในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก

ในส่วนของอวัจนภาษาที่ผู้ใช้งานนำมาใช้ร่วมกับการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก คือ ลูกเล่นในกล่อง แสดงความคิดเห็น ที่ผู้ใช้งานสามารถปรับเปลี่ยนสี ขนาด รูปแบบและลักษณะของตัวอักษรได้หลากหลาย ทำให้ข้อความมีความโดดเด่นแตกต่างจากข้อความอื่นๆ มีความน่าสนใจ ดึงดูดสายตาและเพิ่มสีสันให้กับวาทกรรมมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างที่ 110

ที่คุณว่า... ตอนนี้อยู่ที่เธอแล้วละว่าจะเอาอย่างไรกันต่อไป

ผิตอย่างแรง..... อยู่ที่ว่าคุณว่าจะโง่งมให้เขาหลอกต่อไปอีกหรือเปล่า

ขอโทษที่ต้องใช้คำนี้ แต่คุณหนูตามีตบอดจริงๆ โขคดีเจอคนที่ดีๆ นะคะ

(ซีเกียจพิมพ์ยาวๆ (Lawanwadee)_วันฉัตรมงคล 54 22:04:25)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้เปลี่ยนสีตัวอักษรในข้อความที่ต้องการเน้นหรือให้ความสำคัญ เพื่อให้มีลักษณะแตกต่างจากข้อความโดยรอบ ดังเห็นได้จาก “ตอนนี้อยู่ที่เธอแล้วละว่าจะเอาอย่างไรกันต่อไป” ซึ่งเป็นคำกล่าวของผู้ประสบปัญหาเองที่ผู้แนะนำเน้นให้โดดเด่น เพื่อแสดงว่าความคิดดังกล่าวนั้นผู้แนะนำไม่เห็นด้วย ก่อนจะย้ำข้อความแนะนำโดยการถามที่ปรับลักษณะและสีตัวอักษรให้โดดเด่นแตกต่างจากข้อความอื่นว่า “อยู่ที่ว่าคุณว่าจะโง่งมให้เขาหลอกต่อไปอีกหรือเปล่า” เพื่อแสดงให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่ไม่เห็นด้วยกับความคิดและพฤติกรรมของผู้ประสบปัญหาอย่างแท้จริง

นอกจากนี้ยังพบการใช้สัญลักษณ์แอสกี⁵ (ASCII Art) ที่สร้างขึ้นจากแป้นพิมพ์ โดยการนำเอาตัวอักษร ตัวเลข และเครื่องหมายต่างๆมาสร้างเป็นสัญลักษณ์รูปภาพใบหน้าคนในความรู้สึกต่างๆ ซึ่งนอกจากจะทำให้ผู้ประสบปัญหาเห็นภาพได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น ยังทำให้สถานการณ์การสื่อสารอยู่ในกรอบของความไม่จริงจังกอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 111

...เกลียดเกลียดเกลียดเกลียดเกลียด หลงหลายใจ ทำเราเสียใจ ฮือๆๆ Y_Y

(MadtheW Dwigth ShadowS, 6 พ.ค. 54)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้นำสัญลักษณ์ที่สร้างเป็นภาพใบหน้าคนร้องไห้มาใช้ประกอบวาทกรรม เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเสียใจที่ตนเองก็เคยถูกผู้หญิงทำร้ายจิตใจมาก่อน จึงได้นำสัญลักษณ์ร้องไห้ Y_Y มาใช้ประกอบกับคำเลียนเสียงการร้องไห้ “ฮือๆ” เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาเห็นภาพได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น และยังทำให้วาทกรรมอยู่ในกรอบของความไม่จริงจังก เหมือนการสื่อสารระหว่างคนใกล้ชิดสนิทสนมกันอีกด้วย

ในขณะที่เดียวกันยังพบการแนบคลิปวิดีโอที่ผู้แนะนำได้นำมาใช้เพื่อเสริมคำแนะนำ และเพิ่มความน่าสนใจให้กับวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างที่ 112

ภาพที่ 5 ตัวอย่างการแนบคลิปวิดีโอ

⁵ สัญลักษณ์แอสกี (ASCII Art) คือ รูปภาพที่สร้างขึ้นจากตัวอักษร รวมไปถึงเครื่องหมายและตัวอักษร เพื่อใช้สื่อถึงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด (ศิริพร ปัญญาเมธิกุล, 2546 : 28 อ้างถึงใน สุราสินี พลอยขาว, 2551 : 57)

ตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้แนบคลิปลิงก์เพลง “เบาเบา” จากวง singular มาใช้เสริมคำแนะนำที่ต้องการให้ผู้ประสบปัญหาแก้ปัญหาทุกอย่างอย่างใจเย็น ค่อยเป็นค่อยไปและไม่รีบร้อนซึ่งนอกจากจะช่วยดึงดูดสายตาให้กระทู้ตอบดังกล่าวมีลักษณะโดดเด่นแตกต่างจากกระทู้อื่นๆแล้ว คลิปลิงก์ที่มีทั้งภาพและเสียงยังช่วยถ่ายทอดคำพูดหรือความรู้สึกที่ผู้แนะนำต้องการบอกแก่ผู้ประสบปัญหาได้เป็นอย่างดี โดยไม่จำเป็นต้องอธิบายเป็นถ้อยคำภาษาที่ยืดยาว ผู้แนะนำจึงแนะนำเพียงแค่เล็กน้อยและใช้เพลงสื่อสารแทน

4.1.7 บรรทัดฐานของการปฏิสัมพันธ์และการตีความ (Norm of Interaction & Interpretation)

4.1.7.1 บรรทัดฐานของการปฏิสัมพันธ์

บรรทัดฐานของการปฏิสัมพันธ์ในวาทกรรมกรให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักในห้องศาลาประชาคม พันทิปดอทคอมเป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ตั้งกระทู้ที่เข้ามาเพื่อขอคำแนะนำปัญหาชีวิตรักและผู้ตอบกระทู้ที่เป็นผู้แนะนำปัญหาชีวิตรักผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์ ที่ผู้ประสบปัญหากับผู้แนะนำไม่ได้เผชิญหน้าหรือสื่อสาร ณ ขณะเวลาเดียวกัน โดยสามารถใช้นามแฝงที่ช่วยลดความรู้สึกเสี่ยงของบุคคลในการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัว ทำให้ผู้แนะนำสามารถให้คำแนะนำในประเด็นต่างๆได้อย่างเต็มที่ด้วยปราศจากข้อบังคับเรื่องความคาดหวังทางสังคม (Matheson&Zanna, 1990: เพ็ญพรรณ ธิวโชติกุล, 2544) การสื่อสารในกระดานเว็บบอร์ดจึงเป็นสื่อสาธารณะที่ผู้ใช้งานสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระมากกว่าสื่อสาธารณะอื่นๆ แต่กระนั้นการตั้งกระทู้และการแสดงความคิดเห็นก็ยังมีข้อปฏิบัติที่ผู้สร้างเว็บไซต์พันทิปได้ตั้งขึ้นเพื่อให้ผู้ใช้งานเคารพและถือปฏิบัติร่วมกันอยู่ (อ่านรายละเอียดเรื่องกฎระเบียบของเว็บไซต์ PANTIP.COM ได้จากภาคผนวก) ดังนั้นหากทีมงานพบข้อความอันไม่เหมาะสมที่ละเมิดกฎระเบียบต่างๆทางทีมงานก็มีสิทธิที่จะลบข้อความดังกล่าว โดยผู้ใช้งานทุกคนสามารถช่วยเหลือโดยการแจ้งไปยังทีมงานตามช่องทางต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการส่งข้อความผ่านช่องทาง “ติดต่อทีมงาน” หรือการโหวตลบกระทู้เพื่อให้ทีมงานลบข้อความนั้น ซึ่งจะเป็นสัญลักษณ์รูปถังขยะที่ปรากฏอยู่มุมขวาบนของกระทู้ ดังนี้

ภาพที่ 6 สัญลักษณ์โหวตลบกระทู้

เมื่อผู้ใช้งานกดโหวตลบในสัญลักษณ์รูปถังขยะด้านมุมขวา หน้าเว็บเพจเพื่อการแจ้งลบกระทู้ก็จะปรากฏขึ้นเพื่อให้ผู้ใช้งานกรอกข้อมูลและรายละเอียดต่างๆแก่ทีมงาน ได้แก่ ชื่อ อีเมลล์สำหรับติดต่อกลับ และเหตุผลในการแจ้งลบ ผู้ใช้งานสามารถเลือกเหตุผลได้จากตัวเลือกที่ทางทีมงานจัดไว้ให้

นอกจาก “กฎ กติกา และมารยาท” ที่ผู้ใช้งานทุกคนต้องยอมรับและปฏิบัติร่วมกันในชุมชนเสมือนแห่งนี้แล้ว ยังมีบรรทัดฐานหรือกฎระเบียบที่ไม่เป็นทางการที่พบในชุมชนแห่งนี้ด้วย โดยเฉพาะประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับศีลธรรมที่หมายถึง ความประพฤติที่ดีที่ขอบทั้งศีลและธรรม มักเป็นประเด็นที่ได้รับการโต้เถียงกันอย่างกว้างขวาง และมักมีผู้ใช้งานเข้ามาว่ากล่าวตักเตือนหรือต่อต้านในประเด็นดังกล่าว ตัวอย่างเช่น ผู้ตั้งกระทู้เพศชายได้เข้ามาขอความคิดเห็นจากผู้ใช้งานท่านอื่นๆว่าควรจะทำเช่นไรเมื่อตนเองไปเป็นสามีน้อยของภรรยาคนอื่น ทั้งๆที่ตนเองก็มีภรรยาอยู่แล้วเช่นกัน ผู้ใช้งานจึงเข้ามาแสดงความคิดเห็นต่อพฤติกรรมอันผิดศีลธรรมของเจ้าของกระทู้อย่างกว้างขวาง จนทำให้เจ้าของกระทู้ต้องลบรายละเอียด

เรื่องราวของตนเองออกไปจากกระทู้ เหลือเพียงแค่หัวเรื่องเท่านั้นเนื่องจากมีคนเข้ามาแสดงความคิดเห็น ต่อต้านจำนวนมาก

ตัวอย่างที่ 113

สมน้ำหน้า อยากให้เมียคุณตาสว่างเหมือนสามีผู้หญิงคนนั้นเหมือนกัน ฝนตกชุกหมูไหลจริงๆ ออกมาอยู่ด้วยกันซะเถอะ

(mnoppy12, 18 พ.ค. 54)

ตัวอย่างข้างต้นนี้ได้แสดงให้เห็นทัศนคติที่เป็นลบของผู้แนะนำที่มีต่อผู้ประสบปัญหาอย่างชัดเจน ผู้แนะนำจึงกล่าวตำหนิด้วยถ้อยคำภาษาที่รุนแรงว่า “สมน้ำหน้า” ซึ่งนอกจากตัวอย่างข้างต้นนี้ยังพบว่า ผู้ตอบกระทู้คนอื่นๆ ก็เข้ามาแสดงความคิดเห็นด้วยและตำหนิด้วยถ้อยคำที่รุนแรงเช่นเดียวกัน เหตุนี้เองจึงทำให้ผู้ตั้งกระทู้ต้องออกมาแสดงความคิดเห็นอีกครั้งเพื่อให้ขอให้ผู้ใช้งานยุติการวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง

ตัวอย่างที่ 114

พอแล้ว ขอคุณครับ แคร่รู้สึกสำนึกผิด และอยากได้คำแนะนำที่ดีๆ เท่านั้น แต่โดนซ้ำเติมแต่เรื่องที่ทำไปแล้วกลับไปแก้ไขไม่ได้ ปิดกระทู้

(Bangkoktonight, 18 พ.ค. 54)

จากข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นได้ว่าผู้ตั้งกระทู้ได้รับการโจมตีจากผู้ใช้งานคนอื่นๆ เป็นอย่างมาก จึงต้องออกมากล่าวให้ยุติการแสดงความคิดเห็นทั้งหมด ดังเห็นได้จาก “พอแล้ว” และ “ปิดกระทู้” แต่จากการศึกษาพบว่าข้อความดังกล่าวมิได้มีผลทำให้ผู้ใช้งานหยุดการแสดงความคิดเห็นถึงประเด็นดังกล่าว ภายหลังผู้ตั้งกระทู้จึงต้องลงรายละเอียดเรื่องราวปัญหาชีวิตรักของตนเอง และบอกกล่าวให้ยุติการแสดงความคิดเห็นอีกหลายครั้ง แสดงให้เห็นได้ว่านอกเหนือไปจากกฎ กติกา มารยาทที่ทางเว็บไซต์พันทิปได้ตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการแล้ว กฎระเบียบที่ไม่เป็นทางการอย่างการแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ผิดศีลธรรม เช่นนี้ ก็จะถูกจัดการโดยผู้ใช้งาน โดยไม่จำเป็นต้องรอให้ทีมงานของเว็บไซต์เข้ามาจัดการ

นอกจากบรรทัดฐานของการปฏิสัมพันธ์ที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นนี้ บรรทัดฐานของการปฏิสัมพันธ์ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอมยังสัมพันธ์กับฉากซึ่งเป็นการสื่อสารที่เกิดขึ้นในกระดานเว็บบอร์ดที่มีการสื่อสารระหว่างกันทั้งทางเดียวและสองทางในชุมชนเสมือน ทำให้ผู้สื่อสารที่แม้จะไม่รู้จักกันเป็นการส่วนตัวก็สามารถแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นปัญหาชีวิตรักของบุคคลผู้ขอคำแนะนำได้อย่างเต็มที่ โดยไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างกัน เนื่องจากไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงระหว่างกันนั่นเอง

4.1.7.2 บรรทัดฐานของการตีความ

เนื่องด้วยการศึกษาการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคม หมวดปัญหาชีวิต เว็บไซต์พันทิปดอทคอมนี้ เป็นหมวดที่ผู้ตั้งกระทู้ตั้งคำถามในสิ่งที่ตนเองคิดว่าเป็น “ปัญหา” โดยหวังว่าจะได้รับคำตอบ คำแนะนำ การแสดงความคิดเห็น หรือการให้กำลังใจจากกลุ่มผู้ใช้งานในห้องดังกล่าว ดังนั้นผู้แนะนำจึงรับรู้ร่วมกันว่าเรื่องราวต่างๆ ที่ผู้ตั้งกระทู้บอกเล่านั้นเป็นเรื่องจริง และเป็นปัญหาที่ต้องการการแก้ไข ผู้แนะนำจึงมักให้คำแนะนำอย่างจริงจังมิใช่การสนทนาโดยทั่วไป ลักษณะการแสดงความคิดเห็นในเชิงขบขันหรือหยอกล้อจึงพบไม่มากนัก แต่กระนั้นปัจจัยในเรื่องประเด็นปัญหาก็มีผลต่อระดับการใช้ภาษาของผู้

แนะนำด้วย เช่น ประเด็นปัญหาที่ขัดกับศีลธรรมอันดี หรือขัดกับสามัญสำนึกพื้นฐานที่บุคคลทั่วไปพึงมี ก็จะทำให้ลักษณะการใช้ภาษารุนแรงขึ้นตามไปด้วยเช่นกัน

ตัวอย่างที่ 115

อย่าทำเลว เพียงเพราะตัวเองเหงา ถ้าจะเลือกก็เลือกสักทาง ไม่ใช่มัวทั้งสองทาง ถึงจะบอกว่าไม่ได้แต่งงาน (หลายคนก็ไม่ได้แต่งงานแต่อยู่ด้วยกันมันก็ไม่ต่างกันหรอกนะ) แต่ก็อ่อนกับเค้าใช่ไหม ถ้าใช้ก็เลิกก่อนเหอะ อย่าทำเลย แต่คิดก็สกปรกแล้ว ยังไม่แต่งงานมีสิทธิเลือกได้ ไข่คะ แต่ยังไม่แต่งงาน แต่ไปนอนด้วยกันแล้ว แล้วยังไปนอนกับคนอื่นอีก สกปรกอะ รับไม่ได้

(แมวสีขาวขนปุย 4 พ.ศ. 54 15:27:11)

ตัวอย่างข้างต้นนี้เป็นวาทกรรมการให้คำแนะนำผู้ประสบปัญหาเพศหญิงที่กลับไปมีความสัมพันธ์กับคนรักเก่าที่ทั้งที่ยังไม่เลิกรากับคนรักใหม่ ผู้แนะนำแสดงความคิดเห็นโดยการใช้ถ้อยคำภาษาที่รุนแรงในการตำหนิ และแสดงความรู้สึก ดังเห็นได้จากการแนะนำไม่ให้ผู้ประสบปัญหา “ทำเลว” และมองว่าพฤติกรรมมีความสัมพันธ์กับผู้ชายสองคนพร้อมกันเป็นการ “มัวทั้งสองทาง” รวมไปถึงการแสดงความคิดเห็นว่าพฤติกรรมของผู้ประสบปัญหาเป็นสิ่งที่ทำให้รู้สึก “สกปรก”

จากการใช้ถ้อยคำภาษาที่รุนแรงนี้เองแสดงให้เห็นว่า แม้อัลบั้มผู้ใช้งานจะอยู่ในช่วงวัยผู้ใหญ่ที่มักเลือกสรรถ้อยคำให้เหมาะสมก่อนการสร้างวาทกรรม แต่เมื่อพบประเด็นปัญหาเป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่กระทบกับจิตใจของคนส่วนมาก เช่นเรื่องที่ขัดกับศีลธรรมหรือค่านิยมของคนไทยอย่างชัดเจนเช่นในกระทู้ข้างต้น ลักษณะการใช้ภาษาก็จะแปรไปตามอารมณ์และทัศนคติของผู้สร้างวาทกรรมด้วย

4.1.8 ประเภทการสื่อสาร (Genre)

ประเภทของการสื่อสารในกระทู้ตอบประเด็นปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคม หมวดปัญหาชีวิต เว็บไซต์พันทิปดอทคอมนี้ คือ การให้คำแนะนำ จัดเป็นปริจเฉทโน้มน้าว (hortatory discourse) ตามที่เลคอฟ (Lakoff 1982) กล่าวว่า ผู้พูดมีเจตนาชัดเจนที่จะโน้มน้าวให้ผู้ฟังเปลี่ยนพฤติกรรม ความรู้สึก ความคิดเห็น โดยอาศัยกลวิธีในการสื่อสารเพื่อให้การโน้มน้าวใจบรรลุวัตถุประสงค์

จากการศึกษาพบว่าปริจเฉทโน้มน้าวนี้ยังปรากฏร่วมกับปริจเฉทอื่นๆด้วย ได้แก่ ปริจเฉทความคิดเห็น(Expository Discourse) ปริจเฉทเรื่องเล่า (narrative discourse) และ ปริจเฉทกระบวนการ (procedural discourse)

ตัวอย่างที่ 116

เรากับแฟนคนปัจจุบันก็คบกันมา เกือบ 10 ปีแล้วคะ ตอนแรกก็มีแผนว่าจะแต่งงานเหมือนกันคะ แต่พอคบไปคบมา เราพบว่าพวกเราต่างมีปัญหาของตัวเองคะ อย่างของเราคือเราต้องรับภาระดูแลพ่อคะ ถ้าเราแต่งงานต้องไปอยู่อเมริกาถาวร ซึ่งคงเอาพ่อไปอยู่ด้วยไม่ได้แน่ แฟนก็งานยุ่งมาก...หลังๆ ก็เลยพูดเพื่อสำหรับเรื่องอนาคตว่า ถ้าไม่แต่งงานก็อยู่กันไปแบบนี้แหละคะ พูดคุยผ่านหน้าจอคอมเอา แค่ว่าคะแฟนเดียว งานเลี้ยงเลิศจู ไม่สามารถบ่งบอกว่า ในอนาคตข้างหน้าจะไม่มีโอกาสเลิกกันนี้คะ ไม่มีอะไรรับประกันได้คะ อนาคตอะไรก็เกิดขึ้นได้ เราว่ามันอยู่ที่คุณ 2 คนนะคะ ชีวิตเป็นของพวกคุณไม่ใช่ของคนรอบข้าง ถ้าคุณและแฟนเข้าใจกันก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไรนี้คะ

(วิหคลม, 29 พ.ศ. 54)

ตัวอย่างข้างต้นนี้คือตัวอย่างวาทกรรมการให้คำแนะนำที่จัดเป็นปริจเฉท “โน้มน้าว” ปรากฏร่วมกับการเล่าเรื่องที่จัดเป็นปริจเฉท “เรื่องเล่า” ในวาทกรรมการให้คำแนะนำแก่ผู้ประสบปัญหาเพศชายที่ยังไม่มีเงินไปขอหญิงคนรักแต่งงาน ผู้แนะนำจึงได้ถ่ายทอดเรื่องราวประสบการณ์ของตนเองที่คล้ายคลึงกับผู้ประสบปัญหาบอกเล่าเป็นอุทาหรณ์ เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาสามารถนำไปปรับใช้ในการแก้ปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ได้ และนำมาใช้ประกอบคำแนะนำที่ว่า “ชีวิตของพวกคุณไม่ใช่ของคนรอบข้าง ถ้าคุณและแฟนเข้าใจกันก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไรนะคะ” เพื่อสนับสนุนให้ผู้ประสบปัญหาพูดคุยและตกลงกับคนรักในเรื่องการแต่งงานเหมือนที่ผู้แนะนำเคยตกลงกับสามีของตนเองมาก่อน

ตัวอย่างที่ 117

ไม่รู้ว่่าตอนนี้เจ้าของกระทุ้ยู่ยังงั้ะนะ แล้วที่ทำงานโอเคมัยที่คุ้มท้อ้ง บางที่เค้าจ้งออกเลยถ้าพนักงานท้อ้ง ถ้าไม่มีปัญหาที่ทำงานก็ดี ผากท้อ้งหรือยังคะ 4 เดือนเป็นรูปร่างแล้วนะคะ บางรายเริ่มเดินแล้วด้วย อัลตราซาวด์ดูเลยก็ดี เวลาคุณเห็นเค้าในจอ เซ็่อลี ตื้นเต้นโคตรๆ คุ้ณอายุ 27 ปี มีโรคประจำตัวอะไรมั้ย ตรวจเลือด ตรวจเบาหวานหรือยัง ลั้งสำคัญตอนนี้คือการตรวจทุกอย่างเกี่ยวกับลูก ตรวจพาหะโรคธาลัสซีเมีย ลากพ่อไปเจาะด้วย ถ้าพ่อแม่มั้ยเชื่อท้ั้งคุ้ โรคเลือดจากเป็นที่ลูกนะคะ ต้องรักษาตลอดชีวิตเลยนะคะ เรื่องนี้สำคัญมากๆ ส่วนเรื่องอลเวง ตอนนี้ตกลงกะพ่อเด็กไปเลยคะ ว่าจะต้องจ่ายเท่าไรต่อเดือน ส่วนเรื่องผู้ใหญ่ปล้อยไปก่อน เด็กในท้อ้งสำคัญกว่าคะ เพราะมีผลต่อเนือ้งระยะยาว ถ้าแม่สุขภาพจิตเสีย เด็กไม่แข็งแรง ค่าใช้จ่ายในการรักษาจะไม่จบลิ้น....

(นนนี่มาแล้ว_7 พ.ค. 54 12:36:45)

ตัวอย่างข้างต้นนี้คือวาทกรรมการให้คำแนะนำที่ปรากฏร่วมกับการแสดงวิธีปฏิบัติเรียงตามลำดับเวลา ที่จัดเป็น “ปริจเฉทกระบวนการ” ในวาทกรรมแนะนำผู้ประสบปัญหาเพศหญิงที่กำลังตั้งครรภ์แต่ได้เลิกกับคนรักไปแล้ว เมื่อทราบข่าวจึงขอรับผิตชอบเรื่องลูกแต่ไม่ขอกลับมาคบหากันอีก ในขณะที่พ่อแม่เมื่อทราบข่าวก็ไม่ยอมรับผู้ประสบปัญหาและลูก ผู้แนะนำที่มีประสบการณ์ตรงมาก่อนจึงเสนอแนะวิธีการเตรียมตัวเรื่องการดูแลและคลอดบุตรสำหรับหญิงตั้งครรภ์ โดยจัดเรียงความสำคัญของสิ่งที่ควรปฏิบัติเป็นลำดับขั้นตอนไป สามารถสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

การแจ้งเรื่องการตั้งครรภ์กับที่ทำงาน → ผากครรรที่โรงพยาบาล → อัลตราซาวด์(Ultrasound) → ตรวจเลือด → ตกลงกับคนรักเรื่องค่าใช้จ่ายในการดูแลลูก → พักเรื่องการทำความเข้าใจกับพ่อและแม่ไว้ก่อน

จากการให้คำแนะนำข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่าผู้แนะนำมักจะใช้วิธีการเสนอแนะในรูปแบบของประโยคคำถาม ดังเห็นได้จาก “ทำงานโอเคมัยที่คุ้มท้อ้ง” “ผากท้อ้งหรือยังคะ” เป็นต้น ที่แม้จะไม่ใช้การให้คำแนะนำโดยตรงไปตรงมา แต่การตั้งคำถามในลักษณะดังกล่าวก็จะช่วยทำให้ผู้ประสบปัญหาหย่อนถามตนเองในประเด็นดังกล่าว และตระหนักถึงบางสิ่งที่ผู้แนะนำได้ตั้งคำถามไว้ จนนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตามคำแนะนำของผู้แนะนำนั่นเอง

การตอบคำถามแบบให้คำแนะนำในประเด็นปัญหาชีวิตรักนี้เป็นลักษณะการตอบคำถามที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา เนื่องด้วยการแนะนำตามแนวความคิดของ เซอร์ล (Searle, 1969,1976) คือ การที่ผู้แนะนำเชื่อว่าสิ่งที่ให้คำแนะนำไปนั้นเป็นสิ่งที่ดีและจะก่อประโยชน์แก่ผู้ฟังหรือผู้อ่านหากนำไปปฏิบัติตาม ดังนั้น

การให้คำแนะนำจึงมิใช่เพียงการเสนอแนะความคิดเห็นเท่านั้น แต่ยังเป็นสิ่งที่ผู้แนะนำเห็นว่ากระทำบางอย่างตามคำแนะนำดังกล่าวนั้นเป็นสิ่งที่ดีในความคิดหรือทัศนคติของตนเอง ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการศึกษาถึงการให้คำแนะนำในประเด็นปัญหาชีวิตรักนี้จะสามารถสะท้อนอุดมการณ์ภายในของผู้ตอบหรือผู้สร้างวาทกรรมการให้คำแนะนำโดยเฉพาะบทบาทและสถานภาพทางเพศของชายและหญิงที่แตกต่างกันในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกันได้อย่างชัดเจนมากขึ้นด้วยนั่นเอง

เมื่อพิจารณาเหตุการณ์การสื่อสารในบริบทการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พื้นที่ปดอทคอมตามแนวชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสารจะเห็นได้ว่า การให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักผ่านทางกระดานเว็บบอร์ดซึ่งเป็นสื่อสาธารณะนี้ ผู้ใช้งานจะสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ โดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาและสถานที่ รวมไปถึงการปรับแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อความที่สามารถกระทำได้อย่างไม่มีขีดจำกัด แต่กระนั้นผู้ใช้งานก็ต้องอยู่ในกรอบและกฎเกณฑ์ของทางเว็บไซต์พื้นที่สร้างขึ้น เพื่อควบคุมให้ชุมชนเสมือนแห่งนี้อยู่ร่วมกันได้อย่างสงบ

4.2 การวิเคราะห์ตัวบท (text)

การวิเคราะห์ตัวบท (text) ในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พื้นที่ปดอทคอมนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์จากกลวิธีการใช้ภาษาที่สำคัญทั้ง 9 กลวิธีเป็นหลัก ได้แก่ การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ การใช้ประโยคเงื่อนไข การใช้คำถามวาทศิลป์ การบริภาษ การเล่าเรื่อง การอ้างถึง การใช้อุปลักษณ์ การใช้สำนวน และการใช้สัทพยางค์ ในขณะเดียวกันก็วิเคราะห์ควบคู่รวมไปกับเนื้อหา (content) ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักด้วย เพื่อให้เห็นประเด็นต่างๆในการให้คำแนะนำอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น เมื่อวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาและเนื้อหาในการแนะนำแล้วก็เห็นความคิดของผู้แนะนำที่มีต่อเพศชายกับเพศหญิงในประเด็นต่างๆว่าเหมือนหรือต่างกันอย่างไร และเบื้องหลังการให้คำแนะนำนั้นมีอุดมการณ์ใดที่แฝงอยู่ในรูปของภาษา โดยกลวิธีหนึ่งอาจปรากฏมากกว่าหนึ่งความคิด เช่น กลวิธีการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ ที่แสดงให้เห็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ ในขณะเดียวกันก็อาจสะท้อนให้เห็นหน้าที่ความรับผิดชอบที่แต่ละเพศพึงกระทำด้วย เป็นต้น โดยผู้วิจัยวิเคราะห์เป็น 2 ประเด็น คือ การให้คำแนะนำที่สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำเกี่ยวกับลักษณะของเพศชายกับหญิงในสังคม และลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างผู้แนะนำกับผู้ประสบปัญหา ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1 การให้คำแนะนำที่สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำเกี่ยวกับลักษณะของเพศชายกับหญิงในสังคม

จากการวิเคราะห์วาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักที่สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำเกี่ยวกับลักษณะของเพศชายกับเพศหญิงในสังคมนี้นพบว่า ผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงมีชุดความคิดหลักเกี่ยวกับลักษณะของทั้งสองเพศไปในทิศทางเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านพฤติกรรมหรือการกระทำ ด้านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ด้านรูปลักษณ์และร่างกาย และด้านบทบาทหน้าที่ แต่กระนั้นก็ยังพบความแตกต่างในการเลือกใช้ภาษาที่แสดงให้เห็นความคิดของผู้แนะนำในบางประเด็นที่ต่างกันออกไปด้วย ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1) ลักษณะของเพศชาย-เพศหญิงด้านพฤติกรรมหรือการกระทำ

ลักษณะของเพศชาย-เพศหญิงด้านพฤติกรรมหรือการกระทำ ในงานวิจัยนี้หมายถึง การให้คำแนะนำที่สะท้อนให้เห็น “พฤติกรรม” ที่มีความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ว่า “การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึก เพื่อตอบสนองสิ่งเร้า” ไม่ว่าจะ เป็นพฤติกรรมด้านการพูด ที่หมายรวมถึงลักษณะการใช้เสียงและวิธีการพูด พฤติกรรมด้านการแสดง กิริยาท่าทาง ที่ความรวมถึงการตัดสินใจเรื่องความสัมพันธ์ และพฤติกรรมด้านการแสดงอารมณ์และความรู้สึก

จากการศึกษาพบว่า วาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักได้สะท้อนให้เห็นลักษณะของเพศชายกับเพศหญิงในด้านพฤติกรรมหรือการกระทำในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1) เพศชายจัดการกับปัญหาได้อย่างดี มีความเด็ดขาด และตรงไปตรงมา ในขณะที่เพศหญิงหมกมุ่นกับปัญหา และมักคิดเกินกว่าความเป็นจริงที่เกิดขึ้น

จากการศึกษาพบว่าลักษณะดังกล่าวของเพศชายกับเพศหญิงที่สะท้อนผ่านวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักนี้ พบทั้งความคิดที่เหมือนกันและแตกต่างกันจากผู้แนะนำทั้งสองเพศ ดังต่อไปนี้

ชุดความคิดหลักที่เหมือนกันพบว่า เพศชายได้รับการคาดหวังให้สามารถจัดการกับปัญหาต่างๆรวมไปถึงความคิดได้อย่างเป็นระบบโดยไม่นำเอาอารมณ์มาอยู่เหนือสติและความมีเหตุผล มีความเด็ดขาดตรงไปตรงมา และเปิดเผย จากการศึกษาก็พบคำแนะนำที่แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมหมกมุ่นกับความคิด เป็นลักษณะที่ไม่สมกับความเป็นชาย หรือความเป็น “ลูกผู้ชาย” หรือในการอ้างอิงถึงลักษณะประจำเพศ ที่ผู้แนะนำมักอ้างอิงถึงลักษณะของเพศชายที่สามารถจัดการกับทุกอย่างได้อย่างดี ไม่แสดงอารมณ์ความรู้สึก ไม่บอกลำเอียงของตนเองมากนักเมื่อเกิดปัญหา เป็นต้น รวมไปถึงการเลือกใช้สำนวน “เรียนผูกต้องเรียนแก้” ที่มักนำมาใช้กับเพศชาย ลักษณะเหล่านี้แสดงให้เห็นความคาดหวังจากสังคมที่ต้องการให้เพศชายมีลักษณะที่สามารถจัดการกับปัญหาต่างๆได้ดี มีความเด็ดขาด และตรงไปตรงมา

ตัวอย่างที่ 118

...ลูกผู้ชายไม่คิดมากกันหรือ สู้ๆเป็นกำลังใจให้

(จอมยุทธหมูบิน_6 พ.ศ. 54 13:29:40)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าการ “คิดมาก” ไม่ใช่ลักษณะอันพึงประสงค์สำหรับเพศชาย ผู้แนะนำซึ่งในที่นี้คือผู้แนะนำเพศชายด้วยกัน จึงสร้างวาทกรรมเพื่อถ่ายทอดความคิดดังกล่าวสู่ผู้ประสบปัญหาเพศชายอีกทอดหนึ่ง โดยใช้วิธีการอ้างอิงถึงลักษณะของเพศชายหรือ “ลูกผู้ชาย” เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับเพศของตนเอง

ตัวอย่างที่ 119

จกท ค่ะเป็นผู้ชายนะคะ ตัดสินใจเองได้แล้วนะคะ อย่าให้ใครลากไปลากมาแบบนี้ ปวดหัวแทนคะ ก็รู้อยู่แล้วว่าสาวเจ้าเป็นแบบนี้ เจอแต่เรื่องโกหกซ้ำแล้วซ้ำเล่า ทำไม่ไม่จำแล้วเก็บมาคิดคะ...

(pukuchan22_7 พ.ศ. 54 03:54:26)

ตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้ใช้วิธีการอ้างถึงลักษณะของเพศชาย เห็นได้จาก “จขกท. เป็นผู้ชายนะคะ” เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาในฐานะเพศชายคนหนึ่งจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเด็ดขาด ในลักษณะเดียวกันกับลักษณะของเพศชายทั่วไปในสังคม

นอกจากนี้จากการศึกษายังพบว่าผู้แนะนำเพศชายมักชื่นชมลักษณะที่ตรงไปตรงมาและมีความเด็ดขาดของเพศชายด้วยกันอย่างชัดเจนอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 120

ชื่นชมผู้ชายคนนี้ครับที่กล้าขอตรงๆ กล้าขอคุณ คุณให้ไม่ให้มันก็เป็นเรื่องของคุณแล้วแหละครับ... ใช้เค้าอาจจะเลว แต่คนเลวกว่านี้หลอกผู้หญิงไปวันวัน โทกโทกไปวันวันมีอีกเยอะครับ ปิดบังหลอกหลวง หลอกว่ารัก อันนี้ขอกันตรงๆ คุณไม่ให้ไม่ยอมออกจากชีวิตเค้า คุณก็ได้เริ่มต้นใหม่ เค้าก็ทำไรคุณไม่ได้ครับ...

(==คุณทิง== 27 พ.ค. 54 15:53:34)

ตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำเพศชายยอมรับว่าพฤติกรรมที่คนรักผู้ประสบปัญหาขอให้ผู้ประสบปัญหาไปมีเพศสัมพันธ์กับตนเองต่อไปแม้จะลดระดับเป็นเพียงเพื่อนกันนั้น ไม่ใช่สิ่งที่ดี ดังเห็นได้จาก “ใช่ เค้าอาจจะเลว” ในขณะที่เดียวกันก็มองว่าเป็นพฤติกรรมที่น่าชื่นชมที่กล้าแสดงออกอย่างเปิดเผยและตรงไปตรงมา ดีกว่าการโกหกและหลอกหลวงเพศหญิง แสดงให้เห็นว่าเพศชายมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมที่ตรงไปตรงมาของเพศชายด้วยกัน

นอกจากนี้จากการศึกษาการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักที่พบว่ามีเพียงผู้แนะนำเพศชายเท่านั้นที่ให้ผู้ประสบปัญหา “ลดสถานะ” หรือ “ลดระดับความสัมพันธ์” และกลับมาเป็นเพื่อนกับคนรักได้ แม้ผู้ประสบปัญหาจะเป็นฝ่ายถูกกระทำทำให้ได้รับความเจ็บปวดก็ตาม ความแตกต่างดังกล่าวสะท้อนให้เห็นความสามารถในการจัดการกับปัญหา แตกต่างจากผู้แนะนำเพศหญิงที่ให้ความสำคัญกับเรื่องอารมณ์ความรู้สึก จึงไม่คิดว่าผู้ประสบปัญหาจะสามารถปรับความรู้สึกของตนเองให้เป็นปกติได้อย่างรวดเร็ว ผู้แนะนำเพศหญิงจึงมักแนะนำให้เลิกรักกันอย่างเด็ดขาด หรือไม่เช่นนั้นก็ปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อคบหากันต่อไป แต่ไม่พบคำแนะนำให้เปลี่ยนสถานภาพเป็นอย่างอื่นอย่างผู้แนะนำเพศชาย

ตัวอย่างที่ 121

สู้ๆครับเรื่องรักพักไว้ก่อนนะ..ส่วนต้องติดต่อกับแฟนก็ติดต่อเถอะครับติดต่อเรื่องงาน ลดระดับความสัมพันธ์ลง

(Julia-RoboT.JR 16 พ.ค. 54 15:54:46)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงที่มีปัญหากับชายคนรักพักเรื่องความรักไว้ และให้ติดต่อกันได้หากเป็นเรื่องของงาน ในขณะที่เดียวกันก็ให้ลดระดับความสัมพันธ์ลง แสดงให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่ไม่ได้มองว่าผู้ประสบปัญหาเพศหญิงจะได้รับผลกระทบทางจิตใจอย่างมากจนทนไม่ได้หรือไม่สามารถติดต่อกับคนรักได้อีก เนื่องจากผู้แนะนำมองจากมุมมองของเพศชายที่สามารถจัดการกับปัญหาทุกอย่างได้ดี

ในด้านลักษณะของเพศหญิงที่ถูกมองว่ามีความคิดที่หมกมุ่นกับปัญหา และมักคิดเกินกว่าความเป็นจริงที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นลักษณะที่ตรงกันข้ามกับเพศชายอย่างชัดเจนนี้ จะเห็นได้อย่างชัดเจนจากการเลือกใช้กลุ่มคำศัพท์ต่างๆที่แสดงพฤติกรรม เช่น “คิดเล็กคิดน้อย” “คิดเองเออเอง” “ฟุ้งซ่าน” และ

“เครียด” เป็นต้น รวมไปถึงการอ้างอิงถึงลักษณะประจำเพศที่แสดงให้เห็นว่าลักษณะดังกล่าวเป็นลักษณะของเพศหญิงอย่างชัดเจน

ตัวอย่างที่ 122

อย่าคิดเอง ช่วงนี้พยายามหาอะไรทำให้สับสนเรื่องผู้ชายคนนี้ ทำอะไรที่ตัวเองชอบ อยู่แบบทำให้ตัวเองมีความสุข ซึ่งเป็นเรื่องยากแต่ถ้าทำได้คุณจะไม่หลุดพ้นจากทุกข์ อย่ารอแบบคาดหวัง เพราะถ้าผิดหวัง คุณจะรู้สึกแย่ ขอให้โชคดีนะคะ

(ต้นสนซ้ายมือ_25 พ.ค. 54 10:09:13)

ตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้แนะนำไม่ให้ผู้ประสบปัญหา “คิดเอง” ซึ่งแสดงให้เห็นความคิดเบื้องหลังของผู้แนะนำที่มองว่าความวิตกกังวลของผู้ประสบปัญหาเป็นเพียงการคาดเดาการณ์ล่วงหน้าเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 123

...อย่าพยายามฟังเพลงเศร้า หรือคิดย้อนอดีตไปว่าทำไมเค้าต้องทำอย่างนี้กับเรา ไม่มีประโยชน์นะคะ อย่าไปหาคำตอบกับผู้ชายเห็นแก่ตัวแบบนี้เลย เค้าไม่ได้รักคุณจริงหรอกคะ เป็นคำตอบสุดท้าย...

(chanicha (chanicha)_9 พ.ค. 54 12:09:27)

ตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้แนะนำไม่ให้ผู้ประสบปัญหา “คิดย้อนอดีต” ซึ่งแสดงให้เห็นความคิดเบื้องหลังของผู้แนะนำที่มองว่าผู้ประสบปัญหาหมกมุ่นอยู่กับความคิดของตนเอง ไม่สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้ จึงยังคงคิดย้อนไปถึงอดีตที่ตนเองประสบปัญหา มา ไม่สามารถข้ามพ้นความรู้สึกหรือความคิดของตนเองในเรื่องดังกล่าวได้

ส่วนความคิดที่แตกต่างกันระหว่างผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงพบว่า มีเพียงผู้แนะนำเพศชายเท่านั้นที่ไม่เพียงมองว่าความ “คิดมาก” เป็นลักษณะที่เพศชายไม่ควรมี แต่ยังแสดงให้เห็นถึงลักษณะที่ไม่สมกับความเป็น “ลูกผู้ชาย” ด้วย สะท้อนให้เห็นมุมมองของผู้แนะนำที่เห็นว่าเพศชายต้องมีลักษณะที่สามารถจัดการกับความคิดและปัญหาของตนเองได้อย่างดี ดังนั้นเมื่อเพศชายมีลักษณะที่ตรงกันข้ามจึงถูกมองว่ามีลักษณะไม่สมกับความเป็นชายไปด้วย

ในขณะที่เดียวกันยังพบว่า มีเพียงผู้แนะนำเพศหญิงเท่านั้นที่นำคำ “ฟังชาน” มาใช้กับผู้ประสบปัญหาเพศหญิง แสดงให้เห็นลักษณะของเพศหญิงที่มักหมกมุ่นอยู่กับความคิดของตนเอง ผู้แนะนำเพศหญิงที่เข้าใจเพศหญิงด้วยกันจึงเลือกนำคำดังกล่าวมาใช้เพื่อให้เพศหญิงละเว้นจากพฤติกรรมดังกล่าวและก้าวต่อไปข้างหน้า

ตัวอย่างที่ 124

เอาเป็นว่าตอนนี้เลิกฟังชานถึงอาการของแฟน หรือเลิกกลัวเล็กกังวลใดๆก่อนดีกว่า ชีวิตคนเราต้องก้าวต่อไปนะคะ...

(WorMHoliC_วันวิสาขบูชา 54 12:37:49)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้นำคำ “ฟังชาน” มาใช้เพื่อไม่ให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงมีความคิดที่สับสนวุ่นวายกับปัญหาที่เกิดขึ้น โดยให้เหตุผลว่าชีวิตคนเราต้องก้าวต่อไป

1.2) เพศชายมีอิสระในการกระทำ โดยเพศหญิงต้องไม่รู้จักความเป็นส่วนตัวของ

เพศชาย

ลักษณะดังกล่าวพบทั้งความคิดที่เหมือนกันและแตกต่างกันของผู้แนะนำทั้งสองเพศ
ดังต่อไปนี้

ความคิดหลักที่เหมือนกันของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงคือ เพศชายมีอิสระในการ
กระทำทุกอย่างได้อย่างเต็มที่ และมีลักษณะของความเป็นปัจเจกบุคคลมากกว่าเพศหญิง สามารถกระทำสิ่ง
ต่างๆได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงบุคคลอื่นหรือคนรอบข้างมากนัก โดยเพศหญิงก็ต้องยอมรับความเป็นอิสระ
ดังกล่าวของเพศชายและไม่รู้จักพื้นที่ส่วนตัว ลักษณะดังกล่าวสะท้อนให้ผ่านกลวิธีการอ้างถึงลักษณะ
ประจำเพศที่ผู้แนะนำมักแสดงให้เห็นว่า เพศชายไม่ชอบให้เพศหญิงเข้ามาวุ่นวายในชีวิตมากเกินไปแม้จะ
คบหากัน แต่จะเว้นระยะห่างเพื่อให้ตนเองสามารถกระทำสิ่งต่างๆได้อย่างอิสระมากกว่า

ตัวอย่างที่ 125

...ผู้ชายเป็นเพศที่ไม่ชอบถูกไล่ล่า แต่ชอบเป็นฝ่ายไล่ล่าเองค่ะ ถ้าเรายังไปวุ่นวายกับเค้า เค้าจะยิ่ง
รำคาญ แต่ถ้าเราไม่ไปยุ่งวุ่นวายกับเค้า เค้าจะอยู่นิ่งๆ อย่างสงบๆ เหมือนลูกแมวเชื่องๆ ตัวนิ่งเลยค่ะ ลองดู
นะคะ ^o^

(~ Lucky_RiN ลัล..ลัล..~ วันวิสาขบูชา 54 12:31:05)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้อ้างถึงลักษณะประจำเพศโดยแสดงความคิดเห็นว่า
“ผู้ชายเป็นเพศที่ไม่ชอบถูกไล่ล่า แต่ชอบเป็นฝ่ายไล่ล่า” แสดงให้เห็นลักษณะของเพศชายที่มีอิสระในการ
กระทำและไม่ชอบถูกควบคุม ผู้แนะนำจึงแนะนำไม่ให้เพศหญิง “วุ่นวาย” เพราะจะสร้างความรำคาญให้อีก
ฝ่ายได้ แต่ถ้าเพศหญิงเป็นฝ่ายหนึ่งจะทำให้เพศชายเป็นฝ่ายเข้าหาเอง แสดงให้เห็นลักษณะของเพศชายที่ชอบ
เป็นฝ่ายเข้าหามากกว่าถูกเข้าหา และลักษณะที่มีอิสระในการกระทำทุกอย่างด้วยตนเอง

นอกจากนี้จากการศึกษาการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์เพื่ออธิบายอารมณ์ความรู้สึกของ
เพศชาย อย่างเช่นความรู้สึก “เบื่อ” ที่ผู้แนะนำมักนำมาใช้เพื่อแสดงให้เห็นว่าเพศชายเกิดความรู้สึกดังกล่าว
ได้โดยง่าย แสดงให้เห็นลักษณะของเพศชายที่มีอิสระไม่ยึดติดอยู่กับสิ่งใดนาน เมื่อหญิงคนรักกระทำสิ่งใดที่
สร้างความไม่พึงพอใจให้ก็จะเบื่อและแยกตนเป็นอิสระซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้แนะนำมักนำคำดังกล่าวมาใช้เพื่อให้ผู้
ประสบปัญหาเพศหญิงพึงระวัง และกระทำทุกอย่างเพื่อไม่ให้เพศชายเกิดความรู้สึกดังกล่าว

ตัวอย่างที่ 126

ระวังนะ จากรักกันดีๆ จะโดนเบื่อเอา เตือนไว้ก่อน

(ชั้นผู้น้อย 16 พ.ค. 54 20:38:07)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้แนะนำโดยการเตือนให้ผู้ประสบปัญหาระมัดระวัง
พฤติกรรมตนเองที่อาจทำให้เพศชายเบื่อ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อที่จะไม่ทำให้เพศชายเกิดความรู้สึก
ดังกล่าวต่อตนเอง

ตัวอย่างที่ 127

...เค้าอาจจะเบื่อค่ะ เรารู้ว่าเป็นเรื่องที่เราพบเห็นได้บ่อยมาก กับการที่คบไปนานๆแล้ว จากที่ผู้ชายเอาใจตามใจในช่วงแรก กลับกลายเป็นผู้หญิงต้องมาเอาใจตามใจ จขกท. ลองเปลี่ยนจากการที่ไปกดดันและเข้าซื้อเค้า เป็นพูดจาดีๆหวานๆเอาใจเค้าดูค่ะ...

คืนทะเลหนาวและดาวพันดวง 16 พ.ค. 54 10:01:35

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้แสดงความคิดเห็นถึงพฤติกรรมของคนรักของผู้ประสบปัญหาที่มีท่าทีเปลี่ยนไปว่า “เค้าอาจจะเบื่อ” อีกทั้งยังใช้การอ้างถึงลักษณะประจำเพศชาย เพื่อแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าความรู้สึก “เบื่อ” เป็นความรู้สึกที่มักเกิดขึ้นกับเพศชาย ภายหลังจากที่เพศชายเป็นฝ่ายตามใจและเอาใจเพศหญิง ก็จะกลายเป็นเพศหญิงที่ต้องกระทำการสิ่งต่างๆเพื่อตามใจเพศชาย ผู้แนะนำจึงให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตนเองเพื่อไม่ให้เพศชายเกิดความรู้สึก “เบื่อ”

ในส่วนของคุณลักษณะเพศหญิงที่ต้องไม่รุกรานความเป็นส่วนตัวของเพศชาย จากการศึกษาที่พบการให้คำแนะนำในประเด็นดังกล่าวนี้บ่อยครั้ง รวมไปถึงการนำกลวิธีการใช้ภาษาต่างๆมาใช้ในการแสดงให้เห็นว่าเพศหญิงมีลักษณะดังกล่าว ได้แสดงให้เห็นลักษณะนิสัยของเพศหญิงที่ผู้คิดค้นรักเป็นอย่างดี ผู้แนะนำจึงมักแนะนำไม่ให้เพศหญิงแสดงพฤติกรรมดังกล่าวกับเพศชาย สังเกตได้จากการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์แสดงพฤติกรรมดังกล่าวที่นำมาใช้กับเพศหญิงหลายลักษณะ เช่น “ยุ่ง” “ยุ่งๆอีกๆ” “จู้จี้จุกจิก” “หยุมหยุมิ” “ยุ่งุ่นวาย” ”จับผิด” เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 128

บางที่เขาอาจจะมองว่า..นี่มันเงินของเขาแล้วจริงๆ คุณยังไปก้าวก่ายเขากอีก..คนเป็นสามีภรรยากัน..แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะต้องไปเป็นเจ้าของชีวิตของเขานะครั้บ..ต้องรู้หมดทุกอย่างของเขา..

(ครั้งหนึ่งเราเคยรักกัน_10 พ.ค. 54 11:41:39)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรม “ก้าวก่าย” ชายคนรัก โดยแสดงความคิดเห็นอย่างชัดเจนว่า คนเป็นสามีภรรยา “ไม่ได้หมายความว่าต้องเป็นเจ้าของชีวิตของเขา” แสดงให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่มองว่าผู้ประสบปัญหาเพศหญิงเข้าไปรุกรานพื้นที่ส่วนตัวของสามีมากเกินไป

ลักษณะการยึดติดของคนรักของเพศหญิงยังเห็นได้อย่างชัดเจนผ่านคำแนะนำที่มักให้เพศหญิงหยุดพฤติกรรมการยึดติดและรอคอยคนรัก ด้วยคาดหวังว่าคนรักจะกลับมา ที่แม้จะพบว่าลักษณะดังกล่าวเป็นลักษณะของทั้งเพศชายและเพศหญิง แต่ผู้แนะนำจะนำคำที่แสดงพฤติกรรมการยึดติดและรอคอยมาใช้กับเพศหญิงหลายลักษณะมากกว่า เช่น “รั้งรอ” “ตอแย” เป็นต้น รวมไปถึงกลวิธีการใช้ภาษาต่างๆที่แสดงให้เห็นลักษณะดังกล่าวของเพศหญิง เช่น การใช้อุปสรรคที่มักเปรียบเทียบเพศหญิงเป็น “ของตาย” สำหรับเพศชายที่ยังคงอยู่ภายใต้การครอบครองของเพศชาย แม้เพศชายจะไม่เห็นคุณค่าก็ตาม หรือการที่ผู้แนะนำมักนำตัวบทเกี่ยวกับศาสนาด้านความเชื่อเกี่ยวกับคู่แท้หรือเนื้อคู่มาใช้ เพื่อไม่ให้เพศหญิงรอคอยคนรักที่จากไปและไปคาดหวังกับรักครั้งใหม่แทน เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 129

...ทนได้ไหม รับผิดชอบ มีความสุขไหม เธอก็หลอกคุณไปเรื่อยแหละ ส่วนคุณก็ได้แต่รอ ได้แต่หวังไปเรื่อย ๆ แล้วชีวิตคุณแต่ละวันก็ไม่คงจะมีความสุข ทุกข์อยู่แบบนี้ตลอดไป

(Kanthalak 6 พ.ศ. 54 20:36:19)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้แนะนำให้ผู้ประสบปัญหายุติพฤติกรรม “รอ” และ “หวังไปเรื่อย ๆ” โดยการแสดงความคิดเห็นสนับสนุนคำแนะนำดังกล่าวว่า คนรักอาจจะหลอกผู้ประสบปัญหาต่อไปเรื่อย ๆ ในอนาคต

จากลักษณะพฤติกรรมที่เพศชายมีอิสระในการกระทำ และเพศหญิงต้องไม่รุกร้าพื้นที่ส่วนตัวของเพศชายนี้ ได้แสดงให้เห็นลักษณะที่ตรงข้ามกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิง กล่าวคือ เพศชายมีความเป็นปัจเจกบุคคล มีอิสระ ไม่ขึ้นกับใคร ในขณะที่เพศหญิงมีลักษณะผูกติดและยึดเอาชายคนรักเป็นสิ่งสำคัญ จึงทำให้เพศหญิงรุกร้าพื้นที่ส่วนบุคคลของคนรักอยู่เสมอ การแนะนำให้เพศหญิงต้องกระทำการที่ตรงกันข้ามกับลักษณะนิสัยของตนเองเพื่อสร้างความพึงพอใจให้เพศชายเช่นนี้จึงสะท้อนให้เห็นอำนาจของเพศชายที่เหนือกว่าเพศหญิง และความไม่เท่าเทียมกันในสังคมอย่างชัดเจน

ส่วนความคิดที่แตกต่างกันระหว่างผู้แนะนำเพศชาย-เพศหญิงนั้นพบว่า ผู้แนะนำเพศชายจะมีทัศนคติในทางลบต่อพฤติกรรมก้าวก่ายหรือรุกร้าพื้นที่ระหว่างกันของเพศหญิงอย่างชัดเจนมากกว่าสังเกตได้จากการเลือกใช้คำแสดงพฤติกรรมดังกล่าวในทางลบว่า “ก้าวก่าย” และ “รบกวน” รวมไปถึงมีเพียงผู้แนะนำเพศชายเพียงคนเดียวเท่านั้นที่เลือกใช้คำ “สิทธิส่วนบุคคล” เพื่อแนะนำไม่ให้เพศหญิงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของคนรัก

ตัวอย่างที่ 130

เรียนรู้คำว่าสิทธิส่วนบุคคลบ้างครับ ถึงแม้จะเป็นแฟนกัน ก็อย่าก้าวก่าย สิทธิส่วนบุคคลให้มาก ไม่อย่างนั้นรักจะคลอนแคลน

(นกเอี้ยง_10 พ.ศ. 54 12:46:18)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำเลือกใช้คำ “สิทธิส่วนบุคคล” ที่เป็นคำทางการมาใช้เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาหยุดพฤติกรรมรุกร้าพื้นที่ส่วนบุคคลของชายคนรักมากเกินไป โดยแสดงให้เห็นว่าแม้ผู้ประสบปัญหาจะอยู่ในสถานะคนรักก็ไม่ควรก้าวก่ายคนรักมากเกินไป เพราะจะทำให้มีปัญหากันในภายหลัง

การที่ผู้แนะนำเพศชายนำคำ “สิทธิส่วนบุคคล” มาใช้นั้น แสดงให้เห็นว่าไม่เพียงผู้แนะนำเพศชายจะมองว่าพฤติกรรมก้าวก่ายกับคนรักมากเกินไปเป็นเรื่องที่ไม่พึงกระทำเท่านั้น แต่ยังเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลตามกฎหมาย ผู้แนะนำจึงเลือกใช้คำดังกล่าวที่เป็นทางการเพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ ในขณะที่เดียวกันก็แสดงให้เห็นการถ่ายทอดความคิดและการปลูกฝังให้เพศชายมีอิสระในการกระทำสิ่งต่างๆอย่างเต็มที่ ในขณะที่เพศหญิงไม่มีสิทธิเข้าไปยุ่งเกี่ยวและเป็นเพียงผู้ตามภายใต้การนำของเพศชายต่อไปในสังคม

จากข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่าลักษณะความเป็นอิสระของเพศชายนั้นเป็นสิ่งที่ผู้แนะนำเพศชายให้ความสำคัญ ดังนั้นจากการศึกษาจึงพบว่าหากเพศชายมีลักษณะที่ตรงกันข้ามกับความเป็นอิสระต่อ

ตนเอง เช่น การผูกติดกับคนรักมากเกินไป เป็นต้น ผู้แนะนำเพศชายจะไม่เพียงมองว่าลักษณะดังกล่าวเป็นสิ่งที่เพศชายไม่พึงกระทำ แต่ยังแสดงถึงการขาดวุฒิภาวะด้วย

ตัวอย่างที่ 131

*เท่าที่อ่านดู ผมว่าคุณโทรไป**รบกวน**การทำงานของเธอหรือเปล่า แบบว่า**โทรจิก**ตลอดเวลา ให้เธอมาหาคุณอะไรทำนองนี้ หรือเปล่า คุณก็รู้ว่าเธอทำงานอยู่ ผมว่าโทรหากันเวลาหยุดทำงานไม่ดีกว่าหรือครับ วันหยุดค่อยโทรหากัน ถ้าคุณโทรเวลาเธอทำงาน **ผมว่าคุณยังเด็กเกินไป** คืออยากจะโทรหากี่โทรเลย ไม่สนใจว่าเธอทำงานอยู่หรือไม่*

(ชัยสมุย_25 พ.ศ. 54 09:18:36)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำเลือกใช้คำแสดงพฤติกรรมการยึดติดคนรักของเพศชายที่มีนัยของการตำหนิ ดังเห็นได้จาก “รบกวน” และ “โทรจิก” ที่แสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมที่ผู้ประสบปัญหาโทรศัพท์หาคนรักบ่อยจนเกินไป นอกจากจะเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์แล้ว ยังแสดงให้เห็นถึงการขาดวุฒิภาวะ ดังเห็นได้จาก “ผมว่าคุณยังเด็กเกินไป” ในประเด็นปัญหาเดียวกัน ผู้แนะนำเพศหญิงจะมองว่าเพศชายมีพฤติกรรม “ติดแฟน” เท่านั้น ในขณะที่เพศชายมองว่าพฤติกรรมดังกล่าวเป็นสิ่งที่ผิดไปจากแบบแผนพฤติกรรมที่พึงปฏิบัติสำหรับเพศชายด้วยกันจึงมองในแง่ลบมากกว่า

1.3) เพศชายพูดน้อย หากพูดต้องมีสาระ ในขณะที่เพศหญิงกับการพูดเป็นสิ่งคู่กัน ลักษณะดังกล่าวข้างต้นนี้พบทั้งความคิดที่เหมือนกันและแตกต่างกันของผู้แนะนำทั้งสองเพศ ดังต่อไปนี้

ชุดความคิดหลักที่เหมือนกันพบว่า พฤติกรรมการแสดงออกผ่านการพูดไม่ใช่ลักษณะที่พึงประสงค์สำหรับเพศชาย แต่การเจีบขริม พูดน้อย และพูดอย่างมีสาระนั้นเป็นลักษณะที่เพศชายพึงมีสังเกตได้จากกลวิธีการใช้ภาษาต่างๆ เช่น การเลือกใช้คำศัพท์สำหรับการแนะนำเพศชาย เช่น “เจีบขริม” “พูดน้อย” หรือการใช้การอ้างถึงคนกลุ่มใหม่เพื่อแสดงให้เห็นว่าลักษณะการแสดงออกผ่านการพูดที่หายไปของเพศชายเป็นลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 132

***ผู้ชายพูดมากนี้ขาดเสน่ห์อย่างแรงเลย นะ..เห็นแต่ผู้หญิงชอบผู้ชายเจีบขริมๆ พูดน้อยแต่ต้อยหนัก (มีสาระ)** เหมือนขงบังในตอน โจอห์นแตกทับเรื่อนะ.. ถ้าไม่มีความสุขก็เลิกไปเลยคับ...*

(kk (kreingwit) 21 พ.ศ. 54 14:05:56)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ผู้แนะนำมีความเห็นว่าพฤติกรรมการพูดมากสำหรับเพศชาย คือการกระทำที่ “ขาดเสน่ห์” ในขณะที่ลักษณะ “เจีบขริม” “พูดน้อย” แต่แสดงให้เห็นว่า “มีสาระ” เป็นลักษณะที่พึงประสงค์สำหรับเพศชาย

ตัวอย่างที่ 133

พรั่าเพื่อต่อไปมันก็ไม่เกิดประโยชน์อะไรแล้วครับ เพราะสิ่งที่คุณคิดตอนนี้ เธอคงไม่ได้คิดเหมือนคุณแล้ว ตัดอกตัดใจดีกว่า...

(ครั้งหนึ่งเราเคยรักกัน_6 พ.ศ. 54 12:26:22)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำเลือกใช้คำ “พรั่าแพ้อ” เพื่อแสดงถึงพฤติกรรมของผู้ประสบปัญหาเพศชายที่นำเอาปัญหาของตนเองมาบอกเล่า แสดงให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่มองพฤติกรรมการแสดงความรู้สึกผ่านการพูดเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมสำหรับเพศชาย แม้จะเป็นการขอคำแนะนำปัญหาชีวิตรักก็ตาม ผู้แนะนำจึงเลือกใช้คำ “พรั่าแพ้อ” ที่แสดงการตำหนิ เนื่องจากเห็นว่าพฤติกรรมดังกล่าวเป็นการกระทำที่ “ไม่เกิดประโยชน์”

ในส่วนลักษณะเพศหญิงกับการพูดเป็นสิ่งที่คู่กันนั้นพบว่า ลักษณะดังกล่าวสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนผ่านการเลือกใช้คำศัพท์ที่นำมาใช้แสดงพฤติกรรมการพูดโดยเฉพาะสำหรับเพศหญิงหลายลักษณะ ทั้งด้านที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ ในด้านที่พึงประสงค์บกลุ่มคำศัพท์ที่นำมาใช้กับเพศหญิงเท่านั้นหลายลักษณะ เช่น “พูดจาดี ๆ หวาน ๆ” “ชื่นชม” “ฉอเลาะ” เป็นต้น รวมไปถึงลักษณะการใช้น้ำเสียงได้แก่ “เสียงใส ๆ”

ตัวอย่างที่ 134

...บางทีที่เค้าบ่นเหนื่อย เค้าอาจอยากให้คุณ ชื่นชมเค้า หรือ ให้กำลังใจเค้าก็ได้นะ แบบว่าอยากให้คุณ อ่อนหรือ ยกย่องเค้าหรือเปล่า บางทีผู้ชายก็อยากได้อะไรพวกนี้บ้างคะ ใจเย็น ลอง ชม ๆ เค้าบ้างนะคะ ^^ เป็นกำลังใจให้ค่ะ

(FaLiOnA_4 พ.ศ. 54 18:02:19)

ตัวอย่างจะเห็นได้ว่า มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาสร้างความพึงพอใจให้กับคนรักโดยการ “ชื่นชม” “ให้กำลังใจ” “อ่อน” “ยกย่อง” และ “ชม” เพื่อแก้ไขปัญหาชีวิตรัก โดยให้เหตุผลสนับสนุนว่าการแสดงออกเหล่านี้ของเพศหญิงเป็นสิ่งที่เพศชายพึงพอใจ ดังเห็นได้จาก “บางทีผู้ชายก็อยากได้อะไรพวกนี้บ้าง”

ส่วนลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ด้านการพูดสำหรับเพศหญิง ที่ผู้แนะนำได้นำมาใช้เพื่อให้เพศหญิงละเว้นจากการแสดงพฤติกรรมดังกล่าว นั้น พบคำหรือกลุ่มคำศัพท์ต่างๆ ที่นำมาใช้เฉพาะกับเพศหญิงเท่านั้น เช่น “เหยียง” “วิน” “โวยวาย” “ประชด” “กระแนะกระแหน” “ตัดพ้อ” เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 135

...คุณเป็นคนแบบไหน ถ้ารู้ว่าสามีชื่อของที่คุณเห็นว่ามันไม่จำเป็น โวยวายหรือ เปล่า ตัดพ้อ น้อยใจ ฯลฯ สามีคงตัดปัญหา รู้ก็มีปากเสียง ไม่รู้ชะดิกว่า อะไรแบบนี้

(หวัดดีจ๊ะ..นิงฉิง_10 พ.ศ. 54 13:44:30)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้ตั้งคำถามกับพฤติกรรมของผู้ประสบปัญหาเพศหญิงว่าได้ “โวยวาย” “ตัดพ้อ” หรือไม่ ด้วยมีความคิดว่าพฤติกรรมเหล่านี้ อาจเป็นสาเหตุทำให้สามีไม่บอกว่าจะเงินไปซื้อสิ่งใด เพราะกลัวว่าจะมีปากเสียงกัน แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการโวยวายและการตัดพ้อเป็นพฤติกรรมที่เพศหญิงควรละเว้น เนื่องจากเป็นสิ่งที่สร้างความไม่พอใจให้กับเพศชาย

จากลักษณะเพศหญิงกับการพูดเป็นสิ่งที่คู่กันนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำจะให้เพศหญิงใช้วิธีการพูดในลักษณะต่างๆ ทั้งที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับเพศชาย สะท้อนให้เห็นลักษณะของเพศหญิงที่ตกเป็นรองเพศชาย จึงต้องเป็นฝ่ายเข้าหาและสร้าง

ความพึงพอใจให้อีกฝ่ายไม่ว่าจะในสถานะคนรักหรือภรรยาก็ตาม และจากการศึกษาที่พบคำหรือกลุ่มคำศัพท์ที่นำมาใช้เฉพาะกับเพศหญิงเท่านั้นยังแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การแสดงออกผ่านการพูดเป็นพฤติกรรมที่คู่กับเพศหญิง แต่เป็นลักษณะที่ไม่พึงประสงค์สำหรับเพศชาย

ในส่วนของความคิดที่แตกต่างกันระหว่างผู้แนะนำเพศชาย-เพศหญิงในประเด็นเพศชายพูดน้อย หากพูดต้องมีสาระ ในขณะที่เพศหญิงกับการพูดเป็นสิ่งคู่กันนี้พบว่า ผู้แนะนำเพศชายจะไม่เพียงมองเพศชายที่มีลักษณะพูดมากกว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เท่านั้น แต่ยังมองว่าพฤติกรรมดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์อีกด้วย

ตัวอย่างที่ 136

...เอาเวลาไปทำงานทำดีกว่าครับ ทำงานเยอะๆแล้วจะหายเครียด ที่สำคัญอย่าพูดมากเรื่องพวกนี้กับแฟน เค้าจะรำคาญ และพาลจะคิดว่าคุณไม่เอาไหน ลู๊ๆ นะครับ...

(ริมปิง 13 พ.ค. 54 23:03:19)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำไม่ให้ผู้ประสบปัญหาเพศชาย “พูดมาก” ถึงปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นให้คนรักฟัง เนื่องจากเห็นว่าพฤติกรรมดังกล่าวอาจทำให้คนรักรู้สึกว่าคุณประสบปัญหาเป็นคน “ไม่เอาไหน” แสดงให้เห็นว่าทัศนคติของเพศชายที่มองพฤติกรรมดังกล่าวในแง่ลบเป็นอย่างมาก

1.4) เพศหญิงแสดงพฤติกรรมตามอารมณ์และความรู้สึก

ลักษณะดังกล่าวของเพศหญิงสะท้อนให้เห็นผ่านวาทกรรมการให้คำแนะนำอย่างชัดเจน ทั้งลักษณะที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ โดยพบว่าเพศชายมักเป็นตัวแปรสำคัญในการแสดงความรู้สึกด้านต่างๆของเพศหญิง เช่น การใช้กลุ่มคำศัพท์ “ซึ้งอน” “งอนไปงอนมา” ที่เป็นพฤติกรรมแสดงอารมณ์ความรู้สึกในด้านที่ไม่พึงประสงค์ ที่ผู้แนะนำไม่ให้เพศหญิงแสดงอารมณ์ดังกล่าว เพราะอาจมีผลทำให้เพศชายขอเลิกเราได้

ตัวอย่างที่ 137

...ส่วนกรณีเขาโทรมา คุณดันงอนใส่ แบบนี้ไม่ได้มีอะไรดีหรอกคะ เพราะเกิดเขาคิดว่า โอเค คุณอยู่ได้โดยไม่มีเขา หมดห้วงแล้ว และไม่สนใจ ไม่กลับมาอีกเลย ก็อย่าร้องไห้ก็แล้วกันคะ...

(คุณหนูแดง_24 พ.ค. 54 16:14:13)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาหยุดพฤติกรรม “งอน” โดยกล่าวว่าพฤติกรรมดังกล่าวอาจทำให้เพศชาย “ไม่สนใจ ไม่กลับมาอีกเลย” แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงต้องเป็นฝ่ายปรับพฤติกรรมเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับเพศชาย และดำรงความสัมพันธ์ให้ยืนยาว

นอกจากพฤติกรรมการแสดงออกตามอารมณ์ความรู้สึกในลักษณะที่พึงประสงค์สำหรับเพศหญิง เช่น “การออดอ้อน” “การชื่นชม” เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับคนรักแล้ว การแสดงพฤติกรรมตามอารมณ์และความรู้สึกที่มักจะถูกมองในแง่ลบ เช่น “โกรธ” “เหวี่ยง” “วีน” “ประชดประชัน” “งอน” ในบางสถานการณ์ผู้แนะนำจะแนะนำให้เพศหญิงกระทำเพื่อแสดงความรู้สึกของตนเองอย่างเปิดเผยอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 138

...สามีคุณเรารู้ว่าเค้าคงจะจัดการได้เพราะมันเป็นเรื่องเดิมๆ เพียงแต่คุณอย่าทิ้งระยะห่างระหว่างสามี-ภรรยาให้มากจนเกินไป มีอดอ้อนบ้าง อดเลาะบ้าง โง่บ้าง โกรธบ้าง เหวี่ยงบ้าง วินบ้าง ดูแลตัวเองให้ดี อย่าปล่อยเนื้อปล่อยตัว และอย่ายอมรับการมีอยู่ของใครทั้งนั้น สงบ นิ่ง บ้างก็จะดี...

(ดอกฟ้า (ดอกดาวเรือง) 11 พ.ค. 54 14:59:37)

ตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงแสดงพฤติกรรมตามอารมณ์และความรู้สึกในด้านที่พึงประสงค์ได้แก่ “อดอ้อน” “อดเลาะ” และด้านที่ไม่พึงประสงค์ได้แก่ “โกรธ” “เหวี่ยง” และ “วิน” ได้อย่างเปิดเผย เพราะการแสดงพฤติกรรมดังกล่าวเป็นลักษณะของเพศหญิงที่สามารถดึงดูดความสนใจของชายคนรักได้

นอกจากนี้จากกลวิธีการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์เพื่อแสดงความรู้สึกต่างๆ ยังพบว่าผู้แนะนำทั้งสองเพศ โดยเฉพาะเพศหญิงมักนำคำขยายต่างๆ มาใช้เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเจ็บปวด ความเศร้า และความทุกข์ทรมานที่ส่งผลกระทบต่อผู้ประสบปัญหาเพศหญิงอย่างชัดเจนมากกว่าเพศชาย เช่น “เจ็บเจียนตาย” “เจ็บปวดไม่รู้จักจบจักสิ้น” “ระทมทุกข์” “เศร้าชั่วโคตร” เป็นต้น แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงได้รับผลกระทบทางจิตใจที่รุนแรงเมื่อประสบปัญหาชีวิตรักและมักแสดงออกอย่างเต็มที่ ผู้แนะนำเพศหญิงที่ให้ความสำคัญและเข้าใจในลักษณะดังกล่าวของเพศหญิงจึงมักเลือกใช้คำขยายต่างๆ เพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกเหล่านี้หลากหลายกว่าผู้แนะนำเพศชายด้วย

ตัวอย่างที่ 139

...อาศัยเพื่อน ญาติ พี่น้อง เป็นยาใจไปก่อนนะค่ะ ... อย่ายู่คนเดียวบ่อยๆ หรือถ้ามีเวลาไปเที่ยวไปวัด ฟังธรรม บ้างก็ดี จิตใจจะได้สงบ...

(แมงมุมดำ (สาวน้อยริมบึง) 9 พ.ค. 54 10:32:51)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำมีความคิดว่าปัญหาชีวิตรักส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของผู้ประสบปัญหาเพศหญิงอย่างรุนแรงจนทำให้จิตใจไม่สงบ ผู้แนะนำจึงเสนอแนะให้ทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อไม่ให้ต้อง “อยู่คนเดียว” โดยมีจุดประสงค์สำคัญคือต้องการให้จิตใจสงบ

ตัวอย่างที่ 140

...ยอมรับความจริง ถึงจะเสียใจ(เจียนตาย) แต่เราก็ไม่ตายหรอกครับ เมื่อเค้าไม่เห็นค่าเราแล้ว ต่อให้ทำอะไรมาเท่าไร มันก็ไม่ได้มีความหมายอะไร ชีวิตยังอีกยาวไกลครับ ยังมีคนดีๆ รออีกมากมาย...

(ทองพญา_29 พ.ค. 54 15:36:32)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้ใช้คำแสดงอารมณ์ความรู้สึกเสียใจของผู้ประสบปัญหาเพศหญิงว่า “เสียใจ(เจียนตาย)” แสดงให้เห็นว่าระดับความเสียใจของผู้ประสบปัญหานั้นอาจมีมากจนเหมือนคนที่กำลังจะเสียชีวิต แต่ก็ไม่อาจทำให้ผู้ประสบปัญหาเสียชีวิตได้จริง เพื่อสนับสนุนให้ผู้ประสบปัญหามีกำลังต่อสู้กับชีวิตต่อไป

จากการที่พบว่าผู้แนะนำมักนำคำหรือกลุ่มคำแสดงความรู้สึกผิดหวังหรือเสียใจในลักษณะต่างๆ มาใช้กับเพศหญิงมากกว่า สะท้อนให้เห็นว่าเพศหญิงให้ความสำคัญกับความรักเป็นอย่างมาก เมื่อรักใครแล้วก็มักทุ่มเทและยึดเอาบุคคลนั้นเป็นหลักในชีวิต เมื่อเลิกรักกันไปจึงส่งผลกระทบต่อจิตใจและ

ความรู้สึกของเพศหญิงมากกว่าเพศชายตามไปด้วย ด้วยเหตุนี้เองจึงพบคำแนะนำที่ให้เพศหญิงทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อผ่อนคลายความเครียด เช่น “เที่ยวเมืองนอก” “ไปวัด” “เล่นเน็ต” “ช้อปปิ้ง” “ซื้อเสื้อผ้าสวยๆ” “เรียนเพิ่มเติม” “ทำงานฝีมือ” “เรียนทำอาหาร” เป็นต้น รวมไปถึงคำแนะนำที่ผู้แนะนำไม่ได้ระบุชัดเจนว่าให้กระทำการใด แต่มีจุดประสงค์ไม่ให้เพศหญิงใช้เวลาอยู่กับตนเองมากเกินไป เช่น “หากิจกรรมทำเยอะๆ” “หาอะไรทำ” “อย่าอยู่ว่าง” “ยุ่งยุ่งดี” “อย่าอยู่คนเดียว” เป็นต้น จะไม่พบคำแนะนำในลักษณะดังกล่าวนี้กับผู้ที่ประสบปัญหาเพศชาย แสดงให้เห็นมุมมองของผู้แนะนำว่าเห็นว่าเพศชายสามารถจัดการกับปัญหาได้ดีกว่าเพศหญิง ผู้แนะนำจึงไม่จำเป็นต้องแนะนำกิจกรรมต่างๆ ให้เพศชายกระทำเพื่อดึงความสนใจไปในทิศทางอื่น หรือทำให้อารมณ์ความรู้สึกเศร้าลดน้อยลง

ตัวอย่างที่ 141

...ช่วงนี้อ่าอยู่ว่างๆ หาอะไรทำหรือหาอะไรเรียนเพิ่มเติม ยุ่งยุ่งดีค่ะพยายามทำใจให้เข้มแข็งนะคะ ขอให้ผ่านช่วงนี้ไปได้

(ป่าพัด 27 พ.ค. 54 13:51:16)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงหากิจกรรมอื่นๆ ทำ ดังเห็นได้จาก “อย่าอยู่ว่างๆ” “เรียนเพิ่มเติม” “ยุ่งยุ่งดี” ซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ผู้แนะนำไม่ได้ระบุชัดเจนว่าให้ผู้ประสบปัญหากระทำการใด แต่ให้กระทำการใดก็ได้เพื่อดึงความสนใจของผู้ประสบปัญหาไปจากปัญหาชีวิตรักที่ตนเองประสบ สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่มองว่าผู้ประสบปัญหาเพศหญิงได้รับผลกระทบทางจิตใจเป็นอย่างมาก การอยู่กับตนเองจึงส่งผลเสียมากกว่าผลดี

1.5) เพศหญิงคำนึงถึงบุคคลอื่นและสังคม

ลักษณะดังกล่าวสะท้อนผ่านการให้คำแนะนำที่กำหนดพฤติกรรมให้เพศหญิงต้องวางตัวให้เหมาะสม คำนึงถึงบุคคลอื่นรวมถึงสังคมภายนอกมากกว่าความรู้สึกของตนเอง เช่น ในสถานภาพของความเป็นแม่ต้องคำนึงถึงความสุขของลูกเป็นสำคัญ แม้สามีจะเป็นฝ่ายกระทำให้ได้รับความเจ็บปวดก็ต้องพยายามปรับตัวเพื่อลูกก่อนตัดสินใจหย่าร้าง เป็นต้น สังเกตได้จากคำหรือกลุ่มคำศัพท์ต่างๆ เช่น “นึกถึง” “คำนึงถึง” “ใจเขาใจเรา” เป็นต้น รวมไปถึงการใช้สำนวนไทย เช่น “เอาใจเขามาใส่ใจเรา” เป็นต้น และในประเด็นปัญหาที่ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงเป็นผู้กระทำผิดเอง ผู้แนะนำมักนำการอ้างถึงมาใช้ เช่น การอ้างถึงสังคม ค่านิยม และศีลธรรมที่เป็นบรรทัดฐานทางสังคมมาตัดสินพฤติกรรมเพศหญิงเสมอ เพศหญิงจึงต้องระมัดระวังความประพฤติมากกว่าเพศชาย

ตัวอย่างที่ 142

ฉันอยากให้คุณนึกถึงลูกเข้าไว้ ตอนคุณร้องไห้ เชื่อไหมว่าจะมีดวงตาเล็กๆแอบมองคุณอยู่ว่าพ่อเค้าทำอะไรกับแม่ ทำไมแม่ถึงร้องไห้ ทำไมแม่ถึงโวยวาย นึกถึงลูกเยอะๆนะคะ...

(ผ่านเข้ามา... 10 พ.ค. 54 17:12:05)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหากระทำทุกอย่างโดยคำนึงถึงลูกเป็นสำคัญ ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้แนะนำได้เน้นย้ำคำแนะนำดังกล่าวถึงสองครั้งว่า “นึกถึงลูกเข้าไว้” และ “นึกถึงลูกเยอะๆ” เพื่อให้เพศหญิงระมัดระวังพฤติกรรมของตนเองที่อาจส่งผลไปสู่ลูก แสดงให้เห็นแบบอย่างการปลูกฝังให้เพศหญิงคำนึงถึงบุคคลอื่นเป็นสำคัญ

ตัวอย่างที่ 143

...ต้องยอมรับว่าคนแก่อารมณ์แปรปรวนมาก อยู่ดีๆก็โกรธไม่มีเหตุผล อยู่ๆก็ไปต้อง "อดทน" เรามองเค้าแค่ฐานะ หน้าตานั่นแค่องค์ประกอบ ถ้าอยู่ไปใช้ชีวิตแล้ว มันอาจไม่ใช่อย่างที่คิดก็ได้นะ จะทิ้งหรือเลิกกันไป ก็นี่ถึงว่าใครจะดูแลเขาเพราะเค้าแก่มาแล้ว มันก็บาปเราอีก สังคมมักมองผู้หญิงในแง่ลบด้วย

(Peacefulmean 8 พ.ศ. 54 11:20:49)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้แนะนำว่าหากผู้ประสบปัญหาตัดสินใจคบชายนี้อายุมากกว่าตนเองมากต้องยอมรับผลที่ตามมาให้ได้คือ "อารมณ์แปรปรวน" และหากเกิดปัญหาจนทำให้ต้องเลิกรา สิ่งที่เพศหญิงต้องคำนึงถึงไม่ใช่เพียงคนรักเท่านั้น แต่ยังต้องคำนึงถึงสังคมที่จะตัดสินตนเองว่าเป็นฝ่ายผิดด้วยจาก "สังคมมักมองผู้หญิงในแง่ลบ" แสดงให้เห็นว่าสังคมที่ครอบงำกำหนดพฤติกรรมเพศหญิงอย่างเคร่งครัดมากกว่าเพศชาย เพศหญิงจึงไม่อาจคำนึงถึงความต้องการของตนเองได้เต็มที่ แต่ต้องคำนึงถึงหน้าตาของตนเองในสังคมควบคู่กันไป ตรงข้ามกับเพศชายที่มีอิสระในการตัดสินใจและการกระทำได้อย่างเสรีมากกว่า แสดงให้เห็นความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิงในสังคมอย่างชัดเจน

2) ลักษณะของเพศชาย-เพศหญิงด้านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ

ลักษณะของเพศชาย-เพศหญิงด้านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศในงานวิจัยนี้ คือ การให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักที่สะท้อนให้เห็นพฤติกรรมการปฏิสัมพันธ์และด้านการมีเพศสัมพันธ์ของเพศชาย-เพศหญิง

จากการศึกษาพบว่า วาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักได้สะท้อนให้เห็นลักษณะของเพศชายกับเพศหญิงในด้านพฤติกรรมหรือการกระทำในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

2.1) เพศชายเป็นฝ่ายเสนอ ในขณะที่เพศหญิงเป็นฝ่ายสนอง

ลักษณะดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนผ่านกลวิธีการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก เช่น การพบว่ามีเพียงผู้แนะนำเพศหญิงเท่านั้นที่นำคำ "รอ" มาใช้เพื่อให้เพศหญิงเป็นฝ่าย "รอ" เพศชายให้เป็นฝ่ายเริ่มต้นความสัมพันธ์หรือปฏิสัมพันธ์ก่อน รวมไปถึงการแนะนำให้เพศหญิงจัดการร่างกายให้สวยงามเพื่อดึงดูดเพศชายให้เข้ามา หรือเข้ามา "จีบ" แสดงให้เห็นการตีกรอบกำหนดพฤติกรรมในการปฏิสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามที่ผู้แนะนำเพศหญิงเคร่งครัดมากกว่าผู้แนะนำเพศชาย จึงไม่อาจเป็นฝ่ายเริ่มความสัมพันธ์ก่อนได้ เนื่องจากผู้แนะนำเพศหญิงก็ได้รับการปลูกฝังและถ่ายทอดความคิดดังกล่าวมาจากสังคมเช่นเดียวกัน จึงนำมาแนะนำผู้ประสบปัญหาเพศหญิง

ตัวอย่างที่ 144

ถ้าผู้ชายไม่เป็นคนมาจีบอย่าไปคิดอะไรมากค่ะ....รอให้ผู้ชายมาจีบ ถ้าไม่มาจีบก็ไม่ต้องไปสน เสียเวลา จะแม่จะพ่อมาทาบตามก็ไม่สำคัญเท่าลูกชายเขา

(คุณหนูขวามณี 19 พ.ศ. 54 04:17:03)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้แนะนำได้แนะนำให้ผู้ประสบปัญหา "รอให้ผู้ชายมาจีบ" แสดงให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่มองว่าเพศชายควรเป็นผู้เริ่มต้นความสัมพันธ์ จึงได้กล่าวว่าหาก "ผู้ชายไม่เป็นคนมาจีบ" ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงไม่ควร "คิดอะไรมาก" และ "ไม่ต้องไปสนใจ" เพื่อให้เพศหญิงเป็นฝ่าย

ตอบสนองความสัมพันธ์ที่เพศชายเป็นฝ่ายเสนอให้เท่านั้น แสดงให้เห็นกรอบกำหนดพฤติกรรมในการ ปฏิสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามสำหรับเพศหญิงที่ยังคงมีอยู่ ตัวอย่างที่ 145

...กลับมาดูแลตัวเอง ทำตัวเองให้มีคุณค่า ให้น่าสนใจ เดียวก็มีคนที่ดีกว่าเค้าเข้ามาจีบเองละครับ จะได้เจอกับคนดี ๆ ที่น่าจะดีกว่าเค้าครับ (sakchai splash_8 พ.ศ. 54 09:30:56)

ตัวอย่างที่ 146

..ทำให้ได้เลยครับ เตรียมแต่งตัวให้สวยๆ คิดแต่เรื่องดีๆ มองโลกในแง่ดีๆ และ มองหาแฟนใหม่ได้ เลยครับ ถ้าเราอารมณ์ดีๆ เดียวก็มีหนุ่มมาจีบละครับ 555+

Julia-RoboT.JR_20 พ.ศ. 54 11:50:54

จากตัวอย่างที่ 143 และตัวอย่างที่ 144 จะเห็นได้ว่าการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาจัด แต่งร่างกายของตนเองให้สวยงาม โดยมีจุดประสงค์สำคัญเพื่อให้เพศชายเข้าหาหรือเป็นฝ่าย “มาจีบ” แสดงให้เห็นการส่งต่อความคิดให้เพศหญิงเป็นเพียงฝ่ายรอการตอบสนอง หรือการปฏิสัมพันธ์จากเพศชาย โดยไม่ อาจเป็นฝ่ายเริ่มก่อนได้

กระนั้นในทางตรงกันข้าม บางครั้งจะพบคำแนะนำที่ให้เพศหญิงเป็นฝ่ายแสดงท่าที หรือ เริ่มต้นความสัมพันธ์ก่อนได้ แต่มักจะอยู่ภายใต้เงื่อนไขใดเงื่อนไขหนึ่ง หรืออยู่ภายใต้ข้อจำกัดที่ผู้แนะนำได้ กำหนดไว้เสมอซึ่งสะท้อนให้เห็นการตีกรอบกำหนดพฤติกรรมในด้านการปฏิสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามให้กับ เพศหญิงอยู่เช่นเดิม

ตัวอย่างที่ 147

ยื่นไมตรีให้เขาสักนิดนะ ใ้ๆก็ยังมี ...ก็เปรยๆ ไปสักนิดก็ได้ละ แต่มันต้องเนียนๆหน่อยนะ ให้พอมี เียงและความน่ารักหลงเหลืออยู่ เพราะถ้าเราปิดกั้นใจตัวเองเกินไป เราก็จะอึดอัด และซักวันนึงถ้าเกิดเค้า คนนั้นจากไปแล้ว คงจะเซ็งไปหลายอาทิตย์

(ไม่ได้มี (โมกหลวงสีชมพู)_23 พ.ศ. 54 02:20:04)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงแสดงท่าที สนใจเพศชายก่อนได้ ดังเห็นได้จาก “ยื่นไมตรีให้เขาสักนิด” และเป็นไปในลักษณะที่ “ใ้ๆ” “เปรยๆ” “เนียนๆ” “พอมีขื่นเียงและความน่ารักหลงเหลืออยู่” แต่จะเห็นได้ว่าแม้ผู้แนะนำจะให้เพศหญิงเป็นฝ่าย เริ่มต้นปฏิสัมพันธ์ก่อน แต่ก็ต้องเป็นไปอย่างธรรมชาติและไว้ตัว แสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำยังคงตีกรอบ พฤติกรรมเพศหญิงอยู่เช่นเดิมแต่ยืดหยุ่นมากขึ้นเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 148

..บางครั้งคุณผู้หญิงก็ต้องเริ่มก่อนบ้างครับ อย่างกรณีตามกระทู้ เวลาเขากลับมา คุณก็ถามเขามั่งลิ สารทุกข์สุขดิบ หาน้ำหาทำให้กินบ้างอะไรบ้าง เป็นไงไปอยู่นั้นดีไหม ฝนตกมัย แดดออกมัย กินอยู่ยังง... (แต่ต้องซื่อๆนะว่าเขาชอบคุณ) ถ้าชอบเขาแล้ว ไม่ลงมือ ม.ค.ป.ด. นะเออ โชคดีครับ

(อุบลแมน 18 พ.ศ. 54 21:40:12)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำขอให้เพศหญิงเป็นฝ่ายเริ่มต้นปฏิสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามก่อน ดังเห็นได้จาก “บางครั้งคุณผู้หญิงก็ต้องเริ่มก่อนบ้าง” แต่กระนั้นผู้แนะนำได้เลือกใช้คำ “บางครั้ง” ที่แสดง

ให้เห็นว่าพฤติกรรมดังกล่าวไม่ใช่พฤติกรรมโดยทั่วไปสำหรับเพศหญิง ทั้งยังให้คำแนะนำภายใต้เงื่อนไขที่ผู้ประสบปัญหาต้องรู้แน่ชัดว่าเพศชายก็ชอบตนเองเช่นเดียวกัน แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงไม่จำเป็นต้องรอเพศชายเสมอไป แต่การเริ่มต้นปฏิสัมพันธ์ก่อนนั้นก็ยังต้องมีขอบเขตกำหนดพฤติกรรมอยู่เช่นเดิม

2.2) เพศหญิงต้องรู้จักวางตัว ไว้ตัว และรักษาพรหมจรรย์

ลักษณะดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นผ่านกลวิธีการใช้ภาษาต่างๆ โดยพบว่าผู้แนะนำทั้งสองเพศมักจะเน้นย้ำให้เพศหญิงรู้จักการวางตัวกับเพศตรงข้าม ระวังระวังตนเองในการคบหา พบว่าผู้แนะนำในลักษณะดังกล่าวมักมาจากผู้แนะนำเพศหญิง ดังเห็นได้จากกลวิธีการอ้างถึงที่พบว่า มีเพียงผู้แนะนำเพศหญิงเท่านั้นที่นำการอ้างถึงศีลธรรม และค่านิยมมาใช้เพื่อแนะนำผู้ประสบปัญหาเพศหญิงให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดทางสังคมที่ดีกว่าสิ่งใดถูกหรือสิ่งใดผิด ส่วนใหญ่พบว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามโดยเฉพาะ หรือการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์เพื่อแนะนำเพศหญิงโดยเฉพาะ เช่น การใช้คำศัพท์ “การวางตัว” การใช้ชุดคำศัพท์ “ค่อยๆ” “ระวัง” “ขอบเขต” เช่น “ค่อยๆเป็นค่อยๆไป” “ระวังระวังตัวและใจ” “ขอบเขตในการคบหา” เป็นต้น เพื่อกำหนดขอบเขตในการคบหาเพศตรงข้ามให้กับเพศหญิง แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าสังคมตีกรอบและกำหนดพฤติกรรมเพศหญิงไว้อย่างเคร่งครัดมากกว่าเพศชาย ตัวอย่างที่ 149

ที่ผ่านมามีคุณไม่รู้ ไม่ผิด อย่าง คห. ต้นๆ พุดไว้ค่ะ แต่ต่อไปนี่ปฏิเสธค่ะ ขอให้เรายังเหลือศักดิ์ศรีไว้บ้าง คุณจะอยู่อย่างนี้ไปตลอดได้หรือ ฉะนั้นไม่วันนี้ก็วันหน้าก็ต้องจบ เลิกจบวันนี้เถอะค่ะ... เปิดใจดูคนอื่น ๆ บ้าง ที่ผ่านมาก็เป็นบทเรียนจะคบหาใครก็ระวังตัวและใจ มีขอบเขตในการคบหาค่ะ

(เพนกวินสีเงิน วันวิสาขบูชา 54 16:59:29)

ตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาตีความสัมพันธ์กับคนรัก และยังแนะนำไปถึงอนาคตว่า หากคบหากับชายคนใหม่ให้ “ระวังระวังตัวและใจ” “มีขอบเขตในการคบหา” สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่มองการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนการแต่งงานเป็นเรื่องไม่ดี การคบหากับเพศตรงข้ามจึงควรอยู่ในขอบเขตที่พอเหมาะพอดี และต้องระวังระวังตนเอง ตอกย้ำความคิดที่เพศหญิงควรรักษาวลสงวนตัว

ในด้านการรักษาพรหมจรรย์ของเพศหญิงนั้นพบทั้งความคิดที่เหมือนกันและแตกต่างกันจากผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิง ดังต่อไปนี้

ชุดความคิดหลักที่เหมือนกันคือ คุณค่าของเพศหญิงอยู่ที่พรหมจรรย์ เพศหญิงจึงต้องระวังระวังตัวและมีขอบเขตในการคบหากับเพศตรงข้าม โดยสามารถสังเกตได้จากกลวิธีการใช้ภาษาต่างๆ เช่น การอ้างถึง ที่ผู้แนะนำมักอ้างถึงสังคมที่ตัดสินคุณค่าเพศหญิงจากพฤติกรรมการรักษาพรหมจรรย์ การใช้อุปสรรคที่มักเปรียบเทียบเพศหญิงที่เสียพรหมจรรย์ว่าเป็นเสมือนของที่ “ไร้ค่า” “ไร้ราคา” หรือการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ต่างๆที่นำมาใช้ เพื่อแสดงให้เห็นว่าคุณค่าและศักดิ์ศรีของเพศหญิงอยู่ที่พรหมจรรย์ เช่น “เสียหาย” “เสียความบริสุทธิ์” “เรียกศักดิ์ศรี” “ให้เกียรติพ่อแม่” เป็นต้น ตัวอย่างที่ 150

ผู้ชายนะอยากได้ แต่ผู้หญิงอยากเสียหรือเปล่า ไม่ใช่เรื่องของการได้หรือเสียหรอก แต่มันเป็นธรรมชาติ ถ้านักกว่าตัวเองมีพ่อแม่ก็ให้เกียรติท่านสิ

(กระจกฟ้า 21 พ.ค. 54 17:18:39)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้ได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า เพศหญิงเป็นฝ่ายที่ “เสีย” และ เพศชายเป็นฝ่ายที่ “ได้” แม้ผู้แนะนำมองว่าเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่อง “ธรรมดา” ก็ตาม ในขณะที่ผู้แนะนำยังมองว่าการรักษาพรหมจรรย์ไม่ได้เป็นเกียรติของเพศหญิงเพียงผู้เดียวเท่านั้นแต่ยังเป็นเกียรติของพ่อแม่ด้วย แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าสังคมตัดสินคุณค่าของเพศหญิงในเรื่องเพศ โดยวัดจากพรหมจรรย์เป็นสิ่งสำคัญ เมื่อเสียไปแล้วเท่ากับเสียศักดิ์ศรีและคุณค่าของชีวิต และยิ่งพบว่าเมื่อเพศหญิงมีความสัมพันธ์กับชายคนใดแล้ว สังคมก็จะตัดสินให้เพศหญิงตกเป็นของในครอบครัวของชายผู้นั้น จึงพบคำศัพท์ “ตกเป็นของ” ที่นำมาใช้เฉพาะกับเพศหญิงเท่านั้น

ส่วนความคิดที่แตกต่างกันระหว่างผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงพบว่า แม้ผู้แนะนำส่วนใหญ่จะมีความคิดไปในทิศทางเดียวกันว่าเพศหญิงต้องรักษาพรหมจรรย์ แต่ก็พบคำแนะนำที่แตกต่างออกไป โดยมักมาจากผู้แนะนำเพศหญิงที่แสดงให้เห็นว่า คุณค่าของเพศหญิงไม่ได้อยู่ที่พรหมจรรย์ หรือสภาวะที่เคยหย่าร้างมาแล้ว สังเกตได้จากคำแนะนำ “เลือกได้” “มีสิทธิเลือก”

ตัวอย่างที่ 151

เลือกสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับตัวเองค่ะ คนที่เคยมีอะไรกับแฟนแล้วก็มีสิทธิเลือกได้นะ ถ้าคนที่เราคิดฝากตัวฝากใจไว้ให้ไม่เห็นคุณค่าของเรา...

(Bunny (Bunny_jaja)_4 พ.ศ. 54 10:54:57)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า สังคมตัดสินคุณค่าเพศหญิงที่เสียพรหมจรรย์ให้อยู่ในสถานะที่ไม่สามารถเลือกได้ หรือเป็นผู้ที่ไม่มีคุณค่า ผู้แนะนำจึงกล่าวว่า “คนที่เคยมีอะไรกับแฟนแล้วก็มีสิทธิเลือก” เพื่อสนับสนุนให้เพศหญิงเปลี่ยนทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเสียพรหมจรรย์ที่เป็นเหตุทำให้ตนเองไม่มีทางเลือก

ตัวอย่างที่ 152

...สามีดีมีอยู่ในโลกค่ะ อะไรไม่ดีก็ตัดทิ้ง ของแบบนี้หาใหม่ได้ คนเป็นหม้ายก็มีสิทธิเลือกได้เหมือนกัน (แม่บอกมา)

(kangkangka9 พ.ศ. 54 10:25:12)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงมองตนเองว่ายังคงมีทางเลือกอยู่ แม้ผ่านการหย่าร้างมาแล้วก็ตาม ดังเห็นได้จาก “คนเป็นหม้ายก็มีสิทธิเลือก” เพื่อสนับสนุนให้เพศหญิงปรับทัศนคติในการเห็นคุณค่าของตนเอง โดยไม่ยึดติดอยู่กับสภาวะการเป็นหม้ายที่ถูกสังคมตัดสินว่าไม่มีสิทธิเลือก

นอกจากนี้ในคำแนะนำที่ให้เพศหญิงต้องรักษาพรหมจรรย์ยังพบประเด็นที่น่าสนใจอีกว่า มีเพียงผู้แนะนำเพศชายเท่านั้นที่มักเน้นย้ำไม่ให้เพศหญิงที่เคยเสียพรหมจรรย์ไปแล้วมีเพศสัมพันธ์กับคนรักคนต่อไปอีก และให้ปกปิดเรื่องที่เคยเสียพรหมจรรย์ไปแล้วเป็นความลับ

ตัวอย่างที่ 153

...ขอให้คุณเปลี่ยนวิธีคิดเรื่อง sex นี่เสียใหม่ คบกับใครถึงแฟนก็อย่าไปหลับนอนกับเขาก่อน แต่งงานเด็ดขาดครับ เรื่องอดีตให้มันผ่านไปหากเขาถามคุณว่าเคยโดนมาหรือยังก็ให้ตอบไปว่า "ถึงตอบไปคุณก็อาจไม่เชื่อ ถ้าคุณไม่รักฉันก็ไม่ต้องมาร่วมชีวิตกันก็ได้" ถ้าเขาจะไปจากคุณก็ให้เขาไปเลยครับ ผู้ชายดียังมีอีกเป็นล้าน

(49er 22 พ.ศ. 54 14:37:44)

จากคำแนะนำข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า นอกจากผู้แนะนำเพศชายจะแนะนำไม่ให้ผู้ประสบปัญหา ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศกับคนรักคนต่อไปก่อนแต่งงานอย่างเด็ดขาด ยังแนะนำวิธีตอบคำถามหากฝ่ายนั้นถามว่าเคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาก่อนหรือไม่ โดยให้เลี่ยงการตอบคำถามโดยตรงไปตรงมา แสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำให้ความสำคัญกับพรหมจรรย์ของเพศหญิง และคิดว่าเพศชายในสังคมก็อาจมีความคิดไปในทิศทางเดียวกันกับตนเอง จึงส่งต่อความคิดดังกล่าวผ่านคำแนะนำให้เพศหญิงต้องรักษาพรหมจรรย์และรักษานวลสงวนตัวต่อไป

3) ลักษณะของเพศชาย-เพศหญิงด้านรูปลักษณ์และร่างกาย

ลักษณะของเพศชาย-เพศหญิงด้านรูปลักษณ์และร่างกายในงานวิจัยนี้ หมายถึง การให้คำแนะนำที่สะท้อนลักษณะของเพศชาย-เพศหญิงในด้านรูปลักษณ์ภายนอกหรือสภาพร่างกายในลักษณะต่างๆ ทั้งด้านที่พึงประสงค์และด้านที่ไม่พึงประสงค์

จากการศึกษาวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักได้สะท้อนให้เห็นลักษณะของเพศชายกับเพศหญิงในสังคมที่แตกต่างกัน คือ เพศชายต้องมีความแข็งแกร่ง มีพลังกำลัง ในขณะที่เพศหญิงต้องมีความงามและอ่อนเยาว์อยู่เสมอ ดังต่อไปนี้

3.1) เพศชายมีความแข็งแกร่ง มีพลังกำลัง

จากการศึกษาพบว่า ผู้แนะนำทั้งสองเพศไม่ได้แนะนำให้เพศชายต้องดูแลรูปร่างหรือจัดการกับร่างกายของตนเองแม้แต่น้อย แต่ลักษณะดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นจากความคิดของผู้แนะนำเพศหญิงเกี่ยวกับรูปลักษณ์และร่างกายของเพศชายที่คนในสังคมปรารถนา โดยพบคำศัพท์ที่นำมาใช้เพื่ออธิบายรูปลักษณ์ของเพศชาย ได้แก่ “หล่อ” “สูง” “แขนที่ใหญ่และแข็งแรง” และ “อกกว้าง” จากการศึกษาที่พบว่ามีเพียงผู้แนะนำเพศหญิงเท่านั้นที่กล่าวถึงความแข็งแรงและพลังกำลังของเพศชายเช่นนี้ สะท้อนให้เห็นว่าผู้แนะนำเพศชายไม่ได้สนใจหรือให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวจากเพศชายด้วยกัน เพราะไม่มีอิทธิพลหรือส่งผลใดๆต่อเพศชายมากนัก แตกต่างจากเพศหญิงที่ความสวยงามมีผลต่อการมีคู่ครองด้วย ผู้แนะนำเพศชายให้ความสนใจกับเรื่องความสวยงามของเพศหญิงมากกว่า ส่วนเพศชายด้วยกันนั้นผู้แนะนำก็จะให้ความสนใจในคุณสมบัติอื่นๆแทน เช่น ด้านการทำงาน การสร้างความมั่นคง และลักษณะนิสัย เป็นต้น นอกจากนี้จากการที่ผู้แนะนำทั้งสองเพศไม่ได้คาดหวังในรูปลักษณ์ของเพศชาย ยังแสดงให้เห็นว่าสังคมได้มองว่าเรื่องดังกล่าวเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับเพศชายอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 154

ถามว่าใครบ้างไม่อยากจะอยู่ในอ้อมกอดอันอบอุ่นของสามีตัวเอง อยากนอนหนุนแขนที่ใหญ่แข็งแรง อกกว้างๆของสามีที่เราได้เอาหัวหนุนแล้วหลับไปด้วยกัน...แต่พอนึกได้ว่า ใส่อ้อมกอดนี้ เฝงไปกอดใครมา แก่มนี้ ปากนี้เฝงไปจูบกับใครมา มันกอดไม่ลงหรอกค่ะ...

(ป้าลายคราม_18 พ.ค. 54 11:29:07)

ตัวอย่างที่ 155

...เวลาที่รู้สึกแยแบบนี้ จะมีวิธีที่ใช้กับตัวเองเพื่อให้รู้สึกดีขึ้นคืออะไรทราบไหมค่ะ ดิฉันใช้ชีวิตเขียนคนในจินตนาการว่าเราอยากให้คนรักเราเป็นแบบไหน อย่างไร ลงในสมุดบันทึกของตัวเองค่ะ เช่น 1. หล่อ 2. มีฐานะการเงินมั่นคง 3. ขยัน 4. ฯลฯ

(ดอกแก้วเมษา 23 พ.ค. 54 23:22:36)

จากสองตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้แสดงความคิดเห็นที่ถึงสภาพร่างกายของเพศชายที่ นำปรารภในลักษณะต่างๆ ได้แก่ “แขนที่ใหญ่แข็งแรง” “อกกว้างๆ” “หล่อ” และ “สูง” ที่ นอกเหนือจากใบหน้าดงามแล้ว ลักษณะทางกายภาพที่แข็งแรง และมีพลังกำลังยังเป็นสิ่งสังคมคาดหวัง จากเพศชาย สังเกตได้จากรูปร่างสูงใหญ่ ร่างกายกำยำซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นลักษณะที่แสดงถึงความสามารถใน การปกป้อง ดูแลและคุ้มครองเพศหญิงได้

3.2) เพศหญิงต้องมีความงามและอ่อนเยาว์อยู่เสมอ

ลักษณะดังกล่าวของเพศหญิงข้างต้นนี้ พบทั้งความคิดที่เหมือนและแตกต่างกันของผู้ แนะนำทั้งสองเพศ ดังต่อไปนี้

ชุดความคิดที่เหมือนกันของผู้แนะนำทั้งสองเพศที่สะท้อนผ่านกลวิธีการใช้ภาษาต่างๆ แสดง ให้เห็นว่า รูปลักษณ์และร่างกายเป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับเพศหญิง และความสวยงามเป็นสิ่งที่คนใน สังคมปรารถนาจากเพศหญิง ผู้แนะนำจึงมักให้เพศหญิงดูแลและจัดการร่างกายให้งามและอ่อนเยาว์อยู่ เสมอ เช่น การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์เกี่ยวกับการตกแต่งร่างกายในลักษณะต่างๆ ที่นำมาใช้กับเพศหญิง เท่านั้น เช่น ชุดคำศัพท์ “แต่ง” “เสริม” “ผ่า” “ผม” “ตา” “ตัว” เป็นต้น เพื่อให้เพศหญิงดูแลตนเองตั้งแต่ รูปร่าง หน้าตา ผิวกาย ผม และการแต่งตัว แสดงให้เห็นได้ว่าสังคมให้คุณค่ากับรูปลักษณ์ภายนอกของเพศ หญิงเป็นอย่างมาก

ตัวอย่างที่ 156

ดูๆ กัน ไป แต่ท่าทาง ไม่น่ารอดนะ เย็น นี้ จขกท ไป สระผม ตราผม ซ้อมเสื้อผ้า เครื่องสำอาง แล้ว พุ่งนี้ ทำตัวให้สวย แซ่ อารมณ์ดีๆ สนุกสนาน และ เปิดใจรับกับ ผู้ชายที่มาจีบนะครั้บ 555+ ส่วนคน เก๋ก็ลืมนะไปเถอะครั้บ เขาจากเราไปแล้ว นะ555+ อารมณ์ดีๆ มีความสุข นะครั้บ 555+

(Julia-RoboT.JR_23 พ.ศ. 54 14:16:19)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า สังคมคาดหวังให้เพศหญิงดูแลรักษาเรือนร่าง หน้าตา และปรุ่ งแต่งให้งามอยู่เสมอ ผู้แนะนำจึงให้ผู้ประสบปัญหาหันกลับมาดูแลและจัดการกับร่างกายตนเองหลังจาก ประสบปัญหาชีวิตรัก ทั้งนี้ไม่ได้เป็นการกระทำเพื่อให้ตนเองคลายความทุกข์เท่านั้น แต่ยังเป็น การกระทำ เพื่อให้ตนเองได้รับความสนใจและเป็นที่ต้องการของเพศชายด้วย ดังเห็นได้จากคำกล่าวที่ว่า “เปิดใจรับกับ ผู้ชายที่มาจีบ” หลังจากให้เพศหญิงดูแลร่างกายตนเอง

ความแตกต่างของเพศชายกับเพศหญิงในด้านรูปลักษณ์และร่างกายที่แตกต่างกันข้างต้นนี้ ได้แสดงให้เห็นความคาดหวังของสังคมที่แตกต่าง กล่าวคือ เพศชายได้รับการคาดหวังให้มีลักษณะทาง กายภาพที่แข็งแรง สูงใหญ่ สามารถปกป้อง ดูแลคนรักและครอบครัวได้ ในขณะที่เพศหญิงได้รับการ คาดหวังให้สวยงาม อ่อนเยาว์ น่าทะนุถนอม โดยความแตกต่างดังกล่าวถูกมองว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ ผู้แนะนำจึงมักแสดงให้เห็นว่าความสวยงามและความอ่อนเยาว์ของเพศหญิงเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาสำหรับ เพศชายโดยทั่วไป และร่างกายที่สูงใหญ่ แข็งแรงของเพศชาย เป็นสิ่งที่พึงปรารถนาสำหรับเพศหญิงทั่วไป เช่นกัน ความแตกต่างนี้เองส่งผลทำให้เพศชายกับเพศหญิงมีบทบาทหน้าที่ในสังคมแตกต่างกันตามไปด้วย เช่น เพศชายที่แข็งแรงก็จะได้รับหน้าที่ในการปกป้องดูแลเพศหญิง เป็นผู้นำและเป็นหลักให้กับครอบครัว ในขณะที่เพศหญิงที่มีลักษณะบอบบาง ต้องการการดูแลปกป้อง ก็จะได้รับหน้าที่ดูแลบ้านและดูแลครอบครัว

เป็นต้น แสดงให้เห็นการส่งต่อความคิดด้านบทบาทหน้าที่ที่ไม่เท่าเทียมกันในสังคมของเพศชายกับเพศหญิงต่อไป

ส่วนของความคิดที่แตกต่างกันระหว่างผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงพบว่า มีเพียงผู้แนะนำเพศหญิงเท่านั้นที่ให้เพศหญิงตกแต่งร่างกายให้สวยงามหลังจากเลิกรักกับคนรักไปแล้ว โดยไม่ได้มีจุดประสงค์เพียงเพื่อรอพบคนรักใหม่เท่านั้น แต่เป็นการกระทำเพื่อแก้แค้นหรือทำให้คนรักเก่าเสียดาย แสดงให้เห็นลักษณะของเพศหญิงที่ยึดติดกับคนรักแม้เลิกรักกันแล้ว ในขณะที่เดียวกันก็แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงมองความสวยงามว่าเป็นสิ่งที่สามารถดึงดูดเพศชาย และสร้างคุณค่าให้กับเพศหญิงเพิ่มขึ้น ตอกย้ำความคาดหวังจากสังคมที่ต้องการให้เพศหญิงมีความสวยงามและอ่อนเยาว์อยู่เสมอ

ตัวอย่างที่ 157

รีบๆไปอำพสวยเลยคะ เมื่อมันใจว่าสวยขึ้นแล้ว ลองไปเฉียดใกล้ๆที่ทำงานเขา เอาให้ตะลึงตึงตึงกันไปเลยทีเดียว...

(เด็กหญิงเอาแต่ใจ (เด็กชายชวนวยเด็กหญิงเอาแต่ใจ)_6 พ.ศ. 54 09:03:29)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำเพศหญิงให้ผู้ประสบปัญหาเปลี่ยนแปลงตนเองให้สวยงามขึ้น โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้คนรักเก่า “ตะลึง” หมายถึงทำให้อีกฝ่ายเกิดความรู้สึกเสียดายที่ได้ทอดทิ้งผู้ประสบปัญหาไป

4) ลักษณะของเพศชาย-เพศหญิงด้านบทบาทหน้าที่

ลักษณะของชาย-เพศหญิงด้านบทบาทหน้าที่ในงานวิจัยนี้หมายถึง การให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักที่สะท้อนให้เห็นบทบาทหน้าที่สำหรับเพศชาย-เพศหญิงในลักษณะต่างๆที่แต่ละเพศพึงกระทำให้เหมาะสม

จากการศึกษาพบว่า วาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักได้สะท้อนให้เห็นลักษณะของเพศชายกับเพศหญิงในด้านบทบาทหน้าที่ ดังต่อไปนี้

4.1) เพศชาย-เพศหญิงต้องซื่อสัตย์ต่อคนรัก

หน้าที่ด้านการซื่อสัตย์ต่อคนรักนี้ได้สะท้อนให้เห็นผ่านวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักจากผู้แนะนำเพศชายและเพศหญิง โดยแสดงให้เห็นว่า ความซื่อสัตย์เป็นคุณสมบัติสำคัญสำหรับคนรักกัน สังเกตได้จากการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์แสดงพฤติกรรมดังกล่าวที่ผู้แนะนำทั้งสองเพศมักเลือกใช้ในการแนะนำ เช่น “ซื่อสัตย์” “จงรักภักดี” “เชื่อใจ” “ไว้ใจ” เป็นต้น โดยมีก่นนำมาเป็นเหตุผลสำหรับการพิจารณาและตัดสินใจให้ผู้ประสบปัญหาดำรงความสัมพันธ์ชีวิตคู่ต่อไปหรือยุติความสัมพันธ์

ตัวอย่างที่ 158

...ถ้าคุณคิดว่าอยู่คนเดียวดีกว่าอยู่กับผู้ชายนิสัยแบบนี้ ก็หย่าเถอะครับ แต่อย่าคิดว่า...ผู้ชายทุกคนเป็นเหมือนสามีของคุณกันหมดทั้งโลกนะครับ คนดีก็มีเยอะแยะ ถ้าจะรักอีกสักครั้งก็เลือกดีๆ ดูให้แน่ใจว่าเขาเป็นคนดี ซื่อสัตย์ต่อคู่ครอง

(ออนไลน์_25 พ.ศ. 54 12:23:02)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหายุติความสัมพันธ์กับสามี เห็นได้จาก “หย่าเถอะครับ” โดยการแสดงให้เห็นว่าคุณสมบัติด้านการ “ซื่อสัตย์ต่อคู่ครอง” เป็นคุณสมบัติที่สำคัญสำหรับสามีภรรยา

ตัวอย่างที่ 159

...ถ้าเธอรักคนใหม่จริงๆก็ควรตัดสินใจเลิกกับคนเก่าค่ะ เพราะความซื่อสัตย์ก็ถือเป็นเรื่องหลักของ
การคบกัน (Kangkangka_26 พ.ศ. 54 06:47:37)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้แนะนำให้ผู้ประสบปัญหาตัดสินใจเด็ดขาดในเรื่องความสัมพันธ์ว่าจะเลิกคนรักเก่าหรือคนรักใหม่ โดยการให้เหตุผลสนับสนุนว่า “ความซื่อสัตย์” เป็นเรื่องสำคัญสำหรับความสัมพันธ์ ที่ผู้ประสบปัญหาพึงกระทำในฐานะคนรัก

จากการศึกษาวิจัยพบกลุ่มคำศัพท์ที่ใช้เรียกพฤติกรรมการณ์ไม่ซื่อสัตย์ต่อคนรักที่นำมาใช้กับเพศชาย-เพศหญิงในลักษณะที่แตกต่างกัน กล่าวคือ พบกลุ่มคำที่นำมาใช้เฉพาะกับเพศชายเพื่อแสดงพฤติกรรมดังกล่าวหลายลักษณะกว่าเพศหญิง เช่น “มักมากในกาม” “ตัณหาราคะ” “หลงโลกีย์” “ติดสัตว์” “บ้าหม้อ” เป็นต้น การใช้สำนวนที่นำมาใช้เฉพาะกับเพศชาย เช่น “ออกกลาย” “เจ้าชู้ประตูดิน” เป็นต้น สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าลักษณะนิสัยเจ้าชู้หรือพฤติกรรมการณ์นอกใจคนรักนั้นเป็นลักษณะที่มักพบในเพศชายในสังคมมากกว่าเพศหญิง จะเห็นได้อย่างชัดเจนจากการอ้างอิงถึงลักษณะประจำเพศ ที่ผู้แนะนำมักกล่าวว่านิสัยเจ้าชู้เป็นลักษณะทั่วไปของเพศชาย และยังพบการใช้คำเรียกพฤติกรรมดังกล่าวว่าเป็น “สันดาน” ของเพศชายอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 160

ความหลงค่ะ ผู้ชายร้ายไหนรายนั้นตายเพราะตัณหาราคะนั่นเอง ผู้ชายอ่อนแอค่ะ ถ้ายิ่งหย่าไม่ได้
ในทันที ก็ลองแยกกันอยู่ไปก่อน ให้เขาย้ายไปอยู่กับคนโน้นซะ ให้รู้แล้วรื้อรอยยุ่งเกี่ยวกับอีกเพราะกลัว
โรค...

(Fly away home_วันฉัตรมงคล 54 00:52:42)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้นำการอ้างอิงถึงลักษณะประจำเพศมาใช้เพื่อแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการณ์นอกใจคนรัก หรือความไม่รู้จักพอในเรื่องเพศเป็นพฤติกรรมปกติสำหรับเพศชาย ดังเห็นได้จาก “ผู้ชายร้ายไหนรายนั้นตายเพราะตัณหาราคะ” และยังมีมองว่าพฤติกรรมดังกล่าวคือ “ความอ่อนแอ” แสดงให้เห็นจุดอ่อนของเพศชายที่ไม่สามารถหักห้ามหรือควบคุมพฤติกรรมตนเองได้

ในลักษณะเดียวกันหากเพศหญิงมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ก็จะได้รับการตำหนิที่รุนแรงไม่แตกต่างกัน จะถูกลดคุณค่าลง และจัดวางสถานภาพในลักษณะอื่นๆด้วย สังเกตได้จากการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ต่างๆ เช่น “คู่นอน” “คู่ขา” “ซู้รัก” “เพื่อนนอน” เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 161

คุณคงไม่มีทางได้สถานะ "คูชีวิต" จากเขาแล้วละ เพราะเขาให้สถานะ "คู่นอน" กับคุณแล้ว อย่ายุ่ง
กับผู้ชายแบบนี้เลย (วารีทองคำ 27 พ.ศ. 54 15:56:31)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำใช้คำเรียกสถานภาพเพศหญิงที่ไปมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศกับชายที่ไม่ใช่คนรักว่าเป็น “คู่นอน” และยังเปรียบเทียบให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผู้ประสบปัญหาจะไม่มีทางที่จะเป็น “คูชีวิต” เพื่อสนับสนุนคำแนะนำให้ผู้ประสบปัญหายุติความสัมพันธ์กับบุคคลดังกล่าว

นอกจากนี้ยังพบประเด็นที่น่าสังเกตที่สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงที่แตกต่างกันในประเด็นเรื่องความซื่อสัตย์ต่อคู่ครองอีกด้วย กล่าวคือ มีเพียงผู้แนะนำเพศชายเท่านั้นที่

เห็นว่าพฤติกรรมการณ์นอกใจคนรักหรือคู่สมรสโดยการไปซื้อบริการทางเพศไม่ใช่สิ่งที่ผิดและภรรยาควรยอมรับ เพราะเป็นการซื้อ-ขายเพียงครั้งคราวเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 162

อ่านหลายๆคำตอบ คงรู้แน่ครึบว่าผู้ชายทำไมถึงชอบโกหกผู้หญิง 555 ถ้ารู้เลิก ถ้ารู้ตาย ถ้ารู้ แผลงกันไปข้างหนึ่ง ฯลฯ

ปล.เจ้าของกระทู้ครับถ้าเรื่องนี้ไม่กระทบกับครอบครัว ก็อย่าคิดมากครับ ผู้ชายร้อยทั้งร้อยก็เป็นแบบสามีคุณนั่นแหละครับ ไม่เว้นแม้แต่ผม เพียงแต่ผมเนียนกว่าเท่านั้นเอง 555

(หัวหน้าเผ่าฯ_25 พ.ศ. 54 21:20:22)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้นำเอาการอ้างถึงลักษณะประจำเพศมาใช้ว่า “ผู้ชายร้อยทั้งร้อยก็เป็นแบบสามีคุณ” แสดงให้เห็นมุมมองของผู้แนะนำเพศชายที่เห็นว่าการซื้อบริการทางเพศไม่ใช่สิ่งที่ผิด เพราะเป็นพฤติกรรมทั่วไปสำหรับเพศชาย อีกทั้งยังเห็นว่าการโกหกภรรยาในเรื่องดังกล่าวก็ไม่ใช่สิ่งที่ผิด แต่เป็นเหตุสุดวิสัยที่ต้องกระทำ เนื่องจากภรรยาอมรับไม่ได้และอาจทำให้เลิกรักกัน ความคิดเห็นดังกล่าวสะท้อนให้เห็นความคิดภายใต้อุดมการณ์ปีศาจโดยที่เพศชายมีอำนาจเหนือกว่าเพศหญิงที่กระทำสิ่งใดก็ได้แม้กระทั่งการนอกใจ โดยสถานภาพสมรสหรือการมีคนรักแล้วไม่อาจทำให้เพศชายยุติพฤติกรรมดังกล่าว

4.2) เพศชาย-เพศหญิงต้องทำงาน ร่วมกันสร้างฐานะและรับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่าย

ลักษณะดังกล่าวได้สะท้อนให้อย่างชัดเจนผ่านการแนะนำให้เพศชายและหญิงต้องทำงานหาเลี้ยงชีพ พบว่าหน้าที่ดังกล่าวนี้ผู้แนะนำมักจะเน้นย้ำให้เพศชายกระทำมากกว่า ด้วยหน้าที่ดังกล่าวเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าชายผู้นั้นสามารถที่จะดูแลหญิงคนรักให้ได้รับความสะดวกสบายได้ ในขณะที่ผู้แนะนำเพศหญิงก็ได้รับคำแนะนำในลักษณะดังกล่าวเหมือนกับเพศชาย แต่เนื่องจากผู้ประสบปัญหาส่วนใหญ่ในประเด็นปัญหาชีวิตรักมักมีอาชีพเป็นแม่บ้าน ผู้แนะนำจึงมักให้คำแนะนำในลักษณะดังกล่าวเพื่อให้เพศหญิงเพิ่มสิทธิและเสียงของตนเองให้เท่าเทียมกับสามี หรือแนะนำให้พึ่งพิงตนเองให้ได้ในปัญหาที่อาจนำไปสู่การตัดสินใจหย่าร้าง ดังสามารถสังเกตได้จากกลุ่มคำศัพท์ที่นำมาใช้เฉพาะกับเพศหญิงเท่านั้น ได้แก่ “พึ่งตนเอง” “อยู่ด้วยตัวเอง” และ “ยืนให้ได้” รวมไปถึงกลวิธีการใช้ภาษาอื่นๆ เช่น การใช้สำนวน “หากินด้วยลำแข้ง” และสำนวน “ยิ้มจมูกคนอื่นหายใจ” ที่ผู้แนะนำนำมาใช้เพื่อตำหนิเพศหญิงที่พึ่งพิงสามีโดยไม่ยอมทำงาน คำแนะนำที่สนับสนุนให้เพศหญิงทำงานเพื่อให้มีความมั่นคงในชีวิตและสามารถพึ่งพิงตนเองได้ แม้จะแต่งงานไปแล้วนี้พบว่า มักเป็นคำแนะนำที่มาจากผู้แนะนำเพศหญิงเป็นส่วนใหญ่ แสดงให้เห็นการสนับสนุนให้เพศหญิงมีพื้นที่นอกบ้านมากขึ้น สามารถดูแลและรับผิดชอบต่อชีวิตตนเองมากขึ้นโดยไม่พึ่งพิงเพศชายเท่านั้นซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดสตรีนิยม

ตัวอย่างที่ 163

...ส่วนตัวเราผู้หญิงที่แต่งงานแล้วยังไงก็ต้องมีฐานที่มั่นของตัวเอง เกิดวันไหนฟ้าฝนไม่เป็นใจสามีเปลี่ยนไป หรือว่า เพิ่งมาค้นพบว่าพ่อเจ้าประคุณเป็นแบบเหยียบขี่ไก่ไม่พ้อ หนักไม่เอาเบาไม่สู้ หรือเจ้าผู้สุดลิม้ทิม้ประตุ โอกาสแรกเราจะคุย เพื่อปรับปรุงและให้โอกาส ตามประสาหัวเมียแหละค่ะ แต่ในขณะที่เดียวกันเราก็ต้องหาทางถอยของเราไว้เหมือนกัน...

(หวัดดีจ๊ะ..ฉิงฉิง_4 พ.ศ. 54 18:41:46)

ตัวอย่างข้างต้นนี้คือคำแนะนำสำหรับเพศหญิงในเรื่องหน้าที่การทำงานนอกบ้านที่ผู้แนะนำได้แสดงความคิดเห็นว่าเพศหญิงควรมีงานที่มั่นคงแม้จะแต่งงานแล้ว โดยการแสดงให้เห็นถึงความไม่แน่นอนในอนาคต คือ พฤติกรรมของสามีที่อาจจะเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะต่างๆ เพื่อสนับสนุนให้เพศหญิงทำงาน หากเมื่อประสบปัญหาชีวิตรักในภายหลังจะสามารถพึ่งพิงตนเองได้

ตัวอย่างที่ 164

...ปล่อยให้เค้าเป็นแบบนี้ไปก่อน ส่วนคุณก็พยายามทำงานทำให้ได้ พึ่งตัวเองให้ได้มากที่สุด และทำอะไรอย่าให้เค้ารู้นะค่ะ จากนั้นค่อยๆคิดว่าจะดำเนินเรื่องหย่ากับเค้าอย่างไรดี

(แมงมุมดำ (สาวน้อยริมบึง) 23 พ.ค. 54 12:49:25)

ตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิง “หางานทำ” และ “พึ่งตนเอง” เพื่อให้สามารถดูแลและพึ่งตนเองได้ในกรณีที่ต้องหย่าร้างกับสามี

ในด้านการสร้างฐานะและรับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่ายซึ่งพบว่าเป็นหน้าที่หลักของเพศชายในฐานะของสามี แต่จากการศึกษาก็พบคำแนะนำที่แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงในฐานะภรรยาสามารถช่วยสามีสร้างฐานะและความมั่นคงในครอบครัวได้ด้วย ดังเห็นได้จากการเลือกใช้คำศัพท์ “เกื้อกูล” “ช่วยกัน” เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 165

สร้างคนให้เป็นคนดีมันสร้างกันยากค่ะอยู่ที่สันดานล้วนๆ แต่สร้างฐานะคุณ 2 คนช่วยกันได้ค่ะ ...

(เกล็ดขนมปัง 23 พ.ค. 54 14:11:21)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำแสดงความคิดเห็นว่าการสร้างฐานะเป็นสิ่งที่เพศชายกับเพศหญิงสามารถช่วยกันสร้างได้ แต่สิ่งที่ไม่สามารถสร้างได้คือการเป็น “คนดี” แสดงให้เห็นความคิดเห็นของผู้แนะนำที่มองว่าหน้าที่ความรับผิดชอบดังกล่าวไม่ใช่หน้าที่ของคนใดคนหนึ่งเท่านั้น

ในด้านหน้าที่ความรับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่ายก็เช่นเดียวกัน แม้จะพบว่าเพศชายจะได้รับการคาดหวังให้รับผิดชอบในเรื่องดังกล่าวตั้งแต่เริ่มต้นคบหากันจนถึงแต่งงานมีครอบครัว แต่ก็พบคำแนะนำที่แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงสามารถแบ่งเบาภาระในเรื่องดังกล่าวจากเพศชายได้เช่นกัน สังเกตได้จากการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ต่างๆ เช่น “ผลัดกันจ่าย” “แบ่งกันจ่าย” “ช่วยกันออก” “แชร์กัน” “พึ่งพากัน” เป็นต้น ที่นำมาใช้แนะนำเพศหญิงเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 166

อยู่ด้วยกัน กินด้วยกัน ความคิดที่ว่าใครควรจ่าย ไม่ควรมีครับ น่าจะพึ่งพากันไป ไม่ใช่หน้าที่ประจำของใครคนใดคนหนึ่ง

(I_AM_Y (I am y) 23 พ.ค. 54 10:01:57)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำไม่เห็นด้วยกับความคิดที่ว่าหน้าที่ความรับผิดชอบด้านค่าใช้จ่ายเป็นหน้าที่ของใครคนใดคนหนึ่ง ผู้แนะนำจึงให้ผู้ประสบปัญหาหาคู่กับคนรัก “พึ่งพากัน” เห็นได้จาก “น่าจะพึ่งพากันไป ไม่ใช่หน้าที่ประจำของใครคนใดคนหนึ่ง”

จากลักษณะเพศชาย-เพศหญิงที่ต้องทำงาน ร่วมกันสร้างฐานะและรับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่ายที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า แม้ผู้แนะนำจะมีได้ให้เพศชายเป็นฝ่ายรับผิดชอบเรื่องการ

ทำงานหาเงินหรือรับผิดชอบเรื่องเงินแต่เพียงผู้เดียว แต่ก็เห็นได้ว่าสังคมยังคงคาดหวังให้เพศชายต้องทำหน้าที่ดังกล่าวเป็นหลัก เนื่องจากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นความสามารถในการรับผิดชอบชีวิตความเป็นอยู่ของคนในครอบครัวได้ในฐานะหัวหน้าครอบครัว แสดงให้เห็นความคิดที่อยู่ภายใต้อุดมการณ์ปิตาธิปไตยที่ให้เพศชายเป็นใหญ่หรือเป็นผู้นำครอบครัวอยู่เช่นเดิม

4.3) เพศชาย-เพศหญิงต้องปรับตัวเข้าหาครอบครัวของคนรัก

ลักษณะดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นผ่านวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักที่ให้ผู้ประสบปัญหาทั้งชายและหญิงปรับตัวเข้าหาครอบครัวของแต่ละฝ่าย แสดงให้เห็นว่าการแต่งงานไม่ได้เป็นเรื่องของคนสองคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังคมไทยที่เป็นสังคมขยาย เพศชายและเพศหญิงก็จะได้รับคำแนะนำให้ต้องปรับเข้ากับญาติพี่น้องของแต่ละฝ่ายด้วยไม่ใช่แค่พ่อและแม่ของคนรักเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 167

1. ทำตัวให้เป็นคนดี
2. เอาใจใส่เขาอย่างดี รับใช้ เอาอกเอาใจ ทำทุกอย่างที่ถูกต้องใจเขา(แต่อย่าให้ผิดกฎหมายและศีลธรรม) ทำตัวให้เข้ากับญาติพี่น้องของฝ่ายหญิงได้
3. มีภาระงานที่มั่นคง (แม้เงินเดือนจะน้อย) พยายามหารายได้พิเศษ
4. ประหยัด อวดอ้อม เก็บหอมรอมริบเพื่อเป็นค่าสินสอด ไม่ต้องจกคิดซื้อบ้านแล้ว ให้คิดอยู่เสมอว่า ผู้หญิงก็หาแพนยากที่หาได้ก็ไม่ค่อยดี

(เด็ดเดี่ยว 11 พ.ค. 54 17:34:49)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาเพศชายปรับตัวให้เข้ากับครอบครัวของเพศหญิง ดังเห็นได้จาก “ทำตัวให้เข้ากับญาติพี่น้องของฝ่ายหญิง” ซึ่งจะเห็นได้ว่า นอกเหนือจากบทบาทหน้าที่สำคัญอื่นๆของเพศชายในด้านการเป็นคนดี มีภาระงานมั่นคง และมีลักษณะนิสัยที่ประหยัดอดออมตามที่ผู้แนะนำได้กล่าวถึงแล้ว หน้าที่สำคัญอีกประการหนึ่งสำหรับเพศชายก็คือการทำตนให้เป็นที่ยอมรับในครอบครัวของคนรัก

ตัวอย่างที่ 168

...เวลานี้ อยู่ที่คุณนั่นแหละครับว่าจะตัดสินใจรับไม่ตรีจากเขาหรือไม่ ถ้ารับคุณและเขาเข้ากับครอบครัวของแต่ละฝ่ายได้หรือไม่ สำหรับเขาไม่น่าจะมีปัญหา อยู่ที่คุณแล้วละครับ คุณจะยอมรับลูกๆของเขาได้ไหม คุณทำให้ลูกๆเขายอมรับคุณหรือได้หรือไม่ ถ้าแต่งงานแล้ว คุณปรับตัวและยอมรับกับสังคมนักธุรกิจ นักบริหารระดับสูง ได้หรือไม่ ยอมรับเวลาที่เป็นส่วนตัวที่ไม่เหมือนเดิมได้ไหม...

(ว่าวปักเป้า 8 พ.ค. 54 00:43:44)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้ใช้กลวิธีการถามวาทศิลป์เพื่อชี้แนะให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงปฏิบัติตามคำแนะนำคือ การปรับตัวเข้าสู่สังคมของคนรัก โดยจะเห็นได้ว่านอกจากผู้ประสบปัญหาจะต้องปรับตัวเข้าหาครอบครัวของเพศชายแล้ว ยังต้องปฏิบัติให้ได้รับการยอมรับจากลูกๆของคนรัก และได้รับการยอมรับจากสังคมการทำงานของคนรักด้วย

นอกจากนี้ยังพบว่า หน้าที่ในด้านการปรับตัวเข้าหาสังคมของสามีนั้นเป็นหน้าที่ที่ผู้แนะนำเพศหญิงให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก จากการศึกษาจึงพบว่ามีเพียงผู้แนะนำเพศหญิงเท่านั้นที่นำ คำหรือ

กลุ่มคำศัพท์ที่แสดงพฤติกรรมดังกล่าว ได้แก่ “อ่อนน้อม, นอบน้อม” “ปรนนิบัติ” มาใช้เพื่อแนะนำให้เพศหญิงปรนนิบัติดูแลคนในครอบครัวของสามี โดยมีจุดประสงค์สำคัญเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากอีกฝ่าย แสดงให้เห็นการปลุกฝังให้เพศหญิงต้องเป็นฝ่ายเข้าหา และทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลความเป็นอยู่ให้กับคนในครอบครัวสามี

ตัวอย่างที่ 169

...ปัญหาคุณ จขกท.จะเบาบางลงถ้าแยกบ้านอยู่ การไปเยี่ยมมาหาทำที่อันนี้ควรทำ เพราะเป็นการแสดงน้ำใจและการดูแลญาติผู้ใหญ่ของสามี แต่ถ้าคุณเป็นคนที่มีแนวคิดลักษณะนี้ ให้ดูแล ปรนนิบัติ "เฉพาะ" พ่อ กับ แม่ สามีคะ พวกพี่น้องไม่ต้องเลย...

(หวัดดีจ๊ะ..ฉิ่งฉิ่ง 11 พ.ค. 54 08:29:14)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า แม้ผู้แนะนำจะให้ผู้ประสบปัญหา “ดูแล” และ “ปรนนิบัติ” เฉพาะพ่อกับแม่ของสามีเท่านั้น โดยไม่ต้องทำให้กับญาติพี่น้องคนอื่นๆของสามี แต่ก็แสดงให้เห็นว่าหน้าที่ดังกล่าวยังคงเป็นสิ่งที่เพศหญิงพึงกระทำ และในตอนต้นว่าทกรรมที่ผู้แนะนำเสนอแนะวิธีการแก้ปัญหาคือ “การแยกบ้านอยู่” นั้นแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเพศหญิงต้องรับผิดชอบหน้าที่ดังกล่าวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังเมื่อเมื่อไม่สามารถทำได้ จึงต้องแยกออกมาอยู่กับสามีเพียงสองคน

นอกจากนี้ยังพบคำแนะนำที่มาจากผู้แนะนำเพศหญิงเท่านั้นที่แนะนำให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงเคารพและรักพ่อแม่สามีในระดับที่เทียบเท่ากับพ่อแม่ของตนเอง จะไม่พบคำแนะนำในลักษณะดังกล่าวแก่เพศชาย แสดงให้เห็นความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิงในสังคม เพศหญิงในฐานะภรรยาจึงไม่เพียงต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตนเองเพื่อครอบครัวสามีเท่านั้น แต่ยังต้องปรับทัศนคติเพื่อให้ได้รับการยอมรับและเข้าสู่สังคมของสามีอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 170

....คุณรักสามีคุณ คุณก็ควรรักเคารพในตัวแม่สามีคุณด้วยนะ การที่คุณจะอยู่ร่วมกันกับแม่สามีคุณ คุณควรให้ความเคารพเธอด้วย รักลูกเขาต้องรักแม่เขาเคารพ ตั้งแต่ตัวเองครับ...

(ขวัญชัยอิสรา รสภ. (kwanchaiisra) 19 พ.ค. 54 17:01:07)

จากตัวอย่างที่มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหา รักและเคารพแม่สามี ด้วยเหตุผลที่ว่าต้องรักและเคารพคนที่คนรักรักด้วยนั้นจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำไม่เพียงให้ผู้ประสบปัญหา “รัก” และ “เคารพ” แม่ของสามีในระดับทั่วไป แต่ต้องเป็นในระดับเดียวกับแม่ตนเองด้วย

ในด้านการปรับตัวเข้าสู่สังคมของสามีก็เช่นเดียวกันที่พบว่า ผู้แนะนำเพศหญิงจะไม่เพียงแนะนำให้เพศหญิงในฐานะภรรยาปรับเปลี่ยนตนเองเข้าสู่ครอบครัวของเพศชายเท่านั้น แต่ยังแนะนำให้เพศหญิงปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของตนเองเพื่อเข้าสู่สังคมสามีในวงกว้างมากกว่าด้วย เช่น การปรับตัวเข้าสู่สังคมบริเวณบ้านและรอบๆบ้านของสามี ดังสามารถสังเกตได้จากคำแนะนำ เช่น “ทำความรู้จักเพื่อนบ้านที่สนิทกับบ้านสามี” “ทำกิจกรรมบริเวณบ้าน” “ทำความรู้จักครอบครัวบ้าน” และ “ไปเยี่ยมญาติหรือเพื่อนบ้าน” เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 171

...เราต้องทำความรู้จักอะไรรอบๆบ้านสามี สวนสาธารณะ ลานแอโรบิค ฯลฯ เราก็ต้องเรียกว่าได้สร้างวิถีชีวิตของเราขึ้นมาใหม่อะค่ะ เราก็จะอยู่ได้อย่างมีความสุข...

(คุณหนูชาวมณี 19 พ.ค. 54 16:57:04)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำให้เพศหญิงปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมบริเวณบ้านสามี แสดงให้เห็นการจำกัดพื้นที่ของเพศหญิงให้อยู่ในพื้นที่บริเวณบ้านหรือใกล้เคียงกับบ้าน ในขณะที่เดียวกันจากคำแนะนำที่ให้ “สร้างวิถีชีวิตของเราขึ้นมาใหม่” ยังแสดงให้เห็นว่าเพศหญิงต้องทิ้งสังคมหรือสภาพแวดล้อมเดิมของตนเองมาอยู่ในพื้นที่ของสามีและสร้างสภาพแวดล้อมใหม่ขึ้น สะท้อนให้เห็นการปลูกฝังให้เพศหญิงต้องเป็นฝ่ายปรับเปลี่ยนชีวิตเพื่อเพศชายที่เป็นการส่งต่อความคิดภายใต้อุดมการณ์ปีตาธิปไตยให้คงอยู่ต่อไปในสังคม

4.4) เพศชาย-เพศหญิงต้องแต่งงานหรือมีคู่ครอง

ลักษณะดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นผ่านการให้คำแนะนำและกลวิธีการใช้ภาษาต่างๆ เช่น การแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือหญิงหาคณรักใหม่ทันทีหลังจากเลิกกับคนรักเก่า สังเกตได้จากชุดคำศัพท์ “หา” และ “เริ่ม” เช่น “หาใหม่” “เริ่มใหม่” รวมไปถึงกลวิธีการใช้ภาษา เช่น การใช้สททที่ผู้แนะนำมักแทรกด้วยบทความเชื่อที่ได้รับอิทธิพลจากทางพระพุทธศาสนาเรื่อง “เนื้อคู่” มาแทรกอยู่ในคำแนะนำเพื่อให้ผู้ประสบปัญหาฝากความหวังไว้กับเนื้อคู่ของตนเอง โดยมักนำมาใช้กับผู้ประสบปัญหาเพศหญิงเพื่อให้ลืมความเศร้าโศกเสียใจ แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงจะได้รับผลกระทบทางความรู้สึกเป็นอย่างมาก เมื่อประสบปัญหาผู้แนะนำจึงต้องดึงความสนใจไปที่คนรักใหม่เพื่อคลายความทุกข์

ตัวอย่างที่ 172

...อย่าอยู่กับความหวาดระแวงเลยคะไม่มีความสุขทั้งสองฝ่าย หาใหม่ เริ่มต้นใหม่กับรักใหม่ๆ ที่บริสุทธิ์สดใส ไม่โกหกจอมปลอม... (ความรักมาทักทายแล้วหายไป_6 พ.ค. 54 19:57:02)

ตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า หลังจากแนะนำให้ผู้ประสบปัญหายุติความสัมพันธ์กับคนรักไป โดยให้เหตุผลว่า เพราะจะทำให้ “ไม่มีความสุขทั้งสองฝ่าย” แล้วนั้น ผู้แนะนำจะแนะนำให้หาคณรักใหม่ และเริ่มต้นชีวิตใหม่ที่ผู้แนะนำให้ความหวังว่าจะเป็นความรักครั้งใหม่ที่ “บริสุทธิ์สดใส ไม่โกหกจอมปลอม”

ตัวอย่างที่ 173

คิดเข้าข้างตัวเองว่า เค้าไม่ใช่คู่ของเรา..เราดีขนาดนี้ คู่ของเราจะต้องดีกว่านี้แน่ๆคะ ระหว่างนี้ทำบุญทำทาน ขอพรให้มีคนดีเข้ามาในชีวิตคะ..ขอให้เจอคู่แท้ไวๆน้า

(pinky_mint (pinky_mint) 7 พ.ค. 54 19:26:16)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงคิดว่า คนรักที่เลิกกันไปนั้นไม่ใช่ “คู่ของเรา” และให้ฝากความหวังไว้กับคนรักที่ดีกว่านี้ที่จะพบในอนาคต โดยให้ทำบุญและขอพรให้มีคนดีเข้ามาในชีวิต สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่ต้องการให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงมีคู่ครอง

จากการศึกษายังพบว่า แม้ผู้แนะนำจะให้คำแนะนำที่แสดงให้เห็นว่าเพศชาย-เพศหญิงต้องมีคู่ครองหรือแต่งงานเช่นเดียวกัน แต่ผู้แนะนำทั้งสองเพศจะให้ความสำคัญกับเรื่องการมีคู่ครองของเพศ

หญิงมากกว่าเพศชาย ซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนจากการแนะนำให้เพศหญิงรีบตัดสินใจคบหาหรือปฏิสัมพันธ์กับเพศชายเมื่ออายุมากขึ้น เพราะอายุที่มากขึ้นมีผลทำให้ความสาวและความสวยซึ่งเป็นสิ่งที่น่าพึงประสงค์หมดไปตามกาลเวลา ดังเห็นได้จากการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ต่างๆ เช่น สักเกตได้จากคำแนะนำต่างๆ ได้แก่ เช่น ”อย่าช้า” “คว่ำไว้” “ลุยเลย” เป็นต้น รวมไปถึงกลวิธีการใช้ภาษาต่างๆ เช่น การใช้อุปโลกน์ที่เปรียบเทียบบุคคลที่เข้ามาปฏิสัมพันธ์กับเพศหญิงที่อายุมากแล้วว่าเป็น “รถไฟเที่ยวสุดท้าย” และเปรียบเทียบเพศหญิงที่อายุมากขึ้นและยังไม่แต่งงานเหมือนคนที่ต้องขึ้น “คาน” เพื่อให้หญิงผู้นั้นรีบมีคู่ครองก่อนจะสายเกินไป

ตัวอย่างที่ 174

ลุยเลยเพื่อน (อายุเท่ากัน) ถ้าหมดรถเที่ยวนี้แล้วจะเสียดาย ว่าครูทำไม่แมนไม่ขึ้นวะ มาจอดถึงที่ แล้วมั่วทำอะไรอยู่ แกรมรถเที่ยวนี้ เป็นรถลีมูซีนอย่างดี เฮ้อ ทำไม่ไม่มาหาเรามั่งงะ...

(มา reeya_7 พ.ศ. 54 20:36:43)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหารีบตัดสินใจคบหากับเพศชาย จากคำแนะนำ “ลุยเลย” โดยปัจจัยเรื่องอายุมีผลสำคัญต่อคำแนะนำเป็นอย่างยิ่ง ผู้แนะนำจึงเปรียบเทียบบุคคลที่เข้ามาปฏิสัมพันธ์ว่าเหมือน “รถ” เที่ยวสุดท้าย เพื่อย้ำให้ผู้ประสบปัญหาเห็นว่าตนเองไม่มีเวลาในการคิดและตัดสินใจมากนัก

ตัวอย่างที่ 175

รถไฟเที่ยวสุดท้าย แกรมยังชะลอๆรอคุณอยู่ ถ้าไม่รีบคนอื่นคว่ำไป จขกท. "วีต" แล้วอาจจะยังมีอีกเที่ยว คือ รถหวานเย็นหรือรถสินค้า ถึงตอนนั้นอาจจะไม่ไป หรือ "ทนาย ไปก็แล้วกัน"

(ขอนแก่น 8 พ.ศ. 54 14:19:12)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้เปรียบเทียบเพศชายที่เข้ามาในชีวิตผู้ประสบปัญหาว่าเป็น “รถไฟเที่ยวสุดท้าย” แสดงให้เห็นว่าอายุของเพศหญิงที่เพิ่มมากขึ้นทำให้โอกาสในการมีคู่ครองน้อยลง ผู้แนะนำจึงให้ผู้ประสบปัญหารีบตัดสินใจคบหากับชายผู้นั้น เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาหามีคู่ครอง

นอกจากนี้จากการศึกษายังพบประเด็นที่น่าสังเกตด้านการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ เพื่อแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงมีคู่ครอง โดยพบว่ามีเพียงผู้แนะนำเพศหญิงเท่านั้นที่นำคำ “ชีวิต” มาใช้กับกลุ่มคำ “เริ่มใหม่” เป็นกลุ่มคำศัพท์ “เริ่มต้นชีวิตใหม่” เพื่อแนะนำผู้ประสบปัญหาเพศหญิงเท่านั้น สะท้อนให้เห็นว่าความรักสำหรับเพศหญิงเป็นสิ่งสำคัญใน “ชีวิต” การยุติความสัมพันธ์กับคนรักจึงเสมือนชีวิตเดิมสิ้นสุดลง เมื่อมีความสัมพันธ์กับคนใหม่จึงเป็นการเริ่มต้นชีวิตใหม่อีกครั้ง

ตัวอย่างที่ 176

เดชะบุญยังไม่มีลูก เรื่องของคนสองคน ดบมือข้างเดียวไม่ดังหรือคะ เค้าไม่รักคุณ ถึงคุณไม่เลิก คุณก็อยู่คนเดียวอยู่ดี ทำบุญร่วมกันมาแค่นี้ ชดใช้กรรมเก่าหมดแล้ว ต่อไปก็เริ่มต้นชีวิตใหม่ คุณโชคดีมาก ๆ นะคะ แต่งปีกว่าๆ ก็ออกลาย ลูกเต๋าก็ไม่มี....

(หวัดดีจี๊..ฉิงฉิง_6 พ.ศ. 54 18:30:13)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาเลิกกับสามี โดยการให้เหตุผลประกอบการแนะนำว่า “ถึงคุณไม่เลิก คุณก็อยู่คนเดียวอยู่ดี” และแนะนำให้ผู้ประสบปัญหา “เริ่มต้นชีวิต

ใหม่” ที่แสดงให้เห็นว่าการหย่าร้างกับสามีเปรียบเสมือนกับจุดสิ้นสุดของชีวิต เมื่อจะดำเนินชีวิตต่อไปจึงไม่ใช่เป็นเพียงการเริ่มต้น แต่เป็นการเริ่มต้น “ชีวิตใหม่” แสดงให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่มองว่าความรักเป็นทั้งหมดของชีวิตเพศหญิง

4.5) เพศชาย-เพศหญิงต้องอดทนประคับประคองชีวิตคู่

ลักษณะดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นจากคำแนะนำที่ให้เพศชายกับหญิงปรับเปลี่ยนนิสัยและพฤติกรรมเพื่อคนรักก่อนตัดสินใจเลิกรา โดยพบว่าสถานภาพสมรสหรือบทบาทของความเป็นพ่อ-แม่เป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้เกิดคำแนะนำในลักษณะดังกล่าว เพื่อดำรงความสัมพันธ์ชีวิตคู่และเพื่อให้ลูกมีชีวิตครอบครัวที่สมบูรณ์ต่อไป โดยสามารถสังเกตได้จากคำศัพท์ “ปรับ” “เปลี่ยน” และ “อดทน”

ตัวอย่างที่ 177

หลังแต่งงานใหม่ๆเป็นช่วงต้องปรับตัวเข้าหากันอย่างมากค่ะ เราไม่รู้ว่ จกท.ต่างคนต่างอยู่แล้ว แต่งงานมาอยู่ด้วยกัน หรืออยู่ก่อนแต่งงานคะ แต่ของเราต่างคนต่างมาคะ คบกันมา 13 ปี ก็มีทะเลาะกันบ้าง บ่อยเลยละ แต่ก็อดทน พอแต่งงานมา ยิ่งหนักกว่าคะ ต้องอดทนมากกว่าเดิมลองค่อยๆคุย ค่อยๆปรับ การตัดสินใจอยู่ที่คุณคะ

(Gibgabgoosee 19 พ.ค. 54 12:19:09)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้แสดงความคิดเห็นว่าหลังจากการแต่งงานในช่วงแรกๆนั้นจะเป็นช่วงปรับตัวเข้าหากัน เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาค่อยๆปรับตัวเข้าหาคนรัก เห็นได้จาก “ค่อยๆปรับ” ในขณะที่เดียวกันก็ใช้วิธีการเล่าเรื่องถ่ายทอดประสบการณ์ชีวิตของตนเอง เพื่อสนับสนุนให้ผู้ประสบปัญหาจำอดทนมากกว่าเดิมหลังจากแต่งงาน แสดงให้เห็นว่าเมื่อแต่งงานไปแล้วสิ่งที่สำคัญคือการ “ปรับตัว” และ “อดทน”

นอกจากนี้ยังพบประเด็นที่น่าสังเกตว่า การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ “ประคอง” เช่น “ประคับประคองครอบครัว” “ประคับประคองชีวิตคู่” นั้นจะนำมาใช้เฉพาะกับเพศหญิงที่มีลูกหรืออยู่ในสถานภาพสมรสเท่านั้น รวมไปถึงชุดคำศัพท์ “อดทน” ที่นำมาใช้กับเพศหญิงในบริบทที่แตกต่างจากเพศชาย กล่าวคือ “อดทน” สำหรับเพศชายคืออดทนที่จะทำงานอย่างแข็งขัน หรืออดทนต่อสู้กับปัญหาเพื่อตนเองหรือเพื่อลูก แต่การอดทนสำหรับเพศหญิงจะหมายถึงการอดทนในลักษณะจำยอม หรือทนอยู่กับสามีเพื่อดำรงความสัมพันธ์ชีวิตคู่ไว้ รวมไปถึงการใช้สำนวน “ร่วมหัวจมท้าย” ที่พบว่านำมาใช้กับเพศหญิงเท่านั้นเพื่อให้อดทนอยู่กับสามีต่อไปด้วยแต่งงานกันแล้ว เป็นต้น โดยพบว่าคำแนะนำที่ให้เพศหญิงต้องอดทนและประคับประคองชีวิตนี้ส่วนใหญ่มาจากผู้แนะนำเพศหญิง แสดงให้เห็นการปลูกฝังให้เพศหญิงต้องคำนึงถึงบทบาทหน้าที่ที่ตนเองได้รับมากกว่าความต้องการส่วนตัว เพศหญิงจึงไม่มีอิสระต่อตนเองเหมือนเพศชาย แต่มักผูกติดอยู่กับบุคคลหรือหน้าที่ที่สังคมคาดหวังให้ต้องกระทำเสมอ แสดงให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิงภายใต้อุดมการณ์ปิตาธิปไตยในสังคมอย่างชัดเจน

ตัวอย่างที่ 178

...ต้องปรับตัวอย่างมาก จากที่เคยทำอะไรคนเดียว ตอนนี่ 2 คนคะ ต้องคิดให้มากๆ ถ้าคิดจะ ประคองครอบครัวให้รอดนะคะ...

(Gibgabgoosee 19 พ.ค. 54 12:19:09)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำให้ผู้ประสบปัญหาปรับตัวเพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้งกับคนรัก และใช้วิธีการ “ประคับประคอง” ชีวิตคู่เพื่อให้ครอบครัวเป็นครอบครัวที่สมบูรณ์ต่อไป ตัวอย่างที่ 179

...เป็นคุณเราคงทนเหมือนกัน เพราะเรารักสามีเหมือนกัน เพียงแต่สามีเราเค้าไม่เลือกเรา เค้าเลือกอีกฝั่ง เราก็กขอให้คุณตัดสินใจเพื่อลูกละกันนะคะ อันไหนดีกับลูก...

(cool club_10 พ.ศ. 54 18:51:42)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้ใช้วิธีการให้เงื่อนไขโดยการสมมติตนเองเข้าไปในสถานการณ์และแสดงความคิดเห็นว่า “เป็นคุณเราคงทนเหมือนกัน” แสดงให้เห็นความคิดเบื้องหลังของผู้แนะนำที่มองว่าการอดทนสามีเป็นสิ่งที่พึงกระทำ โดยเฉพาะผู้ที่มีสถานภาพความเป็นแม่ ผู้แนะนำจึงให้ผู้ประสบปัญหา “ตัดสินใจเพื่อลูก” เพื่อให้ลูกมีครอบครัวที่สมบูรณ์

4.6) เพศชายต้องมีความมั่นคงทางการงานและการเงินเพื่อเป็นผู้นำครอบครัว

ลักษณะดังกล่าวสะท้อนผ่านวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ที่ผู้แนะนำมักกำหนดบทบาทหน้าที่ให้เพศชายต้องมีการงานมั่นคง โดยเฉพาะคนที่ต้องการมีครอบครัว สังเกตได้จากการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ต่างๆที่นำมาใช้เฉพาะกับเพศชายเท่านั้น เพื่อแสดงให้เห็นว่าเพศชายเป็นผู้สร้างความมั่นคง เช่น “สร้างครอบครัว” “สร้างฐานะ” “มีความมั่นคง” “มีฐานะและความมั่นคง” เป็นต้น รวมไปถึงกลวิธีการใช้ภาษา เช่น การใช้อุปสรรคที่เปรียบเทียบเพศชายเป็นเหมือน “เสา” หรือ “หลัก” ให้กับคนในครอบครัว การใช้สำนวนที่สนับสนุนให้เพศชายมุ่งมั่นทำงาน เช่น “ก่อร่างสร้างตัว” หรือการนำสำนวน “ไม้หลักปักขี้เลน” “เหยียบขี้ไก่ไม่ฝ่อ” มาใช้เพื่อแสดงให้เห็นว่าลักษณะที่ไม่มุ่งมั่นทำงานเป็นลักษณะที่ไม่พึงประสงค์สำหรับเพศชาย เป็นต้น หรือการอ้างถึงคนกลุ่มใหญ่หรือลักษณะประจำเพศที่ผู้แนะนำมักนำมาอ้างถึงเพื่อแสดงให้เห็นว่าคุณสมบัติดังกล่าวเป็นคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของเพศชายที่สังคมต้องการ เป็นต้น ดังนั้นหากชายผู้ใดขาดคุณสมบัติต่างๆที่แสดงให้เห็น ความมั่นคงทางหน้าที่การงาน และการเงินซึ่งเป็นคุณสมบัติของผู้นำครอบครัว ผู้แนะนำก็มักให้ชายผู้นั้นยุติหรือพักเรื่องความรักไว้ก่อน แสดงให้เห็นว่าคุณสมบัติดังกล่าวมีผลต่อการมีครอบครัวสำหรับเพศชาย และยังแสดงให้เห็นถึงความคาดหวังจากสังคมให้เพศชายมีลักษณะที่เหนือกว่าเพศหญิง เพศชายจึงต้องมีความพร้อมเพื่อให้สามารถดูแลรับผิดชอบชีวิตเพศหญิงได้ สังเกตได้อย่างชัดเจนจากกลวิธีการใช้สำนวนต่างๆที่แสดงให้เห็นลักษณะของเพศหญิงที่พึงพึงเพศชาย คือ “ฝากผีฝากไข้” รวมไปถึง สำนวน “หนูตกถังข้าวสาร” ที่นำมาใช้ในลักษณะของการตำหนิเพศชายที่มีฐานะต่ำกว่าเพศหญิง

ตัวอย่างที่ 180

ถ้าเค้ารักที่คุณเป็นคุณเค้าต้องเข้าใจแน่นอน แต่ถ้าไม่ก็ต้องปล่อยให้เค้าเลือกของเค้าเอง งานมีเงินมา ความรักก็รุ่งคะ

(~Girl from yesterday~ วนวิสาขบูชา 54 11:56:17)

จากข้อความ “งานมี เงินมา ความรักก็รุ่ง” ได้แสดงให้เห็นความคิดของผู้แนะนำว่า ความมั่นคงทางการงานและการเงินเป็นหน้าที่สำคัญสำหรับเพศชาย และเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการมีชีวิตคู่ ดังนั้นเมื่อเพศชายขาดคุณสมบัติดังกล่าว ผู้แนะนำจึงกล่าวว่าคนรักของผู้ประสบปัญหาต้องอาศัยความเข้าใจ

จึงจะดำรงความสัมพันธ์ต่อไปได้ แสดงให้เห็นว่าการขาดคุณสมบัติดังกล่าวอาจมีผลทำให้คนรักจากไปได้นั่นเอง

ตัวอย่างที่ 181

...การสร้างฐานะและความมั่นคงในชีวิตเป็นสิ่งฝ้ายชายควรกระทำให้มากกว่า นอกจากจะช่วยสร้างความมั่นใจให้ฝ่ายหญิงได้แล้ว ยังช่วยเป็นเครื่องแสดงถึงการรับผิดชอบของผู้ชายอีกด้วย ถ้าตอนนี้คุณยังทำหน้าที่ตรงนี้ให้สมบูรณ์ไม่ได้ ก็ให้ทำหน้าที่ด้านอื่นในฐานะแฟนที่ดีทดแทนไปก่อน...

(~Girl from yesterday~ 12 พ.ค. 54 10:52:52)

จากตัวอย่างข้างต้นได้สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่มองว่า “การสร้างฐานะและความมั่นคงในชีวิต” เป็นหน้าที่ที่เพศชายพึงกระทำมากกว่าเพศหญิง เพราะนอกจากจะช่วยสร้างความมั่นใจให้เพศหญิงแล้วยังแสดงให้เห็นว่าชายผู้นั้นมีความรับผิดชอบต่ออีกด้วย ดังนั้นเมื่อเพศชายขาดคุณสมบัติดังกล่าวผู้แนะนำจึงให้ทำหน้าที่อื่นทดแทนซึ่งในที่นี้คือ “แฟนที่ดี”

หน้าที่ด้านการเป็นผู้สร้างความมั่นคงให้ครอบครัวสำหรับเพศชายนี้ สะท้อนให้เห็นการปลูกฝังให้เพศชายเป็นผู้สร้างและผู้นำครอบครัว ในขณะที่เพศหญิงเป็นเพียงผู้อยู่ใต้การปกครองของเพศชายเท่านั้นซึ่งเป็นความคิดที่อยู่ภายใต้อุดมการณ์ปิตาธิปไตยนั่นเอง

4.7) เพศหญิงเป็นหลักในการดูแลบ้านและดูแลลูก ในขณะที่เพศชายเป็นเพียงผู้ช่วยเหลือ ลักษณะดังกล่าวข้างต้นนี้พบทั้งความคิดที่เหมือนกันและแตกต่างกันของผู้แนะนำทั้งสองเพศ ดังต่อไปนี้

ชุดความคิดที่เหมือนกันของผู้แนะนำทั้งสองเพศพบว่า ผู้แนะนำทั้งสองเพศมักเน้นย้ำให้เพศหญิงปฏิบัติหน้าที่ของการเป็นแม่และการเป็นภรรยาที่ดี โดยพบว่าบทบาทของการเป็นภรรยาที่ดีประการหนึ่งสำคัญ คือ เพศหญิงต้องทำงานบ้านหรือดูแลเรื่องความเป็นอยู่ของคนในบ้าน โดยผู้แนะนำมักนำการอ้างถึงมาใช้เพื่อแสดงให้เห็นว่า หน้าที่ดังกล่าวเป็นหน้าที่ที่เพศหญิงยอมรับและปฏิบัติกันมา

ตัวอย่างที่ 182

...หากแต่งแล้วเข้าไปอยู่บ้านฝ่ายชาย คุณในฐานะสะใภ้ ก็ต้องทำ จะเกี่ยงให้พี่สาวของสามีมาทำก็น่าเกลียด เกี่ยงน้องชายเขาก็ไม่ใช่หน้าที่ผู้ชาย หากบ้านเขาไม่มีแม่บ้านหรือคนรับใช้ ในฐานะสะใภ้คุณต้องแบ่งเบาหน้าที่ของคนในบ้านคะ จะมาทำเฉพาะส่วนที่คุณสองคนเกี่ยวข้องเท่านั้นจะเป็นการแสดงออกถึงการไร้น้ำใจอย่างมาก การล้างจานแค่นี้ ยังเป็นจุดให้คุณรู้สึกได้ขนาดนี้ แนะนำว่าแต่งงานแล้วแยกออกมาอยู่ต่างหากดีกว่าคะ ...

(แม่จ๋า_10 พ.ค. 54 20:12:58)

ตัวอย่างข้างต้นนี้คือคำแนะนำสำหรับเพศหญิงในเรื่องหน้าที่การทำงานบ้าน โดยผู้แนะนำเห็นแสดงให้เห็นว่า หน้าที่ดังกล่าวเป็นหน้าที่สำหรับเพศหญิงในฐานะสะใภ้ที่ “ต้องทำ” เพื่อแบ่งเบาภาระคนในบ้าน ดังนั้นหากไม่สามารถกระทำได้ ผู้แนะนำจึงแนะนำให้แต่งงานและย้ายออกมาอยู่กับสามีลำพัง ดังเห็นได้จาก “แนะนำว่าแต่งงานแล้วแยกออกมาอยู่ต่างหากดีกว่า” นอกจากนี้จากความคิดเห็นที่ว่า “ไม่ใช่หน้าที่ผู้ชาย” ยังแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าหน้าที่การทำงานบ้านอยู่ในความรับผิดชอบของเพศหญิงเท่านั้น

ในด้านบทบาทหน้าที่การดูแลลูกพบว่า แม่ผู้แนะนำจะแสดงให้เห็นว่าหน้าที่การรับผิดชอบดูแลลูกนั้นเป็นหน้าที่ของเพศชายกับเพศหญิงในฐานะพ่อและแม่ในสังคม แต่ว่าททกรรมกรให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักได้แสดงให้เห็นว่าผู้ที่ได้รับบทบาทในการดูแลลูกเป็นหลักคือเพศหญิง ในขณะที่เพศชายเป็นเพียงผู้ช่วยเหลือเท่านั้น สังเกตได้จากการเน้นย้ำให้เพศหญิงทำหน้าที่ของแม่ให้ดีที่สุด โดยมักเชื่อมโยงสัมพันธ์ไปหน้าที่อื่นๆอย่างการประคับประคองชีวิตคู่ ที่ผู้แนะนำมักให้เพศหญิงอดทนต่อปัญหาโดยยึดลูกเป็นสำคัญ แสดงให้เห็นว่าบทบาทของการเป็นแม่มีผลอย่างยิ่งต่อการกระทำและการตัดสินใจของเพศหญิง จากการศึกษาจึงพบว่าผู้แนะนำจะนำคำ “หลัก” มาใช้กับเพศหญิงเท่านั้นในบทบาทหน้าที่การดูแลลูก ในขณะที่นำคำ “ช่วย” มาใช้กับเพศชายเพื่อให้เห็นบทบาทเป็นเพียงผู้ช่วยในการดูแลลูกและดูแลบ้านเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 183

...เรื่องลูก อย่าไปคาดคั้นเลยคะ ว่าต้องตื่นมาช่วยกันเลี้ยง เราเป็นหลักนะดีแล้ว ให้ดียิ่งขึ้น ให้แม่คุณมาช่วยเสริมแรงคะ สบายกว่ามีสามีมาช่วยเยอะ ช่วงคลอดใหม่ๆ ฮอริโมนไม่คงที่ เกิดสามมีทำอะไรไม่ถูกใจ ระเบิดลงแน่นอน 55 (หวัดดีจ๊ะ..ฉิงฉิง 11 พ.ค. 54 21:24:46)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า บทบาทหน้าที่ในการเลี้ยงดูลูกเป็นเรื่องของเพศหญิง ผู้แนะนำจึงแนะนำว่า “ให้ดียิ่งขึ้นให้แม่คุณมาช่วยเสริมแรง” แสดงให้เห็นว่าเพศที่ดูแลลูกได้ดีที่สุด คือ เพศหญิง ผู้แนะนำจึงเห็นว่าไม่จำเป็นต้องให้สามีมา “ช่วย” เลี้ยงดูลูก เพราะอาจทำอะไรที่ไม่ถูกใจจนทำให้ผู้ประสบปัญหาต้องหงุดหงิด แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าหน้าที่ดังกล่าวไม่ใช่หน้าที่หลักของเพศชาย และไม่เหมาะสมกับเพศชายมากเท่ากับเพศหญิง

ตัวอย่างที่ 184

...คุณเป็นคนดี ช่วยงานบ้าน ซักผ้า รีดผ้า ล้างจาน กวาดบ้าน ถูบ้าน ล้างห้องน้ำ ตัดหญ้า ถ้ามีลูกก็ช่วยเลี้ยงลูก อาบน้ำ ล้างตุ๊ก ลูกขนนมรอบดึก แค่นี้แฟนคุณก็มีความสุขแล้วละ T-T... (แสนสุขสมนั่งชมวิหค 11 พ.ค. 54 14:52:51)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้นำคำ “ช่วย” มาใช้เพื่อให้เพศชายเป็นเพียงผู้ช่วยในการทำหน้าที่ดูแลบ้านและดูแลลูกเท่านั้น แสดงให้เห็นว่าหน้าที่ดังกล่าวไม่ใช่หน้าที่หลักของเพศชาย ด้วยเหตุนี้เองเมื่อเพศชายกระทำจึงเกิดเป็นลักษณะพิเศษที่สร้างความพึงพอใจให้กับภรรยาได้ เห็นได้จากความคิดเห็นของผู้แนะนำที่ว่า “แค่นี้แฟนคุณก็มีความสุขแล้ว”

ด้านความคิดที่แตกต่างกันระหว่างผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงในประเด็นดังกล่าวนี้พบว่า มีเพียงผู้แนะนำเพศหญิงเท่านั้นที่เปรียบเทียบหน้าที่การทำงานบ้านของเพศหญิงกับ “คนรับใช้” สะท้อนให้เห็นมุมมองของเพศหญิงที่มีต่อหน้าที่ความรับผิดชอบดังกล่าวว่าเป็นภาระหน้าที่ที่หนักและยากลำบาก ในขณะที่เดียวกันก็สะท้อนให้เห็นสถานะที่ต่ำกว่าบุคคลอื่นในบ้าน เป็นผู้อยู่ใต้อำนาจและตกเป็นรองเพศชายและครอบครัวของเพศชายในบ้านอย่างชัดเจน

ตัวอย่างที่ 185

...คุณเองก็ต้องมีหน้าที่ขีดเส้นรอบวงไว้ด้วย สะใจกับคนรับใช้ สถานะมันต่างกันลิบลับ ถ้าคุณไม่เริ่มตีกรอบเซตตั้งแต่วันนี้ ต่อไปมันจะมีเรื่องเล็กน้อย หยุ่มหยมตามมาอีกเป็นพรวน แล้วคนที่สุขภาพจิตจะเสียคือคุณ ถ้าอยู่ไม่มีความสุข อีกหน่อยชีวิตแต่งงานจะไม่แข็งแรงค่ะ...

(หวัดดีจ๊ะ..ฉิ่งฉิ่ง 11 พ.ค. 54 08:29:14)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้เปรียบเทียบหน้าที่ในการทำงานบ้านสำหรับเพศหญิง ระหว่างหน้าที่ “สะใจ” กับ “คนรับใช้” เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาเห็นถึงสถานะที่แตกต่างกัน และกระทำหน้าที่ดังกล่าวแคในบทบาทหน้าที่ของความเป็นสะใจเท่านั้น

นอกจากนี้ยังพบการให้คำแนะนำจากผู้แนะนำเพศหญิงที่แตกต่างจากเพศชายอีกลักษณะหนึ่ง โดยพบว่าผู้แนะนำเพศหญิงส่วนใหญ่มักเลือกใช้คำศัพท์ “ความสุข” เพื่อให้เพศหญิงทำหน้าที่ของตนอย่างมีความสุข เช่น คำแนะนำ “ต้องมีความสุขจากงานที่บ้าน” “มีความสุขกับการอยู่บ้าน” สะท้อนให้เห็นภาระหน้าที่มากมายที่เพศหญิงต้องรับผิดชอบ ผู้แนะนำจึงให้เพศหญิงทำทุกอย่างด้วย “ความสุข” เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนให้ทำหน้าที่ทุกอย่างได้อย่างดี

ตัวอย่างที่ 186

ก็ต้องมีความสุขจากงานที่บ้านอะค่ะ มีความสุขกับการอยู่บ้าน เราแค่เปลี่ยนสถานที่ทำงานอะ ...

(คุณหนูขาวมณี 19 พ.ค. 54 16:57:04)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงมี “ความสุข” ในการอยู่บ้านและการทำงานบ้าน เพื่อให้สามารถทำหน้าที่ดังกล่าวได้อย่างดี

จากหน้าที่ของเพศหญิงที่เป็นหลักในการดูแลลูกและดูแลบ้าน ในขณะที่เพศชายเป็นเพียงผู้ช่วยเหลือนี้ได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า เพศหญิงยังคงได้รับการคาดหวังจากสังคมให้มีลักษณะของการเป็นแม่และภรรยาที่ดีตามที่เพศชายต้องการภายใต้อุดมการณ์ปีตาธิปไตย

4.2.2 ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างผู้แนะนำกับผู้ประสบปัญหา

เนื่องจากสถานการณ์การสื่อสารในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตครั้งนี้เป็นการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นสื่อที่ไม่ถูกควบคุมจากอำนาจรัฐ หรืออำนาจในด้านเศรษฐกิจโดยตรง ผู้ใช้งานบนสื่ออินเทอร์เน็ตจึงนำเสนอเนื้อหาได้อย่างเสรี เช่น การนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศที่มีความหลากหลายและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น (กาญจนา แก้วเทพ, 2541) นอกจากนี้ยังเป็นสื่อสาธารณะที่ทุกคนมีสิทธิ์แสดงความคิดเห็นโดยไม่มีข้อจำกัดเท่ากับสื่อสาธารณะอื่น ผู้ใช้งานจึงแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรีและมีการปฏิสัมพันธ์กันได้อย่างเท่าเทียม ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในสื่ออินเทอร์เน็ตนี้จึงมีความหลากหลายตามไปด้วย

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากเนื้อหาการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตพบว่า ความสัมพันธ์ที่สร้างขึ้นในสื่อสาธารณะนี้ระหว่างผู้แนะนำกับผู้ประสบปัญหานั้น ไม่ได้มีลักษณะของคนแปลกหน้าหรือบุคคลที่วางตนอยู่ในสถานะที่เหนือกว่าอย่างผู้แนะนำมาให้คำแนะนำเท่านั้น แต่ยังพบลักษณะของผู้แนะนำที่พยายามสร้างความสัมพันธ์กับผู้ประสบปัญหาในลักษณะอื่น ๆ ด้วย ซึ่งการสร้างความสัมพันธ์นี้อาจมีผลทำให้ผู้ประสบปัญหากระทำบางอย่างตามคำแนะนำมากยิ่งขึ้นด้วย เพราะเมื่อผู้แนะนำแสดงความใกล้ชิดกับผู้ประสบ

ปัญหาที่ผู้ประสบปัญหาจะปฏิสัมพันธ์กับตัวบท หรือรับเอาคำแนะนำนั้นมาปฏิบัติก็จะเกิดได้ง่ายมากขึ้นตามไปด้วย ดังสามารถสังเกตได้จากกลวิธีการใช้ภาษา ได้แก่ การใช้คำสรรพนามเรียกขาน การแสดงความคิดเห็น การให้กำลังใจหรือแสดงความห่วงใย ดังต่อไปนี้

1) การใช้คำสรรพนามเรียกขาน

การใช้คำสรรพนามเรียกขาน ในงานวิจัยนี้หมายถึงคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และ 2 ที่ผู้แนะนำเรียกแทนตนเองและผู้ร่วมสนทนา รวมไปถึงคำนามที่นำมาใช้เรียกตนเองและผู้ร่วมสนทนาด้วย เช่น ชื่อเล่น ชื่อ ล้อกอิน หรือคำเรียกญาติ เป็นต้น จากการศึกษาพบว่าผู้แนะนำเพศชายจะเว้นระยะห่างระหว่างตนเองกับผู้ประสบปัญหามากกว่าเพศหญิง เพศชายจึงเลือกใช้คำสรรพนามแทนตนเองว่าเรา “ผม” เท่านั้น แตกต่างจากเพศหญิงที่ใช้คำเรียกตนเองหลากหลายที่แสดงความสนิทสนมมากกว่า อย่างคำ “เรา” “ฉัน” คำเรียกชื่อตนเอง เช่น “เก่ง” เป็นต้น และ “คำเรียกญาติ” เช่น “ป้า” “พี่” เป็นต้น แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงพยายามลดช่องว่างความห่างเหินระหว่างตนเองกับผู้ประสบปัญหา จึงวางตนเองให้อยู่ในสถานะเดียวกันกับผู้ประสบปัญหาเหมือนเพื่อนหรือคนสนิทให้คำแนะนำ ตัวอย่างที่ 187

อย่างนี้บ้านที่เค้าไม่เรียกว่าชดคองนะคะ เค้าเรียกว่าพูดความจริงอะคะ ถ้าถามที่ว่าน้องควรทำยังไง พี่ก็จะตอบว่าควรมองอย่างเข้าใจคะว่าที่แฟนเค้าพูด มันคือเรื่องจริง สำหรับพี่นะ พี่ก็ไม่ชอบให้คนชดคองเหมือนกัน แต่ถ้ามึงที่เค้าพูดคือเรื่องจริง พี่ยอมรับได้คะ

(@ - ENYA - @_19 พ.ศ. 54 02:02:14)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำใช้คำเรียกแทนตนเองว่า “พี่” และเรียกผู้ร่วมสนทนาว่า “น้อง” เพื่อสร้างความสนิทสนมและลดระยะห่างระหว่างผู้แนะนำกับผู้ประสบปัญหา มีผลทำให้ผู้ประสบปัญหาเกิดความรู้สึกคุ้นเคยเหมือนเพื่อนหรือคนสนิทให้คำแนะนำ

นอกจากนี้จากการศึกษาที่พบว่า ผู้แนะนำเพศหญิงมักนำคำสรรพนามเรียกขานมาใช้เพื่อเรียกแทนตนเองและเรียกผู้ประสบปัญหาเสมอ แสดงให้เห็นว่า ผู้แนะนำเพศหญิงได้ทำให้สถานการณ์การสื่อสารเป็นการสื่อสารสองทางอย่างแท้จริง ทำให้ผู้ประสบปัญหา รู้สึกเหมือนตนเองกำลังตอบโต้สนทนากับผู้แนะนำมิได้ เป็นเพียงผู้รับคำแนะนำเท่านั้น

2) การแสดงความเข้าใจความรู้สึก

การแสดงความเข้าใจความรู้สึก คือ การที่ผู้แนะนำใช้ถ้อยคำที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในอารมณ์ และความรู้สึกของผู้ประสบปัญหา หรือแสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำเคยตกอยู่ในสถานการณ์เดียวกัน เคยมีความรู้สึกเช่นเดียวกับผู้ประสบปัญหามาก่อน

ผู้แนะนำมักนำคำที่แสดงความเข้าใจ คำที่แสดงความเป็นพวกเดียวกันหรือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับผู้ประสบปัญหา เช่น “เข้าใจ” “เหมือนกัน” “เช่นเดียวกัน” เป็นต้น มาใช้ประกอบการให้คำแนะนำ ปัญหาชีวิตรัก ที่นอกจากจะทำให้คำแนะนำมีน้ำหนักความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น เพราะผู้แนะนำเคยมีประสบการณ์ตรงมาก่อน ยังช่วยทำให้ผู้ประสบปัญหา รู้สึกว่าตนเองไม่ได้เป็นเพียงคนเดียวที่เผชิญกับปัญหา แต่มีผู้แนะนำที่เป็นเหมือนเพื่อนร่วมชะตากรรมที่เข้าใจความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของผู้ประสบปัญหาเป็นอย่างมาก

จากการศึกษาที่พบว่าผู้แนะนำเทศหญิงใช้ถ้อยคำแสดงความเข้าใจความรู้สึกมากกว่าเพศชาย แสดงให้เห็นลักษณะของเทศหญิงที่คำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้ประสบปัญหา จึงลดระยะห่างมาเป็นคนกลุ่มเดียวกัน หรือผู้ร่วมเหตุการณ์กับผู้ประสบปัญหา ส่งผลทำให้ผู้ประสบปัญหา รู้สึกสบายใจ และเชื่อถือในคำแนะนำดังกล่าวมากขึ้น

ตัวอย่างที่ 188

โดนแบบเดียวกันเป๊ะเลยคะ!!! อยากเข้ามาให้กำลังใจเพราะตอนนี้เราก้เป็นแบบคุณอยู่คะ มีลูกเล็กเหมือนคุณเลยเข้าใจความรู้สึกเลยคะ เรื่องเพิ่งเกิดคะเราเมื่อตอนสงกรานต์เอง แต่ตอนนี้เราเข้มแข็งขึ้นแล้วคะ มีรหัสไม่ค้มาได้นะคะ chuma_c_88@hotmail บอกตรงๆเข้าใจความรู้สึกของคุณจริงๆ มีร้กระบายให้เราฟังก็ได้้นะ

(Ann_6 พ.ศ. 54 14:34:08)

ตัวอย่างข้างต้นนี้คือวาทกรรมจากผู้แนะนำเทศหญิงที่แสดงความคิดเห็นต่อผู้ประสบปัญหาเพศชาย ที่ภรรยาอกใจไปมีคนอื่นและทิ้งลูกไว้ให้ตนดูแล ผู้แนะนำซึ่งเคยมีประสบการณ์เช่นเดียวกันกับผู้ประสบปัญหา จึงแสดงความคิดเห็นว่า “โดนแบบเดียวกันเป๊ะเลยคะ!!!” ก่อนจะแสดงความคิดเห็นอย่างเข้าใจความรู้สึกว่า “เข้าใจความรู้สึกของคุณจริงๆ” เพื่อให้ผู้ประสบปัญหา รู้สึกว่าตนเองไม่โดดเดี่ยว ในขณะเดียวกันก็เป็นการสนับสนุนคำแนะนำที่ต้องการให้ผู้ประสบปัญหาติดต่อพูดคุยเรื่องปัญหาดังกล่าวกับตนเองเป็นการส่วนตัวอีกครั้งผ่านทางอีเมล (E-mail) ในฐานะที่ตนเองเป็นผู้มีประสบการณ์มาก่อนนั่นเอง

3) การบอกกล่าวว่าติดตามเรื่องราวมาโดยตลอด

การบอกกล่าวในลักษณะนี้จะเกิดขึ้นในกรณีที่ผู้ประสบปัญหาเคยขอคำปรึกษาในประเด็นปัญหาชีวิตรักมาก่อน ผู้แนะนำที่เคยติดตามเรื่องราวปัญหาหรือเคยให้คำแนะนำผู้ประสบปัญหามาก่อน จึงแสดงออกอย่างชัดเจนว่าตนเองรับรู้เรื่องราวมาโดยตลอด

จากการศึกษาพบว่ามีเพียงผู้แนะนำเทศหญิงเท่านั้นที่แสดงออกอย่างชัดเจนว่าติดตามเรื่องราวของผู้ประสบปัญหามาก่อนซึ่งนอกจากจะทำให้ผู้ประสบปัญหา รู้สึกดีว่ามีผู้ติดตามและให้ความสนใจปัญหาของตนเองมาโดยตลอดแล้ว ยังอาจส่งผลทำให้ผู้ประสบปัญหาเกิดความเชื่อถือหรือคล้อยตามในคำแนะนำดังกล่าวมากกว่าผู้แนะนำคนอื่น ที่มีได้ติดตามปัญหาของตนเองมาโดยตลอดอีกด้วย การที่มีเพียงผู้แนะนำเทศหญิงแสดงลักษณะดังกล่าว จึงสามารถสะท้อนให้เห็นลักษณะของเทศหญิงที่ใส่ใจปัญหาของผู้ประสบปัญหาอย่างแท้จริง และยังแสดงให้เห็นการลดช่องว่างความห่างเหินระหว่างกันให้น้อยลง โดยการวางตนเองในสถานะที่ใกล้ชิดกับผู้ประสบปัญหา เหมือนเพื่อนหรือคนสนิทที่รับรู้เรื่องราวปัญหาของอีกฝ่ายมาโดยตลอด

ตัวอย่างที่ 189

ป้ออ่านเรื่องราวของคุณมาโดยตลอด ตั้งแต่เรื่องที่คุณปัญหาเกี่ยวกับบรรายได้ที่หยุดชะงักไป เพราะธุรกิจไม่ดี ลักพักคุณเข้ามาบรบายว่าเหงา เพราะเป็นพ่อหม้ายมาหลายปี แล้วต่อมาลักพักก็บอกว่าพบกับหญิงสาวคนหนึ่งทางเน็ต คุณรักเค้ามากกกกกก ตอนนั้นคุณเล่าอย่างมีความสุขมาก ป้อก็แสดงความยินดี

กับคุณและก็บอกเหมือนหลายคนบอก ว่าแน่ใจขนาดนั้นเชียวหรือ...

(ป่าลายคราม_วันฉัตรมงคล 54 21:03:59)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำที่เรียกแทนตนเองว่า “ป้า” ที่แสดงถึงความใกล้ชิดสนิทสนม และแสดงออกอย่างชัดเจนว่าเป็นผู้ติดตามเรื่องราวของผู้ประสบปัญหาโดยตลอด ด้วยการย้อนเล่าเรื่องราวเหมือนเป็นการสรุปประเด็นปัญหาต่างๆตามลำดับเวลา เพื่อยืนยันให้ผู้ประสบปัญหาเห็นว่าผู้แนะนำได้ติดตามอ่านเรื่องราวของผู้ประสบปัญหามาก่อนจริงซึ่งอาจมีผลทำให้ผู้ประสบปัญหาล้อล้วยตามไปกับคำแนะนำของผู้แนะนำมากยิ่งขึ้นได้ เพราะรับรู้รายละเอียดและเรื่องราวของตนเองมาก่อน

4) การให้กำลังใจและการแสดงความห่วงใย

จากการศึกษาพบว่าผู้แนะนำเพศหญิงจะนำเอากลวิธีการให้กำลังใจและการแสดงความห่วงใยมาใช้ประกอบการให้คำแนะนำมากกว่าผู้แนะนำเพศชาย แสดงให้เห็นว่านอกเหนือจากจุดประสงค์ในการให้คำแนะนำแล้ว ผู้แนะนำเพศหญิงยังคำนึงถึงความรู้สึกของผู้ประสบปัญหาเป็นสำคัญอีกด้วย การแสดงความปรารถนาดีในลักษณะนี้อาจส่งผลทำให้ผู้ประสบปัญหาเกิดความรู้สึกดีและใกล้ชิดกับผู้แนะนำมากยิ่งขึ้นนำไปสู่การเปิดใจที่จะรับฟังคำแนะนำหรือความคิดเห็นต่างๆ และนำไปปฏิบัติตามมากกว่า เนื่องจากผู้ประสบปัญหารับรู้ได้ว่าผู้แนะนำปรารถนาดีต่อตนเองอย่างจริงใจ

ตัวอย่างที่ 190

คุณครึ่งหนึ่งเราเคยรักกัน ขอร้อง อย่าเสี่ยงเลยคะ เป็นห่วง

(ความรักมาทักทายแล้วหายไป_23 พ.ค. 54 09:50:50)

ตัวอย่างข้างต้นนี้คือวาทกรรมจากผู้แนะนำเพศหญิงที่แนะนำผู้ประสบปัญหาเพศชายที่แอบไปมีความสัมพันธ์กับหญิงอื่นที่ตนรักอยู่แล้ว และแอบคบหากันมาเรื่อยๆจนทำให้เกิดความรู้สึกจริงจังกับอีกฝ่าย แม้หญิงคนนั้นจะมีความสัมพันธ์กับชายหลายคนในลักษณะเดียวกันมาก่อนก็ตาม ผู้แนะนำจึงแสดงความห่วงใยว่า “เป็นห่วง” เนื่องจากผู้แนะนำได้พิจารณาแล้วว่าเกี่ยวข้องกับหญิงคนดังกล่าวเป็นการเสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศ ดังเห็นได้จาก “อย่าเสี่ยงเลยคะ” ผู้แนะนำจึงแสดงความห่วงใยเพื่อให้ผู้ประสบปัญหาตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจัง

จากการศึกษาลักษณะของความสัมพันธ์ที่สร้างขึ้นในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำเพศหญิงได้สร้างความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับผู้ประสบปัญหามากกว่าเพศชาย จึงนำเอาวิธีการทางภาษาต่างๆมาใช้เพื่อลดระยะห่างระหว่างตนเองกับผู้ประสบปัญหา โดยมีได้วางตนเองให้อยู่เหนือกว่าในสถานะของผู้แนะนำเท่านั้น แต่ยังแสดงความเข้าใจ ห่วงใย และใกล้ชิดกับผู้ประสบปัญหาเหมือนเพื่อนหรือคนสนิทให้คำปรึกษากันในขณะที่ผู้แนะนำเพศชายมักจะวางตนเองในฐานะของผู้แนะนำและให้ความสำคัญกับวิธีปฏิบัติตนในการแก้ปัญหามากกว่าการปฏิสัมพันธ์กับผู้ประสบปัญหา เพื่อแสดงความใกล้ชิดหรือลดระยะห่างระหว่างกัน ผลการศึกษานี้เป็นไปในแนวทางเดียวกับ Julia Wood (1999) อ้างถึงใน นันดา วีรวิทยานุกูล, 2544) ที่ศึกษารูปแบบการสื่อสารของผู้ชายกับผู้หญิงและพบว่า รูปแบบการใช้ภาษาของเพศหญิงแสดงให้เห็นความเป็นปัจเจกบุคคลที่ค่อนข้างน้อย คือ การใช้ภาษาที่คำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้ร่วมสนทนาเป็นสำคัญ ใส่ใจในรายละเอียดต่างๆ เพื่อทำให้ใกล้ชิดสนิทสนม

กันมากขึ้น ในขณะที่เพศชายจะใส่ใจในสิ่งที่เกิดขึ้น (Fact) และหาทางแก้ปัญหาหรือหาทางออกให้แก่สิ่งนั้นตรงประเด็น แสดงตนเป็นผู้ควบคุมการสนทนา และไม่พยายามมีส่วนร่วมในสถานการณ์ที่ผู้พูดประสบ เพศชายจึงมีความเป็นปัจเจกบุคคลมากกว่าเพศหญิงอย่างชัดเจน ผลการวิเคราะห์วาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตจึงแสดงให้เห็นลักษณะของเพศหญิงที่ให้ความสำคัญกับความรู้สึกและความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้ประสบปัญหา นอกเหนือจากการแนะนำวิธีปฏิบัติตน แตกต่างจากเพศชายที่ไม่ได้พยายามปฏิสัมพันธ์หรือมีส่วนร่วมในสถานการณ์ปัญหาที่ผู้ประสบปัญหาประสบมากเท่าและมักวางตนเองอยู่นอกวงปัญหา เป็นเพียงผู้แนะนำเท่านั้นซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความมีอำนาจและเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ที่อาจมีผลมาจากอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ในสังคม ผู้แนะนำเพศชายจึงรู้สึกว่าตนเองมีอำนาจเหนือกว่าผู้ประสบปัญหาในฐานะของผู้แนะนำ จึงไม่จำเป็นต้องลดระดับตนเองให้มาอยู่ในระดับเดียวกับอีกฝ่ายเหมือนผู้ร่วมสถานการณ์

4.3 การศึกษาปฏิบัติการทางสังคมและวัฒนธรรมของวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก

(Sociocultural Practice)

ตามแนวคิดการวิเคราะห์วาทกรรมแบบ Critical Discourse Analysis ลักษณะของตัวบทเกิดจากอิทธิพลของบริบททางสังคมที่แวดล้อมตัวบทนั้นอยู่ เรียกว่าปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรม บริบทด้านสังคมจะกำหนดลักษณะตัวบทผ่านทางปฏิบัติการทางวาทกรรม เพื่อให้เข้าใจความหมายบริบททางสังคมที่มีผลต่อการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักนี้ จึงต้องศึกษาบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม ความคิด ความเชื่อ เพื่อให้ทราบวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักนี้ได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการต่อยอด ผลผลิตซ้ำอุดมการณ์อะไรบ้าง รวมไปถึงการต่อต้านหรือการปฏิเสธอุดมการณ์ที่ก่อให้เกิดความไม่เสมอภาคระหว่างเพศชายกับเพศหญิงอย่างไรบ้างในสังคม

ในการศึกษาวิจัยวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักในช่วงเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2554 นี้อยู่ในช่วงระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ที่เป็นแผนพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต เพื่อปรับตัวและแสวงหาประโยชน์อย่างรู้เท่าทันโลกาภิวัตน์และสร้างภูมิคุ้มกันให้ทุกภาคส่วนตาม “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีแนวโน้มของบริบทการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในด้านเทคโนโลยี คือ การเปลี่ยนแปลงแบบก้าวกระโดดที่เกิดจากความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นต้น

ความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีนี้ทำให้สังคมโลกอยู่ในยุค “โลกาภิวัตน์” (globalization) ที่มีความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ว่า “การแพร่กระจายไปทั่วโลก, การที่ประชาคมโลกไม่ว่าจะอยู่ ณ จุดใด สามารถรับรู้สัมพันธ์ หรือรับผลกระทบจากสิ่งที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วกว้างขวางซึ่งมาจากการพัฒนาระบบสารสนเทศ เป็นต้น” เป็นยุคที่ความเจริญก้าวหน้าของการสื่อสารโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้โลกแคบลง สามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้อย่างรวดเร็ว ทำให้วัฒนธรรม วิถีชีวิตความเชื่อ ความคิดของสังคม สามารถเผยแพร่กระจายและถ่ายโอนกันได้ง่ายและรวดเร็ว เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ คือ การเกิดโลกของสัญญาณข่าวสาร (cyberspace) กล่าวคือ

เป็นการจินตนาการว่าโลกทั้งโลกถูกห้อมล้อมด้วยสัญญาณข้อมูล ทั้งด้านธุรกิจการเงิน อุตสาหกรรม เพลง ภาพยนตร์ การศึกษา การเมือง ข้อมูลทางเศรษฐกิจ ฯลฯ ที่เชื่อมโยงถึงกันหมด สัญญาณข้อมูลเหล่านี้มองไม่เห็นและนับวันจะมีความสำคัญมากขึ้น มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตมากขึ้น (สมชาย รัตนทองคำ 2556) โดยเฉพาะการสื่อสารกันผ่านทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีขนาดใหญ่ที่สุด คือ อินเทอร์เน็ต (Internet) ที่ทำให้คนจากทั่วทุกมุมโลกสามารถเชื่อมโยงและมีกิจกรรมต่อกันได้อย่างสะดวกและง่าย เพียงแค่มีอุปกรณ์พกพาที่สามารถเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตได้

ในขณะที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน ส่งผลให้มนุษย์ต้องเปลี่ยนแปลงรูปแบบและวิธีการสื่อสารไปตามเทคโนโลยี โดยพึ่งพาระบบสื่อสารอย่างอินเทอร์เน็ตมากขึ้น สื่ออินเทอร์เน็ตจึงเป็นสื่อกลางที่ทรงประสิทธิภาพในการเข้าถึงสังคม มีผลทำให้คนจากทั่วทุกมุมโลกสามารถเข้าใกล้กันได้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในช่วงทศวรรษที่ 21 ที่ประชาชนเคลื่อนย้ายไปอาศัย หรือไปทำงานในสถานที่ต่างๆ ทั่วโลก สื่ออินเทอร์เน็ตจึงเป็นสื่อที่มีผลทำให้สามารถรับรู้ข้อมูลถึงกันอย่างเป็นปัจจุบัน เกิดผลที่ตามมาคือการคละเคล้าทางวัฒนธรรมขนานใหญ่ในทุกๆ สังคม จนกล่าวได้ว่าไม่มีสังคมใดที่ไม่มีลักษณะหลากหลายของวัฒนธรรมหลายชาติพันธุ์ต่างๆ หรือที่มีศัพท์ที่เรียกเฉพาะว่า "สังคมวิวิธวัฒนธรรม" (multi cultural society) (สมชาย รัตนทองคำ, 2556) ในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักจึงพบการอ้างอิงถึงวัฒนธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากวัฒนธรรมไทยด้วย

ตัวอย่างที่ 191

คุณลองเขียนดูซิว่าจะเกิดอะไรขึ้นหลังแต่งงาน

1. แคล้งงานหรือคะ
2. คนจีนถ้าแต่งงาน มีลูกสะใภ้ เรียกว่าแต่งเข้า แต่มีลูกสาวเรียกว่า แต่งออกไปแล้ว (ดูระดับการเรียง ตอนไหว้พิธีแต่งงาน) แปลเป็นไทยๆ นะ คนใช้ดีๆ คะ
3. วัฒนธรรมการไหว้เจ้า เซ็งเม็ง ครอบรอบวันตาย ไหว้เตี้ยจู้ เฝาระดาศ ขุณรับได้หรือเปล่าต่อให้แยกบ้านก็หนีไม่พ้น
4. ปัญหาที่ตามมา การมีลูก แนวทางการเลี้ยงดู จะเหมือนหรือต่างกันมัย

(ชนคอง 13 พ.ศ. 54 10:26:04)

ตัวอย่างข้างต้นนี้เป็นการให้คำแนะนำผู้ประสบปัญหาเพศหญิงที่ไม่ต้องการทำงานบ้านให้ครอบครัวของคนรัก ด้วยกังวลว่าเมื่อแต่งงานกันไปแล้วจะต้องเข้ามาเป็นคนใช้ในบ้านสามี ผู้แนะนำจึงให้คำแนะนำโดยอ้างถึงการแต่งงานในวัฒนธรรมจีนที่สะใภ้จะต้องเข้าไปอยู่ในสังคมของสามีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ รวมไปถึงการดูแลคนในครอบครัวของสามีด้วย เพื่อโน้มน้าวให้ผู้ประสบปัญหาเห็นว่าหน้าที่ที่สะใภ้พึงกระทำดังกล่าวมีได้มีอยู่แค่นั้นในสังคมไทยเท่านั้น และหากเปรียบเทียบกับวัฒนธรรมไทยแล้ว สะใภ้จีนจะต้องรับภาระหน้าที่ดังกล่าวอย่างหนักมากกว่า ซึ่งเป็นการสนับสนุนคำแนะนำที่ให้ผู้ประสบปัญหาทำหน้าที่สะใภ้ของตนเองให้ดี

นอกจากนี้แม้ว่าสภาพสังคมในยุคโลกาภิวัตน์จะทำให้คนในสังคมจากทั่วทุกมุมโลกสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ง่ายมากขึ้น แต่ในขณะที่เดียวกันก็ทำให้คนที่อยู่ใกล้กันปฏิสัมพันธ์กันแบบเผชิญหน้าน้อยลงตามไปด้วย เกิดความห่างเหินและสื่อสารกันน้อยลง ไปให้ความสำคัญกับเทคโนโลยี และข้อมูล

มากกว่าบุคคล ภาพที่สามารถเห็นได้โดยง่ายในปัจจุบันจึงมักเห็นบุคคลที่นั่งใกล้ชิดกัน แต่ไม่ได้พูดคุยหรือปฏิสัมพันธ์กัน กลับติดต่อสื่อสารกันผ่านทางโทรศัพท์กับบุคคลอื่น หรือสื่อสารผ่านทางสื่อกลางคอมพิวเตอร์แทน

สภาพสังคมที่คนหันมาติดต่อสื่อสารกันผ่านทางอินเทอร์เน็ตมากขึ้นนี้เอง ส่งผลทำให้คนเข้ามาใช้พื้นที่ในสังคมเสมือนในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือความคิดเห็นกันมากยิ่งขึ้น สังเกตได้จากเว็บไซต์พันทิปที่มีลักษณะเป็นกระดานสนทนาในลักษณะของเว็บบอร์ด(Webboard) ที่มียอดผู้เข้าใช้งานมากขึ้นทุกๆปี และด้วยคุณลักษณะสำคัญของการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์ที่สามารถปกปิดความเป็นตัวเองได้ จึงทำให้มีผู้ใช้งานที่ต้องการคำแนะนำในประเด็นต่างๆ แต่ไม่สามารถพูดคุยหรือแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับคนรอบข้างได้อย่างเปิดเผยแบบเผชิญหน้า ด้วยต้องกังวลหรือนึกถึงความสัมพันธ์ระหว่างกัน หันมาใช้พื้นที่ในชุมชนเสมือนนี้เพื่อหาคำตอบหรือหนทางแก้ไขปัญหาให้กับชีวิตเพิ่มมากขึ้น ยิ่งสภาพสังคมในปัจจุบันที่มีเต็มไปด้วยการแข่งขัน จึงอาจทำให้สมาชิกในสังคมบางคนไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาวะการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้จึงก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา ในปัจจุบันจึงพบคอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตรักในนิตยสาร หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ เป็นจำนวนมากซึ่งมีบทบาทในการให้คำปรึกษาแนะนำแก่สมาชิกในสังคมที่ไม่สามารถแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ คอลัมน์ตอบปัญหาในสื่อต่างๆได้กลายเป็นสิ่งจำเป็น สำหรับสังคมปัจจุบันซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทางสภาพสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง รวดเร็วเกินกว่าการปรับตัวของสมาชิกในสังคม โดยเฉพาะการขอคำแนะนำปัญหาชีวิตรักในสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีความรวดเร็ว และเข้าถึงได้ง่ายกว่าสื่ออื่นๆ

นอกจากนี้ด้วยคุณลักษณะของอินเทอร์เน็ตที่เป็นการสื่อสารแบบการแสวงหาข้อมูลตามความสนใจของผู้ใช้ (Hoffman & Novak อ้างถึงใน สมพร อัจฉริยะ, 2550) จึงทำให้พื้นที่การสื่อสารในแต่ละกลุ่มหรือชุมชนเป็นการสื่อสารของบุคคลที่สนใจในสิ่งเดียวกัน ผู้ขอคำแนะนำที่เข้ามาใช้พื้นที่สำหรับขอคำแนะนำปัญหาชีวิตรักจึงสามารถมั่นใจได้ว่าจะมีบุคคลที่สนใจในสิ่งเดียวกันมาให้คำแนะนำแก่ตนเอง ซึ่งมีได้มีเพียงแค่บุคคลเดียวแต่เป็นกลุ่มบุคคลที่สนใจในสิ่งเดียวกัน ผู้ขอคำแนะนำก็จะได้รับความคิดเห็นหรือคำแนะนำจากบุคคลหลากหลายและแตกต่างกันมากกว่าการเลือกปรึกษาบุคคลใกล้ชิดเพียงไม่กี่คน

นอกจากนี้ด้วยชุมชนที่เกิดขึ้นผ่านการสื่อสารทางคอมพิวเตอร์ (Computer-mediated Community) เป็นชุมชนที่เปิดโอกาสในการเข้าถึงให้แก่สังคม มีการเปิดกว้างทางความคิด ในขณะที่สังคมปกติไม่สามารถทำได้ (สมพร อัจฉริยะ 2550) จึงส่งผลกระทบต่อทัศนคติในแง่ลบต่างๆได้อย่างเต็มที่ รวมไปถึงการเรียกร้องสิทธิต่างๆมากยิ่งขึ้น เช่น สิทธิเด็ก สตรี คนชรา เกย์ เลสเบี้ยน การเรียกร้องให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมของคนกลุ่มน้อย เป็นต้น เพราะเป็นอารมณ์ที่ถูกกดทับมานานจนทำให้เกิดการประทุออกมา รวมไปถึงการแสดงความคิดเห็นเรื่องเพศ ความรุนแรง และการใช้ภาษาที่โจ่งแจ้งมากยิ่งขึ้นตามไปด้วย (สมชาย รัตนทองคำ, 2556) ด้วยเหตุนี้เองจากการศึกษาวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักจึงพบการแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องเพศที่พบการแสดงความคิดเห็นและการใช้คำพูดที่โจ่งแจ้ง รวมไปถึงการเรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิงอย่างเปิดเผย

ตัวอย่างที่ 192

บางทีก็เหนื่อยใจค่ะ ที่ได้ยินเรื่องแบบนี้ Jim ใคร Jim มันละกัน ดูแลกันเอาเอง ของบางอย่าง ไม่ อ้อ ไม่ แบ ใคร ก็ คง ไม่ บ้า เอา มือ ไป จ้วง มัน ได้ หรอก ขอ โทษ ที่ ตอบ แบบ ไม่ ค่อย สุภาพ แต่ เอือม มาก จริง ๆ กับ เรื่อง แบบ นี้

ปล ตามหลักเศรษฐศาสตร์ มี demand and supply ค่ะ

(หวัดดีจ๊ะ..ฉิงฉิง 12 พ.ค. 54 15:15:14)

ตัวอย่างข้างต้นเป็นการแสดงความคิดเห็นในประเด็นปัญหาที่เพื่อนของผู้ตั้งกระทู้ที่มีภรรยาแล้ว ไปมีความสัมพันธ์กับหญิงอื่นที่ต่างจังหวัดหลังจากเจอกันเพียงแค่วันเดียว ผู้ตั้งกระทู้จึงบอกเล่าประสบการณ์และดำเนินพฤติกรรมของเพศหญิงในสังคมปัจจุบัน ผู้แนะนำจึงแสดงความคิดเห็นในประเด็นเรื่องเพศอย่างเปิดเผยซึ่งล้วนเป็นถ้อยคำที่รุนแรงและตำหนิอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นการกล่าวเรียกอวัยวะเพศของเพศหญิงและลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์ที่คนในสังคมมักจะไม่แสดงความคิดเห็นหรือกล่าวถึงอย่างตรงไปตรงมา การแสดงความคิดเห็นในลักษณะดังกล่าวนี้ได้สะท้อนให้เห็นทัศนคติของผู้แนะนำเพศหญิงที่มีต่อพฤติกรรมที่ไม่รักษานวลสงวนตัวของเพศหญิงในสังคมจึงเลือกใช้ถ้อยคำภาษาที่รุนแรง แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าคนในสังคมยังคงตีกรอบพฤติกรรมการปฏิสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามของเพศหญิง โดยเฉพาะเรื่องเพศสำคัญอย่างเคร่งครัดอยู่เช่นเดิม

ตัวอย่างที่ 193

สันดานผู้ชายมักอยากให้ผู้หญิงเป็นทาสในเรือนเบี้ย ต้องการความรัก ความดูแลไม่ขาด ถ้าขาดนิดนึงจะเป็นจะตาย เมียจะท้อ จะทำงาน ก็บ่นว่าไม่มีเวลาให้ ต้องการนู่น นี่ นั่น ไม่ค่อยจะมองเห็นความเห็นแก่ตัวของตัวเองมากนัก...

(Natstared_29 พ.ค. 54 16:18:08)

ตัวอย่างข้างต้นนี้เป็นการแสดงความคิดเห็นในประเด็นปัญหาที่สามีของผู้ประสบปัญหาเปิดเว็บไซต์ซื้อ-ขายบริการทางเพศในอินเทอร์เน็ต ผู้แนะนำจึงแสดงความคิดเห็นถึงลักษณะนิสัยของเพศชายในแง่ลบที่มักจะมีมุมมองเป็นเพศหญิงเป็นเบี้ยล่างตนเองอยู่เสมอ สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่เห็นความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิงในสังคม ผู้แนะนำจึงแสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวที่ตนเองไม่เห็นด้วยด้วยถ้อยคำที่รุนแรง ในขณะที่เดียวกันก็สะท้อนให้เห็นลักษณะและพฤติกรรมของเพศชายในสังคมที่ยังคงมีอำนาจเหนือเพศหญิง และเห็นเพศหญิงเป็นเพียงผู้อยู่ใต้อำนาจที่ตนเองสามารถควบคุมและเรียกร้องให้อีกฝ่ายกระทำสิ่งต่างๆได้ตามใจชอบ สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่อยู่ภายใต้อุดมการณ์ปีศาจปไตย

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า นอกจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันในยุคโลกาภิวัตน์จะมีผลต่อการสร้างวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักแล้ว เบื้องหลังการให้คำแนะนำที่สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำเกี่ยวกับเพศชายกับเพศหญิงในด้านต่างๆยังแสดงให้เห็นว่า ผู้แนะนำไม่เพียงใช้ภาษาเป็นเครื่องมือเพื่อสร้างลักษณะที่พึงกระทำให้กับเพศชายกับเพศหญิงผ่านการให้คำแนะนำเท่านั้น แต่เบื้องหลังการใช้ภาษายังมีชุดความคิดหรืออุดมการณ์บางประการที่มีอิทธิพลหรือครอบงำความคิดของ

ผู้แนะนำปัญหาชีวิตรักโดยที่ผู้แนะนำอาจรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้ ได้แก่ อุดมการณ์ปิตาธิปไตย สตรีนิยม วัตถุนิยม และหลักคำสอนและความเชื่อทางพุทธศาสนา ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1) อุดมการณ์ปิตาธิปไตย

จากการศึกษาพบว่า อุดมการณ์สำคัญที่แฝงอยู่ในคำแนะนำปัญหาชีวิตรัก คือ “อุดมการณ์ปิตาธิปไตย” หรือระบบชายเป็นใหญ่ (patriarchy) ที่หมายถึง กระบวนการที่ผลักดันให้เพศชายมีอำนาจเหนือเพศหญิง และระบบคิดซึ่ง “ผู้ชายในฐานะเป็นกลุ่มทางสังคมถูกสร้างหรือสถาปนาให้มีบทบาทฐานะสูงกว่าและมีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิง” ซึ่งดำรงอยู่เป็นกระแสหลักที่ครอบงำสังคมมนุษย์มาจนถึงปัจจุบัน (ยศ สันตสมบัติ, 2548: 4-6)

ตั้งแต่โบราณกาล กระแสหลักที่ดำรงอยู่ส่วนใหญ่ของนักปรัชญาเสนอว่า ผู้หญิงและผู้ชายมีความแตกต่างกันโดยธรรมชาติ หรือมีธาตุแท้ของความเป็นหญิงความเป็นชาย และความเป็นชายนั้นอยู่เหนือความเป็นหญิง (วารุณี ภูริสินสิทธิ์, 2545: 1-9 อ้างถึงใน พลากร เจียมธีระนาถ, 2554) กรอบความคิดความเชื่อนี้ส่งผลให้ในวัฒนธรรมของแทบทุกประเทศ สตรีมีฐานะเป็นเพียงสมาชิกของกลุ่มวัฒนธรรมร่วม (co-cultural group members) ในขณะที่บุรุษเป็นสมาชิกของกลุ่มวัฒนธรรมหลัก (dominant cultural group member) บุรุษจึงเป็นกลุ่มในสังคมที่มีอำนาจครอบครองความมั่งคั่งและทรัพย์สิน และที่สำคัญยังเป็นผู้กำหนดความเชื่อของสังคมผ่านทางสถาบันต่างๆ ทำให้สตรีมีสถานภาพ บทบาท และหน้าที่เป็นรองบุรุษในแทบทุกด้าน อันส่งผลกระทบต่อการใช้สิทธิและเสียงของสตรี คือการมีสภาพเป็นกลุ่มไร้เสียง (muted group) และถูกมองข้ามในสังคม (Schefer and Lamm, 1988 อ้างถึงใน จุฑาพรรณ (จามจรี) ผดุงชีวิต, 2551: 251) การกดขี่เอาเปรียบในลักษณะดังกล่าวที่ผู้ชายกระทำต่อผู้หญิงมาตลอดตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ก่อให้เกิดเป็นสังคมที่อยู่ภายใต้กรอบคิดชายเป็นใหญ่ หรือที่เรียกว่า “ปิตาธิปไตย” (patriarchy)

ระบบอำนาจชายเป็นใหญ่นี้เองเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการกดขี่ข่มเหงสตรีในหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะการเอาเปรียบแรงงานสตรี เรื่องเพศ ความรุนแรง หรือความสัมพันธ์ทางอุดมการณ์ (กรวิภา บุญชื้อ, 2547: 24 อ้างถึงใน พลากร เจียมธีระนาถ, 2554) นอกจากนี้ในปัจจุบัน “ปิตาธิปไตย” หรือ “ชายเป็นใหญ่” ยังมีการนำมาใช้ในความหมายที่กว้างครอบคลุม 3 ลักษณะ คือ ลักษณะที่ฝ่ายชายมีอำนาจครอบงำฝ่ายหญิง (male domination) ลักษณะความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ฝ่ายชายอยู่เหนือฝ่ายหญิง (the power relationship) และลักษณะที่หมายถึงระบบ (system) ที่ฝ่ายหญิงตกอยู่ในฐานะที่เสียเปรียบฝ่ายชายในแทบทุกด้าน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2548)

ซีโมน เดอ โบวัวร์ นักคิดสตรีนิยมได้กล่าวว่า กลยุทธ์ที่สังคมชายเป็นใหญ่ใช้กดขี่ผู้หญิงเอาไว้ คือ การที่ผู้ชายทำให้ผู้หญิง ‘กลายเป็นอื่น’ (otherness) ผู้ชายมักสร้างภาพสรุปเหมารวมที่ทำให้ผู้หญิงกลายเป็นเพศที่ลึกลับ จะได้ใช้เป็นข้ออ้างที่จะไม่เข้าใจและไม่ใส่ใจกับปัญหาของผู้หญิง ไม่ช่วยปลดปล่อยพวกเธอ และสามารถกดขี่พวกเธอเอาไว้ในที่สุด อันจะดำรงรักษาให้ระบบปิตาธิปไตยสืบต่อไปได้ในสังคม (กาญจนา แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาน, 2551: 606-607) ในขณะเดียวกันก็ใช้ข้ออ้างต่างๆ เพื่อพรางตาให้ชายและหญิงหลงเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสัจธรรม เป็นไปตามธรรมชาติ ไม่สงสัยได้ถาม เช่น ผู้หญิงเป็นเพศที่อ่อนแอ ผู้ชายใช้เหตุผล ผู้หญิงใช้อารมณ์ การเลี้ยงดูลูกเป็นหน้าที่เฉพาะของผู้หญิง ผู้ชายเป็นผู้นำ เป็นช่าง

ทำหน้าที่ ผู้หญิงเป็นข้าทาส เป็นต้น นำไปสู่การปิดกั้นความสามารถด้านอื่นๆของผู้หญิง นอกเหนือจาก “งานบ้านงานเรือน” (นพพร ประชากุล, 2552 อ้างถึงใน พลากร เจียมธีระนาถ, 2554)

กาญจนา แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาน (2551: 611-612) สรุปว่า การกดขี่ผู้หญิงโดยปิตาธิปไตย มีอยู่สามประการหลักๆ ได้แก่

ประการแรก การกดขี่ผู้หญิงจะกระทำผ่านความเป็นแม่ทางชีวภาพ (biological motherhood) ซึ่งเริ่มต้นมาจากการนิยามผู้หญิงว่าเป็น ‘เพศที่คลอดลูกได้’ เพราะฉะนั้น ผลที่ตามมาก็คือการฝังสำนึกความเป็นแม่ให้กับสตรี

ประการที่สอง ผู้หญิงจะถูกกดขี่ผ่านครอบครัวที่มีการสมรสเป็นพื้นฐาน (marriage based family) หมายความว่า การแต่งงานถือเป็นจุดเริ่มต้นของการกดขี่ผู้หญิง

ประการสุดท้าย การกดขี่ผู้หญิงจะอยู่บนพื้นฐานความสัมพันธ์แบบรักต่างเพศ (heterosexuality) เท่านั้น กล่าวคือ ภายใต้ความสัมพันธ์เช่นนี้ ผู้หญิงจะถูกกระทำจากผู้ชาย เพราะไม่ว่าผู้ชายจะดีหรือเลวเพียงใด ผู้หญิงก็ต้องเลือกไว้เป็นคู่ครองหนึ่งคน และในเวลาเดียวกันสังคมจะทำให้ความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศ (homosexuality) กลายเป็นความเบี่ยงเบน (deviance) และความรู้สึกผิด (guilt)

ความเชื่อที่ยึดถือกันอย่างแพร่หลายเกี่ยวกับเพศสภาพของชายและหญิง เป็นมุมมองที่เกิดจากการแบ่งแยกคุณลักษณะทางเพศออกเป็น 2 ขั้ว โดยผู้ชายเป็นเพศที่ใช้เหตุผล แข็งแรง และเป็นฝ่ายกระทำ ส่วนผู้หญิงเป็นเพศที่ใช้อารมณ์ อ่อนแอ และเป็นฝ่ายถูกกระทำ (Schwedes, 2000 อ้างถึงใน พลากร เจียมธีระนาถ, 2554) การสรุปคุณลักษณะของแต่ละเพศแบบเหมารวมเช่นนี้ เป็นการใช้อำนาจของผู้ชาย โดยการหยิบยืมบางส่วนของผู้หญิง แล้วยกระดับขึ้นกลายเป็นหลักทั่วไป (generalization) ที่ใช้อ้างอิงกับผู้หญิงทุกคน ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้ว ความเป็นเพศหญิงหรือชายนั้นไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่เป็นเรื่องที่ถูกสร้างขึ้นบนเงื่อนไขทางวัฒนธรรม (constructed cultural) ทั้งนี้ นักจิตวิทยา แพทย์และนักวิทยาศาสตร์สังคมสมัยใหม่สามารถยืนยันได้ว่า พฤติกรรมทางเพศ (sexual behavior) เกิดจากกระบวนการขัดเกลาทางสังคม (socialization) ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละวัฒนธรรม (สุกัญญา หาญตระกูล, 2537: 85) นอกจากนี้การที่เพศหญิงต้องตกอยู่ในฐานะที่ด้อยกว่าและเสียเปรียบเพศชายยังทำให้เพศหญิงขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ขาดความเคารพนับถือและภูมิใจในตนเอง มีผลทำให้ขาดความทะเยอทะยาน และไร้ความปรารถนา ความเหลื่อมล้ำต่างๆที่เกิดขึ้นนี้เป็นผลมาจากระบบที่ไม่เป็นธรรม และการที่ฝ่ายชายเป็นฝ่ายมีอำนาจครอบงำเพศหญิงนั่นเอง (ชัชชนะ รุ่งปัจฉิม 2544)

“อุดมการณ์ปิตาธิปไตย” ที่มีอิทธิพลต่อบทบาท วิธีคิด และพฤติกรรมของทั้งเพศชาย เพศหญิง และเพศอื่นๆในสังคมนี้อาจเป็นความคิดซึ่งแฝงอยู่ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักของผู้แนะนำทั้งเพศชาย และเพศหญิง จนเกิดเป็นการให้คำแนะนำที่ส่งต่ออุดมการณ์ดังกล่าวในด้านความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างทั้งสองเพศต่อไป ดังสามารถสังเกตได้จากลักษณะการใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงที่แตกต่างกันที่สะท้อนผ่านกลวิธีการใช้ภาษาในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก และการให้คำแนะนำในประเด็นต่างๆที่สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำเกี่ยวกับลักษณะของเพศชายกับหญิงในสังคม ดังต่อไปนี้

1) ลักษณะการใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงที่แตกต่างกันที่สะท้อนผ่านกลวิธีการใช้ภาษาในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก

จากการศึกษาที่พบว่า ลักษณะการใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงนั้นมีลักษณะที่เป็นคู่ตรงข้ามกันอย่างชัดเจน กล่าวคือ ผู้แนะนำเพศชายจะใช้กลวิธีการใช้ภาษาที่แสดงให้เห็นการวางตนเองอยู่วงนอกปัญหา ไม่มีอารมณ์ร่วมไปกับประเด็นปัญหามากนัก ในขณะที่ผู้แนะนำเพศหญิงจะมีอารมณ์ร่วมไปกับปัญหามากกว่า ผู้แนะนำเพศชายจะใช้ภาษาที่แสดงความเหนือกว่า ในขณะที่ผู้แนะนำเพศหญิงจะคำนึงถึงความสัมพันธ์อันดีกับผู้ประสบปัญหา จึงมักใช้ภาษาที่แสดงให้เห็นการวางตนเองในสถานะเดียวกันเหมือนเพื่อนหรือคนสนิทให้คำแนะนำ และผู้แนะนำเพศชายมักให้คำแนะนำที่ตรงประเด็น และไม่หยิ่งเชิง ในขณะที่ผู้แนะนำเพศหญิงจะใช้ภาษาที่แสดงการหยิ่งเชิงมากกว่า ความแตกต่างเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นลักษณะของเพศชายที่มีความเป็นปัจเจกบุคคล ในขณะที่เพศหญิงจะคำนึงถึงบุคคลอื่นเป็นสำคัญ จึงทำให้มีลักษณะของความเป็นปัจเจกบุคคลน้อย

นอกจากนี้ความแตกต่างดังกล่าวยังอาจแสดงให้เห็นว่า เพศหญิงถูกตีกรอบกำหนดพฤติกรรมให้ต้องระมัดระวังการแสดงออก รวมไปถึงการใช้ภาษาต่างๆ มากกว่าเพศชาย จึงต้องคำนึงถึงบุคคล และคำนึงถึงหน้าของตนเอง ลักษณะการใช้ภาษาจึงแสดงให้เห็นการคำนึงถึงผู้ประสบปัญหาเป็นสำคัญ เช่น การใช้ภาษาที่แสดงการหยิ่งเชิงเพื่อลดการบีบบังคับในการแนะนำ หรือการใช้คำสรรพนามเรียกขานที่เพศหญิงมักวางตนเองอยู่ในสถานะเดียวกันเหมือนบุคคลใกล้ชิด ไม่ได้อยู่ในสถานะที่เหนือกว่าอย่างผู้แนะนำเท่านั้น เป็นต้น ในขณะที่ผู้แนะนำเพศชายที่ไม่ได้อยู่ภายใต้กรอบกำหนดพฤติกรรมจากสังคมมากเท่า จึงใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมา เช่น การเลือกใช้คำศัพท์เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ที่ผู้แนะนำเพศชายเลือกใช้คำศัพท์ที่โจ่งแจ้ง แม้เรื่องดังกล่าวจะไม่ใช้สิ่งที่สามารถกล่าวถึงได้อย่างเปิดเผยในสังคมก็ตาม เป็นต้น รวมไปถึงการใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชายที่แสดงให้เห็นความเหนือกว่า เช่น การใช้คำแสดงทัศนະภาพที่ผู้แนะนำมักเลือกใช้คำแสดงทัศนະภาพแบบปรากฏเดี่ยว เช่น “อย่า” “ต้อง” เป็นต้น ทำให้การแนะนำมีลักษณะเหมือนการออกคำสั่ง แสดงให้เห็นการวางตนในฐานะของผู้ออกคำสั่งนอกจากการเป็นผู้แนะนำโดยทั่วไป หรือการใช้คำทัศนະภาพในการคาดคะเนที่เพศชายมักใช้คำแสดงความมั่นใจที่แสดงให้เห็นการมีจุดยืนทางความคิดและการกระทำของตนเองมากกว่าการคำนึงถึงบุคคลอื่น เนื่องจากคำแสดงความมั่นใจในบางบริบทเป็นการชี้ชะตาผู้ประสบปัญหาในทางใดทางหนึ่งนั่นเอง ลักษณะการใช้ภาษาของเพศชายกับเพศหญิงข้างต้นนี้ จึงไม่เพียงแสดงให้เห็นความแตกต่างในด้านการใช้ภาษา แต่ยังสะท้อนให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมกันที่เพศชายกับเพศหญิงได้รับการปลูกฝังลักษณะและพฤติกรรมดังกล่าวมาจากสังคมที่ยอมรับ “ผู้ชายเป็นใหญ่” อีกด้วย

2) การให้คำแนะนำที่สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำเกี่ยวกับลักษณะของเพศชายกับหญิงในสังคม

จากการวิเคราะห์ว่าทฤษฎีการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักที่สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำเกี่ยวกับลักษณะของเพศชายกับเพศหญิงในสังคมพบว่า ผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงมีชุดความคิดหลักเกี่ยวกับลักษณะของทั้งสองเพศไปในทิศทางเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ โดยพบว่าในหลายประเด็นได้สะท้อนให้เห็นลักษณะของเพศชายกับเพศหญิงที่ตรงข้ามกัน ดังสามารถแสดงตัวอย่างเป็นตารางเปรียบเทียบได้ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 7 แสดงตัวอย่างลักษณะเพศชาย-เพศหญิงที่ตรงข้ามกันในวาทกรรมการให้คำแนะนำ
ปัญหา

ลักษณะเพศชาย	ลักษณะเพศหญิง
<p><u>ลักษณะด้านพฤติกรรมหรือการกระทำ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - เพศชายจัดการกับปัญหาได้ดี มีความเด็ดขาดและตรงไปตรงมา - เพศชายมีอิสระในการกระทำ 	<p><u>ลักษณะด้านพฤติกรรมหรือการกระทำ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - เพศหญิงคำนึงถึงบุคคลอื่นและสังคม - เพศหญิงมีลักษณะที่ผูกติดและรูก้าความเป็นส่วนตัวของเพศชาย
<p><u>ลักษณะด้านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - เพศชายเป็นฝ่ายเสนอ 	<p><u>ลักษณะด้านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - เพศหญิงเป็นฝ่ายสนอง ต้องรู้จักวางตัว ไว้ตัว และรักษาพรหมจรรย์
<p><u>ลักษณะด้านรูปลักษณ์และร่างกาย</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - เพศชายต้องมีความแข็งแรง มีพลังกำลัง 	<p><u>ลักษณะด้านรูปลักษณ์และร่างกาย</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - เพศหญิงต้องมีความงามและอ่อนเยาว์อยู่เสมอ
<p><u>ลักษณะด้านบทบาทหน้าที่</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - เพศชายต้องมีความมั่นคงทางการเงิน และการเงินเพื่อเป็นผู้นำครอบครัว - เป็นผู้ช่วยเหลือในการดูแลบ้านและดูแลลูก 	<p><u>ลักษณะด้านบทบาทหน้าที่</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - เพศหญิงเป็นหลักในการดูแลบ้านและดูแลลูก

ความแตกต่างในทางตรงข้ามกันระหว่างทั้งสองเพศที่สะท้อนผ่านวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตครั้งนี้ได้ประกอบสร้างลักษณะที่เหนือกว่าให้กับเพศชายสะท้อนให้เห็นความคิดที่อยู่ภายใต้อุดมการณ์ปีตาธิปไตย ดังเห็นได้จากลักษณะด้านพฤติกรรมหรือการกระทำที่เพศชายจัดการกับปัญหาได้ดี มีความเด็ดขาด และตรงไปตรงมา ในขณะที่เพศหญิงคำนึงถึงบุคคลอื่นและสังคม แสดงให้เห็นความเป็นปัจเจกบุคคลที่น้อยกว่าเพศชาย สอดคล้องกับลักษณะการใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศหญิงที่มักคำนึงถึงความรู้สึกของผู้ประสบปัญหาเป็นสำคัญ รวมไปถึงลักษณะพฤติกรรมที่เพศชายมีอิสระในการกระทำแตกต่างจากเพศหญิงมีลักษณะผูกติดและรูก้าความเป็นส่วนตัวของเพศชาย ซึ่งแสดงให้เห็นลักษณะของเพศหญิงที่ต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับเพศชาย เมื่อเพศชายเป็นเพศที่มีความเป็นอิสระ เพศหญิงก็ต้องเคารพสิทธินั้นแม้จะขัดกับลักษณะผูกติดซึ่งเป็นลักษณะนิสัยของเพศหญิงก็ตาม สะท้อนความคิดผ่านคำแนะนำที่ให้เพศหญิงอยู่ภายใต้อำนาจของเพศชายภายใต้อุดมการณ์ปีตาธิปไตย

ด้านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศที่เพศชายเป็นฝ่ายเสนอในขณะที่เพศหญิงเป็นฝ่ายสนอง ต้องรู้จักวางตัว ไว้ตัว และรักษาพรหมจรรย์ที่ผู้แนะนำแสดงให้เห็นว่าเพศหญิงเป็นฝ่ายที่ “เสียหาย” ในขณะที่เพศชายเป็นฝ่าย “ได้” เพราะเพศหญิงถูกตัดสินคุณค่าด้วยเรื่องพรหมจรรย์ ก็แสดงให้เห็นการตีค่าพฤติกรรมและการตีกรอบกำหนดพฤติกรรมให้กับเพศหญิงในสังคม ในขณะที่เพศชายมิได้ถูกตีกรอบกำหนดพฤติกรรมในลักษณะเดียวกัน เพศชายจึงมีอิสระในการปฏิบัติตน และพฤติกรรมความเป็นอิสระนี้เองสะท้อนให้เห็น

อย่างชัดเจนผ่านวาทกรรมการให้คำแนะนำที่พบว่าผู้แนะนำส่วนใหญ่มองว่า พฤติกรรมความเจ้าชู้หรือนอกใจคนรักของเพศชาย แม้จะไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้อง แต่ก็ยังเป็นลักษณะนิสัยโดยทั่วไปของเพศชายในสังคม

ด้านรูปลักษณ์และร่างกายที่แสดงให้เห็นว่าเพศชายต้องมีร่างกายแข็งแรง มีพลังกำลัง ในขณะที่เพศหญิงมีความงามและอ่อนเยาว์อยู่เสมอ ลักษณะดังกล่าวนี้ได้แสดงให้เห็นการปลูกฝังให้เพศชายมีลักษณะที่แสดงถึงความเหนือกว่า แข็งแกร่ง ที่สามารถปกป้องเพศหญิงได้ ในขณะที่เพศหญิงจะถูกนำเสนอให้เป็นฝ่ายที่ต้องการการปกป้องดูแลจากเพศชาย เป็นเพศที่อ่อนแอ สวยงามนั่นเอง

ความแตกต่างในทางตรงกันข้ามนี้สะท้อนให้เห็นการส่งต่อความคิดให้เพศชายมีอิสระต่อตนเองในการกระทำการต่างๆได้อย่างเต็มที่ เป็นผู้เริ่มเป็นผู้สร้าง มีความเป็นปัจเจกบุคคล ในขณะที่เพศหญิงต้องคำนึงถึงสังคมและบุคคลอื่น เพราะถูกตีค่าพฤติกรรมจากสังคมเสมอโดยเฉพาะเรื่องเพศ ในขณะที่เดียวกันเพศหญิงก็มีลักษณะพึ่งพิงและเป็นผู้ตามเพศชาย ซึ่งแสดงให้เห็นความไม่เท่าเทียมกันระหว่างทั้งสองเพศอย่างชัดเจน

ตัวอย่างที่ 194

ในฐานะคนหัวเก่า อยากให้ก๊ับเจ้าของกระทู้จัง ตั้งกระทู้ได้โดนมากๆ

ในฐานะคนหัวเก่า ตัวของผู้หญิงมีค่าเกินกว่าจะเป็น 'ของเล่น' ไม่ว่าตัวเองหรือคนอื่น

ในฐานะที่มีลูกสาว พ่อแม่ไม่ได้เลี้ยงมาเพื่อให้เป็นของเล่นของใคร

ในฐานะที่มีลูกชาย ตั้งใจจะอบรมสั่งสอนไม่ให้เห็นผู้หญิงเป็นของเล่นเหมือนกัน

ถึงจะแต่งงานไปแล้วก็เลิก ดีกว่าเปลืองเนื้อเปลืองตัวก่อนจะเจอคู่แข่ง แล้วมาเสียดายตัวที่หลัง

ในชีวิตจริง คุณถามตัวเองดีๆ ว่า พอถึงเวลาจริง คุณ 'โอเค' แน่หรือถ้าแฟน 'เคย' มาก่อน

จะไม่คิดมากหรือว่า คุณจะ 'ดี' เท่าคนเก่าของเธอหรือเปล่า เธอจะคิดถึงคนเก่าบ้างไหม

Ideal กับ ชีวิตจริง มันคนละเรื่องค่ะ

(aunty36_21 พ.ศ. 54 15:18:01)

ตัวอย่างข้างต้นนี้คือความคิดเห็นของผู้แนะนำในประเด็นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน โดยจะเห็นว่า ผู้แนะนำได้ออกตัวอย่างชัดเจนว่าตอบในฐานะที่เป็น “คนหัวเก่า” ที่แสดงให้เห็นว่าความคิดเรื่องเพศชายเป็นฝ่ายได้ เพศหญิงเป็นฝ่ายเสียยังคงมีอยู่มาจนถึงปัจจุบัน โดยผู้แนะนำมองว่าคุณค่าของเพศหญิงอยู่ที่พรหมจรรย์ การที่เพศชายมีความสัมพันธ์กับเพศหญิงก่อนการแต่งงานอย่างไม่ถูกต้องตามประเพณี จึงแสดงให้เห็นการมองเพศหญิงเป็น “ของเล่น” และการที่เพศหญิงเสียพรหมจรรย์เป็นการ “เปลืองเนื้อเปลืองตัว” ที่เพศชายเป็นฝ่าย “ได้” ในขณะที่เพศหญิงเป็นฝ่าย “เสีย” สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างทั้งสองเพศที่อยู่ภายใต้อุดมการณ์ปิตาธิปไตยอย่างชัดเจน

ในด้านบทบาทหน้าที่จะเห็นได้ว่า วาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักได้สะท้อนให้เห็นบทบาทของเพศชายในการเป็นผู้สร้างความมั่นคงให้กับครอบครัว โดยแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ การทำงานหาเลี้ยงครอบครัว และการเป็นหัวหน้าครอบครัว ที่เป็นบทบาททางสังคมและบทบาทภายในบ้าน ในขณะที่ผู้แนะนำมักให้เพศหญิงแสดงบทบาทหน้าที่ภายในบ้านเป็นส่วนใหญ่ คือบทบาทของภรรยาและแม่ของลูก สะท้อนให้เห็นถึงการจัดวางพื้นที่ทางสังคมให้เพศชายและเพศหญิงในลักษณะที่แตกต่างกัน กล่าวคือ พื้นที่สำหรับเพศชายจะเป็นพื้นที่สาธารณะ (Public domain) และพื้นที่ส่วนตัว (Domestic domain) กล่าวคือ

เพศหญิงที่ออกไปทำงานนอกบ้านก็จะมีโอกาสได้พบกับผู้คนและสังคมที่กว้างมากกว่า เช่น สังคมที่ทำงาน สังคมเพื่อน เป็นต้น และเมื่อกลับมาบ้านเพศชายก็จะได้รับบทบาทของการเป็นผู้นำครอบครัวเช่นเดิม ในขณะที่เพศหญิงที่มักถูกจำกัดให้อยู่ในพื้นที่ส่วนตัวมากกว่าโดยการดูแลปรนนิบัติสามีและครอบครัวสามี ดูแลลูก ทำงานบ้านและจัดการเรื่องต่างๆภายในบ้าน แสดงให้เห็นการจำกัดพื้นที่ที่แตกต่างกันระหว่างทั้งสองเพศที่เพศชายได้รับสิทธิเสรีภาพ โดยการไม่ถูกจำกัดอยู่ในพื้นที่ของบ้านหรือครอบครัวแต่เพียงเท่านั้น ตัวอย่างที่ 195

...อารมณ์ดี ชีวิต มีสุข ครับ ปัญหาทำให้เราแกร่งขึ้นครับ แฟน จขกท.อาจ ดิอะไรสักอย่างนะครับ เพราะต้องขโมยเงิน เนื่องจากเงินไม่พอใช้ และไม่กล้าบอกคุณ ซึ่งอาจติดเกม ยา เกี่ยวกับเพื่อน แต่ไม่น่าติด ญ นะครับ...

(Julia-RoboT.JR_21 พ.ศ. 54 11:56:55)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้ ได้สะท้อนให้เห็นกิจกรรมต่างของเพศชายผ่านสายตาของผู้แนะนำ ได้แก่ เล่นเกม ดิอะไรสักอย่างนะครับ และเกี่ยวกับเพื่อน เพื่อแสดงให้เห็นผู้ประสบปัญหาเห็นว่ากิจกรรมของเพศชายมีหลายลักษณะที่ผู้แนะนำคิดว่าคนรักของผู้ประสบปัญหาจะกระทำที่ไม่ใช่การนอกใจไปมีผู้หญิงคนใหม่ จากความคิดเห็นเรื่องกิจกรรมต่างๆของเพศชายนี้ได้แสดงให้เห็นกิจกรรมที่อยู่ภายนอกบ้าน และมีการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่มากมายและหลากหลาย ตัวอย่างที่ 196

เริ่มออกไปทำความรู้จักเพื่อนบ้านที่สนิทกับบ้านสามีบ้าง พยายามเข้าหาแม่สามีบ่อยๆหน่อย ปลุกต้นไม้ และทำกิจกรรมอื่นๆไม่ให้ฟุ้งซ่าน ไหว้พระสวดมนต์ทุกวัน เดี่ยวก็ดีขึ้นเองคะ

(ใจรดอกช่วย 19 พ.ศ. 54 16:50:37)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้แนะนำให้ผู้ประสบปัญหาทำกิจกรรมต่างๆเพื่อไม่ให้ผู้ประสบปัญหาคิด “ฟุ้งซ่าน” กับปัญหาที่เกิดขึ้น ได้แก่ “ทำความรู้จักเพื่อนบ้านที่สนิทกับบ้านสามี” “เข้าหาแม่สามี” “ปลุกต้นไม้” “ไหว้พระสวดมนต์” จะเห็นได้ว่ากิจกรรมต่างๆที่แนะนำนั้นล้วนเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในบริเวณบ้านหรือเป็นพื้นที่ในบ้านทั้งสิ้น แสดงให้เห็นว่าชีวิตของเพศหญิงในฐานะภรรยาจะผูกติดอยู่กับสามี จึงทำให้ต้องกระทำทุกอย่างเพื่อสร้างความพึงพอใจให้อีกฝ่าย สะท้อนให้เห็นลักษณะของการเป็นผู้ตามที่ดี ในขณะที่สามีเป็นผู้นำและผู้ปกครองภายในบ้าน

ลักษณะต่างๆของเพศชายกับเพศหญิงรวมไปถึงบทบาทหน้าที่ต่างๆที่มีลักษณะตรงข้ามกันข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นการสร้างลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงให้เป็นไปในลักษณะเดิม คือ เพศชายเปรียบเสมือนช่างทำหน้า ที่มีอำนาจในการตัดสินใจและการกระทำทุกอย่างได้อย่างอิสระ ในขณะที่เพศหญิงเปรียบเสมือนช่างทำหลังที่เป็นผู้ตาม คอยส่งเสริม สนับสนุน และสร้างความพึงพอใจให้กับเพศชาย ซึ่งเป็นความคิดที่อยู่ภายใต้อุดมการณ์ปิตาธิปไตยนั่นเอง

นอกจากนี้ยังพบประเด็นที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งคือ การเป็น “คนดี” ที่แม้จะเป็นลักษณะที่พึงกระทำสำหรับเพศชายและเพศหญิง แต่คุณสมบัติของการเป็นคนดีสำหรับทั้งสองเพศที่สะท้อนผ่านวาทกรรมนั้นแตกต่างกันอย่างสังเกตเห็นได้ กล่าวคือ คุณสมบัติของการเป็น “คนดี” สำหรับเพศชายที่เด่นชัดที่สุด คือ ไม่เจ้าชู้ ขยัน มุ่งมั่น ตั้งใจทำงานและรู้จักเก็บออม มีความรับผิดชอบ ดูแลและช่วยเหลือเพศหญิง

ตัวอย่างที่ 197

*หนีตามกันเถอะครับ ดูแล้วคนๆ นั้นก็เป็นคนดีนะ มีงานมีการทำก็มั่นคงอยู่ ถึงจะไม่รวย แต่ก็
รับผิดชอบตัวเองได้ ไม่ฟุ้งเฟ้อ ไม่เจ้าชู้ คนแบบนี้ ถ้าไม่เลือกไว้ก็ไม่รู้จะว่าไงแล้วครับ*

(TonyMao_NK51 (TonyMao_NK51)_22 พ.ศ. 54 22:05:45)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้แสดงความคิดเห็นถึงคนรักของผู้ประสบปัญหาว่าเป็น “คนดี” เนื่องจากมีคุณสมบัติต่างๆตรงตามลักษณะ “คนดี” ในความคิดของผู้แนะนำ คือ “มีงานที่มั่นคง” “มีความรับผิดชอบ” “ไม่ฟุ้งเฟ้อ” และ “ไม่เจ้าชู้” ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำหรับเพศชายในความคิดของผู้แนะนำเป็นอย่างมาก ผู้แนะนำจึงสนับสนุนให้ผู้ประสบปัญหาเลือกบุคคลดังกล่าวมาเป็นคู่ครอง จนถึงกับแนะนำให้ “หนีตามกัน” หากผู้ใหญ่ทางฝ่ายตนเองไม่ยอมรับ จะเห็นได้ว่า คุณสมบัติส่วนใหญ่ของการเป็นคนดี ยังคงเป็นคุณสมบัติของการเป็นผู้นำครอบครัว ที่สามารถดูแลเพศหญิงได้ ซึ่งเป็นความคิดภายใต้อุดมการณ์พิตาทิปไตยอยู่เช่นเดิม

สำหรับคุณสมบัติของการเป็น “คนดี” สำหรับเพศหญิงที่สะท้อนผ่านวาทกรรมการให้คำแนะนำ พบว่า คุณสมบัติที่เด่นชัดที่สุดสำหรับเพศหญิง คือ การคำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น ยึดมั่นในความถูกต้อง รักเดียวใจเดียว และการเป็นแม่ที่ดีของลูก

ตัวอย่างที่ 198

*เราเชื่อว่าคุณเป็นคนดี เป็นคนเข้มแข็ง เป็นคนฉลาด คุณรู้ว่าอะไรผิดอะไรถูก คุณรู้ว่าคุณ
ต้องทำอะไร เพียงแต่ตอนนี้คุณแค่สับสน ระหว่างกิเลสจากความรัก และความถูกต้องในใจคุณ มันกำลังต่อสู้
กันอยู่*

(บัตรผ่านอีกแล้ว วันวิสาขบูชา 54 17:03:10)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้แสดงความคิดเห็นถึงการเป็น “คนดี” ว่าจะต้องมีคุณสมบัติที่ “รู้ว่าอะไรผิดอะไรถูก” ซึ่งในที่นี้คือการไม่สับสนระหว่าง “กิเลสจากความรักและความถูกต้องในใจ” ในสถานการณ์ที่ผู้ประสบปัญหามาทราบเรื่องในภายหลังว่าตนเองเป็นภรรยาของสามี เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาเลือกความถูกต้องมากกว่าความรู้สึกรักของตนเอง และคำนึงถึงบุคคลอื่นคือภรรยาที่ถูกต้องตามกฎหมายของสามีด้วย

จากคุณลักษณะของการเป็น “คนดี” ที่แตกต่างของเพศชายกับหญิงข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า คุณลักษณะดังกล่าวยังคงสะท้อนให้เห็นการสร้างอำนาจและความเหนือกว่าให้กับเพศชายภายใต้อุดมการณ์พิตาทิปไตย ความดีของเพศชายจึงขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของการเป็นผู้นำ ผู้ปกป้อง และผู้ท้าทายครอบครัว ในขณะที่ความดีสำหรับเพศหญิงจะขึ้นอยู่กับคุณสมบัตินิกรรยาและแม่ที่ดี การรักนวลสงวนตัว และการคำนึงถึงสังคมและบุคคลอื่นเป็นสำคัญ แสดงให้เห็นการตอกย้ำให้เพศหญิงเป็นเพียงผู้ตาม ไม่มีความเป็นปัจเจกบุคคลเท่าเพศชาย และเป็นผู้ที่ถูกตีกรอบกำหนดพฤติกรรมจากสังคมอยู่เช่นเดิม

จากกลวิธีการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก และการให้คำแนะนำที่สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำเกี่ยวกับลักษณะของเพศชายกับหญิงในสังคมนี้แสดงให้เห็นลักษณะของเพศชายกับเพศหญิงที่ไม่เท่าเทียมกันในสังคม ทำให้ผู้ประสบปัญหาหยาบรับว่าเพศชายกับเพศหญิงมีความแตกต่างกันโดยธรรมชาติ ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการผลิตซ้ำความคิด และความเชื่อที่อยู่ภายใต้อุดมการณ์พิตาทิปไตย ทำให้เพศชาย

สามารถใช้อำนาจในฐานะของผู้นำในการควบคุมเพศหญิงได้อย่างชอบธรรมและไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ในขณะที่เพศหญิงก็ต้องเป็นฝ่ายอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ต่างๆทางสังคม และอยู่ภายใต้อำนาจของเพศชายต่อไป ส่งผลทำให้คนในสังคมยอมรับความไม่เสมอภาคระหว่างทั้งสองเพศ และได้รับอิทธิพลทางความคิดที่อยู่ภายใต้อุดมการณ์เดียวกันต่อไป

2) สตรีนิยม

คำว่า “สตรีนิยม” (Feminism) ใช้สำหรับความเชื่อในเรื่องความเสมอภาคทางเพศ โดยการพยายามกำจัดการใช้อำนาจระหว่างเพศ เพื่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม มีการเริ่มใช้คำนี้ในราวปี ค.ศ. 1890 หรือ พ.ศ. 2433 (Humm 1992 อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2548)

สตรีนิยม หรือตามที่สารานุกรมสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ใช้คำว่า “ลัทธิพิทักษ์สิทธิสตรี” นี้ เป็นแนวคิดทฤษฎีที่มีผู้ให้ความหมายแตกต่างกันและมีความหลากหลาย (ยุพา วงศ์ไชย และทิพาภรณ์ โพธิ์วิล บรรณาธิการ 2542: 158-159) กล่าวคือ

1. สตรีนิยมเป็นทฤษฎีโดยภาพรวมที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติของปรากฏการณ์ที่ผู้หญิงทั่วโลกถูกกดขี่ และตกเป็นเบี้ยล่างของผู้ชาย

2. สตรีนิยมเป็นทฤษฎีและการปฏิบัติเชิงสังคม การเมือง ที่มุ่งปลดปล่อยผู้หญิงให้เป็นอิสระจากอำนาจสูงสุดและการขูดรีดของผู้ชาย

3. สตรีนิยมเป็นขบวนการทางสังคมที่ต้องการให้ผู้หญิงมีฐานะเท่าเทียมกับผู้ชายในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และด้านอื่นๆ

4. สตรีนิยมเป็นคตินิยม (ideology) ซึ่งเป็นปรัชญาเชิงวิภาษวิธีกับคตินิยมและการปฏิบัติทุกอย่างที่แสดงความเกลียดชัง หรือมีอคติต่อผู้หญิง

วารุณี ภูริสินสิทธิ์ (2545) สรุปความหมายและความเป็นมาของสตรีนิยมเอาไว้ว่า หมายถึงทั้งระบบคิดและขบวนการทางสังคมที่พยายามจะเปลี่ยนแปลงสภาพสังคม ตั้งอยู่บนการวิเคราะห์ว่าผู้ชายอยู่ในฐานะที่ได้เปรียบและผู้หญิงอยู่ในสภาพที่เป็นรอง หรืออาจกล่าวอีกนัยได้ว่า สตรีนิยมมีจุดมุ่งหมายทางการเมือง พอๆกับจุดมุ่งหมายทางวิชาการเป็นวิถีของทั้งความคิดและการกระทำ

สตรีนิยมจะให้ความสนใจประเด็นที่เกี่ยวกับอภิสภาพส่วนบุคคล ครอบครัว รัฐ การกระจายอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันทางเพศในทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม และเรียกร้องให้มีการสร้างสมดุลใหม่ระหว่างเพศในนามของความมีมนุษยธรรมเดียวกัน และเคารพในความแตกต่างของกันและกัน (Shewin, 1988 อ้างถึงใน วารุณี ภูริสินสิทธิ์, 2545: 5) สตรีนิยมได้กลายเป็นแนวคิดและขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมที่มีการกล่าวถึงกันอย่างมากในระดับสากลในช่วง 30-40 ปีที่ผ่านมา

นพพร ประชากุล (2552 อ้างถึงใน พลากร เจียมธีระนาถ, 2554: 24) แสดงความเห็นเรื่องนี้ว่า “กระแสผู้หญิง” เป็นปรากฏการณ์ที่มาแรงในช่วงตั้งแต่ปี 2530 โดยผ่านการเชิดชู “ผู้หญิงก้าวหน้า” ในแทบทุกพื้นที่ของสื่อสารมวลชนเพื่อยืนยันต่อสังคมว่า บัดนี้ผู้หญิงมีความสามารถทัดเทียมกับผู้ชาย ส่งผลต่อเนื่องมาถึงปัจจุบัน ทำให้สังคมเชื่อว่าสตรีนิยมเป็นเรื่องตกยุคไปแล้ว สภาพการณ์นี้คือการไม่ยอมรับข้อเท็จจริงที่พบเห็นได้ในสังคมไทย เช่น ความรุนแรงในครอบครัวยังเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่เกิดขึ้นบ่อยๆในหมู่

ชนชั้นรากหญ้าของสังคม การปฏิบัติต่อผู้หญิงในฐานะเป็นเพียงวัตถุทางเพศ เป็นต้น หรือกระทั่งสำนวนภาษาอย่าง เช่น ช่างเท้าหลัง หญิงเป็นควายชายเป็นคน หน้าตัวเมีย ฯลฯ เป็นต้น

ยิ่งไปกว่านั้น ภายใต้บทบาท “ผู้หญิงก้าวหน้า” ดังกล่าว ปีศาจปีศาจยังคงสามารถล่อลวงให้ผู้หญิงยึดมั่นอยู่กับบทบาท “เมียและแม่” อย่างเต็มใจเพื่อรักษาโครงสร้างอำนาจระหว่างหญิงชายแบบเดิมไว้ โดยอาศัยมายาคติที่โน้มน้าวให้ผู้หญิงในสังคมปัจจุบันต้องรับบทหนักกว่าผู้ชายถึงสองเท่า ดังถ้อยคำที่ว่า “เดี๋ยวนี้ ผู้หญิงเราเก่งทั้งนอกบ้านและในบ้าน” ปัญหาหลักของผู้หญิงทำงานในสังคมไทยปัจจุบัน จึงไม่ใช่ปัญหาเกี่ยวกับการกีดกันไม่ให้ผู้หญิงมีโอกาสทำงานนอกบ้าน แต่ทว่าเป็นปัญหาเรื่องภาระรับผิดชอบในบ้าน ทั้งที่เธอก็ต้องแบกรับหน้าที่ออกไปทำงานนอกบ้านอยู่แล้วด้วย (กาญจนา แก้วเทพ และคณะ, 2548)

แนวทางการศึกษาของนักสตรีนิยมส่วนใหญ่จะเน้นเรื่องของการถูกกดขี่ทางเพศภายใต้สังคมที่เพศชายเป็นใหญ่ แนวคิดสตรีนิยมจึงมุ่งหวังที่จะเอาชนะการกดขี่แบบดั้งเดิม และหาทางปลดปล่อยเพื่อให้เพศชายและหญิงอยู่ร่วมกันได้อย่างเท่าเทียมในสังคม (Littlejohn, 1995. PP237-239 อ้างถึงใน จินฉฉินภัส แสงมา, 2545 : 186) ซึ่งผู้สนับสนุนแนวคิดนี้หรือนักสตรีนิยม (feminist) จะมีได้ปฏิเสธชายหรือเห็นว่าเพศชายไม่มีความสำคัญ แต่เป็นความพยายามที่จะลดความไม่เสมอภาคระหว่างทั้งสองเพศ (กรวิภา บุญเชื้อ, 2538 อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2548)

แนวคิดดังกล่าวแฝงอยู่ในวาทกรรมกรให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก โดยมักมาจากผู้แนะนำเพศหญิงที่เรียกร้องความเสมอภาคให้เกิดขึ้นระหว่างเพศชายกับเพศหญิงในสังคม ไม่ว่าจะเป็นการปฏิสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามที่เพศหญิงไม่จำเป็นต้องเป็นฝ่ายรอให้เพศชายมาเสนอ แต่สามารถเป็นผู้ริเริ่มความสัมพันธ์ก่อน และเป็นฝ่ายเลือกคบหาเพศชายคนใดคนหนึ่งจากหลายคนได้ โดยไม่ได้เป็นฝ่ายถูกเลือกแต่เพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น ในด้านบทบาทหน้าที่การดูแลบ้านและดูแลลูกก็เช่นเดียวกันที่ผู้แนะนำแสดงให้เห็นว่าหน้าที่ดังกล่าวไม่จำเป็นต้องเป็นหน้าที่ของเพศหญิงเท่านั้น แต่เพศชายก็ควรมีบทบาทในพื้นที่ของครอบครัวมากยิ่งขึ้น ด้วยการช่วยเพศหญิงดูแลบ้านและดูแลลูก ในขณะที่เดียวกันก็พบการสนับสนุนให้เพศหญิงมีพื้นที่ทางสังคมมากขึ้น โดยเฉพาะสนับสนุนให้มีงานทำเพื่อพึ่งพิงตนเอง แม้จะแต่งงานกันไปแล้ว หรือให้แม่บ้านทำงานนอกบ้านเพื่อเพิ่มสิทธิและเสียงตนเอง เพื่อให้อำนาจในการตัดสินใจไม่ขึ้นอยู่กับเพศชายเพียงผู้เดียว และทำให้เพศหญิงสามารถพึ่งพิงตนเองได้มากขึ้น หากเกิดปัญหาการหย่าร้าง

ตัวอย่างที่ 199

...ถ้าเราหาเงินเองได้ น่าจะภูมิใจกว่าที่จะแบมือขอเงินคนอื่นใช้ ต่อให้เป็นสามีก็เถอะน่า ผู้หญิงเรามีค่าใช้จ่ายไร้สาระเยอะเยอะ ที่ผู้ชายคงไม่เข้าใจ ถ้าเราหาเงินเองได้ จะใช้จ่ายไร้สาระยังไง ก็คงไม่มีใครว่าเราหรอกค่ะ เพิ่งเข้าไปอยู่ได้สองอาทิตย์ คงกำลังปรับตัวอยู่ ยังไงก็อย่าเพิ่งคิดมากเกินไปค่ะ แม่สามีที่ดี ๆ ก็มีมไปค่ะ

(เด็กหญิงเอาแต่ใจ (เด็กชายรุ่นวายเด็กหญิงเอาแต่ใจ) 20 พ.ค. 54 10:25:18)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้สนับสนุนให้เพศหญิงทำงานหาเงิน ด้วยเห็นว่าการทำงานหาเงินนั้นจะสร้างความภาคภูมิใจให้เพศหญิงมากกว่าการพึ่งพิงสามี ดังเห็นได้จาก “ถ้าเราหาเงินเองได้ น่าจะภูมิใจกว่าที่จะแบมือขอเงินคนอื่นใช้ ต่อให้เป็นสามีก็เถอะ” ที่แม้จะแสดงให้เห็นความคิดเบื้องหลังของผู้แนะนำว่าการขอเงินจากสามีนั้นไม่ใช่เรื่องผิด แต่การสนับสนุนให้เพศหญิงทำงานและมองว่าเป็นสิ่งที่

นำภาคภูมิใจมากกว่าก็สามารถสะท้อนให้เห็นว่า ภรรยาที่ไม่มีอาชีพและเป็นแม่บ้านเพียงอย่างเดียวเท่านั้น เป็นสิ่งที่ไม่น่าภาคภูมิใจด้วยเช่นกัน ซึ่งนอกจากการสนับสนุนให้เพศหญิงทำงาน ยังพบคำแนะนำที่สนับสนุนให้เพศหญิงรับผิดชอบหน้าที่เรื่องค่าใช้จ่ายต่างๆภายในครอบครัวมากขึ้น โดยไม่ให้เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของเพศชายเพียงผู้เดียว

นอกจากนี้ในด้านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศก็พบการสนับสนุนให้เพศหญิงตัดสินใจคุณค่าของตนเองจากการกระทำและคุณความดี ไม่ใช่ตัดสินจากเรื่องพรหมจรรย์หรือสถานภาพที่เคยผ่านการหย่าร้างมาก่อนแล้ว ซึ่งเป็นประเด็นที่ผู้แนะนำเพศหญิงส่วนใหญ่ให้ความสำคัญและสนับสนุนให้เกิดความเท่าเทียมกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิงในสังคม

ตัวอย่างที่ 200

การมีเพศสัมพันธ์กับคนๆหนึ่ง ไม่ได้หมายความว่าชีวิตจะต้องผูกติดกับคนๆนั้นไปจนวันตาย ไม่ได้หมายความว่าอะไรขึ้นก็ต้องใช้ชีวิตร่วมกับเขาไปชั่วชีวิต เพศสัมพันธ์มันเป็นเพียงกิจกรรมอย่างหนึ่งของสิ่งมีชีวิต เพียงแต่เราไปกำหนดมันว่าก่อนหรือหลังต้องอย่างนั้นอย่างนี้ สังคมของไทยส่วนหนึ่งเป็นอย่างนี้ กำหนดค่าของผู้หญิงอยู่ที่การผ่านหรือไม่ผ่านการมีเพศสัมพันธ์ ขณะที่หลายๆสังคมในโลกนี้มองเรื่องนี้เป็นเรื่องปกติ ธรรมชาติของมนุษย์

ประเด็นตอนนี้ควรเป็นเรื่องการตัดสินใจร่วมชีวิตกับคนๆหนึ่ง นิสัยเข้ากันได้ไหม มีทัศนคติการใช้ชีวิต การแก้ปัญหาในเรื่องต่างๆยังไง ที่สำคัญ ทั้งสองคนรักกันไหม มากกว่าจะไปยึดติดว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กันแล้ว ต้องเป็นคนนี้เท่านั้น อย่าให้ใครมากำหนดค่าของคุณ ว่าคุณมีหรือไม่มีค่าแล้วสำหรับผู้ชายดีๆสักคน เพียงแค่ว่าคุณเคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว

(pha-sea-pha 22 พ.ศ. 54 15:48:32)

ตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้แสดงความเห็นว่าการเสียพรหมจรรย์ให้กับชายคนใดไม่ได้หมายความว่าต้องผูกติดกับชายคนนั้นไปตลอดชีวิต เพราะ “เพศสัมพันธ์มันเป็นเพียงกิจกรรมอย่างหนึ่งของสิ่งมีชีวิต” เท่านั้น ในขณะที่เดียวกันก็ยังคงแสดงความคิดเห็นในเชิงคัดค้านความคิดของ “สังคมไทย” ที่กำหนดคุณค่าของผู้หญิงผ่านการมีเพศสัมพันธ์ โดยเปรียบเทียบกับสังคมโลกที่มองเป็นเรื่องธรรมดา ผู้แนะนำจึงสนับสนุนไม่ให้เพศหญิงตัดสินใจคุณค่าของตนเองด้วยเรื่องดังกล่าว ดังเห็นได้จากคำแนะนำที่ว่า “อย่าให้ใครมากำหนดค่าของคุณ ว่าคุณมีหรือไม่มีค่าแล้วสำหรับผู้ชายดีๆสักคน เพียงแค่ว่าคุณเคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว” ความคิดเห็นและคำแนะนำเหล่านี้แสดงให้เห็นความคิดเบื้องหลังของผู้แนะนำที่เห็นถึงความไม่เท่าเทียมกันของเพศชายกับเพศหญิงในสังคม ผู้แนะนำในฐานะเพศหญิงคนหนึ่งจึงให้คำแนะนำโดยการสนับสนุนให้เพศหญิงมีความเท่าเทียมกับเพศชายในสังคมมากขึ้นซึ่งตรงกับอุดมการณ์สตรีนิยม

นอกจากนี้จากการศึกษายังพบว่าทฤษฎีการให้คำแนะนำบางทฤษฎีที่แสดงความไม่พอใจเรื่องสิทธิ หน้าที่และความรับผิดชอบของเพศชายกับเพศหญิงที่ไม่เสมอภาคกัน โดยการแสดงออกอย่างชัดเจนว่าเป็นสิ่งที่ “ไม่ยุติธรรม” ในสังคม

ตัวอย่างที่ 201

...จะไปคุยก็คงคิดว่าเหมือนเป็นการลดตัวเองไปเปรียบกับผู้หญิงพวกนั้นรีเปล่าคะ ยิ่งถ้าต้องเปลี่ยนตัวเองให้เซ็กซี่ เข้ายวน ยิ่งไม่อยากทำใช่มั้ยคะ ต้องเคลียร์แล้วคะ ปล่อยไปเรื่อยๆไม่ค่อยดีนะ

มีคนบอกว่า ภรรยาที่ดีต้องเป็น "นางพญาในห้องรับแขก เป็นโสเภณีในห้องนอน" ไม่รู้คุณเห็นด้วยแค่ไหน... แต่ไม่เห็นบอกมั่งเลยว่าสามีต้องเป็นยังไงมั่งเนอะ ไม่ยุติธรรมจริงๆ...

(I'll be there for you. 26 พ.ค. 54 15:04:03)

ตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้ยกคำพูดที่ว่า “นางพญาในห้องรับแขก เป็นโสเภณีในห้องนอน” ที่คนในสังคมส่วนใหญ่มักจะได้ยินกันบ่อยครั้งมากกล่าวถึง เพื่อแสดงให้เห็นหน้าที่ภรรยาที่พึงกระทำซึ่งเป็นความคิดที่ผู้แนะนำไม่เห็นด้วย ผู้แนะนำจึงแสดงความคิดเห็นอย่างชัดเจนว่า “ไม่ยุติธรรมจริงๆ” อีกทั้งยังกล่าวเปรียบเทียบอีกด้วยว่าหน้าที่ดังกล่าวเป็นการกำหนดบทบาททางเพศให้กับเพศหญิงเท่านั้นไม่พบในเพศชาย สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำที่ไม่เห็นด้วยกับความไม่เท่าเทียมกันระหว่างทั้งสองเพศ ผู้แนะนำจึงเสนอแนะให้ผู้ประสบปัญหาพูดคุยกับสามีให้รู้เรื่องอย่างชัดเจน แทนที่จะยอมปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อตอบสนองความต้องการของสามี แสดงให้เห็นการสนับสนุนไม่ให้เพศหญิงยอมฝายชายที่ตรงกับอุดมการณ์สตรีนิยม

จากการศึกษาพบว่า ผู้แนะนำที่เรียกร้องความเท่าเทียมทำให้เกิดขึ้นระหว่างเพศชายกับเพศหญิงในสังคมส่วนใหญ่เป็นผู้แนะนำเพศหญิง แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงรับรู้ถึงความไม่เท่าเทียมกันระหว่างทั้งสองเพศ และรู้สึกว่าเป็นฝ่ายที่ถูกกระทำจากฝ่ายชาย จึงพยายามเรียกร้องให้คนในสังคมตระหนักถึงประเด็นดังกล่าว โดยเฉพาะเพศหญิงที่นอกจากจะต้องตระหนักแล้ว ยังควรลุกขึ้นมาต่อสู้เพื่อแสดงสิทธิและเสียงของตนเองเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางอำนาจระหว่างทั้งสองเพศให้มีความเท่าเทียมกันมากยิ่งขึ้น

3) วัตถุนิยม

ความหมายโดยทั่วไปของคำว่า “วัตถุนิยม” (Materialism) หมายถึง การอุทิศตนให้กับความจำเป็น (Need) และความต้องการ (Desires) เพื่อให้ได้มาซึ่งวัตถุ โดยการเพิกเฉยต่อสาระของจิตวิญญาณ เช่น วิถีชีวิต หรือความคิดเห็น ขณะที่ Russuli และ Hollander (1986, as cited in Richins & Dawson, 1992 อ้างถึงใน ชนกพร ไพศาลพานิช, 2554) ได้อธิบายคำว่า “วัตถุนิยม” ไว้ว่าเป็นรูปแบบความคิดที่สนใจในการได้มาและใช้ไป (Getting and spending) ซึ่งเป็นตัวสะท้อนถึงความร่ำรวย และความมั่งคั่งที่แสดงออกมา 2 รูปแบบ คือ การได้มาซึ่งสิ่งของเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ และการครอบครองสิ่งของเพื่อสนองวัตถุประสงค์ของตนเอง หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าเป็น วัตถุนิยมขั้นสุดท้าย (Terminal materialism) เพราะการครอบครองสิ่งของนั้น ถูกกระตุ้นโดยตรงจากค่านิยมทางวัฒนธรรม (Cultural values) มากกว่าเป้าหมายที่แท้จริงของตัวสินค้า เช่น การเลือกซื้อเพชรเพราะความสวยงาม หรือซื้อรถยนต์เพราะสถานะทางสังคม

จากการวิเคราะห์หาทฤษฎีการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักนี้พบว่า ความคิดด้านวัตถุนิยมได้แฝงอยู่ในการให้คำแนะนำที่มักกำหนดให้เพศชายมีหน้าที่ความรับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่ายให้กับเพศหญิง โดยพบว่าฐานะทางการเงินที่มั่นคงของเพศชายเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจคบหาสำหรับเพศหญิง สังเกตได้จากคำแนะนำที่ว่า “ความรักกินไม่ได้” หรือ “หมดยุคก๊อดก่อนเกลือกิน” เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันก็พบว่าฐานะที่ร่ำรวยของสามียังเป็นสิ่งที่สามารถเชิดหน้าชูตาให้ภรรยา และเป็นสิ่งที่ผู้หญิงทุกคนปรารถนาอีกด้วย คำแนะนำเหล่านี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า คนในสังคมถูกกระตุ้นโดยตรงจากค่านิยมทางวัฒนธรรมที่ให้

คุณค่ากับคนที่มีความรู้ว่าจะทำให้มีหน้ามีตาในสังคม ผู้แนะนำในฐานะเป็นบุคคลหนึ่งในสังคมจึงส่งต่อความคิดที่ตนเองได้รับอิทธิพลมาสู่ผู้ประสบปัญหาอีกทอดหนึ่ง
ตัวอย่างที่ 202

...บอกได้เลย เราคบสองคนพร้อมกันได้ ถ้ามีมาให้คบนะ แต่ถ้าเลือก ขอเลือกมีอนาคตดีกว่า ไม่ อยากมาอายุชาวบ้าน ทีหลัง ความรักมันกินไม่ได้ ถ้ามีปัญหาเรื่องเงินครอบครัวก็ไม่มีความสุขหรอก จะตัดสินใจอะไรต้องคิดดีๆ ปรึกษาพ่อแม่ก็ดีนะ พลาดขึ้นมาก็ยังมีคนเข้าใจ

(คนไทยชื่อจ๊าน_26 พ.ศ. 54 11:00:01)

ตัวอย่างข้างต้นนี้คือวาทกรรมแนะนำแก่ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงที่พ่อแม่แนะนำผู้ชายให้รู้จัก เพราะมีฐานะร่ำรวยกว่าคนรักในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าผู้แนะนำได้แสดงความคิดเห็นอย่างชัดเจนว่าหากเป็นตัวเองจะเลือกคบหาทั้งคู่ โดยมีความคิดว่าเงินเป็นสิ่งที่จะทำให้มีหน้ามีตาในสังคม และทำให้ครอบครัวมีความสุข ผู้แนะนำจึงกล่าวว่า “ความรักมันกินไม่ได้” แสดงให้เห็นว่าความรู้สึกรักไม่มีความสำคัญมากเท่าความมั่นคงทางการเงินของเพศชายนั่นเอง เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้แนะนำเพศหญิงมักจะทำให้ความสำคัญกับเรื่องเงิน และหน้าตาในสังคมที่มาจากความมั่นคงทางการเงินของคู่ครองมากกว่าผู้แนะนำเพศชาย แสดงให้ลักษณะของเพศหญิงที่พึ่งพิงเพศชาย ฐานะทางการเงินและความมั่นคงในชีวิตจึงเป็นสิ่งที่เพศหญิงคาดหวังจากเพศชายที่จะมาเป็นคู่ครองมากกว่าจะสร้างสิ่งเหล่านั้นขึ้นได้ด้วยตนเอง ผู้แนะนำเพศหญิงในฐานะที่เป็นเพศหญิงในสังคมจึงส่งผ่านความคิดดังกล่าวไปสู่เพศหญิงด้วยกัน โดยการให้คุณค่าความสำคัญกับเรื่องเงินและฐานะของคู่ครอง

นอกจากนี้ยังพบคำแนะนำในเรื่องการจัดพิธีแต่งงานที่แฝงความคิดเรื่องวัตถุนิยมอย่างชัดเจน โดยแสดงให้เห็นว่าการจัดงานแต่งงานมิได้เป็นเพียงพิธีกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้เพศชายกับเพศหญิงครองคู่กันอยู่ถูกต้องตามประเพณีเท่านั้น แต่ความยิ่งใหญ่ของพิธีแต่งงานยังเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นฐานะความมั่นคงทางการเงิน และหน้าตาในสังคมทั้งบ่าวสาวและครอบครัวของแต่ละฝ่ายด้วย จากการศึกษาพบคำแนะนำที่สนับสนุนให้ผู้ประสบปัญหาจัดพิธีแต่งงานอย่างยิ่งใหญ่ โดยคำนึงถึงหน้าตาของผู้ใหญ่แต่ละฝ่ายและตัวบ่าวสาวเอง

ตัวอย่างที่ 203

...จัดไปเถอะค่ะ พอได้เห็นผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่ายยิ้มไม่หุบขนาดนั้นแล้วหายเหนื่อยเลยนะคะ ยิ่งเราเป็นคู่แรกของบ้านด้วยแล้ว ยิ่งดีใหญ่ หรือมีการมีงานเป็นหลักเป็นฐาน ผู้ใหญ่ก็ได้หน้าด้วย นอกเหนือจากนั้น ก็เป็น memory ที่ดีที่ทั้งสองคนจะมีเก็บไว้ไปนานแสนนาน วันหวานก็วันแต่งงานนั้นแหละค่ะ

(Paul_Cols 25 พ.ศ. 54 21:49:53)

ตัวอย่างข้างต้นนี้คือการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงจัดงานแต่งงานตามความต้องการของผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่าย แสดงให้เห็นว่าการจัดการแต่งงานมิได้เป็นเรื่องของบ่าวสาวเท่านั้น แต่เป็นเรื่องของคนในครอบครัวทั้งสองฝ่าย และจากการแสดงความคิดเห็นว่า “ผู้ใหญ่ก็ได้หน้าด้วย” ได้สะท้อนให้เห็นถึงความคิดเรื่องทุนนิยมอย่างชัดเจน ว่าการจัดงานแต่งงานที่ยิ่งใหญ่นั้นเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความทางฐานะการเงินเป็นการรักษาหน้า และทำให้เป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

นอกจากนี้แม้จะพบคำแนะนำที่สนับสนุนให้เพศหญิงตัดสินใจเลือกเพศชายที่ฐานะทางการเงิน แต่ ก็พบว่าเหตุผลด้านความรู้สึกก็ยังคงเป็นเหตุผลสำคัญที่ผู้แนะนำคำนึงถึง ส่วนความมั่นคงทางการเงินเป็น สิ่งที่สร้างขึ้นได้ในภายหลัง แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าแม้ผู้แนะนำกลุ่มนี้จะไม่คำนึงถึงความร่ำรวยของเพศชาย แต่ ก็มักแสดงให้เห็นว่าเพศชายต้องมีคุณสมบัติอื่นมาทดแทนข้อบกพร่องดังกล่าว คือ หน้าที่การงานที่มั่นคง และลักษณะนิสัยที่ขยันหมั่นเพียร แสดงให้เห็นว่าสุดท้ายแล้วคุณสมบัติเหล่านี้ก็จะสร้างฐานะและความ มั่นคงทางการเงินให้เพศชายในภายหลัง ความมั่นคงทางการเงินจึงยังเป็นสิ่งที่คนในสังคมให้ความสำคัญ และเป็นปัจจัยที่จะทำให้ชีวิตคู่ดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

ตัวอย่างที่ 204

รวยได้ก็จนได้ จนได้ก็รวยได้ เลือกคนที่เรารักและ"ต้องดีพอ" นะ (กรุณาถ้ารักคนเลวโปรดตัดใจ) รวยจนมันเอาอะไรมาวัดล่ะ มีความขยันหมั่นเพียรในอาชีพและมีรายได้โดยสุจริตพออยู่ได้ก็เอาแล้ว...

(คุณหนูขวามณี 22 พ.ค. 54 22:28:10)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้กล่าวว่าฐานะทางการเงินนั้นไม่ใช่สิ่งสำคัญ เห็นได้จาก “รวย ได้ก็จนได้ จนได้ก็รวยได้” แต่สิ่งที่สำคัญคือ “ความดี” และลักษณะนิสัยที่ “ขยันหมั่นเพียรในอาชีพ” ซึ่งเป็น ลักษณะนิสัยที่จะทำให้บุคคลผู้นั้นมีอนาคตการทำงานที่ดีและมั่นคงต่อไป

ในขณะที่คำแนะนำเรื่องการจัดพิธีแต่งงานนั้นพบว่า แม้คนในสังคมส่วนใหญ่จะมองว่าพิธีดังกล่าว เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นหน้าตาในสังคม แต่ก็ยังมีผู้แนะนำบางส่วนเห็นว่าการจัดพิธีแต่งงานพิธีเล็กๆ ที่มีเพียง คนในครอบครัวและผู้ร่วมงานมาร่วมเป็นสักขีพยานไม่มากนักไม่ใช่เรื่องเสียหาย และยังส่งผลดีต่อผู้จัดงาน ทำให้ไม่ขาดทุนด้วย นอกจากนี้จะเป็นคำแนะนำแก่บุคคลทั่วไปแล้ว ยังพบคำแนะนำในลักษณะดังกล่าวกับผู้ ประสบปัญหาที่มีความสัมพันธ์กับคนรักก่อนการสมรส สะท้อนให้เห็นความคิดจากสังคมที่ตัดสินคุณค่าของ เพศหญิงเรื่องความบริสุทธิ์ เมื่อเสียคุณค่าดังกล่าวไปแล้ว การแต่งงานจึงเป็นเพียงพิธีการที่ให้ถูกต้องตาม ประเพณีเท่านั้น โดยไม่จำเป็นต้องจัดงานยิ่งใหญ่หรือมีผู้ร่วมเป็นสักขีพยานมากนัก

ตัวอย่างที่ 205

จัดงานเลี้ยงเล็ก ๆ เชิญแขกหลัก 10 คนมั้ยคะ น่ารักดีออกคะ

(ชนพุดัวป้อม 9 พ.ค. 54 15:16:14)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาจัดงานแต่งงานในลักษณะเป็น “งานเลี้ยง เล็กๆ” และยังได้แสดงความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งที่ “น่ารัก” แสดงให้เห็นว่าการจัดงานแต่งงานไม่จำเป็นต้องจัด ให้อย่างใหญ่เพื่อให้บ่าว-สาวหรือครอบครัวทั้งสองฝ่ายได้หน้าเสมอไป

แนวคิดด้านวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตครั้งนี้ นอกจากแสดงให้เห็นว่า สังคมให้คุณค่ากับความมั่งคั่งร่ำรวยแล้ว ยังจะเห็นได้ว่าผู้ที่สร้างความร่ำรวยมักเป็นเพศชาย จึงทำให้เพศ ชายที่ร่ำรวยเป็นที่ปรารถนาของเพศหญิง และเพศหญิงจะมีหน้ามีตาในสังคมมากยิ่งขึ้นหากได้แต่งงานกับ ชายที่ร่ำรวย ความคิดด้านวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในวาทกรรมนี้จึงมิได้สะท้อนให้เห็นการให้คุณค่ากับความร่ำรวย แต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ยังสะท้อนให้เห็นอุดมการณ์ด้านปิตาธิปไตยที่เพศหญิงให้คุณค่ากับเพศชายที่ ร่ำรวย ที่สามารถดูแลและเป็นที่ยิ่งใหญ่กับเพศหญิงได้ เป็นการส่งต่อพฤติกรรมให้เพศชายมีอำนาจเหนือกว่า เพศหญิงต่อไปอีกด้วย

4) หลักคำสอนและความเชื่อทางพุทธศาสนา

จากการศึกษาพบว่าหลักคำสอนและความเชื่อทางพุทธศาสนามีอิทธิพลต่อความคิดของผู้แนะนำเป็นอย่างมาก สะท้อนออกมาให้เห็นอย่างชัดเจนในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก โดยพบว่าหลักคำสอนเรื่อง “กรรม” เป็นแนวคิดที่แฝงอยู่ในคำแนะนำปัญหาอยู่ชีวิตเสมอ โดยผู้แนะนำทั้งสองเพศมักนำมาเป็นเหตุผลเพื่ออธิบายในสิ่งที่ไม่สามารถอธิบายได้ เช่น ทำไมจึงต้องพบเจอปัญหานี้หรือบุคคลคนนี้เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่าผู้แนะนำเพศหญิงมักนำเรื่อง “กรรม” มาใช้เพื่อเป็นเหตุผลสนับสนุนให้ผู้ประสบปัญหา โดยเฉพาะเพศหญิงทำใจยอมรับปัญหาที่เกิดขึ้น โดยมองว่าเป็นผลจากการกระทำของตนเองหรือเป็นสิ่งที่ตนเองเคยกระทำมาแต่ชาติก่อน

ตัวอย่างที่ 206

คิดซะว่าเป็นกรรมของเรา อาจจะไม่เคยทำอะไรมาก่อน จะได้อโหสิกรรมต่อกัน หมั่นทำความดี จะได้เจอกับสิ่งดีๆ ค่ะ

(Pohja 6 พ.ศ. 54 20:35:42)

จะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำเพศหญิงให้ผู้ประสบปัญหาปรับทัศนคติของตนเอง โดยมองว่าปัญหาที่ตนเองประสบมีเหตุมาจาก “กรรม” ที่เคยได้กระทำ คือ “ทำอะไร” มาก่อน ผู้แนะนำจึงแนะนำให้ทำความดีเพื่อผลแห่งความดีจะได้ทำให้ผู้ประสบปัญหาพบเจอกับสิ่งที่ดีๆต่อไป โดยจะเห็นได้ว่านอกเหนือจากหลักคำสอนเรื่อง “กรรม” จะแสดงให้เห็นอุดมการณ์ทางศาสนาที่แฝงอยู่ในความคิดของผู้แนะนำแล้ว การนำเอาหลักคำสอนดังกล่าวมาใช้ในสถานการณ์ที่ให้เพศหญิงยอมรับปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น ยุติความอาฆาตแค้นบุคคลที่ทำให้ตนเองเสียใจ และปล่อยให้ “กรรม” เป็นตัวตัดสินการกระทำของบุคคลนั้น การแนะนำในลักษณะดังกล่าวแทนการแนะนำให้ตอบโต้หรือเรียกร้องสิทธิของตนเอง ยังแสดงให้เห็นการส่งต่อความคิดให้เพศหญิงมีบทบาทหรืออยู่ในสถานะที่ต่ำกว่าเพศชายในสังคมต่อไปอีกด้วย

นอกจากหลักคำสอนเรื่อง “กรรม” ยังพบหลักคำสอนต่างๆทางพุทธศาสนาที่แฝงอยู่ในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักอีกมาก เช่น หลักคำสอนเรื่อง “อนิจจัง” ในหลัก “ไตรลักษณ์” ที่หมายถึง “ความไม่เที่ยง ทุกสิ่งในโลกล้วนมีการเปลี่ยนแปลงไปเป็นธรรมดา” ที่ผู้แนะนำมักนำมาเป็นเหตุผลให้ผู้ประสบปัญหาหยุดความเศร้าโศกเสียใจ และมองทุกสิ่งที่เกิดขึ้นมีเหตุผลมาจากความไม่เที่ยงแท้แน่นอน เช่นเดียวกับความเศร้าที่จะอยู่กับผู้ประสบปัญหาไม่นาน

ตัวอย่างที่ 207

ถ้าเวลาอยู่คนเดียวแล้วรู้สึกฟุ้งซ่านมากๆ ลองออกไปข้างนอกดูนะค่ะ เปลี่ยนบรรยากาศบ้าง...ตัวเราต้องปรับตัวเองด้วย สุขทุกข์ไม่เที่ยง วันนี้ทุกข์มาก เดี่ยวพรุ่งนี้อาจจะสุขมากก็ได้ ลู๊ๆนะค่ะ

(SmallSweetSmile 27 พ.ศ. 54 22:15:49)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำแสดงความคิดเห็นว่า “สุขทุกข์ไม่เที่ยง” ซึ่งตรงกับหลักคำสอนเรื่อง “อนิจจัง” โดยขยายความว่า “วันนี้ทุกข์มาก เดี่ยวพรุ่งนี้อาจจะสุขมากก็ได้” ที่นอกจากจะให้ผู้ประสบปัญหาปรับทัศนคติในการมองปัญหาแล้ว ยังทำให้ผู้ประสบปัญหา รู้สึกดีและเกิดความหวังว่าเนื่องมาจากความไม่เที่ยงแท้แน่นอน วันข้างหน้าอาจจะพบเจอกับสิ่งที่ดีๆในชีวิตอีกด้วย

หลักคำสอนเรื่อง “ความขยันหมั่นเพียร” ที่ตรงกับ “วีริยะ” ในหลัก “อิทธิบาท 4” หมายถึง “ความพากเพียร ความพยายามในสิ่งนั้น” สะท้อนให้เห็นในการแนะนำให้เพศชายขยันหมั่นเพียร เพื่อสร้างความมั่นคงทางหน้าที่การงานและฐานะทางการเงิน ให้ครอบครัวของคนรักเห็นถึงความตั้งใจจริง และความสามารถที่จะรับผิดชอบดูแลเพศหญิงได้

ตัวอย่างที่ 208

...ให้ครอบครัว ให้แฟนได้รู้ว่าวันนี้เราอาจจะยังไม่มีทรัพย์สินมากพอ แต่ต้องทำให้เค้ามั่นใจให้ได้ว่า เราตั้งใจจริง เราขยันและทุ่มเททำงานเพื่ออนาคต มีความรับผิดชอบและจริงจังกับลูกสาวเค้า ผมว่าคนเป็นพ่อแม่คงอยากเห็นลูกสาวเค้ามีครอบครัวที่ดีมากกว่ามีบ้านสวยๆนะครับ...

(แสนเชิง 11 พ.ศ. 54 13:58:05)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำได้แนะนำให้ผู้ประสบปัญหา “ขยันและทุ่มเททำงาน” ซึ่งเป็นสิ่งที่คุณแนะนำเห็นว่าพ่อแม่ของฝ่ายหญิงให้ความสำคัญมากกว่าฐานะที่ร่ำรวย หลักคำสอนเรื่องความขยันหมั่นเพียรที่แฝงอยู่ในคำแนะนำดังกล่าวนี้ ได้แสดงให้เห็นคุณลักษณะที่เพศชายพึงมี และบทบาทหน้าที่ที่เพศชายต้องรับผิดชอบ ในการเป็นผู้หาเลี้ยงครอบครัวและการเป็นผู้นำครอบครัวที่ดีผ่านสายตาของผู้แนะนำ

หลักคำสอนเรื่อง “ความซื่อสัตย์” ที่ตรงกับ “สัจจะ” ในหลัก “ขรรษาธรรม 4” ที่มีความหมายว่า “ความซื่อสัตย์ ความจริงใจ ความซื่อตรงต่อกัน” สะท้อนผ่านคำแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาทั้งสองเพศซื่อสัตย์ต่อคนรักหรือคนในครอบครัว ทั้งทางกาย วาจา และใจ เพื่อทำให้เกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และผู้แนะนำยังนำหลักคำสอนนี้มาเป็นเหตุผลสนับสนุนให้ผู้ประสบปัญหาหยุดคิดความสัมพันธ์กับคนรักหรือคู่ครองที่ไม่ปฏิบัติตามหลักธรรมดังกล่าวโดยการนอกใจไปมีคนอื่น

ตัวอย่างที่ 209

...ปล่อยเค้าไปตามทางที่เค้าต้องการ ถ้าสำนึกได้จริงๆแล้วค่อยว่ากัน ความซื่อสัตย์และให้เกียรติคนที่เรารักเป็นเรื่องสำคัญมากค่ะ ถ้าแฟนคุณรักคุณมากพอจนไม่ยอมให้คุณเสียใจจริงๆ ก็ควรจะเลิกติดต่อกับแฟนเก่าซะ (ผู้หญิงต้องเลือกได้ (I'll be there for you.) 4 พ.ศ. 54 09:19:00)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาหยุดคิดความสัมพันธ์กับคนรักไป โดยให้เหตุผลว่าความซื่อสัตย์และการให้เกียรติคนรักเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนที่รักกัน

หลักคำสอนเรื่อง “ความกตัญญู” ในทางพุทธศาสนา หมายถึง “ความเป็นผู้รู้อุปการะที่ท่านทำแล้ว และตอบแทน” สะท้อนผ่านการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาคิดถึงพ่อแม่ เช่น ในสถานการณ์ที่ผู้ประสบปัญหาคิดฆ่าตัวตาย ผู้แนะนำจะให้นึกถึงพ่อแม่ และมองว่าการทำร้ายตัวเองหรือการฆ่าตัวตายเป็นพฤติกรรมที่อกตัญญูต่อบุคคลที่เลี้ยงเรามา เป็นต้น รวมไปถึงความกตัญญูที่เพศหญิงในฐานะภรรยาควรรู้คุณครอบครัวของสามีที่เห็นตนเองเข้าไปอยู่อาศัยด้วย โดยให้ดูแลปรนนิบัติพ่อแม่ของสามีเป็นการตอบแทน

ตัวอย่างที่ 210

อยู่บ้านท่านอย่านั่งดูค้ายปั่นวิวปั่น ควายให้ลูกท่านเล่น ไม่ได้ทำประโยชน์อะไรในบ้านเขาอย่างนี้ดีแล้วหรือ?...

(ผ่านมา-ผ่านไป (Come N Go) 19 พ.ศ. 54 22:04:28)

จากตัวอย่างผู้แนะนำได้นำเอาสำนวน “อยู่บ้านท่านอย่างนั่งดูตาย ปั่นวัวปั่นควายให้ลูกท่านเล่น” ที่มีความหมายว่า “เมื่ออาศัยอยู่ที่บ้านของใครก็ควรจะทำประโยชน์ให้กับเจ้าของบ้านนั้นๆบ้าง เพื่อเป็นการตอบแทนบุญคุณ” มาใช้เพื่อแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงตอบแทนบุญคุณครอบครัวของสามี โดยการดูแลความเป็นอยู่ของคนในบ้าน

นอกจากอุดมการณ์ทางพุทธศาสนาเกี่ยวกับหลักคำสอนต่างๆที่แฝงอยู่ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นนี้ ยังพบความเชื่อต่างๆที่ได้รับอิทธิพลมาจากความเชื่อทางพุทธศาสนาอีกด้วย เช่น ความเชื่อเรื่องโชคชะตา เนื้อคู่ คู่เวรคู่กรรม เป็นต้น ที่ได้รับอิทธิพลมาจากความเชื่อทางพุทธศาสนาเรื่องการเวียนว่ายตายเกิดหรือชาติภพ และเกี่ยวข้องกับเรื่องกรรมหรือการกระทำในชาติก่อนที่ส่งผลมาจนถึงปัจจุบัน ทำให้บุคคลที่เคยทำบุญหรือทำความดีร่วมกันได้กลับมาพบกันใหม่ในชาติต่อไป ในทางตรงกันข้ามหากเคยก่อเวรหรือทำบาปร่วมกันมาในชาติก่อน ก็จะส่งผลทำให้ต้องมาชาติใช้เวรกรรมกันในชาตินี้ด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะความเชื่อเรื่องโชคชะตาที่แฝงอยู่ในการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาปรับเปลี่ยนทัศนคติโดยมองว่า คนรักที่เลิกรากับผู้ประสบปัญหาไปเพราะไม่ใช่เนื้อคู่ที่แท้จริง โดยผู้แนะนำมักแฝงความเชื่อเรื่องเนื้อคู่ในการแนะนำเพศหญิง เพื่อให้ยุติความเศร้าโศกจากปัญหาในปัจจุบันไปคาดหวังกับคนรักที่เนื้อคู่ของตนเองในอนาคต ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นความคาดหวังจากสังคมที่ต้องการให้เพศหญิงมีคนรักหรือคู่ครองด้วย

ตัวอย่างที่ 211

...คิดว่าเราไม่ใช่คู่กัน ยังไงก็ไม่ใช่คู่กันค่ะ จะไปแคร์ทำไม อย่าได้แคร์ค่ะ

(ขอบฟ้า ริมเล 9 พ.ศ. 54 07:14:37)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาปรับมุมมองความคิดของตนเองหลังจากประสบปัญหาชีวิตรัก โดยให้มองว่าคนรักที่ทำให้ผู้ประสบปัญหาเสียใจนั้นไม่ใช่คนที่คู่กัน ดังเห็นได้จาก “เราไม่ใช่คู่กัน ยังไงก็ไม่ใช่คู่กัน” เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาหยุดความเสียใจในปัจจุบัน และไปฝากความหวังกับคนที่จะมาเป็นคู่แท้ของตนเองในอนาคต ที่ไม่ใช่คนที่ทำให้ผู้ประสบปัญหาเสียใจ

จากแนวคิดทางพุทธศาสนาที่แฝงอยู่ในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักนี้ จะเห็นได้ว่าหลักคำสอนและความเชื่อทางพุทธศาสนามีอิทธิพลต่อความคิดของผู้แนะนำเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการนำเอาความเชื่อทางพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะเรื่อง “กรรม” มาใช้เพื่อให้เพศหญิงยอมรับชะตากรรมที่เกิดขึ้นและมองว่าสิ่งที่เกิดเป็นสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือเลือกได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า แนวคิดทางพุทธศาสนาจึงมิได้เป็นแนวคิดเดียวที่แฝงอยู่ในคำแนะนำเท่านั้น แต่ยังมีอุดมการณ์ปีศาจปิศาจโดยแฝงอยู่ในคำแนะนำ เพื่อให้เพศหญิงอดทนกับความทุกข์ หรือยอมรับสภาพปัญหาชีวิตรักที่ตนเองประสบ แม้นตนเองจะเป็นฝ่ายถูกกระทำให้ได้รับความเจ็บปวดก็ตาม เป็นการส่งต่อความคิดให้เพศหญิงอยู่ภายใต้อำนาจของเพศชายอยู่เช่นเดิม

จากการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตที่สะท้อนให้เห็นชุดความคิดหรืออุดมการณ์บางประการที่มีอิทธิพลหรือครอบงำความคิดของผู้แนะนำปัญหาชีวิตรักโดยที่ผู้แนะนำอาจรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้ อันได้แก่ อุดมการณ์ปีศาจปิศาจ สตรีนิยม วัตถุนิยม และหลักคำสอนและความเชื่อทางพุทธศาสนาจะเห็นได้ว่า สตรีนิยม วัตถุนิยม และหลักคำสอนและความเชื่อทางพุทธศาสนานั้นจะเกี่ยวพันกับอุดมการณ์ปีศาจปิศาจทั้งหมด

ไม่ว่าจะเป็นสตรีนิยมที่ผู้แนะนำโดยเฉพาะเพศหญิงพยายามสร้างความเท่าเทียมกันให้เกิดขึ้นระหว่างเพศชายกับเพศหญิงในสังคมเพื่อต่อต้านอุดมการณ์ปิตาธิปไตยหรือระบบชายเป็นใหญ่ วัตถุนิยมที่ให้คุณค่าเพศชายที่ร่ำรวยว่าเป็นบุคคลที่พึงปรารถนาสำหรับเพศหญิง และเป็นคุณสมบัติที่ทำให้ภรรยามีหน้ามีตาในสังคม หลักคำสอนและความเชื่อทางพุทธศาสนา เช่น “กรรม” ที่ให้เพศหญิงยอมรับปัญหาที่เกิดขึ้น หรือยอมรับการตกอยู่ภายใต้อำนาจของเพศชาย โดยมองว่าเป็นเรื่องของผลกรรมที่เคยทำมาแทนการแนะนำให้ลุกขึ้นต่อสู้หรือเรียกร้องสิทธิของตนเอง เป็นต้น ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่าอุดมการณ์ปิตาธิปไตยจึงเป็นอุดมการณ์หลักสำคัญที่ครอบความคิดของผู้แนะนำในการสร้างวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักนั่นเอง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า วาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิป ดอทคอมนี้ ผู้แนะนำทั้งเพศชายและหญิงใช้ภาษาทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบสร้างตัวบทที่ไม่ได้เป็นเพียงคำแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาค้นพบวิธีแก้ปัญหาวิตถรักของตนเองเท่านั้น แต่การถ่ายทอดความคิดผ่านคำแนะนำอาจส่งผลกระทบต่อกระบวนการคิด และความเชื่อของผู้ประสบปัญหาจนอาจนำไปสู่การปฏิบัติหรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามคำแนะนำด้วย สังเกตได้จากการการที่ผู้ประสบปัญหามักจะตอบโต้ถึงวิธีแก้ไขปัญหาในแง่มุมต่างๆหลังจากได้รับคำแนะนำ แสดงให้เห็นการตอบรับฟังคำแนะนำและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน มิได้เป็นเพียงการตั้งกระทู้ถามเพื่อรับฟังความคิดเห็นเท่านั้น การให้คำแนะนำต่างๆแก่ผู้ประสบปัญหาผ่านวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักเองจะมีอุดมการณ์ร่วมกันของคนในสังคมปรากฏอยู่ที่ทั้งผู้แนะนำหรือผู้ประสบปัญหาอาจไม่รู้สึกรู้สีกตัวก็ได้ซึ่งในที่นี้คือ อุดมการณ์ปิตาธิปไตยที่เป็นอุดมการณ์สำคัญที่มีผลต่อการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก และยังเกี่ยวข้องกับแนวคิดอื่นๆ อันได้แก่ สตรีนิยม วัตถุนิยม และหลักคำสอนและความเชื่อทางพุทธศาสนาอีกด้วย

นอกจากนี้จากการศึกษายังแสดงให้เห็นว่าตัวบทที่ผู้แนะนำได้สร้างวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักขึ้นนี้ไม่ได้เกิดขึ้นตามความต้องการของผู้แนะนำเท่านั้นว่าจะมีลักษณะหรือเป็นไปในทิศทางใด แต่จะสัมพันธ์กับวิถีปฏิบัติทางวาทกรรม และวิถีปฏิบัติทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับแฟร์คลัฟ (Fairclough 1995) ที่กล่าวว่า วาทกรรมไม่ได้ประกอบด้วย “ตัวบท” (Text) เพียงอย่างเดียว แต่ถูกล้อมด้วยกรอบวิถีปฏิบัติทางวาทกรรม (Discourse Practice) ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและการกระจายตัวบท ในขณะเดียวกันกระแสสังคมก็มีอิทธิพลต่อวาทกรรมเช่นกัน ในระดับวิถีปฏิบัติทางสังคมวัฒนธรรม (sociocultural practice)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาความแตกต่างระหว่างชาย-หญิง ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอม: การศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์แสดงให้เห็นว่า ภาษาคือเครื่องมือสำคัญที่ผู้แนะนำปัญหาชีวิตรักนำมาใช้เพื่อสร้างลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับเพศชาย-เพศหญิงในลักษณะต่างๆ ในขณะที่เดียวกันภาษาก็นับเป็นเครื่องมือสำคัญที่สะท้อนให้เห็นความคิดและอุดมการณ์ที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังการใช้ภาษาของผู้แนะนำด้วย ดังจะสรุปประเด็นสำคัญของงานวิจัยไว้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 กลวิธีการใช้ภาษาในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอม

จากการศึกษาพบว่า ผู้แนะนำได้นำกลวิธีการใช้ภาษาต่างๆ มาใช้ทั้งสิ้น 9 กลวิธี ได้แก่ การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ การใช้ประโยคเงื่อนไข การใช้คำถามวาทศิลป์ การบริภาษ การเล่าเรื่อง การอ้างถึงการใช้อุปลักษณ์ การใช้สำนวน และการใช้สัทพ โดยพบว่าในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักจะไม่ปรากฏกลวิธีการใช้ภาษาเพียงกลวิธีใดกลวิธีหนึ่งเท่านั้น แต่มักปรากฏหลายกลวิธีร่วมกันในวาทกรรมเสมอ ดังนี้

5.1.1.1 การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์
แบ่งได้ออกเป็น 4 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

1) การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก พบว่าผู้แนะนำเพศชายมักใช้คำหลักสำคัญในการแนะนำ ในขณะที่ผู้แนะนำเพศหญิงมักนำคำหลักมาใช้ปรากฏร่วมกับคำขยายเสมอ

นอกจากนี้ยังพบว่า แม้การนำชุดคำหลักมาใช้จะไม่แตกต่างกัน แต่คำขยายที่ผู้แนะนำทั้งสองเพศนำมาใช้นั้นมีความแตกต่างกันอยู่ กล่าวคือ จากการศึกษาพบว่าผู้แนะนำเพศชายเลือกใช้คำศัพท์หรือคำขยายแตกต่างจากเพศหญิงหลายลักษณะ เช่น เพศชายมีทัศนคติที่ไม่ดีเกี่ยวกับพฤติกรรมการยึดติดคนรัก จึงนำคำขยายที่แสดงความหมายในแง่ลบมาใช้ คือ “รบกวน” “ก้าวกาย” พบคำขยายที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ แต่ไม่แสดงให้เห็นภาพหรือรายละเอียดเท่าผู้แนะนำเพศหญิง แสดงให้เห็นการไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องอารมณ์ความรู้สึก ใช้คำขยายแสดงหน้าที่ความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่างๆ ของเพศชายหลายลักษณะ แสดงให้เห็นว่าเพศชายให้ความสำคัญกับบทบาทหน้าที่การรับผิดชอบเรื่องการเงิน ใช้คำศัพท์เรื่องเพศอย่างโจ่งแจ้งมากกว่าผู้แนะนำเพศหญิง แสดงให้เห็นการมองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องทั่วไปสำคัญเพศชาย ใช้คำศัพท์และคำขยายแสดงรูปลักษณ์และร่างกายเพศหญิงเท่านั้น แสดงให้เห็นการไม่ให้ความสำคัญ

กับเรื่องรูปลักษณะภายนอกของเพศชายด้วยกัน แต่จะให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวกับเพศหญิงในสังคมเป็นต้น

ในขณะที่เดียวกันการเลือกใช้คำศัพท์หรือคำขยายที่ผู้แนะนำเพศหญิงนำมาใช้แตกต่างจากเพศชายนั้นพบหลายลักษณะ เช่น ใช้คำศัพท์และคำขยายแสดงการพูดเฉพาะเพศหญิงที่แสดงว่าการพูดกับเพศหญิงเป็นสิ่งคู่กัน ใช้คำขยายแสดงพฤติกรรมการยึดติดคนรักหลายลักษณะและมักนำมาใช้กับเพศหญิงด้วยกัน แสดงให้เห็นการเข้าใจในพฤติกรรมดังกล่าวของเพศหญิงว่าเป็นลักษณะของเพศหญิง ใช้คำขยายอารมณ์ความรู้สึกอย่างชัดเจน แสดงให้เห็นการให้ความสำคัญกับเรื่องอารมณ์ความรู้สึก ใช้คำศัพท์แสดงการตีกรอบพฤติกรรมเพศหญิงในสังคม แสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำเพศหญิงก็ถูกตีกรอบกำหนดพฤติกรรมในเรื่องการปฏิสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามมาเช่นเดียวกัน จึงถ่ายทอดความคิดที่ตนเองได้รับการปลูกฝังดังกล่าวสู่ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงด้วยกันอีกทอดหนึ่ง ไม่ใช่คำศัพท์เรื่องเพศโจ่งแจ้งเท่าเพศชาย แสดงให้เห็นการคำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น เนื่องจากเรื่องเพศเป็นสิ่งที่คนในสังคมไม่กล่าวถึงอย่างโจ่งแจ้ง และแสดงให้เห็นการเห็นว่าเรื่องดังกล่าวไม่ใช่เรื่องทั่วไปที่ควรเปิดเผย ใช้คำศัพท์และคำขยายด้านรูปลักษณะเพศชายและหญิง โดยให้ความสำคัญกับสภาพร่างกายของเพศหญิงเป็นสำคัญ โดยเฉพาะอายุของเพศหญิงที่เพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นการปลูกฝังให้เพศหญิงต้องมีคูครองเป็นสำคัญ ความสาวและความสวยงามเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการมีคูครองสำหรับเพศหญิงด้วย เป็นต้น

จากความแตกต่างในการเลือกใช้คำศัพท์และคำขยายนี้ จะเห็นได้ว่าความแตกต่างดังกล่าวได้แสดงให้เห็นความคิดของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงที่แตกต่างกันในประเด็นต่างๆด้วยนั่นเอง

2) การใช้คำสรรพนามเรียกขาน

พบว่าผู้แนะนำเพศชายใช้คำแทนตัวผู้แนะนำ “ผม” เพียงคำเดียว และใช้คำเรียกบุคคลอื่นในลักษณะที่ไม่แตกต่างจากเพศหญิง แต่พบการนำคำ “ท่าน” มาใช้มากกว่า แสดงให้เห็นการเว้นระยะห่างระหว่างตนเองกับผู้ประสบปัญหา แตกต่างจากเพศหญิงที่พบว่าใช้คำแทนตนเองหลายลักษณะ แสดงให้เห็นการวางตนใกล้ชิด เช่น การใช้คำเรียกญาติ เป็นต้น ใช้คำเรียกผู้ประสบปัญหาโดยทั่วไปเหมือนเพศชาย และพบว่าคำเรียกบุคคลที่สามที่แสดงให้เห็นการมีอารมณ์ร่วม เช่น “มัน” ที่ไม่สุภาพเพื่อกล่าวถึงเพศชายที่นอกใจภรรยา เป็นต้น

3) การใช้คำแสดงทัศนะภาวะ

พบว่าผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงนำคำแสดงทัศนะภาวะมาใช้ไม่แตกต่างกัน แต่ผู้แนะนำเพศชายมักใช้แบบปรากฏเดี่ยว เช่น “ควร” “ต้อง” เป็นต้น เพื่อแนะนำอย่างตรงไปตรงไปที่ในบางบริบทมีลักษณะเหมือนการออกคำสั่ง ส่วนทัศนะภาวะสัญญาชานจะใช้คำที่แสดงความมั่นใจมากกว่า เช่น “แน่นอน” “มัก” “ต้อง” เป็นต้น แสดงให้เห็นความเชื่อมั่นและมั่นใจในความคิดของตนเอง ในขณะที่เพศหญิงมักนำคำแสดงทัศนะภาวะแบบปรากฏร่วมกันมาใช้เพื่อลดระดับการผูกมัด เช่น “อาจต้อง” “คงไม่ต้อง” เป็นต้น ส่วนของทัศนะภาวะสัญญาชานจะนำคำแสดงความไม่มั่นใจมาใช้มากกว่า เช่น “มั้ง” “อาจ” “คง” เป็นต้น แสดงให้เห็นการขาดความมั่นใจ และการหยิ่งทำที่เพื่อลดความรับผิดชอบในคำพูด

4) การใช้คำหรือกลุ่มคำเรียกเพศชายกับเพศหญิง

พบว่าผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงใช้คำหลักในการเรียกเพศชายกับเพศหญิงในสังคมไม่แตกต่างกัน แต่ผู้แนะนำมักนำคำหลักสำคัญมาใช้โดยไม่มีคำขยาย เช่น “ผู้ชาย” “ผู้หญิง” “แม่” เป็นต้น และมักนำมาใช้ในความหมายกลางๆ แสดงให้เห็นการไม่มีอารมณ์ร่วมไปกับปัญหา จึงไม่ได้ใช้คำเรียกที่สะท้อนให้เห็นทัศนคติในทางใดทางหนึ่ง แตกต่างจากผู้แนะนำเพศหญิงที่มักนำขยายมาใช้ปรากฏร่วมกับคำหลักต่างๆ โดยนำมาใช้ทั้งในด้านบวกและลบ โดยเฉพาะความหมายในแง่ลบที่มักใช้คำขยายแสดงพฤติกรรมเจ้าชู้ของเพศชาย หรือการนอกใจคนรักของเพศหญิง แสดงให้เห็นทัศนคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมดังกล่าวเป็นอย่างมาก

5.1.1.2 การใช้ประโยคเงื่อนไข

พบว่าผู้แนะนำเพศหญิงใช้ประโยคเงื่อนไขมากกว่าผู้แนะนำเพศชายอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ร้อยละ 0.96 แต่พบความแตกต่างที่ว่า ผู้แนะนำเพศหญิงมักนำประโยคเงื่อนไขโดยการสมมติตนเองเข้าไปในเหตุการณ์มาใช้เพื่อให้คำแนะนำมากกว่าเพศชาย แสดงให้เห็นการมีอารมณ์ร่วมไปกับปัญหา จึงโยงตนเองเข้าไปในเหตุการณ์ และลดการผูกมัดให้ผู้ประสบปัญหากระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เนื่องจากเป็นการแนะนำจากมุมมองของผู้แนะนำเท่านั้น ในขณะที่ผู้แนะนำเพศชายนำลักษณะดังกล่าวมาใช้น้อยกว่า แสดงให้เห็นการวางตนเองอยู่ในวงนอกปัญหา จึงไม่ได้โยงตนเองเข้าไปแทนในสถานการณ์

5.1.1.3 การใช้คำถามวาทศิลป์

พบว่าผู้แนะนำเพศชายใช้คำถามวาทศิลป์มากกว่าผู้แนะนำเพศหญิงอย่างไม่มีนัยสำคัญเพียงร้อยละ 0.3 และลักษณะการนำคำถามวาทศิลป์มาใช้ก็ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ นำมาใช้เพื่อชี้แนะให้ผู้ประสบปัญหากระทำบางอย่างในรูปประโยคคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ

5.1.1.4 การบริภาษ

พบว่าผู้แนะนำเพศหญิงนำการบริภาษมาใช้มากกว่าผู้แนะนำเพศชายที่ร้อยละ 1.79 ด้วยอาจมีเหตุผลมาจากผู้ถูกกระทำมักเป็นหญิง จึงทำให้ผู้แนะนำมีอารมณ์ร่วมและนำการบริภาษมาใช้มากกว่าเพื่อตำหนิบุคคลที่ทำให้เพศเดียวกันได้รับความเจ็บปวด และแม้ความแตกต่างอาจมีไม่มากอย่างชัดเจนแต่การที่ผู้แนะนำเพศชายนำมาใช้น้อยกว่า อาจแสดงให้เห็นว่าเพศชายไม่มีอารมณ์ร่วมไปกับประเด็นปัญหา มากเท่ากับผู้แนะนำเพศหญิงด้วย

5.1.1.5 การเล่าเรื่อง

พบว่าผู้แนะนำเพศหญิงนำวิธีการเล่าเรื่องมาใช้มากกว่าผู้แนะนำเพศชายที่ร้อยละ 2.3 โดยพบประเด็นที่แตกต่างกันคือ ผู้แนะนำเพศหญิงมักเล่าเรื่องที่เป็นประสบการณ์ตรงของตนเอง โดยการเชื่อมโยงปัญหาชีวิตรักของบุคคลอื่นเข้ากับประสบการณ์ตนเอง แสดงให้เห็นการเปิดเผยตนเองและการวางตัวเป็นผู้ร่วมสถานการณ์ ในขณะที่เดียวกันก็แสดงให้เห็นการมีอารมณ์ร่วมไปกับประเด็นปัญหานั้น ในขณะที่ผู้แนะนำเพศชายมักนำเอาประสบการณ์ของบุคคลอื่นมาบอกเล่า แสดงให้เห็นการไม่เปิดเผยตัวตน และการวางตนอยู่นอกปัญหา ผู้แนะนำเพศชายจึงไม่ได้เชื่อมโยงปัญหาชีวิตรักของบุคคลอื่นมาเปรียบเทียบกับประสบการณ์ตรงของตนเองเหมือนอย่างผู้แนะนำเพศหญิง

นอกจากนี้เนื่องจากการเล่าเรื่องเป็นกลวิธีที่เปิดโอกาสให้ผู้ประสบปัญหาคิดและพิจารณาวิธีการปฏิบัติตน การที่ผู้แนะนำเพศหญิงนำมาใช้มากกว่าจึงอาจแสดงให้เห็นลักษณะของการไม่ผูกมัด หรือ บังคับผู้ประสบปัญหาจนเกินไปอีกด้วย

5.1.1.6 การอ้างถึง

พบว่าผู้แนะนำเพศชายใช้การอ้างถึงมากกว่าผู้แนะนำเพศหญิงที่ร้อยละ 3.47 โดยพบว่ามีลักษณะการอ้างถึงต่างๆที่ผู้แนะนำทั้งสองเพศนำมาใช้นั้นไม่แตกต่างกัน มีเพียงการอ้างถึงศีลธรรม และ ค่านิยมเท่านั้นที่ผู้แนะนำเพศหญิงนำมาใช้แตกต่างจากผู้แนะนำเพศชาย แสดงให้เห็นการถูกปลูกฝังความคิด ความเชื่อตามกรอบที่สังคมกำหนด ผู้แนะนำเพศหญิงจึงนำมาถ่ายทอดสู่เพศหญิงในสังคมอีกทอดหนึ่ง

5.1.1.7 การใช้อุปลักษณ์

พบว่าผู้แนะนำเพศชายนำอุปลักษณ์มาใช้มากกว่าผู้แนะนำเพศหญิงอย่างไม่มีนัยสำคัญ เพียงร้อยละ 1.62 แต่พบความแตกต่างที่ผู้แนะนำทั้งสองเพศนำเอาแบบเปรียบเทียบมาใช้ในบางประเด็นที่แตกต่างกัน กล่าวคือ พบว่ามีเพียงผู้แนะนำเพศชายเท่านั้นที่เปรียบเพศหญิงเป็น “ทางผ่าน” แสดงให้เห็นการตัดสินคุณค่าเพศหญิงที่พรหมจรรย์และการรักษานวลสงวนตัว ดังนั้นเมื่อสูญเสียคุณสมบัติเหล่านี้จึงไม่มีคุณค่าอีกต่อไป ในขณะที่พบว่ามีเพียงผู้แนะนำเพศหญิงเปรียบเพศชายเหมือน “กระเป๋าเงิน” แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงคาดหวังให้เพศชายมีหน้าที่รับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่ายให้กับตนเอง หรือพบว่ามีเพียงผู้แนะนำเพศหญิงเช่นกันที่เปรียบเพศชายเป็น “จุดศูนย์กลาง” สิ่งต่างๆ แสดงให้เห็นการมองเพศชายเป็นผู้นำ มีอำนาจในการกระทำเหมือนเป็นศูนย์กลางทุกสิ่ง และพบการเปรียบเพศชายเป็น “เป้าหมายใหม่” แสดงให้เห็นการปลูกฝังให้เพศหญิงมีคู่ครองหรือต้องแต่งงาน เป็นต้น

5.1.1.8 การใช้สำนวน

พบว่า ผู้แนะนำเพศชายนำสำนวนมาใช้มากกว่าผู้แนะนำเพศหญิงอย่างไม่มีนัยสำคัญ เพียงร้อยละ 0.44 แต่พบความแตกต่างในการใช้คือ ผู้แนะนำเพศชายมักใช้สำนวนที่เน้นย้ำให้เพศชายจัดการปัญหาได้ดี มีวุฒิภาวะ มีความมุ่งมั่นตั้งใจสร้างความมั่นคง และมีความเหนือกว่าเพศหญิง เช่น “เรียนผูกต้องเรียนแก้” “กั๊ดพิน” เป็นต้น หากเพศชายไม่มีลักษณะดังกล่าวก็จะนำสำนวนมาตำหนิพฤติกรรม เช่น “ไม้หลักปักขี้เลน” “หนูดกถึงข้าวสาร” เป็นต้น ส่วนสำนวนที่ผู้แนะนำเพศชายมักนำมาใช้กับเพศหญิงนั้น มักสะท้อนให้เห็นความต้องการให้เพศหญิงเป็นฝ่ายเข้าหา ปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อความพึงพอใจให้เพศชาย เช่น “ใช้น้ำเย็นเข้าลูบ” และหากอยู่ในฐานะภรรยาต้องอดทน ดูแลสามีและครอบครัวสามีให้ดี ส่วนสำนวนที่ผู้แนะนำเพศหญิงนำมาใช้นั้นมักจะเน้นย้ำให้เพศชายรับผิดชอบต่อชีวิตเพศหญิง นำสำนวนต่างๆที่แสดงลักษณะนิสัยเจ้าชู้ของเพศชายมาใช้ในเชิงตำหนิ เช่น “ออกลาย” “เจ้าชู้ประตูดิน” เป็นต้น และนำสำนวนแสดงการพึงพิงเพศชายมาใช้เพื่อไม่ให้เพศหญิงมีพฤติกรรมดังกล่าว ด้านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศก็พบสำนวนที่แสดงถึงลักษณะไม่พึงประสงค์สำหรับเพศหญิง เช่น การคบกับชายมากกว่าหนึ่ง การคบกับชายที่อายุน้อยกว่า เป็นต้น แสดงให้เห็นการตีกรอบพฤติกรรมเพศหญิงในการปฏิสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามอย่างชัดเจน

5.1.1.9 การใช้สัทท

พบว่าผู้แนะนำเพศหญิงนำตัวบทอื่นมาแทรกในวาทกรรมมากกว่าผู้แนะนำเพศชายอย่างไม่มีนัยสำคัญเพียงร้อยละ 0.76 และพบความแตกต่างระหว่างผู้แนะนำทั้งสองเพศในการนำตัวบทต่างๆมาแทรกในวาทกรรมไม่มากนัก กล่าวคือ พบว่าแม้ผู้แนะนำทั้งสองเพศจะนำเอาตัวบทกฎหมายมาใช้เช่นเดียวกัน แต่ผู้แนะนำเพศชายจะนำมาแทรกในวาทกรรมบ่อยครั้งมากกว่า โดยเฉพาะเรื่องสิทธิของการเป็นสามีภรรยา และสิทธิในการดูแลบุตร แสดงให้เห็นว่าเพศชายให้ความสำคัญกับสิ่งที่เป็นามธรรมชัดเจน และการปฏิบัติในทางกฎหมายที่เพศชายให้ความสำคัญ ในขณะที่ผู้แนะนำเพศหญิงจะให้ความสำคัญกับตัวบทเกี่ยวกับศาสนา โดยเฉพาะความเชื่อเรื่องเนื้อคู่หรือคู่แท้ที่ได้รับอิทธิพลมาจากความเชื่อทางพุทธศาสนา มาแทรกในวาทกรรม แสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำเพศหญิงให้ความสำคัญกับความรักและการมีคู่ครอง ในขณะที่ผู้แนะนำเพศหญิงให้ความสำคัญถึงความรู้สึกของผู้ประสบปัญหา จึงให้คาดหวังกับคู่แท้แทนการเสียใจกับปัญหาชีวิตรัก ส่วนตัวบทวิทยาศาสตร์และการแพทย์พบการแทรกตัวบทการตั้งครรภ์และวิธีการปฏิบัติตนระหว่างนั้นจากผู้แนะนำเพศหญิงเท่านั้น เนื่องจากเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศหญิงโดยตรง

จากการศึกษากรณีการใช้ภาษาในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักพบว่า ความแตกต่างด้านปริมาณในการนำกลวิธีการใช้ภาษาต่างๆมาใช้ในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตจากผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยอย่างไม่มีนัยสำคัญ แต่ความแตกต่างในด้านการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์รวมไปถึงรายละเอียดในการนำกลวิธีการใช้ภาษาต่างๆมาใช้ จะแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างผู้แนะนำทั้งสองเพศมากกว่า

นอกจากนี้จากกลวิธีการใช้ภาษาต่างๆที่ผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงนำมาใช้ทั้งที่เหมือนและแตกต่างกันนี้ ได้แสดงให้เห็นลักษณะการใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชายกับผู้แนะนำเพศหญิงที่ต่างกัน ดังสามารถสรุปได้ว่า เพศชายมีลักษณะการใช้ภาษาที่แสดงการอยู่วงนอก และไม่มีอารมณ์ร่วมไปกับปัญหา ใช้ภาษาที่แสดงให้เห็นถึงความเหนือกว่า และใช้ภาษาที่ตรงประเด็น และไม่หึงเชิงแบบเพศหญิง ในขณะที่เพศหญิงจะใช้ภาษาที่แสดงให้เห็นการมีอารมณ์ร่วมไปกับปัญหา ใช้ภาษาเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้ประสบปัญหา และใช้ภาษาที่แสดงการหึงเชิง ความแตกต่างดังกล่าวนี้ได้สะท้อนให้เห็นลักษณะของเพศชายที่มีความเป็นปัจเจกบุคคลมากกว่าเพศหญิง ที่มักจะคำนึงถึงความรู้สึกของบุคคลอื่นเป็นสำคัญ

5.1.2 การวิเคราะห์เชิงวิพากษ์วาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก

5.1.2.1 การวิเคราะห์ภาคปฏิบัติทางวาทกรรม (Discourse Practice)

ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีชาติพันธุ์วรรณนาแห่งการสื่อสารของไฮม์ส์ (Hymes, 1974) มาใช้วิเคราะห์ห้องคำประกอบเพื่อให้เห็นภาพของเหตุการณ์การสื่อสารได้ชัดเจนขึ้นนั้น ผลการวิจัยที่พบนั้นสอดคล้องกับแฟร์คล็อฟ (Fairclough, 1995) ที่กล่าวว่า วาทกรรมไม่ได้ประกอบด้วย "ตัวบท" (Text) เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ถูกล้อมด้วยกรอบวิถีปฏิบัติทางวัฒนธรรม (Discourse Practice) ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและการกระจายตัวบทด้วย โดยสรุปได้ดังนี้

S (กาลเทศะ หรือฉาก) คือ เว็บไซต์พื้นที่ปิดทอคอม หมวดพื้นที่คาเฟ่ ห้องประชุม ซึ่งมีลักษณะเป็นเว็บบอร์ด ผู้ใช้งานสามารถแสดงความคิดเห็นผ่านการใช้ภาษาในประเด็นต่างๆ หรือขอคำแนะนำในประเด็นต่างๆได้อย่างอิสระ ในบางประเด็นที่ไม่อาจเปิดเผยได้ในชีวิตจริง โดยเหตุการณ์การ

สื่อสารเกิดขึ้นในช่วงเดือนพฤษภาคม 2554 ระหว่างวันที่ 3 พฤษภาคม – 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2554 ซึ่งเป็นช่วงที่คนในสังคมและสื่อมวลชนให้ความสนใจในประเด็นเรื่องการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศชายกับหญิง เนื่องจากมีการถ่ายทอดละครที่ได้รับความนิยมคือ “ดอกส้มสีทอง” บทประพันธ์และตัวละครดังกล่าวจึงมักได้รับการอ้างอิงบ่อยครั้งในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก

P (ผู้ร่วมเหตุการณ์) คือ ผู้อ่านกระทู้ทั้งที่ให้คำแนะนำและไม่ให้คำแนะนำ กลุ่มที่ให้คำแนะนำพบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้ใช้งานประจำ และผู้ตั้งกระทู้

E (จุดมุ่งหมาย) พบว่าจุดประสงค์ร่วมกัน คือ การให้คำแนะนำวิธีการปฏิบัติตนแก่ผู้ประสบปัญหาเพื่อแก้ไขปัญหาชีวิตรัก แต่ในขณะเดียวกันก็พบจุดประสงค์อื่นนอกเหนือจากการให้คำแนะนำด้วย ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เพื่อนำเสนอเรื่องราวของตนเองในทางที่คิดว่าบุคคลอื่นคล้าย การโอ้อวดตัว รวมไปถึงการให้กำลังใจแก่ผู้ประสบปัญหาชีวิตรักด้วย

A (การลำดับชั้นกรรม) พบว่าไม่มีลำดับแน่นอนตายตัว แต่จะมีส่วนสำคัญที่ปรากฏเสมอคือวัจนกรรมแนะนำ โดยมีปรากฏร่วมกับการแสดงความคิดเห็น และการให้กำลังใจ นอกจากนี้เนื่องจากวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักเป็นการให้คำแนะนำตามกระทู้ตั้งที่ขอคำแนะนำ ลำดับวัจนกรรมจึงมักแปรตามกระทู้ตั้ง และไม่มีการเรียงลำดับที่แน่นอน เช่น ในกระทู้ตั้งที่มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้แนะนำตอบคำถามในประเด็นต่างๆ นอกเหนือจากการขอคำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ผู้แนะนำก็มักจะตอบคำถามก่อนการให้คำแนะนำเสมอ เป็นต้น

K (กฤตย) ผู้แนะนำจะใช้ภาษาพูดเหมือนการสนทนาตอบโต้กันระหว่างตนเองกับผู้ประสบปัญหา เพียงแต่เปลี่ยนจากการสื่อสารแบบเผชิญหน้า (Face-to-face communication) มาเป็นการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์ (Computer-Mediated Communication: CMC) เท่านั้น

I (เครื่องมือ) การสื่อสารเป็นการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ผู้สนทนาไม่ได้อยู่ร่วมสังคมออนไลน์เดียวกัน ผู้ตั้งกระทู้จึงไม่อาจทราบได้ว่าบุคคลใดจะเข้ามาให้คำแนะนำบ้าง ส่วนลักษณะภาษาในการสื่อสารนี้จะมีทั้งที่เป็นวัจนภาษาและอวัจนภาษา ในส่วนของวัจนภาษาเป็นภาษาเขียนในรูปแบบสนทนา เป็นภาษาระดับไม่เป็นทางการในลักษณะที่เป็นกันเอง โดยสามารถสังเกตได้จากรูปภาษาต่างๆ เช่น การใช้ภาษาพูด การใช้อักษรย่อ การใช้คำแทนตนเอง การใช้คำลงท้าย เป็นต้น การสื่อสารเป็นการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักบนอินเทอร์เน็ต โดยใช้รูปภาษาเขียนเป็นเครื่องมือสื่อความหมาย ลักษณะภาษามีทั้งที่เป็นวัจนภาษาและอวัจนภาษา ในส่วนวัจนภาษาจะเป็นภาษาระดับไม่เป็นทางการ ในลักษณะที่เป็นกันเอง สังเกตได้จากรูปภาษาต่างๆ เช่น การใช้ภาษาพูด การใช้อักษรย่อ การใช้คำแทนตนเอง การใช้คำลงท้าย เป็นต้น ส่วนของอวัจนภาษาที่ผู้แนะนำนำมาใช้ คือ ลูกเล่นในกล่องแสดงความคิดเห็น ที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบและลักษณะของตัวอักษรให้ข้อความมีความโดดเด่นแตกต่างจากข้อความอื่นๆ การแนบไฟล์คลิปวิดีโอต่างๆ รวมไปถึงการใช้สัญลักษณ์แอสกี (ASCII) ที่สร้างขึ้นจากแป้นพิมพ์ แสดงเป็นภาพใบหน้าคนในลักษณะต่างๆ

N (บรรทัดฐานของปฏิสัมพันธ์ และการตีความ)

บรรทัดฐานการปฏิสัมพันธ์เป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ตั้งกระทู้ที่เข้ามาเพื่อขอคำแนะนำปัญหาชีวิตรัก และผู้ตอบกระทู้ที่เป็นผู้แนะนำปัญหาชีวิตรักผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์ โดยมีกฎระเบียบของ

เว็บไซต์พันทิปที่ผู้ใช้งานทุกคนต้องปฏิบัติร่วมกัน ยังพบกฎระเบียบหรือบรรทัดฐานที่ไม่เป็นทางการในชุมชนด้วย เช่น การแสดงความคิดเห็นหรือการให้คำแนะนำที่ขัดต่อศีลธรรมอันดี เป็นต้น

บรรทัดฐานของการตีความ ผู้แนะนำรับรู้ร่วมกันว่าเรื่องราวประเด็นปัญหาชีวิตรักที่ผู้ตั้งกระทู้ขอคำแนะนำเป็นเรื่องจริงที่รอการแก้ไข

G (ประเภทการสื่อสาร) คือ การแนะนำ จัดเป็น ปริจเฉทโน้มน้าว (hortatory discourse) ตามที่เลคอฟ (Lakoff R. 1982) กล่าวว่า ผู้พูดมีเจตนาชัดเจนที่จะโน้มน้าวให้ผู้ฟังเปลี่ยนพฤติกรรม ความรู้สึก ความคิดเห็น โดยอาศัยกลวิธีในการสื่อสารเพื่อให้การโน้มน้าวใจบรรลุวัตถุประสงค์

5.1.2.2 การวิเคราะห์ตัวบท (text)

ผู้วิจัยวิเคราะห์เป็น 2 ประเด็น คือ การให้คำแนะนำที่สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำเกี่ยวกับลักษณะของเพศชายกับหญิงในสังคม และลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างผู้แนะนำกับผู้ประสบปัญหา สามารถสรุปดังนี้

5.1.2.2.1 การให้คำแนะนำที่สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำเกี่ยวกับลักษณะของเพศชายกับหญิงในสังคม แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ลักษณะของเพศชาย-เพศหญิงพฤติกรรมหรือการกระทำ ด้านการปฏิสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ด้านรูปลักษณ์และร่างกาย และด้านบทบาทหน้าที่ สรุปได้ดังนี้

1) ลักษณะของเพศชาย-เพศหญิงด้านพฤติกรรมหรือการกระทำ พบ 5 ประเด็น ดังนี้

- 1.1) เพศชายจัดการกับปัญหาได้อย่างดี มีความเด็ดขาด และตรงไปตรงมา ในขณะที่เพศหญิงหมกมุ่นกับปัญหา และมักคิดเกินกว่าความเป็นจริงที่เกิดขึ้น
- 1.2) เพศชายมีอิสระในการกระทำ โดยเพศหญิงต้องไม่รู้จักค่าความเป็นส่วนตัวของเพศชาย
- 1.3) เพศชายพูดน้อย หากพูดต้องมีสาระ ในขณะที่เพศหญิงกับการพูดเป็นสิ่งที่คู่กัน
- 1.4) เพศหญิงแสดงพฤติกรรมตามอารมณ์และความรู้สึก
- 1.5) เพศหญิงคำนึงถึงบุคคลอื่นและสังคม

2) ลักษณะของเพศชาย-เพศหญิงด้านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ พบ 2 ประเด็น ดังนี้

- 2.1) เพศชายเป็นฝ่ายเสนอ ในขณะที่เพศหญิงเป็นฝ่ายสนอง
- 2.2) เพศหญิงต้องรู้จักวางตัว ไว้ตัว และรักษาพรหมจรรย์

3) ลักษณะของเพศชาย-เพศหญิงด้านรูปลักษณ์และร่างกาย พบ 2 ประเด็น ดังนี้

- 3.1) เพศชายมีความแข็งแรง มีพลังกำลัง
- 3.2) เพศหญิงต้องมีความงามและอ่อนเยาว์อยู่เสมอ

4) ลักษณะของเพศชาย-เพศหญิงด้านบทบาทหน้าที่ พบ 7 ประเด็นดังนี้

- 4.1) เพศชาย-เพศหญิงต้องซื่อสัตย์ต่อคนรัก
- 4.2) เพศชาย-เพศหญิงต้องทำงาน ร่วมกันสร้างฐานะและรับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่าย
- 4.3) เพศชาย-เพศหญิงต้องปรับตัวเข้าหาครอบครัวของคนรัก

- 4.4) เพศชาย-เพศหญิงต้องแต่งงานหรือมีคู่ครอง
- 4.5) เพศชาย-เพศหญิงต้องอดทนประคับประคองชีวิตคู่
- 4.6) เพศชายต้องมีความมั่นคงทางการงานและการเงินเพื่อเป็นผู้นำครอบครัว
- 4.7) เพศหญิงเป็นหลักในการดูแลบ้านและดูแลลูก ในขณะที่เพศชายเป็นเพียงผู้ช่วยเหลือ

5.1.2.2.2 ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างผู้แนะนำกับผู้ประสบปัญหา พบว่าผู้แนะนำเพศหญิงได้สร้างความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับผู้ประสบปัญหา มากกว่าเพศชาย จึงนำเอาทฤษฎีทางภาษาต่างๆ มาใช้เพื่อลดระยะห่างระหว่างกัน เช่น การใช้คำเรียกแทนตนเองที่พบว่าผู้แนะนำเพศหญิงจะใช้คำสรรพนามแทนตนเองในลักษณะที่หลากหลายมากกว่าเพศชาย ไม่ว่าจะเป็นการใช้คำเรียกญาติ หรือการใช้ชื่อเล่นจริงของผู้แนะนำและเรียกผู้ประสบปัญหาด้วยชื่อเล่นเช่นกันเพื่อความคุ้นเคย ซึ่งไม่พบลักษณะดังกล่าวจากผู้แนะนำเพศชาย นอกจากนี้ยังพบว่าเพศหญิงใช้ภาษาที่แสดงถึงความเข้าใจความรู้สึก การบอกกล่าวที่เคยติดตามเรื่องราวมาโดยตลอด เพื่อลดระยะห่างระหว่างผู้แนะนำกับผู้ประสบปัญหาด้วย

5.1.2.3 การศึกษาปฏิบัติการทางสังคมและวัฒนธรรมของวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก (Sociocultural Practice)

สภาพสังคมใน “ยุคโลกาภิวัตน์” (globalization) มีผลทำให้คนให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีและข้อมูลมากกว่าบุคคล เกิดผลกระทบทำให้คนที่อยู่ใกล้ชิดกันเกิดความห่างเหิน ไม่ได้สื่อสารโดยการพูดคุยซึ่งๆหน้า มาเป็นการสื่อสารผ่านทางสื่อกลางคอมพิวเตอร์แทน เกิดการขอคำแนะนำปัญหาชีวิตรักในโลกโซเชียลแทนการปรึกษาคนใกล้ตัว นอกจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันในยุคโลกาภิวัตน์จะมีผลต่อการสร้างวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักแล้ว เบื้องหลังการให้คำแนะนำที่สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำเกี่ยวกับเพศชายกับเพศหญิงในด้านต่างๆ ยังแสดงให้เห็นว่า ผู้แนะนำไม่เพียงใช้ภาษาเป็นเครื่องมือเพื่อสร้างลักษณะที่พึงกระทำให้กับเพศชายกับเพศหญิงผ่านการให้คำแนะนำเท่านั้น แต่เบื้องหลังการใช้ภาษายังมีชุดความคิดหรืออุดมการณ์บางประการที่มีอิทธิพลหรือครอบงำความคิดของผู้แนะนำปัญหาชีวิตรักโดยที่ผู้แนะนำอาจไม่รู้ตัวก็ได้ ได้แก่ อุดมการณ์ปิตาธิปไตย สตรีนิยม วัตถุนิยม และหลักคำสอนและความเชื่อทางพุทธศาสนา ดังนี้

1) อุดมการณ์ปิตาธิปไตย

พบว่าอุดมการณ์ปิตาธิปไตยหรือระบบชายเป็นใหญ่ (patriarchy) เป็นอุดมการณ์ที่แฝงอยู่ในความคิดของผู้แนะนำทั้งเพศชายและเพศหญิงอย่างชัดเจน จนเกิดเป็นการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักที่ส่งต่ออุดมการณ์ดังกล่าวสู่คนในสังคม เป็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างทั้งสองเพศต่อไป โดยสามารถสังเกตได้จากลักษณะการใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงที่แตกต่างกันที่สะท้อนผ่านกลวิธีการใช้ภาษาในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก และการให้คำแนะนำที่สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำเกี่ยวกับลักษณะของเพศชายกับหญิงในสังคม ดังต่อไปนี้

3.1) ลักษณะการใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงที่แตกต่างกันที่สะท้อนผ่านกลวิธีการใช้ภาษาในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก

จากการศึกษาที่พบว่าลักษณะการใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงมีลักษณะเป็นคู่ตรงข้ามอย่างชัดเจน กล่าวคือ ผู้แนะนำเพศชายจะวางตนเองอยู่วงอยู่นอกปัญหา และไม่มีอารมณ์ร่วมไปกับประเด็นปัญหามากนัก ในขณะที่ผู้แนะนำเพศหญิงจะมีอารมณ์ร่วมไปกับปัญหามากกว่า ผู้แนะนำเพศชายใช้ภาษาที่แสดงความเหนือกว่า ในขณะที่ผู้แนะนำเพศหญิงจะคำนึงถึงความสัมพันธ์อันดีกับผู้ประสบปัญหา จึงมักใช้ภาษาที่แสดงให้เห็นการวางตนเองในสถานะเดียวกันเหมือนเพื่อนหรือคนสนิทให้คำแนะนำ และผู้แนะนำเพศชายมักให้คำแนะนำที่ตรงประเด็น ไม่หยิ่งเชิง ในขณะที่ผู้แนะนำเพศหญิงจะใช้ภาษาที่แสดงการหยิ่งเชิงมากกว่า ความแตกต่างเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นลักษณะของเพศชายที่มีความเป็นปัจเจกบุคคล ในขณะที่เพศหญิงจะคำนึงถึงบุคคลอื่นเป็นสำคัญจึงทำให้มีลักษณะของความเป็นปัจเจกบุคคลน้อย

นอกจากนี้ความแตกต่างดังกล่าวอาจสะท้อนให้เห็นได้ว่า เพศหญิงถูกตีกรอบกำหนดพฤติกรรมให้ต้องระมัดระวังการแสดงออก รวมไปถึงการใช้ภาษา รวมไปถึงต้องคำนึงถึงบุคคล และคำนึงถึงหน้าของตนเองในสังคมมากกว่าเพศชาย ในขณะที่ผู้แนะนำเพศชายไม่ได้อยู่ภายใต้กรอบกำหนดพฤติกรรมทางสังคมเท่ากับเพศหญิง เพศชายจึงใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมา แสดงให้เห็นความเหนือกว่า ในบางบริบทเพศชายจึงวางตนเองให้ฐานะของผู้ออกคำสั่งนอกจากการเป็นผู้แนะนำโดยทั่วไป ลักษณะการใช้ภาษาของเพศชายกับเพศหญิงข้างต้นนี้ จึงไม่เพียงแสดงให้เห็นความแตกต่างในด้านการใช้ภาษา แต่ยังสะท้อนให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมกันที่เพศชายกับเพศหญิงได้รับการปลูกฝังลักษณะและพฤติกรรมดังกล่าวมาจากสังคมที่ยอมรับผู้ชายเป็นใหญ่อีกด้วย

1.2) การให้คำแนะนำที่สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำเกี่ยวกับลักษณะของเพศชายกับหญิงในสังคม

พบว่าผู้แนะนำทั้งสองเพศมีชุดความคิดหลักเกี่ยวกับลักษณะของเพศชายกับเพศหญิงในสังคมไปในทิศทางเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ พบว่าหลายประเด็นได้สะท้อนให้เห็นลักษณะของเพศชายกับเพศหญิงที่ตรงข้ามกัน เช่น เพศชายจัดการกับปัญหาได้ดี มีความเด็ดขาด และตรงไปตรงมา ในขณะที่เพศหญิงคำนึงถึงบุคคลอื่นและสังคม แสดงให้เห็นความเป็นปัจเจกบุคคลที่น้อยกว่าเพศชาย สอดคล้องกับลักษณะการใช้ภาษาของผู้แนะนำเพศหญิงที่มักคำนึงถึงความรู้สึกของผู้ประสบปัญหาเป็นสำคัญ รวมไปถึงลักษณะพฤติกรรมที่เพศชายมีอิสระในการกระทำ แตกต่างจากเพศหญิงที่มีลักษณะผูกติดและรูก้ำความเป็นส่วนตัวของเพศชาย ก็สามารถแสดงให้เห็นลักษณะของเพศหญิงที่ต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับเพศชาย เมื่อเพศชายเป็นเพศที่มีความเป็นอิสระ เพศหญิงก็ต้องเคารพสิทธินั้น แม้จะขัดกับลักษณะผูกติดซึ่งเป็นลักษณะนิสัยของเพศหญิงก็ตาม สะท้อนความคิดผ่านคำแนะนำที่ให้เพศหญิงอยู่ภายใต้อำนาจของเพศชายภายใต้อุดมการณ์ปีศาจปีโตย เป็นต้น ความแตกต่างในลักษณะตรงกันข้ามนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าอุดมการณ์ปีศาจปีโตยเป็นอุดมการณ์ที่แฝงอยู่ในคำแนะนำของผู้แนะนำทั้งสองเพศ ผู้แนะนำจึงให้คำแนะนำที่สะท้อนให้เห็นลักษณะของเพศชายที่มีอิสระและมีความเป็นผู้นำ ในขณะที่เพศหญิงมีลักษณะที่ยึดติด ฟุ้งเฟ้อ และเป็นผู้ตามเพศชาย

นอกจากชุดความคิดหลักที่ผู้แนะนำทั้งสองเพศมีความคิดไปในทิศทางเดียวกัน การนำเอากลวิธีการใช้ภาษาต่างๆมาใช้แตกต่างกันยังแสดงให้เห็นการเน้นย้ำความคิดในบางประเด็นให้กับผู้ประสบปัญหาแตกต่างกันแต่ถูกครอบด้วยอุดมการณ์ปีศาจปีโตยเช่นเดียวกัน เช่น ผู้แนะนำเพศชายมักเน้นย้ำให้

เพศชายต้องจัดการกับปัญหาทุกอย่างได้อย่างดี ผู้แนะนำเพศชายจึงไม่เพียงมองว่าพฤติกรรม “คิดมาก” เป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ แต่ยังแสดงลักษณะที่ไม่สมกับ “ลูกผู้ชาย” ด้วย หรือการที่ผู้แนะนำเพศชายใช้คำแสดงลักษณะพฤติกรรมการรุกร้าพื้นที่ส่วนบุคคลในทางลบอย่าง “ก้าวก่าย” “รบกวน” เพื่อให้เพศหญิงเคารพสิทธิส่วนบุคคลของเพศชาย ก็สามารถแสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำเพศชายต้องการให้เพศชายมีอิสระต่อตนเองในการกระทำทุกอย่าง เพศหญิงจึงต้องเคารพความเป็นอิสระนั้นอย่างจริงจัง เป็นต้น ในขณะที่ผู้แนะนำเพศหญิงมักนำคำแสดงพฤติกรรมด้านการพูดที่แสดงลักษณะเฉพาะของเพศหญิงมาใช้ เช่น “วิน” “เหวี่ยง” “อ่อน” เพื่อให้เพศหญิงกระทำหรือละเว้นการกระทำพฤติกรรมดังกล่าวโดยยึดเอาความพึงพอใจของเพศชายเป็นหลัก สะท้อนให้เห็นอำนาจของเพศหญิงที่ตกเป็นรองเพศชาย จึงต้องกระทำทุกอย่างเพื่อให้อีกฝ่ายพึงพอใจ นอกจากนี้ในด้านการปฏิสัมพันธ์ที่พบว่าผู้แนะนำเพศหญิงมักนำคำ “ระมัดระวัง” “ขอบเขต” มาใช้กับเพศหญิง แสดงให้เห็นการตีกรอบพฤติกรรมเพศหญิงในการปฏิสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามอย่างเคร่งครัด สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นการส่งต่อความคิดภายใต้อุดมการณ์ปิตาธิปไตยที่ให้เพศชายเป็นผู้นำ มีอำนาจ และมีอิสระในการกระทำทุกสิ่ง ในขณะที่เพศหญิงยังคงถูกตีกรอบกำหนดพฤติกรรมและถูกตีค่าจากเรื่องเพศนั่นเอง

2) สตรีนิยม

แนวคิดดังกล่าวนี้แฝงอยู่ในวาทกรรมการให้คำแนะนำที่มักจะมาจากผู้แนะนำเพศหญิงที่เรียกร้องความเสมอภาคให้เกิดขึ้นระหว่างเพศชายกับเพศหญิงในสังคม ไม่ว่าจะเป็นการปฏิสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามที่เพศหญิงไม่จำเป็นต้องเป็นฝ่ายรอให้เพศชายมาเสนอ แต่สามารถเป็นผู้เริ่มความสัมพันธ์ก่อน และเป็นฝ่ายเลือกคบหาเพศชายคนใดคนหนึ่งจากหลายคนได้ ในด้านบทบาทหน้าที่การดูแลบ้านและดูแลลูกก็เช่นเดียวกัน ที่ผู้แนะนำแสดงให้เห็นว่าหน้าที่ดังกล่าวไม่จำเป็นต้องเป็นหน้าที่ของเพศหญิงเท่านั้น แต่เพศชายก็ควรมีบทบาทในพื้นที่ของครอบครัวมากยิ่งขึ้น โดยการช่วยเพศหญิงดูแลบ้านและดูแลลูก ในขณะเดียวกันก็พบการสนับสนุนให้เพศหญิงมีพื้นที่ทางสังคมมากขึ้น โดยเฉพาะสนับสนุนให้มีงานทำเพื่อพึ่งพิงตนเอง แม้จะแต่งงานกันไปแล้ว หรือให้แม่บ้านทำงานนอกบ้านเพื่อเพิ่มสิทธิและเสียงตนเอง เพื่อให้อำนาจในการตัดสินใจไม่ขึ้นอยู่กับเพศชายเพียงผู้เดียว และทำให้เพศหญิงสามารถพึ่งพิงตนเองได้มากขึ้น หากเกิดปัญหาการหย่าร้าง

3) วัตถุนิยม

ความคิดด้านวัตถุนิยมได้แฝงอยู่ในการให้คำแนะนำที่กำหนดให้เพศชายมีหน้าที่ความรับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่าย และฐานะทางการเงินที่มั่นคงของเพศชายเป็นเหตุผลสำคัญสำหรับเพศหญิงในการตัดสินใจคบหา เช่น คำแนะนำที่ว่า “ความรักกินไม่ได้” หรือ “หมดยุคกั๊ก่อนเกลือกิน” เป็นต้น ขณะเดียวกันก็พบว่าฐานะที่ร่ำรวยของสามียังเป็นสิ่งที่สามารถเชิดหน้าชูตาให้ภรรยา และเป็นสิ่งที่ผู้หญิงทุกคนปรารถนาอีกด้วย แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า คนในสังคมถูกกระตุ้นโดยตรงจากค่านิยมทางวัฒนธรรมที่ให้คุณค่ากับคนที่มีฐานะร่ำรวยว่าจะทำให้มีหน้ามีตาในสังคม ผู้แนะนำในฐานะเป็นบุคคลหนึ่งในสังคมจึงส่งต่อความคิดดังกล่าวสู่ผู้ประสบปัญหาอีกทอดหนึ่ง

4) หลักคำสอนและความเชื่อทางพุทธศาสนา

พบว่าหลักคำสอนและความเชื่อทางพุทธศาสนามีอิทธิพลต่อความคิดของผู้แนะนำเป็นอย่างมาก เช่น หลักคำสอนเรื่อง “กรรม” “วิริยะ” ในหลัก “อิทธิบาท 4” “ความซื่อสัตย์” ที่ตรงกับ “สัจจะ” ในหลัก “ฆราวาสธรรม 4” “ความกตัญญู” เป็นต้น โดยเฉพาะหลักคำสอนเรื่อง “กรรม” ที่ผู้แนะนำทั้งสองเพศมักนำมาเป็นเหตุผลเพื่ออธิบายในสิ่งที่ไม่สามารถอธิบายได้ และนำมาใช้เพื่อเป็นเหตุผลให้ผู้ประสบปัญหาโดยเฉพาะเพศหญิงทำใจยอมรับปัญหาที่เกิดขึ้น โดยมองว่าเป็นผลจากการกระทำของตนเองในชาตินี้หรือชาติก่อน แทนการแนะนำให้ตอบโต้หรือเรียกร้องสิทธิของตนเอง แสดงให้เห็นการส่งต่อความคิดให้เพศหญิงมีบทบาทหรืออยู่ในสถานะที่ต่ำกว่าเพศชายในสังคมต่อไป นอกจากนี้หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาที่กล่าวไปแล้วยังรวมไปถึงความเชื่อต่างๆที่ได้รับแนวคิดจากพระพุทธศาสนาด้วย เช่น ความเชื่อเรื่องโชคชะตา เนื้อคู่ เป็นต้น โดยผู้แนะนำมักแฝงความเชื่อเรื่องเนื้อคู่ในการแนะนำเพศหญิง เพื่อให้ยุติความเศร้าโศกจากปัญหาไปคาดหวังกับคนรักที่เนื้อคู่ของตนเองในอนาคต สะท้อนให้เห็นความคาดหวังจากสังคมที่ต้องการให้เพศหญิงมีคนรักหรือคู่ครองด้วย

จากการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตที่สะท้อนให้เห็นชุดความคิดหรืออุดมการณ์บางประการที่มีอิทธิพลหรือครอบความคิดของผู้แนะนำปัญหาชีวิตรักอยู่ โดยที่ผู้แนะนำอาจรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้ อันได้แก่ อุดมการณ์ปีตาธิปไตย สตรีนิยม วัตถุนิยม และหลักคำสอนและความเชื่อทางพุทธศาสนาจะเห็นได้ว่า สตรีนิยม วัตถุนิยม และหลักคำสอนและความเชื่อทางพุทธศาสนานั้นจะเกี่ยวพันกับอุดมการณ์ปีตาธิปไตยทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นสตรีนิยมที่ผู้แนะนำโดยเฉพาะเพศหญิง พยายามสร้างความเท่าเทียมกันให้เกิดขึ้นระหว่างเพศชายกับเพศหญิงในสังคมเพื่อต่อต้านอุดมการณ์ปีตาธิปไตยหรือระบบชายเป็นใหญ่ วัตถุนิยมที่ให้คุณค่าเพศชายที่ร่ำรวยว่าเป็นบุคคลที่พึงปรารถนาสำหรับเพศหญิง และเป็นคุณสมบัติที่ทำให้ภรรยา มีหน้ามีตาในสังคม หลักคำสอนและความเชื่อทางพุทธศาสนา เช่น “กรรม” ที่ให้เพศหญิงยอมรับปัญหาที่เกิดขึ้นหรือยอมรับการตกอยู่ภายใต้อำนาจของเพศชาย โดยมองว่าเป็นเรื่องของผลกรรมที่เคยทำมาแทนการแนะนำให้ลุกขึ้นต่อสู้หรือเรียกร้องสิทธิของตนเอง เป็นต้น ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่าอุดมการณ์ปีตาธิปไตยจึงเป็นอุดมการณ์หลักสำคัญที่ครอบความคิดของผู้แนะนำในการสร้างวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักนั่นเอง

ผลการศึกษาที่ได้พบสอดคล้องกับสมมติฐานทั้ง 2 ข้อ ได้แก่

1) วาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักในห้องศาลาประชาคม มีกลวิธีการใช้ภาษาของชายและหญิงแตกต่างกัน เช่น การใช้คำสรรพนามเรียกขาน การใช้คำแสดงทัศนภาวะ การอ้างถึง และเพศชายมักให้คำแนะนำอย่างตรงไปตรงมามากกว่าเพศหญิง เป็นต้น ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่ากลวิธีการใช้ภาษาของเพศชายกับเพศหญิงมีลักษณะที่แตกต่างกัน ดังที่ได้จากตัวอย่างเรื่องการใช้สรรพนามเรียกขาน พบว่าเพศหญิงได้เลือกใช้คำที่หลากหลายเพื่อสร้างความสัมพันธ์ หรือลดระยะห่างกับผู้ประสบปัญหามากกว่า เช่น การใช้ชื่อเล่นในการเรียกแทนตนเองที่ไม่พบในผู้แนะนำเพศชาย เป็นต้น การอ้างถึงที่พบว่าเพศหญิงได้อ้างถึงสิ่งที่แตกต่างจากเพศชาย คือ ค่านิยม และศีลธรรม แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงถูกตีกรอบกำหนดพฤติกรรมจากสังคมมากกว่า จึงได้นำเอาบรรทัดฐานทางสังคมมาอ้างถึงที่ไม่พบจากผู้แนะนำเพศชาย ส่วนของการใช้คำแสดงทัศนภาวะแม้จะพบว่าผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงนำคำต่างๆมาใช้ไม่แตกต่างกัน แต่จาก

การศึกษาก็แสดงให้เห็นว่าเพศชายมักนำคำแสดงทัศนคติต่างๆมาใช้แบบปรากฏเดี่ยวมากกว่า เช่น “ต้อง” “อย่า” เป็นต้น ในขณะที่ผู้แนะนำเพศหญิงมักนำคำแสดงทัศนคติแบบปรากฏร่วมกันมาใช้เพื่อลดระดับการผูกมัดในถ้อยคำ เช่น “คงต้อง” “อาจต้อง” ซึ่งแสดงให้เห็นลักษณะของเพศชายที่ตรงไปตรงมา ในขณะที่เพศหญิงมีลักษณะของการหยิ่งเชิง เป็นต้น

2) วาทกรรมของชายและหญิงที่มีลักษณะแตกต่างกันทั้งการเลือกใช้ภาษาและวิธีการให้คำแนะนำ ปัญหาชีวิตรัก สะท้อนให้เห็นความไม่เท่าเทียมกันของชายและหญิงในสังคมไทย ผลการศึกษาได้แสดงให้เห็นว่าการเลือกใช้ภาษาในการแนะนำ เช่น การที่ผู้แนะนำเพศหญิงมักเน้นย้ำให้เพศหญิงเป็นฝ่ายรอการปฏิสัมพันธ์จากเพศชาย หรือการเลือกใช้คำศัพท์ที่แสดงการตีกรอบกำหนดพฤติกรรมในการปฏิสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามมากกว่า แสดงให้เห็นการตีกรอบพฤติกรรมให้เพศหญิงต้องรักษาวลสงวนตัว เป็นต้น รวมไปถึงการที่เพศหญิงมักใช้ภาษาโดยคำนึงถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่างตนเองกับผู้ประสบปัญหาเป็นสำคัญ เช่น การใช้คำสรรพนามเรียกขานที่แสดงความสนิทสนม เป็นต้น สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นการปลุกฝังจากสังคมภายใต้อุดมการณ์ปิตาธิปไตย จึงทำให้ผู้แนะนำเพศหญิงต้องระมัดระวังพฤติกรรมรวมถึงการใช้ภาษา ผลการศึกษาการใช้ภาษาและวิธีการให้คำแนะนำจึงสะท้อนให้เห็นความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิงในสังคมไทยตรงตามสมมติฐานนั่นเอง

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาความแตกต่างระหว่างชาย-หญิง ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคมเว็บไซต์พันทิปดอทคอม: การศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์พบว่า มีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

1. เนื่องจากประเด็นปัญหาที่พบในวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักนี้มีลักษณะที่หลากหลาย เช่น ปัญหาความขัดแย้งความรัก ขัดแย้งกับเพื่อนของคนรัก ปัญหาเรื่องการปรับตัว ปัญหาการนอกใจ ปัญหาการจัดการกับความรู้สึกของตนเอง เป็นต้น ดังนั้นวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักจึงปรากฏการให้คำแนะนำตั้งแต่การแนะนำให้ปรับตัว เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่างๆ จนไปถึงการตัดสินใจให้เลิกหรือหย่าร้าง ซึ่งพบว่าระดับความรุนแรงของปัญหาที่เกิดขึ้น รวมไปถึงสถานภาพของผู้ประสบปัญหานั้นมีผลอย่างยิ่งต่อการให้คำแนะนำ

ตัวอย่างที่ 212

อาจจะสวนกระแสกับคนในนี้ ตอบในฐานะคนเป็นแม่ ถ้าเป็นดิฉันจะลองไปอยู่กับผู้ชายก่อนคะ ถ้ามันไปด้วยกันไม่ได้จริงๆ เราจะได้ไม่ต้องมานั่งเสียใจว่าทำไมตอนนั้นไม่ลอง จะได้บอกลูกได้ว่าแม่ลองแล้วพยายามทำแล้ว แต่ผลมันเป็นแบบนี้ ไม่ใช่ไม่ลองไม่ทำ แล้วมาให้ลูกไม่มีพ่อ ดิฉันว่ามันไม่ยุติธรรมกับเด็กเท่าไรในเมื่อเด็กเกิดมาจากพื้นฐานความรัก ทำไมไม่ลองปรับลดทีลึกลง บางทีการที่คุณอยู่ด้วยกันสองคนโดยไม่มีผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่ายมาเกี่ยวข้อง อาจจะทำให้สถานการณ์ดีกว่านี้ก็ได้คะ เป็นกำลังใจให้น้องเกิดมาเป็นเด็กที่น่ารักเลี้ยงง่ายนะคะ

(..... 7 พ.ค. 54 12:23:26)

จากตัวอย่างข้างต้น มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาเพศหญิงที่ตั้งครรภ์ไปใช้ชีวิตอยู่กับพ่อของลูก ในครรภ์ที่เล็กกรากันไป โดยให้เหตุผลสนับสนุนสำคัญคือการกระทำเพื่อลูก ผู้แนะนำจึงให้ผู้ประสบปัญหา “ปรับลดทิว” แสดงให้เห็นว่าบทบาทหน้าที่ของความเป็นแม่นั้นเป็นสิ่งที่ผู้แนะนำให้ความสำคัญ ตัวอย่างที่ 213

...ถ้าเขารักเราจริง เขารอเราได้ครับ แต่ตอนนี้ห่างกันไปก่อนดีกว่า รักกันแต่ความต่างมันมีเยอะ มันก็ไปไม่รอดหรอกนะครับ ปล่อยเธอไปก่อน..ไว้มีกินพอเหลือเก็บแล้วค่อยคิดกันใหม่

(ครั้งหนึ่งเราเคยรักกัน_วันวิสาขบูชา 54 07:21:16)

จากตัวอย่างข้างต้น มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหาจากห่างคนรัก ซึ่งในที่นี้คือการยุติความสัมพันธ์ ดังเห็นได้จาก “ปล่อยเธอไปก่อน” ด้วยเหตุผลที่ว่าผู้ประสบปัญหายังไม่มีความพร้อมทางด้านหน้าที่การงาน ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้แนะนำให้ความสำคัญมากกว่าเรื่องความรัก อีกทั้งระดับความสัมพันธ์ยังเป็นเพียงแค่มิตรเพื่อนเท่านั้น จึงส่งผลทำให้ผู้แนะนำให้คำแนะนำโดยการเลิกกรากันผู้ประสบปัญหานั่นเอง

ตัวอย่างที่ 214

อีกหน่อย มันก็คงให้เพื่อนมาลงแขกแฟนตัวเองซึนะ โรคจิตซัดๆ ความจริงไม่ต้องไปถามเหตุผลแล้วคะ น่าจะดำไปเลย แล้วก็เลิกไปเลยคะ

(Beckandbobo 15 พ.ค. 54 22:26:12)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหายุติความสัมพันธ์กับคนรักในทันที เนื่องด้วยประเด็นปัญหาที่คนรักต้องการให้ผู้ประสบปัญหาที่มีความสัมพันธ์กับคนอื่นให้ตนเองดู ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้แนะนำไม่เห็นด้วยอย่างจริงจัง

ตัวอย่างที่ 215

ไม่ต้องทนหรอกคะ ไม่รักกันแล้วก็เลิกเลย หากหลักฐานว่าสามีอกใจคะ แล้วฟ้องหย่าไปเลย

(sweet_bee18_4 พ.ค. 54 15:14:33)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า มีการแนะนำให้ผู้ประสบปัญหายุติความสัมพันธ์กับสามีในทันที สังเกตได้จากคำแนะนำที่ว่า “เลิกเลย” เนื่องด้วยผู้ประสบปัญหาถูกสามีอกใจไปมีภรรยาอื่นอยู่ด้วยกันมานานหลายสิบปี ผู้แนะนำที่มีทัศนคติในแง่ลบต่อพฤติกรรมของสามีผู้ประสบปัญหาเป็นอย่างมาก จึงไม่เพียงแนะนำให้ยุติความสัมพันธ์เท่านั้น แต่หากเกิดกรณีที่สามีของผู้ประสบปัญหาไม่ยอมหย่า ผู้แนะนำจึงเสนอแนะให้ “ฟ้องหย่า” ในทันทีนั่นเอง

จากตัวอย่างการให้คำแนะนำในวาทกรรมปัญหาชีวิตรักข้างต้นนี้ได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า สถานภาพคนรักนั้นเป็นสถานภาพที่ผู้แนะนำไม่ได้ให้ความสำคัญมากเท่ากับสถานภาพสมรส เมื่อผู้ประสบปัญหามีปัญหาเกี่ยวกับคนรัก ผู้แนะนำจึงแนะนำให้ยุติความสัมพันธ์มากกว่าให้ปรับปรุงตัว หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม แตกต่างจากผู้ประสบปัญหาที่มีสถานภาพสมรส ที่ผู้แนะนำมักแนะนำให้ปรับตัวเข้าหากันก่อน เป็นอันดับแรก แต่กระนั้นจากการศึกษาก็แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดที่มีผลต่อการให้คำแนะนำนั้นไม่ใช่สถานภาพของผู้ประสบปัญหา แต่เป็นประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นมากกว่า ดังนั้นแม้ผู้ประสบปัญหาจะมีสถานภาพสมรส แต่หากสามีหรือภรรยาของผู้ประสบปัญหาที่มีพฤติกรรมที่เกิดก่อกวนจะยอมรับได้ เช่น

การนอกใจไปมีภรรยาบ่อย เป็นต้น ผู้แนะนำก็จะแนะนำให้หย่าร้างกับบุคคลดังกล่าวมากกว่าการให้ปรับปรุงตัวนั่นเอง

2. จากการศึกษากระทู้ตอบในประเด็นปัญหาชีวิตรักพบว่า นอกจากกระทู้ที่เป็นการให้คำแนะนำแล้วยังพบกระทู้ตอบที่เป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นในลักษณะของการตำหนิหรือแสดงความไม่พอใจต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งในประเด็นปัญหาเท่านั้น โดยมีได้บอกให้ผู้ประสบปัญหากระทำสิ่งใดเพื่อแก้ไขปัญหาวีชีวิตรัก แสดงให้เห็นว่าพื้นที่ในห้องศาลาประชาคม หมวดปัญหาชีวิตนั้น ไม่ได้เป็นพื้นที่ให้ผู้ใช้งานเข้ามาเพื่อให้คำแนะนำแก่ผู้ตั้งกระทู้เท่านั้น แต่ยังใช้พื้นที่ดังกล่าวเพื่อระบายความรู้สึกเท่านั้นด้วย

ตัวอย่างที่ 216

ก็แค่นั้น ผู้ชายเฮงชวย

(เปิดถ้อยปิ่นไปโบกตีก 7 พ.ศ. 54 11:16:13)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบกระทู้ไม่ได้ให้คำแนะนำใดๆแก่ผู้ประสบปัญหา เพียงแสดงความคิดเห็นหรือถ่ายทอดความรู้สึกในเชิงลบต่อพฤติกรรมของบุคคลในปัญหาชีวิตรักเท่านั้น ซึ่งจากการศึกษาพบว่า กระทู้ตอบในลักษณะเช่นนี้มักจะมีมาจากผู้ใช้งานเพศหญิง ที่มักตำหนิพฤติกรรมการนอกใจภรรยาของเพศชาย แสดงให้เห็นลักษณะของเพศหญิงที่มีอารมณ์ร่วมไปกับผู้ประสบปัญหาอย่างชัดเจน

นอกจากนี้ยังพบผู้ใช้งานที่เข้ามาเพียงเพื่อตอบคำถามในประเด็นที่กระทู้ตั้งได้ตั้งกระทู้ถามไว้ โดยไม่ได้ให้คำแนะนำอื่นใด เช่น ผู้ตั้งกระทู้ถามว่า “ผิดไหม” ผู้ตอบกระทู้จะตอบเพียง “ผิด” โดยไม่อธิบายหรือให้คำแนะนำเพิ่มเติม ลักษณะเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นว่าจุดประสงค์ในการตอบกระทู้ในกระทู้ตั้งที่ต้องการขอคำแนะนำปัญหาชีวิตรัก มิได้มีจุดประสงค์เพื่อแนะนำทั้งหมด แต่ยังพบการตอบกระทู้ที่เป็นเพียงการตอบคำถาม หรือเป็นเพียงการระบายความรู้สึกเท่านั้นด้วย

3. จากการศึกษาการใช้ภาษาที่สะท้อนให้เห็นความคิดของผู้แนะนำเกี่ยวกับลักษณะของเพศชายกับเพศหญิงในสังคมที่หลายๆด้านนั้นพบว่า ชุดความคิดหลักของผู้แนะนำทั้งสองเพศที่เหมือนกันนั้นยังคงเป็นความคิดที่มีมาแต่เดิม คือ การสร้างลักษณะให้เพศชายมีความเป็นผู้ นำ เป็นผู้สร้าง และเป็นหลักให้กับครอบครัว ในขณะที่เพศหญิงเป็นผู้ที่คอยสนับสนุนสามี เป็นผู้ตาม ดูแลลูกและความเป็นอยู่ของคนในบ้าน สอดคล้องกับความคิดที่ว่า “ผู้ชายเป็นช้างเท้าหน้า ผู้หญิงเป็นช้างเท้าหลัง” แต่ในขณะที่เดียวกันก็พบความคิดที่แตกต่างจากความคิดที่มีมาแต่เดิมด้วย เช่น การสนับสนุนให้เพศหญิงทำงานนอกบ้านเพื่อสร้างความมั่นคงให้ตัวเอง ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ถึงแม้จะแต่งงานแล้ว การให้เพศหญิงเป็นฝ่ายเริ่มต้นปฏิสัมพันธ์กับเพศชายก่อนได้ รวมไปถึงการสนับสนุนให้เพศหญิงไม่ตัดสินคุณค่าของตนเองที่พรหมจรรย์อีกต่อไป เป็นต้น ความคิดที่สนับสนุนให้เพศหญิงมีสิทธิและเสียงที่เท่าเทียมกับเพศชายในสังคมเช่นนี้อยู่ภายใต้อุดมการณ์สตรีนิยมนิยม โดยพบว่าอุดมการณ์ดังกล่าวมักจะปรากฏเมื่อเพศหญิงในฐานะภรรยาประสบปัญหาชีวิตรักอย่างรุนแรง จนนำไปสู่การตัดสินใจหย่าร้าง เพื่อสนับสนุนให้เพศหญิงอยู่ได้โดยไม่จำเป็นต้องมีเพศชาย หรือการสร้างความคิดที่ว่าคุณแม่เลี้ยงเดี่ยวไม่ใช่สิ่งที่ผิดปกติในสังคม แสดงให้เห็นว่าคำแนะนำภายใต้อุดมการณ์สตรีนิยมจะถูกหยิบยกมาใช้เมื่อผู้ประสบปัญหาเพศหญิงนั้นอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่มีทางเลือกใด นอกจากพึ่งพิงตนเองและปรับทัศนคติให้ต่อต้านกับอุดมการณ์ปิตาธิปไตย ที่ให้เพศหญิงต้องเป็นฝ่ายพึ่งพิง เป็นผู้ตาม หรือผู้ภายใต้อำนาจของเพศชาย

นอกจากนี้จากการศึกษาที่พบว่า ผู้ที่สนับสนุนความเท่าเทียมกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิงในสังคมนั้น มักมาจากผู้แนะนำเพศหญิงเป็นส่วนใหญ่ นั่น สะท้อนให้เห็นความไม่เท่าเทียมกันระหว่างทั้งสองเพศอย่างชัดเจนในสังคม ผู้แนะนำเพศหญิงในฐานะที่เป็นฝ่ายถูกกระทำหรือถูกมองในอีกฐานะหนึ่งที่ต่ำกว่าเพศชายจึงพยายามเรียกร้องสิทธิดังกล่าวผ่านการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก

4. โครงสร้างทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในยุคโลกาภิวัตน์ที่ทุกสังคมโลกเชื่อมโยงกันได้อย่างรวดเร็ว กว้างขวางพบว่าส่งผลกระทบต่อความคิดของผู้แนะนำปัญหาชีวิตรักด้วย โดยเฉพาะวัฒนธรรมจากทางตะวันตกที่เปิดกว้างทางด้านความคิดและพฤติกรรมด้านการปฏิสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามมากกว่าสังคมไทย จากการศึกษาก็พบความคิดเห็นจากผู้แนะนำที่กล้าแสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวมากยิ่งขึ้น ดังเห็นได้อย่างชัดเจนมากที่สุดคือการมีเพศสัมพันธ์กับคนหลายคน

ตัวอย่างที่ 217

เป็นรสนิยมอย่างหนึ่งไม่ได้เป็นโรคจิตหรอก พวกนี้เห็นแฟนตัวเองร่วมรักกับคนอื่นจะทำให้เขามีความตื่นตัวทางเพศเพิ่มขึ้น ในสังคมไทยมีกลุ่มนี้อยู่เหมือนกัน ไปดูคลิปเก๋ารายการตีสืบ สาวคนหนึ่งเพิ่งนำความลับมาเปิดเผย

(Samr 16 พ.ศ. 54 02:44:31)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้แนะนำมองว่าพฤติกรรมทำให้คนรักของตนเองมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นให้ตนเองได้ดูนั้นเป็นเรื่องของ “รสนิยม” อย่างหนึ่งไม่ได้มองว่าเป็นเรื่องโรคจิต และยังกล่าวว่าพฤติกรรมดังกล่าวนี้ในสังคมไทยก็มีอยู่เหมือนกัน สะท้อนให้เห็นความคิดเบื้องหลังว่าพฤติกรรมดังกล่าวนี้เป็นพฤติกรรมที่ปรากฏในสังคมอื่นที่ไม่ใช่เรื่องผิดปกติใดๆนั่นเอง

นอกจากนี้ยังพบว่าอิทธิพลจากสื่อมวลชน(Mass Media) โดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์นั้นเป็นสื่อมวลชนสำคัญที่ผู้แนะนำมักนำมาอ้างถึงเพื่อเพิ่มน้ำหนักความน่าเชื่อถือ และทำให้ผู้ประสบปัญหานึกภาพตามสิ่งที่กล่าวถึงได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น เหมือนดังที่ แฟร์คลัฟ (Fairclough, 1990 อ้างถึงใน เพ็ญภา คล้ายสิงโต, 2553) ได้กล่าวว่าสิ่งที่สื่อมวลชนนำเสนอจะดูน่าเชื่อถือและมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของสมาชิกในสังคมเป็นอย่างมาก จากการศึกษาพบว่าแม้ผู้แนะนำทั้งเพศชายและเพศหญิงจะอ้างถึงสื่อโทรทัศน์เช่นเดียวกัน แต่การอ้างถึงสื่อดังกล่าวนี้มีลักษณะที่แตกต่างกันอยู่ ที่สะท้อนให้เห็นลักษณะการรับชมสื่อของผู้แนะนำเพศชายกับเพศหญิงที่แตกต่างกันด้วย กล่าวคือ เพศชายจะติดตามรายการข่าว รายการสาระบันเทิง และละคร ในขณะที่ผู้แนะนำเพศหญิงส่วนใหญ่จะติดตามชมละคร จึงมักนำเรื่องราวในละครมาเชื่อมโยงกับเรื่องราวประเด็นปัญหา และนำเอาบุคลิกลักษณะของตัวละครต่างๆมาโยงกับพฤติกรรมของบุคคลในปัญหาชีวิตรัก โดยพบว่าละครที่ถูกกล่าวถึงมากที่สุด คือ เรื่อง “ดอกส้มสีทอง” ที่ได้รับความนิยมและออกอากาศในช่วงเวลาของการวิจัย ในบทละครดังกล่าวจะมีเรื่องราวในประเด็นปัญหาที่สามีนอกใจ ภรรยาไปมีภรรยาน้อย ผู้แนะนำเพศหญิงจึงมักเชื่อมโยงเรื่องราวดังกล่าวเข้ากับประเด็นปัญหาสามีนอกใจที่พบว่าเป็นปัญหาที่พบมากในปัญหาชีวิตรัก และมักเชื่อมโยงบทบาทของ “คุณดี” ตัวละครที่เป็นภรรยาที่ถูกต้องตามกฎหมายเข้ากับเพศหญิงที่สามีนอกใจ “คุณสินธร” ที่เป็นสามี และ “เรยา” ที่เป็นภรรยาน้อยในเรื่อง

ตัวอย่างที่ 218

...เราว่าคุณเปลี่ยนสามีเหอะ ผู้ชายมันซี้ตงสารไม่เลิกล่างๆหรอก เจออย่างเรยาออกด้อนน้อยก็..."
ก็รักพ่อมาก ก็เลยหึงมากนี่คะ ที่โทรไปก็อยากให้อ่านว่ารักพ่อจนทำได้ทุกอย่าง " ผู้ชายเค้าชอบคะนางเรยา
นางเอกเอาตั้งไว้บนหิ้งสวมเขาเล่น มีหน้าที่เลี้ยงลูกก็พอ อยากรับเมียเดียวต้องร้ายมีเล่ห์เหลี่ยมกว่าเมีย
น้อยคะ ที่แน่ๆอย่าให้เค้ามีลูกกันเป็นอันขาด

(บอกไปเธอเมียน้อยคนที่ 5_10 พ.ศ. 54 11:58:21)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าผู้แนะนำได้โยงตัวละคร “เรยา” เข้ากับบุคคลในชีวิตจริงคือภรรยาของสามี และยกคำพูดของตัวละครที่แสดงให้เห็นพฤติกรรมและลักษณะนิสัยของตัวละครดังกล่าวได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้ประสบปัญหาเปรียบเทียบกับชีวิตตนเองกับตัวละครดังกล่าว ทำให้ผู้มีอารมณ์ร่วมไปกับคำแนะนำ และจินตนาการตามคำแนะนำได้มากยิ่งขึ้น

ผลการศึกษาที่พบว่าผู้แนะนำเพศหญิงมักอ้างถึงสื่อโทรทัศน์ประเภทละครมากกว่าผู้แนะนำเพศชายนี้ ตรงกับงานวิจัยของ ไสลทิพย์ จารุภูมิ (2535 อ้างถึงใน เพ็ญญา คล้ายสิงโต, 2553) ที่แสดงให้เห็นว่าสื่อคู่ขวัญของเพศหญิงคือ ละครโทรทัศน์ โดยพบว่าเหตุผลที่ทำให้เพศหญิงชอบดูละครโทรทัศน์นั้น คือการได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน และเหตุผลต่อมาคือความพอใจในละครที่ช่วยสำรวจความเป็นจริงที่ยังไม่เกิดขึ้นกับตนเองแต่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ เช่น ปัญหาการตั้งครรภ์โดยไม่มีพ่อ ปัญหาภรรยาไม่พอใจ เป็นต้น ในละครบางเรื่องได้ให้คำแนะนำในประเด็นต่างๆเหล่านี้ไว้ ด้วยเหตุนี้เองผู้แนะนำเพศหญิงจึงมักนำสื่อประเภทละครมาอ้างถึงมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายนำสื่อประเภทข่าว หรือสารบันเทิงมากกว่าถึงในการให้คำแนะนำด้วยนอกเหนือจากสื่อละคร การบริโภคสื่อที่แตกต่างกันที่สะท้อนผ่านทางวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักนี้จึงสามารถแสดงให้เห็นลักษณะของเพศชายกับเพศหญิงที่แตกต่างกันได้ด้วย กล่าวคือ เพศหญิงที่มักมีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวต่างๆมากกว่าเพศชาย จึงมักนำเอาเรื่องราวในละครที่สะท้อนสภาพความเป็นจริงในสังคมมาอ้างถึง และแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ต่างๆผ่านเรื่องราวของตัวละคร หรือเนื้อเรื่องในบทละครนั้น ในขณะที่เพศชายที่มักจะมุ่งความสนใจไปที่สภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคมอย่างเป็นรูปธรรมมากกว่า จึงมักอ้างถึงสื่อประเภทข่าวที่มีความเป็นข้อเท็จจริงสูงกว่าแทนการอ้างถึงถึงละคร

5. จากการกลวิธีการเล่นเรื่องที่ผู้แนะนำมักบอกเล่าประสบการณ์ตนเองเพื่อให้เป็นอุทาหรณ์แก่ผู้ประสบปัญหานั้น เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้แนะนำโดยเฉพาะเพศหญิงมักจะบอกเล่าเรื่องราวของตนเองโดยละเอียด ซึ่งในบางครั้งเกินไปกว่าประเด็นที่ผู้ตั้งกระทู้ได้ตั้งกระทู้ถามไว้ แสดงให้เห็นว่าผู้แนะนำไม่เพียงใช้พื้นที่ดังกล่าวเพื่อให้คำแนะนำเท่านั้น แต่ยังใช้เป็นพื้นที่ระบายอารมณ์และความรู้สึกต่างๆของตนเองด้วย

ตัวอย่างที่ 219

เข้าใจอารมณ์คะ เคยโดนบอกเลิกคบแบบนี้เลย แถมยังมีหน้ามาบอกว่า เราดีเกินไป เนอะ ใ้อ้าไปตายซะ ทำไมไม่บอกก่อนว่าชอบผู้หญิงเลวๆ จากนั้นนะหรือคะ อีซันก็นั่งร้องไห้ หยุตงานไป 1 วัน (เจ็บใจคะ) หลังจากนั้น ก็ลืมมันไปเลย ใ้อผู้ชายพันชั่งนั้นนะ แต่งตัวสวย ๆ ทำหน้าให้แดง ๆ ไปดูหนัง ออกไปกินข้าว นอกบ้านกะเพื่อน ๆ ไม่ขอรับรู้เรื่องราวอะไรเค้าอีก ใครมาพูดมาถามถึงเค้า ก็บอกไปว่าไม่ต้องเอ่ยถึงคนนี้ให้ฟังอีก (คือเพื่อนเค้าสนิทกะเราคะ) ชอบมาถาม คือตอนแรกเราก็ไม่อยากจะคบกะเค้าหรอกนะคะ แต่พอดีญาติ

แนะนำ ก็เลยลองคบดู ไม่ได้รู้สึกชอบด้วยซ้ำ พอตอนหลังมันก็มาบอกว่าเลิกได้นะดีแล้วเพื่อนมันแนะนำไม่
ดีหรอก ก็เลยด่ามันไปซะ ว่าทำไมเพิ่งมาบอก บอกตอนนี้แล้วได้อะไร กูเลิกคบมานไปตั้งนานแล้ว ตอน
นี้นะหรือคะ ดิฉันโสดสนิท ยังไม่คิดหาผู้ชายมาทวนหัวใจเลยคะสบายใจมาก อยากไปไหนก็ไป ไม่ต้องคอย
รายงานใคร อยากทำอะไรทำ เอาใจช่วย ให้ผ่านพ้นวัน คืน แบบนี้โดยเร็วนะคะ

(Rail_6 พ.ศ. 54 15:35:27)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้เป็นการให้คำแนะนำในประเด็นที่ผู้ประสบปัญหาถูกคนรักบอกยุติ
ความสัมพันธ์ทางโทรศัพท์โดยไม่ทันได้ตั้งตัว ผู้แนะนำจึงใช้กลวิธีการเล่าเรื่องมาแนะนำโดยมาจาก
ประสบการณ์ตรงของตนเอง จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ผู้แนะนำไม่เพียงบอกเล่าเรื่องราวเพื่อให้ผู้ประสบ
ปัญหานำไปประยุกต์ใช้เท่านั้น แต่ยังใช้พื้นที่ดังกล่าวระบายหรือบอกเล่าเรื่องราวให้ผู้อื่นได้รับความรู้สึก
ตนเองด้วย สังเกตได้จากการตำหนิคนรักเก่าซึ่งเป็นบุคคลอื่นที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาชีวิตรักนี้
รวมไปถึงการบอกเล่ารายละเอียดต่างๆที่ผู้แนะนำได้ประสบพบมา แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าจุดประสงค์
สำคัญของผู้แนะนำคือการระบายความอัดอั้นตันใจในประเด็นที่คล้ายคลึงกับผู้ประสบปัญหานั้นเอง

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากการศึกษาวาทกรรมการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พัน
ทิปดอทคอมนี้ เป็นการศึกษากระทู้ตอบที่มีการปรับปรุงแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อความครั้งสุดท้ายภายในเดือน
พฤษภาคม พ.ศ. 2554 เท่านั้น งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาวาทกรรมของคนในสังคมเพียงแค่ส่วนหนึ่ง และ
ในช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น มิใช่ภาพรวมทั้งหมดของสังคมไทย ดังนั้นหากศึกษากระทู้การให้คำแนะนำปัญหา
ชีวิตรักในช่วงเวลาอื่นที่นานมากขึ้น ก็จะทำให้เห็นสภาพสังคมและวัฒนธรรมในช่วงนั้นที่เปลี่ยนแปลงไปจาก
ในงานวิจัยนี้ รวมไปถึงเห็นความแตกต่างของเพศชายกับเพศหญิงในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักได้อย่าง
ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกระทู้ตอบที่ให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักเท่านั้น ดังนั้น
หากศึกษารวมไปถึงกระทู้ตั้งที่เข้ามาขอคำแนะนำปัญหาชีวิตรักในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิป
ดอทคอม ก็จะทำให้เห็นว่าประเด็นปัญหาต่างๆที่ผู้ประสบปัญหาเป็นเพศชายหรือเพศหญิง ได้รับคำแนะนำที่
แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร รวมไปถึงระดับความรุนแรงของปัญหาที่เกิดขึ้นส่งผลต่อการให้คำแนะนำ
อย่างไรบ้างซึ่งจะทำให้เห็นความแตกต่างในการให้คำแนะนำอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น และยังสามารถนำไป
ศึกษาต่อได้อีกหลายแง่มุมต่อไป

รายการอ้างอิง

- วันฉัตร ผดุงรัตน์ ผู้ก่อตั้ง www.pantip.com. คนต้นฉบับ. TPBS. (2553)
- Brown, P. and S. C. Levinson (1987). Universals in language usage: Politeness phenomena. Cambridge, Cambridge University Press.
- Fairclough, N. (1995). Critical discourse analysis: the critical study of language. London, New York: Longman.
- Fowler, R. (1991). Language in the News. London and Newyork, Routledge.
- Hymes, D. (1974). Foundation in sociolinguistics: an ethnographic approach. Pennsylvania, university of Pennsylvania press
- Lakoff, R. (1982). Analyzing discourse: Text and talk. Georgetown, Georgetown University Press.
- Lakoff, R. T. (1975). Language and woman's place. New York : Harper & Row.
- Searle, J. (1969). Speech acts: An essay in the philosophy of language. Cambridge England, Cambridge University.
- van Dijk, T. A. (1995). Discourse semantics and ideology. Discourse and Society. 6(2): 243-289.
- van Dijk, T. A. (1998). Ideology A Multidisciplinary. London, Tohosand Oaks and New Delhi, SAGE Publications.
- Xiangying, j. (2006). "Suggestion: What should ESL students know? Journal of System " (34): 36-54.
- กาญจนา แก้วเทพ, et al. (2548). 'ผู้หญิงทำงาน' ในสื่อมวลชนไทย. กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา แก้วเทพ และ สมสุข หินวิมาน (2551). สายธารนักคิดทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การเมืองกับสื่อสารศึกษา. กรุงเทพฯ, ภาพพิมพ์.
- กาญจนา เจริญเกียรติบวร (2548). การวิเคราะห์วาทกรรมเรื่องตลกภาษาไทย, ภาควิชาภาษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต.
- กำจร หลุยยะพงศ์ (2539). การวิเคราะห์เนื้อหาการนำเสนอภาพของความเป็นชายในโฆษณาเบียร์สิงห์, ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต.
- จันทิมา เอี่ยมานนท์ (2549). การศึกษาวาทกรรมเกี่ยวกับผู้ติดเชื้อเอดส์ในสังคมไทยตามแนว ปฏิพันธ์วิเคราะห์, ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ปริญญาดุษฎีบัณฑิต.

- จินณณ์นัส แสงมา (2545). การวิเคราะห์วาทกรรมเรื่องเสรีภาพทางเพศในการตอบปัญหาทางเพศของ
สื่อมวลชนไทย ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- จุฑาพรรธ (จามจุรี) ผดุงชีวิต (2551). วัฒนธรรม การสื่อสาร และอัตลักษณ์. กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนกพร พัวพัฒนกุล (2548). อุดมทรัพย์เกี่ยวกับ “เขมร” ในปริเฉทหนังสือพิมพ์ไทย: กรณีเหตุจลาจล
เผาสถานทูตไทยในกัมพูชา พ.ศ. 2546, สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- ชนกพร ไพศาลพานิช (2554). อิทธิพลของวัฒนธรรมและการตระหนักรู้ตนเองต่อพฤติกรรมการซื้อแบบไม่ได้
ไตร่ตรองของกลุ่มผู้บริโภคเจนเนอเรชันวาย, สาขาวิชานิเทศศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- ชนกพร อังศุวิริยะ (2551). ความเป็นผู้หญิงในนิตยสารสตรีสาร (พ.ศ.2491-2539) : การศึกษาความสัมพันธ์
ระหว่างภาษากับอุดมการณ์ สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- ชนัญชี กาญจนอุไรโรจน์ (2538). การศึกษาภาพลักษณ์สตรีในหนังสือพิมพ์รายวันในช่วงปี 2528-2537,
ภาควิชาการหนังสือพิมพ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช (2523). อุดมการณ์ทางการเมือง กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.
- ชัชณะ รุ่งปัจฉิม (2544). "แนวคิดบางประการเกี่ยวกับชายและหญิงในสังคม." วารสารสุโขทัยธรรมาธิราช
14(2 (พ.ค.-ส.ค.44)): 56-66.
- โชติกา รุ่งชัยมงคล (2548). การนำเสนอภาพผู้หญิงและทัศนคติเรื่องเพศในหนังสือฟ็อกเก็ตบุ๊กแนวก้าวหน้า,
สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร (2545). วาทกรรมการพัฒนา : อำนาจ ความรู้ ความจริง เอกลักษณ์และ
ความเป็นอื่น กรุงเทพฯ : วิชาษา.
- ณัฐพร พานโพธิ์ทอง (2542). "หน้าที่อุปลักษณ์จากมุมมองผู้พูดภาษาไทย." วารสารภาษาและวรรณคดีไทย
16(ธันวาคม): 249-268.
- ทรงธรรม วงศ์วิรุฬห์ (2547). การวางโครงเรื่องในปริเฉทเรื่องเล่าจากประสบการณ์ตรงและประสบการณ์
อ้อมในภาษาไทย ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- นพพร ประชากุล (2544). "แนวคิดสตรีนิยม (Feminism)." สารคดี 195-196 (17 (พฤษภาคม)).
- นวรรธ พันธ์ธเมธา (2544). ไวยากรณ์ไทย. กรุงเทพฯ, รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- นันทา วีรวิทยานุกุล (2544). การวิเคราะห์ภาพของผู้หญิงที่ปรากฏในเนื้อหาของเพลงลูกทุ่งระหว่างปี
พ.ศ.2525-2540, สาขาวิชาสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.

- นิตยภัฏ อรรถนุพรรณ (2530). ลักษณะของชายและหญิงในปัจจุบันและลักษณะที่พึงปรารถนาของชายและหญิง ตามการรับรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร, สาขาวิชาจิตวิทยา ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- ปาริตา สุขประเสริฐ (2552). กลวิธีและโครงสร้างปริเฉทของการให้คำแนะนำในภาษาไทย. , ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- ผกาพรรณ หะรังษี (2549). การกำหนดวาระสารในชุมชนออนไลน์ www.pantip.com กรณีศึกษาโต๊ะเฉลิมไทย และโต๊ะราชดำเนิน, ภาควิชาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- พลากร เจียมธีระนาถ (2554). วาทกรรมชายเป็นใหญ่ในภาพยนตร์ไทยที่ให้ความสำคัญแก่สตรี, สาขาวิชาการภาพยนตร์ ภาควิชาการภาพยนตร์และภาพนิ่ง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- พัชรา รุ่งสุข (2544). วาทกรรมของนักวิจัยชายและหญิงเรื่องเพศกับวัยรุ่น และการผลิตซ้ำของหนังสือพิมพ์, สาขาวิชาวารสารสนเทศ ภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- พิชญ์ บางเตี้ยว (2539). การศึกษาภาพลักษณ์ของหญิงและชายจากคำกริยา และคำกริยาวิเศษณ์ในภาษาไทย, สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- เพ็ญญา คล้ายสิงโต (2553). อุดมการณ์ทางเพศสภาพในพาดหัวข่าวอาชญากรรมในหนังสือพิมพ์ไทย : การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์, สาขาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- เพ็ญพรรณ วัชิตกุล (2544). การวิเคราะห์วาทกรรมบนอินเทอร์เน็ต Bulletin Board ของเว็บไซต์พันธุ์ทิพย์ ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- ฟ้าใส วิเศษกุล (2545). การวิเคราะห์ค่านิยมและทัศนคติเกี่ยวกับเพศสภาพในสังคมไทยที่ปรากฏในสื่ออินเทอร์เน็ตเว็บไซต์, สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- ภัสสร ลิมานนท์ (2527). ภาวะเจริญพันธุ์ : ทฤษฎีและคำวิจารณ์. กรุงเทพฯ : สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2548). ประมวลสาระชุดวิชา หน่วยที่ 6-10 การศึกษาบทบาทชายหญิง. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- มีโชค ราชภูรานูวัต (2544). การต่อรองทางเพศสภาพในนิตยสารผู้หญิงและผู้ชาย, สาขาวิชาวารสารสนเทศ ภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต

- ยศ สันตสมบัติ (2548). การทำความเข้าใจ ‘เพศสถานะ’ และ ‘เพศวิถี’ ในสังคมไทย. กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. .
- ยุพา วงศ์ไชย และ ทิพาภรณ์ โพธิ์ถวิล (2542). สารานุกรมทางสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ (ฉบับทดลองใช้). กรุงเทพฯ, สมาคมนักสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย.
- รัชนิภา พงศ์อุตม (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับค่านิยมเกี่ยวกับความงาม : การศึกษาวาทกรรมโฆษณาเครื่องสำอางในภาษาไทย, สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- รัตนาวดี สำราญสุข (2545). วาทกรรมวิเคราะห์รายการนายกฯ ทักซิณคฺยกับประชาชน และ รายการชวนออนไลน์, ภาควิชาภาษาไทยและสื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- รัตนาวลี เกียรตินิยมศักดิ์ (2542). มณฑลสาธารณะของการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์ : กรณีศึกษา www.pantip.com และ www.sanook.com, สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- ราชบัณฑิตยสถาน (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ, นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- รุ่งรวี เฉลิมศรีภิญโญรัช (2540). วาทกรรมและอำนาจของสื่อมวลชน. สาขาวิชาหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- รวรรณ คงมานุสรณ์ (2545). รู้ถ้วนสำนวนไทย. กรุงเทพฯ, อักษรเจริญทัศน์
- วารุณี ภูริสินสิทธิ์ (2545). สตรีนิยม: ขบวนการและแนวคิดทางสังคมแห่งศตวรรษที่ 20. กรุงเทพฯ, โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.
- วุฒินันท์ แก้วจันทร์เกตุ (2553). อุดมการณ์ความเป็นชายในวาทกรรมโฆษณาสินค้าและบริการสำหรับผู้ชาย ในนิตยสารผู้ชาย. ภาควิชาภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- ศิริพร ภัคตีผาสุข (2553). วาทกรรมความเป็นผู้หญิงในนิตยสารสุขภาพและความงามภาษาไทย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สมชาย รัตนทองคำ (2556). เอกสารประกอบการสอน 475 788 การสอนทางกายภาพบำบัด ภาคต้น ปี 2556. ภาควิชากายภาพบำบัด คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมพร อัจฉปัญญา (2550). การเคลื่อนไหวภาคประชาชนไทยบนอินเทอร์เน็ตกับโลกาภิวัตน์ทางเศรษฐกิจ. สาขาวิชาวารสารสนเทศ ภาควิชาสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- สุกัญญา หาญตระกูล (2537). ประชาธิปไตย: การกระจายอำนาจทางเพศ. กรุงเทพฯ, โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.
- สุนทรรัตน์ สร้อยทองดี (2552). การนำเสนออุดมการณ์ความเป็นแม่ในวาทกรรมโฆษณาใน นิตยสารสำหรับครอบครัว. สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.

- สุชา จันทน์เอม (2536). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ, ไทยวัฒนาพานิช.
- สุธินี กิตติวรรณกุล (2547). ภาพของบทบาทของสตรีในงานโฆษณาทางนิตยสาร และทัศนคติของ
นักสร้างสรรค์โฆษณา, สาขาวิชาการโฆษณา ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ.
- สุปรียา กลิ่นสุวรรณ (2552). การกำหนดวาระข่าวสารทางการเมืองในกลุ่มบล็อก โอเคเนชั่น, สาขาวิชา
วารสารสนเทศ ภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ.
- อนุชา ทิรคานนท์ (2547). "สื่อใหม่...มิติใหม่ ในทฤษฎีเก่า." วารสารศาสตร์ 1(1): 40-53.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2541). ภาษาศาสตร์สังคม, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรอนงค์ สวัสดิ์บุรี (2533). คอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตในนิตยสารในการสะท้อนบทบาท และสถานภาพของ
สตรีไทย, ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ.
- อิศเรศ ดลเพ็ญ (2544). การศึกษาการให้คำแนะนำในภาษาไทย, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, ภาควิชา
ภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอมอร ตรูวิเชียร (ม.ป.ป.). ภาษาศาสตร์เชิงสังคม. เชียงใหม่, ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

กฎระเบียบในเว็บไซต์ www.pantip.com

เนื่องจาก Website แห่งนี้มีกิจกรรมให้ผู้เข้าเยี่ยมชมร่วมแสดงความคิดเห็นในกระทู้ต่างๆ การแสดงความคิดเห็นดังกล่าวเป็นการเสนอต่อกลุ่มคนซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นสาธารณชน และผู้บริหาร PANTIP.COM มีนโยบายเปิดกว้างต่อการนำเสนอความคิดเห็นโดยไม่มีการปิดกั้นใดๆ เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะสังคมบน Internet ซึ่งเน้นความมีเสรีภาพในการเสนอ ดังนั้นการเข้าร่วมในกิจกรรมของ PANTIP.COM ไม่ว่าจะเป็นการตั้งกระทู้หรือการร่วมแสดงความคิดเห็นในกระทู้ต่างๆ ใน PANTIP.COM จึงจำเป็นต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายต่อสังคมส่วนรวม การควบคุมและดูแลอาจไม่สามารถทำได้อย่างทั่วถึง เพราะทุกคนสามารถพิมพ์ข้อความต่างๆ เข้ามาได้โดยอิสระ ขึ้นอยู่กับสำนึกและความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ร่วมกิจกรรมว่าจะมีมากน้อยเพียงไร ดังนั้นผู้บริหาร PANTIP.COM จึงไม่อาจร่วมรับผิดชอบในข้อความทุกข้อความที่ส่งเข้ามาอีกประการหนึ่ง เนื่องจากเนื้อที่ใน server ของ PANTIP.COM มีปริมาณจำกัด จึงได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่มีส่วนเกื้อหนุนจรรโลง และเป็นประโยชน์ต่อสังคมเป็นอันดับต้นๆ บางครั้งจึงจำเป็นต้องลบข้อความบางข้อความที่ไม่มีส่วนเอื้ออำนวยวัตถุประสงค์ดังกล่าวออกไปก่อนในกรณีที่จะต้องทำอะไรก็ตามเพื่อความสงบเรียบร้อยต่อสังคมส่วนรวมและต่อผู้ร่วมกิจกรรมทุกคน PANTIP.COM จึงจำเป็นต้องกำหนดกติกาขึ้นมาเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติหรือเป็นข้อห้ามปฏิบัติ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

กติกาและมารยาท

คำแนะนำเพื่อเป็นแนวทางในการเข้าร่วมกิจกรรม

1. ตรวจสอบว่ามีกระทู้ที่มีเนื้อหาในทางเดียวกับที่กำลังจะตั้งกระทู้เพื่อจะได้ไม่เป็นการซ้ำซ้อนกัน
2. ใช้ข้อความที่สุภาพเพื่อเป็นการแสดงความจริงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่อสังคม
3. ตั้งกระทู้ให้ตรงกับเนื้อหาของแต่ละกลุ่มเพียงกระทู้เดียวเท่านั้น ดังนั้นจึงควรจะทำ ความเข้าใจถึงลักษณะของแต่ละกลุ่มให้ดีก่อนตั้งกระทู้
4. เปิดใจให้กว้าง ยินดีรับฟังและเคารพในเสรีภาพของการเสนอความคิดเห็นของผู้อื่น ฟังตระหนกอยู่เสมอว่าเป็นเสมือนสังคมหนึ่งที่เปิดกว้างต่อสาธารณะ
5. การเสนอความเห็นต่อกระทู้ใดๆ ฟังระลึกเสมอว่ามีผู้อ่านที่แตกต่างกันทั้งวัยวุฒิ คุณวุฒิ และวุฒิภาวะ ดังนั้นจึงควรระมัดระวังในการใช้ข้อความ เช่นข้อความที่ส่อไปในทางอนาจารเกินกว่าเหตุ หรือมีผลร้ายทางกามารมณ์ ข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดซึ่งอาจนำไปสู่การทะเลาะเบาะแว้ง ข้อความที่มีเนื้อหาขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของสังคม ข้อความที่พาดพิงบุคคลที่สามารถในทางหมิ่นประมาท เป็นต้น

6 พึงตระหนักอยู่เสมอว่า การเสนอคำถามหรือความเห็นต่อสังคมควรจะมีมารยาทหรือความรับผิดชอบต่อทุกข้อความที่ได้เสนอไป เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดบรรทัดฐานอันดีต่อสังคมอินเทอร์เน็ตสืบไป

7 ไม่ใช่เว็บไซต์แห่งนี้ เสนอข้อความซึ่งเป็นการใส่ร้ายผู้อื่นซึ่งไม่ใช่บุคคลหรือนิติบุคคลสาธารณะ อันข้อความเหล่านั้นแหล่งจะมีแหล่งข้อมูลที่อ้างอิงชัดเจน

8 ไม่ใช่นามแฝงของผู้อื่นโดยเจตนา อันอาจทำให้ผู้อื่นเข้าใจผิดในความเป็นเจ้าของข้อความนั้น

9 หากมีความผิดพลาดในการตั้งกระทู้ เช่น ผิดพลาด ซ้ำซ้อน ข้อความไม่ครบหรือคลาดเคลื่อน ตั้งกระทู้ผิดกลุ่ม เจ้าของกระทู้สามารถแจ้งความขอถอนกระทู้ได้โดยคลิก (เครื่องหมายแว่นขยาย) ภายในกระทู้

การร่วมกิจกรรมแสดงความเห็นในกระทู้ ผู้เข้าร่วมพึงต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

1. ห้ามเสนอข้อความหรือเนื้อหาอันเป็นการวิพากษ์วิจารณ์หรือพาดพิงสถาบันมหากษัตริย์และราชวงศ์ เป็นอันขาด

2. ห้ามเสนอข้อความหรือเนื้อหาที่ส่อไปในทางหยาบคาย ก้าวร้าว เกินกว่าที่บรรทัดฐานของสังคมจะยอมรับได้

3. ห้ามเสนอข้อความหรือเนื้อหาที่ส่อไปในทางลามก อนาจาร

4. ห้ามเสนอข้อความอันมีเจตนาใส่ความบุคคลอื่น ให้ได้รับการดูหมิ่นเกลียดชังจากบุคคลอื่น โดยไม่มีแหล่งที่มาของข้อมูลอ้างอิงที่ชัดเจน

5. ห้ามเสนอข้อความอันเป็นการทำร้าย ชักชวน โดยมีเจตนาก่อให้เกิดความวุ่นวายขึ้น โดยมูลแห่งความขัดแย้งดังกล่าวไม่ใช่การแสดงความคิดเห็นโดยเสรีเช่นวิญญูชนพึงกระทำ

6. ห้ามเสนอข้อความกล่าวโจมตี หรือวิพากษ์วิจารณ์ในทางเสียหายต่อศาสนา หรือคำสอนของศาสนาใดๆทุกศาสนา

7. ห้ามใช้นามแฝงอันเป็นชื่อจริงของผู้อื่น โดยมีเจตนาทำให้สาธารณะชนเข้าใจผิด และเจ้าของชื่อนั้นได้รับความเสียหาย หรือเสื่อมเสียชื่อเสียง

8. ห้ามเสนอข้อความอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความขัดแย้งขึ้นในระหว่างสถาบันการศึกษาหรือระหว่างสังคมใดๆ

9. ห้ามเสนอข้อมูลส่วนตัวของผู้อื่น เช่น เบอร์เพจ, E-mail address หรือเบอร์โทรศัพท์โดยมีเจตนากลั่นแกล้งให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีเบอร์เพจหรือโทรศัพท์เนื่องจากเป็นสื่อที่สามารถกลั่นแกล้งได้ง่ายกว่าสื่อชนิดอื่น PANTIP.COM จึงไม่มีวัตถุประสงค์ในการเป็นสื่อกลางการนำเสนอ

10. ห้ามเสนอข้อความหรือเนื้อหาอันเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสิ่งผิดกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของสังคม

หากตรวจพบข้อความใดเข้าข่ายดังกล่าวมาแล้ว ผู้บริหาร PANTIP.COM ขอสงวนสิทธิ์ในการใช้ดุลยพินิจที่จะลบกระทู้เหล่านั้นทั้งกระทู้หรือข้อความเห็นเหล่านั้นออกไปโดยอาจแสดงเหตุผลหรือไม่แสดงเหตุผลก็ตาม รวมถึงการขยายผลในการดำเนินการอื่นๆ เพื่อปกป้องสิทธิของสาธารณชนตามสมควรจากผลแห่งความคิด หรือผลแห่งกิจกรรมนั้น

ผู้ร่วมกิจกรรมที่ปฏิบัติผิด กฎ กติกาของเว็บไซต์แห่งนี้ พึงตระหนักว่าจะต้องรับผิดชอบต่อความผิดนั้นด้วยตัวเอง และข้อความหรือข้อมูลที่เสนอดังกล่าวอาจนำมาซึ่งการเปิดเผยที่มาและรายละเอียดส่วนตัวของผู้เสนอข้อความนั้นได้ โดยไม่ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

กรณีที่เกิดกิจกรรมใดที่ผู้ร่วมกิจกรรมทำให้เกิดขึ้นเข้าข่ายหรือเป็นความผิดอาญา ผู้บริหารเว็บไซต์แห่งนี้ถือว่า ผู้ดำเนินกิจกรรมดังกล่าวยินยอมให้ Internet Service Provider ที่เป็นแหล่งที่มาของกิจกรรมดังกล่าวเปิดเผยข้อมูลต่อผู้บริหารเว็บไซต์แห่งนี้ โดยไม่เป็นการผิดมารยาทหรือจรรยาบรรณ ของ ISP นั้นๆ และดำเนินการตามที่เห็นสมควรกับข้อมูลที่ได้รับนั้น

อนึ่ง เพื่อเป็นการใช้เนื้อที่ให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมสูงสุด PANTIP.COM จึงจำเป็นต้องสงวนสิทธิ์ในการลบข้อความหรือกระทู้ที่นอกจากข้อปฏิบัติข้างต้น อันได้แก่

1. กระทู้ที่มีผู้แจ้งความให้ลบ โดยทีมงาน PANTIP.COM ขอสงวนสิทธิ์พิจารณาก่อนดำเนินการ ดำเนินการและถือว่าการตัดสินนั้นเป็นอันสิ้นสุด
2. กระทู้ที่ผู้นำเสนอเจตนาให้มีซ้ำซ้อนในกลุ่มต่างๆ หลายกลุ่มโดยไม่จำเป็น
3. กระทู้ที่นำเสนอผิดกลุ่ม หรือผิดซ้ำซ้อนในกลุ่มเดียวกัน
4. กระทู้ที่มีเจตนาในเชิงการค้า ซึ่งควรจะอยู่ในกลุ่มที่จัดไว้ให้คือ Pantip Classifieds เท่านั้น

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากทุกๆ ท่านที่ร่วมกิจกรรมด้วยดี และใครขอความร่วมมือจากผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกท่าน ช่วยเป็นหูเป็นตาสอดส่องกระทู้ที่เข้าข่ายผิดกฎ กติกา มารยาทดังกล่าว หากพบก็โปรดแจ้งได้ภายในแต่ละกระทู้ได้ในทันที โดยทีมงาน PANTIP.COM จะพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมต่อไป ขอขอบคุณครับ

นอกจากนี้ในแต่ละกลุ่มจะมีสิ่งที่คุณความร่วมมือจากผู้เข้าร่วมกิจกรรม ดังนี้

ศุภชลาศัย

- พึงตระหนักอยู่เสมอว่าการชื่นชมนักกีฬานั้นเป็นความรู้สึกส่วนบุคคล ซึ่งอาจล่อแหลมต่อการทะเลาะเบาะแว้งได้หากมีการใช้ข้อความที่ส่อไปในทางเหยียดหยัน เสียดสี ดูหมิ่นดูแคลน ก้าวร้าว หยาบคาย ต่อบุคคลดังกล่าว

สวนลุมพินี

- พึงตระหนักอยู่เสมอว่าอาจมีผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะอันควร เช่นเด็กหรือเยาวชนเข้ามาอ่าน ดังนั้นการตั้งคำถามหรือตอบคำถามจึงควรระมัดระวังเป็นพิเศษ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถเปิดเผยและให้ความรู้ได้กับบุคคลทุกเพศและทุกวัย

ราชดำเนิน

- พึงตระหนักอยู่เสมอว่า การเสนอคำถามหรือความเห็นต่อสังคมควรจะมีการรับผิดชอบต่อทุกข้อความที่ได้เสนอไป เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

เฉลิมไทย

- พึงตระหนักอยู่เสมอว่า การเสนอคำถามหรือความเห็นต่อสังคม ควรจะมีการรับผิดชอบต่อทุกข้อความที่ได้เสนอไป เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวกัลยรัตน์ กลิ่นสุวรรณ เกิดเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2529 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย จากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปีการศึกษา 2551 และศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2553

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY